

தாய்வேடு

THAIVEEDU

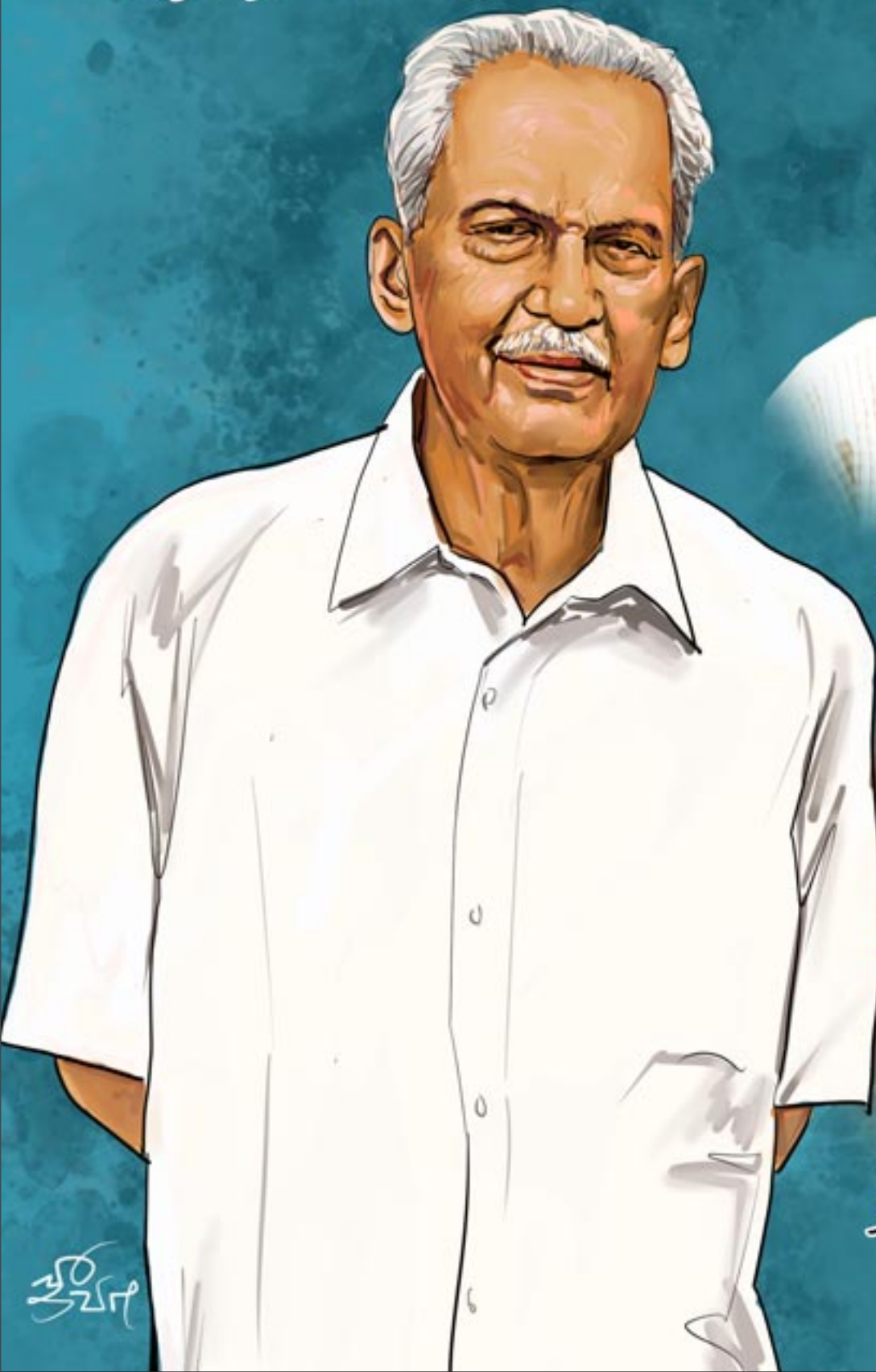
JANUARY

2022

ஜனவரி

www.thaiveedu.com

கற்பனை கடந்து சோதனை...
குழந்தை ம.சண்முகர்ங்கல்

எழுத்தாளர்
பேரா.அ.கணபதீபன்
மலர்நூலாள்

குமிழ் மரபுத்தொடர்-2022

சுடர்

RAMAN HOME COMFORT INC HEATING

Quality Products, Certified Technicians, Reliable Service & Reasonable Prices
உயர்விலை தராத சிறந்த சேவை மற்றும் நியாயமான விலைகள்

SAVE \$2000 WHEN PURCHASING A NEW HIGH-EFFICIENCY FURNACE

Raman Chelliah

Sales Person

647-893-4414

Scarborough: C105-855 Steeles Ave. East, Scarborough, ON M1B4A7

Tel: 416-332-2989
Email: info@ramanhomecomfort.com

15 years of Success
500+ Agents

Vettyvel Law
PROFESSIONAL CORPORATION

Selva Vettyvel
Broker of Record

Rishani Vettyvel
BARRISTER AND SOLICITOR
Real Estate Law

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
416.568.4301

416.261.1544

AEREN Thiyagarajah RE/MAX
Realtor
www.aeren@gmail.com
Dr. 647-888 3500

DILEEP Thangavel
Realtor
dileepnair@gmail.com
Dr. 416-666 2300

BUS: 905.201.9977 | FAX: 905.201.9229

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage
Independently Owned And Operated
205 - 7 Eastvale Drive, Markham, ON L3S 4N8

அனைத்து மோடீக்கள் தேவைகளுக்கும்

BonaFide
Mortgage Solutions Inc.

Suren Nathan JMB
Mortgage Broker
License# M08004479
Dr. 416-436-1111

Office: 416-548-7475 Fax: 416-548-7496
7 Eastvale Drive, Unit 203, Markham, ON, L3S 4N8
suren@bonafidemortgage.ca

ALL YOUR REAL ESTATE & MORTGAGE NEEDS
எதிர் எல்லா நகராட்சி மற்றும் மனை
கடன்களையும் விளக்கு...

Thana Yoganathan
Sales Representative
416.418.5749 www.thanahomes.com

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage
Office: 905.201.1888

எதிர் வியாபார நம்பமும்
வாராங்க விற்றும்

HomeLife Today Realty Ltd.,
Brokerage
17 Progress Ave., Suite 210, Toronto, ON M7P 6K6
Tel: 416-298-3200, Fax: 416-298-3440,
E-mail: kumar@kumahomes.ca
*Independently Owned and Operated.

Kuna Nagalingam
Sales Representative
Sujatha Kunasegar
Sales Representative
416.402.4545

RL RAMACHANDRAN LAW
PROFESSIONAL CORPORATION

CIVIL LITIGATION • REAL ESTATE • FAMILY • CORPORATE • EMPLOYMENT • WILLS & ESTATE •

VITHU RAMACHANDRAN
J.D. (Hon.)
Barrister & Solicitor
416-902-8225

VITHU@RAMACHANDRAN.LAW | FAX: 416-391-6056

Ahilan Thanabalasingham
Sales Representative
416.617.1767
Office: 905.471.0002

RE/MAX
ROYAL PROPERTIES

RE/MAX Royal Properties Realty Ltd.,
Brokerage
7595 Markham Road, Unit 19 Markham, ON L3S 0B6

UTHAYAN SIVARAJAH
416.301.5555

SUGAN SIVARAJAH 416.890.9999
RAJ SIVARAJAH 416.843.3333
SHANKAR SIVARAJAH 416.453.7777

ROYAL LEPAGE ignite
Independently Owned and Operated
795 Milner Avenue, Toronto, ON M1B 3C3
Office: 416-292-3333 | Fax: 416-272-3333
Brokers of Record * Broker * Sales Representative

Your Trusted Realtor
Buying • Selling • Leasing • Renting

RE/MAX
Home Realty Inc.
Brokerage

Justin William
Broker of Record / Owner
25 Forest Drive #13, Markham, ON L3S 0B5 | Office: 905.201.2000
www.reon.ca

416.803.7344

DENTAL CLINIC

Dr. Iru Vijayanathan D.D.S., M.S.D., F.R.C.D.C.

2190 Eglinton Ave E, Unit 8 Scarborough
2221 Markham Rd, Unit 129 Scarborough
Markham & Eglinton Markham & Denison/Ex Building

416.264.3232 416.609.2022

Siva Shanmuganathan Joy Selvanayagam
Broker 416-545-7482 Broker 416-358-6928

Knowledge, Experience, Success
Siva & Joy Real Estate Team

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
205-7 Eastvale Dr., Markham, ON, L3S 4N8
Bus: 905.201.9977 Fax: 905.201.9229
*Independently Owned and Operated

SRI NADARAJASUNDARAM
Sales Representative
416-276-6666

RE/MAX ACE
REALTY INC. BROKERAGE

1286 Kennedy Rd, Unit 3 Toronto, ON, M1P 2L5

VENTHAN KANDIAH
Sales Representative
Cell : 6476286109

• Residential • Commercial • Investment

RE/MAX ACE
REALTY INC. BROKERAGE

Baskaran Sinnadurai
Broker
Commercial • Industrial • Investment

Dir: 416.880.8585
OH: 416.270.1111
Fax: 416.270.7000
baskaran.toronto@hotmail.com

உடனடி வேலை வாய்ப்பு!
Toronto தொழிற்சாலைகளில்
கூலி, மாணல், இரவு நேர வேலை வாய்ப்புகள்

Shinol inc. போக்குவரத்து வசதிகள் வழங்கப்படுகின்றன

தொடர்புகளுக்கு - 416-286-6375
(நிங்கள் முதல் செலவினம் 5000வரையில் முதல் 5000வரையில் வசதி)

MA MORTGAGE ARCHITECTS

THEVEN KANKESU
Mortgage Agent - FSCO Lic.: M08008759

1193A Brimley Rd. #7
Toronto, Ontario, M1C 5G3
T: 416.939.8789
F: 416.439.1965
theven.kankesu@mtgarc.ca
thevenk1.tk@gmail.com

Finding Homes to Fit Your Lifestyle

Suba Aynkharan
Broker
Tel: 416-722-6444
E-mail: suba.aynkharan@gmail.com

1285 Woodbine Ave., Suite 203
Markham, ON L3R 0Y6
Tel: 416-287-3333
Fax: 416-287-4444

RE/MAX
COMMUNITY REALTY INC.

Publisher & Editor

P.J. Dilipkumar
பதிப்பாளர், ஆசிரியர்
பி.ஜெ. டிலிப்குமார்

நிறுவன வரைகலைஞர்
கருணா

ஆலோசகர் குழு
அருண்மொழிவர்மன்,
சேரன்,
துஷி ஞானப்பிரகாசம்,
ஞானம் லெம்பட்,
கந்தசாமி கங்காதரன்,
பொன்னையா விவேகானந்தன்,
ரவிச்சந்திரிகா.

ஓவியங்கள்

டிராட்ஸ்கி மருது (இந்தியா),
ஜீவா (இந்தியா),
K. கிருஷ்ணராஜா (இங்கிலாந்து),
ரமணி (இலங்கை),
சௌந்தர் (இங்கிலாந்து),
றஷ்மி (இங்கிலாந்து).
எஸ். தர்மதாஸ் (இலங்கை).

புகைப்படங்கள்

K. கிருஷ்ணராஜா (இங்கிலாந்து),
சர்வேசன்,
துசியந்தன் துரைரத்தினம்.

தட்டச்சு

சாம் டானியல்.

ஓப்புநோக்கல்

கௌரி,
கந்தசாமி கங்காதரன்.

பொது உறவுத் தொடர்பு
குமணன் தம்பிஐயா

ரொறன்ரோ விநியோகம்
இராமநாதன் ரூபன்,
சசி,
மெய்யழகன்.

மொன்றியால் தொடர்பு
சுருமாரன் சின்னையா.

ஓட்டாவா தொடர்பு
அலெக்ஸ் சிவசம்பு: 1-613-276-7253

அஞ்சல் முகவரி
Editor

P.O.Box #63581
Woodside Square
1571 Sandhurst Cir.
Toronto, ON. M1V 1V0

Tel :416-646-3422, 416-857-6406
Fax : 416-849-0594

Web : www.thaiveedu.com
E-mail : info@thaiveedu.com

மானுடப் பொதுமை போற்றுவோம்

முழு உலகுக்கும் பொதுமையான மானுடநேயம் உலக மாந்தரிடையே குறைவடைந்துவருவகிறது எனும் கருத்து பரவலாகவே எழுந்துள்ளது. அரசியல், பொருளாதாரம், மதம், படைத்துறை போன்ற விடயங்கள் மக்களிடையே போட்டிகளையும் வெறுப்புகளையும் அதிகளவில் ஏற்படுத்துகின்றன என்ற கூற்றை நாம் மறுப்பதற்கில்லை.

உலகெங்கும் மக்கள் இனங்கள், மதங்கள், நாடுகள் என்ற பேரெல்லைகளால் பிரிக்கப்பட்டிருப்பினும் மாந்தநேயம் என்ற பண்பால் ஒன்றுபட்டே உலக இயக்கம் அர்த்தமுள்ளதாகின்றது. இந்த ஒன்றுபட்ட இயக்கமே உயர்ந்த மாந்தப் பண்பின் சீரிய அடையாளமாகும்.

எனினும், குறித்த சில அரசுகளும் மத நிறுவனங்களும் வெளிப்படையாகவும் மறைமுகமாகவும் உலக மாந்தநேயத்துக்கு அச்சுறுத்தலாகச் செயற்படுவதைத் துயரத்தோடு சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

அண்மையில் இந்தியாவில் மத நாடாளுமன்றம் என்ற பெயரில் நடைபெற்ற மூன்று நாள் மாநாட்டில் குறித்தவொரு மதஞ்சார் இனத்துக்கெதிராக மிகக் காட்டமான வெறுப்புக் கருத்துகள் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. இது இந்தியாவில் தற்போது பேசுபொருளாகவும் மாறியுள்ளது. குறித்தவொரு இனத்துக்கு அல்லது மதத்துக்கு எதிரான வெறுப்புணர்வுக் கருத்துகள் நிறுவனமயப்பட்ட நிலையில் வெளிப்படுமானால் அது வன்முறைக்கு வித்திடும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை. இவ்வாறான வெறுப்புணர்வுக் கருத்துகளே மக்களிடையே பிரிவினைகளையும் மோதல்களையும் உருவாக்கி மாந்த நேயத்தைச் சிதைப்பதில் முதன்மைப் பங்கு வகிக்கின்றன.

நாடுகள் தோறும் ஆட்சி செய்யும் அரசுகள், தமக்கான பயன்கருதி மேற்கூறப்பட்ட, நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட செயற்பாடுகளைக் கண்டுகொள்ளாதிருக்கின்றன அல்லது மறைமுகமாக ஆதரவு கொடுக்கின்றன. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் இஸ்லாமியர்க்கெதிராக மியான்மாரில் நடைபெற்ற இனவழிப்பு, குறித்தவொரு மதத்தின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட இனவழிப்புச் செயற்பாட்டுக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும்.

உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு இனமும் தாம் விரும்பிய இறைநெறியைப் பின்பற்ற உரிமை உண்டென உலக மானுடவுரிமை சாசனம் கூறுகின்றது. பிறவினத்தவருடைய பண்பாட்டு மரபுகளையும் வழிபாட்டு நெறிகளையும் ஒவ்வொருவரும் மதிக்க வேண்டும் என்பதே பொதுவான மானுடப் பண்புக்கு உட்பட்ட விதி. இந்த இணக்க இயக்கமே உலகலாவிய மாந்தநேயத்தைச் சிறப்புறச் செய்கின்றது.

வேறு சில மத அமைப்புகள், திட்டமிட்டு மக்களின் இயலாமையைப் பயன்படுத்தி அவர்களை மதம் மாற்றும் முயற்சிகளை நிறுவன நிலையில் மேற்கொள்கின்றன. இதுவும் மதப்பிரிவினைக்கு வித்திடும் செயல் என்பதைத் தொடர்புபட்டோர் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இன்றைய உலகம் பெருஞ் சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளது. கோவிட் தொற்றுக்குப்பின்னான இந்த உலகின் இயக்க ஒழுங்கு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைப் பெற்றுள்ளது. உலகளாவிய மக்கள் அனைவரும் அன்றாட வாழ்வு தொடர்பிலும் வலுவான இருப்பைத் தக்க வைப்பதிலும் பெரும் இடர்களை எதிர்கொண்டுள்ளனர்.

பொருட்களின் விலையேற்றம், தொழிற்றுறை வீழ்ச்சி, வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பேணுவதில் உள்ள இடர்கள், குற்றச் செயல்கள் அதிகரிப்புகள், தொற்றுநோய்களின் தோற்றங்கள், இயற்கையின் சீற்றங்கள் என்பன அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவான அச்சுறுத்தல்களாக உள்ளன. இவை இனம் சார்ந்தோ, மதம் சார்ந்தோ ஏற்படும் இடர்கள் அல்ல. அனைவருக்கும் பொதுவானவை. இவற்றை எதிர்கொண்டு வலுவான வாழ்வைக் கட்டமைக்க வேண்டுமானால், அனைத்து வேறுபாடுகளையும் களைந்து மானுட சமூகம் ஒன்றிணைந்து இயங்க வேண்டியது காலத்தின் தேவை. இது எந்த மத இறைதூதர்களாலும் மாற்றக்கூடியதல்ல.

இவ்வாறான கருத்துகள் ஏற்கனவே பலராலும் முன்வைக்கப்பட்டவையே. எனினும் மானுடப் பொதுமை யற்ற, குறுகிய நோக்கங்களைக் கொண்டோரே காலங்காலமாக நிறுவனக் கட்டமைப்புகளுடாக தமது எண்ணங்களை நிறைவேற்றி வருகின்றனர்.

பெருகிவரும் மதப் பொதுமையற்ற சிந்தனைகள், வளர்ந்துவரும் இளைய தலைமுறையினரையும் பாதிக்க வல்லன என்பதை மறுக்க முடியாது. மதவாதங்களைப் பரப்பிவரும் அமைப்புகள் குறிப்பிடத்தக்களவு இளையோரைக் குறிவைத்துச் செயற்படுகின்றன.

மானுட சமுதாயத்தை நோக்கிவரும் பேரிடர்களை ஒன்று திரண்டு எதிர்கொண்டாலன்றி வெற்றி கொள்ள முடியாது. ஒரு பகுதி மக்களின் அழிவில் பெறும் வெற்றிகள் மானுட சமூகத்தின் வெற்றிகள் ஆகா.

உலகளாவிய மானுட ஒருமைப்பாட்டைச் சிதைக்கும் செயல்கள் எந்த வடிவத்தில் நடைபெற்றாலும் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவை.

பிறக்கும் புத்தாண்டில் புதுமை உலகைப் படைக்க உறுதி கொள்வோம்.

பெயர் தோற்றாத கட்டுரைகளுக்கு ஆசிரியரே பொறுப்பு. ஆக்கங்கள் அனைத்துக்கும் ஆக்கியோரே பொறுப்பு.

பதினமூன்றாம் அதற்கு மேலும் பசுப்பல் அரசியலின் இன்றைய கச்சா! எஸ்.கே. விக்கினேஸ்வரன்	5	போரைப் பேசுதல்! இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின் மானுட வலிகளின் கதைகளைப் பேசுகின்ற 'ரோஜா அரண்மனை' ஓவியக் கண்காட்சி - கவிதா லட்சுமி	59	குழந்தை சேருடனான அனுபவம் - நா. கிருபாகர்ன்	122
'கோவிட் - 19' தடுப்பூசி நீதியற்ற பங்கீடும் காப்புரிமை விலக்குக் கோரிக்கையும் - ருபன் சிவராஜா	9	இசைத் தமிழ்ப் பாடற்பரப்பும் சமகாலப் பயன்பாட்டு நிலையும் - கௌசல்யா சுப்பிரமணியன்	61	சண்முகலிங்கம்! எமக்குள் எழுந்த உலகத்தர நாடக ஆசான் - இராசையா லோகாநந்தன்	124
மலையகத்தில் அடிமைத்தளை - தொமொயா ஒபொகடா தமிழில்: - மணி வேலுப்பிள்ளை	12	புரட்டஸ்தாந்தியம்: முதற்கட்டம் (1650 - 1800) ஆங்கில மூலம்: - சி. அரசரெத்தினம் தமிழில்: - க. சண்முகலிங்கம்	66	குழந்தை ம. சண்முகலிங்கமும் திருமறைக் கலாமன்றமும் - யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்	126
மனிதாபிமானமெனும் மாயவலை - மா. சித்திவினாயகம்	15	மலையகக் கவிதை இலக்கியச் செல்நெறி தமிழ்நாட்டிலும் மலைநாட்டிலும் வாழ்ந்த சிதம்பரநாதப் பாவலர் - மல்லியப்புசுந்தி திலகர்	74	குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் நெடும்பயணம் - சோ. பத்மநாதன்	129
தாய்மை அடைதல் - கந்தையா செந்தில்நாதன்	17	பேருவகையின் பெருந்தத்துவம்: அருந்ததி ராயின் 'பெருமகிழ்வின் பேரவை' நாவல் குறித்து... - தேவகாந்தன்	77	அளப்பெருங்கருணை - பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறு நா. நவராஜ்	131
வந்தது ஓமிக்குரோன்! வரப்போகுது... சிக்மாவும் ஒமேகாவும்! - போல் ஜோசேப்	20	குந்தவையின் எழுத்துகள் - மைதிலி தயாநிதி	80	நூலகவியல் கல்வியாளர் கலாநிதி வே.இ. பாக்கியநாதன் - வே. விவேகானந்தன்	138
மூளையில் சிகிச்சை செய்யும் நுண் ரோபோக்கள் - சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்	22	இலக்கியப்பரப்பில் ஒரு முத்துக்குளிப்பு - மு. நித்தியானந்தன்	85	வித்தியாசமான மனப்போக்கு கொண்டவர்களின் சாதாரண உலகம் எம்.வி. வெங்கடராம் - க. வேணுகோபால்	142
ஏட்டில் எழுதி வைத்தார் - பால. சிவகாட்சம்	25	எம். வாமதேவனின் நீங்காத நினைவுகளில்... மலையக மைந்தர்கள் - ஜீவா சதாசிவம்	91	திருவள்ளூர் ஒரு சமயம் சார்ந்தவரா? - மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா	147
பிரசவம்: மரணத்தின் விளிம்பும் வெட்கத்தின் முடிவும் - நிலாநதி சசிகுமார்	29	நூறாண்டுக்கு முன் தமிழர் மகா சபையின் பத்திரிகை முயற்சி - என். சரவணன்	93	தொன்மையைத் தேடி ஆதித் தமிழர், திணை வழிக் குடிகள் செல்வநாயகி ஸ்ரீதால்	150
யோக வாழ்வியல் - பாதுசா ஆனந்தநடராசா	33	சாதியத்தை அதன் சொற்களைக் கொண்டே தகர்க்கும் பிரதி - ச. சத்தியதேவன்	99	தமிழியல் ஆய்வுகள் - வரலாறும் வளர்ச்சியும் நா. சுப்பிரமணியன்	155
புகை அறிவுறுத்தும் கருவிகள் - வேலா சுப்ரமணியம்	36	தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் விருது விழா - 2021 - உஷா மதிவாணன்	104	நினைவு நல்லது ஊடக நிர்வாகம் P. விக்கினேஸ்வரன்	160
பதற்றம் எமது முதல் எதிரி - சி. நற்குணலிங்கம்	39	வெவகம : சமூக பொருளாதார மாற்றங்களும் சாதி உறவுகளும் ஆங்கில மூலம் - ஜயந்த பெரேரா தமிழில் - க. சண்முகலிங்கம்	106	அந்நிய அனாதைகள் - சோ. ராமேஸ்வரன்	166
முடிவில் ஆரம்பம் - குமார் புனிதவேல்	41	மலையகத் தமிழர் நாடுகட்டப்பட்ட வரலாற்றைப் பதிவு செய்யும் 'சென்று வருகிறேன் ஜென்மபூமியே' - ரங்கல ராஜேஷ்	110	பெரிய உதவிக்காரன் - அகர்ன்	170
புலமும் நிலமும் - வேதநாயகம் தபேந்திரன்	43	கற்பனை கடந்த சோதி... - ப. ஸ்ரீலக்ஷ்மி	112	அச்சமே முகங்களாய் - த. சான்ஸ் குணநாயகம்	174
சொத்துச்சுகம் - அன்னலட்சுமி இராஜதுரை	46	குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் மொழியெயர்ப்புகள் - நா. நவராஜ்	114	பன்றி - ரோஃல்ட் டால் மொழியாக்கம்: என்.கே. மகாலிங்கம்	177
வேட்டுவச் சடங்காற்றுகை! குணமாக்கலும் அதன் தேவையும் க. பத்திநாதன்	50	90 வயதைக் கடந்த குழந்தை: கூடிப் பழகிய கால நினைவுகள்! - த. சர்வேந்திரா	119	கள்வனா? காவலனா?! - நெடுந்தீவு மகேஷ்	187
ஊடகத்துறையைப் பாதுகாக்குமா செயற்கை நுண்ணறிவு? - சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்	54			சரித்திரத்தை திருப்பிய சாதனையாளன் நிமால் நாகராஜா	190
லிஜோ அபத்தத்துக்கும் அற்புதத்திற்கும் இடையில்... ஓவியர் ஜீவா	56				

பதின்மூன்றும் அதற்கு மேலும்

பசப்பல்

அரசியலின்

இன்றைய கச்சா!

- எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரன்

இந்தக் குறிப்பை தாய்விடு இதழுக்காக எழுதவென நான் உட்கார்ந்திருக்கும் நத்தார் தினம் ஒருவகையில் பொருத்தமான நாளென்றே படுகிறது. பெத்தலேகத்தில் இந்தத் தினத்தில் பிறந்த குழந்தை யேசுவின் பிறந்த நாளை உலகம் முழுவதும் கொண்டாடும் நாள் இது. ஜேசுவின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடும் மகிழ்ச்சியில் முழு உலகமும் களித்திருக்கும் இந்த நாளில், நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ அவர் சிலுவையில் அறைந்து கொல்லப்பட்ட நாளின் நினைவுகளும் வருவது தவிர்க்க முடியாததே. ஆயினும் நாம் அதை நமது கொண்டாட்டங்களின் போது கணக்கில் எடுப்ப தில்லை. கனடா உட்பட்ட பல நாடுகளில் அது ஒரு மதம்சார்ந்த நிகழ்வாகப் பார்க்கப்படுவதோ, கொண்டாடப்படுவதோ மிக அருகிப்போய், பதிலாக அது அனைத்து மத மக்களாலும் கொண்டாடப்படும் ஒரு கேளிக்கைக்கான, விடுமுறை நாளாக மாறிவிட்டுள்ளது.

உலகம் முழுவதும் எம்முன் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் சிலுவையில் அறைப்பட்ட ஜேசுவின் உருவம் ஒரு ஐரோப்பிய வெள்ளை உரு வமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்ற கபடத்தனம் பற்றிய கேள்விகள் ஆபிரிக்க மக்கள் மத்தியில் குறிப்பிடத்தக்களவு பரவலாக இன்று வளர்ந்துள்ளன. ஜேசு ஒரு ஆபிரிக்கர் என்றும், அதை மறுத்து அவர் மத்திய கிழக்கைச் சேர்ந்த ஒரு ஜூதர் என்றும் வலுவான ஆதாரங்களை முன்வைத்துப் பல இறையில் புலமையாளர்கள் விவாதித்துவருகின்றனர் ஆகவே அவரது நிறம் கறுப்பு அல்லது பழுப்பு நிறம் ஆக இருக்க முடிம் என்ற கருத்துக்கள் நிலவுகின்ற போதும், இந்த இரு சாரரும் ஒப்புக் கொள்ளும் ஒரு விடயம் அவர் நிச்சியமாக நீலக்கண்களும், வெள்ளை நிறமும் கொண்ட வெள்ளையர் அல்ல என்பதே. கூடவே அந்த ஜேசுவின் உருவ மும், அதை உலக அளவில் பரவலாக்கியதும் வெள்ளைக் கால-னியவாதிகள் உலக நாடுகளைக் கொள்ளை கொள்வதற்கான ஒரு திட்டமிட்ட நடவடிக்கையே என்று, குறிப்பாக மதநம்பிக்கை யாளர்கள் தொடர்ந்து எதிர்த்து வருகிறார்கள்.

மிக முக்கியமான வரலாற்றுத் தகவல்களையும், கலாசார வேறுபா டுகளையும் முன்வைத்து தீவிரமாக இந்த விவாதங்கள் நடக்கின்ற போதும், கிறிஸ்தவம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளுடன் பரவலடைந்த சில மூடநம்பிக்கைகள் பற்றிய விவாதங்கள் பரவலாக நடப்ப தில்லை. இந்த விவாதங்கள் பெருமளவில் மதநம்பிக்கை கொண்ட கல்வியாளர்களால் நடத்தப்படுவது இத்தகைய மூடநம் பிக்கைகள் பற்றிய கவனக்குவிப்பு இல்லாமைக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும். நான் கனடாவுக்கு வந்த புதிதில் தங்கியிருந்த 17 அடுக்கு மாடிகளைக் கொண்ட தொடர்மாடிக் கட்டிடம் ஒன்றில் முதன்முதலாக அதில் 13வது மாடி இல்லாதிருப்பதை அவதானித் தேன். 13வது மாடிக்குப் பதிலாக 14வது மாடியே இருக்கும்

என்றும் 13வது மாடியை 14வது மாடியாகவே இங்கு சொல்வார்கள் என்றும் அறிந்தபோது மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தேன். ஜேசு காட் டிக்கொடுக்கப்பட்ட இறுதி இரவுணவின் போது அதில் கலந்திருந் தவர்களின் எண்ணிக்கை ஜேசுவின் சேர்த்து 13ஆக இருந்ததென் பதே, அது ஒரு துரதிஸ்ட எண் என்பதற்கான நம்பிக்கைக்குரிய முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று என்பர்.

இந்தத் 'துரதிர்ஸ்டமான இந்த இலக்கத்தின் பேரால் கொண்டு வரப்பட்ட இலங்கை அரசியலமைப்புக்கான 13வது திருத்தம் பற்றிய விவாதங்கள் இலங்கை தமிழ்பேசும் மக்கள் சார்பான அரசியலில் சூடுபிடித்திருக்கும் இன்றைய நிலையில் அதுபற்றி எழுதத் தொடங்கும்போது மேற்சொன்ன நினைவுகள் வருவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

கடந்த இரண்டு மாதங்களாக தொடர்ச்சியாக தமிழ் தரப்பு அரசி யல் வாதிகள் மத்தியில் பேசப்பட்டு வந்த இந்த 13வதுதிருத்தச் சட்டம் தொடர்பாக இரண்டுவிதமான நிலைப்பாடுகள் அலசப்பட் டன.

தமிழ்தேசியக் கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்த ரெலோ இயக்கத் தலை-வரான செல்வம் அடைக்கலநாதன் தலைமையில் முன்மொழியப் பட்ட, '13வது திருத்தத்தை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தல்' என்பதை வலியுறுத்தி இந்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதுதல் என் பது முதலாவது. இந்திய மத்திய அரசுக்கு - பிரதமருக்கு - இந்தக் கடிதத்தை எழுதுவதன் மூலம், இலங்கையின் தமிழ் பேசும் மக்கள் தொடர்பான இலங்கை அரசின் நடவடிக்கைகளின் மீது ஓர் அழுத்தத்தைப் பிரயோகிக்கலாம் என்பது அந்தத் தரப் பின் நம்பிக்கை. இந்த நோக்குடன் அனைத்துத் தமிழ், முஸ்லிம், மலையகக் கட்சிகளுடன் ஒரு கலந்துரையாடலை ஆரம்பித்தார் செல்வம். யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலுமாக நடந்த இந்தச் சந்திப்புக்கள் பற்றிய விபரங்கள் பத்திரிகைகளில் வெளியாகின.

மேற்கூறிய நாடுகளின் இராஜ தந்திரிகளைச் சந்தித்து இலங்கை யில் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு உள்ள பிரச்சினைகளுக்கான ஒரு தீர்வை நோக்கிச் செல்லவைக்கும் அழுத்தத்தை உலக மட்டத் திலிருந்து இலங்கை அரசின்மீது ஏற்படுத்தவேன, தமிழரசுக் கட் சியின் சார்பில் அமரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் பா.உ சுமந் திரன் தலமையிலான ஒரு குழு சட்டவாளர்கள் சென்று வந்தனர். அவர்கள் இந்தப் 13வது திருத்தத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அதனால் ஆகப்போவது ஒன்றுமில்லை என்று முற்றாக நிராக ரிக்கின்றனர்

இந்த இரண்டு நடவடிக்கைகளையும் தனித்தனியாக முன்னெடுத்தவர் கள், தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு என்ற ஒரு குடையின் கீழ்

இணைந்துள்ள அரசியற் கட்சிகளே என்பதை அவதானிக்கும் ஒரு வருக்கு இலகுவாக எளக்கூடிய சந்தேகம் ஒன்றுதான். ஏன் இவர்கள் ஒரு கூட்டணியாக இருந்துகொண்டே, தனித்தனிதயாக இந்த விடயம் தொடர்பான நடவடிக்கையில் இறங்குகிறார்கள் என்பது. ஆனால், கூட்டமைப்பையும், அதிலுள்ள கட்சிகளது செயற்பாட்டையும் தொடர்ச்சியாக அவதானிக்கும் ஒருவருக்கு இதில் ஆச்சரியப்பட்ட ஒன்றுமில்லை. இந்தக் கூட்டமைப்பு என்பது தனியான, வேலைத்திட்டங்கள், உடனடி மற்றும் நீண்டகால நோக்கங்கள் என்று ஒரு அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒப்புக் கொண்ட ஒரு அமைப்பு அல்ல. அப்படி ஒன்று இருப்பது போன்ற தோற்றத்தை

செய்யவேண்டிய கடமைகள், பொறுப்புக் கூறல்கள் என எத்தகைய திட்டமும் இவ்வறிக்கைகளில் இருப்பதில்லை. பாராளுமன்றம் செல்பவர்களே தலைவர்களாகவும் கட்சியை அவர்களே நடத்துபவர்களாகவும் தான் அவர்களது நடைமுறைகள் அமைகின்றன. எந்தக் கட்சியும் தனக்கென ஒரு உத்தியோக பூர்வ இதழோ, வலைத்தளமோ, மக்களுடன் உரையாடுவதற்கான வேறு நடைமுறைகளையோ கொண்டிருப்பதில்லை.

இந்த நிலையில், தற்போது இயங்கும் அரசாங்கத்தின் பல ஜனநாயக விரோதமான அணுகுமுறைகள், பெருமளவிலான நெருக்கடிகளை மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கிவரும் நிலையில், இந்தக் கூட்டணிக்கும் மக்களுக்குமான இடைவெளி பாரிய அளவில் விரிந்து செல்வது இயல்பாகவே உருவாகிவருகிறது. இந்த நிலையைச் சமன்செய்வதற்கான ஒரு முயற்சியாக இத்தகைய முன்னெடுப்புக்கள் எடுக்கப்படுவதாகவே கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது!.

13வது திருத்தத்தை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்த. இந்திய அரசாங்கத்தைக் கோரும் முயற்சி மேலோட்டமான பார்வையில் ஒரு நல்ல முயற்சி என்று தோன்றக் கூடும். இந்தியா வலியுறுத்தினால், 13வது திருத்தச் சட்ட மூலம் முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்றும், வடக்குக் கிழக்கு மக்களுக்கு நியாயமான ஒரு ஜனநாயக சூழல் உருவாகும் என்பதும் மிகவும் சாதாரண பொதுப்புத்தி சார்ந்த நிலைப்பாடே. உண்மையில் 13வது திருத்தம் இலங்கை அரசியல் யாப்பில் ஏற்கனவே இணைக்கப்பட்ட ஒன்றுதான். சட்டமாக உள்ள அதை நடைமுறைப்படுத்துவதை முன்னிறுத்திப் போராடவும், அதற்கான மக்கள் ஆதரவையும் எழுச்சியையும் மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கவும், சிங்கள அரசியற் கட்சிகள் மற்றும் சமூக சனநாயக சக்திகள் மத்தியில் அது தொடர்பாக உரையாடல் நடத்தவும் வேண்டிய எந்த அரசியல் நடைமுறைச் செயற்பாட்டையும் கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, குறிப்பாக 2009க்குப் பின்னான 12 ஆண்டுகளில் கூடச் செய்யாத இந்தக் கட்சிகள் இப்போது அதைச் செய்ய முயல்வதற்கு என்ன காரணம்?. சரி, காரணம்தான் எதுவாக இருந்தாலும், நல்ல விடயம் தானே என்று பார்த்தால் அதையும், அதை இந்திய அரசாங்கத்துக்குக் கடிதம் எழுதுவதன் மூலம் செய்யப் போவதாக கூறுவது ஏன்.? அப்போ அரசியல் தலைவர்களுக்கும், கட்சிக்கும், மக்களுக்கும் தமக்கான ஒரு கோரிக்கைய வென்றெடுப்பதில் கடிதம் எழுதுவதற்கு மேலாக வேறொரு வேலையும் பொறுப்பும் இந்த விடயத்தில் இல்லையா?

மறுபுறத்தில், “13வது திருத்தச் சட்டம் அரசாங்கத்தின் சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் தான் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். ஆனால், அந்தச் சட்டமோ ஒரு ‘ஒருகையாற் கொடுத்து மறுகையாற் பறிக்கும்’ சட்டம். அதை ஏற்க முடியாது. அதற்கும் மேலான, தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைய அங்கீகரிக்கிற ஒரு தீர்வு வேண்டும். அது உள்ளக சுயநிர்ணய அடிப்படையிலான ஒரு கோரிக்கை. அதையே நாம் முன்வைக்கிறோம்’ என்று தேசியக் கூட்டமைப்பின் பிரதான கட்சியான தமிழரசுக் கட்சி தெரிவிக்கிறது. அதற்காகவே அது பா.உ சுமந்திரன் தலமையிலான ஒரு சட்டநிபுணர் குழுவை ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளுக்கு அனுப்பி வைத்தது. அந்தப் பயணத்தின் பின்னான ஊடக சந்திப்பு ஒன்றில் சுமந்திரன் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கையில், ‘நாம் உள்ளக சுயநிர்ணய அடிப்படையிலான ஒரு தீர்வை முன்வைக்கிறோம். அதை வழங்காத பட்சத்தில் வெளியக சுயநிர்ணய சுரிமையை நோக்கி நகரத் தள்ளப்படுவோம்’ என்று தெரிவித்திருந்தார். இதுவும், திரும்பவும் இந்தியாவுக்குப் பதிலாக சில அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளின் அழுத்தத்தின் மூலம் இலங்கையின் ஆட்சியாளர்களை இறங்கிவரச் செய்வதற்கான ஒரு முயற்சியே என்பது தெளிவு. வெளியக சுயநிர்ணய உரிமை என்பது, பிரிந்து சென்று தனியான அரசாகத் தம்மைப் பிரகடனப்படுத்துவதற்கான உரிமையாகும். ஆனால் அதைச் செய்யும் நிலை வரின், அதை எப்படிச் செய்வது என்பதற்கான எந்த வேலைத்திட்டத்தையும் அவர்கள் கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அண்மையில் கேட்கக் கிடைத்த பா.உ சுமந்திரனது ஒரு நேர்காணலின் போது அவரிடம் தொக்கிநிற்கும் நம்பிக்கை அதை வெளிநாடுகள் கவனிக்கும் என்பதாகவே தெரிந்தது. ஆக தமிழரசுக் கட்சியிடமும், அடுத்த தேர்தலுக்கான பொதுக்கூட்டங்களில் பேசுவதற்கான ஒரு கச்சாப் பொருளாக இது இருக்கப் போகிறது என்பதைத் தவிர வேறெதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால்

13வது திருத்தம் இலங்கை

அரசியல் யாப்பில் ஏற்கனவே

இணைக்கப்பட்ட ஒன்றுதான்.

சட்டமாக உள்ள அதை

நடைமுறைப்படுத்துவதை

முன்னிறுத்திப் போராடவும்,

அதற்கான மக்கள் ஆதரவையும்

எழுச்சியையும் மக்கள் மத்தியில்

உருவாக்கவும், சிங்கள அரசியற்

கட்சிகள் மற்றும் சமூக சனநாயக

சக்திகள் மத்தியில் அது தொடர்பாக

உரையாடல் நடத்தவும் வேண்டிய

எந்த அரசியல் நடைமுறைச்

செயற்பாட்டையும் கடந்த 30

ஆண்டுகளுக்கு மேலாக,

குறிப்பாக 2009க்குப் பின்னான

12 ஆண்டுகளில் கூடச் செய்யாத

இந்தக் கட்சிகள் இப்போது

அதைச் செய்ய முயல்வதற்கு

என்ன காரணம்?.

அது தேர்தல்கள் வரும் காலத்தில் முன்வைக்கும் ‘தேர்தல் விஞ்ஞாபன’ அறிக்கை மூலம் காட்டி வருகின்ற போதும் அது தேர்தற்காலத்தின் தவிர்க்கமுடியாத ஒரு சம்பிரதாய தேவை என்பதனால் செய்யப்படுவதே தவிர, அதிலுள்ள விடயங்களை நடைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான கட்சியினதும், கட்சி உறுப்பினர்களதும் தொடர்ச்சியான செயற்பாடுகளுக்கான திட்டங்களைக் கொண்ட ஆவணம் அல்ல. தம்கொள்கை நிலைப்பாடுகளை, மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்லவோ, அவர்கள் மத்தியில் அவற்றுக்காக வேலைசெய்யவோ அவசியமான ஏற்பாடுகள் எவையும் அவற்றில் இருப்பதில்லை. கட்சிகளின் சார்பில் தேர்தலில் வெற்றிபெறும் தலைவர்கள், பாராளுமன்றத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு மேலாக மக்கள் மத்தியில் செல்வதற்கோ, அவர்களுடனான உரையாடல்களை மேற்கொள்ளவோ, மக்களை அரசியல் ரீதியாக அணிதிரட்டும் ஏற்பாட்டை மேற்கொள்ளவோ, மக்கள் மத்தியிலான பிற முரண்பாடுகளைக் கையாள்வதற்கோ என்று எத்தகைய ஏற்பாடுகளையும் இக்கட்சிகள் கொண்டிருப்பதில்லை. குறைந்தபட்சம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சி சார்ந்து

அவர்கள் இத்தகைய 'இராஜதந்திரச் செயற்பாடுகள்' மூலம் நடக்கவுள்ள மாற்றங்கள் பற்றிய விபரங்களை இப்போதைக்கு வெளியிட முடியாது என்று கூறுவர்.

உண்மையில் இது ஒன்றும் புதிய விடயம் அல்ல. பாராளுமன்றப் பதவிகளை மட்டும் இலக்காகக் கொண்டு இயங்கும் அரசியற் கட்சிகளிடமிருந்து இதற்கு மேலாக வேறெதையும் எதிர்பார்க்க முடியாதுதான். அந்தப் பதவிகளைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளுமளவுக்கு அவசியமான செயற்பாடுகளை மட்டும் செய்வதே போதும் என்ற போக்கு, திட்டவாத்தமான கொள்கையுடனான ஒரு மக்கள் அமைப்பாக இயங்காத எந்த ஒரு அமைப்பிலும் அல்லது கட்சியிலும் இருக்கவே செய்யும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்ற பதவி - மக்களது பிரதிநிதி என்ற, ஒரு கட்சிக்கும் மக்களுக்கும் பொறுப்புக் கூறும் கடப்பாடுள்ள பதவியாக இந்தக் கட்சிகள் கருதுவதில்லை. அதனால் தான் அவர்கள் கட்சியின் செயற்பாடுகளுக்காக, தலைவர்களை கட்சியின் கீழ் மட்டத்திலிருந்து கட்சிப் பணிகளினூடாக உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக, தேர்தல் காலம் வரும் போது, வேட்பாளர்களாக நிறுத்துவதற்காக தனிநபர்களை வலைவீசித் தேடி எடுக்கின்றார்கள்.

உண்மையில், ஒரு தேசமக்கள் தமது உரிமைகளுக்காகப் போரிடும் போது வெளிநாடுகளினது கவனம் குவிக்கப்படுவதும், அவர்கள் பல்வேறு, தமக்கேயுரிய நலன்களின் அடிப்படையில் போராட்டம் தொடர்பான நிலைப்பாட்டை எடுப்பதும் இயல்பானதே. அந்த நிலைப்பாடு தமது மக்களது விடுதலைக்கு சாதகமாக இருப்பதை உறுதி செய்வது, அந்த மக்களும் அவர்களை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் கட்சிகளும் தான். ஆனால், தமக்கென எத்தகைய திட்டமும் அற்ற கட்சிகளால் எந்த உதவியையும் கூட முற்றுமுழுதாகத் தமது மக்களுக்கான ஒரு தீர்வைப் பெறும் விதத்தில் வெற்றிகரமாகப் பெற்றுவிட முடியாது.

இலங்கையும் இந்தியாவும் இணந்து உருவாக்கிக் கொண்ட இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் வழி கொண்டுவரப்பட்டதே

13வது திருத்தச் சட்டம். அந்தச் சட்டம் மாகாண சபைகளை அறிமுகப்படுத்திய போதும், அதனை தமிழ்பேசும் மக்களது அபிலாசைகளைத் தீர்க்கும் ஒரு சட்டமாக முன்மொழிந்தபோதும், அவ்வற்றின் மீது அது காட்டியதை விட அதிக அக்கறையை ஒரு யுத்தமற்ற சூழலை உருவாக்குவதிலும் இந்தியாவின் நலன்களுக்கு உத்தரவாதம் பெறுவதிலுமே குவித்திருந்தது. அதனால் தான், 13வது திருத்தத்தில் இருந்த ஓட்டைகளையிட்டு இந்தியாவிடம் எந்த அக்கறையும் இருக்கவில்லை. இலங்கையில் ஏற்கனவே நடைமுறையில் உள்ள சட்டங்களையும், 13ல் இருந்த ஓட்டைகளையும் பயன்படுத்தி, மாகாண சபைகளுக்கென வழங்கப்பட்ட பல அதிகாரங்களை இலங்கையின் மைய அரசு பிடுங்கிக் கொண்டது. வடக்குக் கிழக்கு இணைப்புக்கான சர்வஜன வாக்கெடுப்பை நடத்தாமலே இழுத்தடித்தது. பின்னர் அதை ஒரு நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் மூலமாக இரண்டு மாகாண சபைகளாக பிரித்தது. இந்திய அரசும் இந்த விடயங்களைக் கண்டும் காணாமல் இருந்தது. ஆக 13வது திருத்தச் சட்டத்தினை திரும்ப முழுமையாக அமுல் படுத்துவதென்பது இலங்கையின் அரசியல் யாப்பின் அது சம்பந்தமான பல மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதாகும். இந்தக் கோரிக்கை செயற்பாட்டுக்கு வருமானால், அது வருவதற்கான அடிப்படையாக அமையப் போவது இந்தியாவின் பிராந்திய நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டே அன்றி தமிழ் மக்களின் நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு அல்ல.

தவிரவும் 1987ல் இருந்த இந்திய அரசுக்குச் சாதகமான சூழல் இன்று நிலவுவதாகச் சொல்லமுடியாது. 1983 நடந்த தமிழ் மக்களுக்கெதிரான இனப்படுக்கொலையும் அதைத்தொடர்ந்து உள்நாட்டில் எழுந்த இலங்கைக்கெதிரான எதிர்ப்பலையும் இன்றைய நிலையும் ஒன்றல்ல. சீனாவின் செல்வாக்கு இலங்கையில் மேலோங்குவதைத் தவிர்க்க இந்தியா இலங்கையின் நடவடிக்கைகளையிட்டுக் கவனமாக இருக்கிறது என்ற ஒரு புள்ளி மட்டுமே 13ஐ முழுமையாக அமுல்படுத்தும் உள்நாட்டு அலுவல்களில் தலையிட அதற்குப் போதுமான காரணமாக இருக்க முடியாது. தவிரவும், அத்தகைய ஒரு 'இந்தியத் தீர்வு' தமிழ் மக்களுக்கு

நிம்மதியான எதிர்காலத்தைத் தருமென்பதற்கு உத்தரவாதமாகக் கொள்ள வரலாற்று ரீதியாகவோ, இந்தக் கட்சிகளின் நடைமுறை சார்ந்தோ எத்தகைய நம்பகமான ஆதாரங்களும் இல்லை.

உலக நாடுகளில் ஏற்படும் நிலமை மாற்றங்களும் அணிசேர்க்கைகளும் ஒடுக்கப்படும் தேசங்களின் விடுதலைகளில் பங்காற்றி இருக்கின்றன என்பது புதிதல்ல. அவ்வாறே அப்படி உருவான நாடுகளின் அரசுகள் மீளப் பிடுங்கப்பட்டும் இருக்கின்றன என்பதையும் நாம் மறப்பதற்கில்லை. தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் ஐ.நா விலும் ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளிலும் தமிழ்பேசும் மக்களது ஜனநாயகத்துக்கு ஆதரவான நிலை என்பதை விட, சீனாவின் பட்டுப்பாதைத் திட்டம், இலங்கையின் சீனத் தொடர்பால் எழும் நெருக்கடி ஆகியவை காரணமாக தெற்காசியப் பிராந்தியம் மீது ஏற்படக்கூடிய கவன ஈர்ப்பே முக்கியம் பெறுகிறது. இதை அடிப்படையாகக் கொண்ட அணிசேர்க்கைகளும் நடந்து வருகின்றன. ஆனால் தமிழரசுக் கட்சி சொல்லும் அகசுயநிணை உரிமைக்கான அரசியல் யாப்பு ஒன்று இலங்கையில் உருவாகும் விதத்திலான ஒரு நிலையை இவை ஏற்படுத்தும் என்று கூறுவது சற்று அதிகப்படியான எதிர்பார்ப்பென்றே கூற வேண்டும். நான் மேற்சொன்ன நேர்காணலில், 'தேசியம்' அல்லது 'தேசம்' என்ற சொல்லை வலிந்து தவிர்ந்து, அவர் 'மக்கள்' என்ற பதத்தைப் பாவித்ததைக் கேட்டபோதே இந்த அரசியல்வாதிகளிடம் 'கெட்டித்தனம்' இருக்குமளவுக்கு மக்களது அடிப்படையான சிக்கல் தொடர்பான அக்கறையோ புரிதலோ இருப்பதாகக் கொள்ள முடியவில்லை.

எவ்வாறாயினும், தமிழ் பேசும் மக்களது எதிர்காலம் தொடர்பாக தாம் செயற்படுவதாகக் கூறிக்கொள்ள இந்தக் கட்சிகள் எடுத்து வரும் முயற்சிகளையிட்டு, மக்கள் பெரியளவிலான நம்பிக்கை வைக்குமளவுக்கு எதுவும் இல்லை என்றாலும், அடுத்து வரக்கூடிய ஒரு தேர்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவர்கள் செய்து வரும் செயல்களையிட்டு அரசியல் அவதானிகளிடையே மாறுபட்ட எதிர்பார்ப்புகள் வளர்ந்திருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இந்த எதிர்பார்ப்புக்கள், பத்திரிகைக் கட்டுரைகளாகவும் வலைத்தளங்களினூடாகவும் வெளிவரும் கிசுகிசுக்களாகவும் பரவலாகி வருகின்றன என்பது உண்மையே. ஆனால் தம்முள்ளே பதவி என்ற ஒன்றைத் தவிர வேறு நியாயமான காரணங்களின்றிப் பிரிந்திருக்கும் அரசியற் கட்சிகள் தம்மைத் தமிழ் மக்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் கட்சிகளாகக் கூறிக்கொண்டாலும், அவர்களது விடுதலை சார்ந்து எத்தகைய சமூக அரசியல் கோட்பாடுகளையோ திட்டங்களுையோ கொண்டவர்களாக தம்மை அடையாளம் காட்டவில்லை.

மாகாணசபைகள், உள்ளூராட்சிச் சபைகள் அனைத்திலும் நடக்கும் இழுபறிகள் இன்றைய பெரும் சுவாரசியச் செய்திகளாகி வருகின்றன. பலவேறும்பட்ட ஆட்சி அமைப்புகளின் வரையறுக்குட்பட்டு, அவற்றின் உறுப்பினர்களாக தமது கட்சிகளிலிருந்து மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கு, அந்த மக்கள் நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படும் வகையில் இக்கட்சிகள் கொள்கை ரீதியாகவோ, கட்சியமைப்பின் நடைமுறை வழிகாட்டலாகவோ எத்தகைய வழிநடத்தலையும் வழங்குவதில்லை. அண்மையில் பிரதேச சபைகளின் உறுப்பினர்கள் அப்பிரதேச மக்களின் நலன் சார்ந்து செயற்படவேண்டும் என்ற மிக

மேலோட்டமான அறிவிப்பை கட்சியின் முக்கிய தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கும் சம்பந்தன் அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார். இது, ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் தாம் எத்தகைய நிலைப்பாட்டை எடுக்கவேண்டும் என்பது பற்றி ஒரு கட்சியாக தமது உறுப்பினர்களுக்கு வழிகாட்ட முடியாத நிலையிலேயே அவரது கட்சித் தலைமை இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. கட்சிக்கு தமது குறிக்கோள் என்ன, அவற்றின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு அரசு அதிகாமட்டங்களிலும் தமது உறுப்பினர்கள் எப்படிச் செயற்பட வேண்டும் என்று குறிப்பான அறிவுறுத்தல்களை வழங்கத் தவறும் ஒரு தலைமையால் தமிழீழம் கிடைத்தாலும்கூட அதை நிர்வகிக்க முடியாமல் அதை அழிவுப்பாதைக்கு இட்டு செல்தல் மட்டுமே நடக்கும். பிரதேச சபைகளில் வரவு செலவுத் திட்டம் சமூக அரசியற் செயற்பாடுகளுக்குப் புறம்பான காரணங்களுக்காக தோற்கடிக்கப்படுவது என்பது அந்தப் பிரதேசத்தின் ஆட்சி மட்டத்தில் கூட இக்கட்சிகளால் நிர்வாகத்தை நடைமுறை படுத்த முடியாமல் இருப்பதையே காட்டுகிறது. வரவு செலவுத் திட்டம் தோற்கடிக்கப்படுவது அது முன்வைக்கும் பிரேரணைகள் திட்டங்கள் சார்ந்து அல்லாமல் அவற்றுக்குப் புறம்பான, குழுநலன், தனிப்பட்ட நலன் போன்ற காரணங்களால் நடக்கிறது என்பதைவிட, எமது கட்சிகளின் வங்குரோத்துத் தனத்துக்கு வேறு ஆதாரம் தேவையில்லை.

மொத்தத்தில் தற்போது நடக்கும் இந்த, ஒரு கூட்டமைப்பினுள்ளிருந்து வெளிப்படும் இரண்டு முயற்சிகளும் தமிழ்பேசும் மக்களிடையே, போலியான ஒரு முயற்சியை மேற்கொண்டு காலத்தை கடத்தல் என்பதற்குமேலால், வேறெந்த முன்னேற்றத்தையும் எட்டும் என்பதற்கான எந்த வாய்ப்பும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

வரலாறு மக்களாலேயே படைக்கப்படுகிறது என்பார்கள் அறிவியலாளர்கள். மக்களின் அன்றாட வாழ்வுடன் சம்பந்தப்பட்ட, அவர்களுக்காக உழைக்கும், அவர்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட முன்னணிப் படையான ஒரு கட்சியின் வழிகாட்டலில் நடக்கும் போராட்டங்களால் அந்த வரலாறு வளர்க்கப்படுகிறது. மக்களை வெறும் வாக்களிக்கும் இயந்திரங்களாகக் கருதி அரசியல் செய்யும் வாய்ச் சவடால் அரசியல் வாதிகளால் அல்ல. இதை வரலாறு இன்னொரு தடவையும் ஒப்புவிக்கப்போகிறது என்பதையே தற்போதைய போக்குகள் காட்டுகின்றன. இதனால் வரப்போகும் விளைவுகளையும் அந்த மக்களே சுமக்க வேண்டியிருக்கும் என்பது இந்த அரசியலாளர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. ஆயினும் அவர்கள் அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லப் போவதில்லை. இம் மக்கள் மத்தியில், அவர்களது நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படும் எந்தவொரு அரசியற் கட்சியும் இப்போது இல்லை என்பதுதான் இன்றுள்ள துயர் சார்ந்த நிலை.

மூன்று தசாப்தம் கடந்தும் இன்னமும் பெரும் நெருக்கடிகளுக்குத் தொடர்ந்தும் அதுவே காரணமாக இருப்பதால் உண்மையிலேயே 13 ஒரு துரதிஸ்ட்ட இலக்கம் தான் போலும்?

vickneaswaran.sk@thaiivedu.com

கோலங்கள்

அரங்கேற்றம், கலைநிகழ்ச்சி, திருமணம், பூப்புனித நீராட்டு போன்ற வைபவங்களுக்கு கோலம் போட்டு

அலங்கரிக்க, Floor Decoration for

Arangetram Wedding and other Cultural Functions.

Bhamini:

647 294 0736,

416 491 6057.

‘கோவிட் - 19’ தடுப்பூசி

நீதியற்ற பங்கீடும் காப்புரிமை விலக்குக் கோரிக்கையும்

- ரூபன் சிவராஜா

தடுப்பூசிப் பங்கீட்டில் நீதியற்ற அணுகுமுறைக்கும் காப்புரிமை விலக்குக்கு எதிரான போக்கிற்குமான முதன்மைக்காரணி, வணிகநோக்கம் மேலோங்கியிருப்பதனை வெளிப்படுத்துகிறது. ஐரோப்பிய ஒன்றியம், பிரித்தானியா, சுவீஸ், நோர்வே போன்ற நாடுகள், உலகளாவிய தடுப்பூசி உற்பத்தி அளவினை அதிகரிக்கின்ற அனுமதியைத் தடுக்கின்றன. காப்புரிமை விலக்கிற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதனூடாக வறிய, நடுத்தர நாடுகளுக்குத் தேவையான தடுப்பூசிகள் தயாரிக்கப்படுவதையும் சென்றடைவதையும் தடுக்கின்றன.

காப்புரிமை விலக்கிற்கு எதிரான நாடுகள் மீது முறைப்பாடு:

செல்வந்த நாடுகள் இன்னமும் வறிய மற்றும் நடுத்தர வருமான நாடுகளுக்கான தடுப்பூசித் திட்டத்தைத் தடுத்து வருகின்றன. தடுத்து வருகின்றன என்பதன் பொருள் நடைமுறையில் இரண்டு வகைப்படுகின்றது. ஒன்று தடுப்பூசி தயாரிப்பு நிறுவனங்களுடன் உடன்படிக்கைகளை மேற்கொண்டு, தமது தேவைக்கும் அதிகமாக கொள்வனவு செய்துவருகின்றமை. மற்றையது கோவிட்-19 தடுப்பூசித் தயாரிப்பின் காப்புரிமையில் தற்காலிக விலக்களிப்பதற்குத் தடையாக இருக்கின்றமை. தடுப்பூசித் தயாரிப்பின் காப்புரிமை விலக்களிப்பிற்குத் தடையாக ஐரோப்பிய ஒன்றியம், பிரித்தானியா, நோர்வே, சுவீஸ் போன்ற நாடுகள் உள்ளன.

பெருந்தொற்றானது கடந்த 2 ஆண்டுகளில் ஐந்து மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட உயிர்களைப் பலியெடுத்துள்ளது. அவர்களில் 115,000 வரையானவர்கள் மருத்துவப் பணியாளர்கள். உலகின் 28 நாடுகளைச் சேர்ந்த மருத்துவத் தாதியர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்புகள் கூட்டாக இந்நாடுகளுக்கு எதிராக ஐ.நா மனித உரிமைகள் மையத்தில் முறைப்பாடு செய்துள்ளன. ஐ.நாவின் நலவாழ்வு உரிமைகளுக்கான சிறப்பு அறிக்கையாளர் Taleng Mofokeng இற்கு அம்முறைப்பாட்டு அறிக்கை கையளிக்கப்பட்டுள்ளது. தடுப்பூசிப் பங்கீடு தொடர்பான மேற்கு நாடுகளின் அணுகுமுறை மற்றும் ஒத்துழையாமை என்பன அநாவசியமான உயிரிழப்புகளுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன அது பாரிய மனித உரிமை மீறல் தடுப்பூசி மேலாதிக்கம் என அம்முறைப்பாட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய அரசாங்கங்கள், உலக மக்களின் நல்வாழ்வை விலைகொடுத்து மருந்து உற்பத்தி நிறுவனங்களின் வணிக இலாபத்தினைப் பாதுகாக்கின்றன என்றும் ஐ.நாவிற்கு கையளிக்கப்பட்டுள்ள முறைப்பாட்டில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

பிரேசில், இந்தியா, தென் ஆபிரிக்கா, கிறீஸ் உட்பட்ட 28 நாடுகளைச் சேர்ந்த 2.5 மில்லியன் மருத்துவத் தாதியர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்புகளின் கூட்டமைப்பு மேற்படி

முறைப்பாட்டினைச் செய்துள்ளது. இடதுசாரிச் செயற்பாட்டாளர்களையும் சமூக அரசியல் அமைப்புகளையும் ஒருங்கிணைக்கின்ற Progressive International எனும் அமைப்பு இச்செயற்பாட்டினை ஒருங்கிணைத்துள்ளது.

130 நாடுகள் ஆதரவு:

மேற்கூறப்பட்ட இந்த நாடுகள், உலகளாவிய தடுப்பூசி உற்பத்தி அளவினை அதிகரிக்கின்ற அனுமதியைத் தடுக்கின்றன. காப்புரிமை விலக்கிற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதனூடாக வறிய, நடுத்தர நாடுகளுக்குத் தேவையான தடுப்பூசிகள் தயாரிக்கப்படுவதையும் சென்றடைவதையும் தடுக்கின்றன. ஒக்ரோபர் 2020 இந்தியாவும் தென்-ஆபிரிக்காவும் உலக வணிக மையத்தில் ஒரு ஆலோசனையை முன்மொழிந்திருந்தன. கோவிட்-19 தடுப்பூசி, மருந்துவகைகள், மருத்துவ உபகரணங்களுக்கான புலமைச்சொத்துரிமையில் தற்காலிக விலக்கினைக் கோருதல் அந்த ஆலோசனை முன்மொழிவின் உள்ளடக்கம். அந்த முன்மொழிவினைத் தீர்மானமாகக் கொண்டு வருவதற்கு உலக வணிக மையத்தில் ஒருமித்த உடன்பாடு எட்டப்படவேண்டும். அமெரிக்கா உட்பட்ட 130 நாடுகள் ஆதரவு வழங்கியுள்ள நிலையில், ஐரோப்பிய ஒன்றியம், நோர்வே, சுவீஸ், பிரித்தானியா ஆகிய நான்கு தரப்புகள் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வந்துள்ளன. நோர்வேயில் கடந்த செப்டெம்பர் புதிய அரசாங்கம் பதவியேற்றதை அடுத்து, தற்காலிக காப்புரிமை விலக்கிற்கான ஆதரவு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

புலமைச் சொத்துரிமைகளின் வணிக அம்சங்கள் தொடர்பான உடன்படிக்கை என்பது ஒரு சர்வதேச உடன்படிக்கையாகும் (The Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights - TRIPS). இது 1994ல் உலக வணிக அமைப்பின் உறுப்பு நாடுகளுக்கிடையில் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். பெரும்பாலான புலமைசார் சொத்து வகைகள் தொடர்பில் அவற்றின் காப்புரிமைக்கும் நெறிப்படுத்தலுக்குமான ஆகக்குறைந்த தரநிர்ணயங்களையும் விதிமுறைகளையும் உறுப்பு நாடுகளுக்கு அறிவுறுத்துகின்றது. தடுப்பூசிகளைத் தயாரிப்பதற்குரிய மருத்துவ, தொழில்நுட்ப வசதிகள் உள்ள நாடுகள் தமக்குத்தேவையான தடுப்பூசிகளை உற்பத்தி செய்யவும், ஏனைய நாடுகளுடன் பகிர்வுமான வழியை ஏற்படுத்து

வது காப்புரிமை விலக்குக் கோரிக்கையின் நடைமுறை அர்த்தமாகும்.

பங்கீட்டில் பாரபட்சம் - புதிய புதிய தொற்றலைகள்:

உலகளாவிய பெருந்தொற்று மீண்டும் மீண்டும் புதிய புதிய அலைகளாக இரண்டாண்டுகளைக் கடந்து தொடர்கின்றது. தடுப்பு சி பா வனைக்கு வந்து ஒரு வருடம் கடந்துள்ளது. பெரும் செல்வந்த நாடுகளின் மக்களில் சராசரியாக 70 வீதமானவர்களுக்கு இரண்டாவது டோஸ் போடப்பட்டு குறித்த வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு மூன்றாவது தடுப்பூசித் திட்டமும் தொடங்கப்பட்டாயிற்று. மொத்தமாக ஏழு பில்லியன் தடுப்பூசிகளை இந்நாடுகள் கொள்வனவு செய்துள்ளன. வறிய, நடுத்தர வருமான நாடுகளின் நிலைமற்றும் தலைகீழாக உள்ளன. சராசரியாகப் 10 வீதமான மக்களுக்கே இரண்டு தடவைகள் தடுப்பூசிகள் போடப்பட்டுள்ளன. 300 மில்லியன் வரையான தடுப்பூசிகளே இந்நாடுகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆபிரிக்க நிலைமைகள் மேலும் மோசம். 6 வீதத்தினருக்கு மட்டுமே இரண்டு தடவைகள் தடுப்பூசிகள் கிட்டியுள்ளன.

பாரபட்சமான பங்கீடு அநீதியானது என்பது மட்டுமல்ல முழு உலகிற்கும் பேராபத்தானதும் கூட. புதிய புதிய உருமாற்றங்களுடன் வைரஸ் வகைமைகள் தோன்றுவதற்கும் மீண்டும் மீண்டும் புதிய தொற்றலைகள் தோன்றி நீடிப்பதற்கும் வழிகோலக்கூடியது. உலக நாடுகளுக்கான பங்கீட்டில் சமநிலை பேணப்படாதுவிடின், தடுப்பூசிகளை மீறி, கொரோனா பரவக்கூடிய ஆபத்துகள் பற்றி முன்னரே எச்சரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த எச்சரிக்கை யதார்த்தத்தில் இன்று நடந்தேறிவருகின்றது.

மீண்டும் சமூக முடக்கம்:

நவம்பர் இறுதியில் 'ஓமிக்ரான் - Omicron' என்ற புதிய உருமாறிய வைரஸ் வகைமை தற்போது பல நாடுகளில் பரவத் தொடங்கியிருந்தது. முன்னைய வகைமைகளைவிட ஓமிக்ரானின் தொற்று வேகம் அதிகமெனப்படுகின்றது. இரண்டு தடுப்பூசிகளைப் போட்டுக் கொண்டவர்களுக்கும் பாடசாலைச் சிறுவர்களுக்கும் அதிகமாகப் பரவிவருகின்றது. பாடசாலைக்குச் செல்லும் குழந்தைகளின் மூலமாக வீட்டிலுள்ள ஏனையவர்களுக்கும் தொற்றிவருகின்றது. இதன் விளைவாக சமூக முடக்கத்திலிருந்து படிப்படியாகவும் முழுமையாகவும் வெளிவந்த நாடுகள் மீண்டும் இறுக்கமான நடைமுறைகளைக் கொண்டுவந்துள்ளன. வாரத்தில் சில நாட்கள் வேலைத்தளங்களிற்குச் சென்றுவந்தவர்கள் மீண்டும் எல்லாநாட்களும் வீட்டிலிருந்து வேலை செய்கின்ற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர். மீண்டும் ஒரு மீற்றர் இடைவெளி, ஒன்றுகூடல்கள், கலை நிகழ்வுகள் தொடர்பான விதிமுறைகள் மீண்டும் அமுலுக்கு வந்துள்ளன. சிறுவர் - இளையோர் பாடசாலைகள் பல மீண்டும் 'வீட்டுக்கல்விக்கு' சென்றுள்ளன. உதாரணமாக நோர்வே போன்ற

நாடுகள் ஒக்ரோபர் நடுவில் முழுவதுமாக கொரோனா விதிகள் நீக்கப்பட்டு டிசம்பர் ஆரம்பத்தில் மீண்டும் அரை முடக்கத்திற்குச் சென்றுள்ளன.

பல்தேசிய வணிக இலாபநோக்கங்களுக்கு முன்னுரிமை:

பல்தேசிய வணிக நிறுவனங்களின் இலாபத்தைவிட, மனித உயிர்களுக்கும் மக்களின் நலவாழ்விற்கும் முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற குரல்கள் எழுப்பப்படுகின்றன. தடுப்பூசி உற்பத்தியின் காப்புரிமை விவகாரம் முக்கிய விவாதப் பொருளாகியுள்ளது. காப்புரிமை விலக்குத் தொடர்பான உடன்பாட்டினை எட்டுவதற்கு உலக வணிக அமைப்பு காத்திருக்கின்றது. டிசம்பர் மாதம் இந்த விவகாரம் தொடர்பான உலக வணிக அமைப்பின் கூட்டம் சுவீஸ் நாட்டில் நடைபெறவிருந்தது. ஓமிக்ரான் பரம்பலின் காரணமாக அக்கூட்டம் பிற்போடப்பட்டுள்ளது. இந்த விவகாரம் ஒரு முட்டுச்சந்தியில் நிற்கின்றது. அடுத்த ஆண்டு மார்ச் மாதத்திற்கு முன்னர் கூட்டம் நடைபெறுமென எதிர்பார்க்க முடியாது எனப்படுகின்றது. காப்புரிமை விலக்குத் தொடர்பான உடன்படிக்கை எட்

டப்படுமாயின் ஆபிரிக்காவில் 7 நிறுவனங்கள் தடுப்பூசிகளைத் தயாரிப்பதற்குத் தயாராக உள்ளதாக எல்லைகளற்ற மருத்துவர அமைப்பு தெரிவித்துள்ளது.

நாடு கடந்த பயணங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது முதன்மைத் திட்டமாகியிருக்கிறது. பல ஐரோப்பிய, ஆசிய நாடுகள் தென் ஆபிரிக்க நாடுகளிலிருந்து தமது நாடுகளுக்கான பயணங்களைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தியுள்ளன. உலகளாவிய தடுப்பூசி இடைவெளி நிரப்பப்படாமல் தொடருமாயின் புதிய புதிய கோவிட் வைரஸ் வகைமைகள் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கும்.

இன்றைய நிலைக்கு யார் பொறுப்பு?

இன்றைய நிலைமைக்கு முற்றுமுழுதான பொறுப்பு செல்வந்த நாடுகள். பொறுப்பு என்பது மனிதாபிமான அடிப்படையில் மட்டுமல்ல, தமது சொந்த நலன் சார்ந்த பொறுப்பின்மையின் வெளிப்பாடு என்கூடச் சொல்லலாம். தடுப்பூசிப் பங்கீடு உலகளவில் நியாயமாக நடைபெறும்போதுதான் தொற்றுப்பரம்பலைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவரமுடியும். திரும்பத் திரும்பச் சமூக முடக்க நிலை நிகழாதிருப்பதை உறுதிப்படுத்தலாம். பொருளாதாரஸ்திரத்தன்மையைப் பேணலாம்.

மேற்கு நாடுகள் தேர்ந்தெடுத்த பாதை, கைக்கொண்ட அணுகுமுறை உலக நாடுகளுக்கிடையில் ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் பேணியதன் விளைவே இன்றைய நெருக்கடிக்கான காரணி என்கிறார் Duke Global Health Institute இன் செயற்றிட்ட இணைப்பாளர் Andrea Taylor. செல்வந்த நாடுகள் தடுப்பூசி நிறுவனங்களுடன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைகள் Covax எனும் சர்வதேச தடுப்

பூசிப் பங்கீட்டுத் திட்டத்தின் இலக்குகளைக் குழிதோண்டிப் புதைப்பதாய் அமைந்துள்ளதாகவும் அவர் விமர்சனங்களை முன் வைக்கின்றார். வைரசின் 'டெல்டா' வகைமை இந்தியாவில் கண்டறியப்பட்டதை அடுத்து, அடுத்த உருமாறிய வகைமை ஆபிரிக்காவில் தோன்றும் என்பது முன்னரே கணிக்கப்பட்ட ஒன்றே என்றும் கூறுகின்றார் Taylor. இது பல்வேறு அவதானிகளால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட விடயமே. அதாவது பாரபட்சமான தடுப்பூசிப் பங்கீடு பல்வேறு உருமாற்ற வைரசுகளின் தோற்றத்திற்கும் தொற்றுக்கும் பரம்பலுக்குமான காரணியாய் அமையுமென்பதாகும். தடுப்பூசிகளை முந்திக்கொண்டு பதுக்கிய தேசங்கள் அனைத்தும் இப்போது மீண்டும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய முடக்க நிலைக்குத் திரும்பியுள்ளன.

செயல்வலுவற்ற தடுப்பூசி இலக்கு:

G20 நாடுகள் உட்பட்ட சில தரப்புகள் 2021ற்குள் அனைத்து நாடுகளும் 40 விதமான மக்களுக்கு முழுமையான தடுப்பூசிகள் போடப்படுவதை இலக்காகக் கொண்டிருந்தன. பெரும்பாலான நாடுகள் இந்த இலக்கிற்கு ஆதரவையும் தெரிவித்துள்ளன. ஆனால் வெறும் வாய்மொழி இணக்கம் மட்டுமேயன்றி செயல் ரீதியான நகர்வுகள் மிகவும் மந்தம். இந்த இலக்கினை அடைவதாயின் இந்த ஆண்டுக்குள் 650 மில்லியன் தடுப்பூசி டோஸ்கள் (செயற்திட்டத்தின் மூலம் வழங்கப்படுவதற்கு மேலதிகமாக) வறிய-நடுத்தர நாடுகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். 80 நாடுகள் இந்த இலக்கிற்கு அண்மையில் கூட நெருங்கமுடியாத புறச்சூழல் நிலவுகின்றது.

ஆபிரிக்காவிற்கு ஒரு பில்லியன் தடுப்பூசிகளை வழங்கவுள்ளதாக டிசம்பர் முதல்வாரம் அறிவித்துள்ளது. அவற்றில் 600 மில்லியன் களை இலவசமாக வழங்கவுள்ளதாகத் தகவல் வெளிவந்துள்ளது. சீன மருத்துவப் பணியாளர்களை அனுப்புவதற்கும், மருத்துவத் திட்டங்களைத் தொடங்கவும் உள்ளது. சீனாவிற்கு ஆபிரிக்காவில் பொருளாதார, முதலீட்டு இலக்குகளுக்கான நுழைவாக இத்தகைய உதவித்திட்டங்களைப் பயன்படுத்துவது வழமை என்ற போதும் இன்றைய தடுப்பூசிப் பாரபட்ச சூழலில் ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கான உதவிகள் மிக முக்கியமானவை.

தடுப்பூசித் தயாரிப்பு நிறுவனங்களின் ஏக அதிகாரம்:

தடுப்பூசி பங்கீட்டில் நீதியற்ற அணுகுமுறைக்கும் காப்புரிமை விலக்குக்கு எதிரான போக்கிற்குமான முதன்மைக் காரணி, வணிக நோக்கம் மேலோங்கியிருப்பதனை வெளிப்படுத்துகிறது. Pfizer உலகின் வலிமையான வணிக நிறுவனமாக மாறியுள்ளது. கிட்டத்தட்ட ஒரு மேலாதிக்க அதிகார நிலையை அது பெற்றுள்ளது. இது அமெரிக்க நிறுவனம். கோவிட்-19 தடுப்பூசித் தயாரிப்பிற்கு முன்னர், வயாகரா மாத்திரை இந்நிறுவனத்தின் அதிகம் அறியப்பட்ட மருந்துப் பொருள். ஜேர்மன் நாட்டின் BionTech ஆய்வு மற்றும் மருந்துப்பொருள் தயாரிப்பு நிறுவனத்துடன் இணைந்து கோவிட்-தடுப்பூசியைத் தயாரித்து வருகிறது. இதற்காக ஜேர்மன் அரசு 375 மில்லியன் ஐரோக்களை தடுப்பூசி நிதியமாக BionTech நிறுவனத்திற்கு வழங்கியிருந்தது. BionTech புற்றுநோய்ச் சிகிச்சைக்கான மருந்துத் தயாரிப்பில் முக்கியமானது. Pfizer உலகின் முதன்மையான உயிரியல் மருந்துத் (Biopharmaceutical Company) தயாரிப்பு நிறுவனம்.

சந்தையில் முதலிடத்தில் Pfizer:

Pfizer முதன்மையான கோவிட்-19 தடுப்பூசிச் சந்தையில் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளதன் விளைவாக BionTech நிறுவனமும் பெரும் வருமானத்தை ஈட்டி வருகின்றது. ஜேர்மன் தேசிய உற்பத்தி வருமானத்தில் அரை வீதத்தை உயர்த்தியுள்ளது. இதற்கு முன்னர் எந்தவொரு தனிநிறுவனமும் ஜேர்மன் நாட்டின் தேசிய உற்பத்தி வருமானத்தில் இத்தகைய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தவில்லை எனப்படுகிறது. அந்நிறுவனத்தின் சராசரி ஆண்டு வருமானம் 3.6 பில்லியனிலிருந்து இந்த ஆண்டு 165 பில்லியனாக உயர்ந்துள்ளது. விகிதக்கணக்கில் சொல்வதானால் 4400 வீத வருமான அதிகரிப்பினை அந்நிறுவனம் அடைந்துள்ளது. Pfizer ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துடனும், நாடுகளுடன் நேரடியாகவும் விற்பனை

பனை உடன்படிக்கைகளைச் செய்துள்ளது. மட்டுமல்லாமல் பெரும் உற்பத்தித் திறனைக் கொண்டுள்ள நிறுவனமாக உள்ளதால், பெரும்பாலான செல்வந்த நாடுகளின் கொள்வனவுப் பட்டியலில் முதலிடத்தில் உள்ளது. இந்த நிலை அந்நிறுவனத்திற்குரிய ஏக அதிகாரத்தை வழங்க வழிகோலியுள்ளது.

எயிட்ஸ் அனுபவப் பாடம் - மருந்து - காப்புரிமை:

எயிட்ஸ் தொற்றுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் உலகம் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவத்தினைக் கொரோனாப் பெருந்தொற்றுக்கு எதிரான தடுப்பூசிப் போராட்டத்திலும் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்ற கருத்துக்களும் பேசப்பொருளாகியுள்ளன. 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எயிட்ஸ் என்ற தொற்றுநோய் மருத்துவ ஆய்வு ரீதியாக முதலில் அமெரிக்காவில் கண்டறியப்பட்டது. அதற்கு எதிரான மருத்துவம் கண்டறியப்பட்டு, அதாவது எயிட்ஸ் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டவரைச் சாவிலிருந்து காப்பதற்கான மருந்து கண்டடையப்பட்டு 25 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. முதற் பதினைந்து ஆண்டுகளும் மருத்துவமில்லாமல் பெருமெண்ணிக்கையிலான நோயாளிகள் பலியாகினர். தீராத கொடிய நோய் என்ற நிலையிலிருந்து மருத்துவச்சிகிச்சையுடன் சாதாரண வாழ்க்கையை வாழக்கூடிய நிலை மருத்துவ வசதியுள்ள பல நாடுகளில் இன்று நிலவுகின்றது. ஆனால் வறிய ஆபிரிக்க மற்றும் ஆசிய நாடுகளில் எயிட்ஸ் நோயாளிகளுக்கு உரிய மருத்துவ வசதிகள் இல்லை.

எச்.ஐ.வி (HIV) மருந்துகளும் காப்புரிமையோடுதான் முதலில் சந்தைக்கு வந்தன. வறிய நாடுகளில் அம்மருந்துகளை மக்கள் இலகுவில் பெறமுடியாதவாறு அவற்றின் விலையும் உச்சமாக இருந்தன. பின்னர் இந்திய மருந்துப் பொருள் உற்பத்தி நிறுவனங்கள் குறைந்த விலையில் எச்.ஐ.வி மருந்துகளின் நகல் தயாரிப்புகளைத் தயாரித்தன. காப்புரிமையைக் கொண்டிருந்த நிறுவனங்கள் எதிர்த்தன. ஆனால் தொடர் அழுத்தங்கள், போராட்டங்கள் காரணமாக காலப்போக்கில் விட்டுக்கொடுத்தன. 1999லிருந்து எச்.ஐ.வி முதற்கட்ட மருந்துகள் 99 வீத மலிவு விலையில் கிடைக்கின்ற சூழல் ஏற்பட்டதாக எல்லைகளற்ற மருத்துவர் அமைப்பு கூறுகின்றது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளில், மருந்து எளிதாகக் கிடைக்கின்ற புறநிலை காணப்படுவதால் 11 மில்லியன் வரையான எயிட்ஸ் நோயாளிகளின் உயிர் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளதாக உலக சுகாதார அமைப்பு சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

பெருந்தொற்றின் சங்கிலி - உலக மயமாக்கல் யாதார்த்தம்:

உலகளாவிய இந்தப் பெருந்தொற்றின் சங்கிலியை உடைப்பதென்பது சுலபமானதல்ல. உலகமயமாக்கல் சூழலின் யதார்த்தம் என்பது, கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்றதும் புலப்படாததுமான பல அடுக்குகளிலான வலைப்பின்னல்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. நாடு கடந்த மனித நடமாட்டம் மட்டுமல்ல, நுகர்வு வாழ்வும் அதன் பொருளுலகும் அத்தகைய பல அடுக்குகளைக் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய யதார்த்தத்தில் தொற்றுப் பரம்பலின் சங்கிலியை உடைப்பதற்குரிய அடிப்படையாக அனைத்து நாடுகளுக்கும் தடுப்பூசி சென்றடைய வேண்டும். இதுவே இன்றைய நெருக்கடியிலிருந்து வெளிவருவதற்கான மருத்துவ அறிவியல் தீர்வு.

தடுப்பூசி பாவனைக்கு வராது போயிருப்பின் ஐரோப்பாவில் மட்டும் இன்னும் அரை மில்லியன் மக்கள் பலியாக நேர்ந்திருக்கும் என உலக சுகாதார அமைப்பு மதிப்பீட்டிருக்கின்றது. இங்கே தான் மறுவளமாக ஒரு கேள்வியை மேற்கினை நோக்கிக் கேட்க வேண்டியிருக்கின்றது. தடுப்பூசிப் காப்புரிமை விலக்கு அளிக்கப்பட்டு, நீதியான முறையில் உலகநாடுகளுக்கிடையிலான பங்கீடு இடம்பெற்றிருப்பின் எத்தனை மில்லியன் உயிர்கள் காக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதே அந்தக் கேள்வியாகும். தடுப்பூசிப் போராட்டம் உலகின் வலுச்சமநிலையையும் வெகுவாக மாற்றிப்போட்டுள்ளது என்பதும் கவனத்திற்குரியது.

rooban.s@thaiivedu.com

மலையகத்தில் அடிமைத்தளை

- தொமொயா ஒபொகடா
தற்கால அடிமைத்தளை பற்றிய
ஐ.நா. சிறப்பு அறிக்கையாளர்
தமிழில்:
- மணி வேலுப்பிள்ளை

சிறுபான்மை இனக்குழுமங்கள்:

இலங்கையில் அடிமைத்தளையின் தற்கால வடிவங்கள் எனக்குப் புலப்பட்டன. குறிப்பாக மலையகத் தமிழர்களிடையே அவற்றை நான் கண்ணுற்றேன். அவற்றுக்கு ஓர் இனக்குழுமப் பரிமாணம் உண்டு என்பதையும் நான் கண்டுகொண்டேன்.

அவர்கள் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பெருந்தோட்டங்களில் வேலைசெய்வதற்காக இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டவர்கள். அவர்களது தோற்றவாய் இந்தியா என்பதனால், பற்பல பாகுபாடுகளை அவர்கள் தொடர்ந்தும் எதிர்கொண்டு வருகின்றார்கள்.

லயம்:

மலையக பெருந்தோட்டத் துறையில் ஊழியம் புரியும் தமிழர் பாகுபாட்டுக்கும், அடிமைவாழ்வுக்கும், சுரண்டலுக்கும், துரப்பிரயோகத்துக்கும் உள்ளாகி வருகின்றார்கள். அவர்கள் எதிர்கொள்

ளும் பாரிய பிரச்சினை, அவர்களால் காணி உடைமை அடைய முடியாமை ஆகும். ஆதலால் கட்டியாண்டோர் கட்டிவைத்த லயங்களில் அவர்கள் காலந்தள்ள வேண்டியுள்ளது.

நான் கண்டி மாவட்டத்துக்கு பயணித்தபோது, மேற்படி லயங்களுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கெல்லாம் அவர்கள் இழிவுக்குள்ளாகி வாழும் நிலை என் உள்ளத்தைப் பெரிதும் உறுத்துகின்றது. 12 அடி நீளமும், 10 அடி அகலமும் கொண்ட சின்னஞ்சிறு அறையில் 5 முதல் 10 பேர் வரை வசிக்கின்றனர். சாளரமோ தகுந்த சமையலறையோ கிடையாது. ஒருசில கழிப்பறைகளே உள்ளன. ஒரு கழிப்பறையை பல குடும்பங்கள் பயன்படுத்துகின்றன. சில லயங்களில் குழாய்நீர் வசதி இல்லை. மின்சார வசதி இல்லை... என்பதை எல்லாம் கண்டறிந்தேன். இந்திய அரசின் ஒத்துழைப்புடன் சில மாற்று வீடுகள் கட்டப்படுவது எனக்குத் தெரியும். அதேவேளை, லயங்களில் மக்கள் இன்னமும் தாழ்வுக்கும் இழிவுக்கும் உள்ளாகி வாழ்வது கண்டு நான் அதிர்ச்சி அடைந்துள்ளேன்.

மொழி:

மலையக மக்களுக்கு மொழிப் பிரச்சினையும் உண்டு என்று என்னிடம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சிங்களமும் தமிழும் இலங்கையின் ஆட்சிமொழிகள். எனினும், காவல்துறை அதிகாரிகள் சிங்களம் மட்டுமே பேசுபவர்கள். முறைப்பாடுகளை சிங்களத்தில் முன்வைக்கும்படி மக்களை அவர்கள் பலவந்தப்படுத்துகின்றனர். ஆதலால் துர்ப்பிரயோக முறைப்பாடுகளை முன்வைக்க முடியாமல் மக்கள் அல்லாடுகின்றனர். நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் இத்தகைய பிரச்சினை உள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அடிமைத்தளையின் தற்கால வடிவங்களுக்கும் மற்றும் பிற உரிமை-மீறல்களுக்கும் உரிய பரிகாரத்தையும் நீதியையும் தமக்குப் புரியும் மொழியில் நாடுவதற்குப் போதிய அறிவு தொழிலாளர் பலருக்கு கிடையாது. ஆதலால் சுரண்டலுக்கும் துர்ப்பிரயோகத்துக்கும் உள்ளானவர்கள் தமக்கு நேர்ந்தவற்றை அறிவிப்பதில் நாட்டம் குன்றியுள்ளதாக என்னிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

சாதி:

இன்னொரு பிரச்சினையையும் இங்கு நான் கிளப்ப விரும்புகின்றேன். இலங்கையில் சாதிப்பாகுபாடு நிலவுவதாக என்னிடம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக வட மாகாணத்தில் ஒருக்கப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த பலரால் வேளாண்மைக்கு உகந்த காணியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. தண்ணீர் வசதி கிடையாது. ஓரளவுக்கே பாசன வசதி உண்டு. வேலைத்தலங்களில் ஆதிக்க சாதிமான்களும் அரச அதிகாரிகளும் அவர்களை இழித்தும் பழித்தும் தொந்தரவு செய்வதாகவும் என்னிடம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருக்கப்பட்ட சாதியினருக்கு பதவியுயர்வுக்கான வாய்ப்பு மிகவும் குறைவு என்று கூறப்படுகின்றது. அவர்கள் வன்முறைக்கு உள்ளாகி வருவதும் தெரியவந்துள்ளது. சாதிப்பிரச்

சினை அடக்கிவாசிக்கப்படுவதாகவும், அதைக் குறித்து அதிகாரிகளும், சமூகங்களும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குவதாகவும் என்னிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஒருக்கப்பட்ட சாதியினர் பாகுபாட்டுக்கும், துர்ப்பிரயோகத்துக்கும் உள்ளாவதால், அவர்களுக்கு தரமான வேலைவாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை. ஆதலால் அவர்கள் அடிமைத்தளையின் தற்கால வடிவங்களுக்கு உள்ளாகும் ஆபத்து மேலோங்கி வருகிறது. இது என்னைத் துணுக்குற வைக்கிறது.

ஓங்கும் படைமயமாக்கம், மங்கும் சமூக சுதந்திரம்:

தேயிலைத் தோட்டங்கள், ஆடைத் தொழிற்சாலைகள் போன்ற தனியார் வணிகத்துறைப் பதவிகளில் திரும்பத் திரும்ப ஓய்வு பெற்ற படைமயதிகாரிகள் அமர்த்தப்படுவதாக பற்பல தரப்பினர் என்னிடம் தெரிவித்துள்ளனர். அதன் மூலம் தொழிலாளரை அச்சுறுத்தி, வலுவான முறையில் கட்டுப்படுத்தும் கட்டுக்கோப்பு தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளும், மனித உரிமைக் காப்பாளர்களும், தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களும் மிரட்டப்பட்டு, தொந்தரவுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதையும், கொள்ளைநோய் தொடர்பான கட்டுப்பாடுகளினால் பொதுமக்களின் சுதந்திரமும், கூடிப்பேசும் சுதந்திரமும் குறுக்கப்பட்டு, சமூகத்தின் துடினமும், தொழிற்சங்கங்களின் தொழிற்பாடும் தணிக்கப்படுவதையும் அறிந்து நான் துணுக்குறுகின்றேன்.

Tomoyo Obokata, UN expert, Contemporary forms of slavery in Sri Lanka, 2021-12-03, translated by Mani Velupillai, 2021-12-07. <https://srilanka.un.org/en/161511-un-expert-calls-inclusive-society-end-scourge-slavery>

mani.v@thaiveedu.com

Lower rates. Exceptional service.

Connect with an insurance company that puts clients first.
Discover why The Co-operators is the right choice
for your Auto and Home insurance.

Ask us about our significant discounts, 24-hour
Emergency Claims Service, free Identity Theft coverage
with our Home policies, and Accident Forgiveness
Endorsement option. All backed by our
Claims Guarantee.

Senthooran Punithavel

Phone: **416-396-0707**

Fax: 416-396-1221

Email: Senthooran_Punithavel@cooperators.ca

We've Moved
Our New Address

10 Milner Business Court - Unit 708
Scarborough, ON M1B 3C3

குறைந்த கட்டணங்கள் பெரும்பயன் நல்கும் சேவைகள்

வாடிக்கையாளர் நலனை முன்னிலைப்படுத்தும்
எம் காப்பறுதி அமைப்போடு தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

மீடு, வாகன காப்பறுதி சேவைகளுக்கு உகந்த தெரிவு
The Co-operators நிறுவனமே என்பதைக் கண்டுக்கொள்ளுங்கள்
உங்களுக்கான கட்டணக் கழிவுகளை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்

24 மணிநேர அவசர கேட்பளவுச் சேவை வழங்கப்படும்

Home Auto Life Investments
Group Business Farm Travel

 the co-operators®
A Better Place For You®

மனிதாபிமானமெனும்

மாயவலை

- மா. சித்திவினாயகம்

பிரபஞ்சமெனும் காலப் பெருவெளியில் உலகம் ஓடிஓடி உழன்று தன் பல்லாயிரம்கோடி ஆண்டுப் பரிணாமப் பயணத்தில் உருவாக்கிப் போட்டிருக்கின்ற மகத்துவம் தான் மனிதர்.

அந்த மனிதரை மகிமைப்படுத்துவது அவர்களது மனிதாபிமானம்.

இந்தப் புவியில் மிகப் பெரியது, சிறியது என்று வகைப்படுத்தவியலாமல் மக்கள் நலனுக்காக செய்யப்படும் அனைத்து காரியங்களும், கண்டுபிடிப்புகளும் மனிதாபிமான அணுகுமுறை என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

ஓர் உணவிற்குத் தடுமாறுகின்ற ஓர் ஏதிலிச் சிறுவருக்கோ, ஓர் விபத்தில் தவிக்கின்ற அப்பாவி மனிதருக்கோ, எந்த உதவியுமற்று மருத்துவச் செலவுக்கே வகையற்றுத் தவிக்கின்ற ஓர் முதியவருக்கோ உதவிடுதல் என்பது மனிதாபிமானம் தான். இவ்வாறு சக மனிதர்களிடம், குறிப்பாக துயரில் தவிப்போரிடம் காட்டும் அன்பு அல்லது இரக்கம் மனிதாபிமானம் என்றே அழைக்கின்றோம் நாம்.

மனிதநேயம் என்பது உண்மையில் ஓர் தத்துவமா? வெறும் உணர்வா? அல்லது மதங் கற்றுக் கொடுத்த பாடமா? முதலில் இருந்த முன்னோடிகளின் பிரதிபலிப்பா? என்கின்ற பலத்த கேள்விகளுக்கு எளிதில் பதில் எமக்குக் கிடைத்து விடாது.

சாகும் வரையிலும் நிதமும் தன் பிணத்தை தானே சுமந்து இறந்த பிறகு அதனை மற்றையோரைச் சுமக்கவைக்கின்ற நாம் ஆயிரம் பிரிவுகள் வகுத்து, அடிபடுகின்ற முட்டாள்களாகி திசைக்கொருவராகி நிற்கின்றோம். ஆயினும், இற்றைவரை மனிதநேயமானது வாழ்க்கையைப் போற்றும் மனிதகுலத்தின் கண்ணியமான ஓர் அணுகுமுறை அல்லது ஒரு கண்ணோட்டமாகவே விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

Harambe எனப்படும் அன்பான கொரில்லா உலகத்தையும், மனித நேயத்தையும் மிகக் கேலியாக்கிய சம்பவம் சில வருடங்களுக்கு முன்னதாக சின்சினாட்டியின் விலங்கு காப்பகம் ஒன்றில் நடந்தேறியது. கொரில்லா இருந்தகூட்டிற்குள் தவறி விழுந்த நான்கு வயதுச் சிறுவனை அந்தக் கொரில்லா காப்பாற்ற முயல்கையில் மனிதரின் மனிதநேயம் அந்தக் கொரில்லா அந்தக் குழந்தையைக் கொன்று விடும் என்று கருதியதால் அக்கொரில்லாவைச் சுட்டுக் கொன்று அந்தக் குழந்தையைக் காப்பாற்றியிருந்தது.

மனிதம் மனிதருக்கு மட்டுமே விலங்குகளுக்கில்லை என்கிற கொடுமையான வன்மம் அது. மனிதாபிமானம் எனும் சொல் பொருளற்று உலகமெல்லாம் பேசுகிற வெறும் சொல்லாக உருமாறி நின்ற தருணமது.

உண்மையில் மனிதம் என்கிற கருணை மனிதருக்குரியது மட்டுமே தானா? அது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதா? அல்லது மனிதரின் திருப்திக்கானதா? என்கின்ற கேள்விகள் எம்மைப் பிடித்தாட்டுகின்றன.

மனிதர்களின் தேவைகள் மற்றும் திறன்களை மதிப்பீடு செய்து ஒரு முதன்மையான அக்கறை காட்டுகின்ற மெய்யியல் அல்லது அந்த நம்பிக்கையின் அமைப்புத்தான் மனிதநேயம் என்கின்ற அகன்ற வாதங்கள் எம்மை இன்னமும் திணற வைக்கின்றன. எம்மிடையே மனிதநேயம் என்பது மனிதர்களின் நித்திய உறவுகள் தொடர்பில் வெளிப்படுத்தும் ஓர் தார்மீக ஆளுமைப் பண்பாக உயர்ந்த நல்லொழுக்கம், மனிதக் கண்ணியம் என்கிற அடிப்படைக் கல்விக் கோட்பாடாக விரிகிறது.

மனிதராக இருப்பதற்கான தகுதி மனித நேயம் என்பதாகவே நாம் கற்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றோம். இதனால்தான் பெற்றோர்கள் தம் முடைய குழந்தைகளின் சிறந்த குணங்களில் முதன்மையாக அதனை வளர்க்கப் பெரிதும் பாடுபடுகின்றார்கள். தம் குழந்தைகளின் வாழ்க்கைப் பாதையானது பல தடைகளைத் தாண்டி மற்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத்தரக்கூடிய மனிதமுடையவர்களாக வளர்க்கவே அவர்கள் விரும்புகின்றார்கள். அதற்காக இந்த மண்ணில் மனித நேயம் சுமந்த பல மாமனிதர்களை உதாரணமாக்கி அவர்கள் வாழத் தலைப்படுகின்றார்கள். அவர்களது அரிய தன்னலமற்ற மனித நேயச் செயல்களை தம் பிள்ளைகளும் பார்த்து, உன்னதமாவார்கள் அவர்கள் என நம்புகின்றார்கள். பெற்றவர்களும், சமூக நலன்விரும்பிகளும் மனித நேயம் கொண்ட ஆற்றல் மிக்க அருந்திறலோரை இந்த அவனி பெறவேண்டுமென்பதில் குறியாயிருக்கின்ற இந்தத் தருணத்தில்தான் என்று மில்லாதவகையில் குற்றச்செயல்கள் அதிகரித்து செல்கின்றன.

இதை எழுதிக் கொண்டிருக்கிற இந்தக் கணத்திலும் பலர் வன்முறையில் சுடுபட்டு வீழும் காட்சிகள் தொலைக்காட்சியில் செய்தியாய் விரிகிறது.

‘உனக்கு நீ எந்தத் தீதைச் செய்ய விரும்பமாட்டாயோ, அதைப் பிறருக்கும் செய்யாமல் இரு’ என்பதைப் புரிந்துகொண்டால் சக மனிதரையும் சமமாகப் பார்க்கிற உன்னத உள்ளம் தானாகவே வந்து விடும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்வதில்லை. முற்றிலுமாய்த் தொலைத்த சகிப்புத்தன்மை, மரணித்துப் போன மனித நேயம், சிதைத்தெறிந்த அன்புணர்வு எம்சமூகத்தை வன்முறைக் காடாக்கி நிற்கிறது. மன நோயாளிகளைப் போலவே பலரும் படுபாதகமான குற்றச்செயல்களை சகட்டு மேனிக்குச் சர்வசாதாரணமாகப் புரிந்து விட்டு வெற்றி நடை போடுகின்றார்கள். கொலை, கொள்ளை, வன்புணர்வு, தீவிரவாதம், வன்முறைப் போர், மதச் சண்டை, இனச்சண்டை, மொழிச்சண்டை, அரசியல் சண்டை, அணுவாயுதப்போர் என்றெல்லாம் மனித நேயத்திற்கு புதுப் புது

அர்த்தங்கள் கற்பிக்கப் புறப்பட்டுள்ளோம் நாம். சிறுவர் பாலியல் வதை, தாம் பெற்ற குழந்தைகளையே கொல்லும் பெற்றோர், முறைகேடான காதுக்காக மனைவியைக் கொல்கின்ற கணவன் -கணவனைக் கொல்கின்ற மனைவி என்றெல்லாம் குற்றங்கள் தொடர்ந்தவண்ணமேயிருக்கின்றன. அவற்றைத் துரத்துகிற சட்டங்களும், தொடரும் இறுக்கமான விதிமுறை அச்சுறுத்தல்களும் இவர்களை இன்றளவும் திருத்திவிடவில்லை.

மலின அரசியல்வாதி, போதை மருந்து விற்பவன், மதுவிற்பனை முகவர்கள், கடத்தல்காரர்கள் என்று பலரும் புண்ணியவான்களாக, தர்மவான்களாக, மனிதாபிமானமுள்ளவர்களாக நம்முன் நிற்கின்றார்கள். அவ்வாறான பெரும் பணமுதலைகளின் பணம் அவர்களைச் சமூக ஊடகங்களில் மனிதாபிமான ஊற்றுக்களாகவும், மனிதம் பேசுவோர்களாகவும் இந்த அராஜகக்காரரை எமக்கு இனங்காட்டி நிற்கின்றன.

அவ்வாறாயின் மனிதாபிமான வரையறை என்பது எதனை? மனிதாபிமானத்தை தீர்மானிப்பது எது என்று ஏதாவது உண்டா? போர்க் கைதிகளைத் துன்புறுத்திக் கொல்வோம் என்பவர்கள்தான் அவர்கள் விடுபட்டவுடன் அவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து அவனையே நாட்டுத் தலைவனாக்கியுள்ளார்கள். இது மோடி, ராஜபக்ஷ, ஆப்கானிஸ்தானிய தலிபான்கள் என்று அனைவருக்குமே பொருத்தும்.

ஆர்ப்பாட்டங்கள், அவமதிப்புகள், மலின அரசியல்கள் என்று நாம் திரும்பும் திசையெங்கும் மனிதாபிமானம் நொந்து கெட்டு நிற்கிறது. மனிதம் இயற்கையின் மிகப் பெரிய படைப்பு அல்லது கொடையென்று மார்தட்டுபவர் தான் மனிதநேயம் மறந்து, பிறப்பினால் சாதியும் வர்ணாச்சிரம வேறுபாட்டையும் வகுத்துள்ளனர். இத்தகு உயர்வு தாழ்வு தான் அனைத்துத் தீமைகளின் அடிப்படை. இவ்வாறான ஒரு சூழலில் சக மனிதரோடு சக மனிதர் பாசம் வைப்பது என்பதும், கருணை, இரக்கம், அன்பெனும் மனித நேயத்தோடு வாழ்வதென்பதும் சாத்தியந்தானா? அது எப்படி?

காலங்காலமாக கேட்கப்படுகின்ற கேள்விகள் இவை.

மனுநீதிச்சோழனையும், சிபிச் சக்கரவர்த்தியையும், பாரி வள்ளலையும் புகழ்கிற நாம் தான் வறிய மனிதர்கள் மத்தியில் கெலிக் கொட்டரில் போய் இறங்கிப் பிறந்தநாள் கொண்டாடி எம் தற்புகழ்ச்சியையும் மேன்மையையும் காட்டத் துடிக்கின்றோம். தன் சொந்தப் பிள்ளையை கவனிக்கப் பராமரிப்புப் பெண்ணை வைத்துவிட்டு சேரிப் பிள்ளைகளைத் தூக்கி மனிதாபிமானம் கொண்டவர்களெனப் படம்பிடித்து மரியாதை தேடுகிற மாயையில் தான் இன்றைக்கு உலகம் இருக்கிறது. 'வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகைமற்று எல்லாம் குறி எதிர்ப்பு நீரது உடைத்து' என்பார் வள்ளுவர். இன்று வறியாருக்கு ஈதலே ஈகை என்கிற வள்ளுவரின் அருங்குறையை மாற்றி விட்டு இன்று வறியாரைக் கொன்றுவிட்டு அவர்களின் மரணத்திற்கு உதவுவது போல நடப்புச் சுதேசிகளாக மாறிவிட்டோம். 'பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்கும்' என்று பொதுமை பேசிய வள்ளுவரைக்கூட தன்சாதி, தன் மதம் என்று ஒவ்வொரு மதக்காரரும் போட்டி போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டிருக்கின்ற பெரு அச்சத்துள் வாழ்கின்ற காலம்து.

நாடுகள் சுதந்திரமடைந்துவிட்டது. இனி ஆண்டானும் இல்லை அடிமையும் இல்லை, அனைவரும் சமம் என அரசியல் மேடைகளில் மட்டும் கேட்டுக்கேட்டு இந்த வார்த்தைகள் புளித்துப் போய் விட்டன. பகுத்தறிவுக் கோட்பாட்டுப் பகலவன்கள் பலர் தோன்றி மறைந்து விட்டார்கள். இன்றுவரை பலகட்சிகள் பகுத்தறிவுப் பெயரால் தமக்குள் முட்டிமோதி மனிதமற்று அலைவதைத் தவிர வேறெதையும் நாம் கண்டவர்களல்ல. அதிகாரப் போட்டி, பொருளாதார போட்டி தாண்டவமிடும் உலகில் இன்றைக்கும் ஏதோ ஒரு வடிவில் அடிமைமுறை தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஒரு

சுதந்திரமான மனிதரை அடிமையாக்க முடியாது என்று மனிதாபிமானம் பேசுவதாக மதங்கள் பேசிக்கொண்டாலும், அனைத்து மதங்களும் அடிமை வாணிபம் செய்தவைகள் தான்.

ஆதியில் மனித குலம் தோன்றியபோது அது ஓர் பொதுவுடமை சமூகமாகதான் இருந்திருக்கும். இயற்கையில் கிடைத்த காய் கனிகளையும், வேட்டையாடிய விலங்குகளையும் அவர்கள் பகிர்ந்து உண்டிருப்பார்கள். அதன் அடுத்தகட்டமாக குழு குழுவாகப் பிரிந்து வாழத் தலைப்பட்டிருப்பார்கள். இந்தக் குழுக்கள் ஆடு, மாடு போன்றவற்றை வளர்க்கத் தொடங்கியிருக்கும் மக்கள் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டேபோக அவர்களுக்கான உணவின் தேவையும் அதிகரித்தது. உணவுக்காக இந்தக் குழுக்கள் மோதிக்கொள்ளத் தொடங்கின. இயற்கை வளங்களை பயன்படுத்திக் கொள்வதில் போட்டி ஏற்பட்டது. போட்டியில் தோற்றோர் கொல்லப்பட, அவர்களைச் சார்ந்தோரை வெற்றி பெற்ற குழுவினர் கொண்டு சென்றனர். இப்படித்தான் தோற்றுப் போனவர்களை தங்களுக்கு வேலை செய்யும் அடிமைகளாக்கிக் கொண்டனர். அப்போது தான் முதன்முதலாக அடிமை சமுதாயம் உருவானது என்பார் வரலாற்றாசிரியர் ராகுல சங்கிருத்தியாயன்.

பண்டைய காலத்தில் ஒருவர் பிறப்பினாலோ, வலிந்து பிடிக்கப் படுவதனாலோ, விலைக்கு வாங்கப்படுவதனாலோ அடிமையாக்கப்பட்டார். அவ்வாறு அடிமையானவருக்கு, அடிமை நிலையிலிருந்து விடுபடும் உரிமையோ, வேலை செய்ய மறுக்கும் உரிமையோ, உழைப்புக்கான ஊதியம் பெறும் உரிமையோ கிடையாது. அடிமைகள் இரத்தமும் சதையும் கொண்ட மனிதர்களாகக் கருதப்பட்டவர்களல்ல. வெறும் உற்பத்திக் கருவியாக, முதலாளிகளின் ஊதியம் பெருக்கும் விலங்காக மட்டுமே அவர்கள் கருதப்பட்டனர். அடிமைகள் உண்மையில் 'பேசும் விலங்குகளாக'த்தான் அகிலமெங்கும் சிக்கித் தவித்தார்கள். இன்று அடிமை முறையானது கொத்தடிமை முறையாகியிருக்கிறது. உலகெங்கும் முகமுடி அணிந்து அடிமைத்தனம் ஏதோ ஒருவகையில் உருமாறித் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. உலகம் முழுவதும் பலகோடி மக்கள் இன்று நவீன அடிமைகளாக வாழ்கிறார்கள் என்கின்றது ஆய்வுக் கணிப்புத் தரவுகள்.

மானிட இருத்தலியலின் மிகப் பெரும் கேவலமான இந்த அடிமை முறை தான் மனிதகுல வளர்ச்சியின் ஆரம்பமாக இருந்தது என்பதை பகுத்தறிவுற்ற பகுத்தறிவாளர்களான நாம் ஏற்றுக் கொண்டேயாக வேண்டும். 'மருத்துவம் செய்தவன் மரணித்துப் போனான் மந்திரிக்கு முதலில் ஊசியைப் போடுங்கள் மனிதம் காக்க' என்கின்ற மானமற்ற மகத்துவத்துள் தான் இன்று வாழ்கின்றோம்.

அகதியாகி வாடும் என்னைப் போலவே ஒளியற்று மங்கி நோய் வாய்ப்பட்டிருக்கிறது துருவத்து சூரியன். நாளை அவன் மீண்டும் உதிப்பான் என்ற நம்பிக்கையோடு இன்று உறங்கப் போகின்றேன்! ஆயினும் அச்சப் படுகின்றேன். சூரியன் மறுபடி உதித்து விடுவதைப் போலவே சாதியும் உதித்து விடுகிறதே! இதுவரை எழுதாமல் யாரும் காலந் தாழ்த்திய செய்தியல்ல இது. யாரும் எழுதியிருப்பார்கள் என்று எழுதாமல் விட்ட செய்தியுமல்ல. காலங்காலமாக எழுதி எழுதிக் களைத்துப் போன விடையில்லாச் செய்தி தான் இது.

வாழ்வின் அனைத்துத் தளங்களிலும் குறிப்பாக சமூக பொருளாதார நீதி, பொருளாதார செழிப்பு, அரசியல் சுதந்திரம், சுகாதாரம், கல்வி என்பவற்றில் தமக்குரிய பங்கினைப் பெறவியலாது மறுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு, பிறக்கப் போகும் 2022லாவது அவை கிடைத்து சமூக மேம்பாடும் சுரண்டலற்ற வாழ்வும் பெற்றாலொழிய எந்த மனிதாபிமானமும் இங்கு வெற்றுச்சொல்லே!

sithivinayagam@thaiveedu.com

தாய்மை அடைதல்

- கந்தையா செந்தில்நாதன்

தம்பதியினர் மணம் முடித்து தமக்கென்றொரு வாழ்க்கையை அமைத்து வரும் தருணத்தில் குழந்தைப் பாக்கியம் அடுத்த கட்டமாக இருப்பதை யாவரும் எதிர்பார்ப்பது வழக்கம்.

குழந்தைப்பாக்கியம் நன்றாக இருப்பதற்கு ஆணும், பெண்ணும் தம்மை நன்கு தயார்படுத்திக் கொள்ளுதல் மிக அவசியம். அவர்கள் இருவரினதும் உடலும், உள்ளமும் செளக்கியமாக இருத்தல் வேண்டும். புரிந்துணர்வு, விட்டுக் கொடுத்தல், இயைந்து போதல் போன்ற குணங்களால் மனதில் சஞ்சலங்கள் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளுதல் அவசியம்.

சிசு நலம் பெற்றோரில் தங்கியிருப்பது யாவரும் அறிந்த விடயம். தாயின் கர்ப்பத்தில் தங்கி வளரும் பருவ நிலையை சிசு என்று அழைப்பர். பூமியில் அவதரித்த பின் முதல் வருட காலத்தில் வளரும் பருவ நிலையை மழலைப்பருவம் என்று அழைப்பார்கள்.

ஒருவரது உடலும், உள்ளமும் செளகரியமாக இருப்பதற்குப் பல உள்ளக, சுற்றுப்புறச் சூழற் காரணிகள் இருக்கின்றன. தொழில், வருமானம், வீடுவாசல் போன்று பல காரணிகளை முன் வைக்கலாம். இவற்றுள் நான் இங்கு விபரிக்க விரும்புவது தம்பதிகளின் உடல் நலம்.

சிசு நலத்திற்கு போசாக்கு, உடற்பயிற்சி, உளநலம், சமூக நலம் என்பன மிகவும் பிரதானமானவை இங்கு உடற்பயிற்சி என்பது தீவிர உடற்பயிற்சி அல்ல. சாதாரணமாகச் செய்யும் வீட்டு வேலைகள், நடை என்பன கூட உடல் அசைவுகளை ஏற்படுத்தி குருதிச் சுற்றோட்டத்தை மேம்படுத்தும்.

மகப்பேறு என்பது ஒரு நோய் அல்ல. தாய்மை அடைந்து மகவைப்பெற்றெடுப்பது ஒரு இயல்பான சுகப்பிரசவமே. இது ஒரு இயற்கைச் சம்பவம். பிரசவ காலத்தில் நிகழும் சிக்கல்கள் மிகவும் அருமையானது.

கர்ப்பத்தில் சிசு நலம்:

எம்மால் மாற்றக் கூடிய காரணிகள்:

- போசாக்கு உள்ள உணவு வகைகளைத் தெரிவு செய்து உண்ணுதல். உணவுப்பற்றாக்குறை நேரும் பொழுது சமூக நலப் பணிமனையை அணுகி கர்ப்பிணித் தாய்க்கோ, மழலைக்கோ தேவையான உதவிகளைப் பெறுதல் மூலம் உடல் நலமுள்ள ஆரோக்கியமான மகவைப் பெற்றெடுக்கலாம்.
- புகைத்தல், மதுபானப் பழக்கம் உள்ள தாய்மார்கள் அறவே அவற்றை நிறுத்தி விடுதல் வேண்டும்.
- நிதி நிலைமை பற்றாக்குறை அல்லது வேறு தவிர்க்க முடியாத காரணங்கள் இருந்தால் சிசு தங்கும் காலத்தைத் தள்ளிப்போடலாம். இங்கு கவனிக்க வேண்டியது தம்பதியினரின் வயது.

வயது ஏற ஏற சில சந்தர்ப்பங்களில் விந்தணுக்கள், முட்டைகள் என்பனவற்றில் மாறுதல் ஏற்படும் வாய்ப்புகள் கூடுதலாக ஏற்படும்.

மாற்ற முடியாத காரணிகள்:

- பரம்பரைக் காரணி
- குறிப்பிட்ட வயது தாண்டி கர்ப்பம் தரித்தல்.
- புலம்பெயர் காரணிகள் சிலவும் காரணமாகலாம். ஏமாற்றம், பிரிவு, துயர் என்பன உடலையும், உள்ளத்தையும் பாதிக்கலாம்.

மேற்குறிப்பிட்ட காரணிகள் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதை அறிய வைத்திய சாலைகளில் ஆலோசகர்களும், அதற்குரிய பரிசோதனைகளும் உண்டு. பன்னீர்க்குடத்திரவம் (Amniotic Fluid) எடுத்து சோதனை செய்வதன் மூலம் பரம்பரை அலகுகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தைக் கண்டறிந்து வைத்தியர்கள் சிசுபற்றிய ஆலோசனைகளை வழங்குவார்கள்.

பெற்றோரினதும், வைத்தியக் குழுவினதும், பரம்பரை அலகு நிபுணர்களினதும் தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் கர்ப்பத்தில் வளரும் சிசுபற்றிய தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படும்.

எம்மவர்கள் மத்தியில் தம்பதிகள் ஆடிமாதத்தில் கர்ப்பந்தரிக்கக் கூடாது என்றொரு ஐதீகம் உண்டு. சித்திரை 10 ற்குள் பிள்ளைகள் பிறப்பதைத் தவிர்க்கும் முகமாக ஏற்பட்ட ஐதீகம் என்பார்கள்.

சைவ உணவுப் பிரியர்கள் கவனிக்க வேண்டிய சில உணவுத் தேவைகள் உண்டு. இரத்த அணுக்கள் உருவாகுவதற்கும், சிசு நன்கு ஆரோக்கியமாக வளர்வதற்கும் கல்சியம், இரும்புச் சத்து, போலிக் அமிலம், B12, புரதம், கொழுப்பு, மாப்பொருள் போன்ற பல வித சத்துக்கள் அளவோடு தேவைப்படுகின்றன.

குழந்தையைப் பெறுவதற்கு ஆயத்தமாகும் நாளிற்கு முதல் 3 மாதங்கள் முன்னதாக ஆணிற்கும், ஒரு மாதம் முன்னதாகப் பெண்ணிற்கும் இக்குறைபாடுகள் நீக்கப்படல் வேண்டும். ஏனெனில் ஆணின் விதைப்பையில் தினமும் பல லட்சக்கணக்கான விந்துகள் உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. மூலக்கலங்களில் இருந்து பிரிந்து, பிரிந்து உருவாகும் இக்கலங்கள் செம்மையாக, ஆரோக்கியமாக இருப்பதற்கும் பிரதானமாக போலிக்கமிலம், விற்றமின் B12 போன்ற இன்னோரன்ன சத்துக்கள் தேவைப்படுகின்றன. பெண்ணிற்கு மாதம் ஒரு முறை வெளியாகும் முட்டை கூட ஆரோக்கியமாக இருப்பதற்கு இவை தேவையாகும்.

கர்ப்பம் தரித்துவிட்டால் பெண்ணானவள் தனது மகவுக்குத்தேவையான ஊட்டச் சத்தை வழங்குவதற்கு தனது உடல் நலத்தை மிகவும் நன்றாகப் பேணவேண்டும் சகலரதும் அணுசரணை இங்கு மிகவும் அவசியம். நோய்கள் வராமல் தடுத்தல், அன்பு, மகிழ்ச்சி

என்பன வேண்டப்படுவன. வளைகாப்பு என்ற சடங்கு வைப்பது கூட இதற்காகத்தான். எல்லோரது ஆசிகளும் அங்கே குவிக்கப்பட்டு தாயின் மனதில் திடகாத்திரம், உடலில் தென்பும் ஏற்படுகிறது.

ஆண் 3 மாதத்திற்கு முதலும் பெண் 1 மாதத்திற்கு முதலும் தம்மைத் தயர்படுத்திய பின் இணைவது மிக நல்லது. அப்பொழுது வீரியமான ஆரோக்கியமான விந்தும், முட்டையும் சேர்வதற்குரிய வாய்ப்புகள் மிகவும் அதிகம்.

இக்கால கட்டங்களில் மைக்கிரோவேவ் உபகரணத்தைப் பாவித்து உணவைச் சூடாக்கக் கூடாது. இது உணவில் உள்ள B12 சத்தை அழித்து விடுகிறது. தற்சமயம் யப்பானில் இதற்குத் தடை விதித்துள்ளார்கள்.

சிசு கர்ப்பத்தில் வளரும் பொழுது அங்குள்ள சிசுவின் உடற்கலங்கள் பல, பல பிரிவுகளிற்கு உள்ளாகி கை, கால், நரம்பு, குருதி, தலை, கழுத்து, உடல் உள்ளூறுப்புக்கள் போன்ற இன்னோரன்ன செயற்பாடுகளிற்கு B12ம் போலிக்கமிலும் மிகவும் தேவையானது.

சைவர்களிற்கு இச்சத்து பால், மோர், தயிரில் இருந்து கிடைக்கின்றது, மாமிசம் புசிப்பவர்களிற்கு இறைச்சி, மீன், முட்டை என்பனவற்றில் தாராளமாக உண்டு. எனினும் மைக்கிரோவேவில் சூடக்கும் பொழுது B12 சத்தின் தன்மை பிரித்தழிக்கப்படுகின்றது.

பல இன்னோரன்ன அருமலகங்களான துத்தநாகம், செம்பு, மங்கனீசு, குரோமியம் போன்றவை கூட இங்கு தேவைப்படுகின்றன. அளவிற்கு மிஞ்சினால் அமர்தமும் நஞ்சு, இவை மிகமிகச் சிறிதளவே எமக்குத் தேவையென்பதால் வைத்திய ஆலோசனையுடன் மல்ரிவிற்பின் குளிசைகளைப் பாவிக்கலாம். உணவிலும் விற்பின் மின்கள் உண்டு என்பதைத் கவனத்திற் கொள்ளவும்.

கர்ப்ப காலத்தில் கர்ப்பிணிகள் சிகிச்சை நிலையம் (Antenatal Clinic) சென்று பிரசவ காலத்தில் சிக்கல்கள் ஏற்படுமா? என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். எனினும் சில சிக்கல்கள் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் சடுதியாகவும் உண்டாகலாம்.

மாவட்ட அரசினர் வைத்திய சாலைகளில் கடமையாற்றி பெற்ற அனுபவத்தை இங்கு நான் பகிர்ந்து கொள்வதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். வைத்தியசாலை வரும் கர்ப்பிணித் தாய்மார்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு அவர்களது உடல் எடை, குருதியழுக்கம், இரத்தச் சோகை (Anaemia), சத்துக் குறைபாடுகள், கடைசியாக ஏற்பட்ட மாதவிடாய்த் திகதி, தடுப்பூசி எடுத்த திகதிகள் என்பவற்றை அட்டவணைப் படுத்திய பின்பு, ஒரு கையேடு அவர்களிற்கு வழங்கப்படும்.

சிகிச்சை நிலையத்தில் போசாக்கு உணவு, விற்பின் மின்கள் என்பனவற்றைப் பரிந்துரைப்பார்கள் வளர்ந்து வரும் சிசுவிற்கு ஏற்ப

உங்கள் எடையும் கூடிவருவதை கணக்கிடுவார்கள். சிசுவின் துடிப்பை தாய் உணர்வார். சிசுவின் இதயத்துடிப்பையும் கணக்கிடுவார்கள். கர்ப்பப்பையில் சிசு நலமாக இருக்கிறதா என்பதை முன் கூட்டியே அறிந்து கொள்ளலாம். ஒற்றைப் பிள்ளை, இரட்டைப் பிள்ளையா, தலை கீழே இருக்கிறதா, மேலே இருக்கிறதா, குறுக்காக இருக்கிறதா போன்ற விபரங்கள் குறிப்பிட்ட காலநேரங்களில் திரட்டப்படும். கர்ப்பப்பையில் பிரச்சனை இருக்கிறதா, குழந்தைக்கு உணவுட்டும் தொப்பூள்நாண் சரியாகத் தொழிற்படுகிறதா போன்றவையும் அறியப்படும். பிரசவம் நெருங்கும் காலத்தில் அது சுகப் பிரசவமா அல்லது சத்திர சிகிச்சை செய்து சிசுவை எடுக்கவேண்டுமா என்று தீர்மானித்து அதற்கேற்ப நடைமுறைகள் எடுக்கப்படும்.

மாதம் ஒரு தடவை மகப்பேற்றுச் சிகிச்சை நிலையத்தில் குருதியழுக்கம், சிறுநீர்ச்சோதனை என்பனவற்றை செய்வது நலம். கர்ப்பந்தரிப்பதற்கு முந்திய 3 மாத காலங்களும், காப்பந்தரித்த பின் மகப்பேறு கிடைக்கும் வரையுள்ள காலமும் மிகவும் பிரதானம் என்பது யாவராலும் கவனிக்கற்பாலது. சிறுநீர் பெறப்பட்டு அதில் குளுக்கோசு, அல்புமின் அளவுகள் குறிப்பிடப்படும். போசாக்குக் குறைந்தவர்களிற்கு சத்துணவு வழங்கப்படும்.

அக்காலங்களில் சிசுமணி (Foetuscope) பாவித்து தாயின் கார்ப்பத்தில் உள்ள சிசுவின் இதயத்துடிப்பை அளவிடுவோம். Stethoscopeல் உள்ள கூம்பான (Bell) பகுதியினூடாகவும் சிசுவின் இதயத்துடிப்பு, சில சமயங்களில் கர்ப்பப்பை நாடியினூடாகச் செல்லும் குருதியின் ஓசை (Bruie) என்பன கூட 4ம் மாதமளவில் அறியப்படலாம்.

வைத்தியசாலைக்கு ஒழுங்காகச் செல்வதன் மூலம் மருத்துவர், தாதி, மருத்துவச்சி (மருத்துவ தாதி) ஆகியோரின் அனுசரணையுடன் சிக்கல்களைக் கண்டுபிடித்துச் சீர்திருத்தி நல்ல படியாக சுகப் பிரசவம் ஏற்படும்படி தாய்மார்கள் நலம் பேணப்படும்.

சிகிச்சை நிலையத்திற்கு வரும் தாய்மார்கள் அவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப பிரசவத்திற்கு வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு, சுகப்பிரசவத்தின் பின்பு தாயும், சேயும் நலமாகிய இரு நாட்களில் வீடு செல்ல அனுமதிக்கப்படுவார்கள். மழலைக்குரிய தடுப்பூசி அட்டவணை கொடுக்கப்படும். அதில் பிள்ளையின் விபரம், எடை, வளர்ச்சிப்படி நிலை, தடுப்பூசிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டிய கால எல்லைகள் ஆகிய பல விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கும். முதற்பிரசவம் (தலைப்பிரசவம்) ஆயின் குழந்தைக்கு தாய்ப்பால் ஊட்டும் முறைகள் மற்றும் அங்கே சில சமயம் ஏற்படும் பிரச்சனைகளாகிய உள்மடிந்த முலைக்காம்பு, முலைக்காம்பு வெடிப்புக்கள், மார்க்கத்தில் ஏற்படும் பாற்கட்டி என்பனவற்றிற்கும் ஆலோசனை, சிகிச்சை என்பன வழங்கப்படும். சிறு மழலையின் தெறிவினை அளவு மற்றும் குறைபாடுகள் என்பன வைத்திய சாலையை விட்டுச் செல்ல முன்பு தீர்மானிக்கப்படும். மிகமிகச் சில குழந்தைகள் பாரம்பரிய நோய்களுடன் பிறக்கலாம்.

தற்காலத்தில் அதிநவீன முறைகள் வந்து விட்டன. நவீன கருவிகள் தற்சமயம் உண்டு.

சிக்கல்கள் கண்டுபிடிக்கப்படும் பட்சத்தில் அத்தாய்மார்கள் மகப்பேற்று நிபுணர்கள் உள்ள வைத்தியசாலைகளிற்கு மேலதிக ஆலோசனைக்காகவும், அங்கேயே தங்கி பிரசவ காலங்களில் மகப்பேற்றை எதிர் கொள்ளவும் அனுப்பி வைக்கப்படுவார்கள். குழந்தை பிறக்கும் திகதியை அண்டி சிகிச்சை நிலையத்தில் வந்து தங்குமாறு வலியுறுத்தப்படுவர். முதற்பிரசவமாக இருந்தால் பிரசவ வேதனை தொடங்கி மகவு கிடைப்பதற்குப் பல மணி நேரங்கள் ஆகலாம். இக்கால கட்டத்தில் கர்ப்பப்பைக் கழுத்து படிப்படியாக விரிவடைந்து சிசுவெளியே வருவதற்கு ஏதுவாக பன்னீர்க்குடம் உடைந்து அந்நீர் வெளியேற்றப்படுகின்றது. சில சமயங்களில் காலதாமதமாகிய பிரசவமாயின் இப்பன்னீர்க்குடம் சாவணம் போன்ற கருவியால் செயற்கையாக உடைக்கப்படும். இங்கு கவனிக்க வேண்டியது பிரசவ வேதனை ஏற்படும் நேரம் குறுகிக்குறுகி வந்து ஒவ்வொரு நிமிடமும் ஏற்படக் கூடிய நேரத்தில் தாயின் ஒத்துழைப்பும் அவசியம் தேவைப்படுகின்றது. தாயை முக்கும்படி வலியுறுத்துவர். இதற்கும் சரிவரவில்லையாயின் கர்ப்பப்பைச் சுருக்கத்தை செயற்கையில் ஏற்படுத்தக் கூடிய மருந்து 'oxytocin injection' மருந்தை Saline(half normal or Normal) அல்லது 5% Dextrose ல் இடப்பட்டு துளித்துளியாக இரத்தத்தில் கலக்கும்படி நாளத்தினூடாக ஏற்றப்படும். சுகப்பிரசவம் நிகழும் என்று முற்கூட்டியே சிகிச்சை நிலையத்தில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட தாய்மார்களிற்கு இது சாத்தியமாகும். எனினும் சில சமயங்களில் பிரசவத்தின் பொழுது சில சிக்கல்கள் எழுவதற்கு வாய்ப்பும் உண்டு. இவற்றைக் கையாள்வதற்கு எப்பொழுதும் ஆயத்தமாக இருப்பதனால் பிரசவ கால சிக்கல்கள் தவிர்க்கப்பட்டு தாயினதும் - சேயினதும் நலன்கள் பேணப்படுகின்றன.

தொப்புள்நாண் தாயின் கர்ப்பப்பையின் உட்பகுதியில் வேரூன்றி, தாயில் இருந்து சிசுவின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான சத்துகள், பிராணவாயு என்பனவற்றைக் கடத்துகின்றது. தொப்புள்நாண் வேரூன்றும் இடம் கர்ப்பப்பைக் கழுத்திற்கு அருகாமையில் இருந்தால் பிரசவ நேரத்தில் தடங்கல் ஏற்படும். இத்தகைய தாய்மார்களின் சிசு சத்திர சிகிச்சை மூலம் பிறப்பிக்கப்படும். சில சமயங்களில் தொப்புள் நாணில் உள்ள நாடி, நாளங்களில் பிரச்சினை ஏற்பட்டு சிசுவிற்றுகரிய சத்துக்கள் செல்வது தடைப்படுகின்றது. மகப்பேற்று நிபுணர்களின் ஆலோசனையை ஏற்று நடப்பது நல்லது.

தொப்புள்நாண் கழுத்தைச் சுற்றிப் பிறந்தால் பிரசவகாலத்தின் பொழுது தலை வெளிவந்ததும் அத்தொப்புள் நாணைத் (கழுத்தைச் சுற்றிய) தலையூடாகக் கழற்றி நீட்டி விடவேண்டும். இத்தருணத்தில் மகவுடன் தொடர்புடைய தொப்புள்நாண் நீளமாக இருந்தால் தான் மகவு பூரணமாக வெளிவந்த பின்பும் தாய்க்கும் மகவிற்கும் தொடர்ச்சியான தொடர்பு இருக்கும் அல்லது தாயின் பகுதியில் உள்ள வேரூன்றியிருந்த தொப்புள்நாண் நீளம் காணாததால் இடுங்கப்படும் ஆபத்து ஏற்படும். இதனால் தாயின் கர்ப்பப்பையில் இருந்து அதிக உதிரம்பெருகி உயிருக்கு ஆபத்தும் நேரிடலாம். ஒரு சிறிய அவதானம் பாரிய ஆபத்தை தவிர்க்கிறது.

பிரசவகாலச் சிக்கல் குறித்து நிறைய எழுதிக் கொண்டே போகலாம் எனினும் சுருக்கமாகக் கட்டமிட்டு சிலவற்றை கீழே தருகிறேன்.

- பிரச்சினைகள் தாயில் ஏற்படலாம், சிசுவில் ஏற்படலாம் அல்லது பிறந்த குழந்தையில் ஏற்படலாம். பிரசவ நேரம் அண்டிய காலங்களில் சிசுவின் தலை கீழ் நோக்கி இருப்பது சுகப்பிரசவத்திற்கு ஒரு இயல்பான நிலை.
- சில சமயங்களில் சிசுவின் தலைப்பகுதி மேல் நோக்கியிருக்கும் அல்லது குறுக்காக இருக்கும்.
- சிசுக்களில் எண்ணிக்கை இரண்டு, மூன்று குழந்தைகள் ஒரே கர்ப்பத்தில் தங்கி வளர்ந்து பிரசவிப்பது.
- பிரசவ காலத்தில் உரிய நேரத்தில் பன்னீர்க்குடம் உடையாமல் சற்று முந்தி உடைவதால் ஏற்படும் சிக்கல்கள்.
- சிசு கர்ப்பத்தில் தங்கியுள்ள காலம் நீண்டு செல்லுதல்.
- சிசுவின் தோள்கள் பிரசவ நேரத்தில் தாயின் இடுப்பு எலும்புகளில் தடைப்பட்டு நிற்கும் பொழுது சில பிரசவநேரக் கையாள் கையினால் அச்சிக்கல்களைத் தவிர்க்கலாம்.
- தொப்புள் நாணின் கொடியின் ஒரு பகுதி பிரசவ நேரத்தில் புறந்தள்ளி பிறப்பு வாசலில் தெரிதல்.

சத்திர சிகிச்சை:

- பிரசவ நேரத்தில் முற்கூட்டியே அதிக உதிரம் பெருகினால் அது தொப்புள் கொடியின் அடிப்பகுதி கர்ப்பப்பை வாசலிற்கு அருகில் இருப்பதைப் பறை சாற்றும்.
- Pre-Eclampsia என்கின்ற அதி உயர் இரத்த அழுத்தமும், சிறு நீரில் அல்பமின் புரதம் கழிதலுடன் கூடிய நோய் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கப்படாவிட்டால் தாய்க்கும் - சேய்க்கும் நல்லதல்ல.
- குழந்தையானது உரிய காலம் வரை கர்ப்பப்பையில் தரித்திருக்காது முற்கூட்டியே - 37 கிழமைக்கு முதல் பிரசவித்தால் அக்குழந்தை வைத்திய கண்காணிப்பில் வைக்கப்படும்.
- அதேபோல் அதிககாலம் 42 கிழமைக்கு மேல் கார்ப்பப்பையில் தங்கியிருப்பதும் கூடாது. சில சமயங்களில் தாய் கொடுத்த தகவல்கள் - கடைசியாக ஏற்பட்ட மாதவிடாய் திகதி பிழையாக இருக்கலாம். சிகிச்சை நிலையத்திற்கு ஒழுங்காக வரும் தாயின் வயிற்றைப் பரிசோதனை செய்து கண்டு பிடித்து விடலாம். சிசுவை சத்திர கிசிக்கை மூலம் எடுக்க வேண்டுமா என்பதை மகப்பேற்று நிபுணர் தீர்மானிப்பார். மகப்பேற்று வைத்திய நிபுணர்களின் சேவை பெறப்படும்.

தற்காலத்தில் அதிநவீன வசதிகள் இருக்கின்றன. Ultrasound மூலம் மிகவும் துல்லியமாகச் சிசுவின் முதிர்ச்சியை, கால அளவை கண்டுபிடித்து விடுவார்கள்.

எனது வைத்திய கால சேவையில் மகப்பேற்றுத் துறையில் தாய் - சிசு மரணம் ஒன்று கூட ஏற்படவில்லை என்பது மனநிறைவையும், மகிழ்வையும் தருகிறது.

உணவும், ஊட்டச்சத்துக்களும் சிசு முதல் முதியோர் வரையுள்ள எல்லோருக்கும் அவசியமானது.

senthilnathan.k@thaiveedu.com

STAY ONE STEP AHEAD OF CRA

SARVA A CPA
PROFESSIONAL CORPORATION

Our passion is to solve your tax problems:

- ▶ Unfiled Tax Returns - Last ten years (2011 - 2020)
- ▶ Appeals, Audits and Adjustments
- ▶ GST/HST Owner-Built & Rental Rebates
- ▶ Negotiate Collection, Garnishment and Payment Plan
- ▶ Voluntary Disclosure Program (VDP)
- ▶ Estate, Trust & Non-Residents
- ▶ US Tax (PTIN) - IRS 1040 & State Returns

X-CRA Officers are on staff.

Shawn Y. Sarvaa, CPA, CGA
2750 14th Ave., Suite 206
Markham ON L3R 0B6
ideas@sarvaacpa.ca

TECHNICAL EXCELLENCE

VANCOUVER
604 398 7272

INTEGRITY

TORONTO
647 219 3110

PROFESSIONALISM

CALGARY
403 879 7272

வந்தது ஓமிக்குரோன்! வரப்போகுது... சிக்மாவும் ஓமேகாவும்!

- போல் ஜோசேப்

தா தாயகத்தில் எங்கள் வீட்டில் பத்தாண்டுகளாக ஓர் ஓமிக்குரோன் இருக்கிறது. வீட்டுக்கும் அருகிலுள்ள தோட்டங்களுக்கும் நல்லதொரு பாதுகாவலன். அது நன்றியோடு வாலாட்டி நான் பார்த்ததே இல்லை, எப்போதும் ஒருவிதமான முறைப்போடுதான் இருக்கும். எங்கள் தெருவில், தனது எல்லைக்குள்ளே தன்னினத்தைச் சார்ந்த இன்னொரு வரை எப்போதும் அனுமதிக்காத சுயநலம் கொண்ட ஜீவன் அது. அண்மையில் எனது சகோதரியிடம் கேட்டேன். இந்தப் பெயரை எப்படி இத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வைத்தீர்களென்று. 'குட்டியாக இருந்தபோது ஏதோ வாயில் வந்தபடி காரணம் ஏதுமின்றி 'ஓமிக்குரோன்' என்று அழைக்கத் தொடங்கினோம். பிறகு அந்தப் பேரே நிலைத்து விட்டது' என்றார்.

இன்று உலகில் இந்தப் பேரை உச்சரிக்காதவரே இல்லை எனலாம். கடந்த டிசம்பர் மாதம் 'விரியும் திரிபுகள்' என்ற கட்டுரையில் இந்த கொரோனா திரிபுகள் எப்படி உண்டாகின்றன. அதன் விஞ்ஞானப் பின்னணி என்ன, எப்படி இந்தப் பெயர் சூட்டப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விளக்கியிருந்தேன். படிக்காதவர்கள் ஒருமுறை படித்துப்பார்ப்பது நல்லது.

கிரேக்க அகர வரிசை அல்பா முதல் ஓமேகா வரை (Alphabet) இருபத்தினாலு எழுத்துக்கள் உள்ளது. அதன் அடிப்படையில் தான் பெயர்கள் சூட்டப்படுகின்றன. அந்த வரிசையில் 15வது எழுத்துத்தான் 'O' என்ற ஓமிக்குரோன். அகர வரிசையில் வரிசைப் படியின்றி சிலவற்றைத் தவிர்த்து பெயர் சூட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பார்த்தால் அடுத்து, வரப் போகும் திரிபுகளுக்கு சிக்மா, ஓமேகா என்ற பெயர் சூட்ட வாய்ப்புகளுண்டு.

ஓமிக்குரோன் திரிபானது டெல்டாவையும் பின்னுக்குத் தள்ளிக் கொண்டு தற்போது என்பது நாடுகளில் தன் ஆட்டத்தை ஆரம்பித்துள்ளது. பல நாடுகளில் தொற்றுக்களின் எண்ணிக்கை அதிதீவிரமாக அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மீண்டும் பல நாடுகளில் லொக்டவுன் முறைகள் என்ற பொது முடக்கத்தை அமுல்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர். கனடாவிலும் கட்டுப்பாடுகள் வலுவடையத் தொடங்கியுள்ளது.

தடுப்பூசி எடுத்தவர்கள், எடுக்காதவர்கள், ஏற்கனவே நோய் தொற்றுக்காளானவர்கள் என்ற வேறுபாடுகள், பேதங்கள் ஏதுமின்றி ஓமிக்குரோனின் தாக்கம் தீவிரமடைந்து வருகிறது.

லண்டனில் 60% நோய் தோற்றுக்குள்ளானோர் ஓமிக்குரோன் திரிபை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், உலக அளவில் 80% ஆக இருக்கலாம் என்று புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

தென்னாபிரிக்காவில் மருத்துவர் ஏஞ்சலிக் என்பவர் மருத்துவம்

னைக்கு வந்த சில கோவிட் தொற்றுள்ள நோயாளிகளிடம் கொரோனாவிற்கான வழக்கமான அறிகுறிகள் இன்றி சற்று மாறுபட்ட அறிகுறிகள் இருப்பதை கடந்த நவம்பர் மாத இறுதியில் கண்டறிந்தார். அதாவது பொதுவான அறிகுறிகளான வாசனை மற்றும் சுவை இழப்பு, ஓட்சிசன் அளவில் ஏற்படும் குறைபாடு போன்றவையின்றி வேறு சில அறிகுறிகளோடு இருப்பதை உணர்ந்தார். அதன் பின்பு பரிசோதனைகள் செய்து பார்த்ததில் வைரசின் ஸ்பைக் புரதத்தில் சில மாற்றங்கள் திரிபுகள் இருப்பது தெரியவந்து பின்பு உலக சுகாதார மையத்திற்கு தெரிவிக்கப்பட்டு அவர்களும் உறுதி செய்த பின்பு 'ஓமிக்குரோன்' என்ற புதிய பெயர் சூட்டப்பட்டது.

இந்தப் பெயர்கள் சூட்டும் போது நான் முன்பு குறிப்பிட்ட கிரேக்க அகர வரிசையிலுள்ள எழுத்துக்களில் இடையிலுள்ள சிலவற்றை தவிர்த்துவிட்டார்கள். உதாரணமாக Nu மற்றும் Xi என்ற எழுத்துக்கள் உச்சரிக்கும் போது நியூ (New) என்று ஏற்கனவே ஆங்கிலக் சொல் அதிகபாவனையில் இருப்பதாலும் Xi என்ற சொல் பெரும்பாலான சீனர்களின் Last Name - கடைசிப் பெயராக வருவதாலும் தவிர்கப்பட்டுள்ளது.

கொரோனா வைரசின் ஸ்பைக் புரதத்தான் எதிரியை தாக்கும் அதன் ஆயுதம். இயற்கையாகவே வைரஸ் மனிதரில் மற்றும் குழலில் ஏற்படும் மாற்றங்களிலிருந்து தன்னை தக்கவைத்து தகவமைத்துக் கொள்ள தன் ஆயுதமான ஸ்பைக் புரதத்திலுள்ள மரபணுவில் திரிபை அல்லது மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அப்படி உருவான ஓமிக்குரோன் தற்போது மிகத்தீவிரமாக பரவிவருவதற்கு பல காரணங்கள் ஆய்வாளர்களால் கூறப்படுகிறது.

கொரோனா தடுப்பூசிகளால் ஏற்கனவே நமது உடலில் உருவாகியுள்ள நோய் எதிர்ப்பாற்றலை அதாவது நமது உடலுள்ள நோய் எதிர்ப்பான்கள் என்ற (Antibodies) அன்றிபொடிஸ் ஆயுதங்களை சில வேளைகளில் ஏமாற்றி விடுகின்றன என்றும், இயற்கையாக நமது உடலிலுள்ள நோய் எதிர்ப்பாற்றலுக்கும் டிமிக்கி கொடுக்கும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

அது மட்டுமல்ல நம்மை ஏமாற்றி, தானும் அழியாமல் நம்மையும் அழியாமல் பாதுகாத்து, தனது இருப்பை உறுதி செய்வதில் வைரஸ் பல புதிய யுக்திகளை கையாளத் தொடங்கியுள்ளது. அதனால் சுவாசப்பைக்குள்ளே அடிவரை உள்ளே நுழைந்து சுவாசச் செயற்பாட்டை குறைத்து ஓட்சிசன் இன்றி முச்சுவிடமுடியாமல் முன்பு பலரை இறப்புக்குள்ளாக்கிய பாவத்திற்கு பரிகாரம் தேடும் வகையில் சுவாசப் பையின் அடிவரையுள்ள Alveoli என்ற காற்றறைகள் வரை செல்லாமல் சுவாசப் பாதைகளான முச்சுக் குழாய்களுக்குள்ளே (Bronchus) தன் இருப்பை கொண்டுள்ளது.

Hong Kong பல்கலைக்கழகத்தினை சார்ந்த டாக்டர் சான் தலைமையிலான குழுவினர் சில நாட்களுக்கு முன்பு மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சிகளில் பல புதிய தகவல்கள் வெளியாகியுள்ளது. அதன்படி, நமது சுவாசப் பாதைகளான - குறிப்பாக புரோங்கல் என்று சிறிய கிளைகளாக சுவாசப்பைக்குள்ளே பிரிந்து செல்லும் குழாய்களில் அதாவது மூச்சுக்குழாய்களில் மட்டுமே ஓமிக்குரோன்கள் தங்கியிருந்து தங்களைப் பெருக்கிக் கொள்வதாக கண்டுபிடித்துள்ளனர். அதனால் தான் நிமோனியா என்ற தீவிர நோய் ஏற்படாமல் மூச்சுக்குழாய் அழற்சி என்ற Bronchitis உண்டாகிறது என்பதை அறிந்துள்ளனர். இதனால் தான் உயிரிழப்பு வீதம் குறைந்து, ஆனால் பரவும் வீதம் அதிகரித்துள்ளது.

காரணம் Upper Respiratory Tract என்ற மேல் சுவாசப்பாதைகளில் ஓமிக்குரோன்களில் குடியிருப்பு என்பதால் இருமல் தும்மல் இல்லாமலேகூட, சாதாரணமாக விடும் வெளிமூச்சிலிருந்து ஓமிக்குரோன்கள் வெளியேறி அடுத்தவரை இலகுவில் தொற்றிக் கொள்கின்றன.

வழக்கமான முன்னைய வகை கொரோனா திரிபுகளின் குணங்குறி

தானும் அழியாமல் நம்மையும் அழியாமல் பாதுகாத்து, தனது இருப்பை உறுதி செய்வதில் வைரஸ் பல புதிய யுக்திகளை கையாளத் தொடங்கியுள்ளது.

களைவிட ஓமிக்குரோனின் குணங்குறிகள் சற்று மாறுபட்டவை என்பதும், இது அதிகம் பரவுவதற்கு காரணமாக அமைகிறது.

தற்போது ஃபுளு (Flu) சீசன் காலமென்பதால் அதன் அறிகுறிகளை கொப்பியடித்தது போலவும் இருப்பதால் பலர் கவனமின்றி பரிசோதனைகளை செய்யாமல் இருந்துவிடுகின்றனர்.

ஓமிக்குரோன் கொஞ்சம் மணம் மற்றும் சுவைப்பிரியர் போலும். ஏனென்றால், அந்த உணர்வு நரம்புகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாமல், சுவைமணம் மாறாது, ரசித்து ருசித்து நாம் சாப்பிடுவதை தானும் வாயில் எச்சில் ஊற ரசிக்கும் தன்மையுள்ளது என்று தோன்றுகின்றது.

லேசான மூக்கு ஓமுகுதல், தலைவலி, தும்மல், உடல்வலி, சோர்வு, தொண்டை அழற்சி, லேசான காய்ச்சல் மற்றும் வறட்டு இருமல் என்று, இவை எதுவும் இல்லாமல்கூட இருக்கலாம். இவைதான் ஓமிக்குரோன் காட்டும் அறிகுறிகள். ஆனால் பெரும்பாலானவர்களில் Asymptomatic என்ற எந்த அறிகுறிகள் இன்றியும் நோய்த்தொற்று ஏற்படுகிறது.

டெல்டாவைவிட பாதிப்பில் தீவிரத்தன்மை, அதாவது மூச்சுத்திணறல், நிமோனியா, இறப்பு என்ற நிலை குறைந்து இருந்தாலும் நோய்த்தொற்று பரவுவதில் மிகவும் அதிதீவிரத்தன்மை காணமுடிகிறது. இதில் முன்னையதைப் போல வயது வித்தியாசமின்றி எல்லா வயதினரையும் தாக்கும் ஆற்றல் கொண்டதாகும். உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் பொதுச் செயலாளர் டாக்டர் ரெட்ரான் குறிப்பிடும் போது 'ஓமிக்குரோன் ஒரு சாதாரணமான தொற்று தீவிரத்தன்மையற்றது என்ற எண்ணம் பலரிடமுள்ளது, அது தவறு' என்றும் எச்சரித்துள்ளார். ஜனவரி 2021ல் இருந்த இறப்பு வீதம் போல இல்லையென்றாலும், தொற்று வீதம் தீவிரமடையும் போது இறப்பு எண்ணிக்கையும் அதிகமாக வாய்ப்பு ஏற்படாமல் இருக்க நாம்தான் முன்னெச்சரிக்கைத் தடுப்பு நடவடிக்கைகளைத் தொடர

வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும் பல ஆராய்ச்சியாளர்களின் மேற்கோள்களின் அடிப்படையில் இரண்டு தடுப்பூசிகளும் எடுத்தவர்களுக்கும் இத்தொற்று வாய்ப்புகள் அதிகமாகும் என்பதும், வாச்சினால் உடலில் செயற்கையாக உண்டாக்கப்பட்ட நோய் எதிர்ப்பான்கள் என்ற Antibodiesன் வீரியம் குறைந்து போகலாம் அல்லது அவற்றின் அளவு குறைந்தும், இல்லாமலும் போகலாம் என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஏனென்றால் நான் முன்பு குறிப்பிட்டது போல வைரசின் ஸ்பைக் புரதம் எனும் ஆயுத வலிமை முன்பைவிட திரிபடைந்து மாறியுள்ளது என்பதால், பல மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்த வைரசிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மரபணுக்களின் படிமங்களின் பிரதிகளில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்ட தடுப்பூசிகள் இனி செயலற்றுப் போகலாம் என்றும், இதற்கு ஏற்ற வகையில் தடுப்பூசிகளிலும் அவ்வப்போது மாற்றம் தேவை என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இன்னொரு மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர் குறிப்பிடும்போது, பல்வேறு முறைகளில் தயாரிக்கப்பட்ட தற்போது உள்ள இரண்டு வெவ்வேறு தடுப்பூசிகளை எடுத்துக் கொண்டவர்களில் எதிர்ப்பாற்றல் அதிகம் காணப்படுவதாக தெரிவித்துள்ளார்.

ஏற்கனவே கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் தொற்றுக்குள்ளாகி அவதிப்பட்டு மீண்டு வந்திருப்போருக்கு மட்டும் ஓர் இரட்டை மகிழ்ச்சியான செய்தியுமுண்டு. அதென்ன வென்றால், கொரோனா வைரஸ் உள்ளே சென்று தாக்குதலில் ஈடுபட்ட போது உடலில் இயற்கையாக உருவான நோய் எதிர்ப்பான்கள் (Antibodies) பல ஆண்டுகள் தமது மரபணு நினைவுப் பிரதிகளை உடலில் வைத்திருப்பதாலும், நோய் தொற்று மீண்டும் ஏற்பட்டாலும் நோயின் பாதிப்புகளும், மருத்துவமனைகளில் அனுமதிக்கப்படுவதும், இறப்பும் தடுக்கப்படும் வாய்ப்புகள் மிகமிக அதிகம் என்பது உறுதியாகியுள்ளது.

ஏனென்றால் வாச்சினில் வைரசின் மேலுள்ள ஸ்பைக் புரதத்தின் படிமங்களின் பிரதிகள் மட்டும்தான் உள்ளன. ஆனால் தொற்று ஏற்பட்டு குணமானவர்களில் முழுவைரசின் புரதப் படிமங்களின் நினைவாற்றலின் பிரதிகளால் உருவான, இயற்கையான நோய் எதிர்ப்பான்கள் இருப்பதால் Herd Immunity என்ற மந்தை நோய் எதிர்ப்புச் சக்தி உண்டாகிவிடுகிறது.

இதனால் புதிதாக வரும் திரிபுகளில் எத்தனை முறை வைரஸ் தன் மேற்பரப்பிலுள்ள ஸ்பைக் புரதத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினாலும் அதனை எதிர்க்கும் இயற்கையான எதிர்ப்பாற்றல் ஏற்கனவே நோய் தொற்றுக்காளாகி குணமானவர்களுக்கு அதிகம் உண்டு என்பது ஒரு வரமாகும்.

ஒரு இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர் குறிப்பிடும் போது... ஓமிக்குரோன் போல ஒரு திரிபு வந்தது கெட்டதிலும் ஒரு நல்லது. ஏனென்றால், இது போல திரிபுதான் தொற்றை முடிவுக்கு கொண்டுவர உதவும் என்கிறார். ஏனென்றால், அதிக பாதிப்புகளின்றி பலரும் தொற்றுக்குள்ளாகி Herd Immunity என்ற 'சமூக நோய் எதிர்ப்பாற்றல்' நிரந்தரமாக எப்போதும் இந்த வைரசை எதிர்க்கும் சக்தி இயற்கையாகவே உருவாகும் என்கிறார். அது மட்டுமல்ல பாண்டமிக் என்பது என்டமிக் (Endemic) அதாவது எப்போதும் சமூகத்தில் இருக்கும் தொற்றாகும் வாய்ப்பையும் குறைக்கும் என்பதும் பல ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்தாகும்.

எது எப்படியிருந்தாலும் வழக்கமான நோய்த்தொற்று தடுப்பு நடவடிக்கைகளில் அதிக கவனம் செலுத்துவோம். பொது சுகாதார நடைமுறைகளைத் தனிமனித ஆரோக்கியத்தில் கவனம் செலுத்தி அடுத்து வரப்போகும் சிக்மா மற்றும் ஒமேகாவையும் எதிர்கொண்டு வெற்றி பெறுவோம்.

paul.joseph@thaiiveedu.com

மூளையில் சிகிச்சை செய்யும்

நுண்

ரோபோக்கள்

- சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்

மருத்துவ விஞ்ஞானத்தினதும், தொழில்நுட்பத்தினதும் வளர்ச்சி மனிதரின் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகளை வழங்கி வருகின்றது. அந்த வகையில் நாம் பெரிய ரோபோக்களினால் செய்யப்படும் பல்வேறு கருமங்களை வியந்து பார்த்திருப்போம். எனினும், நாளங்களின் வழியாக பிரவேசித்து மனிதருக்குச் சிகிச்சை அளிக்கும் நுண்ணிய ரோபோக்கள் பற்றி இன்று நாம் உங்களுடன் ஊடாடுகின்றோம்.

மனிதரின் நாசித்துவாரம் வழியாக நுழைந்து, மூளை வரையில் சென்று, சிகிச்சைகளை மேற்கொள்ளும் அதி நவீன நுண் ரோபோக்களை விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

பரீட்சார்த்தமாக எலியொன்றின் நாசித்துவாரம் வழியாக நுழைந்து, அதன் மூளையில் ஏற்பட்ட நோயை குணப்படுத்துவதற்கு நுண் ரோபோவொன்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இதே தொழில்நுட்பத்தை மனிதருக்கும் பயன்படுத்தினால் நரம்பு சிதைவு நோய்களுக்கு வெற்றிகரமாக சிகிச்சை வழங்க முடியும் என விஞ்ஞானிகள் நம்பிக்கை வெளியிட்டுள்ளதூடன், நேரடியாக மனித மூளையில் சிகிச்சை வழங்க முடியும் என தெரிவிக்கின்றனர்.

தென்கொரியாவின் DGIST (The Daegu Gyeongbuk Institute of Science and Technology in South Korea) என்ற ஆய்வு குழுவினர் மனித உடலுக்குள் உலவித் திரியக்கூடிய நுண் ரோபோ ஒன்றை

கண்டுபிடித்துள்ளனர். காந்தப்புலத்தைக்கொண்டு இந்த ரோபோக்களை தேவையான வகையில் நகர்த்த முடியும் என தெரிவிக்கின்றனர்.

இந்த வகை நுண் ரோபோவிற்கு செல்போட் (Cellbot) என பெயரிடப்பட்டுள்ளது. மனிதரின் நாசித் துவாரத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தண்டு உயிரணுக்களை (stem cells) காந்தமாக்குகைக்கு உட்படுத்தி இந்த ரோபோ உருவாக்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் இந்த நுண் ரோபோவானது மனித உடலின் குறுகிய நாளங்கள் மற்றும் இடங்களின் ஊடாக எவ்வாறு இலக்கினை அடைகின்றது என்பதனை பரிசோதனை செய்துள்ளனர். இதன் போது குறித்த நுண் ரோபோ மிக இலகுவாக மனித உடலின் அக அவையவையங்களின் மூலை முடுக்கெல்லாம் செல்லக்கூடியதாக காணப்படுகின்றது.

மத்திய நரம்பு மண்டலத்தில் ஏற்படும் உபாதைகளுக்கு, உடலில் குறைந்தளவு ஊடறுப்புச் செய்வதன் மூலம் காத்திரமாக சிகிச்சை அளிப்பதற்கு இந்த முறைமை மிகவும் பொருத்தமானது என விஞ்ஞானிகள் நம்பிக்கை வெளியிட்டுள்ளனர்.

உலகில் பல மில்லியன் கணக்கானவர்கள் மூளை தொடர்பான நோய்களினால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அமெரிக்காவில் மட்டும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 6.2 மில்லியன் பேர் அல்சைமர் நோயினால் பாதிக்கப்படுவதாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளதுடன் இதில் பெரும் எண்ணிக்கையிலானவர்களை குணப்படுத்த முடிவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எவ்வாறெனினும் பெரும் எண்ணிக்கையிலான ஆய்வுகள் தண்டு மரபணு சிகிச்சை முறைமைகள் குறித்து கூடுதலாக கவனம் செலுத்தப்பட்டு முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த சிகிச்சை முறைமையானது விசேட கலன்களை உள்ளடக்கியது எனவும் அவை மாறுபட்ட திசுக்களை உருவாக்கக் கூடியவை எனவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

நோய் நிலைமைகள் அல்லது கடுமையான கீமோ தெரப்பி அல்லது வேதியியல் சிகிச்சைகளினால் உடல் உறுப்புக்களில் ஏற்படக்கூடிய சிதைவுகளை மீளுருவாக்கக் கூடிய வகையிலான சிகிச்சைகளை நுண் ரோபோக்கள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றது. எவ்வாறு

றெனினும், இந்த வகையான சிகிச்சையை இரத்த-மூளை தடையினால் (மத்திய நரம்பு மண்டலத்திற்கு இரத்தத்தை வழங்கும் நாளக்கட்டமைப்பு) மூளைக்குள் மற்றும் வெளியே செல்லும் மூலக்கூறுகளை இறுக்கமாக கட்டுப்படுத்தும் போது சிக்கல்கள் ஏற்படலாம்.

இந்த நரம்பியல் எல்லைகள் காரணமாக அதிக ஆபத்துள்ள அறுவை சிகிச்சையைப் பயன்படுத்தாமல் எளிமையான சிகிச்சை முறைமைகளை முன்னெடுப்பதனை மட்டுப்படுத்துகின்றது எனலாம்.

தற்போதைய ஆய்வானது இந்தப் பிரச்சினைக்கு காத்திரமான ஒரு தீர்வுத் திட்டத்தை வழங்கக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

நாசி துவாரத்தில் உள்ள தடுப்பு எலும்புகள் எனப்படும் கட்டமைப்புகளில் இருந்து சுரண்டப்பட்ட மனித தண்டு உயிரணுவை செல்போட் கொண்டுள்ளது என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். பின்னர் அவை இரும்பு நானோ துகள்கள் கொண்ட கரைசலில் ஊறவைக்கப்படுகின்றன.

மனிதரின் வெறுங் கண்களினால் பார்க்க முடியாத இந்த உலோக துகள்கள் தண்டு உயிரணுவின் கலந்து காந்தமாக்கப்படுகின்றது. பின்னர், அவை வெளிப்புற காந்தப்புலத்தைப் பயன்படுத்தி செல்போட்களின் உந்துதலைச் செயல்படுத்துகின்றன.

ஆய்வுக்குமுன்னாது மைக்ரோபோட்களின் காந்தமயமாக்கலை அளந்த பிறகு, செல்போட்களை அவற்றின் இயக்கம் மற்றும் மீளுருவாக்கம் செய்யும் பண்புகளை சோதிக்க கடுமையான சோதனைகளை மேற்கொண்டது.

நுண்ணீர்மை பாதையில் முதல் பரிசோதனை மேற்கொள்ளப்பட்டது. மனிதரின் தலை மயிர் அளவினைக் கொண்ட நுண்ணிய தூண்களுக்குள் எவ்வாறு இந்த நுண் ரோபோ பயணம் செய்யும் என்பது குறித்த வழித்தட பாதையை ஆய்வாளர்கள் வரைபடமாக்கினர்.

இந்த வழியில், செல்போட்கள் எமது மூக்கில் செலுத்தப்பட்டால் ஏற்படும் தடைகளை வரையறுக்கப்பட்ட இடைவெளிகளில் கடந்து செல்ல முடியும் என்பதை விஞ்ஞானிகள் ஆதாரபூர்வமாக நிரூபித்துள்ளனர்.

செல்போட் எனப்படும் இந்த ரோபோக்களில் இரும்பு காணப்படுவதனால் இதனை பயன்படுத்துவது ஏதேனும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துமா என்பது குறித்து விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளனர்.

நுண்ணிய - மூளை ஆர்கனாய்டுகள் ஆய்வுகூடத்தில் வளர்க்கப்பட்டன, மேலும் செல்போட்கள் தண்டு உயிரணுக்களைப் போலவே அவற்றில் வெற்றிகரமாக ஓட்டப்பட்டன.

இந்த ஆய்வு முடிவுகள் செல்போட்கள் நரம்பணு உயிரணுக்களாக வேறுபடுத்தி அறிந்து கொண்டு இயற்கை உயிரணுக்களைப் போலவே சேதமடைந்த மூளை திசுக்களை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகின்றன.

இறுதியாக, செல்போட்களின் திரள் ஒரு வெளிப்புற காந்தப்புலத்தால் நாசி துவாரம் வழியாக எலியின் மூளையில் உள்ள இலக்கு பகுதிக்கு செலுத்தப்பட்டது.

பயோபோட்கள் ஃப்ளோரசன்ட் மார்க்கரைப் பயன்படுத்தி குறியிடப்பட்டு, இரத்த-மூளைத் தடையைக் கடந்து, எலியின் மூளையின் முன்பகுதியின் புறணியை குறிவைக்க விஞ்ஞானிகளால் வழிநடத்தப்பட்டன. அங்கு நரம்பு மண்டலம் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருங்கிணைத்து செயற்பட்டிருந்தது.

நுண் ரோபோக்களை நாசித் துவாரம் வழியாக செலுத்தி மூளையின் தேவையான இலக்கினை நோக்கி வெற்றிகரமாக நகர்த்த முடியும் என்பது இந்த ஆய்வு மூலம் விஞ்ஞானிகளினால் கண்டறியப்பட்டுள்ளது என்பதில் மாற்றுக் கருத்து கிடையாது. பரிசோதனைகளின் மூலம் இந்த விடயம் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

மனிதரின் மத்திய நரம்பு மண்டலத்தில் ஏற்படக்கூடிய குணப்படுத்த முடியாத நோய்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதற்கு இந்த ஆய்வு முடிவுகள் வழியமைக்கும் என ஆய்வுக் குழுவின் தலைவர் பேராசிரியர் ச்சோய் தெரிவிக்கின்றார்.

இந்த ஆய்வு மூலம் பாரதூரமான நோய்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்படக்கூடிய சாத்தியங்கள் வெகுவாக காணப்படுகின்றது என அவர் மேலும் குறிப்பிடுகின்றார்.

கட்டுப்படுத்த முடியாத நரம்பு மண்டலத்துடன் தொடர்புடைய பல நோய்களுக்கு இந்த நுண் ரோபோக்களைக் கொண்டு வெற்றிகரமாக சிகிச்சை அளிக்கப்பட முடியும் என அவர் நம்பிக்கை வெளியிடுகின்றார்.

அல் சைமர், பார்கின்சன், மூளைக்கட்டி, உள்ளிட்ட பல்வேறு ஆபத்தான நோய் நிலைமைகளின் போது இந்த நுண் ரோபோக்களின் துணையுடன் சரியான சிகிச்சைகளை வழங்கி பெரும் எண்ணிக்கையிலான உயிர்களை பாதுகாக்க முடியும் என ஆய்வாளர்கள் திடமான நம்பிக்கை வெளியிட்டுள்ளனர்.

எவ்வாறெனினும் இந்த நுண் ரோபோக்களைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் சிகிச்சைகளுக்கு இதுவரையில் உலக நாடுகளின் அனுமதி கிடைக்கப்பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

jeyaseelan.s@thaiveedu.com

உங்களது அனைத்து சட்டத் தேவைகளுக்கும்...

KENNEDY LAW OFFICE கௌடி சட்ட அலுவலகம்

REAL ESTATE LAW	IMMIGRATION LAW
BUSINESS LAW	OOSP APPEALS
CRIMINAL LAW	SMALL CLAIMS
FAMILY LAW	WILLS, POWER OF ATTORNEY & AFFIDAVITS
	NOTARIZING & COMMISSIONING

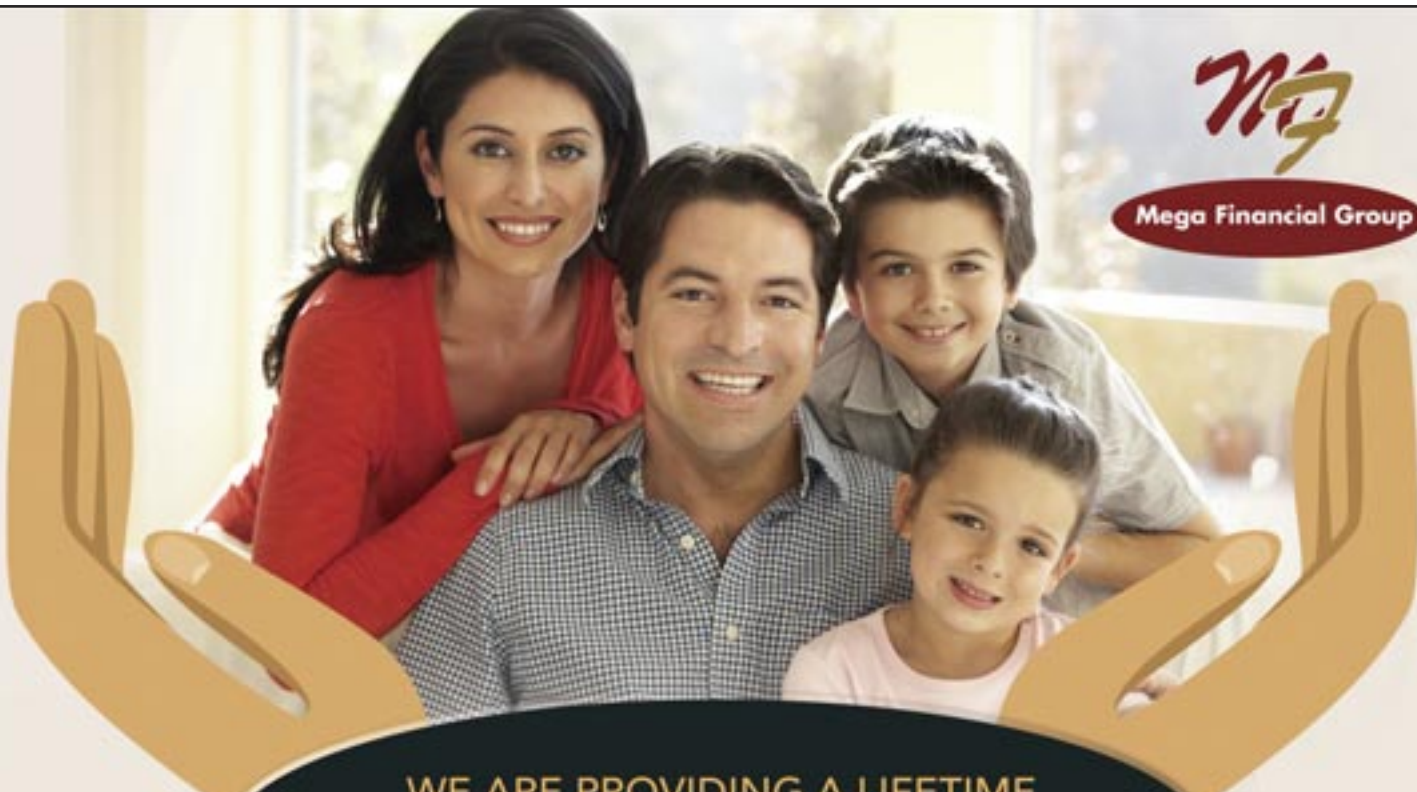
W.KENNEDY BERNADIUS, LL.B
BARRISTER, SOLICITOR & NOTARY PUBLIC
கௌடிய தமிழ் வழக்கறிஞர்

Tel: 416 613 4900

2390 Eglinton Ave. East, Suite# 223 Scarborough, ON, M1K 2P5 (Kennedy & Eglinton)
Fax: 416 613 4904 E: williamkennedylaw@gmail.com

Mega Financial Group

WE ARE PROVIDING A LIFETIME
FAMILY PROTECTION

SAVE BIG

ON COVERAGE FOR YOUR MOST PRECIOUS ASSET

OUR PRODUCTS AND SERVICES

- ▶ Life Insurance products
- ▶ Critical Illness Insurance
- ▶ Disability Insurance
- ▶ Dental & Drug Insurance
- ▶ Travel Insurance
- ▶ Non-Medical Insurance
- ▶ Mortgage Insurance
- ▶ RRSP's Investments
- ▶ RESP-Education Saving Plan
- ▶ Final Expense Products
(Through Funeral Homes)

RAJ NADARAJAH

President & CEO

Dir: 416-666-1120

raj@megafinancial.ca

Office: 416-293 5559 • Fax: 416-293 9409

PH28 -4168 Finch Ave. E., Scarborough, ON., M1S 5H6

www.megafinancial.ca

ஏட்டில் எழுதி வைத்தார்

முன்னுரை:

- பால. சிவகடாட்சம்

இற்றைக்கு நூற்றைம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் எமக்கு மிக நீண்டதொரு இலக்கியப் பாரம்பரியம் உள்ளது என்பதையோ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆக்கப்பெற்ற அரும்பெரும் இலக்கியங்கள் எமது தமிழ்மொழியில் உள்ளன என்பதையோ அறியாதவர்களாக நாம் இருந்துள்ளோம். அகநானூற்றையும் புறநானூற்றையும் தமிழர்கள் மறந்து பலநூற்றாண்டுகளாகிவிட்டன. கண்ணகி என்னும் பெண்ணொருத்தியின் கதையை இளங்கோ அடிகள் என்னும் சமணப் புலவர் ஒருவர் பாடி வைத்துள்ளார் என்னும் செய்தியும் மறக்கப்பட்டுவிட்டது. எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் ஐம்பெரும் காப்பியங்களும் பனையோலைச் சுவடிகளில் ஒளிந்து கிடந்த காலம் அது. இவற்றையெல்லாம் ஊரூராகத் திரிந்து தேடியெடுத்துத் தூசிதட்டி வெளியுலகுக்கு அறியத்தந்த அந்த உ.வே. சாமிநாதையர் என்னும் தமிழ்த்தாயின் அரும்புதல்வனுக்குத் தலைவணங்காத தமிழன்பர்கள் இருக்கமுடியாது.

தமிழ்த்தாத்தா என்னும் அந்தப் பெருமகன் காட்டிய வழியில் இன்று ஈழத்தின் மூலை முடுக்குகளில் ஓலைச் சுவடிகளுக்குள் ஒளிந்து கிடக்கும் தமிழ் இலக்கியப் புத்தையல்களைத் தேடியெடுத்துக் காட்சிப்படுத்தும் அரும்பணியில் தீவிரமாக உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்த்தாத்தாவின் பேரர்கள் பற்றி அறியாதிருக்கின்றோம். ஆம், எந்தவித ஆர்ப்பாட்டமும் இன்றித் தமிழ்க் காக உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் நூலக நிறுவனத்தின் பணிப் பாளர்களையும் தன்னார்வத் தொண்டர்களையும் பற்றியே இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன்.

புலம்பெயர் தமிழர்கள் நூலகம் நிறுவனத்தை மேம்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டுவார்களாயின், அது உலகெங்கும் உருவாகிவரும் பல்கலைக்கழக தமிழ் இருக்கைகள் மூலம் தமிழாய்வை முன்னெடுத்துச் செல்லும் நோக்கத்துக்கு மேலும் வலுச்சேர்க்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. நூலக நிறுவனம் தனது பணிகளைத் தடையின்றி முன்னெடுத்துச்செல்ல உதவுவது தமிழன்னைக்கு நாம் செய்யக்கூடிய கடமைகளுள் ஒன்றாகக் கணிக்கப்படும்.

இற்றைக்கு இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த ஈழத்து அறிஞர்களின் ஆக்கங்கள் பல இன்னமும் பரவலாக அறியப்படாமல் சுவடிகளில் மட்டுமே காணக்கூடியனவாக உள்ளன. இவற்றுள் உள்நாட்டுப்போரில் அழிந்தவை போக எஞ்சியவற்றுள் ஒரு சிலவற்றையேனும் மீட்டெடுக்கும் பணியில் நூலகம் நிறுவனத்தினர் அயராது உழைத்து வருகின்றனர். ஏற்கெனவே பதிவிற்றக்கம் செய்யப்பட்டுவிட்ட ஏராளமான ஈழத்தறிஞர்களின் படைப்புக்களை அவர்களது noolaham.org என்னும் இணையதளத்தில் இன்று எவரும் பார்வையிட முடியும்.

இன்னமும் ஏட்டுச்சுவடிகளில் மட்டுமே காணப்படும் எமது முன்னோரின் படைப்புக்களைக் கணினிப்படுத்தும் பணிகள் தற்போது துரிதமாக நடைபெற்றுவருகின்றன. இவற்றுள் ஈழத்தறிஞர்களால் ஆக்கப்பெற்ற தமிழ் மருத்துவ நூல்களும் அடங்குகின்றன. இவற்றுள் நாடிவிதி, அங்காதிபாதம், சர்ப்பசாஸ்திரம் என்னும் பல்வேறு

தலைப்புக்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பண்டிதர்களால் ஆக்கப்பெற்ற நூல்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் ஒருசிலவற்றையேனும் வாசித்து தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்திற்கு அறியத்தரும் ஒரு முயற்சியாகவே ஏட்டுச்சுவடிகளில் நான் கண்ட நாடி விதி மற்றும் அங்காதிபாதம் ஆகிய நூல்களைத் 'தாய்விடு' பத்திரிகையில் வெளியிடத் துணிந்தேன்.

எழுத்துப்பிழைகள் மலிந்து காணப்படும் ஏட்டுபிரதிகளில் குழம்பிக்கிடக்கும் சொற்களினதும் பாடல்வரிகளினதும் மூல வடிவங்களைக் கண்டறிவதற்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரதிகள் அவசியமாகின்றன. அவை போதுமான அளவில் கிடைக்காதபோது சுவடிகளில் காணப்படும் தவறுகளைத் திருத்துவதற்குத் தமிழறிஞர்களின் ஆலோசனையைப் பெற்றுக்கொள்வது அவசியமாகின்றது, அவ்வகையில் இம்முயற்சியில் எனக்கு உதவி வருகின்ற மாவலி மைந்தன், கவிஞர் திரு சி. சண்முகராஜா அவர்கட்கும் ஆசிரியர் தங்கராஜா சிவபாலு அவர்கட்கும் எனது நன்றி. தற்போது வெளியாகும் இந்நூலினை முற்றிலும் பிழைகள் இல்லாத, ஒரு முழுமையான பதிப்பாகக் கொள்ளமுடியாது. எனினும் வருங்காலத்தில் வைத்தியர்களினதும் தமிழறிஞர்களினதும் பங்களிப்புடன் இந்நூலினை மேலும் சீரமைக்கலாம் என்னும் நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

நாடி விதி:

பகுதி 1

ஒருமருப் புடையான் வேழத் துங்கமா முகனே சோதி
திருவரு ஞடையான் கங்கை வேணியன் சிறந்து பெற்ற
பெருவயி றுடைய நாதன் பேரு லகத்தில் மாந்தர்
கருவறும் போது நாடி காண்குணத் தடியே காப்பு - 1

உலகில் மாந்தர் கருவில் தோன்றும் காலம் முதற்கொண்டு அவர்களது நாடிகள் இயங்கும் முறைபற்றிக் கூறும் இந்நூலுக்கு ஒளிவடிவமும் பெருங்கருணையும் கொண்ட கங்கைவேணியனாகிய சிவபிரான் பெற்ற பெருவயிற்று நாதன், ஒரு தந்தம் உடைய ஆணைமுகன் துணை நிற்பானாக.

காப்பது கடவுள் கங்கை கமலமா மலரில் தங்கும்
சீர்பெரும் புவிபிற றோன்றும் சீரிய நாடிதன்னைப்
பார்த்திட உலகுக்காகப் பகர்ந்திடச் சொல்லி முன்னாள்
கூர்ப்பறிந் துரைக்க வென்றே கூறினார் ஈசனாரே - 2

மனிதர் உடலில் இயங்கும் நாடியைப் பார்க்கும் முறையினை உலகத்தோர் அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் உரைப்பதற்கு ஈசனார் துணை நிற்பாராக.

காலனை இறையோன் சொல்வான் காசினி உயிரை எல்லாம்
கோலமாய் நீபோய்வாங்கிக் கொண்டுவா வென்றபோதே
சாலவே காலனஞ்சித் தன்னையு முணர்ந்து பார்த்து
சீலமா யிறையைப் போற்றித் திருமுன்னின் றேதுசொல்வான் - 3

உலகில் வாழும் மானிடரின் வாழ்நாள் முடியும்போது அவர்களின் உயிரைப் பறித்தெடுத்துக் கொண்டுவரவேண்டியது உனது கடமை

என்று இறைவன் காலனிடம் கூறியபோது அந்தக்காலன் பயந்து தனது வேலையின் பாரத்தை உணர்ந்தவனாக இறைவன் முன்னிலையில் பணிந்து நின்று இதனைக் கூறுகின்றான்.

**ஆசார மதுவே யாகில் அவ்வுல குள்ளோ ரெல்லாம்
கூசாது கொன்றே னென்று குறைசொல்வார் என்றபோதே
ஓசையா யுடையோன் சாற்ற யுலகுள்ளோர்க் குகந்து நின்றேர்
பேசிடாதவர்கள் வேறு பேரீடு சொல்வா ரென்றே - 4**

அதுவே நியதியாகில் அவ்வுலகில் உள்ளோரெல்லாம் இந்த இயமன் மனிதரைக் கொஞ்சமும் இரக்கம் இல்லாது கொண்டு செல்

கின்றானே என்று என்னைத் திட்டுவார்களே என்று இறைவனிடம் முறையிட்டான் காலன். மரணத்துக்கு உன்னைக் குறை கூறாவிடின் அதற்கு வேறு காரணங்களைக் கூறுவார்கள்.

**சுந்தர வாகடத்தோர் சொல்வாத பித்தமென்பார்
மந்திரவாதி சொல்வான் வலியபேய் பசாச மென்று
தந்திரமறிவர் சொல்வார் தலைவிதிப்படி ஈதென்று
இந்தவப் பேரோ சொல்லி இடுவாரென் றறிவாய் பின்னும் - 5**

ஒருவரது மரணத்துக்குக் காரணமாக இருப்பது வாதம் பித்தம் ஆகிய தோஷங்கள் என்று மருத்துவ நூலோர் கூறுவர். மந்திரவாதியோ கொடிய பேய் பிசாசுகள் தான் காரணமென்பான். அனைத்துமே அவரவர் தலைவிதிப்படிதான் நடக்கும் என்று தத்துவம் படித்தோர் கூறுவர். இன்னமும் கேள்.

**சென்மமா மனுடர் தானும் சென்மிக்கும் வாறு கேளாய்
பின்னமாஞ் சுக்கி லத்தில் பிராணவாய் வுள்ளக் கொண்டு
தன்மமாய் யோனி வாயாற் சென்றது கருப்பம் முற்றி
உன்னமாம் இரத்தஞ் சூழ்ந்து உதான வாய்வு வளர்க்கும் - 6**

மானுடப்பிறவியானது எவ்வாறு கருவில் உருவாகிப் பிறக்கின்றது என்பதைக் கேட்பாயாக. பிராணவாய்வு உள்ளடங்கிய விந்துவானது யோனி ஊடாகச் சென்றதும் கருவானது முற்றி இரத்தம் சூழ்ந்து உணவின் சாரத்தைக்கொண்டு செல்லும் உதானவாயுவை வளர்க்கும்.

**சூழ்ந்ததோர் சுக்கி லத்தில் சுரோணிதம் கலக்கு மன்று
பூந்திடும் வியாதி மூன்றும் பொருந்திய குமிழி போலாம்
ஏந்தியே நாளும் ஏழில் ஈரேழு தனில் புரக்கும்
அந்தநாளிருபத் தைஞ்சில் அங்கொரு முளைபோல் தோன்றும் - 7**

விந்துவும் முட்டையும் இணையும் வேளையில் வாதம் பித்தம் கபம் என்னும் முத்தோஷங்களும் சேர்ந்த கருவானது ஒரு குமிழி போன்று ஏழாம் நாள் முதல் பதினான்காம் நாள் வரை காணப்படும். இருபத்தைந்தாம் நாளில் கருவானது ஒரு முளைபோலக்

காட்சிதரும்.

**முந்திய திங்கள் தன்னில் முளைத்தது கட்டியாகும்
பிந்திய திங்கள் தன்னில் பின்தலை முதுகு தோன்றும்
தொங்கிய மூன்றாந் திங்கள் துடைவிலா அரைகை காலும்
உந்திக்கும் நாலாந் திங்கள் உற்றதோர் மூக்குண் டாமே - 8**

முதலாவது மாதத்தில் கருமுளையானது கட்டிபோலாகும். அடுத்த மாதத்தில் தலையின் பின்புறமும் முதுகும் தோன்றும். மூன்றாவது மாதத்தில் தொடை, விலா, இடை, கைகால்கள் என்பன உருவாகும். கருவின் நான்காம் மாதத்தில் மூக்கு தோன்றும்.

**அஞ்செனும் திங்கள் தன்னில் ஆகிடும் செவியும் நாவும்
பொஞ்சிடும் ஆறாந் திங்கள் பொலிந்திடும் வயிறு தானும்
மிஞ்சிய சலம் லங்க னூற்றதோர் துவார முண்டாம்மூ
தஞ்சமாம் திங்கள் ஏழில் தான்வரு குணத்தைக் கேளாய் - 9**

கருவின் ஐந்தாவது மாதத்தில் காதுகளும் வாயும் உருவாகும். ஆறாவது மாதத்தில் வயிற்றுடன் கூடவே சிறுநீர், மலம் முதலான கழிவுகள் வெளியேறும் துவாரங்களும் உண்டாகின்றன. ஏழாவது மாதத்தில் ஏற்படும் வளர்ச்சி பற்றிக் கூறுகின்றேன். கேட்பாயாக.

**நரம்பொடு நாடி சந்து நண்ணிய குடல்கள் தொப்பூள்
பரந்தமுச் சுரங்க ளுண்டாய்ப் பற்றிய எட்டாந் திங்கள்
சிரந்தனில் மயிருமுண்டாய்ச் சிக்கெனப் பலமு முண்டாம்
துரந்ததாய் உண்ட சாரந் தொப்பூளால் சேரு மென்றே - 10**

ஏழாம் மாதத்தில் நரம்பு நாடிகள் சந்துக்கள் சிறுகுடல் பெருங்குடல் தொப்பூள் என்பவற்றுடன் மூன்று தோஷங்களுக்குரிய சுரங்களும் உருவாகின்றன. கரு உண்டான எட்டாவது மாதத்தில் தலையில் உரோமம் தோன்றுவதுடன் தாய் உண்ணும் உணவின் சாரம் தொப்பூள் வழியே சென்று கருவில் வளரும் சிசுவுக்குப் பலத்தைக் கொடுக்கும்.

**ஒன்பதாந் திங்கள் தன்னில் யுணர்ச்சியு மறிவு முண்டாய்
வன்பறு கெற்பந் தன்னில் வருந்துநோய் பலவு முண்டாய்
தம்பிரான் தனைநி னைந்து தவமுறு நிலையாய் நின்று
அன்புடன் கையெ டுத்து அரும்பதம் அருள்வாய் என்னும் - 11**

ஒன்பதாவது மாதத்தில் சிசுவுக்கு உணர்ச்சியும் அறிவும் உண்டாவதுடன் கர்ப்பத்தில் உருவாகும் வியாதிகள் பலவும் தோன்றலாம். அப்போது கர்ப்பத்தில் உள்ள சிசுவானது கையெடுத்து இறைவனைத்தியானிப்பது போன்ற நிலையில் நின்று அவனருள் வேண்டி நிற்கும்.

**ஆரவே பத்தாந் திங்கள் ஆதிதன் னருளி னாலே
சீர்பெறு அபான வாய்வு சிரமது கீழ தாக
பார்தனிற் கொணர்ந்து தள்ளும் பயின்றமுன் னறிவ தெல்லாம்
சேரவே மறதியாகித் திகைத்து நொந் தழுவதாமே - 12**

பத்தாவது மாதம் நடக்கும்போது இறைவனின் அருளினாலே அபானவாயுவானது குழந்தையைத் தலை கீழாகத் திரும்பச் செய்து பூமியிலே கொண்டுவந்து தள்ளும். அப்போது சிசுவானது தான் முன்னர் பெற்ற அறிவெல்லாம் மறந்து செய்வதறியாமல் திகைத்து அழும்.

**கெற்பநி தானங்கள் பார்க்கிற் கினந்தனில் சுவாச மாகில்
வெற்பெனப் பிராண வாயு வலத்திலே ஓடில் ஆணாம்
சிற்பென இடத்தில் ஓடில் சிறந்ததோர் பெண்ண தாகும்
அற்பகா ருதையந் தன்னில் அலியனாம் உண்மை தானே - 13**

கர்ப்பத்தின் தன்மையை நோக்கில் பிராணவாயு வலத்தினில் ஓடினால் ஆண்குழந்தை என்றும் இடப்பக்கம் ஓடினால் பெண் என்றும் இரண்டுக்கும் இடைப்பட்டதாயின் அலி என்றும் அறிந்து கொள்வீர்.

**இப்படிச் சடலமான இதிலிடும் அன்னந் தண்ணீர்
முப்பது நாளி கைக்குள் மூன்று கூறாய்ப் பிரிந்து
இப்படி இரண்டு கூறும் இருசல மலங்க ளாகிச்
செப்புமோர் கூறு ரத்தம் சேர்ந்துடல் தனை வளர்க்கும் - 14**

இந்த உடலுக்குள் ஊட்டப்படும் உணவும் தண்ணீரும் முப்பது நாளிகைக்குள் (12 மணித்தியாலங்களுக்குள்) மூன்று கூறுகளாகப் பிரிந்து இவற்றில் இரண்டுக்கூறுகள் மலசலங்களாகக் கழிந்துவிட

முன்றாவது கூறு இரத்தத்துடன் சேர்ந்து உடலை வளர்க்கும். (இப்பாடல் ஒருவர் உண்ணும் உணவு 12 மணித்தியாலங்களுக்குள் சமிபாடு அடைவதையும் உணவிலுள்ள சத்துக்கள் இரத்தத்தில் சேர்ந்து உடலை வளர்ப்பதையும் உடலில் அகத்துறிஞ்சப்படாத கழிவுகள் மலமாகவும் சிறுநீராகவும் வெளியேற்றப்படுவதையும் கூறுகின்றது.)

**விரும்பிய உடல்களெங்கும் மேவியே கலந்து நிற்கும்
நரம்பொடு நாடி சந்து நல்ல சாத்திரங்க ளெல்லாம்
திருந்தவே ஒதிஓதித் தெளிந்தவர் சொல்ல நாடும்
அருந்தமி முறிவர் முன்னே அறிவினா லுரைக்க லுற்றேன் - 15**

உடலெங்கும் பரந்து ஓடி நிற்கும் நாடி, நரம்பு மற்றும் சந்துகள் பற்றிக் கூறும் நூல்களையெல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் படித்துத்

தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் சொல்லக்கேட்டு அவற்றைத் தமிழறிந்தோர் முன்னிலையில் என் அறிவுக்கு எட்டியபடி எடுத்துரைக்கின்றேன்.

**சொல்லிய உந்திக்கீழே சுழித்ததோ ரெழுத்தைப்பற்றி
எல்லையி லெழுந்த நாடி எழுபத்தீ ராயிரங்கள்
வல்லகே சாதிபாதம் மகிழ்வற ஓடி நிற்கும்
நல்லதோர் வியாதி மூன்றும் நாடியிற் கண்டுகொள்ளே - 16**

தலைமுடி தொடக்கம் பாதம் வரையில் உடலெங்கும் ஓடிப்பரந்து நிற்பவை எழுபத்தீராயிரம் நாடிகளாதலால் வாதம் பித்தம் கபம் என்னும் மூன்று தோஷங்களினாலும் வரக்கூடிய வியாதிகளை நாடிமூலம் அறிந்து கொள்வாயாக.

**அங்கையை முறுக்கி நெட்டி அடைவுடன் யுன்மை வாங்கிச்
செங்கையைப் பிடித்து நாடி திறத்துடன் பார்க்கி லன்னே
பங்குறப் பகுந்து நாடி பையவே ஓடு மாகில்
மங்கையர்க் கரசியாரே வாதமாம் நாடிதானே - 17**

கையைப் பிடித்து முறுக்கி நெட்டி வாங்கி மணிக்கட்டில் நாடி பார்க்கில் நாடியானது மெதுவாகவே ஓடுமானால் அதனை வாத நாடி என்று அறிந்து கொள்ளவும்.

**உற்றதோர் நாடி நொந்து உரத்தது பதறி ஓடல்
மற்றதாம் நாடி என்று மயக்கற அறிந்து கொள்மின்
மெத்தென வரண்டு தொங்கி விரகுடன் தெறிக்கு மாகில்
சித்தமாம் வலியும் நீளும் சிலேட்டும நாடி என்னே - 18**

நாடியானது பலமாக நிலையின்றி ஓடினால் அதனை மற்ற நாடியான பித்தநாடி என்று அறிந்துகொள்வீர். மெதுவாக ஊர்ந்து இடையிடையே தெறிக்குமாகில் அதனை சிலேட்டும நாடி (கபநாடி) என்று அறியலாம்.

**நாடியை பார்த்து வண்ணம் நயம்பெற யுரைக்கும் காலை
தேடிய வாத பித்த சிலேட்டும மென்று பேராம்
ஓடிய மணிக் கரத்தில் மூவிர லொக்கப் பற்றி
நாடியை அறிந்து சொல்ல நயத்திலே உரைக்க லுற்றேன் - 19**

நாடிபார்க்கும்போது மணிக்கட்டை மூன்று விரல்களால் பற்றி வாதம் பித்தம் சிலேட்டுமம் என்று சொல்லப்படும் மூன்று நாடிகளையும் அறிந்து சொல்வது பற்றி விளக்குகின்றேன்.

**சொல்லிய யுந்திக் கீழே சுளித்ததோ ரெழுத்தைப் பற்றி
எல்லையி லெழுந்த நாடி எழுபத்தீ ராயீ ரத்தில்
பல்லிய பயின்ற நாடி பத்துள்ளே ஏழும் நீக்கி
நல்லதோர் நாடி மூன்றும் நயந்து நீ அறிந்து பாரே - 20**

உடலில் பரந்து ஓடும் எழுபத்தீராயிரம் நாடிகளில் பிரதானமான வையாக அறியப்படும் பத்து நாடிகளுள் ஏழைத் தவிர்த்து மீதி மூன்று நாடிகளையும் விரும்பிப் பார்ப்பாயாக.

**பார்க்கிலே மணிக்கட் டங்கை பற்றியே நெட்டி வாங்கி
ஏர்க்கமூ விரலிற் தொட்டே எழுந்ததோர் நாடி தன்னை
சூர்ப்புற நோக்கி நேர்தல் குறைதல்உள் ளுறங்கல் மூன்றும்
சீர்கொள்ள நாடி தன்னைத் தெளிவுறத் தெளிந்து கொள்ளே - 21**

நாடிபார்க்கும்போது மணிக்கட்டைப் பற்றி நெட்டிவாங்கி மூன்று விரல்களால் தொட்டுத் தெரியும் நாடியானது முறையாக ஓடுகின்றதா குறைகின்றதா மந்தமாக உள்ளதா என்பதை மிகுந்த அவதானத்துடன் பார்த்துத் தெளிவாக அறிந்து கொள்வாயாக.

**எண்ணையிற் தலையி னோடும் ஈரமாய் நின்றபோதும்
உண்ணும் நல்லுணர்வின் போதும் மூண்டவெம் பசியின்போதும்
திண்ணமாய் நடந்த போதும் திரிந்துபின் மீண்டபோதும்
பண்ணிய நாடி பார்க்கில் பலித்திடா தென்று சொல்லே - 22**

நோயாளி தலையில் எண்ணெய் தேய்த்து இருப்பினும் ஈரத்தோடு நிற்கும்போதும் உண்ணுகின்ற போதிலும் மிகுந்த பசியோடு இருக்கும்போதும் வேகமாக நடந்த போதும் நடந்து திரிந்து மீண்ட போதும் நாடியைப் பரிசோதித்தால் அது சரியாக இருக்கமாட்டாது என்று சொல்வாயாக.

**ஏற்றிய தீபந் தன்னில் எரிதிரி நேரதாகத்
தோற்றிய நாடி தானும் துயர்வறத் தோன்று மாகில்
மாற்றரும் வாணாள் உண்டாம் மருளலும் மயக்கு மில்லை
நாற்றிசை யுள்ளோர்க் கிந்த நாடிநீ அறிந்து சொல்லே - 23**

ஏற்றிய விளக்கில் எரிகின்ற திரிபோன்று நாடி நேராகக் குற்றமின்றித் தெரியுமானால் குறைவில்லாத வாழ் நாள் உண்டாம். இதில் மயக்கமும் குழப்பமும் இருக்காது. நான்கு திசையில் உள்ளோர்க்கும் இந்த நாடி பற்றி அறிந்து சொல்வாயாக.

**விண்ணுற எழுந்த நாடி விரைந்து கீழ்பவ நோக்கி
யுண்ணுற ஓடு மாகில் யுயிருமப் படியே யாகும்
எண்ணுற எரிக்கு மாகில் எண்ணிய எட்டா நாளில்
திண்ணமாஞ் சாவ தென்று தெளிந்துகொள் இதனைத் தானே -24**

உயர்ந்து எழுந்த நாடி விரைந்து உடலின் கீழ்பகுதியிலும் பரவி ஓடுமாகில் உயிரும் அப்படியே ஆகிவிடும். இத்துடன் கடுமையான காய்ச்சலும் இருக்குமானால் எட்டாவது நாளில் மரணம் நேரி டும் என்று அறிந்து கொள்வாயாக.

**கரிமுக னடியை வாழ்த்திக் கைதனில் நாடி பார்க்கில்
பெருவிரல் அங்கு லத்தில் பிடித்து நீரடவே தொட்டால்
ஒருவிரல் ஓடல் வாதம் மற்றிருவிரல் ஓடல் பித்தம்
திருவிரல் மூன்ற தாகில் சிலேட்டும நாடி தானே - 25**

ஆனைமுகனின் பாதம் போற்றிக் கையிலே நாடி பார்க்கும்போது பெருவிரலின்கீழ் ஓர் அங்குலத்தில் மூன்று விரல்களால் தொட்டுப் பார்த்தால் முதலாவது விரலில் வாதநாடியும் இரண்டாவது விரலில் பித்தநாடியும் மூன்றாவது விரலில் சிலேட்டுமநாடியும் உணரப்படும்.

**உற்றதோர் சுட்டி வாதம் நடுவிரல் உறுமேற் பித்தம்
பெற்றதோர் ஆழியாகில் சிலேட்டுமம் என்றும் பேராம்
உற்றதோர் மூன்றும் மீறில் சன்னிஎன் றுரைக்கும் வாதம்
பற்றிடக் குளிரும் பித்தம் வெதுப்புமே பரிந்தி ளைக்கும் - 26**

அவ்வாறு நாடி பார்க்கும்போது சுட்டுவிரலில் வாதமும் நடுவிரலில் பித்தமும் மோதிர விரலில் பித்தமும் உணரப்படும். இந்த மூன்று நாடிகளும் தத்தமக்குரிய அளவை மீறினால் சன்னி என்று கூறுவார்கள்.

Sivakadacham@thaiveedu.com

**BRING YOUR
PARENTS AND
GRANDPARENTS
WORRY FREE**

Visit your one stop solution center
for all your super visa insurance needs...

Super **Visa** **Today**

www.supervisa.today ☎ #416 321 6000

பிரசவம்:

மரணத்தின் விளிம்பும் வெட்கத்தின் முடிவும்

- நிலாந்தி சசிகுமார்

ஒரு பெண்ணாகப் பிறந்து விட்டாலே கருப்பை எனும் உறுப்பு செயற்பட்டேயாக வேண்டியது அவசியமாகிறது. மாதவிடாயையும் கருக்கட்டலையும் இந்தக் கருப்பையுடன் தொடர்புறுத்திப் பார்க்கலாம். மாதவிடாயாக இருக்கட்டும், இல்லையெனில் குழந்தைப் பிறப்பாக இருக்கட்டும், இவற்றில் ஒன்று நிகழாமல் போனாலும் பிரச்சினையாகப் பார்க்கப்படுகின்றது.

மாதவிடாயை எடுத்துக் கொண்டால், அது வர முன்னும், வந்த பின்னும், வராவிட்டாலும், நிற்கும் காலத்திலும், நின்ற பின்னும் பெரும்பாலான பெண்களை உச்சபட்ச வேதனைக்கு ஆளாக்கி விட்டுத்தான் செல்கிறது. ஆனால், இந்த வேதனையைப் பற்றிய புரிதல் ஆண்களிடம் இருப்பது மிகமிகக் குறைவு. சில ஆண்கள், 'அதுக்கு நாங்க என்ன செய்வது? அது பெண்களின் பிரச்சினை!' என்று ஒதுங்கி விடுவதை நாம் சமூகத்தில் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இவர்களிலிருந்து சற்று வேறுபட்டு அந்த நாட்களில் ஆறுதலாக இருக்கும் ஆண்களும் இருக்கிறார்கள். இந்த காலகட்டத்தில் பெண்களுக்கு ஆதரவாகவும் அன்பாகவும் உறுதுணையாகவும் உடனிருப்பவர்கள் இருப்பது, குறித்த பெண்ணின் உடல், உள நலத்துக்கு முக்கியமானதாகும்.

தனது மனைவியை பிற ஆண்கள் ஏறெடுத்தும் பார்க்கக் கூடாது, தனது மனைவி கையில்லாத சட்டை, குட்டைப் பாவாடை போடக் கூடாது, அடக்க ஒடுக்கமாக இருக்க வேண்டும், குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்கையில் மார்பகங்களை மறைக்க வேண்டும், மார்பு திறந்திருந்தால் பெருந்தவறு என ஒவ்வொரு தடவையும் தமது மனைவியரைப் பொத்திப் பொத்தி வைத்திருக்கும் ஆண்களுக்கு, பிரசவத்தின்போது பெண்களுக்கு நடைபெறும் பிரச்சினைகள் தெரிய வாய்ப்பில்லை.

எனது முதல் பிரசவம் 2013ல் நிகழ்ந்தது.

ஒவ்வொரு கிளிநிக்கின் போதும் நடக்க முடியாமல் முழு உடலையும் அசைத்தபடி போய் அமர்வதும், உயர்ந்த கட்டிலில் ஏறிப் படுத்து சட்டையைத் தூக்கி அடி வயிற்றை காட்டுவதும் நிகழும். அப்போதெல்லாம் எனக்கு மிகவும் 'வெட்கமாகப்' போய் விடும். ஆண் வைத்தியர் வேறு. எங்கே சட்டையைத் தூக்கும் போது ஏடாகூடமாக எதாவது தெரிந்து விடுமோ என கவனமாக இருப்பேன். ஆனால் அவரோ அதைப் பற்றி அலட்டிக் கொள்ளாமல் அடி வயிற்றில் கையை வைத்து அழுத்தி குழந்தையின் தலை இறங்கியுள்ளதா என பரிசோதிப்பார்.

ஒருமுறை, பிரசவ அறையைப் பார்வையிட கர்ப்பிணித் தாய்மார்களை அழைத்துச் சென்றார்கள். உள்நுழையும் போது, அப்போதுதான் பிரசவித்திருந்த ஒரு தாய் கட்டிலில் படுத்திருக்க, அவரது மார்பின் மேல் ரோசா நிறத்தில் ஒரு சிசு சுருண்டு கிடந்தது. அதைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அழ ஆரம்பித்த நான் அதற்குள் இருந்து வெளியே வரும் வரை நிறுத்தவில்லை. பயமா, ஆனந்தமா, அல்லது அந்த அற்புதமான தருணத்தைக் கண்ட

நான் வெளியிட்ட உணர்வா என எதுவும் புரியவில்லை.

அன்று அந்தப் பெண்ணைத் தவிர வேறு தாய்மார் யாரும் உள்ளே இருக்கவில்லை. அதனால் அங்கு என்ன விதமான நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன என்பதனைப் பற்றி நான் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

குறித்துத் தரப்பட்ட நாளும் வந்தது. அம்மாவின் துணையுடன் சென்று வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டேன். உடையை மாற்றி விட்டு வார்ட்டிற்குள் வருமாறு சொன்னார்கள். உள்ளடைகள் ஏதுமற்று பெட் ஜக்கெட், லுங்கியை மட்டும் போட்டுக் கொண்டு, இரட்டைப் பின்னலுடன் பிள்ளைக்குத் தேவையான பொருட்கள் சகிதம் வார்ட்டுக்குள் அடியெடுத்து வைக்கிறேன்.

ஒர் ஒப்பாரிச் சத்தம் தான் என்னை வரவேற்றது. மருண்ட விழிகளுடன் திரும்பிப் பார்க்கிறேன். அங்கே ஒரு தாய் தலையில் அடித்துக் கதறிக் கொண்டிருக்க, அருகில் இரு ஆண்கள் சோகத்தின் மொத்த ரூபமாய் நின்றுருந்தனர். கட்டிலில் சோர்வுடன் ஒரு பெண் கண்ணை மூடியபடி படுத்திருந்தாள். அனைவரின் பார்வையும் அவர்களையே மொய்த்திருக்க நான் மெதுவாக நகர்ந்து எனக்காக ஒதுக்கப்பட்ட கட்டிலை அடைகிறேன். கூடையை வைத்து விட்டு ஆசவாசமாக மூச்சை இழுத்து மெதுவாக வெளியேற்றி மனதில் பதட்டத்தைக் குறைத்துக் கொண்டபின் அருகில் இருந்த ஒருவரிடம் என்ன என்று கேட்டேன். 'அந்தப் பெண்ணுக்குப் பிறந்த பிள்ளை இறந்து விட்டது. வரும் போது துடிப்புடன் தான் இருந்தது டொக்டர் ஓபரேசன் பண்ண வராததால் அது செத்துப் போச்சு' என்றார்.

இப்போது எனது இதயம் துடிக்கும் சப்தம் என் காதுகளின் சவ்வைக் கிழித்து விடும் போல் இருந்தது. கண்கள் கலங்கி கன்னத்தோடு வழிய அந்தப் பெண்ணையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். சற்று நேரத்தின் பின்னர் தான் என்னை தாதி அழைப்பதை உணர்ந்தேன். 'வைத்தியர் பார்க்க வேண்டுமாம். அந்த அறைக்குள் போங்க' என்றார். நானோ இறந்த குழந்தையையும் குழந்தையை இழந்த அத் தாயையும் நினைத்தபடி உள்ளே நுழைகிறேன்.

கட்டிலில் ஏறிப் படுக்கச் சொன்னார்கள். பெண் தாதியொருவரின் உதவியுடன் ஏறிப்படுத்தேன். கால்களை மடித்து செங்குத்தாக வைத்து காலை விரிக்கச் சொன்னார்கள். எனக்குள் பயம், பதட்டம், கூச்சம், அவமானம் எல்லாம் ஒன்று கூடித் தாக்கியதை உணர்ந்தேன். சற்று நேரம் அவர்கள் கூறிய விடயம் புரியாதது போல் நான் இருக்க, அந்தத் தாதியே என் உடலை செயற்படுத்தி அவர் சொன்ன நிலையில் வைத்தார்.

நான் அந்த வைத்தியரின் முகத்தையே பார்க்கிறேன். அவரோ என் பிறப்புறுப்பு வாசலையே பார்த்தபடி தனது இரு விரல்களை கொண்டு செல்ல சட்டென்று கால்களை இறுக்கி மூடிக் கொண்டேன். தாதியோ மிகவும் கடுப்பாகி 'இப்படிச் செய்தால் எப்படிப்

பார்ப்பது? விரியம்மா நேரம் போகுது!' என்று சத்தமிட்டார். நான் தயங்கித் தயங்கி விரிக்க, தாதி தனது கைகளால் எனது முழங்கால்களை அழுத்திப் பிடித்திருக்க, வைத்தியர் இலாவகமாக விரல்களை உள் நுழைத்து, உட்புறமாகவே விரல்களை விரித்து வாசலின் விரிவு குழந்தை வெளிவரப் போதுமா என ஆராய்ந்தார். எனக்கோ அப்பகுதியில் வலி. அதைவிட அவமானம், அருவருப்பு என மன அழுத்தங்கள். 'இன்னும் விரியணும்! அதனால் நாளை பார்ப்போம்' என்றபடி வைத்தியர் சென்றார். அந்தத் தலைமை வைத்தியரைத் தொடர்ந்து, அன்றைய நாள் மட்டும் இரு பயிற்சி வைத்தியர்கள் வேறு இதே செயற்பாட்டைச் செய்ய எனக்கோ இனி வேண்டாம் என்றாகிவிட்டது.

மறுநாள் காலையில் வலியை ஏற்படுத்தும் மாத்திரையை வைத்து விட்டார்கள். பின்னேரம் வரை வலி வரவேயில்லை. மீண்டும் ஒரு மாத்திரை வைக்கப்பட்டது. வலி வரும் என்றார்கள். பார்க்க வந்த அம்மாவிடம், 'எப்படி வலிக்கும்? அந்த வலி வந்தால் சொல்லச் சொன்னார்கள்' என கேட்டேன். 'மாதாமாதம் எப்படி வலிக்குமோ அதே போல தான்! ஆனால் கொஞ்சம் அதிகமாக' என்றார். சரி பார்ப்போம் என்று நான் காத்திருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் ஒரு பெண், பிள்ளைப் பேற்று அறைக்குச் செல்லும் முன், நடக்கச் சொன்னதால் நடந்து கொண்டிருந்தாள். சற்று நேரத்தில் அவளின் கால்களுக்கிடையில் இருந்து குருதி வடிய அவள் வீறிட்டு அழுத்தொடங்கினாள். எனக்கு என்ன செய்வ தெனத் தெரியவில்லை. அருகில் செல்லவும் பயமாக இருக்க எட்டி நின்று பார்க்கிறேன். 'பிள்ளை தலை வந்துட்டு, விழப் போகுது' என அவள் கத்த ஓடி வந்த தாதி சக்கர நான்காலியில் அந்தப் பெண்ணை அமர்த்தி அழைத்துச் சென்றாள். அப்போதே நான் சந்தேகத்துடன் 'குழந்தை வந்ததாகச் சொன்னாளே! அவளை இருத்தி அழைத்துச் செல்கிறார்களே' என்று அருகில் இருந்தவர்களிடம் சொன்னேன். அவர்களும் 'ஆம்' போட்டார்கள். ஆனால் யார் சொல்வது? சொன்னால் எங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்பார்கள்.

தலை கதிரையில் அழுத்தப்பட்டதால் பிள்ளை நீலமாக மாறி விட்டதாகவும், சிறப்புக் கண்காணிப்பில் வைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் சற்று நேரத்தில் தகவல் வந்தது. மீண்டும் வீட்டிற்குப் போவேனா என்ற பயம் இப்போது என்னைப் பிடித்துக் கொண்டது. கணவருக்கு போன் போட்டு பேசுகிறேன். அப்பா, அம்மாவை நன்றாக கண்ணாறக் கண்டு மனதில் பதித்துக் கொள்கிறேன். இதுவே எனது இறுதி நாளாக அல்லது எனது குழந்தையின் இறுதி நாளாக இருக்கலாம். அவ்விதம் நடந்தால் என்ன செய்வது? இவ் விதமாக சிந்தித்தபடி இருக்கிறேன்.

இரவு எட்டு, ஒன்பது மணியாகிறது. அடிவயிற்றில் மாதவிடாய் வருவதற்கு முன் ஏற்படுவது போன்ற 'சுள்' என்ற வலி. சிறிது சிறிதாக அதிகரித்து உச்சம் தொட நான் ஓவென பெருங்குர லெடுத்து அழுகிறேன். அருகில் இருந்தவர்கள் தாதியை அழைத்து வர, அவரோ மிகவும் சாதாரணமாக வந்து 'இப்ப லேபர் வோட்டில் கன பேர் இருக்கிறாங்க. உங்களையும் கொண்டு போக ஏலாது. பேசாமல் படுங்க காலையில் பார்ப்போம்' என்றார். எனக்கோ வலியில் உயிர் போகிறது. எனக்காக அருகில் இருந்தவர்கள் சிபாரிசு செய்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தாதி எனக்கு ஊசி ஒன்றைப் போட்டு விட்டு 'கொஞ்சம் தூக்கம் வரும். தூங்குங்க. காலையில் பார்ப்போம்' என்று கடந்து சென்று விட்டார்.

தூக்க ஊசி வேலை செய்ய அதையும் மீறி வலி என்னை பதற டிக்க நான் பட்ட அவஸ்தையை சொல்ல வார்த்தைகள் இல்லை. இறுதியாக எனது அழுகை தாதியின் தூக்கத்தைக் கெடுத்திருக்க வேண்டும். போய் ஒரு பெண் வைத்தியரை அழைத்து வந்தார். அவரோ 'எழுந்து வாங்க! வாசலைப் பார்ப்போம்' என்றார். இது வேறையா என்று நினைத்தபடி, முடியாமல் தள்ளாடி, லுங்கி நழுவ நழுவ நடந்து போய்ப் படுத்தேன். வாசலில் கைவிட்டுப் பார்த்த பின் 'எனிமா கொடுத்து லேபர் வோட்டுக்கு அனுப்புங்க' என்றார். அப்படிச் சொன்னதே பெரிய ஆறுதலாக இருந்தது. இனி குழந்தையை எடுத்து விடுவார்கள், வலி போய் விடும் என்ற நம்பிக்கையில் தயாராகிறேன்.

லேபர் வோட் அன்று பார்த்தது போல் இல்லாமல் பத்துக் கட்டிலிலும் பத்துப் பெண்கள் கத்திக் கொண்டும் அரற்றிக் கொண்டும் கத்தி ஓய்ந்தும் மயக்க நிலையிலும் இருந்தார்கள். அவர்களின் கத்தலையும் கதறலையும் யாரும் பொருட்படுத்தவில்லை. அழுத முதும் அவள் பிள்ளை அவள்தானே பெறவேண்டும். எனக்கு வலி மறந்து அங்கிருந்த பெண்களின் நிலை தான் ஆச்சர்யமாக இருந்தது. மேல் சட்டையுடன் அல்லது மேற்சட்டையின்றி, கீழ்பகுதியில் லுங்கியை விரித்து வைத்திருந்தார்கள். கிட்டத்தட்ட அனைவருமே நிர்வாணக் கோலம் தான். இரண்டு ஆண் வைத்தியர்கள், மூன்று பெண் வைத்தியர்கள், ஏனைய தாதிகள் என அனைவரும் புடை சூழ அந்த அறை ஒரு சித்திரவதைக் கூடம் போல் காட்சியளித்தது.

ஓர் ஓரமாக இருந்த கட்டிலில் ஏறிப் படுக்கச் சொன்னார்கள். தூக்கக் கலக்கம் வேறு, வலி வேறு. இரண்டையும் ஒரே சமயத்தில் சமாளிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் நான். படுத்தபின் சுற்றும் முற்றும் நோக்குகிறேன். ஒவ்வொரு பெண்ணும் பலம் கொண்ட மட்டும் கத்தியபடி தங்களது பிள்ளை வெளியேவர முக்கிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஒரு பெண் தனது இரு முழங்கால்களையும் மடித்து தனது நெஞ்சப் பகுதிக்கு இழுத்துக் கொண்டிருக்க, அவளது பிறப்புறுப்பின் வாசலில் ஓர் ஆண் வைத்தியரும் இரு தாதியரும் நின்று கொண்டு 'முக்கு முக்கு' என குரல் கொடுக்க, அந்தப் பெண்ணும் முடியுமட்டும் முயன்று கொண்டிருந்தாள். இன்னுமொரு பெண் கால்களை அகல விரித்து வைத்துக் கொண்டு அங்கிருந்த ஆண் வைத்தியரிடம் 'வந்து பாருங்க டொக்டர் பிள்ளை வந்திருக்கா என்று. என்னால் முடியல' என்கிறாள். அவரோ 'பார்த்துக் கொண்டதான் இருக்கிறீன். இன்னும் நேரம் இருக்கு' என்கிறார். அதுவும் கணவரைத் தவிர வேறு ஆண்களுக்கு முகத்தைக் கூடக் காட்டாத பெண் அவர். இதையெல்லாம் பார்த்ததும் எனக்கு அழுகையே வந்து விடும் போல இருந்தது.

விட்டு விட்டு எழுந்த வலியால் எனக்கும் முக்கி வெளியே தள்ளி விட வேண்டும் என்ற உந்துதல் வர முக்க ஆரம்பிக்கிறேன். அப்போது அருகில் வந்த தாதி 'இப்ப முக்காதேயம்மா. கொஞ்சம் ஆக்கள் குறையட்டும்' என்றார். எனக்குப் புரியவில்லை. நானோ வாயை கைகளால் பொத்திக் கொண்டு எப்படியேனும் பிள்ளையை நானே முயன்று வெளியில் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று இருந்தது. இல்லையெனில் அந்தப் பெண்ணுக்குப் போல கால்களை மடக்கி மிகவும் வேதனைப் படுத்தி விடுவார்கள் என்று பயந்தேன். அப்பப்போ வெளியேறிய திரவம் மலமா, சலமா, குருதியா என்னவென்றே தெரியவில்லை. இருப்பினும் மலம் எனில் தீட்டுவார்களோ, இது என்னடா மலம் கழிப்பது போல ஒரு உணர்வு என்று நினைத்தபடி அழுகையை அடக்கியபடி முக்குகிறேன்.

எனக்கோ யாரையாவது, எதையாவது பிடித்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் எனத் தோன்றியது. ஆனால் யாரும் அருகில் வரவில்லை. பிடித்துக் கொள்ளவும் அந்தக் கட்டிலில் எதுவும் இல்லை. அது உயரமான கட்டில் வேறு. சற்றுப் புரண்டாலும் கீழே விழுந்து விடும் அபாயம் உண்டு. அப்படி விழுந்தால் நானோ அல்லது என் வயிற்றில் இருக்கும் பிள்ளையோ இறப்பது நிச்சயம். தூக்கக் கலக்கத்திலும் வலியின் உக்கிரத்திலும் விழுந்து விடக் கூடாதே என்ற பதட்டத்துடன் ஒரு கையால் கட்டிலின் விளிம்பை பலமாக இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டேன். சற்று நேரத்தில் வந்த தாதி, 'நான் சொல்லச் சொல்லக் கேளாமல் முக்கிறியா அம்மா? எங்க பார்ப்பம்...' என்றபடி லுங்கியை விலக்கி வாசலைப் பார்த்தார். பின்னர் 'எழும்பி உள்ளே இருக்கும் அறைக் கட்டிலில் படு' என்றார்.

எனக்கோ யாரேனும் தூக்கிச் சென்று உதவினால் நன்றாக இருக்கும் எனத் தோன்றியது. ஆனால் நானாகவே மெதுவாக எழுந்து லுங்கியைப் பிடித்தபடி கால்களைப் பரப்பி வைத்து இடறி இடறி நடந்து உள் கட்டிலில் ஏறிப் படுத்தேன். ஒரு பெண் வைத்தியரும் ஒரு தாதியும் அருகே வர நான் கால்களைத் தூக்கியபடி, இறுதி முக்கலாக பலம் கொண்ட மட்டும் முயல் குழந்தை வருவது போன்ற உணர்வு. அந்த நேரம் பார்த்து அந்த வைத்தியர் தன் கையில் வைத்திருந்த பிளேட்டால் ஒரு கிழி! குழந்தை வெளியில் வந்து விட்டது. பொறுத்துக் கொண்டு நின்ற ஒரு பொருளை

எடுத்து விட்ட நிம்மதி ஒன்று என்னைச் சூழ, வெளியே வந்த பிள்ளையைத் தூக்கி 'என்ன பிள்ளை என்று பாருங்கள்' என்றார்கள். 'ஆண் பிள்ளை' என்றேன். என் திறந்திருந்த மார்பில் போட்டார்கள்.

வெள்ளை வெளேரென ஒரு மென் சவ்வு போன்ற இழையால் போர்க்கப்பட்டு கண்களைத் திறந்தும் முடியும் பார்வையை அலைய விட்டபடி ஒரு சிறு உருவம் அவன். முடிய கைகளால் என் முகத்தில் தடவிய போது எங்கிருந்தோ சுரு சுருவென ஓடி வந்து மார்பில் சேர்ந்தது ஒரு திரவம். மார்பின் காம்பை குழந்தையில் வாயில் நுழைத்து விட்டார் தாதி. பால் குடிக்க யார்தான் சொல்லிக் கொடுத்தார்களோ தெரியாது. தன் சின்னத் தாடையை அசைத்து அசைத்து உறிஞ்சி உறிஞ்சிக் குடிக்க ஆரம்பித்தான். அந்த சுகத்தில் இத்தனை நேரம் பட்ட வலி மறந்து விட்டது. ஆனாலும் இன்னும் பிறப்புறுப்புப் பகுதியில் எறும்பு கடிப்பது போன்ற உணர்வு. என்னவென்று பார்க்கிறேன். வைத்தியர் வெட்டிய பகுதியை தைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

அருகில் இருந்த கட்டிலில் ஒரு பெண் தன் கால்களை பரப்பிய படி மார்பில் குழந்தையுடன் கிடக்கிறாள். அவளது பிரசவத்தைப் பார்த்த அந்த ஆண் வைத்தியர் தனது முழுக் கையையும் கிழிக் கப்பட்ட அவளது பிறப்புறுப்பு வாசலுக்குள் நுழைத்து கருப்பைக்குள் இருந்த கழிவுகளை வாரி இறைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவளோ சிறு முனகலுடன் குழந்தையைப் பார்த்து பூரித்துக் கொண்டிருந்தாள். எனக்கு அவ்விதம் இந்தப் பெண் வைத்தியர் சுத்தம் செய்யவில்லையே என நினைத்துக் கொண்டேன். அவ்விதமாகவே அருகருகே வேறு பல பெண்கள் பிரசவத்திற்கும், பிரசவத்திற்குப் பின்னரான செயற்பாட்டிற்குமாக காத்திருந்தனர். அப்போது தான் என்னைப் போலவே எல்லாப் பெண்களும் 'வெட்கம்' என்ற ஒன்றைத் துறந்து விட்ட நிலையில் இருந்ததை உணர்ந்தேன். நிர்வாணம் என்பது வெட்கப்பட வேண்டிய ஒன்றல்ல என்பதையும் அதில் எமது வாழ்வே முடிவடைந்து விடுவது இல்லை என்பதும் புரிந்தது. இத்தனை பேர் பார்த்த பின்னும் இந்த உடலுடன் தான் வாழப் போகிறோம் என்றால் இதில் வெட்கப்பட என்ன உள்ளது.

'புருஷனுடன் படுக்கும் போது மட்டும் சுகமா இருந்துதோ?'
'சும்மா காலைத் தூக்கு. இல்லாட்டி உனக்கு தூக்கத் தெரியாது பார்.'

'இது எத்தனையாவது? போதுமா?'

'அடுத்த முறையும் வருவியா?'

'முதலில் போய் குடும்பக் கட்டுப்பாடு பண்ணு. மூன்று போதும்.'

இவையெல்லாம் பிரசவ அறையில் கேட்ட வார்த்தைகள். முதல் பிரசவம் என்பதனாலோ என்னவோ என்னிடம் இந்தக் கேள்விகள் கேட்கப்படவில்லை என்றாலும், கேட்கப்பட்ட பெண்களின் மனநிலையை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். மீண்டும் ஒரு பிரசவத்தை அவளால் நினைத்துப் பார்க்க முடியுமா? மீண்டும் வரக்கூடாது என அவள் அந்த அறையில் எடுக்கும் முடிவு நிறைவேறுமா? அதில் ஒரு பெண் எனக்கு 'இனிப் பிள்ளையே வேண்டாம் அப்பா. என்னை விடுங்கள்' என்று ஒரே அழகை. அப்போது அந்தத் தாதி 'இது முதல் பிள்ளையா?' எனக் கேட்க 'இல்லை நாலாவது' என்றாள். வலியையும் மறந்து சிரித்து விட்டேன்.

எல்லாம் முடித்து விட்டு என்னை எழுப்பாமலே உடலை சுத்தப்படுத்தி புது லுங்கி, பெட் ஜெக்கட் மாற்றி, சுத்தப்படுத்திய குழந்தையை மார்பில் கிடத்தி வார்ட்டுக்கு கொண்டு சென்றார்கள். அங்கிருந்த கட்டிலில் இறங்கிப் படுக்கச் சொல்ல, நானும் சிரமப்பட்டு இறங்கினேன். இறங்கிய நொடியே கால்களில் குருதி வழிந்து நிலத்தை நனைக்க, தாதியோ ஓடி வந்து பிள்ளையைப் பிடித்தபடி, 'போய் சரியாக துணியை வைத்துக் கொண்டு வா' என்றார். கழிவறை நோக்கி மெதுவாக தொடைகளை இறுக்கிப் பிடித்தபடி அடி எடுத்து வைத்துச் செல்கிறேன். குந்த முடிய வில்லை. நின்றபடி துணியை சரி செய்து கொண்டு மீண்டும் வருகிறேன். ஒரு பேப்பர் துண்டைத் தந்து ஊற்றிய குருதியைத் துடைத்து விடும் படி கூறுகிறார்கள். குனிய முடியாமல் குனிந்து

அந்தக் குருதியைத் துடைத்து எறிகிறேன். பின் கட்டிலில் அமர குழந்தையைத் தந்து விட்டுச் செல்கிறார். அழகை தொண்டையை அடைக்க, மிகச் சிரமப்பட்டு கண்ணீரை அடக்குகிறேன். அருகில் இருந்தவர்கள் ஆறுதலாக பார்க்க, கொஞ்சம் ஆசுவாசப்பட்டேன்.

மதியம் பார்க்க வந்த கணவர், அம்மா, அப்பா அனைவரும் குழந்தையைப் பார்த்து ஆனந்தம் கொள்ள, எனது வலிகளும் மறைந்ததாகவே தோன்றியது. அப்போது அப்பா குழந்தையைத் தூக்கியபடி என் நெற்றியில் ஒரு முத்தம் வைத்தார். அது அவரது

குழந்தையான நான் நலமாக இருப்பதைப் பார்த்து வந்த பாசம். கணவர் குழந்தையைப் பார்த்து மகிழ்ந்தாலும் தூக்கி வைத்திருக்க சங்கடப்பட்டார். மெல்லிய தோலின் அசைவு தூக்குவதற்கு பயத்தை உண்டு பண்ணியிருக்க வேண்டும். அவர்கள் சென்ற பின் குழந்தையை உறங்கச் செய்து விட்டு குளித்து வருமாறு சொன்னார்கள். குழந்தையை பாதுகாப்பாகப் படுக்கச் செய்த பின் அருகிருந்தவர்களைப் பார்க்கச் சொல்லி விட்டு குளித்து வந்தேன்.

பின்னேரம் வைத்தியர் வந்தார். 'ஓவ்வொருவரும் வாங்க! வைத்தியர் பார்க்க வேண்டும்' என்றார்கள். மீண்டும் பிறப்புறுப்பில் தையல் சரியாக உள்ளதா என்று பார்க்க படுக்கச் சொன்னார்கள். இதற்கு முடிவே இல்லையா என்று நினைத்தபடி அந்த இறுதிச் சோதனையையும் முடித்துக் கொண்டேன். அப்போது, குடும்பக்

DEBT FREE CREDIT SOLUTION

Seeking freedom from **DEBT?**

We offer Total Debt **FREE SOLUTIONS**

Elankeeran .T
Certified Insolvency Counsellor
By Canadian Association of Insolvency and
Restructuring Professionals (CAIRP)

- கடன் தொகையினை 80% வரை குறைத்து அதனை வட்டியின்றி ஒரு மாதத் தவணையில் கட்ட ஏற்பாடு செய்தல்.

We provide expert advice on how to consolidate and reduce debt payments safely without borrowing money.

- பாதுகாப்பான முறையில் கடனை அடைப்பது பற்றிய அறிவுரையும் ஆலோசனையும் தரப்படும்.

We shield you from your creditors and offer you a guranteed protection.

**SETTLEMENT
CONSUMER PROPOSAL
BANKRUPTCY**

Cell. 416.834.7227 Fax. 1.877.800.789
Tel. 416.434.1522 freedebt.toro@gmail.com

Head Office:
10 Milner Business Court, Suite 334
Toronto, ON. M1B 3C6

Branch Office:
101 Palstan Road
Mississauga, ON. L4Y 4E7

www.TotalDebtFree.ca

கட்டுப்பாடு செய்து கொள்ளுமாறு கூறினார்கள். நான் அதற்கு உடன்படவில்லை. கணவன் வெளிநாடு போகப்போகிறார் என்று கூறவும், சரியென்று விட்டுவிட்டார்கள்.

வீட்டிற்கு வந்தும் ஒரு மாதம் அளவிற்கு குருதியின் ஓட்டம் நிற்க வில்லை. அதே நேரம், மலசலம் கழிக்கையில் முக்கிப் போனால் தையல் பிரிந்து விடுமோ என்ற பயம். தையலின் இறுதித் துண்டு துருத்திக் கொண்டு வலியை ஏற்படுத்திக் கொண்டே இருந்தது. மெதுவாகத் தையலை தடவிப் பார்க்கிறேன். அது பிறப்புறுப்பில் இருந்து மல வாசல் வரை சென்றிருந்தது. சிறிதாக கத்தி கீறினாலே அழும் பெண்கள் இந்த வெட்டுக்களையும் வலிகளையும் எப்படித்தான் தாங்குகிறார்களோ என நினைக்க ஆச்சர்யமாகவும் பெருமையாகவும் இருந்தது. வீட்டில் இருக்கையில் நிலத்தில் தான் அதிகம் இருக்க வேண்டும் என்றும், கால்களை நீட்டி ஒன்றின் மேல் ஒன்றை போட்டு பிறப்புறுப்பை இறுக்கி முடியபடி இருக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். காரணம் தளர்ந்திருக்கும் கருப்பைக்குள் பிறப்புறுப்பின் வழி காற்று நுழைந்தால் வயிறு ஊதி தொப்பை வைக்கும் என்றார்கள்.

எனக்கோ தையலின் இறுதி முடிச்சு குத்திக் குத்தி வலியை ஏற்படுத்தியதால் அவ்விதம் இருக்கவே முடியவில்லை. இதனால் பிரசவத்தின் பின்னர் சற்று தொப்பை போட்டு விட்டது. பிரசவத்தின் பின் அதிகமான பெண்களின் உடலில் மாற்றம் ஏற்படுவதும் இதனால் தான் என நினைக்கிறேன். பிரசவத்தின் பின்னரான வலிகள், குருதிப்போக்கிலிருந்து விடுபட ஒரு மாதத்துக்கு மேலாக ஆயிற்று. அந்த அனுபவங்களை நினைக்கையில் இப்போதும் மெய் சிலிர்த்து. இனம்புரியாத ஒரு பயமும் எட்டிப் பார்க்கிறது.

குழந்தை பிறந்து ஆறு மாதங்கள் அல்லது ஒரு வருடத்திற்குள் ளாக மீண்டும் ஒரு குழந்தையைச் சுமக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படும் பெண்கள் நிறையப் பேரைக் கண்டிருக்கிறேன். அந்த ஆண்கள் மேல் ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வரும்.

எமது சமூகத்தில், தான் குழந்தை பெற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை என்ற முடிவை ஒரு பெண் எடுக்கக் கூடியதாக உள்ளதா? ஒரு பெண் அவ்வாறு வெளிப்படுத்தினால், அதற்கு... 'பிள்ளைகள் இல்லாமல் எவ்வளவு பேர் கவலைப்படுகிறார்கள், ஓர் ஆண் குழந்தை வேண்டும், ஒரு பெண் குழந்தை வேண்டும், ஆகக் குறைந்தது நான்கு பிள்ளைகளாவது பெற்றெடுக்க வேண்டும், பிள்ளைகள் என்றால் சந்தோசம் தானே, நீ பெத்துக் கொடு நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்' என்று பல காரணங்களை முன் வைத்து அவளது கருத்தினை நிராகரித்து விடுகின்றனர்.

குழந்தையைச் சுமந்து, பெற்றெடுத்து, பாலூட்டி வளர்க்கும் நிலையில் பெண்ணை இருப்பதனால் குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்வது தொடர்பாக அவளது விருப்பத் தெரிவு இன்றியமையாதது. குழந்தைப்பேறோ, உடலுறவோ எதுவானாலும் பெண்ணினது உடல், உளநிலை, விருப்பு வெறுப்பு என்பனவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக, பெண்ணின் உடலைப் பற்றியும் அவளது உள நலன் பற்றியும் அவள் வைத்தியசாலையில் படப்போகும் வேதனை, சங்கடங்கள் பற்றியும் பிரசவத்தின் பின்னர் குழந்தை வளர்ப்பிலும் அக்கறையெடுக்கும் ஆண்களே சிறந்த வாழ்க்கைத் துணையாக முடியும்.

எத்தனை வலிகளையும் வேதனைகளையும் அனுபவித்த பின்னும் ஒரு பெண்ணின் உடலானது தன்னைத் தானே சுகப்படுத்திக் கொண்டும் மனதை திடப்படுத்திக் கொண்டும் யதார்த்தத்தில் வாழ முற்படுகிறது. அதிலும் மீண்டும் மீண்டும் குழந்தைகளைப் பிரசவிக்கவும் தன்னைத் தயார் படுத்திக் கொள்கிறது. இதுவே இயற்கை பெண் உடலுக்கு வழங்கியுள்ள அற்புதம். ஆனாலும் குழந்தைப் பேறின் போது பெண்ணின் உடலும் மனதும் அடையும் துன்பத்தை வார்த்தைகளுக்குள் அடக்கிவிட முடியாது. இருப்பினும், ஒவ்வொரு பெண்ணின் எதிர்பார்ப்பும், 'புரிந்து கொள்ள முயற்சியுங்கள்' என்பதாகவே இருக்கிறது.

nilanthys@thaiivedu.com

யோக வாழ்வியல்

- பாதுசா ஆனந்தநடராசா

‘மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று’

நாம் உண்ணும் உணவு, மற்றும் நாம் செய்யும் செயல்களினாலும் உடலில் வாதம், பித்தம், கபம் இவை மூன்றும் கூடினாலும் குறைந்தாலும் இவற்றின் சமநிலைத் தன்மை இன்மையினால் அவை நோய்களை உண்டாக்குவதற்கு காரணமாக அமைகின்றன. இதனையே இந்தத் திருக்குறள் குறிப்பிடுகின்றது. யோக வாழ்வியலும் இவை மூன்றையும் (வாதம், பித்தம், கபம்) சமப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளைக் குறிப்பிட்டு இவற்றை பின்பற்றுவதற்கான முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளது. இதனால் நோயற்ற வாழ்வை வாழ முடியும் என்பதனை வலியுறுத்துகின்றது. யோகக் கலையில் இந்த மூன்று ஆற்றல்களையும் சமப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த வழிமுறைகள் நமது உடலில் உயிர் ஆற்றலை பெருக்குவதற்கான வழிமுறைகளாகும். இந்த வழிமுறைகள் உடல்நலனைப் பேணுவதற்கும், மன அமைதி, உணர்ச்சியின் சமநிலை, சிந்தனை ஆற்றல் ஆகியவற்றை பெறுவதற்கான வாழ்க்கைமுறையைக் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் உயிர் ஆற்றலைப் பெருக்குவதற்கான வழிமுறைகளையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எமது உயிராற்றல் நாம் உண்ணும் உணவு, அருந்தும் நீர், மூச்சுக் காற்று என்பன சூரிய வெளிச்சம் மூலமாகவே நமக்குக் கிடைக்கின்றது. எனினும் இந்த ஆற்றலை உடலுக்குள் பெருக்குவதற்கு எம்முடைய பழக்கவழக்கங்கள் வாழ்வியல் முறை மற்றும் வாழ்க்கையைப் பற்றிய கண்ணோட்டம் ஆகியவை முக்கிய காரணிகளாக விளங்குகின்றன. இவ்வாழ்க்கை முறையானது இயற்கையோடு ஒத்து வாழ்வதனைக் குறிப்பிடுகின்றது.

உயிர் ஆற்றலை உடம்புக்குள் பெருக்கி, எமது உடலைப் பேணுவதற்கான வழிமுறைகள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த வழிமுறைகளில் உடல் சூட்டை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும், மேலதிகமாக தேங்கியிருக்கும் காற்றை வெளியேற்றுவதற்கும், காற்றின் செயல்பாட்டை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும், உடலில் உள்ள நீரை ஒழுங்குபடுத்தி வைத்திருப்பதற்கும் பின்வரும் குறிப்புகள் உதவியாக இருக்கும். இவற்றை சுவாமி விஷ்ணு தேவானந்தா அவர்களின் கூற்றுப்படி எளிமைப்படுத்திக் கூற வேண்டுமாயின் நமது வாழ்க்கை முறையில் ஒழுங்கான ஆசனப் பயிற்சி, ஒழுங்கான ஓய்வு முறை, ஒழுங்கான மூச்சு விடும்முறை, ஒழுங்கான உணவு முறை, நற்சிந்தனை ஆகியவற்றில் கவனத்தைச் செலுத்தி வாழ்க்கை முறையை அமைத்துக் கொண்டால் அதனை யோக வாழ்க்கை எனலாம்.

ஒழுங்கான ஆசனப் பயிற்சி:

எமது உடலின் நலனைப் பேணுவதற்கு உடற்பயிற்சி இன்றியமையாதது என்பதை நாம் இக்காலத்தில் உணர்ந்துள்ளோம். ஒழுங்கான உடற்பயிற்சி முறையாக யோகக் கலையானது ஆசனப் பயிற்சியை குறிப்பிடுகின்றது. ஆசனப் பயிற்சிகளானது தண்டுவடத்தை வலிமையாக வைத்திருப்பதன் மூலம் உடலை இலகுவாக வைக்கும் தன்மையையும் ஏற்படுத்தும். அத்துடன் இரத்தச் சுற்றோட்டம் அதிகரிப்பதுடன் பிராணவாயுவின் செயலாற்றலும் மற்றும் உடலில் சத்துக்களும் உறிஞ்சுவதை ஊக்குவிக்கின்றது. தசைகள், உடலின் உள்ளூறுப்புகள், நாடி, நரம்புகள் நன்கு அழுத்தப்படுவதால் புத்துணர்வையும் உற்சாகத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது. மிகவும் ஆறுதலாகவும் கவனத்துடன் செய்யப்படும் இப்பயிற்சிகளினால் உடலின் இயக்கம் சீராக்கப்பட்டு உடல் கழிவுகளின் வெளியேற்றம் இலகுவாகிறது. மூச்சுடன் தொடர்புடைய இப்பயிற்சியினால் மனதின் எண்ணங்களுக்கும் நல்ல மாற்றங்கள் கிடைக்கின்றன. பயிற்சிக்குப் பின் வரும் ஓய்வெடுத்தல் முறையானது நினைவுத்திறனை அதிகரிப்பதுடன் தியானத்திற்கும் வழிவகுக்கும்.

ஒழுங்கான ஓய்வு முறை:

யோகப்பயிற்சி முறைகளில் உடல் ஓய்வு என்பதும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. நாம் செய்யும் ஆசனப் பயிற்சிகளின் முழுமையான பயனை அடைவதற்கு சுவாசனப் பயிற்சி முக்கியமானதாகும். சுவாசனப் பயிற்சியில் ஓய்வானது மூன்று நிலைகளில் நடைபெறுகின்றது. உடலளவிலான ஓய்வு, மன அளவிலான ஓய்வு, உயிர் அளவிலான ஓய்விலேயே உடலும் மனமும் முழுமையான ஓய்வு பெறுகின்றது. இந்த நிலையில் மிகக்குறைந்த அளவிலான உயிர்ச்சக்தியின் செயல்பாடு இருக்கும் பொழுது உயிராற்றல் அதிகரிக்கப்பட்டு, உயிரைப் பற்றிய உணர்வு நிலைக்கு வழிவகுக்கும். அத்துடன் தெளிவான சிந்தனைகள் ஏற்பட்டு மன அமைதிக்கு வழிவகுக்கும்.

ஒழுங்கான மூச்சு விடும்முறை:

ஒழுங்கான மூச்சின் தன்மையானது நாம் ஆறுதலாக இருக்கும் பொழுது மூச்சானது மெதுவாகவும், ஆழமானதாகவும், சீராகவும் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறாக மூச்சு செயல்பட வேண்டுமாயின் நாம் மூச்சு விடும் பொழுது வயிறு, உதரவிதானம், நெஞ்சுக்கூடு மற்றும் காரை எலும்புகளையும் பயன்படுத்தி மூச்சுவிடும் முறையை ஒழுங்கான மூச்சுவிடும் முறை எனலாம். மூச்சை உள்ளே எடுக்கையில் வயிறு வெளிநோக்கி விரிவடைந்து நெஞ்சுக்கூடானது முழுமையாக விரிவடைய வேண்டும். அத்துடன் காரை எலும்புகளும் விரிவாக்கத்தை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் உதரவிதானம் பகுதியானது சுருங்கி வயிற்றை நோக்கி தள்ளப்படும். மூச்சை வெளியே விடும் பொழுது வயிறு உள்ளேநோக்கித் தள்ளப்படுவதுடன், உதரவிதானம் மேல்நோக்கி விரிவடைகின்றது. நெஞ்சுக்கூடானது சுருங்குகின்றது. இதற்கு விலா எலும்புகளுக்கு நடுவில் இருக்கக்கூடிய தசைகள் விட்டுக் கொடுக்கும் தன்மையுடன் இருப்பது முக்கியமாகும். மூச்சின் செயல்பாட்டை ஒழுங்குபடுத்தி வைத்திருப்பதற்கு மூச்சுப் பயிற்சிகள் மிக உதவியாக விளங்குகின்றது.

ஒழுங்கான மூச்சு விடும்முறை:

ஒழுங்கான மூச்சின் தன்மையானது நாம் ஆறுதலாக இருக்கும் பொழுது மூச்சானது மெதுவாகவும், ஆழமானதாகவும், சீராகவும் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறாக மூச்சு செயல்பட வேண்டுமாயின் நாம் மூச்சு விடும் பொழுது வயிறு, உதரவிதானம், நெஞ்சுக்கூடு மற்றும் காரை எலும்புகளையும் பயன்படுத்தி மூச்சுவிடும் முறையை ஒழுங்கான மூச்சுவிடும் முறை எனலாம். மூச்சை உள்ளே எடுக்கையில் வயிறு வெளிநோக்கி விரிவடைந்து நெஞ்சுக்கூடானது முழுமையாக விரிவடைய வேண்டும். அத்துடன் காரை எலும்புகளும் விரிவாக்கத்தை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் உதரவிதானம் பகுதியானது சுருங்கி வயிற்றை நோக்கி தள்ளப்படும். மூச்சை வெளியே விடும் பொழுது வயிறு உள்ளேநோக்கித் தள்ளப்படுவதுடன், உதரவிதானம் மேல்நோக்கி விரிவடைகின்றது. நெஞ்சுக்கூடானது சுருங்குகின்றது. இதற்கு விலா எலும்புகளுக்கு நடுவில் இருக்கக்கூடிய தசைகள் விட்டுக் கொடுக்கும் தன்மையுடன் இருப்பது முக்கியமாகும். மூச்சின் செயல்பாட்டை ஒழுங்குபடுத்தி வைத்திருப்பதற்கு மூச்சுப் பயிற்சிகள் மிக உதவியாக விளங்குகின்றது.

ஒழுங்கான உணவு முறை:

யோகியர் கூற்று ‘நீ’ என்ன உண்கின்றாயோ அதுவாகவே இருப்பாய். அதுமட்டுமல்லாமல் நீ உண்ணும் உணவின் தன்மையை பொறுத்தே உன்னுடைய மனம் மற்றும் உயிரின் தன்மையும் இருக்கும் என்கின்றனர்’

யோகக் கலைக்கான வாழ்வியலில் உண்ணும் உணவு, அதன் தன்மை, உணவு உட்கொள்ளும் முறை, உணவு உட்கொள்ளும் நேரம், உணவுகளுக்கான இடைவெளி ஆகியவை முக்கியமான-

தாக கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். யோகா வாழ்வியல் ஆனது எளிமையான இயற்கை உணவுகள், மற்றும் சத்துள்ள உடலுக்கு ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவான சமச்சீரான உணவையே குறிப்பிடுகின்றது.

உணவே மருந்து; மருந்தே உணவு என்பது சித்தர்களின் கூற்றாகும். இந்தக் கூற்றானது தமிழரது பண்பாட்டில் கலந்த ஒன்றாகவே காணலாம். இதனை ஒத்தவாறு திருக்குறளிலும் உணவைப் பற்றி 'மருந்து' என்னும் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடும்பொழுது,

மாறுபாடு(6) இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு(6) இல்லை உயிர்க்கு

- 945

உடலுக்கு வேண்டாத உணவைத் தவிர்த்து அளவோடு உண்பவர் களுக்கு நோய்கள் இல்லை.

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு(கு)அருந்திய(து)
அற்றதுபோற்றி உணின்

- 942

உண்டது செரித்த பின்பு சாப்பிட்டால் மருந்தே வேண்டியதில்லை.

பசியோடு இருந்து அளவோடு உண்ண வேண்டும். வயிற்றுக்கு அதிகமான சமையை ஏற்படுத்தக்கூடாது. அதிகமாக சாப்பிடுதல் சமீபாட்டுத் தன்மையையும், உணவை உடல் உறிஞ்சுதலையும், உடல் வளர்ச்சியையும் தடை செய்யும். யோகியர் கூற்றுப்படி பாதி வயிற்றுக்கு உணவருந்தி கால்வாசி வயிற்றிற்கு நீர் அருந்தி கால்வாசி வயிற்றை காற்று விரிவடைய விட வேண்டும் இதுவே யோக வாழ்வியலுக்கு உயிராற்றலை வளர்க்கும் உணவு முறையாகும். அத்துடன் பசி என்னும் ஆற்றலானது வெப்பத்திற்கானது. பசி ஆற்றலுக்கு ஏற்றவாறு உணவை உட்கொள்ள வேண்டும். இது பெரும்பாலும் செய்யக்கூடிய செயல்பாடுகளை பொறுத்தே அமைந்திருக்கும். பொதுவாக பசி என்னும் வெப்ப ஆற்றலுக்கு நீர்த் தன்மையான உணவே ஏற்றதாகும். நாம் உண்ணும் உணவில் அதிகமான நீர்த்தன்மை இருப்பது சமீபாடு, உடல் சத்தை உறிஞ்சும் தன்மையை அதிகரிக்கின்றது.

பொதுவாக பயிற்சியாளர்கள் இரண்டு வேளை உணவே உட்கொள்ளுமாறு வலியுறுத்தப்படுகின்றது, இதன் காரணம் இரண்டு வேளை உணவுக்கு நடுவில் எட்டு மணி நேர கால அளவை கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் உணவு செரிமானத்தை முழுமையாக உடலால் செய்ய முடிகின்றது. இந்த இடைப்பட்ட நேரத்தில் எந்த உணவையும் உண்ணக் கூடாது ஏனெனில் அது உணவு செரிமானத் தொழிற்பாட்டை இடைநிறுத்தும் செயலாகும். இதனால் உணவின் சத்து கிடைக்காமல் போவதுடன் கழிவுகள் அதிகமாக உற்பத்தியாகும் தன்மையை உடல் பெற்று விடும்.

இரவு நேரத்தில் கனமான உணவை உட்கொள்ளுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் உணவு உட்கொண்ட உடன் அடுத்து இருக்கவோ நடக்கவோ கூடாது, இதனால் இரத்த ஓட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய மாறுதல்களால் சமீபாட்டுக்குத் தேவையான சேவை செயற்பாடு நடைபெறுவதில் சனக்கம் ஏற்படும், இது சமீபாட்டை மெதுவாக்கி சத்து உறிஞ்சும் தன்மையைக் குறைத்து கழிவுகளை அதிகப்படுத்தும் செயல் ஆகிவிடும். அத்துடன் உடல் சூடும் பெருமளவு அதிகரிக்கும்.

பொதுவாக உணவு வகைகளைப் பொறுத்தவரையில், யோகா வாழ்வியலானது சைவ உணவுகளான தானியங்கள், பயறு வகைகள், காய்கறிகள், கொட்டைகள், விதைகள், பழங்கள் போன்ற உணவு வகைகளை வலியுறுத்துகின்றன. இத்தகைய உணவுகள் மனிதற்கு அமைதியையும் தெளிவையும், நிதானம் போன்ற குணங்களையும் தருகிறது. அத்துடன் அதிக சக்தி, பலம், சகிப்புத் தன்மையும் அதிகரிக்கிறது எனலாம்.

வாதம் பித்தம் கபம்:

ஆகாயம் மற்றும் காற்றுஇவற்றின் ஒருங்கிணைந்த செயல்பாட்டை வாதம் எனலாம், நெருப்பு மற்றும் நீரின் ஒருங்கிணைந்த செயல்

பாட்டை பித்தம் எனலாம், நீர் மற்றும் மண்ணினுடைய செயல்பாட்டை கபம் எனலாம். இவ்வாறாக நம்முடைய உடலில் நடைபெறும் அனைத்து தொழில்களும் வாதம், பித்தம், கபம் இவற்றின் செயல்பாடாகவே இருக்கின்றது. உடலில் காற்றின் தன்மை அதிகரித்தால் வாதத்தின் தன்மை அதிகரிக்கும் எனலாம், நெருப்பின் தன்மை அதிகரித்தால் பித்தத்தின் தன்மை அதிகரிக்கும் அதே போன்று நீரின் தன்மை அதிகரிக்கும் பொழுது கபம் அதிகரிக்கும். உடல் முழுவதும் இவற்றின் செயல்பாடே ஆயினும், வாத, பித்த, கபம் ஆகியவற்றின் செயல்பாட்டு மையங்களும் உள்ளன. நெஞ்சு மற்றும் தலைப்பகுதி கபத்தின் செயல்பாடு மையமாகவும், வயிற்றுப்பகுதி பித்தத்தின் செயல்பாட்டு மையமாகவும், இடுப்பு மற்றும் தொடை பகுதிகளில் வாதத்தின் செயல்பாட்டு மையமாகவும் விளங்குகின்றன. இவ்வாறாக இச் செயல்பாட்டு மையங்களில் வாத, பித்த, கபத்தின் தன்மை அதிகரித்து காணப்பட்டால் அதை நோய் எனலாம். அதேபோல் இவற்றின் செயல்பாட்டு குறைபாடும் நோயை உண்டாக்கும். தத்தம் செயல்பாட்டு மையங்களில் இருந்து வாத, பித்த, கபம் ஆனது வேறு மையங்களில் அதிகரித்து காணப்பட்டாலும் அதனை நோய்க்கான அறிகுறிகளாக காணலாம். அதாவது தலையில் பித்தம் அதிகரித்தாலோ, வயிற்றில் வாதம் அதிகரித்தாலோ, இடுப்பு மற்றும் கால் பகுதிகளில் கபத்தின் தன்மை அதிகரித்தாலோ உடலின் செயல்பாட்டுக் குறைவை ஏற்படுத்தும். ஆசனப் பயிற்சிகள், முச்சுப்பயிற்சி, தியானப் பயிற்சி மற்றும் மெய் உணர்ந்துகுகான வாழ்வியல் முறைகளைக் கடைபிடிப்பதன் மூலம் வாத, பித்த, கபத்தின் சமநிலையை உடலில் பேண முடிகின்றது.

புறநிலையில் இருந்து பெறப்படும் ஆற்றல்களின் சமநிலைத் தன்மை இன்மையே உடலில் வாதம், பித்தம், கபம் இவற்றின் ஒழுங்கற்ற செயற்பாட்டிற்கும் காரணமாகின்றது. பருகும் நீரும், உள்ளிழுக்கும் காற்றும் மாசடைந்து இருந்தால் கபத்தினால் வரும் நோய்கள் அதிகரிக்கும். சூழலில் காற்றில் குளிர்ச்சி அதிகரித்துவிட்டால் உடலில் வாதத் தன்மை அதிகரிக்கின்றது உடலின் செயல்பாட்டிற்கு வெப்பம் வேண்டும். வெயில் வழியாக வெப்பம் வரவில்லை எனில் உடலில் போதுமான வெப்பநிலை இல்லாமல் நீர்த் தன்மை அதிகரித்து வாதம் அதிகரிக்கும். வாதம் அதிகரிக்கும் பொழுது உடலில் பித்தத்தின் செயற்பாடு குறையும். உடலில் பித்தம் பரவும் பொழுது தான் செரிமானம் சீராக இருக்கும். உடல் உழைப்பு, சிந்தனைக்கு பித்தம் தேவை. வெப்பம் இல்லையெனில் இந்தச் செயற்பாடுகளில் பற்றாக்குறை ஏற்படும். வெப்பமானது உடலில் சுழற்சி முறையில் தங்கிச் செல்வதாகும். குறிப்பிட்ட உறுப்பிலோ, அல்லது உடல் முழுவதும் தங்கியிருந்தால் அது உடற்கூடு ஏற்படக் காரணமாகிறது. உடல் சூடு அதிகரித்தால் உடலில் நீர் குறையும் இதனால் திசுக்களின் வளர்ச்சியில் பாதிப்பு ஏற்பட்டு உடல் மெலியும். கபம் அதிகரித்தால் உடலுக்குத் தேவையான காற்றின் சுழற்சி இருக்காது. காற்றில் குளிர்ச்சி அதிகரித்து உடலில் தங்கி விடும். இதனால் நுரையீரல் பாதிப்பு ஏற்படும். நுரையீரல் குளிர்ச்சி அடைந்தால் போதுமான காற்றை உள்ளே எடுக்காது. உள் இழுக்கும் காற்றின் அளவும், திறனும் குறையும். இதனால் உடலில் குளிர்ச்சி மிகுந்து திசுக்களின் வளர்ச்சியை அதிகரித்து உடல் பருமன் ஏற்படும். எனவே ஒருவருடைய வாழ்க்கை முறையானது அவரது உணவுப் பழக்கத்திலும், உடலின் செயற்பாட்டிலும் தங்கியுள்ளது எனலாம். நமது செயற்பாடுகளின் வழியாகத்தான் ஐம்பெரும் ஆற்றல்களின் ஒருங்கிணைப்பும் ஏற்படுகின்றது. ஐம்பெரும் ஆற்றல்களின் ஒருங்கிணைப்பும் ஒழுங்காக இருக்கும் பொழுது வாதம், பித்தம், கபம் உடலில் சீரான விகிதத்தில் செயல்படும். எனவே புறச் சூழ்நிலையைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் யோகக்கலைக்கான வாழ்வியலை வாழ முடியும். ஐம்பெரும் ஆற்றல்களையும் சரியான முறையில் ஒருங்கிணைக்கும் பொழுது காற்று, வெப்பம், நீர் உடலில் எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்பதை உடலே தீர்மானிக்கும். இவற்றில் குறைபாடுகள் ஏற்படும் பொழுது உடலில் அதற்கான தாக்கங்கள் ஏற்படும். காற்றின் செயற்பாடு அதிகரித்தால் வலி ஏற்படுவதன் மூலம் உடல் உணர்த்தும். பசி ஏற்படவில்லை என்றால் அது பித்தத்தினால் ஏற்படும் கூடி, குறைதல் நிலை ஆகும். முச்சுரைப்பு ஏற்படுகிறது என்றால் உடலில் நீரின் தன்மை அதிகரித்துள்ளதை உணர முடியும் இவற்றிற்கான வழிமுறைகளைக் கையாள்வதன் மூலம் உடலானது இவற்றிலிருந்து விடுபடும். வாத பித்த கபம் இவற்றின் செயற்பாட்டை

அல்லது உடல் மற்றும் மனதின் செயற்பாட்டை ஒருங்கிணைத்து வைப்பதுடன் அதனுடைய செயற்பாட்டிற்கும் காரணமாக இருப்பது உயிர் ஆற்றல் ஆகும். உயிராற்றலின் செயற்பாட்டை முக்கியமாக மூச்சுப் பயிற்சியின் மூலமாக ஒருங்கிணைத்து வைக்க முடிகின்றது.

புறச் சூழ்நிலையிலிருந்து பெறும் காற்றின் ஆற்றலை உடலில் செயற்படுத்தும் திறனை அறிந்திருக்க வேண்டும். புறச் சூழலில் இருந்து பெறப்படும் காற்றானது இயற்கையின் காலநிலை மாற்றங்களினால் ஏற்படும் தாக்கங்களுக்கு ஏற்றவாறு பெறப்படுகின்றது. இவ்வாறு பெறப்படும் காற்றை நமது உடலில் ஒழுங்கான முறையில் செயற்படுத்த வேண்டும். தவறான முறையில் செயற்படுத்தினால் அது உடல்நலத்தைப் பாதிக்கும். இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு யோகக்கலை வாழ்வியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிராணயாமம் போன்ற மூச்சு பயிற்சிகளை செய்வதற்கான விதிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் மூச்சு விடும் நிலையை சீராக்கி உயிர் ஆற்றலைப் பெருக்கி உடலின் சமநிலைத் தன்மையைப் பேணுவதற்கு முடியும். மூச்சுப் பயிற்சியை செய்வதனால் ஏற்படும் வாதம், பித்தம், கபம் செயல்பாடுகளைப் பற்றி திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அஞ்சனம் போன்று உடலை அறும் அந்தியில் வஞ்சக வாதம் அறும் மத்தியானத்தில் செஞ்சிறு காலையில் செய்திடில் பித்தமும் நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே

- 727

மூச்சுப் பயிற்சியை மாலை வேளையில் செய்தால் உடலுக்குத் துன்பம் தரும் தீமை ஆகிய கபம் நீங்கும். மத்தியானத்தில் செய்தால் உடலிற்குள் மறைவாக இருந்து கெடுதியை செய்யும் வாதம் நீங்கும். விடியற்கால பொழுதில் செய்தால் பித்தம் நீங்கும்.

நரை திரை மூப்பு எனும் உடலுக்குக் கெடுதியே செய்யும் தீமைகள் போக வழியைச் சொல்லி உள்ளோம் என மூச்சுப் பயிற்சியின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார் எனவே இதனைச் செய்வதன்மூலம் வாதம் பித்தம் கபம் சமநிலை தன்மையை பேண முடியும்.

**உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே**
எனத் திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உடம்பு அழிந்தால் உயிரும் உடலை விட்டு நீங்கி விடும். இதனால் உயிருக்குத் துணையான மெய் ஞானச் சிந்தனைகளில் ஈடுபடவும் முடியாது. எனவே உடம்பை அழியாது காத்திருக்கும் வழியைக் காண உடம்பை அதில் உள்ள உயிராற்றலை காப்பதற்காக வளர்த்து வரலானேன் என்று உயிர் ஆற்றலை பேணுவதற்கான முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யோகக் கலைக்கான வாழ்வியலில் உயிர் ஆற்றலை பெருக்கி உடல்கழிவுகளை அகற்றுவதன் மூலம் நமது இயல்பான வாழ்க்கை முறைகளை வாழ முடியும். இவற்றிற்கு ஆசனப் பயிற்சி, சரியான மூச்சுவிடும் முறை, உணவு முறை, கிரியைப் பயிற்சிகள் போன்ற யோகவாழ்வியல் முறைகளை பின்பற்றுவதன் மூலம் உடலின் வாதம், பித்தம், கபம் இவற்றின் சமநிலைத் தன்மை பேணப்பட்டு நோயில்லா வாழ்க்கை வாழ முடியும்.

அண்டமே பிண்டம். உலகத்தில் இருப்பவைதான் உடலில் இருக்கின்றன. உடலில் இருப்பவைதான் உலகத்தில் இருக்கின்றன. புறத்தில் உள்ளவற்றைப் புரிந்துகொண்டு அகத்தில் உள்ளவற்றை உணர்ந்து இரண்டுக்குமான தொடர்பு முறையில் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்தலே யோகக் கலைக்கான வாழ்வியல் முறையாகும்.

pathusha@thaiveedu.com

யோகசாலை

ஒரு வளமான சமுதாயத்தை நோக்கி உடல், மனம் மற்றும் ஆத்ம நலம் பேண

✓ ஆசனப்பயிற்சி ✓ மூச்சுப்பயிற்சி ✓ தியானம்

- ✓ சிறுவர்கள் ஆத்மவாக கற்றுக் கொள்ளும் முறையில் சமைந்த யோக வகுப்புகள்
- ✓ இளையோருக்கான சிறப்பு குழுவை கலா சிறிமூலப்பயிற்சி வகுப்புகள்
- ✓ ஆரம்ப மற்றும் ஆழ்நிலை வகுப்புகள்
- ✓ குழியோர் நலம் பேணும் சமூகக்கூட்டண வகுப்புகள்

புதிதானது வகுப்பு பயிற்சி அனுபவம் பெற்று உலகப் பிரசித்தி பெற்ற சிவானந்தா அமைப்பில் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்கள் யோகசாலையை ஒரு யோகசாலை சாலைவாக உருவாக்க நீங்களும் இணைப்பவும்

► தொடர்புகளுக்கு ◀

Tel: 647 760 8156 Email: yogasalai108@gmail.com
210 Silver Star Blvd, Unit 850, Scarborough, ON (Midland Ave/ Finch Ave E)

சிந்தனைக் களம் (இசை, நடனம்)

இணையத்தள அறிமுகமும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளும்

(Zoom ID: 870 9040 1999 Passcode: 872733)

15 ஜனவரி 2022 (சனிக்கிழமை) 8.30am-11.30am (கனடா-பிராறன்ரோ)
(இலங்கை, இந்தியா - 15 ஜனவரி 2022 சனிக்கிழமை 7.00pm-10.00pm)
(சி.என். - 16 ஜனவரி 2022 ஞாயிற்றுக்கிழமை 12.30am-3.30am)

- ★ வாழ்த்துரைகள்
- ★ இணையத்தள அறிமுக சிறப்புரைகள்
- ★ அரங்கிசை நிகழ்வு

**அனைவரையும் அன்புடன் வரவேற்கும்
- சிந்தனைக்களம் -**

புகை அறிவுறுத்தும் கருவிகள்

Smoke detectors

- வேலா சுப்ரமணியம்

ஒரு வீட்டில் தீ விபத்து ஒன்று ஏற்படும் சந்தர்ப்பத்தில் எமது உயிர்களைக் காக்கும் தோழராகச் செயற்படக் கூடியவை smoke detectors. அதாவது நெருப்பின் வேகம் அதிகரிக்க முன்னதாகவே இவை எமக்கு அத்தகைய ஆபத்தை அறிவுறுத்துவதால் நாம் எமது உயிரைப் பாதுகாக்கும் விதத்தில் வெளியேறவோ அல்லது மாற்று நடவடிக்கைகளை எடுக்கவோ வழிகோலுகின்றன. கனடிய பாதுகாப்புச் சபை (Canada Safety Council) யின் விதிமுறைகளுக்கு அமையவும் கனடிய சுகாதார அமைச்சின் (Health Canada) நியமங்களுக்கு

அமைவாகவும் ஒரு வீட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு தளத்திலும் நல்ல நிலையில் இயங்கக் கூடிய, ஆகக் குறைந்தது ஒரு புகை அறிவுறுத்தும் கருவியாவது பொருத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. புதிய வீடுகளாக இருந்தால் புதிய சட்ட நியமங்களுக்கு அமைவாக ஒவ்வொரு படுக்கை அறையிலும் இத்தகைய கருவிகள் பொருத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். தொடர்மாகக் கட்டடங்களாக இருக்கும் பட்சத்தில் ஒவ்வொரு குடியிருப்பு அங்கத்திலும் (Each Apartment unit) இத்தகைய புகை அல்லது நெருப்பை அறிவுறுத்தும் கருவிகள் பொருத்தப்பட்டிருத்தல் மிக அவசியம். தவறுபவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கப்படலாம்.

ஆனால், எம்மவர் மத்தியில் பலரிடமும் அலட்சியப் போக்கே காணப்படுகின்றது. பொரியல் செய்வதற்காகவும், புகை பிடிப்பதற்காகவும், சாம்பிராணி கொழுத்துவதற்காகவும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் இத்தகைய கருவிகளை நிரந்தரமாக கழற்றிவிடுவதும் அல்லது அதற்குரிய பற்றிகளை கழற்றி விடுவதும் ஒரு பழக்கமாகவே காணப்படுகிறது. இவற்றைக் கண்டு பிடித்தால் அபராதம் விதிக்கப்படலாம் என்பது ஒருபுறமிருக்க, இத்தகைய அசட்டைத்தனம் சிலவேளைகளில் விலைமதிக்க முடியாத உயிராபத்தைக்கூட ஏற்படுத்திவிடும் என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். எனவே ஒவ்வொரு வீட்டுரிமையாளரும் ஒவ்வொரு தளத்திலும் குறிப்பாக படுக்கை அறைக்குச் சமீபமாகவும், சமையலறைக்குச் சமீபமாகவும் இத்தகைய கருவிகள் பொருத்தப்பட்டிருப்பதை உறுதி செய்வதோடு அவற்றை கிரமம் தவறாது பராமரித்து வரவேண்டியதும் மிக அவசியமாகும்.

2016ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 1ம் திகதியிலிருந்து புகையை அறிவுறுத்தும் கருவி வீட்டின் ஒவ்வொரு தளத்திலும் பொருத்தப்பட வேண்டும் என்பது ஒன்றாறியோவில் சட்டத்தின் மூலம் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தவறுபவர்களுக்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அபராதம் விதிக்கப்படும் என்பது ஒரு புறம் இருக்க, இத்தகைய தவறுகளினால் வருடா வருடம் எத்தனை பேரின் உயிர்கள் வீணாகப் பலியாகின்றன என்பது இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

மேற்காட்டிய அட்டவணை 2021ல் மாதாந்த அடிப்படையில் ஒன்றாறியோ மாநிலத்தில் தீயில் அகப்பட்டு உயிர் இழந்தோர் தொகையை விளக்குகிறது.

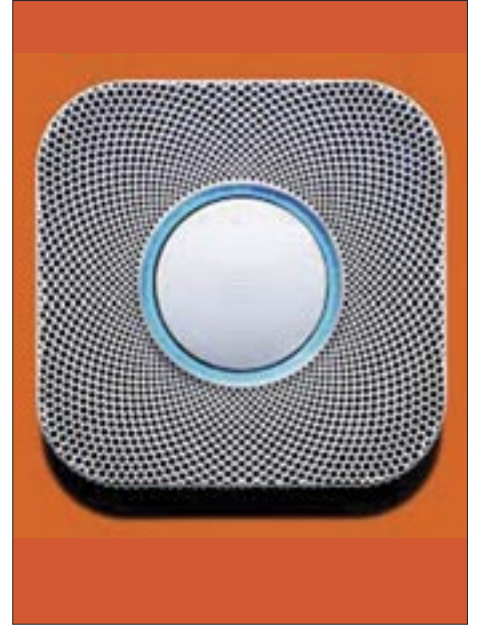
ஏன் இத்தகைய அனர்த்தங்கள், தவறுகள் நடக்கின்றன?

அறியாமை:

புகை அறிவுறுத்தி கருவியின் முக்கியத்துவத்தை அறியாமல் இருப்பது ஒரு முக்கிய காரணம். வீட்டில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும்

Table 1: Ontario monthly fatal fires (excluding Federal/First Nations properties)

2021	TOTAL	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
Fatal fires	91	15	8	16	2	7	5	7	7	10	6	8	
Fatalities	111	22	10	19	4	8	5	7	7	11	7	11	

இத்தகைய கருவிகள் ஏன் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வாறு இயங்குகின்றன என்பது பற்றி குடியிருப்போர் ஒவ்வொருவரும் அறிந்திருக்க வேண்டியது மிக அவசியம்.

கவலையீனம்:

பலருக்கும் இது பற்றித் தெரிந்திருந்தாலும் இதனைப்பற்றி பெரி துபடுத்தாது இருப்பது அல்லது அசமந்த போக்கு என்பது மற்றொரு புறம். அதாவது முக்கியம் என்று தெரிந்தாலும் சுவையான சமையலுக்காக இவற்றைக் கழற்றி விடுவார்கள். ஆனால் மீண்டும் பொருத்துவதில் அக்கறை காட்டுவதில்லை.

வீட்டில் சாம்பிராணி, தீபம் போன்ற பூசை நிகழ்வுகளுக்காகவும் பலர் இவற்றைக் கழற்றி விடுவதை அவதானித்திருக்கிறேன். மிக விரைவில் மேலே போவதற்கான பிரார்த்தனையாக இது இருக்கும் என்பதை இவர்கள் கண்டு கொள்வதில்லை.

பராமரிப்பு:

புதிய வீடுகளில் புகையறிவுறுத்தும் கருவிகள் வீட்டில் உள்ள பிரதான மின் இணைப்புடன் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இதனால் காலத்திற்குக் காலம் மின்கலங்களை (Batteris) மாற்றவேண்டியிருக்காது. ஆனால் மின்னணைப்பு இல்லாமற்போகும் பட்சத்திலும் இயங்குவதற்காக(Backup) பற்றிகள் தேவைப்படலாம் அவற்றைக் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றுதல் வேண்டும்.

பழைய வீடுகளில் மின்கலங்களில் இயங்கும் புகை அறிவுறுத்தும் கருவிகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். குறைந்தது 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை மின் கலங்களை மாற்றுவதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். கோடைகால, மாரிகால நேர மாற்றத்தின்போது தவறாது இவற்றை மாற்றுதல் சிறந்த நடைமுறையாக இருக்கும்.

புகையறிவுறுத்தும் கருவிகள் தூசு பிடித்துப் போவதால் அவை செயலற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. மாதம் ஒரு முறையாவது இவற்றை Vacuum செய்து சுத்தப் படுத்தவேண்டியது மிக அவசியம்.

பலரும் இவற்றைச் சுத்தம் செய்யத் தவறுவதால் தற்போது வரும் புதிய கருவிகள் தூசு பிடித்ததும் சத்தமிடும் விதத்தில் செய்யப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடியும். ஒரு வீட்டில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் புகையறிவுறுத்தும் கருவிகள் அல்லது காபனோரொக்சைடை அறிவுறுத்தும் கருவிகள் ஆயுட்காலம் வரைக்கும் சரியாக வேலை செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடாது. இவை முதல் 5 வருடங்களுக்கு மட்டும்தான் சரியாக இயங்கக் கூடியது என அதன் உற்பத்தியாளர்கள் அறிவுறுத்தி உள்ளதுடன் இதனைக் கண்காணிக்கும் பொருட்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட திகதி அவற்றில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ளவும்.

இவற்றை எப்போது மாற்றுதல் வேண்டும்?

புகையறிவுறுத்தும் கருவிகளில் பச்சை நிற விளக்கு எரிந்து கொண்டிருப்பதை பலரும் அவதானித்திருக்கலாம். இது மின்வளம் இருப்பதை அறிவுறுத்துகிறதே தவிர அதன் செயற்பாட்டை உறுதிப்படுத்தவில்லை என்பதை கவனத்திற்கொள்ளவும். அவற்றில் இருக்கும் Test Buttonஐ அழுத்தினால் சத்தம் போடுவதை அவதானிக்கலாம். இதனை ஓர் அடிப்படை சோதனைமுறை என எடுக்கலாமே தவிர இது முற்றிலும் சரியான, அல்லது உறுதியான சோதனை முறை அல்ல என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ளவும். Toronto தீயணைக்கும் படையினரின் அறிவுறுத்தலின்படி மாதம் ஒருமுறை Test Button மூலம் அவற்றை சுத்தம் செய்யும் போது சரிபார்த்துக் கொள்ளலாம் எனவும், வருடம் ஒரு முறையாவது உண்மையான புகைமூலம் 'Burn and Smoke Without Flame' பரிட்சித்தல் அவசியம் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மறுவார்த்தைகளில் கூறுவதனால் எம்மவர்க்கு இலகுவாகக் கிடைக்கக்கூடிய பரிட்சைக் கான கருவி 'ஊதுபத்தி' என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுவாகக் கூறுவதானால் 10 வருடத்திற்கு ஒரு முறையாவது இத்தகைய கருவிகளை முற்றாக மாற்றிவிடுதல் அவசியம். பிரதான மின் இணைப்புடன் பொருத்தப்பட்டதாயினும் சரி, பற்றறியில் இயங்குபவையாக இருந்தாலும் சரி 10 வருடத்திற்கு ஒரு முறை மாற்றி விடுதல் சிறந்தது எனப் பல ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன. இவற்றில் இருக்கும் Sensor காலப்போக்கில் செயல் இழந்து போவதால் இவற்றை மாற்றுதல் அவசியமானது.

காலத்திற்குக் காலம் மாகாண அரசோ மத்திய அரசோ மக்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு புதிய புதிய சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தாலும் அவற்றை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி நலன் பெறும் பொறுப்பு குடியிருப்பாளர்களின் கையிலேயே தங்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு தளத்திலும் புகை யறுவுறுத்தும் கருவி பொருத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று 2006ல் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் தற்போது ஒவ்வொரு படுக்கையறைக்கும் உரிய கட்டட நியமமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது கட்டப்படும் புதிய வீடுகளில் இவற்றை அவதானிக்க முடியும்.

ஒரு சிறிய அளவிலான பணத்தைக் காலத்திற்குக்காலம் செலவழிப்பதன் மூலமும், ஒரு சிறிய நேரத்தை ஒதுக்கி இவற்றைப் பராமரிப்பதன் மூலமும் விலை மதிப்பற்ற உயிர்களைக் காக்க ஒவ்வொருவரும் கவனம் எடுப்போம் என உறுதிக்கொள்வோமாக.

'Test your smoke alarms monthly with smoke. Models that have a test button also Need to be tested monthly with smoke because the test button may only tell you that the buzzer works, and not necessarily that the smoke-sensing mechanism is functioning?'

velasubramaniam@thaiivedu.com

BUY^{OR}SELL

PYRAMID GROUP
REAL ESTATE PROFESSIONALS
www.pyramidgroup.com

POWER BROTHERS
REAL ESTATE

UTHAYAN BROKER **SIVARAJAH**

416.301.5555

RAJ BROKER **SIVARAJAH**

416.843.3333

KUMAR SALES REPRESENTATIVE **SIVARAJAH**

416.453.7777

@uthayansivarajah @uthayansivarajah

ROYAL LEPAGE **ignite**
Realty, Brokerage

795 Milner Avenue, Toronto, ON M1B 3C3
Office: 416-282-3333 | Fax: 416-272-3333

INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

INTEGRITY | KNOWLEDGE | SUCCESS | TEAMWORK

பதற்றம் எமது முதல் எதிரி

- சி. நற்குணலிங்கம்

வாழ்வில் எல்லோரும் பதற்றத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். துயரத்தின் உணர்வுகள் அதிகமாக இருக்கும்போது, அன்றாட காரியங்களை செய்வதிலிருந்து நம்மை தடுக்கும்போது ஏற்படுவது பதற்றம். பதற்றம் (Anxiety) என்பது மக்களில் மிகவும் பொதுவான மன நலக் கவலையாகும். மனப்பதற்றம் ஒரு சாதாரணமான உணர்வு. பத்தில் ஒருவர் தன் வாழ்நாளில் சில சமயங்களில் மனப்பதற்றம் மற்றும் அச்சக்கோளாறினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நாம் நினைத்தது நடக்காமல் போய்விடுமோ என்ற எதிர்மறையான ஒரு எண்ணம். நாம் எதிர்பாராத தீமை ஏதும் நடந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் பதற்றம் ஆகும். ஒருவருக்கு விருப்பமில்லாத, ஒவ்வாத, பயம் கலந்த அல்லது எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கும் என்று அறிய முடியாத ஒரு செயலுக்கு உடல் மற்றும் மூளையின் ஒருங்கிணைந்த ஒருவித எதிர் வினைப்பாடு பதற்றம் ஆகும். பதற்றம் மனித உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு. பதற்றம் எல்லாக் கட்டத்திலும் இருக்கும். பதற்றம் என்றால் முடிவு எந்தப் பக்கம் போகும் என்பது தெரியாதநிலை. இது எல்லா வயதினருக்கும், எல்லாத் தரப்பினருக்கும் பொருந்தும். இது எமது வாழ்வில் முதல் எதிரியாக வந்துசேராதிருக்கப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

உங்களது செயலை உங்களால் செய்ய முடியாமல் போனால் தான் பதற்றம் பிரச்சினையாகும். ஒரு செயலை செய்யும்போது வெற்றி கிடைக்குமா? தோல்வி கிடைக்குமா? என்ற நிலை, பரீட்சையில் சித்தியடைவேனா? சித்தியடையமாட்டேனா? என்ற நிலை, பரீட்சைக்கு படித்தது வருமா? வராதா? என்ற நிலை, வேலையில் பதவி உயர்வு கிடைக்குமா? கிடைக்காதா? என்ற நிலை, எந்தப் பாடசாலையில் பிள்ளையை சேர்க்க முடியும்? என்ற கேள்வி, இப்படியான சமநிலையற்ற நிலையில் பதற்றம் நம்மைத் தேடி வரும். வாழ்வில் தோல்வி என்பது 98%. தோல்வி என்பது வாழ்வில் சகஜம். வாழ்க்கை என்றால் போராடத்தான் வேண்டும். மன அமைதியற்ற எண்ணங்கள், வாழும் சூழல், வேலையில் அதிக அழுத்தம், உடல் நிலைக் கோளாறுகள் உள்ளவர்களிடம் மனப்பதற்றம் அதிகம் வருகிறது. அத்துடன் நேர்காணலுக்குச் செல்லும் நபர், பொதுத்தேர்வு எழுதும் மாணவர், தேர்தல் களத்தில் நிற்போர்,

காதலை வெளிப்படுத்தும் ஒரு இளைஞர் இவர்கள் இத்தகைய தருணங்களில் பதற்றம் கொள்வர்.

நம்மில் சிலர் பிறப்பிலேயே மற்றவரைவிட அதிக பதற்றமுள்ளவராக இருப்போம். அதற்கு மரபுவழி காரணமாக இருக்கலாம். இயற்கையிலேயே பதற்றம் இல்லாதவர்கூட போதுமான அழுத்தம் அல்லது கவலையினால் பதற்றம் அடைவர். மோசமான அனுபவங்களோ, வேலை இழப்பு போன்ற நிகழ்கால பெரிய மாற்றங்களோ பதற்றத்துக்குக் காரணமாக அமைகின்றது. 'என்ன நடந்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள். இன்பம், துன்பம் எது வந்தாலும் மன அமைதியை மட்டும் இழந்து விடாதே' இது சுவாமி விவேகானந்தர் கூற்று. இழந்தால் பதற்றப்படுவாய். இப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற எச்சரிக்கை உணர்வு, சரியாக நடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம், நம் இயல்புத் தன்மையை மாற்றி பதற்ற உணர்வை தோற்றுவித்துவிடும். அனைத்துமே பிரச்சினை இல்லாமல் முடிய வேண்டும், சரியாக நடக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு நம்மை அந்தப் பணி முடியும்வரை நிம்மதி இழக்க வைத்து, இனம்புரியாத பதற்றத்தையும் ஏற்படுத்தி நம்மை மட்டுமல்ல, நம்மைச் சார்ந்தோரையும் நெருக்கடிக்கு ஆளாக்கும். நேர்மையாக இருப்பதும், நேரம் தவறாமையை பின்பற்றுவதும் நல்ல விடயம்தான். ஆனால் அதுவே உங்களுக்கும், உங்களை சார்ந்தோருக்கும் பதற்றத்தை ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது. அதே நேரம் ஆபத்துத் தான். வளைந்து கொடுக்கும் மரம்தான் நீண்ட காலம் வாழும். நேரான மரம் தேவைக்கு விரைவில் வெட்டப்பட்டுவிடும். தனது தவறுகளை உணர்ந்தவர்கள் திருந்திவிடுவார்கள். தன்னுடைய தவறுகளை நியாயப்படுத்துபவர்கள் பதற்றத்துக்கு ஆளாக நேரிடும். திடீரென்று எதிர்பாராமல் ஏற்படும் கடுமையான பதற்றம் பேச்சுமாகும். அச்சக்கோளாறு என்பது சில குறிப்பிட்ட ஆபத்தில்லாத சூழ்நிலைகளோ அல்லது பொருட்களோ பதற்றத்தை ஏற்படுத்துவதாகும். பதற்றப்படுபவர்களுக்கு இந்தப் பூமியில் எதுவும் சாத்தியம் இல்லை. இவர்கள் மனிதப்பதராகும்.

பதற்றத்தை தவிர்த்து வாழப்பழக வேண்டும். பதற்றத் தருணங்களில் அதை இயல்பாக கையாளத் தெரிந்தவர்கள் பதற்றத்திலிருந்து விலகி வேறுவிதமாக நடந்துகொள்வார்கள். மனிதர் மிகுந்த தைரியசாலியாக, எதனையும் ஏன்?, எதற்கு? என்று ஆராய்ந்து அதனை எதிர்கொள்வாராயின் பதற்றத்திலிருந்து விலகிக்கொள்ளலாம். உங்கள் பதற்றம் எந்த சூழ்நிலையில், எந்த நேரத்தில் அதிகரிக்கின்றது எனக் கவனியுங்கள். எந்தச் சூழ்நிலையில், எந்த நேரத்தில் நிவர்த்தியாகின்றது எனக் கவனியுங்கள். இவற்றைக் கவனத்தில் எடுத்தால் ஆரம்பத்திலேயே இவற்றை நீங்கள் சரிசெய்து கொள்ளலாம். தினமும் 15 நிமிடம் அமைதியாய் எதுவும் செய்யாது, எதுவும் நினைக்காது இருப்பின் இது மிகப்பெரிய மாற்றத்தினை மூளையில் ஏற்படுத்தும். பிரச்சினைக்கு எவ்வாறு முடிவெடுக்க வேண்டும்? தோல்வி அடைந்தால் என்ன செய்ய வேண்டும்? தோல்வி அடைந்தால் மீளவதற்கான திட்டம் வகுத்து, சிங்கம்போல் யோசித்து நடந்து கொள்ள வேண்டும். சிங்கம் கடந்துவந்த பாதையை திரும்பித் திரும்பி நோக்கும். சின்ன விஷயங்களுக்கு முதலிலேயே முடிவெடுக்க வேண்டும். தவறிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளுங்கள். வலியை நேசிக்கப் பழகுங்கள் மீளலாம்.

ஒருவர் பதற்றத்தில் இருக்கிறார் என்பதை அறிந்தால்தான் அவரை அதிலிருந்து மீட்டெடுக்கலாம். பதற்றத்தில் இருப்பவர் பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு ஆளாவார். அவரிடம் காணப்படும் அறிகுறிகளை வைத்து கண்டுகொள்ள முடியும். அமைதியின்மை அல்லது எரிச்சல், இதயத் துடிப்பு, மூச்சுத் திணறல், வியர்வை வெளியேற்றம், நடுக்கம், வயிற்றுவலி, அடிக்கடி சிறுநீர் கழித்தல், குடல் நோய், எப்பொழுதும் கவலையாக இருத்தல், சோர்வு, எளிதில் கோபம், தூக்கம் பாதிப்பு, மனதை ஒருமுகப்படுத்த முடியாமை, தெளிவின்மை, கைநடுக்கம், குழப்பம், வேண்டா வெறுப்பாக வேலைகளை செய்தல், மூளையை கட்டிவைத்த மாதிரி இருக்கும், கைகள் இறுக்கமாக இருக்கும், செயற்பட முடியாத நிலை இவைபோன்ற பலவிதமான இடையூறுகளை பதற்றம் உற்பத்தி செய்கின்றது. பதற்றம் நீண்ட காலத்துக்கு ஒரு விளைவை ஏற்படுத்தப்போவதில்லை. இது உங்கள் மனதில்தான் தங்கியுள்ளது. எவ்வாறாயினும் இதற்குள் அகப்படாமல் இருக்க வேண்டும். அகப்பட்டால் விரைவில் மீளவேண்டும்.

நாம் எல்லோருமே பயமுறுதல் அல்லது கடினமான சூழ்நிலையில் பதற்றமடைவோம். அந்த சூழ்நிலைக்கு பழகிவிட்டாலோ அல்லது அந்த சூழ்நிலையிலிருந்து விலகினாலோ பதற்றம் முழுமையாக நீங்கும். ஆனால் எந்த வெளிப்படையான காரணமும் இல்லாமல் எப்பொழுதுமே பதற்றமாக இருந்தால் அது இயல்பு வாழ்வை நிச்சயம் பாதிக்கும். பதற்றம் ஏற்படும்வேளை பொறுமையாக இருத்தல், சுவாசத்தை மெதுவாக்க முயற்சித்தல், உடற்பயிற்சி செய்தல், திறந்த பகுதியில் சுற்றி நடத்தல், பாடுதல், ஆடுதல், தாவரங்களுக்கு நீர் ஊற்றல், பதற்றத்துக்கான காரணத்தை உணர்தல், பதற்றத்தை ஒரு கோளாறின் அறிகுறியாக ஏற்றுக் கொள்ளல் மூலம் தப்பிக்கொள்ளலாம். பதற்றம் அடையாமல் காரியத்தில் இறங்க வேண்டும். பதறாத காரியம் சிதறாது என்பார்கள். எதனால் பதற்றம் ஏற்படுகிறது எனத் தெரிந்தால் அது விரைவில் மறைந்துவிடும். அந்தச் சூழ்நிலை அல்லது பிரச்சினை மறைய பதற்றம் மறையும். சில சூழ்நிலைகள் அச்சுறுத்தலை தூண்டும். அது பதற்றத்தை நீடிக்கச் செய்யும். மகிழ்ச்சியை உருவாக்கும் சுரப்பிகள் விழித்துக்கொள்வதால் பதற்றநிலை கட்டுப்படுகிறது. விற்றமின் 12 அதிகமாக எடுத்துக்கொண்டாலும் பதற்றக்கோளாறு தடுக்கப்படும்.

பதற்றம் சிலரை பேச விடாது. சிலரை அதிகம் பேச வைக்கும். சிலரை விநோதமாக நடந்துகொள்ள வைக்கும். தைரியம் ஏற்பட்டால் ஒரு விஷயத்தை நம்மால் துணிச்சலாக முன்னெடுத்துச் செய்ய முடியும். தைரியம் உருவாவதற்கு முயற்சி முதன்மையானது. தனக்கு எதுவும் ஆகிவிடாது என்கின்ற அந்த உணர்வுதான் தைரியம். தைரியம் ஒரு உணர்ச்சி வெளிப்பாடுதான். எதையும் சாதிக்கக் கூடிய தன்மையைக் கொடுக்கும். எவ்வளவு பிரச்சினை வந்தாலும் நின்று சமாளிப்பது மனத்தையே தான். பதற்றத்திலிருந்து விடுபட அதாவது, மனதை எளிதில் காயப்படுவதிலிருந்து தற்காத்துக்கொள்ள, தாங்கிக்கொள்ள உதவும்.

ஒரு காரியத்தை முடிக்கும் வகையையும், அதனால் வரும் இடைஞ்சலையும், இறுதியில் கிடைக்கும் பயனையும் தீர்மானித்து காரியத்தில் இறங்குபவருக்கு பதற்றம் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. வந்த துன்பத்தை இன்பமாக நினைப்பவருக்கு பதற்றம் ஒரு திண்டாட்டமாக இருக்காது. செய்யும் செயல்களை முழுமையாக அறிந்து தீர் ஆலோசிக்காமல் தொடங்குவது பதற்றத்தில் முடியக்கூடும். செய்யக்கூடாத செயலைச் செய்வதும், செய்ய வேண்டிய செயலை செய்யாமல் விடுவது அல்லது தாமதிப்பது பதற்றத்தை ஏற்படுத்தும். செய்ய வேண்டிய வேலையைப்பற்றி அந்த வேலை தெரிந்தவர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து நிதானமாக செயற்படுபவர்கள் பதற்றத்தை தவிர்த்துக்கொள்ளலாம். நல்ல மனம் இருப்பதும், சேர்ந்த மனிதர்கள் நல்லவர்களாக இருப்பதும் எந்தச் செயலும் பதற்றமின்றிச் செய்ய உதவும்.

வாழ்க்கை என்றால் ஆயிரம் இருக்கும், வாசல் தோறும் வேதனை இருக்கும். இதை யோசித்து பதற்றம் அடையலாமா?. 'தோல்வி இல்லாத வாழ்க்கை பயனற்றது', 'போராட்டம் இல்லாத வாழ்க்கையில் சுவை இருப்பதில்லை' சுவாமி விவேகானந்தர் பொன்மொழி. மனதை திடப்படுத்தி வாழப்பழக வேண்டும். விமர்சனங்களுக்கு அஞ்சக்கூடாது. விமர்சனங்களை சகித்துக்கொண்டு வாழ்வியலை செலுத்த வேண்டும். பதற்றம் தவிர்க்க...

அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தால் செயின்.

இடமறிந்து, தெளிவாக ஆலோசித்து ஒரு செயலை செய்ய முற்பட்டால் வெற்றிக்கு மனத்துணியே துணையாகும் என வழிகாட்டுகிறது வள்ளுவம். பதற்றம் அடைபவர் தானும் வாழாமல் தன் குடும்பத்தையும் வாழ வைக்க முடியாமல் தத்தளிப்பார். அது ஆளுமைக்கு அழகல்ல. வாழ வழி காட்டும் வாழ்வியல் நூலில்...

நல்லாண்மை என்பது ஒருவருக்கு தான்பிறந்த இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொள்ளல்.

அதாவது, ஒருவருக்கு சிறந்த ஆண்மை என்பது, தான் பிறந்த குடித்தனத்தை சிறப்பாக தலைமை ஏற்று நடத்துவதுதான் என்கிறார் வள்ளுவர். ஆனால் பதற்றம் உள்ளவருக்கு இது பொருத்தப்பாடற்றதாகக் காணப்படும். எனவே இவற்றை மனம்கொண்டு வாழ்வியல் நிரோட்டத்தில் கலப்பதன் மூலம் பதற்றம் தவிர்த்து மகிழ்வாக வாழமுடியும். இல்லையேல், பதற்றம் எம் வாழ்வியலில் எம்முடன் எமது முதல் எதிரியாகவே தொடர்ந்து பயணிக்க விரும்பும்.

natkunalingham@thaiveedu.com

சொர்க்கமே என்றாலும் அது சொந்த வீடு போல வருமா...

Uthayan Alex Sivasambu B.Sc. (Hons), M.B.A
Broker

Ottawa: 613.276.SALE (7253)
Toronto: 416.659.SELL (7355)
alex-sivasambu@coldwellbanker.ca, www.sivasamburealty.com

COLDWELL BANKER

முடிவில் ஆரம்பம்

- குமார் புனிதவேல்

சாந்தி தான் தயாரித்த பலகாரங்களை ஒரு பிளாஸ்டிக் பெட்டியில் வைத்து அத்துடன் இரண்டு பேப்பர் டவலையும் வைத்தாள். அவள் மனதில், அதிகம் தூக்கமாத்திரை போட்டு சாவிலிருந்து தப்பியவர்களுக்கு எந்த வகையான உணவுவகை கொடுக்கலாம், கொடுக்கக்கூடாது என சிந்தனை ஓடியது. அது மட்டுமல்ல வைத்தியசாலைக்குள் உணவுகள் எடுத்துச் செல்ல விடுவார்களா? என்ற சந்தேகமும் இருக்கவே செய்தது.

இவை அனைத்தும் அவள் திலகனைப் போய் சுகம் விசாரிப்பதற்கே. திலகன் சாந்தியின் கணவன் சுந்துவின் நெடுநாளைய நண்பன். இலங்கைக்கு வந்து சாந்தியை மணம் முடிக்குமுன் ரொறன்ரோ நகரத்தின் குட்டி யாழ்ப்பாணம் எனப்படும் ஜேம்ஸ்டவுனில் ஒரு தொடர்மாடிக் கட்டடத்தில் ஒன்றாக வாடகைக்கு பல வருடம் இருந்தவர்கள்.

இலங்கையில் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு ஆசிரியைத் தொழில் செய்து கொண்டிருந்த சாந்தியை, கனடாவிலிருந்து வந்து திருமணம் செய்தான் சுந்து. அப்போதே திலகன் பற்றி விபரமாய் கூறி இருந்தான். திலகன் ஒரு நல்ல கவிஞனும் கூட. அப்போது சுந்து, சாந்திக்கு காட்டிய ஒரு கவிதை ருபகத்திற்கு வந்தது. இந்தப் பாட்டை சுந்து தன் பர்ஸில் கொண்டு திரிவான்.

*உயர் மலை முகட்டில் தோன்றும் ஆதவன் நீ
உயிர் தரும் நன்னீராய் தோன்றிய ஆண்மகன் நீ
பயிர் துளிர் தோற்றும் மழைநீராய்
வியர் துளிர் தோன்ற அணைப்பாயே*

வைத்தியசாலைக்கு புறப்பட குனிந்து பையை எடுக்க முயலுகையில் வயிறு தடையாய் இருந்தது. சாந்தி தற்போது ஆறுமாத கர்ப்பிணி.

புதுமணத்தம்பதிகளாய் வந்திறங்கிய சுந்து சாந்தி சோடியை பியர்சன் விமானநிலையத்தில் சந்திப்பதற்கு திலகன் வந்திருந்தான். சில வாரங்களுக்கு பிரிந்திருந்த இரு நண்பர்களும் கண்டதும் ஒருவரை ஒருவர் ஓடி அனைத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் சாந்தியை கண்டவுடன் திலகன் விலகிக் கொண்டான் மின்சாரம் தாக்குண்டது போல்.

இரண்டு நண்பர்களும் சிரித்துக் கதைத்தபடி முன்னே நடக்கவும்

சாந்தி பின் தொடர்ந்தாள். சுந்து இலங்கை வருமுன்பே ஒரு தொடர்மாடிக் கட்டடத்தில் இடம் எடுத்து வைத்திருந்தான். வாடகைக்காரில் புதுமணத் தம்பதிகள் பின்னால் சோடியாக இருக்க திலகன் சாரதிக்கு பக்கத்து இருக்கையில் இருந்து வந்தான்.

வண்டி புறப்பட்ட சிறிது நேரத்தில் சாந்தி 'அண்ணை வீட்டிற்கு வாருங்கள், சாப்பிட்டு விட்டு போகலாம்' என்று கேட்டாள். உடனே சுந்துவும், 'வாவேன் பிஸ்ஸா எடுத்து சாப்பிட்டு விட்டு போகலாம்?' என்று கேட்டான். ஆனால் திலகனோ முடிவாக மறுத்து விட்டான். அவர்களுடன் இருக்கையில் தான் புறத்தி ஆள் போல் உணர்ந்தான். வீடு வந்தவுடன் மூவரும் இறங்கி, திலகன் தனது தொடர்மாடிக் கட்டடத்திற்கு பஸ் எடுத்துச் சென்றான். இருவருமாக அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை மத்தியானச் சாப்பாட்டுக் வரச் சொல்லி வற்புறுத்தியதால் ஓம் என்று ஒப்புக்கொண்டான் திலகன்.

அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை வந்தவன் ஒரு கதையும் பேசாமல் கேட்ட கேள்விகளுக்கு மட்டும் ஒரு சொல்லில் பதில் சொன்னான். சாப்பிட்ட உடனேயே புறப்பட்டு விட்டான். கதவை மூடியவுடன் சாந்தி தன் கணவனிடம் கேட்டாள். 'என்ன நீங்கள் 'உங்கள் friend நல்ல கவிஞர், நல்ல முல்பாத்தியாய் கதைப்பார்' என்றீர்கள். அவர் ஒரு கதையும் இல்லை கேட்ட கேள்விக்கு ஒரு சொல் பதில்தான் கிடைத்தது' என்றாள். அதற்கு பதிலாக சுந்துவிடம் இருந்தும் ஒரு சொல்லில்தான் பதில் கிடைத்தது, 'தெரியாது' என்று. சாந்தியோ தன் கணவனில் பையில் இருந்து சிறுசிறு துணுக்குகளாக பல கவிதைகள் கண்டெடுத்து வாசித்து மகிழ்ந்திருக்கிறாள்.

வெவ்வேறு வைத்தியசாலை நான்காவது மாடியில், சாந்தி தாதிகளிடம் விசாரித்தபோது ஒரு தாதி, இப்போ அவன் நல்லாக தேறி வருவதாகவும் இரண்டொருநாளில் வீடு திரும்பலாம் என்று தெரிவித்தாள்.

அவன் இருந்த அறைக்கட்டிடடியில் வந்ததும், அங்கிருந்த சிறு மேசையில் தான் கொண்டு வந்த பையை வைத்தாள். அவனுடைய வெள்ளை முகம், அதனிலும் வெளிறிய கட்டில் விரிப்புக் கூடாக, சுருண்ட மயிருடன் அழகாய்த் தெரிந்தது. அவனுடைய சிவந்த உதடுகளும், அழகான மூக்கும் பார்க்கும் போது அவன் ஒரு பெண்ணாக பிறந்திருந்தால் என்று எண்ணத்தோன்றியது.

முன்பு ஒருமுறை அவள் சுந்துவிடம் திலகனுக்கு காதலி யாரும் உண்டா எனக் கேட்டபோது பதில் ஏதும் கூறாது மற்றப்பக்கம் அவன் திரும்பிப் பார்த்தது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அப்போது அவள் அறியாமல் அவள் மனதில் ஏற்பட்ட பொறாமை அவள் நினைவுக்கு வந்தது.

வேறு ஒரு நாள் சாந்தி சுந்துவிடம் 'ஏன் உங்கள் மிக நெருங்கிய நண்பர் தனியே இருக்கிறார்? ஆனால் உங்கள் வீட்டிற்கு வர மறுக்கிறார்?' என்று கேட்டாள். அதற்கு சுந்து தன்னை மறந்து கோபத்துடன் 'உனக்கு என்ன வந்தது பெண்கள் இப்படித்தான் சந்தேகம் பிடித்த பிராணிகள். காரணம் இல்லாமல் ஏன் சந்தேகப் படுகிறாய்?' என்றான். உடனே சாந்தி 'உங்களுக்கு என்ன நடந்தது? வேலை இடத்தில் ஏதும் பிரச்சனையா?' என்று கேட்டாள். உடனே சுந்து தன்னை சுதாரித்துக் கொண்டு, 'சீச்சி, என்னுடைய பிழைதான், சரி அவனை மன்னித்து விடு' என்றான். ஒன்றும் புரியாமல் அவள் கேட்டாள், 'என்ன சொல்கிறீர்கள்?'

ஆனால் இப்போ அவளுக்கு யாவையும் புரியாத் தொடங்கியது.

அவள் வயிற்றில் குழந்தை உருவாகி வளரத்தொடங்க சுந்து அவளுடன் நெருக்கமாகி நண்பனை மறந்து அவளுடனே இருந்தான். ஒருநாள் வைத்தியரைப் பார்க்க சென்றவேளை பிறப்பது ஆண் குழந்தையாக இருக்கும் என்றார். வீடு திரும்பிய பின் வரவேற்புறையில் அமர்ந்து TV பார்க்கையில் 'பிள்ளைக்கு திலகன் என்ற பெயர் வைப்போம்' என்றாள். சுந்து தன் முகத்தை அவள் மடியில் புதைத்தான். அவன் விக்குவதை அவள் உணர்ந்தாள்.

அந்த நினைவுகள் மீள் வந்தன.

திலகன் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டவேளை அவனது மாமனார் தொலைபேசியில் அழைத்து அறிவித்தார். உடனே சுந்து புறப்பட்டுப்போய் நண்பனுக்கு நினைவு திரும்பும் வரை அவனோடு தங்கி இருந்து திரும்பினான். வந்தவன் சாந்தியின் தோளினைக் கையால் அனைத்தபடி வரவேற்புறையில் துயின்ற விட்டான்.

அடுத்த நாள் வேலைக்கு சுந்து புறப்பட்ட பின் சாந்தி வைத்தியசாலைக்கு வந்திருந்தாள். சுந்துவிடம் கூடச் சொல்லவில்லை. படுத்திருந்த திலகன் மெதுவாக கண்ணைத் திறந்து அவளை நோக்கினான். அவன் தன்னை பார்க்கவே பயப்படுவது அவளுக்குத் தெரிந்தது.

அவனது அழகான கருவிழியைப் பார்த்தபடியே சாந்தி 'நீர் ஏன் அப்படிச் செய்தீர் என்று எனக்கு தெரியும் திலகன்' என்று சொன்னாள். அவன் அச்சத்துடன் அவளை நோக்கியபடி ஒன்றும் பேசாமல் இருந்தான்.

அவள் தன் பார்வையை எடுக்காமல், 'நீர் ஏன் என்மேல் பொறாமைப்படுகிறீர் என்றும் எனக்குத் தெரியும்' எனக் கூறவும் அவன் அவளை நோக்கி கேட்டான் 'நான் ஏன் உன் மேல் பொறாமைப்பட வேண்டும்' என்றான்.

அவள் ஒரு புன்முறுவலுடன் 'ஏன் என்றால் என்னைப்போல் உமக்கு ஒரு குழந்தையைப் பெற முடியாது' என்று கூறியபடி, கதிரையில் இருந்து எழுந்து தனது தள்ளிக் கொண்டிருக்கும் வயிற்றை சற்று விலக்கிக் காட்டி விட்டு வெளியே கதவை நோக்கி திரும்பினாள்.

'சாத்தானே! நீ வெளியேறு!' என்று தன் வாய்க்குள் முணுமுணுத்தான் திலகன்.

அமைதியாக ஒரு புன்னகை அரும்ப வெளியில் வந்து கதவைச் சாத்தினாள் சாந்தி.

திரும்பி விராந்தையில் நடக்கையில் அவள் வாய் தான்படித்த திலகனின் முதலக் கவிதையை முணுமுணுத்தது.

kumar.punithavel@thaiiveedu.com

Buy, Sell
Invest

RE/ON

Homes Realty Inc.

Brokerage

Gnani & Judy

Real Estate

www.reongtahomes.com

www.reongtacondos.com

Judy

Gnanendran

Gnanendran

Realtor

416.629.9797

(905) 209 8080

25 KARACHI DR, UNIT #15
MARKHAM, ON L3S 0B5

Narasingham

Realtor

416.937.8090

புலமும் நிலமும்

‘அம்மா, அரை றாத்தல் கூப்பன் மா வாங்கினான், இந்நாங்கோ. கெதியாப் பசையைக் காய்ச்சுங்கோ’.

முகுந்தன், தாய் கமலத்திடம் மாவைக் கொடுத்தான். கமலம் அதை வாங்கிப் பக்குவமாகப் பசையைக் காய்ச்சி எடுத்துக் கொண்டு வீட்டுத் திண்ணைப் பக்கமாக வந்தாள். முகுந்தன், தம்பி சேந்தனுடன் சேர்ந்து வேலைக்குரிய ஆயத்தங்களைச் செய்தான். முகுந்தனின் தந்தை மாணிக்கம் அப்போது தான் கூலி வேலை முடித்து வந்தவர் படபடவெனக் கிணற்றடியில் நாலுவாளி அள்ளிக் காகக்குளிப்பொன்றை முடித்தார். சாமியறைக்குப் போய் ‘அப்பனே முருகா, எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும். எல்லோரும் எல்லாமும் பெற்று வாழ வேண்டும்’ எனச் சின்னதொரு குரலோசையுடன் கும்பிட்டார்.

மனைவி, பிள்ளைகளுடன் இணைந்து தானும் வேலையில் சேர்ந்து கொண்டார். முகுந்தன் பழைய வேட்டித் துணி ஒன்றை எடுத்து மூக்கை முன்புறம் முடித் துணியைத் தலையின் பின்புறம் கட்டிக் கொண்டான். ஐந்து மடிப்பு உள்ள காங்கேசன் சீமெந்துப் பைகள் உள்ள கட்டு ஒன்றை எடுத்தான்.

பையின் பின்பக்க நூல்களைப் பக்குவமாக அவிட்டு ஒவ்வொன்றாக எடுத்தான். சீமெந்துத் தூசி உள்ள பேப்பர் மடிப்பைப் பழைய துணியால் நன்றாகத் துடைத்து எடுத்தான். அந்தப் பேப்பர்களைத் தம்பி சேந்தனுக்குக் கொடுத்தான். சேந்தன் அவற்றின் தாள்களைப் பெரிய மாட்டுத் தாள் பாக் ஒட்டுவ தற்கேற்ப வெட்டக் கூடியதாக மடித்துத் தாயிடம் கொடுத்தார். தந்தையிடம் சிறிய மாட்டுத்தாள் பாக் ஒட்டக் கூடியதாக வெட்டக் கூடியதாகக் கொடுத்தான். பிள்ளைகள் இருவரும் இப்படியே கொடுக்கக் கொடுக்கத் தாயும் தந்தையும் பக்குவமாகப் பசை பூசி ஒட்டினார்கள்.

இப்படியே வேலை வேக வேகமாகத் தொடங்கியது. பைகள் எல்லாம் வெட்டப்பட்ட பின்பாக முகுந்தனும் சேந்தனும் தாய் தந்தையுடன் சேர்ந்து ஒட்டத் தொடங்கினார்கள்.

அது நல்லதொரு வெய்யில் காலம். இரவோடு இரவாகப் பைகள் கள்ளமில்லாமல் நன்றாகக் காய்ந்து விடும். அடுத்தநாள் சனிக்கிழமை பின்னேரம் ரவுணில் உள்ள சண்முகம் ஸ்ரோர்ஸ் கடைக்கு எடுத்துச் சென்று விற்றுக் காசாக்கலாமென முகுந்தன் மனக் கணக்குப் போட்டான். தகப்பன் மாணிக்கத்துக்கு வரும் கூலித்தொழில் வருமானம் அவர்களது குடும்பத்தின் சாப்பாடு தேத்தண்ணி, சவர்க்காரம், பவுடர், சீப்புக்குத் தான் காணும். தகப்பன் வருத்தம் துன்பமென இயலாமல் நாலெந்து நாள் நின்றால் குடும்பச் சக்கரம் சுழல்வது பெரும் கஸ்ரம்தான். எல்லா நாளும் கூலி வேலை கிடைக்காது.

தாங்கள் படித்து முன்னேற வேண்டுமென்ற கல்வித் தாகத்திற்காக முகுந்தன் கட்டட வேலை நடக்கும் இடங்களுக்குச் சென்று சீமெந்துப் பைகளை வாங்குகின்றான். குடும்பமாக இணைந்து வேலை செய்து மாட்டுத் தாள் பைகள் விற்று வரும் காசை எடுத்துத் தனதும் தம்பி சேந்தனதும் கல்விச் செலவுகளை நிறைவு செய்கின்றான். மிச்சம் மீதம் வந்தால் தாய் கமலத்திடம் கொடுப்பான்.

மாணிக்கமும் கமலமும் தங்கள் பிள்ளைகள் கஸ்ரம் தெரிந்து கைத்தொழில் ஒன்றைச் செய்து உழைத்துக் கெட்டித்தனமாகப் படிப்பதையிட்டு மனதுக்குள் பெருமை கொள்வார்கள்.

- வேதநாயகம் தபேந்திரன்

ஊரார் மெச்சும் வண்ணம் முகுந்தனும் சேந்தனும் நல்ல பழக்க வழக்கங்களுடன் இருப்பதையிட்டும் சந்தோசப்பட்டார்கள்.

இருள் விலகியும் விலகாத அதிகாலைப் பொழுது. ‘பாக்கி அண்ணை..., பாக்கி அண்ணை...’ படலையில் கேட்ட குரலைக் கேட்டுப் பாக்கியநாதன் நித்திரைச் சோம்பலை முறித்துக் கொண்டு எழுந்தார்.

பழகிய குரலாக இருக்கிறதேயென நினைத்துக் கொண்டு படலையைத் திறந்த போது சைக்கிளில் முகுந்தன் நிற்பதைக் கண்டார்.

‘தம்பி உள்ளூக்க வாங்கோ’.

‘இல்லைப் பாக்கி அண்ணை, நான் பள்ளிக்கூடம் போக வேணும். நாளைக்குச் சனிக்கிழமை பின்னேரம் நீங்க வேலை செய்யிற இடத்துக்கு வாறன். இப்ப எங்கயண்ணை வேலை செய்யிறியன்.’

தம்பி இப்ப நாங்கள் தின்னவேலிக் கலாசாலை வீதியில் ஒரு வீடு வேலை செய்யிறம். அங்க நாளைக்குப் பின்னேரம் வாங்கோ. வீடு கட்டும் ஐயா ஒரு நல்ல மனுசன். படிக்கிற பிள்ளையள் என்றால் சும்மா தருவார்’.

‘இல்லைப் பாக்கி அண்ணை. நான் காசு தாறன். எனக்குச் சும்மா வேண்டாம். மற்ற இடங்களில் போற விலைக்குக் காசு தாறன்’ என்றான் முகுந்தன்.

சரி தம்பி நாளைக்குப் பின்னேரம் வாங்கோ என தாம் வேலை செய்யும் இடத்தை அச்சொட்டாகப் பாக்கியநாதன் கூறி முகுந்தனை வழி அனுப்பினார்.

முகுந்தன் போன பின்பு பாக்கியநாதனின் மனைவி ராணி ‘இஞ்சேருங்கோ உந்தப் பெடியன் சீமெந்து பாக்குக்கோ வந்தது.’

‘ஓம்பா நல்ல கெட்டிக்காரப்பிள்ளை. தேப்பன்ர வரும்படி போதாது. படிப்புச் செலவுக்குக் காசு தேவை. அதுக்காகச் சீமெந்துப் பைகளை வாங்கிக் கொண்டு போய் ஒட்டி மாட்டுத்தாள் பைகள் செய்து கடைகளுக்குக் கொடுத்துக் காசு வாங்குங்கள்’ என்றார் பாக்கியநாதன்.

‘பாருங்கோ அப்பா கஸ்ரப்பட்ட குடும்பத்துப் பெடியன். ஆனாலும் ஓசியில பொருளை வேண்டாமல் சுயமரியாதையை விட்டுக் குடுக்காமல் கதைக்கிறான். ஒரு காலம் நல்லா வருவான்’ என்றான் ராணி.

மதியம் இரண்டு மணிக்குப் பள்ளிக்கூடம் விட்டபின் முகுந்தன் தம்பி சேந்தனுடன் சேர்ந்து வீட்டிற்கு வந்தான். மத்தியானச் சாப்பாட்டை முடித்த பின்பு இருவருமாக உரப்பை ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு கொக்கத் தடியுடன் அயலட்டை காணிகளில் முள்முருக்கம் குழைகள் பிடுங்கக் கூடிய இடங்களில் சென்று பிடுங்கினார்கள்.

குழைப் பைகளைக் கொண்டு வந்து கோடிப்புறத் தாழ்வாரத்தில் கட்டியிருந்த மறி ஆட்டுக்கும் கிடாய் ஆட்டுக்கும் போட்டார்கள்.

பள்ளிக்கூடப் பாடங்களைப் படிப்பவனை மீட்டல் செய்து விட்டு சீமெந்துப் பைகளின் ஒரு கட்டைத் தூக்கிக் கொண்டு முகுந்தன் வந்தான். வழமை போல வேலைகள் தொடங்கியது.

1977ம் ஆண்டில் ஆட்சி மாறியது. வெளிநாட்டுப் பொருள்கள் எல்லாம் நாட்டுக்குள் தாராளமாக வந்தது. கிசு கிசுப் பையென மெல்லிய பொலித்தீன் பைகள் பலவித நிறங்களில் வந்தது. அதனுள் பொருள்களைக் கொண்டு செல்வதை ஒருவித ஸ்ரைலா கப் பார்த்தார்கள். இதனால் முகுந்தனது மாட்டுத் தாள் பைகளுக்கான மதிப்புச் சற்றுக் கீழ் இறங்கித்தான் போனது.

இராமன் இலட்சுமணன் போல முகுந்தனும் சேந்தனும் ஒற்றுமையாக குடும்பத்தின் பாரம் சுமந்து படிப்பிலும் திறமை காட்டி முன்னேறினார்கள். முகுந்தன் இப்போது பல்கலைக்கழகத்தில்

பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்யும் தருணத்தில் நிற்கிறான். அது 1983 யூலை மாத இறுதி வாரம். நாடே வன்முறையால் அதிர்ந்தது. அதன் விளைவு முகுந்தனது ஊரிலும் கேட்டது.

கடிதம் எழுதி வைத்துக் காணாமல் போகும் இளைஞர்கள் தொகை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தது. கமலமும் மாணிக்கமும் தங்கள் பிள்ளைகளும் இப்படிப் போவார்களோ எனப் பயந்தார்கள். முகுந்தனிடம் பக்குவமாகத் தமது மனக் கவலையைக் கூறி வெள்ளைக்கார நாடொன்றுக்கு ஏஜென்சி கந்தசாமி மூலமாக அனுப்ப விரும்பும் எண்ணத்தைக் கூறினார்கள். அவனும் நாட்டு நிலைமையையும் வீட்டு நிலைமையையும் யோசித்து விட்டுச் சம்மதம் சொன்னான்.

கமலமும் மாணிக்கமும் தங்கள் காணியைக் கல்வீட்டு வேலுப்பிள்ளையிடம் துணிந்து ஈடு வைத்தார்கள். இனசனங்களிடயும் காசு மாறி நம்பிக்கையான ஏஜென்சி கந்தசாமியிடம் கொடுத்தார்கள்.

அது ஒரு கார்த்திகை மாதம். முகுந்தனும் அங்க இங்க என அலையாது ஒரே பாய்ச்சலில் கிழக்கு ஜேர்மனிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான். ஏஜென்சி கந்தசாமியின் ஆள் ஒருவர் அவனை மேற்கு ஜேர்மனிக்குள் அனுப்பி வைத்தார்.

உடலெல்லாம் விறைக்கும் கொடுமையான குளிர். மேற்கு ஜேர்மனி அரசாங்கம் முகாம் ஒன்றுக்குள் அவனைப் போன்ற பல்லாயிரம் பேரை அகதியாகப் பதிந்து அவனுக்கும் குளிர்கால நிலையைச் சமாளிக்கக் கூடிய ஆடைகளைக் கொடுத்தது.

அவனுக்கு முன்று வேளையும் அவனது நாக்குக்குப் பழக்கப்பாத உணவுகள் வழங்கப்பட்டன. என்ன செய்வது. நேரத்துக்கு நேரம் வயிற்றை நிரப்பினான். எனது தாயகம் எவ்வளவு அற்புதமான நாடு. எப்போது அந்த மண்ணில் கால் மிதிப்பேன் என ஏங்கினான்.

கைச் செலவுக்காக வழங்கப்படும் 'மாரக்'குகளை மிச்சம் பிடித்து ஊருக்குப் பணம் அனுப்பிக் கடனை அடைக்க முயற்சித்தான். யானைப் பசிக்குச் சோளப்பொரி போட்டது போல அவனது பணம் கமலத்துக்கும் மாணிக்கத்துக்கும் இருந்தது.

ஒரு காலம் பிள்ளை நன்றாக உழைத்துக் காசு அனுப்புவான். கடனை விரைவாக அடைக்கலாம். கல்வீட்டு வேலுப்பிள்ளை

குடும்பத்தைப் போலத் தாமும் ஒளிமயமாக வாழலாமென்ற நம்பிக்கையுடன் அவர்களது நாங்கள் கடந்தன.

அண்ணனைப் பிரிந்த கவலை சேந்தனது மனதை நாளும் பொழுதும் அரித்தது. அதனைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் படிப்பில் கவனம் செலுத்தினான். அண்ணனின் காசை எதிர்பார்க்காமல் வழமை போலச் சீமெந்து பாக் ஒட்டுவதுடன் ஆங்காங்கே சின்னச் சின்ன வேலைகளுக்குப் போய் உழைத்துப் படித்தான்.

அண்ணன் முகுந்தன் பல்கலைக்கழகப் படிப்பை இடையில் விட்டுப் போன கவலையை உணர்ந்து சேந்தன் திறமையாகப் படித்தான். இப்போது பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப்பிரிவில் இறுதியாண்டு படித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

முகுந்தன் ஜேர்மன் பாசையை நன்றாகப் படித்துச் சான்றிதழ் எடுத்தான். ஹொட்டல் நவீன சமையல் தொடர்பான டிபுளோமா சான்றிதழ் ஒன்றைப் பெற்று இப்போது கைநிறையச் சம்பாதிக்கிறான்.

ஊருக்குக் காசு அனுப்பிக் குடும்பத்தை நன்றாக வாழ வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். சொந்தக்காரரின் கஸ்டங்களுக்கும் நன்மை தீமைகளுக்கும் பணம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். உறவுக்குள் கஸ்ரப்பட்ட குடும்பங்களை உயர்த்துவதற்காக வருடம் ஒருவர் என்ற கணக்கில் ஒருவரை மேற்கு ஐரோப்பிய நாடொன்றுக்கு வரவழைத்தான்.

தான் வாழும் நாட்டில் பலவித வசதிகளைக் கண்டாலும் தனது தாயக நினைவுடனேயே எந்த நேரமும் வாழ்ந்து வந்தான். போர் சூழ்ந்த தனது தாயக மண்ணை எப்போது மீண்டும் மிதிப்பேன் என்ற நினைவு நாளும் மனதை உறுத்தும்.

போர் நடந்த காலத்தில் இடையிடையே அமைதித் தென்றல் வீசும். அப்படி வந்த இடைவெளி ஒன்றில் தனது மனைவி பிள்ளைகளுடன் தாயகம் சென்றான். போரில் அழிவுகள் உயிர் இழப்புகள் வந்தாலும் கூடப் புதிய புதிய கல்வீடுகள் கடைத்தொகுதிகள் எழுந்திருப்பதைக் கண்டான். உலகின் அதி நவீன வசதிகள் எல்லாம் பலரது வீடுகளினுள் வந்தது.

வெளிநாடுகளில் வாழும் எம்மவர் பணம் உழைக்கப்படும் பாட்டையும் இங்குள்ள அவர்களது உறவுகள் பலர் காசைக் கூசாமல் செலவழிப்பதையும் கண்டு மனம் வருந்தினான்.

ஒரு காலம் கஸ்ரம் எண்ட கஸ்ரத்தில் உழன்ற தெய்வேந்திரத்தார் மகனது கனடாக் காசில் விலாசமாக மூன்று மாடி வீடு கட்டுகிறாராம் எனத் தாய் கமலம் சொன்னாள். முகுந்தனது வீட்டில் இருந்து ஒரு எட்டு எட்டி நடந்தால் வீடு கட்டும் வளவு வரும்.

ஒரு பொடி நடை நடந்து போனால் தெய்வேந்திரத்தார் வளவு வரும். நடந்து போனால். மூன்றாவது மாடி வரையில் கட்டடம் நிமிர்ந்து உயர்ந்து நின்றது. அவரது உயர்வைப் பார்த்து மகிழ்ந்தான்.

கீழே நிலத்தைப் பார்த்த போது முகுந்தனது மனதைக் கவலை கெளவிப் பிடித்தது. சீமெந்துப் பைகள் மாரி மழையில் நனைந்து கூழாகும் நிலையில் இருந்தன. ஒரு காலம் தனது குடும்பத்தின் வறுமை தணித்த, தன்னைப் பல்கலைக்கழகம் வரையில் சென்று படிக்க வைத்த சீமெந்துப் பைகள் தேடுவாரற்றுக் கிடந்து அழிவதைப் பார்த்துக் கவலைப்பட்டான். ஒரு பரப்பு, இரண்டு பரப்புக் காணிக்குள் வாயைக் கட்டி வயிற்றைக் கட்டி வாழ்ந்த உயர்ந்த சமூகம் ஏன் இப்படி முயற்சி இல்லாமல் போனது, சிக்கனம் இல்லாமல் போனதென நினைத்து வருந்தினான்.

'ம், ம... வசதி கூடினால் மனிதர் சோம்பேறியாகி விடுகிறாரே' எனத் தனக்குள் சொல்லி கவலைப்பட்டதுக் கொண்டான்.

thabendran.v@thaiveedu.com

கடன் தொல்லையா?

பல்லாண்டுகாலம் Bankruptcy, Consumer proposal போற்ற சேவைகளில் அனுபவமுடையவர்கள்

கட்டணங்கள் ஏதுமற்ற சேவை

- கடன் பிரச்சினையால் நிம்மதியற்ற வாழ்க்கையா?
  - நாளாந்த வாழ்கை கைநழுவிப் போகிறதா?
  - வீடு, கார் பறிமுதலாகிவிடும் என்ற ஏக்கமா?
  - Collection Agencyயின் தொலைபேசி மிரட்டலா?
  - உங்கள் சம்பளம் கடன் தந்தோரால் பறிமுதலாகும் என்ற கவலையா?
- ✓ சேவைக்கான கட்டணம் (Consulting fee) நாங்கள் அறவிடுவதில்லை
  - ✓ மறைவான கட்டணங்கள் (Hidden charges) ஏதும் கிடையாது
  - ✓ Consumer Proposal செய்வதன் மூலம் உங்கள் கடன்தொகையில் ஒரு பகுதியை மட்டுமே வட்டியில்லாத செலுத்த நாங்கள் ஒழுங்கு செய்து கொடுப்போம்.
  - ✓ Consumer Proposal ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கு உடனேயே கட்டணத்தை ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒழுங்கு செய்து கொடுக்கப்படும்

Trustee in bankruptcy இணைந்து ஒரே கூரையின் கீழ் இயங்கும் ஒரு தமிழர் நிறுவனம்

அனைத்து கடன் பிரச்சினைகளுக்கான இலவச ஆலோசனைகளுக்கு

Sri Vallipurathanar

Certified Insolvency & Bankruptcy Counsellor

CS Credit Solution Centre

309-80 Corporate Drive
Scarborough, ON M1H 3G5
Tel: **416.439.0224**
Cell: **416.450.5011**
Fax: 416.439.0226

www.creditsolutioncanada.com
contact@creditsolutioncanada.com

சொத்துச்சுகம்

‘ஹ

லோ! ஆர் பேசுறீங்க? சியாமளாவே?!’

- அன்னலட்சுமி இராஜதுரை

‘ஓம் மாமி...! என்ன...? எப்படி இருக்கிறியள்?’

‘எடி என்னத்தச்சொல்ல...’

‘ஏன்? ஏன்...? என்ன மாமி?’

‘எடி பிள்ள! நேத்து ராத்திரி வீட்டில களவெல்லே போட்டுது...’

‘என்ன களவோ? எப்பிடி?’

‘அதை ஏன் கேட்கிறாய் பிள்ளை... உனக்குத் தெரியுந்தானே... வீட்டில நான் தட்டந்தனியத் தானே! பிள்ளையள் அஞ்சப் பெத்தும் பக்கத்தில ஒருத்தரும் இல்ல எண்டது தெரியுந்தானே...!’

‘ஓமோம்! அவயள் மூண்டுபேர் வெளிநாட்டில... இரண்டுபேர் இஞ்ச... அதிருக்கட்டும் நடந்ததைச் சொல்லுங்க மாமி...!’

‘நான் என்ன செய்யிறது சியாமளா? மாமாவும் போட்டார். தனிச்சுப் போன சீவன். தனிமை... இரவில் வீட்டில தனியா படுக்கப் பயம். பிள்ளை எங்கட பெரியம்மாவின்ர மகன் சுந்தரம் அண்ணையை ஒரு காவலுக்கு வீட்டில இரவில் வந்து படுக்கச் சொல்லி, அவரும் வந்து படுக்கிறவர். நான் அவருக்கு ஒரு உதவியாய் மாதம் ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாய் குடுக்கிறேன். இரவில் சாப்பாடும் குடுப்பன். ஐயோ... அந்த மனுசனுக்கு சடுதியாய் காய்ச்சல் வந்ததெண்டு மூண்டு நாளாய் வரேல்ல. தனியா வீட்டில படுக்கப் பயம். பக்கத்தில திரவியம் அக்கா குடும்பம் இருக்குத்தானே? அவவும் சொந்தக்காரி தான். நான் இரவில் அங்க போய் படுத்திட்டு நேற்று விடியப்புறமாய் வீட்டுக்கு வந்து பார்க்கிறன்... என்ற கடவுளே...! கதவுகள் எல்லாம் திறந்து ‘ஓ’ வெண்டு கிடக்குது!’

‘அப்பிடயே? பிறகு?’

‘நான் திகைச்சுப் போய் ஓடி ஓடி அறைகள் பக்கம், குசினிப் பக்கம் எல்லாம் பார்க்கிறன்... அலுமாரியும் திறந்து கிடக்கு! அங்க வைச்சிருந்த ஒரு கொஞ்சக் காசு முப்பதாயிரம் அளவில... மற்றது ஒரு சோடி காதுத்தோடு...’

‘அப்ப மாமி உங்கட மற்ற நகைகள் என்ன மாதிரி? அதுவும் போச்சுதோ?’

‘ஐயோ கடவுளே! நல்ல வேளை! நான் தனிய இருக்கிறேன் அதுகளை வீட்டுக்குள்ள வைச்சிருந்தா கஷ்டம் எண்டு ஏற்கனவே ஓரிடத்துல பக்குவமாய் வைச்சபடியால் தப்பிச்சுது!’

‘நல்ல வேளை மாமி நீங்களெல்லாம் தோட்டத்தில கஷ்டப்பட்டு உழைச்ச காசெல்லே... அதெல்லாம் அப்ப... வேறை களவுகளும் போனதோ?’

‘அடி நீ சொன்னால் சிரிப்பாய்! இந்த கோதாரி கொரோணாக் காலத்தில கடைகளும் மூடி, முந்தின மாதிரி நினைச்ச நேரமெல்லாம் கடைகண்ணி எண்டு திரியேலாது எண்டு கொஞ்சம் கூடுதலாய் அரிசி, சீனி, கோதுமை மா, பால் மா, பருப்பு எண்டு வாங்கிவச்சிருந்தனான். அதுகளையும் களவெடுத்து... அடி தங்கச்சி, பிறிச்சுக்குள்ள கிடந்த கோழி முட்டைகளையுங்கூட எடுத்துப் போட்டானடி.’

‘ஓ...! ஊருக்குள்ள இப்ப வேலை வெட்டி இல்லை... கொரோணா தொற்று எண்டுஎல்லாம் பூட்டு... பலருக்கும் சீவியமும் திண்டாட்டம்.’

‘ஓ! பிள்ளை இதுகளைக் கண்டால் விடுவாங்களோ கள்ளர்? சரி... இந்தச் சாப்பாட்டுச் சாமான்களோட துலைஞ்சாங்களோ துலைவார்..., எங்கட கிணற்று மோட்டரையுமெல்லே கழட்டிக் கொண்டு போட்டான்கள்! நாசமாய்ப் போவார்!’

‘ஓ..! அப்ப நல்லாய்க் கவனிச்சிருந்து நீங்கள் வீட்டில இல்ல எண்டு அறிஞ்சு செய்திருக்கிறான்கள்! நல்ல வேளை மாமி! நீங்க வீட்டில அந்த நேரம் இருந்திருந்தா உங்களுக்குமல்லே ஆபத்தாய்ப் போயிருக்கும்! கடவுளே! இந்தக் காலத்தில அதுவும் இந்த கொரோணா காலத்துல பெரிய அந்தரமாய்ப் போச்சு மாமி! இஞ்ச எங்கட ஊரிலேயும் அடிக்கடி களவுகள் நடக்குதெண்டு கதைக்கினம்.’

‘அது தான் இஞ்சயும்... நான் என்ன செய்யிறது! எனக்கெண்டால் என்ன செய்யிறதெண்டு விளங்கேல்ல...’

‘செல்வி அக்காவும் சாவித்திரி அக்காவும் என்ன சொன்னவை மாமி?’

‘அதுகளும் தூரத் தூரத்தானே இருக்குதுகள். நான் அவையளுக்கு இந்த களவு விஷயத்த சொன்னதும், அம்மா உங்களுக்குக் கென்ன விசரே? போனது போய்த் துலையட்டும்! பேசாமல் எல்லாத்தையும் வித்துட்டு எங்களோட வந்து இருங்கோ! அல்லாட்டி, ஆருக்கும் வீட்டை வாடகைக்குக் குடுத்திட்டு எங்களோட வந்து இருங்கோ எண்டு சொல்லுகினம். நான் எப்படி அவையோட போய் இருக்கிறது? இரண்டு பிள்ளையளின்ர குடும்பத்திலும் அவயின்ற மாமன் மாமி எண்டு ஆட்கள் இருக்கினம் அதுகுள்ள நானுமே?’

‘ஓமோம்! அதுவும் யோசிக்க வேண்டியது தான். எண்டாலும் நீங்களும் ஒரு பிள்ளையோட சேர்ந்து தானே இருக்கோணும் எண்டதையும் யோசிக்க வேணும் மாமி. சொத்து சுகத்தை நெடுக நம்பி இருக்கேலாது தானே? உங்களுக்கு தெரியுந்தானே மாமி... அந்த சுந்தரம்பிள்ளை மாமாவுக்குச் சுகமே? அவர் இண்டைக்கு வருவார் தானே? அது சரி... பொலிஸ் அது இது எண்டு கொம்பிளையிண்டக்கு போனதோ?’

‘சே! சே! நான் அப்படி ஒண்டுக்கும் போகெல்லை. அந்த பக்கத்திலையும் ஆட்கள் சொன்னவைதான். வந்தால் போலிசுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போவம் எண்டும் சொன்னதுகள். ஆனால் இதுகளுக்குத் திரிய எனக்கு முடியுமே? இனி வெளியில இருக்கிற பிள்ளையளும் துலையுறது துலையட்டும் பேசாமல் இருங்கோ! பொலிஸ் கிலிஸ் எண்டு இந்த கொரோணா காலத்தில அலைய வேண்டாம் எண்டு சொல்லிப்போட்டுதுகள். நீங்கள் தான் இஞ்ச கூப்பிட்டாலும் வரமாட்டன் என்கிறியள் எண்டு வெளிநாட்டில உள்ள மகளும் குறைப்படுகிறாள். மகன்மாரும் குறைப்படுகினம். எனக்கந்த குளிர்க்கை போய்க் கிடந்து காலந்தள்ளேலாது! ஏதோ கடவுள் விட்ட வழி... பாப்பம்!’

‘சரி சியாமளா! அண்ணை... உன்ர அப்பா தான், சுகமாக இருக்கிறாரெல்லே? அவருக்கும் சொல்லு. உன்ர புருஷன் பிள்ளை குட்டியளும் சுகம் தானே? மன ஆவேசத்தில கொட்டி தீர்த்துப் போட்டன்... பிறகு கதைக்கிறன் சரியே?’

‘சரி மாமி! எல்லோரும் சுகம். அப்பாட்டச் சொல்லி உங்களோட கதைக்கச் சொல்லுறன். நீங்களும் கவனமாய் இருங்கோ!’

மாமி - மருமகள் தொலைபேசி உரையாடல் முற்றுப் பெற்றதும் சியாமளா போனைக் கீழே வைத்தாள். அவளது தந்தை செந்தில்-நாதனின் இளைய சகோதரிதான் மங்களம். இன்னும் ஒரு சகோதரனும் சகோதரியும் இருந்தனர். சொந்த ஊரான சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்த கல்வயல் என்னுமிடத்தில் பெற்றோருடன் வாழ்ந்திருந்த அவர்கள் திருமணமாகி குடும்பஸ்தர்கள் ஆன பின் வேலை வாய்ப்புக் கருதி வேறு வேறு மாவட்டங்களுக்கு போக முற்பட்டனர். மங்களம் தன் கணவன், பிள்ளைகளுடன் வன்னிப் பகுதியைச் சேர்ந்த மடுவூர் என்னும் கிராமத்துக்குச் சென்று விட்டாள். அங்கு அவர்கள் விவசாய நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டதோடு பிள்ளைகளின் படிப்பு விஷயங்களையும் கவனித்துக் கொண்டார்கள்.

செந்தில்நாதன் சில வேளைகளில் பிள்ளைகளின் பாடசாலை லீவு நாட்களில் பிள்ளைகளுடன் வன்னிக்குச் சென்று சகோதரி வீட்டில் சில நாட்கள் தங்கி வருவது வழக்கம். மாமி குடும்பத்தாரின் அன்பான உபசரிப்பும் சிறுவர்களான மச்சான்மார் மச்சான்மாருடன் சேர்ந்து விளையாடுவதும் அக்காலத்தில் சியாமளாவுக்கும் சகோதரிக்கும் பெரிதும் பிடித்த விடயங்கள். அத்தோடு மங்களம் குடும்பம் விவசாயத்தினால் செழிப்புற்று விளங்கியதால் சகோதரன் செந்தில்நாதன் குடும்பத்திற்கும் நெல், விளை பொருட்கள் போன்றவற்றைக் கொடுத்து உதவுபவர்களாகவும் இருந்தார்கள். பிறகு நிலவிய போர்ச் சூழல்கள் போக்குவரத்தைக் கட்டுப்படுத்தி விட்டது.

'மங்களம் மாமி எவ்வளவு நல்லவ! என்னுடைய கல்யாணத்தின் போது கூட அவ பணம் கொடுத்து உதவினா என்று அப்பா அடிக்கடி சொல்லுவார்.' என சியாமளா தனக்குள் சொல்லிக்

கொள்ளுவாள். 'இன்று மாமியின் நிலைமை?' சியாமளா இடைக்கிடை நினைப்பாள்.

அவளின் இரு புதல்வர்களும் ஒரு மகனும் தொழில் வாய்ப்புக்களின் பொருட்டும் திருமணமாகியும் வெளிநாட்டுக்குச் சென்றுவிட, மற்ற இரு புதல்விகளும் திருமணமாகி சென்றுவிட, மாமா கனகலிங்கமும் காலமாகிவிட, மாமி தனித்துப் போனது சியாமளாவுக்குப் பெரும் கவலை. என்ன செய்வது, தொடர்ந்து வந்த காலகட்டம் அப்படி. 1983ம் ஆண்டுக் கலவரம், பிறகு தொடர்ந்த ஈழப் போர் என மக்கள் திண்டாடியதும், பெரும்பாலும் வடக்கு வாழ் பொதுமக்கள், அதிலும் குறிப்பாக இளைஞர்கள் பாதுகாப்புத் தேடியும் வாழ்க்கை தேடியும் மேற்குலக நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்து சென்றதுந்தான் வரலாறு ஆகிவிட்டதே...!

வாழ்க்கை வசதிகளை விரும்பி பலர் திருமண பந்தங்கள் மூலமும் வெளிநாடுகளுக்குப் போய்விட்ட நிலையில், இப்போது எம்மவர் ஊர்களில் உள்ள பெரும்பாலான குடும்பங்களில் வயோதிபர்கள் அதிகமாகவும் இளவயதினர் சொற்பமாகியும் விட்டனர் என்பது உணரப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகையதோர் சூழ்நிலையில் பல குடும்பங்களில் வயதானவர்கள் தனிமையில் கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும் பரிதாப நிலையும் அதிகரித்து வருகின்றது.

இத்தகையதோர் சூழ்நிலை களவு கொள்ளை போன்ற அடாவடிச் செயல்களுக்கு வாய்ப்புத் தான்!

போதாததற்கு, சமீபத்தைய பல மாதங்களாக, ஏன் ஒன்றரை வருடங்களுக்கும் மேலாக பரவிய கொரோணா நோய்த் தொற்று காரணமாக வேலைவாய்ப்புகள் கிராமங்களுக்குள் குறைந்து விட்ட

தும் விலைவாசி உயர்வும் திருட்டுச் செயல்களுக்குத் தூபமிடுகின்றன. சிற்சில இடங்களில் அடாவடித்தனங்களும் மக்களை அச்சுறுத்துகின்றன.

மாமி வீட்டில் திருட்டுப் போன செய்தியை சியாமளா தன் தகப்பனாரிடம் கூறியபோது அவர் மிகவும் கவலையடைந்தார். 'மங்க எத்துடன் கதைக்க வேணும். அவளை ஒருக்கால் போய் பார்க்க வேணும்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

வெளி கேட்டில் யாரோ தட்டும் சத்தம் கேட்டது.

'ஆரது?' என்று கேட்டுக்கொண்டே கேற் பக்கம் போன சியாமளா, கேற் சுவர் இடுக்கு வழியாக வெளியே பார்த்தாள். வெளியே செல்வநாயகி நின்று கொண்டிருந்தாள். கேற்றைத் திறந்தாள். 'ஓ செல்வம் அன்றியே! என்ன இந்தப் பக்கம்? கடைப்பக்கம் போக வந்தனீங்களோ? இப்பதான் அடிக்கடி வெளிக்கிட்டுத் திரியே லாதே என்ன அன்றி?' எனச் சிரித்தாள் சியாமளா.

செல்வநாயகி அயலில் குடியிருக்கும் ஒருத்திதான். தேடிப்பார்த்தால் தூரத்துச் சொந்தந்தான். எல்லோரும் ஒரே ஊர் ஆட்கள் தானே? நன்மை தீமை என்று எல்லா விடயங்களிலும் பங்குகொள்கின்ற அயலவர்கள் என்றும் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரியவர்கள் தான்.

செல்வநாயகி கண்ணில் கண்ணாடியும் பெரிய கொண்டையுமாக அழகாக உடுத்தி எடுப்பாகத் தோன்றுவாள். சிரித்தபடியே தன் கையில் வைத்திருந்த பொலித்தீன் பையில் போட்ட பாரச்சல் ஒன்றை நீட்டி 'இந்தா சியாமளா, இதைப் பிள்ளைகளுக்கும் கொடுத்துச் சாப்பிடு!' என்றாள்.

'என்ன அன்றி இது? என்று பணிவாக சிரித்தபடியே அதை வாங்கிக் கொண்ட அவள், பாரச்சலை அமுக்கிப் பார்த்துக் கொண்டே, 'உருண்டை உருண்டையாய்க் கிடக்கு! ஓ! கொய்யாப்பழமோ?' என்று தான் கண்டு பிடித்தது போன்ற பாவனையில் கேட்டாள். 'நீங்கள் கொய்யா மரம் காய்க்கிற காலத்தில எல்லாம் தாறனீங்கள் தானே அன்றி' என்று மேலும் இழுத்தாள்.

'ஓம் சியாமளா! கொய்யாப் பழம் தான் நிறைய காய்ச்சுக் கிடக்கு இந்த முறை... அது மட்டுமே, தேசிக்காய் மரமும் கொத்துக் கொத்தா காய்ச்சுப் பழுத்துக் கொட்டிக் கொண்டிருக்கு. அதிலேயும் கொஞ்சம் இதுல போட்டுக் கொண்டு வந்தனான். வெய்யில் காலந்தானே? தேசிப்பழச்சாற்றை சீனி அல்லாட்டி சர்க்கரை போட்டுக் கரைச்சுக் குடிக்கலாம் தானே!' என்றாள் செல்வநாயகி.

'அன்றி மெத்தப் பெரிய உபகாரம்! நீங்களும் கொய்யா, மாங்காய், தேசிக்காய் மரங்கள் காய்க்கிற நேரமெல்லாம் பழங்களை மறக்காமல் எங்களுக்குக் கொண்டு வந்து தாறியள்! நான் உங்களுக்கு ஒரு உபகாரமும் செய்யேல்ல அன்றி! நான் என்னதான் செய்யப்போறன்.' சியாமளா அன்பிலே குழைந்தாள். அந்த வார்த்தைகளில் தனது குடும்பத்தை விட செல்வநாயகி குடும்பத்தின் செல்வச் செழிப்பின் அர்த்தமும் மேலோங்கி நின்றது.

'சும்மா போ சியாமளா! நீ எங்களில் காட்டுற அன்பும் மரியாதையும் போதாதே! நீ பிள்ளையள் முலமாய் அனுப்பிவைக்கிற கொழுக்கட்டையும் பாலப்பழமும் வடையும் போதாதே!' என்று கூறி செல்வநாயகி புன்னகைத்தாள்.

'சும்மா போங்க அன்றி! எப்பவோ இரண்டொரு நாள் அனுப்பினைதை பெரிசாய்ச் சொல்லிக்கொண்டு...!' சியாமளாவின் முகத்தில் வெட்கத்தின் சாயல். 'சியாமளா நீயும் உன் அம்மாவைப் போலத்தான்! அவவும் நானும் முந்தி நல்ல சினேகிதம் தானே! அந்த மகராசி போயிட்டாள் அது எனக்கு பெரிய கவலை. நீ அந்த சினேகிதத்தைத் தொடர்கிறாய் எண்டதில எனக்கு எவ்வளவு சந்தோஷம் தெரியுமே?'

'ஓம் அன்றி! அப்ப அம்மா உங்களப் பற்றி அடிக்கடி சொல்லுவா... பள்ளிச் சினேகிதிகளாம். சிவா அங்கிள் எப்பிடி? இப்ப நீங்கள் கடைக்கா போறியள்?' என்று கேட்டாள் சியாமளா.

'இல்ல இல்ல நான் இப்ப கடைக்கு போறதில்ல. இவர் தான் எல்லாம் வாங்கி வந்து தருவார். நான் வழமை போல சமையல் காரியங்களைப் பார்த்திட்டு தையல், மரஞ்செடிக்கு தண்ணீர் ஊத்தறது என்று நேரத்தைப் போக்குறது, பிள்ளையளும் போனில் கதைத்துச் சுகம் விசாரிப்பார்கள் தெரியுந்தானே? முத்தவர் டென் மார்க்கில் மற்றவர் கனடாவில்... இப்ப என்றை பேரப்பிள்ளையளும் மெல்லே என்னோட கதைக்கத் தொடங்கிட்டினம். அறை குறை தமிழிலை... ஏதோ அந்த அளவிலயாவது அதுகளுக்குத் தமிழ் தெரிஞ்சிருக்கிறது பெரிய காரியந்தான்.' என்று கூறி செல்வநாயகி வாய்விட்டுச் சிரித்தாள்.

'ஓ! அப்படியே! அப்ப பேரப்பிள்ளையளும் அப்பம்மாவோடயும் அப்பப்பாவோடயும் கதைக்கினம் இங்கிலீஷ் தமிழ்!' என்று கூறிச் சிரித்த சியாமளா, 'இங்க பாருங்கோ! நான் ஒரு பைத்தியக் காரி...! அன்றியை உள்ளுக்குக் கூட்டிப் போகாமல் வெளியில் கேற்றில் வைச்ச இவ்வளவு நேரமும் கதைக்கிறன்...! மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்கோ அன்றி! உள்ளுக்கு வாங்கோவன்!' என்று பணிவாக அழைத்தாள் சியாமளா.

'இல்லை சியாமளா, அதில் ஒரு குறையுமில்ல! கேற்றடியில் கூப்பிட்டுத் தந்துட்டுப் போகத்தான் வந்தனான். நான் என்ன உங்கட வீட்டுக்கு வராத ஆளே? அங்க அவர் வீட்டில் தனிய... பொழுதும் படுகுது... தேத்தண்ணி போட ஆளைக் காணேல்ல எண்டு தேடுவார்... போட்டு வரட்டே?'

'ஓம் அன்றி! போட்டுவாங்கோ! பிறகு சந்திப்பம்!' செல்வநாயகி சென்றதும் சியாமளா கேற்றை மூடிவிட்டு வீட்டுக்குள் நுழைந்தாள். பிள்ளைகளிடையே கொய்யாப்பழங்கள் கலகலத்தது.

மூன்று நாட்கள் மெல்லக் கழிந்தன. அன்று காலையில் ஆறரை மணி இருக்கும். சூரிய ஒளி பெரிதாகத் தோன்றவில்லை. பொழுதும் மைம்மலாகவே இருந்தது.

'சியாமளா எங்கே நிற்கிறாய்... சியாமளா! இங்க வா கெதியாய் வா!' செந்தில்நாதன் முற்றத்தில் நின்றவாறு அவசர அவசரமாக கூப்பிட்டார்.

குசினிக்குள் தேநீர் போடுவதில் மும்முரமாக இருந்த சியாமளா, தந்தையின் குரல் கேட்டு, போட்டது போட்டபடி விட்டுவிட்டு அவசரமாக 'ஏன் அப்பா?' என்று கேட்டுக்கொண்டே வெளியில் ஓடி வந்தாள். பாலகிருஷ்ணனும் அவரது அவசர குரலைக் கேட்டு விரைந்து வெளியில் வந்தான். செந்தில்நாதன் முற்றத்தில் நின்றார். ஏதோ பேய்பிசாசைக் கண்டவர் போல அவரது முகம் வெளிறி விகாரமாகக் காட்சித் தந்தது. ஒழுங்கையிலும் சில ஆட்கள் அப்படியும் இப்படியும் ஓடிப்போவது தெரிந்தது. சில ஆட்டோக்களும் விரைந்தோடின.

'என்னப்பா?!' சியாமளாவின் குரலில் பதற்றம்!

'எடி தங்கச்சி, உவர்தான், தென்னை வளவடிச் சிவலிங்கத்தாரை ஆரோ கள்ளர் நேற்றிரவு கொலை செய்து போட்டாங்களாம்.'

'என்னப்பா? சிவா மாமாவையோ? ஐயோ! கள்ளரோ? அப்ப எங்கட செல்வி அன்றி?' சியாமளா தன் இரு கரங்களையும் தலையில் வைத்துக் கொண்டு நடுங்கித் தடுமாறியபடி கேட்டாள்.

'ஆரோ ஒரு கள்ளர் கூட்டம் சாமத்துல வந்து கதவை உடைச்சு உள்ளுக்குப் போய் அறையில் படுத்திருந்த அந்தப் பாவிமனுசினிர் தலையில் ஒரு பெரும் கல்லைப் போட்டு மண்டையைப் பிளந்து கொலை செய்து போட்டு மற்ற அறைக்குள் படுத்திருந்த அந்த மனுசியினர் வாய்க்குள்ள துணியை அடைஞ்சு, ஆளையும் கட்டிவச்சுப் போட்டு அலுமாரியைத் திறந்து அங்கே கிடந்த நகைநட்டு, காசு, மற்றச் சமான்களையும் கொள்ளையடிச்சுக் கொண்டு போட்டாங்களாம்.'

'ஆரோ நல்லா தெரிஞ்சவங்க தான் வெளிநாட்டுக் காசு பணம்

இருக்குமெண்டு தெரிஞ்சு திட்டம் போட்டு இந்தக் கொலையைச் செய்திருக்கிறாங்கள்! இவங்கள் விடக் கூடாது! பொலிஸ் வந்த தாமே?’ என்று படபடத்தான் பாலகிருஷ்ணன்.

‘ஐயோ பாவம் அந்த அன்ரி முந்தநாளும் வீட்டுமரத்தில் காய்ச்ச தெண்டு கொய்யாப்பழம் கொண்டு வந்து தந்திட்டுப் போனவ எல்லே அப்பா! ஐயோ கடவுளே! இப்படி ஒரு கதியோ அப்பா அதுகளுக்கு? அவவினட நிலை என்னவெண்டு தெரியேல்லையே!’ சியாமளாவின் குரல் தருதருத்தது. கண்களில் நீர் துளிர்ந்து நின்றது.

‘அதுதான் பாவம். எப்படியோ பாடுபட்டு தன்னைக் கட்டின கட்டை அவிட்டுக் குளறியபடியாலதானே வெளியில் ஆட்களுக்குத் தெரிய வந்தது’ என்று படபடத்தார் செந்தில்நாதன்.

‘பாவம் அப்பா செல்வம் அன்ரி! அந்த நேரம் அவ என்ன பாடு பட்டிருப்பா? கைப்பொருள் போனதுமல்லாமல் கட்டின புரிசனையு மெல்லே கண்ணுக்கு முன்னால இழந்து போய் நிற்கிறா! இப்படி யெல்லாம் அநியாயம் நடக்க ஊரில் கேட்க மனிசரில்லையா? நீதி நியாயமில்லையா? பொலிஸ் வந்து பார்த்து இந்த கொலை கார கூட்டத்தைப் பிடிச்சு சரியான தண்டனை குடுக்காதா?’ என்று படபடத்த சியாமளா, ‘அன்ரி பாவமப்பா! உதிலை தானே வீடு? நான் ஒருக்கா ஓடிப்போய் அவவைப் பார்த்துட்டு ஓடி வாறன்!’ என்று கேற் பக்கம் விரைந்தோடினாள் சியாமளா.

‘ஏய் சியாமளா! பொறு பொறு! இங்க வா! பிறகு போகலாம்! இப்ப அங்கை ஆட்கள் கூட்டமாயிருக்கும். அவயினட ஆட்கள் நிற்பினம் தானே! நீ இப்ப அங்க போகக் கூடாது. நான் போய் என்ன நடக்குது எண்டு பார்த்துட்டு வாறன்!’ என்று கிளம்பினான் பாலகிருஷ்ணன்.

‘ஆட்களுக்கு நடுவில் போக வேண்டாம் தம்பி! தூர நிண்டு என்ன நடந்தது எண்டு பாருங்கோ!’ என்று காலப்பிழையை நினைத்து

ஆலோசனை கூறினார் செந்தில்நாதன்.

‘அப்பா! அன்ரி ஆட்கள் ஒரு நாயை வளர்த்தவை எல்லே? அது கண்டிருந்தால் அவங்களைப் பிச்சுக் குதறியிருக்குமே... என்ன அதுக்கு நடந்ததாம்?’ என்று சந்தேகமாய்க் கேட்டாள் சியாமளா.

‘அதுக்கு ஏதோ நஞ்சு கலந்த இறைச்சிச் சாப்பாட்டை வைச்சி ருக்க வேணும். அதுவும் செத்துப் போய் கிடக்கு எண்டாங்கள்.’

‘ஓ... பெரிய திட்டம்...!’

‘இல்லாமல்? எங்கட ஊருக்குள்ள இப்படி எப்பவாவது நடந்ததே? தெரிஞ்சவன் தெரியாதவன் எல்லாம் இப்ப ஊருக்குள்ள நடமாட்டம்! காலம் சரியாய்க் கெட்டுப்போச்சு. நல்ல வேளை பிள்ள, எங்கட தங்கச்சி மங்களம். தெய்வம் காத்ததெண்டு சொல்லவே ணும்! இனி அவளைத் தனியா இருக்க விடக் கூடாது! செந்தில்நாதன் தனக்குள் புலம்பிக் கொண்டார்.’

கொடுமான நிலையில் கணவரைப் பறிகொடுத்து ஏங்கி நிற்கும் செல்வநாயகியை நினைத்து மிகவும் கவலை அடைந்தாள் சியாமளா. ‘கடவுளே! அன்ரிக்கு எப்படி ஆறுதல் சொல்வேன்? அவவின் பிள்ளைகளுக்கு செய்தி பறந்திருக்கும்! அவர்கள் இந்த கொரோணா காலத்தில் வரக் கூடிய நிலைமையில் வரக் கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்களோ என்னவோ! ஒரு பிள்ளை எண்டாலும் வந்தால் அவவுக்கு பெரிய ஆறுதலாய் இருக்கும். வருவார்களா? பொருள் வசதி இல்லாதவர்களின் பாடு ஒரு புறமானால், பணம் பொருள் வயோதிகம் தனிமை என்று எல்லாம் சேர்ந்து மற்றொரு புறம் மனிதர்களை பலி எடுக்கிறது!’ என்று அவள் தனக் குள்ளே புலம்பினாள்.

annaluxmi.rajadurai@thaiivedu.com

அரிய சந்தர்ப்பத்தைத் தவற விடாதீர்கள்!
முற்றிலும் இலவசமான சேவை!
 12 வருடத்திற்கு மேற்பட்ட
 உங்கள் **Gas Furnace** இற்கான **CO** அளவீடு
 வீட்டிற்கு வந்து பரிசோதிக்கப்படும்.

\$2100 Rebate Available Now
call us 416-414-2280

- FREE Inspection in GTA
- Over 10 yrs in Business Experience
- Flat Rate Pricing
- Parts and Labour guarantee

- Guaranteed Repairs
- Professional Service
- Fully Insured

**Gas Furnaces, Air Conditioners,
 Thankless Water Heater, Gas line install**

Licensed Technician | ELENKO THIYAGARAJAH

ALL MAJOR APPLIANCES E : aatekcanada@gmail.com

We Are Specialists in **We Are Professional trouble shooters for all major gas appliances**
customs homes Ductwork System **416.414.2280**

வேட்டுவச் சடங்காற்றுக்கை!

குணமாக்கலும் அதன் தேவையும்

- க. பத்திநாதன்

அறிமுகம்:

கரையோர வேடர்கள் எனப்படுவோர் கிழக்கிலங்கையின் தமிழ் பேசும் சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினர் ஆவர். இவர்கள் இலங்கை வேடர்களினதும், இலங்கைத் தமிழர்களினதும் வழித்தோன்றல்களாகக் காணப்படுகின்றனர். அதே சமயம் இன்றைய சூழலில் இவர்களில் தூய (கலப்பற்ற) வேடர்களைக் காண்பது அரிதாகவே உள்ளது. வலிந்து ஏற்படுத்தப்பட்ட குடியேற்றத் திட்டங்கள் மற்றும் புவியியல் மாறுதல்களின் விளைவாக ஏனைய சமூகங்களுடன் வாழ்வியல் முறைகள் மற்றும் மரபு ரீதியில் கலப்புற்றவர்களாக இவர்கள் காணப்படுகின்றனர். கிழக்குக் கரையோர வேடர்களின் வழிபாட்டு முறையாக மூதாதையர் (உத்தியாக்கள்) வழிபாடே பிரதானமாகக் காணப்படுகின்றது. பின்னைய காலங்களில் பல தெய்வங்கள் இடைச்செருகியுள்ளன.

இவர்களுக்கென்று தனி மொழி காணப்பட்டாலும் இன்றைய சூழலில் அது பெருவழக்கில் இல்லை. இவர்களின் வழிபாட்டின் போதே தமது மொழியினைப் பேசுகின்றனர். கிழக்கிலங்கையிலே இவர்கள் பாட்டாளிபுரம், மாங்கேணி, காயாங்கேணி, பனிச்சங்கேணி, மதுரங்குளம், கிரிமிச்சை, உரியங்கட்டு, கதிரவெளி, கட்டு முறிவு, அமந்தனாவளி, வாகரை, புன்னைக்கிழங்கு, குஞ்சன்குளம், மட்டக்களப்பு (முகத்துவாரம்), வேடர் குடியிருப்பு (குடியிருப்பு), தளவாய், கருவன்கேணி, சித்தாண்டி, கிரான், சந்திவெளி, வாழைச்சேனை, நாசிவன் தீவு, இறால் ஓடை, பொண்டுகல்ச்சேனை, கோங்கனை, பால்ச்சேனை, திராய்மடு, வாகரேரி, முறுத்தாணை, பழகாமம், கொக்கட்டிச்சோலை ஆகிய இடங்களில் கலப்புற்றும், கலப்புறாமலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

சடங்கார்ந்த நடவடிக்கைகள் கொடுக்கின்ற ஆரோக்கிய உள விடுபடு நிலைகள் என்பன வேறெந்த விடயப்பொருட்களினாலும் ஏற்படுத்த முடியாத வினை நடவடிக்கையாகும். பல வகையான சடங்காசாரங்கள் கிழக்கிலங்கையினைப் பொறுத்தமட்டில் காணப்பட்டாலும் வேடர்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் காணப்படுகின்ற குணமாக்கல் தன்மைகளை ஆராய முற்பட்டதற்கான காரணங்களில் மிக முக்கியமாகக் காணப்பட்டது இவர்களிடம் காணப்பட்ட சில தனித்துவமான பண்புக்காரணிகளே ஆகும். அதாவது இவர்களின் விட மிக ஆடம்பரமாக, பகட்டாக, அநேகர் பங்குகொள்கின்ற சடங்கு ஆற்றுகைகள் காணப்பட்டாலும், அவர்களிடம் மிக மோசமான சாதியப்பாகுபாடு, மற்ற மனிதர்களை கேவலமாக நடத்தும் தன்மைகள், தேவையற்ற ஆடம்பரம் தாழ்வுச்சிக்கல்கள் முதலானவை அபரிமிதமாகக் காணப்படுகின்றன. ஆனால் வேடர்

வழிபாட்டில் இப்பிறழ் பண்புகளை அறவே காணமுடியாது. அவ்வகையான தன்மைகளுடன் முகிழ்த்திருக்கும் பின்வரும் சடங்கார்ந்த குணமாக்கல் செயற்பாடுகள் பற்றி நோக்குவோம்.

கருவன்கேணி கிராமத்தில் வேடுவர்கள்:

கருவன்கேணிக் கிராமம் நீண்ட கால வரலாற்றைக் கொண்ட கிராமமாகும். இதற்கு இக்கிராமத்தின் பெயரே முதற் சான்றாகும். இக்கிராமத்தின் ஆதிக்குடிகள் வேடுவர்கள் தான் என்பதில் எது வித ஐயமும் இல்லாத போதும், இவர்கள் எக்காலப்பகுதியில் இருந்து இங்கு வாழ்ந்து வருகின்றார்கள் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக அறிய முடியவில்லை. இவர்களின் தனித்துவமான வழக்காறுகள், பெயர்கள் மற்றும் முதியவர்கள் தரும் தகவல்களின் படி அந்நியராட்சி, அதற்கு முன் மன்னராட்சி என்பன ஏற்படுவதற்கு பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இவர்கள் இங்கு வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

பழங்காலத்தில் கருவன்கேணி கிராமமானது கரையோரமாக மட்டக்களப்பு திராய்மடு தொடக்கம் வாகரை வரையும், தெற்கே சித்தாண்டியை அண்மித்துள்ளதும் வேடுவர்களால் செல்லாபத்து என அழைக்கப்பட்ட மோட்டுக் காட்டுப்பிரதேசம் அடங்கலாக பரந்த ஒரு நிலப்பரப்பைக் கொண்டதாக அமைந்திருக்கின்றது. இதற்குச் சான்றாக வேடுவர்களால் அழைக்கப்பட்டு வழக்கொழிந்து போன இடப்பெயர்கள் சான்றாக உள்ளது. அந்த இடங்கள் பற்றிய விபரம் வருமாறு. செல்லாபத்து - சித்தாண்டி பேரிலாவெளியை அண்டிய பகுதி, கல்குடா முதல் கல்மடு உட்பட்ட பகுதி (கல்கோடா), சவுக்கடி (கிரிமட்டி), தளவாய் குடியிருப்பு பகுதி, திருக்காணி - திராய்மடு, கருவப்பங்கேணிப் பகுதி, ஆக்கமது - வாகரைப் பகுதி ஆனால் அண்மைக் கால கருவன்கேணிக் கிராமமானது வெறும் நான்கு கிலோ மீற்றருக்குள் சுருங்கியுள்ளது.

கருவன்கேணி வேடுவர்களின் வழிபாட்டு முறைகள்:

ஆரம்ப காலங்களைப் போன்று இன்றையச் சூழலில் கருவன்கேணி வேடர்களின் வழிபாட்டு நடைமுறைகளானது காணப்படவில்லை என்பதை தற்காலத்தில் வேட வழிபாட்டில் ஈடுபடுபவர்களிடம் திரட்டிய தகவல்கள் மூலம் நன்கறிந்து கொள்ள முடிந்தது. கால மாறுதல்கள், சமூகக் கலப்புகள் மற்றும் பண்பாடு ரீதியான மாணிடவியல் தாக்கங்களின் விளைவாக இவை நடந்தேறியுள்ளன

எனலாம். எனினும் அவர்களுடைய வழிபாட்டின் வீரியமும், அது சார்ந்த நம்பிக்கை செயல் விளைவுகளும், அதனால் ஏற்படுத்தப் படுகின்ற நோய்நீக்கல் நிலைமைகள் மற்றும் குணமாக்கல் செயற் பாடுகள் என்பனவும் இன்றும் மேம்போக்கான ஆரோக்கியத் தன் மையுடன் காணப்படுகின்றமையும் கவனிக்கத்தக்கதே.

தற்காலத்தில் வேடர் சமூக மரபில் வந்து, தமது மூதாடிகளினால் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்ட வேட வழிபாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றி வருடா வருடம் சடங்கு வழிபாடுகளினைச் செய்து வருகின்ற வெ. கிட்ணன் (பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது.) என்னும் வேட மதகுரு ஒரு வர் தனது வழிபாட்டின் ஆரம்ப காலத்தினை இவ்வாறு கூறுகின்றார். 'ஆரம்பத்துல இதுக்கு முதல் இதுகல ஆதரிச்சு (வழிபட்டு) வந்தது முடமாரியர் தான். அவருக்கு முதல் அவங்கட அப்பா வங்க ஆதரிச்சிது வந்த. அதுக்கு பின்னுக்கு அம்மாட தமையன் (அண்ணன்) கந்தன் எண்டவர் செய்து வந்தவர். புறகு அதோட சேந்த ஆட்கள் எல்லாரையும் இந்த தெய்வங்கள் எல்லாம் எடுத்த துத்து. (இறந்து விட்டனர்). அதோட அந்த கோயிலடி மங்கிப்பொ யித்து. அதுக்குப் புறகு எனக்கு ஒரு கண் வருத்தம் வந்தது. அதோட தான் இந்த தெய்வங்கள் எல்லாம் என்னுல வந்தது. அதுல வந்தது தான் நான் இப்ப வைச்சிரிக்கிற வேட கலைக் குள்ள வாற பத்தினி அம்மன். (பத்தினி தெய்வம்) எங்களுக்கு எல்லாத்துக்கும் முதல் குடல் புரி அம்மாதான் இதுகல ஆதரிச்சு வந்தவ. அவ களுவர், பனிக்கர் ஆக்களுக்குப் புறகு வந்தவ.' இது அவருடைய வழிபாட்டு முறைகளைப் பற்றிய பதிவாகும்

இவர்களின் இன்றைய கால வழிபாட்டு முறைகளில் உத்தியாக்கள், மா தெடுத்தன், பாலைக்கா தெவுத்தன், குருணாகல தெவுத் தன், கடல் பகுதித்தெய்வம், குடா நீலி, மாதெலிக்காயே, வட்ட முகரி, கப்பல் தெய்வம், குறுமுந்தன, மாறா தெய்வம், கரை தெய்யா, கிரி அம்மா, பத்தினி தெய்யோ, குமாரர், கன்னிமார், கரடித்தெய்வம், பின்னைய கால இடைச்சேர்கைகளாக வந்து கெங்கை காளி, கெங்கை வைரவர், சுடலை வைரவர், மயான ருத்ரர், காட்டேரி, சுடலைமான் முதலான தெய்வங்களுக்கான வணக்க முறைகளும், வழிபாட்டு ஆசாரங்களுமே காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு பல வணக்க முறைகள் காணப்பட்டாலும் உத்தியாக்கள் மற்றும் குமாரர் வழிபாட்டு முறைகளில் காணப்படுகின்ற குணமாக்கல் விளைவுகள் பற்றிப் பார்ப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

உத்தியாக்கள் (மூதாதையர்) வழிபாட்டு முறைகள் (Ancestress Ritual Process):

வேடுவர்களின் வழிபாட்டுச் சடங்குகளிலே முதலாவதாக வழிபாட்டிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது உத்தியாக்கள் வழிபாடு ஆகும். அதாவது இவ்வழிபாட்டு முறை பற்றி, 'ஆரம்பத்துல ஆசுவாதிகள் (மூதாதையர்) தான் இந்த நடைமுறை எல்லாம் செய்து வந்தவங்க. அவங்க செத்ததுக்குப் புறகு இந்த உலகத்துல இருந்து அந்த உலகத்துக்குப் பொயித்தாங்க. அதால்தான் அவங்க எல்லாம் இப்ப தெய்வங்கள். நாங்க ஒரு சடங்கச் செய்யக்குள்ள அவங்களுக்கு ஒரு பூ வைக்கத்தான் வேணும். அவங்க வந்து உடம்புல ஆடின புறகு தான் எங்களுக்கு மத்த தெய்வ மெல்லாம் வரும்.

'இந்தா பெடியப்பா வடபலவலோ நொதியம்பலோ
ஆயியே... நாயோ... நாகனம்மாயா
கன்டா பெடியப்பா கமகமளு பனுவனளு ஏக் மந்த்ரயே ரயனமோ
ரயனமல் ஏ... கமந்த் வெல்லாயன் வெல்லம்பாளன்
வெரிகடிக்கத்தோ
உஸட சாயனட உன்னும் பாணன் கட்டாங்கரியோ
ஓ... கமர் தரயோ தயங்...'

எண்டு கூப்புட உத்தியாக்கள் வரும். புறகு பனுவள சீயா (அவர்களது வேட குடிவழமை). அவர் ஒரு கட்டாடி. இப்புடி நாங்க பனிக்கர், களுவர், குடல்புரி ஆச்சி, ரெட்டையர், பால்குடியா,

சீயா, முடமாரி, களுக்கொட்டா, இங்குலு கொட்டா, உக்குளுமா சீயா எண்டு (இவர்களுடைய மூதாதையர்கள்.) எல்லாரையும் கூப்படுவம்.' என்கிறார் அவ்வேட்டுவ மதகுரு.

உத்தியாக்கள் வழிபாட்டில் குணமாக்கல் விளைவுகள் (Healing Effects in Ancestress Ritual Process):

வேடர்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் உத்தியாக்களின் வழிபாடு என்பது மிகத் தோழமையுடனும், உறவுமுறையுடனும் ஆற்றுகை செய்யப்படுகின்றதோர் வழிபாடு ஆகும். இச்சடங்கிலே காணப்படுகின்ற குணமாக்கல் தன்மை என்பதும் மிகவும் தனித்திறம் கொண்ட இயல்புகளினைக் கட்டமைத்துக் காணப்படுகின்றது. அதாவது இவர்களின் கடவுளர் என்பது கண்ணுக்குத் தெரியாத மாய உருவங்களோ அல்லது உண்மைத் தன்மையற்ற கருத்துத் திரிபுகளோ கிடையாது. மாறாக தாம் ஒன்றாகக் கூடி வாழ்ந்த, வளர்ந்த, நல்ல கெட்ட நிகழ்வுகளுடன் ஒன்றித்துப் போன தமக்கு முந்தைய உறவுகளினை வழிபாடு செய்பவையாகவே காணப்படு

கின்றன. குணமாக்கல் செயன்முறையில் மிகவும் இன்றியமையாத ஒரு யுக்தி முறையாகக் குணமாக்கல் உறவுமுறை (Healing Relationship) என்பது காணப்படுவதையும் கூறவேண்டியுள்ளது.

இவர்களுடைய சடங்காற்றுகையின் போது உத்தியாக்கள் (மூதாதையர்) வழிபாடொன்றின் அவதானிப்புக்கள் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தன. சடங்கு நடவடிக்கைகள் செவ்வனே ஆரம்பமாகி உத்தியாக்களின் வழிபாட்டின் அரையிறுதியில் இருந்து பக்தர்களின் வேண்டுகோளிற்கான, காத்திருப்புக்கான நேரம் வந்தது. அங்கு சிலர் பல பொருட்கள் தாங்கிய ஓலைப்பெட்டியுடன் (பழவகைகள், உணவுப் பண்டங்கள், மற்றும் சில பொருட்களுடன்) காத்துக் கிடந்தனர். அதில் ஒரு சிலரே ஆண்கள். அவர்களின் இருப்பிடம் நோக்கி உருவாடுகின்ற தேவாதி (கலையாடுபவர்) அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அவருக்கு கொட்டு வாத்திய ஒலி மற்றும் பாடல்களின் மூலம் உருவேற்றப்படுகின்றார். அந்த உருவேறல் முறையானது மிகவும் வித்தியாசமாக இருந்தது. அதாவது உருவேற்றப்பட்ட தேவாதி அழைத்தோடங்கினார். பின்பு அழுகை அதிகரித்து விம்மி விம்மி அழைத்தோடங்கினார். அவருடைய குரல் வித்தியாசமானதாகவும் காணப்பட்டது. அந்த குரலினைப் புரிந்து கொண்டு அருகில் இருந்த நடுத்தர வயதான பெண் 'எண்ட மகனே' என அழைத்த வண்ணம் அழுது கொண்டு அவர் தனது பெட்டியுடன் முன்னோக்கி வந்தார்.

அவ்வாறு வந்தவுடன் தேவாதியும், குறித்த அப்பெண்ணும் மாறி மாறி அமுத வண்ணம் ஒருவரையொருவர் கட்டித்தழுவிவ படி

தமது உறவுக்கான சம்பாசனைகளைச் செய்து கொள்கின்றனர். அவை ஓரிரு நிமிடங்கள் தொடர்ந்த பின்னர் தேவாதி அப்பெண் கொண்டு வந்த பெட்டியினுள் இருந்த உணவுகளை எடுத்து புசிக்கின்றார். அதனுள் இருந்த உடைகளை எடுத்துத் தோளில் போட்டுக் கொள்கின்றார். அதனைத் தொடர்ந்து பேச ஆரம்பிக்கின்றார். அவ்வூரையாடலானது சைகை மொழியாகவே காணப்படாதற்கான விளக்கத்தினை அருகில் இருப்பவர்கள் கூறினர்.

அவ்வாறு நடந்த பின்னர் குறித்த பெண் உரத்த குரலில் அழுத தொடங்கினார். மார்பில் அடித்தடித்து அழுதார். அவரோடு வந்திருந்தவர்களும் சேர்ந்து அழுதனர். பல நிமிடங்களுக்கு இச்செயல் நீடித்தது. சில மணித்தியாளங்களின் பின்னர் அவர்கள் சடங்கு நடடிக்கைக்கு தம்மைத் தயார்படுத்திக் கொண்டனர். குறித்த அப்பெண்ணுடன் கலந்துரையாடிய போது அவர் இவ்வாறு கூறினார். 'எண்ட மகன 2014ம் ஆண்டு சி.ஐ.டி புடிச்சுப்போன. அவரத் தேடாத இடமில்லை. தெரிஞ்ச எல்லாரிடையும் கேட்டுப் பாத்தும் பலனில்லை. பிறகு தான் இஞ்ச வந்தனாங்க. மூண்டு வருசமா சடங்குக்கு வந்தனாங்க. இந்த முறதான் எண்ட மகன் வாக்குத் துறந்து இருக்காரு. இவளவு நாளும் உண்ம என் னெண்டு தெரியாம நாங்க செரியான துன்பப்பட்டனாங்க தம்பி. இந்த முற மனசுக்கு கவலைய விட கொஞ்சம் ஆறுதலா இருக்கு. எண்ட புள்ள செத்துப் போனது தெரியாம இருந்திட்டம். என்ன செய்ய முடியும் நம்மளால. எல்லாம் இவங்கதான் தான் பாத்துக் கொள்ளனும்' என்றார்.

உண்மையில் இச்சந்தர்ப்பமானது குணமாக்கல் செயன்முறையின் உச்சகட்ட விளைவாகும். மனிதருடைய மனப்பாதிப்புக்களைப் போக்குவதென்பது அவ்வளவு இலகுவான காரியமன்று. ஆனால் இவ்வகையான வேட்டுவச் சடங்கின் அடியாக, ஒரு குறிப்பிட்ட கண நேரத்தினுள் உளவிடுபடு நிலையினை முற்றிலுமாகக் கொடுத்துவிட முடிக்கின்றமையானது வேட்டுவ வழிபாட்டின் உத்தியாக்கள் சடங்கின் ஊடாக ஈடுறுகின்றமை மிக வலுத்திறமான நோய் நீக்கல் நடவடிக்கை ஆகும். சடங்கு, வழிபாடு என்பவற்றின் அடியாக விளைந்த சடங்காசார நிகழ்வுகளின் மூலமே அது சாத்தியம் எனலாம். இன்றைய எமது தமிழ் சூழலில் போரின் தாக்கம் மற்றும் அதனோடு இணைந்த நடவடிக்கையினால் எமது மக்கள் பட்ட, படுகின்ற சொல்லொண்ணா மன அழுத்தங்களினைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு இவ்வாறான சடங்காற்றுகைகள் பெரிதும் உதவியாக இருப்பதும், இருக்கும் என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியதே.

இவ்வாறான தன்மை கொண்டதாகவே சிங்களப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற வேடர்களின் மூதாதையர் வழிபாட்டு முறைகளும் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் தமது மூதாதையினரையே தமக்கான ஆதாரமாக, பாதுகாப்புக் கட்டமைப்பாக நினைத்துக் கொள்கின்றார்கள். இவர்கள் தமது இறந்த முன்னோர்களின் ஆவியினை வழிபாடு செய்து அவர்களினைக் கௌரவப்படுத்தாவிடின், தமது உறவுகளில் யாருக்காவது நோய் பிணிகள் வந்து விடும் எனவும், தமது வேட்டைகளில் பிரச்சினைகள், இடையூறுகள் ஏற்பட்டு விடும் எனவும் அச்சம் கொள்கின்றனர்.

குமாரர் வழிபாட்டு முறைமை (Kumarar Worship Process):

இவ்வழிபாட்டு முறையானது ஆதியில் களுவன்கேணியில் இருந்தே ஏனைய இடங்களான தளவாய் முதலிய இடங்களுக்குப் பரவியுள்ளமையினை ஆய்வின் ஊடாக அறிய முடிந்தது. 'இஞ்ச இருந்த குமாரரத்தான் களுவர் ஆக்கள் தளவாய்க்குக் (களுவன் கேணிக்கு அருகிலுள்ள கிராமம்.) கொண்டு போனவங்க. இஞ்ச இருக்குறவங்க இத வழிபட மாட்டாங்க எண்டு.' (களுவன்கேணி வேட்டுவ மதகுரு). இத்தகவல் அதை உறுதிப்படுத்தும். இவ்வாறு விரிவுபடுத்தப்பட்ட குமாரர் வழிபாடு எவ்வாறு வேடர் வழிபாட்டிற்குள் நுழைந்தது என்பது பற்றிய பல புராணக்கதைகள் உலாவுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குமாரர் வழிபாட்டில் பல வகைகள் காணப்படுகின்றன. அவை

செல்லக்குமாரர், வீரக்குமாரர், காலக்குமாரர், கொழும்புக்குமாரர், கண்டிக்குமாரர், சங்கிலிக் குமாரர், முத்துக்குமாரர், வதனக்குமாரர், புள்ளிக்குமாரர், பொல்லுக்குமாரர், ஆதிக்குமாரர் முதலிய குமாரர் கலைகள் ஆகும். ஆய்வுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இவ்வழிபாட்டுச் சூழலில் நம்பமுடியாத வண்ணம் குணமாக்கல் திருப்தியைக் கொடுக்கும் விதமாக இக்குமாரர் வழிபாடானது காணப்படுகின்றமையை கள ஆய்வின் ஊடாக அவதானிக்க முடிந்தது. அதாவது பிள்ளைப் பேறுக்கான மிகவும் ஆத்மார்த்தமாக நம்பப்படுகின்ற சடங்கு முறையாக இது காணப்படுகின்றது.

குமாரர் வழிபாட்டின் குணமாக்கல் விளைவுகள் - Healing Effects in Kumarar Worship Process:

ஒரு தம்பதியினர் பல காலமாக தமக்கு குழந்தை பாக்கியம் இல்லாமல் வைத்தியசாலை மற்றும் ஏனைய பல முறைகளை எல்லாம் தம்மில் நடைமுறைப்படுத்திப் பார்த்து விட்டும், குழந்தைக்கான வாய்ப்பு குறைவாக உள்ளது என்னும் மனக்கசப்பான தகவல் அவர்களுக்கு கிடைக்கின்றது. தமது உறவுகள், அயலவர்கள் உட்பட அனைவரின் வசையினாலும் உச்சகட்ட மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகித் தவிக்கின்ற வேளையிலே குமாரர் வழிபாடு பற்றி அறிந்து இங்கு வருகின்றனர். பலனும் அடைகின்றனர்.

'தங்களுக்கு புள்ள இல்லண்டு தம்பதியள் வந்தால், உடனே நான் பெரிய சாமிக்குள்ளால் (சிவன்) குறி பாப்பன். அதுல சொல்லும், என்னால முடியாது குமாரருக்கு உள்ளால் வேல செய்யனும் எண்டு. புறகு நான் தம்பதிகளுட்ட எத்தின புள்ள வேணும் எண்டு கேட்பன். ஒண்டா, ரெண்டா எண்டு. ஏனெண்டால் குமாரருட்ட முதல் தரம் கேட்குற மாதிரிதான் புள்ளையள் புறக்கும்.

இவ்வாறாக குமாரர் வழிபாட்டின் ஊடான குணமாக்கல் செயன்முறையினை அம்மதகுரு விளக்கினார். இங்கு பல விடயங்கள் தீவிர ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டியவையாகும். மனித மனங்களின் ஒருமித்த சக்தி, ஒன்றை அடைய வேண்டும் என்ற தீவிர செயற்பாடு, தமக்கு தம்மை மிஞ்சிய சக்தி பாதுகாப்பு அளிக்கின்றது என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை முதலான குணமாக்கல் உத்திகள் என்பன குறித்த பாதிப்படைந்தவர்களிடம் இவ்வழிபாட்டின் மூலம் ஈடுறி விடுகின்றமையே இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய குணமாக்கல் நிலமையாகும்.

இனமத பேதங்கள் கடந்தும் இவ்வழிபாட்டு முறையில் குணமாக்கல் விளைவு பரவியிருந்ததை அறிய முடிந்தது. நம்பிக்கை என்னும் கூட்டுணர்வு என்பதற்கு முன்னால் இவர்களிடம் எதையும் கொண்டு செல்ல முடியாது. காரணம் இவ்வழிபாட்டு முறைகள் மிகவும் ஆழ்ந்த, மரபு சார் உணர்வு பூர்வமான, அதியுச்ச நம்பிக்கை நடவடிக்கையாகும்.

முடிவுரை:

குணமாக்கல் என்பது ஒரு மீட்டிங்குச் (Recovery) சமனான விடயமாகும். உள்பாதிப்புற்ற ஒருவரை அவரது முன்னைய தொழிற்பாட்டு நிலைக்கு சகல வழிகளிலும் இட்டுச் செல்ல வைக்கும் நடைமுறைகளுக்கு வழிவகுப்பதாக அமைகின்ற மீட்டிங் செயன்முறையினையே நாம் குணமாக்கல் என்கின்றோம். பாதிக்கப்பட்ட நபர்களினை ஒரு இயல்பான தொழிற்பாட்டு நிலைக்குச் செயற்பட ஆளாக்கி, அவர்களின் தொழிற்பாட்டுத் திறனை மேம்படுத்தி, அவர்களினை சமூகத்திற்கு உபயோகம் உடையவர்களாக மாற்றும் நடவடிக்கைகளினை பொதுவில் குணமாக்கல் செயன்முறை என்பர். இச் செயற்பாடானது ஒவ்வொரு தரப்பிலும் ஒவ்வொரு விதமாகக் காணப்படுகின்றது. குணமாக்கலானது நம்பிக்கை, பாதுகாப்பு, அமைதி, செயற்பாட்டுத்திறன், மகிழ்வு போன்ற உணர்வுகளைப் பாதிப்புக்கு உள்ளானவர்களுக்கு மிகையாகக் கொடுக்கின்றது எனலாம்.

குணமாக்கல் விளைவுகள் மற்றும் ஆற்றுப்படுத்தல் முறைகள் என்பன மேற்கத்தேய உளவியல் செயற்பாடுகளிலேயே தோன்றி வளர்ந்துள்ளது என்பது பலரது நிலைப்பாடு ஆகும். ஆனால் எமது பாரம்பரிய சடங்காற்றுகைகள் மற்றும் அரங்க முறைமைகளில் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் பல வருடங்களுக்கு முன்னே இருந்துள்ளமையினை குறித்த வழிபாட்டுச் சடங்கு நிகழ்வுகள் வலுவாக எடுத்தியம்புகின்றன. சக்தியற்ற ஓர் உணர்வையும், ஒரு சக்தியுள்ள உணர்வையும், இயற்கையின் மீது அச்சத்தையும், அதனோடு சேர்ந்து இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற திறனையும் ஒரு சேர் உருவாக்குகின்ற, மானுட வாழ்க்கையின் அடிவேரிலேயே இருக்கின்ற மாறாத தனித்துவங்கள் சடங்கு நடடிவக்கைகள் ஊடாக வெளிக்கொணரப்படுகின்றன. இயற்கையில் இருந்து ஒரு பொருளைப் பிரித்தெடுத்து, ஒரு அடையாளத்தின் மூலமாகப் பெயரிட்டு, அந்த மொழியருவத்தை ஒரு சக்தி ஆயுதமாக மற்ற மனிதர்களுக்கும் கொடுப்பதான வேலையில் அமைந்ததாகவே வேட்டுவச் சடங்கும், அதுசார் ஆற்றுகைகளும் அமைந்து விடுகின்றன எனலாம்.

மேற்கத்தேய உளவியல் செயற்பாடுகளிலே காணப்படும் பிளே பேக் தியேட்டர் (Play back theatre) ஒரு சடங்கின் இடத்தைப் போன்று உருவாக்கப்படுகின்றது. அங்கு எந்தவொரு கதையும் சாதாரணமானதாக, அசாதாரணமானதாக, மறைக்கப்பட்ட அல்லது கடினமானதாக சொல்லப்படலாம், உடனடியாக அது நாடக ஆற்றுகையாக மாற்றப்படும். ஒவ்வொரு நபரின் தனித்துவமும் மதிக்கப்படுவதும் உறுதிப்படுத்தப்படுவதும் அதே நேரத்தில் மக்கள் சமூகமாக ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் தொடர்புகளை உருவாக்குவதும் பலப்படுத்துவதுமான அனைத்துக் கூட்டுணர்வுசார் நடவடிக்கைகளையும் இந்த நாடக முறைமையானது கொடுத்து விடும் எனலாம். இவ்வாறான பண்புகள் ஆதியில் இருந்தே வேட்டுவச் சடங்கு மற்றும் அதுசார் ஆற்றுகைகளில் மிக இலகுவாக மேம்போக்கான தன்மையுடன் அமைந்துள்ளமையினை இவ்வாய்வின் ஊடாக விளங்கித் தெளிவுற முடிந்தது.

அவ்வகையில் தான் சடங்குகள், சடங்கார்ந்த நிகழ்வுகள், அது சார்ந்த மரபுகள், அந்நிகழ்வுகளின் மூலம் உண்டாக்கப்படுகின்ற

கூட்டுணர்வுச் சேர்க்கைகளின் சக்திப்பிரவாகம் என்பன இவ்வழிபாடுகளை மேற்கொள்ளுகின்ற மனிதர்களினதும், பாதிப்புக்களைக் களைவதற்காக வழிபாட்டுகளை நாடிவருகின்ற மனிதர்களினதும் அதியுச்ச நம்பிக்கையின் விளைவாக விளைகின்ற உணர்வுப் பெருக்கினாலேயே சாத்தியமாகின்றமை புலனாகின்றது. இவ்வாறான தன்மைகளின் ஊடாகவே காலங்காலமாக மக்களில் நிலவுகின்ற உள நெருக்குதல் நிலைமைகளினை, மிகவும் இலகுவான முறையில் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற சடங்காசாரங்களினால் ஈடேற்றி விடுகின்றமையை அவதானிப்புக்கள் வாயிலாக உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. என்னதான் மேலைத்தேய கலாசாரங்களின் தாக்கங்களின் வாயிலாக குணமாக்கல் நடைமுறைகள் செயற்படுத்தப்பட்டாலும், பலவகையான பக்க விளைவுகளினை உண்டாக்கின்ற சிகிச்சை முறைகள், மருந்து மாத்திரைகள் என்பன பாதிப்புற்றவர்களின் குணங்குறிகளினை மட்டுமே மாற்றக்கூடியதாக அமைகின்றமையானது ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத உண்மை.

இவ்வாறான சடங்குகளில் விக்டர் டர்னரின் மீவியல் வெளி, தலை கீழாக்கம் என்பன இல்லாது போகின்றமையினையும் உணர் முடிந்தது. பிறந்தது தொடக்கம் இறப்பது வரையான காலப்பகுதியில் மனிதரின் வாழ்வில் சடங்குகள் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. அன்றாடக் கஸ்டங்களில் இருந்து தப்ப, நோய்கள் மற்றும் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளான நடைமுறைத் துயரங்களில் இருந்து மீள, கிராமியச் சமயம் தான் கிராமிய மக்களுக்கு உதவுகின்றது.

ஆகவேதான் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற உலகமயமாதல் மற்றும் காலனியச் சிலந்திச் சிக்கலுள் இருந்து விடுபட்டுக் கொள்வதற்கும், இவற்றால் உண்டாகின்ற பக்கவிளைவுகளில் இருந்து பாதுகாப்புப் பெறுவதற்கும் இவ்வாறான கலைசார்ந்த சடங்கார்ந்த நிகழ்வுகள் தான் மீளாத பயனைத்தரும்.

pathinathan@thaivedu.com

ஊடகத்துறையைப் பாதுகாக்குமா

செயற்கை நுண்ணறிவு?

- சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்

உலகின் ஏனைய அனைத்து துறைகளைப் போன்றே கோவிட் பெருந்தொற்று ஊடகத்துறையிலும் பெரும் தாக்கத்தை செலுத்தியுள்ளது, குறிப்பாக பொருளாதாரத் தாக்கமானது அனைத்து துறைகளிலும் பிரதிபலிப்புச் செய்வதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்க முடிகின்றது.

உலகின் பல ஊடக நிறுவனங்களில் கோவிட் தொற்றின் பொருளாதாரத் தாக்கம் பெரும் அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

எதிர்கால ஊடகவியல் மற்றும் அதன் இருப்பு என்பனவற்றில் செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்களவு தாக்கத்தை செலுத்தும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது.

மனிதர்களைப் போன்று அனுபவங்களில் பாடங்களைக் கற்றுக் கொண்டு அதன் ஊடாக செயற்படக்கூடிய ஆற்றல் செயற்கை நுண்ணறிவுடைய கருவிகளிடம் காணப்படுகின்றது என நியூ யோர்க்கின் கொலம்பிய பல்கலைக்கழகத்தின் இதழியல் பேராசிரியர் பிரான்சிஸ்கோ மார்கோனி (Francesco Marconi) குறிப்பிடுகின்றார்.

செய்தி உருவாக்கத்தில் செயற்கை நுண்ணறிவு என்ற தொனிப் பொருளில் அவர் ஆய்வு நூல் ஒன்றையும் வெளியிட்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வால் ஸ்டீட் ஜேனல், அசோசியேட்டட் பிரஸ் ஆகிய புகழ்பெற்ற ஊடக நிறுவனங்களின் ஊடக ஆய்வுகூடத்தின் பிரதானியாகவும் மார்கோனி செயற்படுகின்றார்.

புதிய தொழில்நுட்ப பரிமாணங்களை தழுவிக்கொள்வதில் ஊடக உலகம் சற்றே பின்தங்கிய போக்கினையே வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது என பேராசிரியர் மார்கோனி தனது ஆய்வு அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். எனவே செயற்கை நுண்ணறிவின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய சகல வசதிகளையும் செய்தி அறைகள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாதது என குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எதிர்கால ஊடக வியாபார கட்டமைப்புக்களில் செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பத்தினை கூடுதலாக பிரயோகித்து அதன் அனுபவங்களை நிரம்பப் பெற்றுக்கொள்ள ஊடக நிறுவனங்கள் முனைப்புக் காட்ட வேண்டுமென பேராசிரியர் மார்கோனி குறிப்பிடுகின்றார்.

1990களில் இருந்து ஊடகத்துறையின் பரிணாம வளர்ச்சியை மிக உன்னிப்பாக அவதானித்து வருவதன் காரணமாக பேராசிரியர் மார்கோனியின் நிலைப்பாட்டை முழுமையாக அமோதிப்பதாக கனடாவின் கியூபெக் பல்கலைக்கழகத்தின் இதழியல் பேராசிரியர் பெற்றிக் வைட் குறிப்பிடுகின்றார்.

கனடாவில் The Canadian Press ஊடக முகவர் நிறுவனம் செய்தி அறைகளில் (NewsRoom) செயற்கை நுண்ணறிவினை பயன்படுத்தி வருவதாகவும் இது ஓர் அரிதான நிகழ்வு எனவும் பேராசிரியர் வைட் கூறுகின்றார்.

ஏ.எப்.பீ ஊடகம் (Agence France-Presse) திரிபுபடுத்தப்பட்ட புகைப்படங்களை கண்டறிந்து கொள்வதற்காக செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்திக் கொள்கின்றது.

செயற்கை நுண்ணறிவு ஊடகவியலாளர்களுக்கு பதிலீடு கிடையாது:

செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பமானது ஊடகவியலாளர்களை பதிலீடு செய்யவோ அவர்களது தொழில்களை இல்லாமல் ஒழிக்கவோ கூடியதல்ல. செய்தியாளர்களினால் தற்பொழுது ஆற்றப்படும் சேவைகளில் 8 முதல் 12 வீதமான கருமங்களை மட்டுமே செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பத்தினால் செய்ய முடியும் என மார்கோனி கூறுகின்றார்.

செயற்கை நுண்ணறிவு அல்லது இயந்திரங்களினால் ஆற்றப்படும் அடிப்படை தொழிற்பாடுகளை செய்தி ஆசிரியர்கள் அல்லது ஊடகவியலாளர்கள் தொகுத்து பெறுமதி சேர்க்கப்பட்டதும் புரண்படுத்தப்பட்டதுமான செய்தி அறிக்கையாக வெளியிட முடியும் என குறிப்பிடுகின்றார்.

தற்பொழுது ஊடகத்துறையில் ரோபோக்கள் மிகவும் அடிப்படையான பணிகளை மட்டுமே முன்னெடுத்து வருகின்றது. விளையாட்டு புள்ளிகள் பற்றிய விபரங்களை உள்ளடக்கி இரண்டு முதல் ஆறு பந்திகளைக் கொண்டு அறிக்கை தயாரித்தல், தேர்தல் முடிவுகள், வொஷிங்டன் போஸ்ட்டில் பிரசுரமாகும் ஒலிம்பிக் போட்டி முடிவுகள் போன்றன இயந்திரத்தின் உதவியுடன் அல்லது செயற்கை நுண்ணறிவின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்த தொழிற்பாடுகளின் இறுதி முடிவு திருப்திகரமானது என்ற போதிலும் இவற்றில் பல்வேறு வரையறைகள் காணப்படுகின்றன என்பதனை மறுப்பதற்கில்லை.

செயற்கை நுண்ணறிவுடைய இயந்திரங்கள் பாரியளவிலான தரவுகளை ஆராய்ந்து உடனுக்குடன் சில தகவல்களை ஊடகவியலாளர்களுக்கு வழங்குகின்றது. பிரபல ஊடக நிறுவனமான புளூம் பர்க் நியூஸ் ஊடகத்திற்கு இவ்வாறான தகவல்கள் அனுப்பிவைக்கப்படுகின்றன. பெரிய தரவுத் தொகுதியொன்றிலிருந்து குறிப்பிட்ட ஓர் விடயத்தை பிரித்து அந்த தகவல்களை மட்டும் வழங்கும் ஆற்றல் செயற்கை நுண்ணறிவுடைய ரோபோக்களுக்கு உண்டு.

காணொளி அல்லது ஒலி வடிவிலான நேர்காணல் ஒன்றின் தகவல்களை எழுத்து வடிவில் மாற்றுவதற்கு செய்தியாளர் ஒருவர்

எடுத்துக் கொள்ளும் நேரத்தை சேமிக்கும் வகையில் செயற்கை நுண்ணறிவினை பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். வீடியோ அல்ல ஓடியோ ஒன்றை எழுத்து வடிவில் பிரதி செய்து கொடுக்க இந்த செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பத்தை சில ஊடகவியலாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். ஏ.எப்.பீ ஊடக நிறுவனம் இதற்கான தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தி வருகின்றது.

மாசடைதல் அல்லது வன்முறைகள் தொடர்பில் பாரியளவிலான தகவல்களை திரட்டி ஒப்பீடு செய்து கொள்ள இயந்திரங்களினால் முடியும். சிக்கல் மிகுந்த பாரிய தரவுத் தொகுதிகளை குறுகிய நேரத்தில் ஆராய்ந்து ஒப்பீடு செய்து கொள்ள முடிகின்றது.

இவ்வாறு பெற்றுக்கொள்ளப்படும் பெருந்தொகை தரவுகளின் சராம்சத்தின் உண்மைத்தன்மையை கண்டறிந்து கொள்ளல் அல்லது போலிச் செய்தியை அடையாளம் காணும் பொறுப்பு ஊடக வியலாளரைச் சாரும்.

போலிச் செய்திகளை கண்டறிதல், தகவல்களை திரட்டுதல், ஆய்வு செய்தல் போன்ற பணிகளை ஊடகவியலாளர்கள் மேற்கொள்வார்கள். இவ்வாறான விடயங்களை செயற்கை நுண்ணறிவு கொண்ட இயந்திரங்களினால் மேற்கொள்ள முடியாது. இதன்படி, ஒட்டுமொத்த ஊடகவியல் பணிகளின் மையப் புள்ளியாக தொடர்ந்தும் மனிதரே ஆளுகை செய்வார் என்பதில் ஐயமில்லை.

கட்டணம் செலுத்தப்பட்ட சந்தா அடிப்படையிலான அங்கத்துவ முறைமைகளைக் கொண்ட ஊடக நிறுவனங்களின் வாசகர்களுக்கு அவர்களுக்கு தேவையானவற்றை மட்டும் வழங்குவதற்கு செயற்கை நுண்ணறிவு பிரயோகம் உதவுகின்றது.

அவரவர் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்ற வகையில் செய்திகளை வகைப்படுத்தி வாசகர்களுக்கு பரிந்துரைகளை செய்வதற்கும் இந்த செயற்கை நுண்ணறிவு கட்டமைப்பு வழியமைக்கின்றது.

ஊடக நிறுவனமொன்றின் செய்தி ஆசிரியர்கள், சந்தைப்படுத்தல், விற்பனை, புள்ளிவிபரவியல் உள்ளிட்ட ஏனைய பிரிவுகளின் பணியாளர்கள் உள்ளிட்ட தரப்புக்களுக்கு தகவல்களை வழங்குவதற்கும் அவர்களுக்கு இடையில் தொடர்பினை வலுப்படுத்தவும் செயற்கை நுண்ணறிவின் உதவி தற்பொழுது பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

சமூக ஊடகங்களில் அல்லது இணையத்தில் அதிகம் ஊடாடப்படும் பேசுபொருட்கள் பற்றிய தகவல்களை துல்லியமாக அறிந்து கொண்டு அதன் போக்கிற்கு ஏற்ற வகையில் செய்தி அறிக்கையிடல்களை முன்னெடுப்பதற்கு செயற்கை நுண்ணறிவு புள்ளிவிபரத் தகவல் திரட்டுதல்கள் உதவுகின்றன.

இதற்கென விசேடமாக வடிவமைக்கப்பட்ட செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பங்கள் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பங்களை எங்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது பற்றிய புரிதல் மிகவும் அவசியமானதாகின்றது. குறிப்பாக சிறிய வாராந்த சஞ்சிகையொன்று, உள்ளூர் பத்திரிகையொன்று என்பனவற்றில் அவசர அவசரமாக செயற்கை நுண்

ணறிவு தொழில்நுட்பங்களை உட்புகுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.

எனினும், பெரிய நிறுவனங்கள் உடனடியாக செயற்கை நுண்ணறிவினை பயன்படுத்துவதற்கான முனைப்புக்களை துரிதப்படுத்துவது மிகவும் உசிதமானதாகும்.

ஏனெனில் செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பமானது ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு வந்து போகும் ஒரு காலப்பாணி கிடையாது, அது நீடித்து நிலைத்திருக்கக் கூடிய ஒரு விடயம் என்பதனை ஊடகத்துறைசார் வல்லுனர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமானது.

தற்போதைய கோவிட் பெருந்தொற்று நிலைமைகள் குறித்த செய்தி அறிக்கையிடலுக்கு தகவல்களை திரட்ட வேண்டியுள்ளது. வீதி வீதியாக, வீடு வீடாக தகவல்களை திரட்டி அவற்றை ஆய்வுக்குட்படுத்த வேண்டும். இதற்கு செயற்கை நுண்ணறிவின் உதவியை பெற்றுக்கொள்வதன் மூலம் துல்லியமான ஆய்வுகளை துரித கதியில் மேற்கொண்டு செய்தி அறிக்கையிட முடிகின்றது.

இந்த ஆய்வுகளை மனிதர்கள் மேற்கொண்டால் நன்கு பயிற்றப்பட்ட தரவு ஆய்வாளர்களினால் இந்த விபரங்கள் நீண்ட ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி அறிக்கையிட வேண்டியிருக்கும் என்பதுடன் இதற்காக நீண்ட காலத்தை விரயம் செய்ய நேரிடும்.

எனினும், செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பத்தின் கணிப்புநெறி ஒரு சில சமயங்களில் பக்கச்சார்பான முடிவுகளை அல்லது வியாகூலமான தோற்றுவிப்புக்களை வெளிப்படுத்தும் சாத்தியங்களும் காணப்படுகின்றன. ஏனெனில் இந்த கணிப்புமுறையை மனிதர்களே நிர்ணயம் செய்து வடிவமைக்கின்றனர் என்ற காரணத்தினால் பக்கச்சார்பான நிலைமைகள் உருவாகும் சர்த்தியம் உண்டு.

எனவேதான், ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டாலும் மனித பரிசோதனை ஒன்று மிகவும் இன்றியமையாதது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு மனிதர்கள் தகவல்களை சரி பிழை பார்ப்பது தவறுகள் இடம்பெறுதனை வரையறுக்கும்.

போலியான காணொளிகள், போலியான செய்திகளை ஆய்ந்தறிந்து கொள்வதற்கு செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

செய்தி அறைகளில் செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பம் உள்ளிட்ட அதி நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகளை உள்ளடக்குவதன் மூலம் ஊடக நிறுவனங்களினால் துல்லியமானதும் தரமானதும் பக்கச்சார்பற்றதுமான செய்திகளை உடனுக்குடன் வழங்க முடியும் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

jevaseelan.s@thaiveedu.com

லிஜோ

அபத்தத்துக்கும்

அற்புதத்திற்கும் இடையில்...

- ஓவியர் ஜீவா

மலையாள திரைப்படங்கள் மீது எப்போதுமே எனக்கு ஒரு தனி பாசம் உண்டு. அந்த பாசத்திற்கு நியாயம் செய்ய அங்கு எப்போதும் நல்ல படைப்புகள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. திறமையும் கலையுணர்வுமிக்க இயக்குனர்களும் நடிகர்களும் தோன்றிக்கொண்டே இருப்பார்கள். அதுவும் சமீபத்தில் பெரும் புகழ்பெற்ற நடிகர்களை ஒதுக்கிவிட்டு திரைக்கதைக்கும் ஆக்கத்திற்கும் முக்கியத்துவம் தந்த படைப்புகள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. லிஜோ ஜோஸ் பெள்ளிச்சேரி இத்தகைய இயக்குனர்களில் ஒருவர். இவர் இயக்கத்தில் வந்த முன்றாவது திரைப்படமான 'ஆமென்'தான் நான் பார்த்த இவரது முதல் படம். திரைப்பட ஆக்கத்தில் ஒரு வித்தியாசத்தை உணர்ந்தேன். திரையின் நீள அகலத்துக்கான காட்சி வடிவமைப்புகள், பிரேமை நிரப்பும் நடிகர்களின் கூட்டம், இசை, கிறித்துவ பின்னணி என்று சில பொதுவான விஷயங்கள் இவரது படைப்புகளில்

புதிய களம். முழுவதும் புதுமுகங்கள் நடித்த திரைப்படம். நடிப்பு மற்றும் குரல் தேர்வுகள் பல ஊர்களில் நடத்தி 86 நடிகர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். நீண்ட தடையற்ற காட்சிகளுக்கு பெயர் போன இயக்குனர் இதில் சுமார் 1000 நடிகர்களையும் பொது மக்களையும் சேர்த்து எடுத்த, எங்குமே நடுவில் வெட்டப்படாத 11 நிமிட காட்சி ஒன்றை உச்சகட்ட காட்சிக்காக படமாக்கினார். திரைப்பட ஆர்வலர்கள் பார்க்கவேண்டிய தொழில்நுட்ப வலிமையும் கலையழகும் வாய்ந்த காட்சி! இதன் திரைக்கதையை எழுதியவர் நடிகர் செம்பன் வினோத் ஜோஸ். இந்த திரைப்படத்தின் மூலம் கிடைத்த நடிகர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் அப்பணி சரத். பின்னர் தமிழில் ஆட்டோ சங்கர் வாழ்க்கை வெப் சீரியலாக வெளிவந்தபோது சங்கர் வேடத்தில் நடித்தவர் இவர். இந்த படம் தெலுங்கில் பலகனுமா தாஸ் என்ற பெயரில் தயாரிக்கப்பட்ட போது பன்றியிறைச்சி ஆட்டிறைச்சி ஆனது. பன்றியிறைச்சியை மையமாக வைத்து அங்கு திரைப்படம் தயாரிக்கும் தைரியம் இல்லை. மலையாள திரைப்படங்களின் சமரசமற்ற போக்குக்கு இது ஒரு நல்ல உதாரணம்.

பின்னர் இடம்பெறப் போவதற்கான முன்னோட்டமாக திகழ்ந்தது. பகத் பாசில் என்ற மகத்தான நடிகன், தன் திறமையை வெளிக் கொணர் ஆரம்பித்த திரைப்படங்களில் ஒன்று ஆமென். குட்ட-நாடு பகுதியில் ஒரு தேவாலயம், பாதிரியார், பேண்டு வாத்திய கோஷ்டி, பெண்ணுக்காக ஒரு பந்தயம் என்று ஒரு மாறுபட்ட தளத்தில் இந்த படம் செல்லும்.

லிஜோ பெரும்பாலான ரசிகர்களால் கவனிக்கப்பட ஆரம்பித்தார். இவரே ஒரு திரைப்பட பாரம்பரியத்தில் வந்தவர். தந்தை ஜோஸ் பெள்ளிச்சேரி ஒரு குணச்சித்திர, நகைச்சுவை நடிகர். ஒரு நாடக குழுவையும் நடத்தி வந்தவர். ஆகவே சிறு வயதிலேயே லிஜோ இந்த கலையுலகத்தோடு பரிச்சயம் பெற ஆரம்பித்தார். விளம்பரப்படங்கள், குறும்படங்கள், திரைக்கதை என்று ஆரம்பித்து முழு நீள திரைப்படங்கள் இயக்கத்தொடங்கிவிட்டார்.

லிஜோவின் பரபரப்பான இன்னொரு திரைப்படம் 'அங்கமாலி டைரில்'. கொச்சி அருகே இருக்கும் அங்கமாலி என்ற சிறு நகரத்து வாலிபர்கள், அவர்களுடைய பன்றிக்கறி வியாபாரப்போட்டிகள், போதை மருந்து வணிகம், வன்முறைப்போர்கள் என்று ஒரு

இன்னொரு குறிப்பிடத்தகுந்த லிஜோ திரைப்படம் ஈ.ம.யோ. பெயரே குழப்புகிறது அல்லவா? கிறித்துவம் அதிகம் புழங்கும் லிஜோவின் திரைப்படங்களில் விவிலிய நிழல் படிந்திருப்பதை நாம் காணலாம். ஈஷோ மரியம் யோசப்பு என்பதின் சுருக்கம். இறந்து போனவர்களின் காதுகளில் உச்சரிக்கப்படும் வாக்கு. எர்ணாகுளம் மாவட்டத்தை சேர்ந்த ஒரு கடலோர கிராமத்தில் வசிக்கும் ஒரு வயதானவனின் மரணமும் அவனது இறுதிச் சடங்கும் திரைப்படத்தில் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன. நீண்ட பயணத்திற்கு பின் ஊர் திரும்பும் வாவுச்சன் மேஸ்திரி, தன் மகனுடன் நிகழ்த்தும் உரையாடலில், தன் தந்தையின் கடைசி சடங்குகளை தான் மிக சிறப்பாக நடத்தியதாகவும், தன் மரணத்திற்கு பின்னும் தனக்கும் அவ்வாறே நிகழ்த்தப்படவேண்டும் என்ற தன் ஆசையை தெரிவிக்கிறான். சிறிது நேரத்தில் விழுந்து இறந்தும் போகிறான். இறுதி சடங்குகளுக்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகையில் உள்ளூர் பாதிரியார் அவனது மரணத்தில் சந்தேகத்தை கிளப்புகிறார். போலீசும் வருகிறது. சர்ச் வளாகத்தில் இவனுக்காக தோண்டப்பட்ட புதைகுழியில், குழி வெட்டியவனே விழுந்து சாகிறான். ஏராளமான விவாதங்களுக்கும் தகராறுகளுக்கும் இடையே, சலித்துப் போன மகன், தன் வீட்டருகேயே குழியை தோண்டி தகப்பனை புதைத்துவிட்டு தந்தையின் ஆசையை நிறைவேற்றாததற்கு மன்னிப்புக் கேட்கிறான். மாயத்தத்துவங்கள் நிறைந்தது இந்த திரைப்படம். செம்பன் வினோத் ஜோஸ், விநாயகன், திலீஷ் போத்தன் போன்ற நடிகர்கள் சிறப்பாக நடித்த திரைப்படம்.

அங்கமாலி டயரீஸில் பன்றிக்கறி என்றால் பின்னர் வந்த ஜல்லிக் கட்டு திரைப்படத்தில் போத்திறைச்சி. காட்டை ஒட்டி இருக்கும் கிராமத்து கறிக்கடைக்கு கசாப்புக்காக கொண்டு வரப்படும் ஒரு எருமை மாடு தப்பித்து ஓடி, ஏகப்பட்ட ரகளைகள் செய்கிறது. அதை பிடித்து கொண்டு வர ஒரு படை புறப்படுகிறது. காட்டுக்

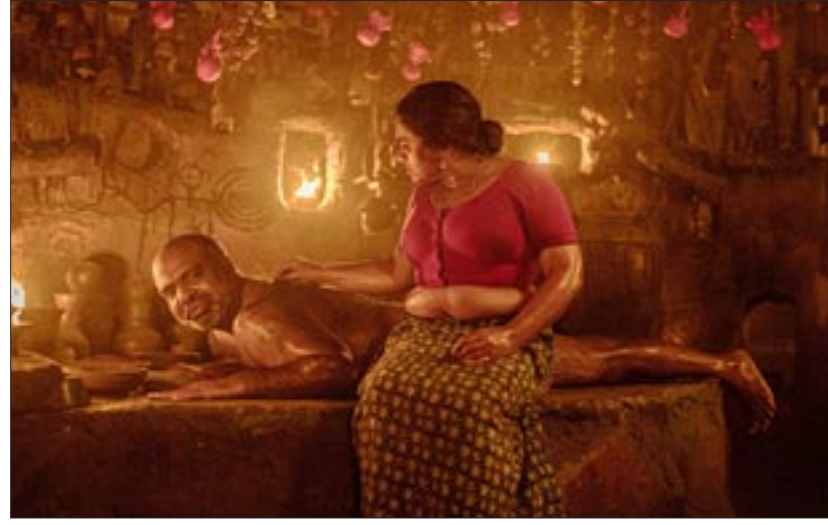
குள்ளும் கிராமத்திலும் தறி கெட்டு ஓடும் எருமை ஒரு கிணற்றுக்குள் விழுகிறது. அதை மீட்பது ஒரு பெரும் வேள்வி போல காட்டப்படுகிறது. ஆனாலும் இறுதியில் எருமை சகதிக்குள் சிக்கி, கொல்லப்படுகிறது. இறுதியில் ஆதிமனிதனோடு தற்கால மனிதன் ஒப்பிடப்படுகிறான். ஏராளமான நடிகர்கள், இடையில் துண்டிக்கப்படாத நீண்ட காட்சிகள், ஒரு மாயத்தன்மை, செம்பன் வினோத் ஜோஸ், ஜாபர் இடுக்கி போன்ற அற்புத நடிகர்கள் என்று ஜல் லிக்கட்டு ஒரு அற்புத அனுபவம்.

இந்த ஆண்டு வெளிவந்த திரைப்படம் 'சுருளி'. அடர்ந்த காட்டுக்குள் பயணிக்கும் ஒரு திருமேனியின் தலைக்கூடையில், ஒரு எறும்புத்தின்னியின் வடிவில் பயணம் செய்யும் ஈனாப்பேச்சி என்ற பிசாசு, அவரை தவறாகவே காட்டுக்குள் வழிநடத்தி அலைக்கழிக்கிறது. ஒரு முடிவற்ற சுழல் போல அவர் இன்னும் காட்டுக்குள் சுற்றிக்கொண்டிருப்பதாக ஒரு கர்ண பரம்பரைக்கதை. மயிலாடும் பறம்பில் ஜோய் என்ற ஒரு தலைமறைவான குற்றவாளியை தேடி ஒரு காவல் அதிகாரியும் ஒரு காவலரும் சாதாரண உடையில் வேறு பெயர்களுடன் காட்டுக்குள் செல்கின்றனர். இவர்களுடைய அனுபவங்கள்தான் முழுப்படமும். ஒரு பேருந்தில் பயணம் செய்து காட்டு எல்லையை அடையும் அந்தோணியும் சாஜீவனும், காட்டுக்குள் சுருளி என்ற இடத்திற்கு செல்வதற்காக ஒரு பயணிகள் ஜீப்பில் ஏறுகிறார்கள். அங்கு ஒரு ரப்பர் எஸ்டேட்டில் மரம் நடுவதற்கான பணிக்காக தங்கள் என்ற முதலாளியை பார்க்கப்போவதாக ஒரு காரணத்தையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். வெகு பணிவான ஓட்டுனர், இனிமையான சக பயணிகள் என்று பயணம் தொடங்குகிறது. கள்ளமில்லா கிராமப்புற மக்கள் என்று போலீஸ் காரர்கள் இருவரும் மெச்சிக்கொள்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒரு ஆபத்தான மரப்பாலத்தை கடக்கவேண்டும். திக்கித் திணறி வெகு சாமர்த்தியமாக அந்த ஓட்டுனர் ஜீப்பை செலுத்தி அதை கடக்கிறார். பிறகு எல்லாமே மாறிப்போகிறது.

பணிவும் நாகரீகமான சொல்லாடல்களும் மறைந்து போகின்றன. நாக்கூசும் வார்த்தை பிரயோகங்கள் அள்ளி வீசப்படுகின்றன. அனைவரும் காட்டுக்குள் இருக்கும் சாராயக்கடையில் கூடுகின்றனர். சாராயக்கடைக்காரன் வர்க்கச்சன், தங்கள் எஸ்டேட்டுக்கு திரும்பி வரும்வரை இவர்கள் அங்கு தங்கிக்கொள்ளலாம் என்று அனுமதிக்கிறான். அவன் மனைவி பயங்கர வாயாடி மட்டுமல்ல, யாராக இருந்தாலும் நாலு சாத்து சாத்தும் குணம் உள்ளவள். அந்தோணி அந்த சூழலுக்கு தன்னை இயல்பாக பொருத்திக்கொள்கிறான். இளைஞன் சாஜீவனுக்கு மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. சரியாக தூக்கம் வருவதில்லை. யாரை பார்த்தாலும் சந்தேகம் தான். போலீஸ் குணத்தின்படி அவர்களை பல கேள்விகள் கேட்கிறான். தூக்கத்தில் பல மாய பிம்பங்களை கனவில் கண்டு மிரள்கிறான்.

சாஜீவனுக்கு எப்போதுமே வினோத அனுபவங்கள்தான். ஒரு கிழவியிடம் எதையோ விசாரிக்கப்போக, அவள் இவனை தாக்குவதற்கு துரத்துகிறாள். வர்க்கச்சன் தேவாலயத்தில் ஒரு ஞானஸ்நான விழா ஒன்று கொண்டாடப்போவதால் இரண்டு நாளைக்கு

சாராயக்கடைக்கு விடுமுறை அறிவிக்கிறான். இவர்களுக்கோ அந்த பகுதியில் எந்த தேவாலயத்தையும் கண்டதாக நினைவில்லை. பிறகுதான் தெரிகிறது, சாராயக்கடையே சர்ச் ஆக உருவெடுக்கப்போகிறது என்று. கடை முழுதும் தூசி தட்டப்பட்டு, துர்வாடை நீங்க சாம்பிராணிப்புகை தூவப்படுகிறது. ஆங்காங்கே வெள்ளை துணிகளை கட்டி ஒரு அழகுணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் பிரயத்தனம் நடைபெறுகிறது. பாதிரியாருக்கான ஜெபமேடை தயாராகிறது. சமையல் கொட்டகை ஒன்று அமைக்கப்பெற்று சோறும், கறியும் தயார். வெள்ளூடை அணிந்து மக்கள் வருகை தருகின்றனர். பாதிரியார் அன்பர்கள் புடை சூழ ஜீப்பில் வந்து இறங்குகிறார். காட்டுக்குள் ஒலிபெருக்கி அமைத்து கிறித்துவ பாடல்கள் முழங்குகின்றன. கோலாகலமாக கொண்டாட்டம்... கறிக்கும் சோற்றுக்கும் பஞ்சமில்லை. எல்லோரும் விடை பெற்று சென்றவுடன், தேவாலயம் மீண்டும் சாராயக்கடை ஆகிறது!

அங்கிருக்கும் ஒருவனுடன் வேட்டைக்கு செல்லும் அந்தோணியை முன்று நாட்களாக காணவில்லை என்று, அவர்களை தேடிச்செல்லும் சாஜீவன் மீண்டும் சில விநோதக்காட்சிகளை காண்கிறான். ஆனால் இப்போது வேறு இடம். வேட்டைக்கு சென்றவர்கள் வெறும் கையுடன் திரும்புகிறார்கள். துரதிருஷ்ட பழி இப்போது கூடச்சென்ற அந்தோணி மீது!

இதற்கிடையில் அங்குள்ள ஒரு திருவிழாவில் கன்னத்தில் அறையும் போட்டியில் கலந்து கொண்டு முகம் வீங்கி வரும் சாஜீவனும், அடுத்த நாள் அவனை அறைந்து வீழ்த்தியவன் சவமாக ஆற்றங்கரையில் கிடப்பதும் சில கேள்விகளை எழுப்புகிறது. இரண்டுக்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் அந்தோணிக்கு.

பல குழப்பங்களுக்கிடையே மீண்டும் வேட்டைக்கு சென்ற அந்தோணி, முதுகில் அடிபட்டு பெரும் வலியினால் அவதிப்படுகிறான். அவனை தூக்கிக்கொண்டு காட்டின் இன்னொரு பகுதிக்கு ஓடுகிறார்கள். ஒரு சிறுவனுடன் தங்கியிருக்கும் நடுவயதுப் பெண் ஒருத்தி, அனைத்து ரோகங்களையும் குணப்படுத்துவாள் என்று சொல்லி அந்தோணியை அவள் குடிசையில் கிடத்துகிறார்கள்.

அவள் அடாவடியானவள். பேசும்போதே கரும் வார்த்தைகளை உமிழ்கிறாள். அவள் வீடே ஒரு மாயத்தன்மை மிக்கதாக தோன்றுகிறது! ஆனாலும் சில மருந்துகளை மந்திரித்து, தைலத்தை அவன் மேனி மீது தடவி, சிகிச்சையை ஆரம்பிக்கிறாள். சிகிச்சையின் முடிவில் இருவருக்குள்ளும் ஏதோ மாயங்கள், உள்ளே என்ன நடந்ததோ என்று சாஜீவன் குழம்பி நிற்கிறான். குணமடைந்து திரும்புகையில் அவள் விரட்டி வருகிறாள். சாஜீவன் அந்த சிறுவனிடம் முறைகேடாக நடந்துவிட்டான் என்று குற்றம் சாட்டுகிறாள். பணத்தை கொடுத்து அவளை சமாதானப்படுத்துகிறான் அந்தோணி. இதுவே நகரமாக இருந்தால் உன்னை குழந்தைகள் மீது பாலியல் கொடுமை என்று குற்றம் சாட்டி கைது செய்து உள்ளே அடைத்திருப்பார்கள் என்கிறான், இன்னும் மறுத்துக்கொண்டிருக்கும் சாஜீவனிடம்.

ஒரு வழியாக தங்கள் வந்து சேருகிறான். இப்படி யாரையும் வேலைக்கு அழைக்கவில்லையே என்று சொல்லி இவர்களை விசாரிக்கிறார்கள். அனைவரும் இவர்களை வெட்டிப் புதைக்கலாமா, அல்லது கொன்று சர்க்கரை மூட்டையுடன் சேர்த்து அடை

யாளம் தெரியாமல் எரித்துவிடலாமா அல்லது உரக்குழியில் போட்டு உரமாக்கிவிடலாமா என்று ஆலோசிக்கும் தருவாயில் மிரண்டு போன சாஜீவன், துப்பாக்கியை எடுத்து வாளை நோக்கி சுடுகிறான். துப்பாக்கி முனையில் தாங்கள் தேடி வந்த ஜோய்

இவனாகத்தான் இருக்குமோ என்று விசாரிக்க, தங்கள் மறுத்து, ஜோய் தன் வீட்டில்தான் இருக்கிறான் என்று உண்மையை சொல்கிறான். அவனையும் இழுத்துக்கொண்டு அங்கு செல்கிறார்கள். பின்னாலேயே சாராயக்கடை அன்பர்கள் தொடர்ந்து செல்கிறார்கள்.

வீட்டில் ஜோய் வாத நோயால் உடலை அசைக்கமுடியாமல் படுக்கையில் இருக்கிறான். அவனை கொண்டு போக முடிவெடுக்கும் இவர்களை பார்த்து அனைவரும் சிரிக்கிறார்கள். கொண்டு போய்தான் பாருங்கடா என்பவர்களை நோக்கி துப்பாக்கியால்

சுடுகிறான் சாஜீவன். ரத்தம் சொட்ட சொட்ட வர்க்கச்சன் அப்படியே நிற்கிறான். எந்த பாதிப்பும் இல்லை. இந்த இடத்தில் ஒரு திருப்பம். ஜோய் அவர்களுடன் செல்ல ஒப்புக்கொள்கிறான்.

ஜீப்பில் செல்லும்போது வழி தவறுகிறது... ஜோய் ஒரு கதை சொல்ல ஆரம்பிக்கிறான்... அது கிட்டத்தட்ட இவர்கள் கதைதான். இதே காட்டில் இவனை தேடி வந்த இன்னொரு போலீஸ்காரனின் கதை. அவன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்ட கதை. ஒரு சூழல் போல இவர்களது வண்டி காட்டுக்குள் குழம்பி சுற்றி வரும் போது, மாயாஜாலம் போல ஜோய் குணமடைந்து எழுந்து நிற்கிறான். ஜீப் அந்தரத்தில் எகிறி சுழல்கிறது. மூவருமே ஒரு ஆனந்த லாகிரியில் திளைத்து சிரித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். நிலவை நோக்கியே அந்த ஜீப் சுழன்று பறக்கிறதா தெரியவில்லை!

லிஜோ இந்த திரைப்படத்தில் பல மாய கணங்களை சுட்டுகிறார். அபத்தத்துக்கும் அற்புதத்திற்கும் இருக்கும் மெல்லிய இடைவெளியில் திரைப்படம் பயணிக்கிறது. படப்பிடிப்பு முழுவதும் இடுக்கியில் 19 நாட்களில் ரகசியமாக எடுக்கப்பட்டதாம். திரைப்படத்தின் போக்கு ஒரு ஹிப்நாஸ்டிக் சூழல் வடிவம் போல முடிவில்லாத இலக்கை நோக்கி சூழ்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது. அருமையான நடிகர்கள். போலீஸ்காரர்களாக செம்பன் வினோத் ஜோஸும் வினய் போர்ட்டும், சாராயக்கடைக்காரனாக ஜாபர் இடுக்கியும், தங்களாக ஜோஜு ஜார்ஜும், மயிலாடும் பறம்பில் ஜோயாக ஷவ் பின் ஷாஹிரும்... எல்லோருமே நவீன மலையாள திரையுலகத்தின் பெருமைமிகு புதிய அங்கங்கள், பிரமாதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

லிஜோவின் மற்ற படைப்புகள் போலவே சுருளியும் ஒரு அருமை யான திரைப்பட அனுபவம்!

jeeva@thaiveedu.com

Ceycan Transhipping Inc.

INTERNATIONAL FORWARDING LOGISTICS

EXCLUSIVE SOLE AGENTS FOR CEYLON SHIPPING LINES IN CANADA

REGULAR PERSONAL EFFECTS SHIPMENTS BY SEA & AIR TO SRI LANKA

For Shipping Schedule Visit
www.ceycantranship.com

For further information contact
Kumar (905) 673-9873

OUR AGENTS ACROSS CANADA

Head Office
(905) 673-9873

Toronto/ New Market/Durham region
Sam (647) 986-2393

Brampton/Mississauga/Halton /Peel region
Neel (647) 891-9445

Ottawa
Iggy - 613 799 3519 /613 237 3569

Hamilton/Waterloo /St Catherines
Dharmaweera (519) 760-1280

Montreal
Gana (514) 573-0093

Edmonton/Calgary
Randy (604) 399-8785
Email : randy.kulasekare@kimgloballogistics.com

Vancouver/British Columbia
Randy (604) 273-4911
KMR Global Logistics Ltd.
135 & 140 - 14480 Knox Way Richmond
British Columbia, V6V 2Z5
Email : admin@kimgloballogistics.com

COLOMBO

Ceylon Shipping Lines Ltd
760 Dr Danister De Silva Mw,
Colombo 9
Tel : 2680301 – 308

KANDY

Ceylon Shipping Lines Ltd
175 Parangantota Road
Mavilmada - Kandy
Tel : 812 234356/57/59

BATTICALOA

Ceylon Shipping Lines Ltd
134 Main Street
Addalachenai - 09
Tel : 067 2277302

United Kingdom :
Atlas Shipping 430 High Rd
Willesden London NW10 2HA
Tel: 02024596633 - Mobile 07949143535

1981 Boylen Road, Unit #5, Mississauga, Ontario L5S 1R9
sales@ceycantranship.com web: ceycantranship.com

போரைப் பேசுதல்!

இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின் மானுட வலிகளின்
கதைகளைப் பேசுகின்ற 'ரோஜா அரண்மனை'
ஓவியக் கண்காட்சி

- கவிதா லட்சுமி

கண்காட்சிப் பயணத்தின் சிகரமாக இருப்பது ஒரு நட்சத்திரம். முட்டைவடிவிலான ஒன்றின் மேல் அந்நட்சத்திரம் வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். ஒட்டுமொத்த உலக மனித நேயத்தின் குறியீடுடாக அது சித்தரிக்கப்படுகிறது.

ஒரு போரைப் பற்றி யாரிடம் பேசுவது? ஒரு போர் ஏற்படுத்தும் இழப்புகளையும் இழிவுகளையும் வலிகளையும் அதன் பரிமாணங்களையும் எப்படிப் பேசுவது? இன்னும் பிறக்காத நட்சத்திரத்தைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா? உறைந்து போயிருக்கும் ஒரு பெருநதியைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்ததுண்டா? ஒரு நகரமே அழிவதை நின்று பார்க்கும் ஒரு பெண்ணை நீங்கள் சந்தித்ததுண்டா?

ஓஸ்லோ நகரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள திறந்தவெளி ஓவியக் கண்காட்சி.

'ரோஜா அரண்மனை' என்பது ஒரு ஓவியக் கண்காட்சி. இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின் போது நோர்வே சந்தித்த பேரழிவுகளின், ஆக்கிரமிப்புகளின் சாட்சியாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்ப்பாட்டமோ, ஆரவாரமோ இல்லாமல் ஒரு யுத்தத்தைப் பேச முயலும் ஒரு முயற்சியாக முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பெருமதில்களின் உயரத்தில் போரின் அழிவுகளும், சிதைவுகளும் ஓவியங்களாக வரையப்பட்டிருக்கின்றன. கண்காட்சியின் வடிவமைப்பே ஒரு வளிமண்டலத்தில் கோள்கள் சுழல்வது போன்ற நீள் வட்ட வடிவங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

போர்க்கால ஆக்கிரமிப்புகளில் அறியப்பட்ட மற்றும் அறியப்பட

டாத மனிதர்களின் கதைகள் இங்கே ஓவியங்கள் மற்றும் எழுத்துக்கள் மூலம் மனதை துன்பப்படுத்துகின்றன. சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றன. போர்க்காலத்தை நினைக்கவைக்கின்றன.

மிகக் காத்திரமான சிந்தனையோடும் தெளிவான பார்வையோடும் இக்கண்காட்சி வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இக்கண்காட்சிக்கு பின்னால் ஒரு குட்டிக் கதையினையும் உருவகித்திருக்கின்றார்கள்.

ஏதென்ஸ் நகரத்தின் பறவை ஷெல்:

கதை:

ஏதென்ஸ் நகரத்தின் அக்ரோபோலிஸில் பிறந்த ஒரு குட்டிப் பறவை ஷெல். வடதிசை நோக்கிப் பறந்து வந்திருக்கிறது. உலகின் பல கருத்துக்களையும், உரையாடல்களையும் செவிமடுத்து வந்ததனால், இந்த முழு உலகத்துக்குமான குடிமகனாய்த் தன்னை உணர்வதாகச் சொல்கிறது. தன்னை ஒரு வானியலாளர் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறது.

வடதுருவ வான்பரப்பை ஆய்ந்தறியக் கிளம்பிய ஷெல், ஓஸ்லோ நகரின் 'ரோஜா அரண்மனை'யில் இருக்கும் நட்சத்திரத்தை வழியில் கண்டுகொண்டது. அந்நட்சத்திரத்தை ஆய்ந்தறிந்து கொள்வதற்காக இங்கேயே தங்கிவிட்டது. இப் புனைவிலிருந்தே மானுட வலிகளையும் போரையும் பேசத் தொடங்குகிறார்கள் ஓவியர்களான வேமுன்ட் சண்ட் (Vedmund Sand), அய்முன்ட் சண்ட் (Eimund Sand).

காட்சியும் வடிவமும்:

வானத்தில் கோள்கள் சுழலும் வடிவத்தில் பாதை அமைத்து, அதன் நெடுகிலும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கதைகளும் ஓவியங்களும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. போகும் வழியெங்கும் பல அறைகள், அங்கெல்லாம் ஓவியங்கள். இராக்காலத்தில் பார்ப்பவர்கள் ஓவியமைப்பையும் கண்ணுணரமுடியும்.

கிரேக்க தேசத்தில் இருந்து எடுத்துவந்த மனிதநேயச் சிந்தனைகளையும், சித்தாந்தங்களையும் குட்டிப் பறவையான ஷெல், பார்வையாளர்களுக்குச் சொல்லும் வண்ணம் வழிநெடுகிலும் கூடுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

போர் பற்றிய கதைகளுக்குப் பஞ்சம் உண்டோ? இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போதிலிருந்து எமது இன்றைய காலம் வரை போரின் முகங்களாக வாழ்ந்தவர்களின் முகவோவியங்களுடன்

ஆரம்பிக்கும் கண்காட்சி, மெல்லமெல்ல பலதரப்பட்ட மனிதர்களுடைய, அனுபவக் கதைகளுக்குள் எம்மை நகர்த்திச் செல்கிறது.

சில கதைகள்:

1941ம் ஆண்டு, சோவியத் யூனியனுடன் தாக்குதலுக்குச் சென்ற ஜேர்மனியர்களுக்கு எதிராகத் தனது பதினோராவது வயதிலேயே துப்பாக்கி ஏந்திய சிறுமி நீனா.

ஜேர்மனிய சிப்பாயுடன் காதல் கொண்ட ஒரு தாய்க்குப் பிறந்த குழந்தை லைலா. தாய் அவரைப் பார்த்துக்கொள்ள முடியாத சூழலில் ஜேர்மனியில் உள்ள அப்பப்பா வீட்டில் வளர்கிறாள் லைலா. போர் முடிந்ததும் நோர்வே அரசு அவளை நோர்வேக்கு வரவழைத்தாலும், ஜேர்மனிய சிப்பாயின் மகளென்ற வெறுப்பின்

காரணமாகத் தாயின் புதிய குடும்ப உறவுகளிடம் வரவேற்பினை அவளால் பெறமுடியவில்லை. வேண்டப்படாதவளாக, தாயின் அன்பு கிடைக்காதவளாக, உறவினர்களால் பாலியல் தொந்தரவுக்கு ஆளாக்கப்பட்டவளாக, லைலாவின் வாழ்வு பேசப்படுகிறது.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின்போது வாழ்ந்த மனிதர்களின் கதைகள்

இப்படியாக:

- ஒரு நகரமே அழிவதைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கும் பெண்.
- நாசி நிறுவனங்களுக்கு பணியாததால் கைது செய்யப்பட்ட ஆயிரம் ஆசிரியர்கள்.
- ஆழ்கடலில் நிறுத்தப்பட்ட நாசிக்கப்பலுக்குத் தீவைக்கச் சிறு படகு ஓட்டிச்செல்லும் ஒரு தனிமனிதர்.
- மரண தண்டனைக்காக காத்திருக்கும் இளைஞர்கள்.
- உளவு பார்ப்பதற்காக நாசிப்படை அதிகாரிகள் மத்தியில் வீற்றிருக்கும் ஒரு நடிகை.
- பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவுவதற்காக சிலமாதங்களேயான தன் குழந்தையை அடுப்பறையில் தனியாக விட்டுச்செல்லும்

பெண்

போரின் வலிகளையும், இழப்புகளையும், சமூகம் கடந்து வந்த பாதைகளையும், அத்தோடு மனித நேயத்தையும், மானுட உன்னதங்களையும் வலியுறுத்துவதற்காகவுமானது இந்தக் கண்காட்சி.

இன்னும் பிறக்காத நட்சத்திரம்:

கண்காட்சிப் பயணத்தின் சிகரமாக இருப்பது ஒரு நட்சத்திரம். முட்டைவடிவிலான ஒன்றின் மேல் அந்நட்சத்திரம் வடிவமைக்கப் பட்டிருப்பதாகும். ஒட்டுமொத்த உலக மனித நேயத்தின் குறியீடாக அது சித்தரிக்கப்படுகிறது.

உலகில் மனித நேயமும், மானிட விடுதலையும் இன்னும் பிறக்கவில்லை என்பதை சொல்வதற்காகவே 'இன்னும் பிறக்காத நட்சத்திரம்' என்று அதற்குப் பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு விதத்தில் வேதாகமத்தில் யேசுவடன் பிறந்த 'கடவுள் பிறந்ததைக் காட்டும்' நட்சத்திரத்தினை மறுதலிக்கும் ஒரு போக்காகவும் இதனைப் பார்க்கலாம்.

அந்நட்சத்திரத்தில் இருந்து ஒரு ஆறு ஓடுவதாகவும், அது தற்போது உறைநிலையில் உள்ளதாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இரண்டாம் உலகயுத்த ஆக்கிரமிப்பின் நினைவாக (75 ஆண்டு) வைக்கப்பட்டிருக்கும் திறந்தவெளிக் கண்காட்சி, ஒரு வருடகாலம் மட்டுமே காட்சிப்படுத்த திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருடம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கண்காட்சி இந்த வருடம், வைகாசி மாதம் முடிவுக்கு வருகின்றது. பணியாளர்களிடம் பேசிய போது, சில வேளைகளில் காலம் நீடிக்கப்படுகின்ற என்ற எண்ணம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

இங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓவியங்களைப் பார்வையாளர்கள் வாங்கிக்கொள்ளவும் முடியும்.

போரைப் பேசுவது:

ஒரு போரைப் பேசுவதென்பது இலகுவானதல்ல.

ஒரு போரை நினைவுகூருதல் எப்படி நிகழ்த்திக்காட்ட வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு முன்மாதிரியாகவும் இதனை நாம் பார்க்கமுடியும்.

போரைப் பேசுதல் ஒரு கலை. சிந்தனையைச் செதுக்க முடிந்தவர்களினால், காலத்தை ஊடுருவிப் பார்க்க முடிந்தவர்களினால், குறுகிய வட்டத்துள் நிற்காது பரந்த ஒரு பரப்பிற்கு எடுத்துச்செல்ல உழைப்பவர்களினால் மட்டுமே இது முடிகிறது.

kavitha-laxmi@thaiveedu.com

இசைத் தமிழ்ப் பாடற்பரப்பும் சமகாலப் பயன்பாட்டு நிலையும்

12

- கௌசல்யா சுப்பிரமணியன்

இசைத் தமிழ்ப் பாடற்பரப்பினையும் அவற்றின் பயன்பாட்டு நிலைகளையும் ஆராயும் இத்தொடரில் தமிழிசை மூவரின் காலகட்டத்திற்குப் பின்னரான வரலாற்றுப் போக்கே இங்கு நோக்கப்பட்டு வருகிறது. அவ்வகையில் ஊத்துக்காடு வேங்கடசுப்பையர் முதல் பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர் வரையான இசைக்கலைஞர்களின் ஆளுமை அம்சங்கள் மற்றும் அவர்களின் பாடற்பரப்புகள் ஆகியன கடந்த இரு கட்டுரைகளில் நோக்கப்பட்டன. அடுத்து, 'தஞ்சை நால்வர்' என அடையாளப்படுத்தப்படும் சின்னையா, பொன்னையா, சிவானந்தம், வடிவேலு ஆகியோரினதும் திருவொற்றியூர் தியாகையர் மற்றும் மளவராய-நேந்தல் சிதம்பர பாரதியார் ஆகியோரினதும் இசை ஆளுமை அம்சங்கள் இக்கட்டுரையில் நோக்கப்படவுள்ளன.

தஞ்சை நால்வர்:

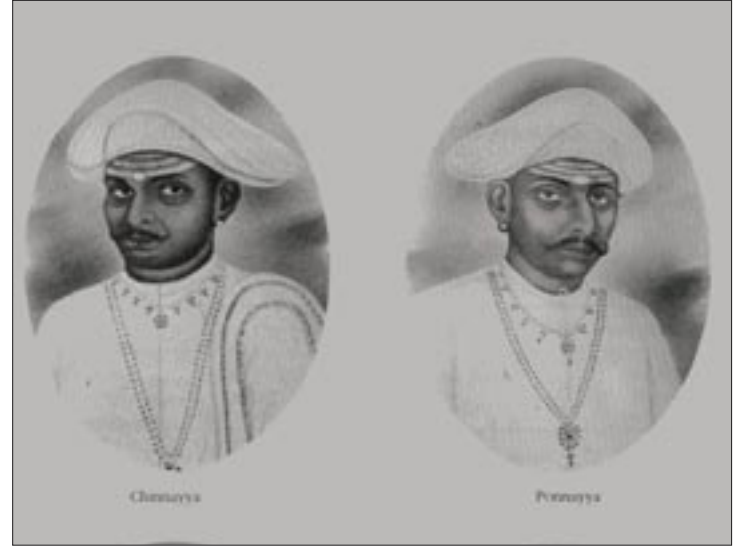
தஞ்சை நால்வர் என அடையாளப்படுத்தப்படும் சின்னையா, பொன்னையா, சிவானந்தம் மற்றும் வடிவேலு ஆகிய சகோதரர்கள் தமிழகத்தில் தஞ்சாவூரில் 19ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள். மிகப்பெரும் இசைக்கலைஞர்களாகத் திகழ்ந்த இவர்கள் இசைத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் நடனக் கலை வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்களிப்புகளைச் செய்தவர்களெனக் கணிக்கப்பட்டு வருபவர்களாவர். குறிப்பாக இக் கலைத் துறைகளை ஆற்றுகை நிலையில் மட்டுமல்லாது பாடத்திட்ட நிலையிலும் பேணிக்கொள்வதற்கு இவர்களே முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தவர்கள் என்பதே இசைத்தமிழ் வரலாற்றிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளும் செய்தியாகும்.

இந்நால்வரும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 'செம்பொன்னார் கோயில்' என்னும் இடத்தினைச் சார்ந்தவர்கள். அங்குள்ள ஆலயத்தில் சிவத்தொண்டு புரியும் பரம்பரையில் வந்தவரான சுப்பராய ஓதுவாரின் பிள்ளைகளாக முறையே 1802, 1804, 1808, 1810 ஆகிய ஆண்டுகளில் பிறந்தவர்கள். அவர்களின் மேற்படி பரம்பரையானது கோயிலிலே பூமாலை தொடுத்து இறைவருக்குச் சாத்துதல், தேவாரம் பாடிப் பரவதல், திருவிழாக்காலங்களிலும் திருவாதிரை நாட்களிலும் பிரபந்தங்களைப் பாடுதல், ஆடுதல் மற்றும் நவசந்தி கௌத்துவங்கள், பஞ்சமூர்த்தி கௌத்துவங்கள் போன்ற வற்றை ஆடுதற்கு வழிவகைகள் புரிதல் முதலிய பணிகளை ஆற்றிவந்தவர்களாகும். இந்நால்வரின் தந்தையாராகிய சுப்பராய ஓதுவாரின் குருவாக அமைந்தவர் மகாதேவ அண்ணாவி நட்டுவனாராவார். ஓதுவார்ப்பணி செய்த சுப்பராயரும் அவர் மகன்மார்களும் தமது இசை மற்றும் நடனத்துறைகள் சார்ந்த ஆளுமையம் சங்களை இவர்கள் மூலம் வளர்த்துக்கொண்டனர். அதன்மூலம் நட்டுவனாரர்களாகவும் இசைவல்லார்களாகவும் தம்மைச் சமூகத்தில் அடையாளப்படுத்திக்கொண்டனர்.

இந்நால்வரும் சிறுவர்களாகக் கோயிற் தொண்டுகள் செய்துவரும் காலங்களில் கோயிலிற்கு வந்த தஞ்சை மன்னரான 'துளஜ மகராஜா' அவர்கள், இவர்களின் தேவாரம் பாடிப்பரவும் செயற்

பாட்டினைக் கண்டார். அவர்களின் இசையால் கவரப்பட்ட மன்னர் நால்வரையும் அழைத்துச் சென்று தமது தஞ்சை சமஸ்தானத்தில் நடனத்திற்குரிய நட்டுவனாரர்களாகவும் பிரகதீஸ்வரர் கோயிலில் திருமுறைகளைப் பாடி இறைத்தொண்டு பணிகளைச் செய்யவும் அமர்த்தினார்.

இக்காலகட்டத்தில் திருவாரூரில் தியாகேசர் கோயிற் பணியினைச் செய்வதற்கான நியமனம் பெறுவதற்கு கமலம் என்னும் ஆடல் மகளின் அரங்கேற்ற நிகழ்வு ஒன்று நடைபெற்றது. அவ்வரங்கேற்றத்திற்குச் சங்கீத மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரான முத்துஸ்வாமி

தீட்சிதர் அவர்களே பதவரணம் போன்ற உருப்படிகளை இயற்றிக் கொடுத்திருந்தார். (இவ்வாறான உருப்படிகளில் முக்கியமானதொன்று, தோடி இராகத்திலமைந்த பதவரணமான 'ருபமு ஜீச்சி' ஆகும்.) இந்த அரங்கேற்றத்தினைக் காண்பதற்குத் தஞ்சை நால்வரும் அவ்விடத்திற்குச் சென்றனர். தீட்சிதரின் சிறப்பினையும் அறிந்தனர். இதனை துளஜ மகாராஜாவும் அறிந்ததால் இந்நால்வருக்கும் முத்துஸ்வாமி தீட்சிதரைக் குருவாக அமர்த்தி இவர்களின் இசைஞானத்தை வளர்த்தெடுக்க விரும்பினார். அதன்படி தீட்சிதரைத் தஞ்சைக்கு அழைத்து இவர்களுக்குக் குருவாக அமர்த்தினார்.

இவ்வாறு நால்வருக்குமான ஆசிரியராகப் பொறுப்பினையேற்ற தீட்சிதர் அவர்கள், 72மேளகர்த்தா இராகங்களில் அமைந்ததான இலட்சணகீதங்களையும் இதே மேளகர்த்தா இராகங்களிலுள்ள 'விவாதி' மேளங்களில் அமைந்த பாடல்களையும் தாமே இயற்றி அவற்றினைச் சிறப்புடன் கற்றுக்கொடுத்தார். இதன் வாயிலாக மூல இராக இலக்கண முறைமைகளை இந்நால்வரும் தெளிந்து

கொள்ள வாய்ப்பேற்பட்டது. இவ்வாறு முத்துஸ்வாமிதீட்சிரிடத்தில் இசைக்கலையினை கற்ற இந்நால்வரும் இசைக்கலையில் மட்டுமல்லாது நாட்டியக்கலையிலும் சிறப்புற்று விளங்கினர்.

தஞ்சைப்பெரிய கோவிலேயே இசைப்பணிபுரிந்த இவர்களின் அரங்கேற்றங்கள் துளஜ மகாராஜா ஆதரவில் தஞ்சை அரசவையிலே சிறப்பாக நடைபெற்றன. இச் சிறப்பில் மகிழ்வுற்ற மன்னர், குருவாக அமைந்த தீட்சிரிக்கு 5000 ரூபாய் பணமுடிச்சும் நவரத்ன மாலையும் பரிசாக வழங்கிச் சிறப்பித்தார். தஞ்சைநால்வரும் 'நவரத்னமாலா' என்ற பெயரில் ஒன்பது கீர்த்தனைகளை இயற்றி அவற்றைத் தங்கள் குருநாதர் முன் பாடி தமது நன்றிக் கடனைச் செலுத்தி மகிழ்வித்தனர். இவை 'குருகுக்' என்ற முத்திரையுடனும் தஞ்சைப் பெரியகோயில் இறைவரான பெருவுடையார் பெருமானையும் பெரியநாயகியையும் போற்றும் வகையிலும் அமைந்தவையாகும். 'குருகுதாச', 'குருகுபகத்', 'குருகு மூர்த்தி' போன்ற பல பெயர்களை இக்கீர்த்தனைகள் 'முத்திரை' களாகக் கொண்டிருந்தன. இவர்கள் முதலில் இயற்றிய 'மாயா மாளவகௌளை' இராகத்திலமைந்த 'மாயாதீர்த்த ஸ்வரூபினி...' என்ற கீர்த்தனையானது இவர்களின் இயலிசைஞானச் சிறப்பினை எமக்குணர்த்த வல்லது.

மேற்படி நால்வரும் நட்புவாங்கம், குரலிசை, வாத்திய இசை, கருவியிசை, இசைஇலக்கணப்புலமை மற்றும் பாடலியற்றுந்திறன்

ஆகிய பல்துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்ததோடு அவற்றுட் சிலவற்றில் 'சிறப்புத் தேர்ச்சி'யும் பெற்றிருந்தார்கள். இவையாவும் இவர்களின் சிறப்பான ஆளுமையம்சங்களாகவும் திகழ்ந்தன. இவ்வாறு இவர்கள் திகழ்ந்த காலகட்டத்திலேயே தீட்சிரி உட்பட்ட மும்முர்த்திகளும் திருவாரூரில் இசைத்தொண்டு புரிந்து வந்தவர்கள் என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

நாட்டியத்தையும் இசையையும் கற்பித்து வந்த இவர்கள் 'சங்கீத பிதாமகரான' புரந்தரதாஸர் அப்பியாச உருப்படிகளை இசைக்கென வகுத்தது போன்று நாட்டியப் பத்தியில் அப்பியாசத்திற்குரிய ஆரம்ப அடவுகளை(120அடவுகள்) இவர்கள் ஏற்படுத்தினார்கள். அவ்வகையில் இவர்கள் நாட்டியம் கற்பவர்களுக்குரிய ஒரு முறையியலை வகுத்தளித்த வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்ந்தவர்களாவர். மேலும், அரங்கநிலையிலான நாட்டிய ஆற்றுகைகளில் (நாட்டியக்கச்சேரி, அரங்கேற்றங்கள்) கடைப்பிடிக்கவேண்டிய ஒழுங்கு முறைகளை வகுத்தளித்ததுடன் அவற்றை பரவச் செய்த பெருமைக்குரியவர்களாகவும் இவர்கள் திகழ்ந்துள்ளார்கள்.

மேற்கூறிய ஒழுங்கு முறைகளாக இவர்களது நாட்டியக் கச்சேரிப் பத்தியில் 'அலாரிப்பு', 'ஜதீஸ்வரம்', 'சப்தம்', 'பதவரணம்', 'ஸ்வரஜதி', 'பதம்', 'ஜாவளி', 'தில்லானா', 'இராகமாலிகை' என்ற அட்டவணை காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட அட்டவணையினை முதலில் தமது மாணவர்களான இரு பெண்கள்

ளுக்கு நால்வரும் சேர்ந்து கற்பித்து தமது குருநாதர் முன்னிலையில் அரசவையில் அரங்கேற்றினார்கள். முத்துஸ்வாமி தீட்சிரி தரும் இதனைக் கண்டு வியந்து பெருமையுடன், 'இசைக்கு வழிகாட்டிய புரந்தரதாஸர் போன்று நாட்டியத்திற்கு எனது மாணவர்களே வழிகாட்டிகள்' எனப் பாராட்டி நால்வருக்கும் 'சங்கீத சாகித்ய பரத சிரேஷ்டர்' என்ற சிறப்புப் பட்டத்தை தஞ்சை மன்னர் மூலம் வழங்கச் செய்தார்.

இவர்கள் தொடர்ந்து தஞ்சைப் பெரியகோயிலிலும் அரசவையிலும் இசைப்பணிகள் - நடனப்பணிகள் புரிந்ததோடு தம்முடைய படைப்பாளுமைகளையும் வளர்த்துக்கொண்டு வரலாயினார்கள். கீர்த்தனைகள், தானவரணங்கள், ஸ்வரஜதிகள், பதவரணங்கள், தில்லானாக்கள், ஜாவளிகள் என்பனவாக, பல்வகைப்பட்ட உருப்படி வகைகளை நாட்டியத்திற்கும் அரங்குகளில்(கச்சேரிகளில்) பாடுவதற்கும் ஏற்றவகையில் இயற்றும் திறனுடனும் இவர்கள் திகழ்ந்துவந்தார்கள். ஒரே இசையமைதியில் அமையும் பாடலை தமிழ், கன்னடம், மலையாளம், வடமொழி ஆகியவற்றில் மாற்றிப் பாடவேண்டிய தேவையும் அன்றைய இசைச்சூழலில் நிலவியது. குாரணம் மேற்கூறிய பாடல் வகைகள் போதியளவு இல்லாமையேயாகும். அவ்வாறான தேவைக்கேற்ப உருப்படிகளின் சாஹித்யங்களை மாற்றியமைத்து பாடக்கூடியவர்களாகவும் இவர்கள் திகழ்ந்துள்ளனர். மேலும் பாடல்களின் பொருண்மைசார் மாற்றங்களையும் மேற்கொள்ளக் கூடியவர்களாகவும் இவர்கள் செயற்பட்டுள்ளனர். அதாவது தெய்வங்களைப் பாடுதல், அரசர்களைப் பாடுதல், பிரமுகர்களைப்பாடுதல் முதலியனவாக பாடுபொருள்களிலும் தேவைகருதி மாற்றங்களை ஏற்படுத்திச் செயற்பட்டு வந்துள்ளனர் எனத்தெரிகிறது. மேலும் இவர்கள் நடனத்திற்குரிய 'நிருத்திய நாட்டிய நாடக' வகைகளையும் இயற்றியுள்ளார்கள். 'சரபேந்திரப் பூபாலக் குறவஞ்சி நாடகம்', 'மன்மதவிலாசம்' என்பன அவற்றுட் சிலவாகும்.

இவ்வாறான இவர்களின் ஆளுமையம்சங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இவர்கள் செயற்பட்டு நின்ற காலப்பகுதியின் இசைமற்றும் நடனச்சூழல்கள் பற்றியதான ஒரு பார்வையை இங்கு பதிவுசெய்வது அவசியமாகிறது.

இசை நிகழ்வு என்றவகையிலே 'இராகம்', 'தானம்', 'பல்லவி', 'நிரவல்', 'ஸ்வரம்' முதலிய வகைகளில் ஒவ்வொன்றையும் நீண்டநேரம் பாடி வந்த முறைமையானது பின்னர் 'அரங்கிசை' (மேடைக் கச்சேரி) என்பதாக மாறத்தொடங்கும் ஒரு நிலைமாறு காலகட்டத்தில் இவர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். இவ்வாறான நிலைமாறு காலத்திலே அரங்கிசைக்குத் தேவையான உருப்படிகள் குறைவாகவே இருந்தன. அதே போன்று ஆடற்கலையும் கோயிற் கிரியைகளுக்குரிய நடனச் செயற்பாடுகளிலும் சதுரக் கச்சேரிகளிலும் அரசவைகளில் ஆடப்படும் சிருங்கார ரசபாவமுடைய 'பதங்கள்' எனப்படும் உருப்படி வகைகளிலும் மட்டுமே வாழ்ந்திருந்த சூழல், அது. நாம் இன்று 'அரங்கிசை'களில் காணும் நடனமுறை உருவாக்கம் பெற்றிராத காலமாக அக்காலம் திகழ்ந்திருந்தது. 'இவ்வாறான இசைநடன வரலாற்றுச்சூழலை நாம் விளங்கிக் கொண்டால் மட்டுமே மேற்படி தஞ்சைநால்வரின் செயற்பாடுகளின் வரலாற்று முக்கியத்துவங்களை நாம் உரியவாறு புரிந்துகொள்ள முடியும்.' அவ்வகையில் நால்வரின் தனித்துவமான சில செயற்பாடுகளை அடுத்து நோக்குவோம்.

நடன உருப்படி வகைகளில் 'ஜாவளி' இயற்றுவதில் சிறப்புப் பெற்றவராகத் திகழ்ந்தவர் சின்னையா அவர்கள். இவருடைய 22 ஜாவளி உருப்படிகள் இவரின் மரபினரான தஞ்சை கே.பி.கிட்டப்பா அவர்களால் 'Javali's of Sri Chinniah' என்னும் தலைப்பில் ஸ்வரதாளக் குறிப்புடன் 1979ல் நூலுருவாக்கம் பெற்றது. நால்வரின் வழித்தோன்றலான க.பொன்னையா அவர்கள் முன்னோர்களின் இசை வடிவங்களைத் தொகுத்து 'தஞ்சை பெருவுடையான் பேரிசை' என்னும் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். கே.பி.சிவானந்தம் அவர்கள் தமது முன்னோர்கள் இயற்றிய அலாரிப்பு, ஜதீஸ்வரம், சப்தம், பதவரணம், ஸ்வரஜதி, தானவரணம், இராகமாலிகை, தில்

லானா ஆகியவற்றைத் தொகுத்து 'பொன்னையா மணிமாலை' என்னும் பெயரில் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

தஞ்சை நால்வரில் வடிவேலு அவர்களின் முக்கிய பங்களிப்பு என்பது மேற்கத்திய இசைக்கருவியான வயலினைக் கர்நாடக இசைக்கச்சேரிகளுக்கும் நாட்டியத்திற்கும் பயன்படும் வகையில் மாற்றியமைத்துச் செயற்பட்டமையாகும். இதற்காக வடிவேலு அவர்களுக்கு திருவாங்கூர் மன்னர் அவையில் யானைத்தந்தத் தால் ஆன வயலின் ஒன்று பரிசாக வழங்கப்பட்டது. இதனை தஞ்சைநால்வர் பரம்பரையில் வந்த கே.பி.கிட்டப்பா அவர்களே பிற்காலத்தில் பாதுகாத்து வைத்திருந்தார் என அறிகிறோம். (மேற் சுட்டியவாறாக வயலினைக் கர்நாடக இசையின் பயன்பாட்டுக்கு இட்டுவந்த செயற்பாட்டில் இவருடைய சமகாலத்திலே வாழ்ந்தவரான முத்துசாமி தீட்சிதரின் சகோதரரான பாலுஸ்வாமி தீட்சிதரும் முக்கிய பங்களிப்பு செய்துள்ளார் என்பது இங்கு நினைவில் கொள்ளவேண்டிய வரலாற்றுச் செய்தியாகும்.)

தஞ்சை நால்வரில் சிவானந்தம் அவர்களின் பங்களிப்பு என்றவகையில் முக்கியமான செயல்பாடாகத் திகழ்வது, ஆகம முறையிலமைந்த ஆலயவழிபாட்டுக் கிரியைகளுக்கும் நடனக்கலைக்குள்ள பாரம்பரியமான தொடர்பைத்தெளிவுறுத்தி ஒரு வரைமுறைகளுக்குரியதாக அதனை உருவாக்கியதாகும். 'சோடச உபசாரம்', 'தீபாராதனை', 'தாள ஜாதிகள்,' 'நிருத்தம்' முதலியனவாக கோயில்களில் ஆடப்படும் நடனங்களுக்கு நாட்டிய வரை முறைகளை உருவாக்கியவராக இவர் அறியப்படுகிறார். மேலும் 'கொடியேற்றம்', 'கொடி இறக்கம்' ஆகிய திருவிழா நிகழ்ச்சிகளின் போதும் 'நவசந்தி நிருத்தியம்', 'நடராஜர் புறப்பாட்டிற்கான ஜாதிகள்' ஆகியவற்றிற்கான தாளம் தட்டும் முறையை வகுத்துக் கொடுத்தவரும் இவரேயாவார். இவ்வாறான தாள முறைமைகளிலும் நடனமுறைமைகளிலும் இவர் கவனம்செலுத்தி நின்றமைக்கான காரணம் இவர் சிறந்த மிருதங்கக் கலைஞராகவும் திகழ்ந்தமையும் கோயிற்கிரியைகள் பற்றிய அறிவுடன் திகழ்ந்தமையுமே யாகும். தஞ்சைப்பெரிய கோயிலில் நவராத்திரியைக் கலைமகள் விழாவாகக் கொண்டாட வழிவகுத்தவரும் இவரே என்பார். இவர் ஓவியம் தீட்டும் திறன் கொண்டவர். அதனால் நாட்டிய முத்திரைகளை ஓவியமாக வரைந்து பாடம் நடத்தும் ஆற்றலுடையவராகவும் திகழ்ந்துள்ளார். ஆண்கள் நடனவாங்கம் செய்வதோடு மட்டுமல்லாது நடனம் ஆடுதலையும் மேற்கொள்ளலாம் என்பதைச் செயல்முறையில் தொடக்கி வைத்தவராகவும் இவர் அறியப்படுகிறார்.

தஞ்சை மன்னர் துளஜ மகாராஜாவின் ஆதரவில் இசைநடனத்துறைகள்சார் ஆளுமையம்சங்களை வெளிப்படுத்திவந்த இந்நால்வருக்கும் ஒரு காலகட்டத்தில் அம்மன்னருடன் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது எனவும் அதனால் இவர்கள் அவருடைய சமஸ்தானத்திலிருந்து வெளியேறினர் எனவும் அவர்களின் வரலாற்றால் அறிகிறோம். அங்கிருந்து வெளியேறிய நால்வரும் திருவாங்கூர் (இன்றைய கேரளப்பகுதி) மன்னரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அங்கு சென்று அரசவைக்கலைஞர்களாகச் செயல்பட்டனர்.

பின்னர் நால்வரில் சின்னையா அவர்கள் மைசூர்(கர்நாடக மாநிலப்பகுதி) மன்னரின் அழைப்பை ஏற்று அங்கு சென்று அவைக்கலைஞராக விளங்கியுள்ளார். பின்னொருகட்டத்தில் தஞ்சையில் சிவாஜிமன்னர் அழைப்பை ஏற்று மீண்டும் தஞ்சை திரும்பிய சிவானந்தம் அவர்கள் பொலிவிழந்த தஞ்சை அவையினை மீட்டுருவாக்கினார் என்றும் அவரைப்பற்றிய வரலாறுகள் கூறுகின்றன. இவரைத் தொடர்ந்து பொன்னையா அவர்களும் தஞ்சைக்கு மீண்டார் என அறிகிறோம். வடிவேலு அவர்கள் திருவாங்கூரிலேயே சுவாதித்திருநாள் மகாராஜாவின் நட்பினையும் பேராதரவி-

னையும் பெற்றுப் புகழீட்டி வாழ்ந்துவந்துள்ளார். அவ்வாறு அங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் நடனத்துறைக்கு ஆற்றிய முக்கிய பங்களிப்பொன்று இங்கு பதிவுபெறவேண்டிய முக்கியத்துவமுடையதாகும். அது கேரளத்தின் ஆட்டவகைகளிலொன்றான 'மோகினியாட்ட'த்தின் உருவாக்கத்திற்கான அவருடைய பங்களிப்பாகும். இது திருவாங்கூர் மன்னரான சுவாதித் திருநாள் அவர்களின் விருப்பத்திற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டதொரு செயற்பாடாகும்.

மன்னருடைய விருப்பம் தமது திருவாங்கூர் பெண்கள் நடனமடவேண்டுமென்பதேயாகும். திருவாங்கூரின் நாட்டியக்கச்சேரிகளுக்கு எப்பொழுதும் தஞ்சையிலிருந்தே கலைஞர்கள் வருவது வழக்கம். திருவாங்கூர் பெண்கள் கேரளநடனமான 'கதகளி'யையே ஆடுவார்கள். திருவாங்கூர்ப்பெண்களும் ஆட வேண்டும் என மன்னர் விரும்பியுள்ளார். அவ்விருப்பத்தை வடிவேலு அவர்கள் நிறைவேற்ற முயன்றுள்ளார். அவர் கதகளியோடு தமிழ்நாட்டு நடனமான 'பரத'த்தையும் இணைத்து மலையாள மொழிப் பாடல்களில் 'மோகினியாட்டம்' என்ற புதுவகை நடனத்தை உருவாக்கி, அதற்குரிய ஆடை அலங்காரங்களையும் வடிவமைத்துக் கொடுத்து, திருவாங்கூர் பெண்களை அதில் பங்குகொள்ளவைத்து மன்னரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி திருப்தி கொள்ளச் செய்தார்.

இவ்வாறு திருவாங்கூரில் உயரிய கலைப்பணிகளை ஆற்றிவந்தவரான வடிவேலு அவர்கள் சுவாதித் திருநாள் மகாராஜா அவர்களின் இன்னொரு விருப்பத்தையும் நிறைவேற்ற முயன்றுள்ளார். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த சங்கீத மும்மூர்த்திகளின் ஒருவரான தியாகராஜ சுவாமிகளின் சிறப்பினை அறிந்த மன்னர் தம் புகழ்பாட தமது அரசவைக்கு அவரை அழைத்து வரும்படி வடிவேலு விடம் பணித்துள்ளார். அப்பணியை நிறைவுசெய்யும் நோக்கில் திருவாங்கூர் சென்றவரான வடிவேலு அவர்கள் தமது பாடும் திறமையால் தியாகராஜரின் கவனத்தை ஈர்த்து அவரால் பாராட்டப்படும் பெருமையைப் பெற்றுள்ளார் என்றும் அறிகிறோம். ஆயினும் இறைபுகழ் பாடுவதையே குறிக்கோளாகக்கொண்டவரான தியாகராஜ சுவாமிகள் வடிவேலுவின் கோரிக்கையான சுவாதித் திருநாள் மகாராஜாவின் அழைப்பை ஏற்க ஒப்புவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய செய்தியாகும்.

தஞ்சையை விட்டு வெளியேறிய காலத்தொட்டு மேற்படி நால்வரும் இந்தியாவின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று சிறந்த பல மாணவர்களை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர்களாகத் திகழ்ந்துவந்துள்ளார்கள்.

இவ்வாறு புகழ்பரப்பிநின்ற தஞ்சை நால்வரின் கலைப்பணிகள் அவர்களின் அடுத்துவந்த தலை முறையினரால் சிறப்பாகவே பேணப்பட்டும் காலத்தேவைகளுக்கு ஏற்றவகைகளில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டும் வந்துள்ளன. பின்னைய நாட்களில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் முதலியனவும் கலாஷேத்திரா போன்றனவும் உருவான காலகட்டங்களில் இசை மற்றும் நடனம் என்பன உயர்கல்விக்குரியனவாகக் கணிப்பெய்திய சூழலிலே மேற்படி நால்வரின் பரம்பரையினர் அவ்வந்நிறுவனங்கள் சார்ந்து செயற்படலாயினர். குறிப்பாகப் பாடத்திட்டங்களைத் தயாரித்தலிலும் கற்பித்தலிலும் இப்பரம்பரையினர் பெருமளவு பங்களிப்புகளைச் செய்து வந்துள்ளனர். இச்செயற்பாடுகளுக்கு உதவும் வகையில் மேற்படி நால்வரின் உருப்படிகளை இப்பரம்பரையினர் பதிப்பித்துப் பேணியுள்ளனர். இவ்வாறு பல்கலைக்கழகங்களிலும் கலாக்கேந்திரவிலும் பணியாற்றி வந்துள்ளவர்களில் பொன்னையாபிள்ளை அவர்களின் வாரிசாகத் திகழ்ந்த பந்தனைநல்லூர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், வடிவேலுவின் வாரிசுகளாகத் திகழ்ந்தவர்களான பொன்னையா பிள்ளை, கே.பி.சிவானந்தம் பிள்ளை மற்றும் கே.பி.கிட்டப்பா பிள்ளை

தாய்வீடு இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.
விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.

E-mail: info@thaiveedu.com

Fax: 1-416-849-0594

Tel: 1-416-857-6406

முதலியோர் முக்கியமானவர்களாவர்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப்பேராசிரியராகத் திகழ்ந்தவரான சுவாமி விபுலாநந்தர் எழுதிய யாழ்நூல் என்ற இசைத்தமிழாய்வு நூலின் உருவாக்கத்துக்கு மேற்படி தஞ்சை நால்வர் பரம்பரையிருடன் அவர் கொண்டிருந்த நெருக்கமும் ஒரு முக்கிய காரணியாகும்.

இந்நூல்வரின் காலகட்டத்தில் சென்னையில் இசைக்கலைஞர்களை வரவழைக்கக் காரணமாக இருந்தவரான திருவொற்றியூர் தியாகையர் அடுத்து கவனத்திற்கு வருகிறார்.

திருவொற்றியூர் தியாகையர்:

1798-1860 காலகட்டங்களில் வாழ்ந்த புகழ்பெற்ற இசைக்கலைஞரான திருவொற்றியூர் வீணை குப்பையர் தமது குருவான ஸ்ரீதியாகராஜ சுவாமிகளின் பால் வைத்த பற்றின் காரணமாகவும் அவர் தமது வீட்டிற்கு வந்து போனதன் பின் பிறந்ததாலும் தமது மகனுக்குத் திருவொற்றியூர் தியாகையர் எனப் பெயர் வைத்துள்ளார். 1845ல் பிறந்த இவர் தமிழ் மொழி, தெலுங்கு மொழி ஆகியவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்ததுடன் தனது தந்தையிடம் இசைப்பாடல்களைப் பாடும் முறைகளையும் (Practical) அதன் சாஸ்த்திர அறிவையும் (Theory) சிறப்புடன் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார். இசையின் ஆரம்ப அடிப்படைகளை வீணைகுப்பையரின் முதன் மாணாக்கரான வயலின் வித்வான் பொன்னுசாமியிடமும் பின்னர் தந்தையிடமும் கற்றார். தந்தையைப் போன்று 'தானவரண'ங்கள், 'இராகமாலிகை' உருப்படிகள், 'கிருதி'கள் என்பவற்றை இயற்றுந்திறன் களையும் இவர் பெற்றார். அவற்றுடன் 'இராகம்', 'தானம்', 'பல்லவி' பாடுவதைத் தமது கச்சேரிகளில் பிரதானமாகக் கொண்டிருந்தார். இவரது கற்பனாஸ்வரம் பாடும் முறைமையும் தனித்துவமானதாகும். இவ்வாறான இயல்பினால் பலர் இவரிடம் சென்று தமது சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்து வந்தனர். அக்காலத்தில் சிறந்து விளங்கியதொரு 'இலட்சிய - இலட்சண' வித்வானாக - இசைச் செயல்முறை (Practical), அறிமுறை (Theory) இரண்டையும் நன்கறிந்தவராக இவர் திகழ்ந்துள்ளார்.

திருவொற்றியூர் தியாகையர் பிறந்த இருவருடங்களில் ஸ்ரீதியாகராஜசுவாமிகள் திருவாரூரில் இறைபதம் அடைந்து விட்டார். எனவே திருவாரூரைச் சுற்றியுள்ள பல வித்வான்கள் சென்னையை நோக்கி இடம்பெயரலாயினர். அதற்கு காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள் திருவொற்றியூர் வீணை குப்பையரும் அவர் மகன் தியாகையருமாவார்கள். சென்னையை இசைப் பீடமாக்கியதில் இவர்கள் இருவரின் பங்களிப்புகளும் மிகவும் முக்கியத்துவமுடையனவாகும். சென்னை வருபவர்களுக்கு இவர்களது இசை நிகழ்ச்சிகள் சிறந்த இசைவிருந்துகளாக அமைந்திருந்தன. வீணை குப்பையரின் காலத்திற்குப்பின்னர் சித்ராபெளர்ணமி, விநாயகர் சதுர்த்தி போன்ற விஷேட நாட்களையொட்டி இசை விழாக்களை வருடந்தோறும் நடத்தி அதில் எண்ணற்ற இசைக்கலைஞர்களையும் பங்குகொள்ளவைத்தவர் திருவொற்றியூர் தியாகையராவார்.

இவரது வரணங்களிலும் கிருதிகளிலும் தமது குலதெய்வமான கண்ணனைக் குறிக்கும் தமது தந்தையாரின் முத்திரையான 'வேணுகோபாலதாஸ்' என்பதே அமைந்திருந்தது. தந்தையைப் போன்று சிறந்த வீணை வித்துவானாகவும் இவர் திகழ்ந்தார். பல வகையான இராகமாலிகை உருப்படிகளை இயற்றிப் பாடியதன் மூலம் தமது இராகபாவ நுணுக்கங்களை இவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவற்றுள் 16 இராகங்களில் அமைந்த 'ஸ்ரீரமண பத்மநயன...' என்ற இராகமாலிகை முக்கியமானதொன்றாகும்.

நாராயணதீர்த்தரது 'தரங்க'வகை உருப்படியான 'ஜயஜயகோகுலபாலா...' என்பது 'குறிஞ்சி' இராகத்தில் அமைக்கப்பட்டதா

கும். இதனை இவர் 'பைரவி', 'அடாணா', 'காம்போதி', 'கல்யாணி', 'சுருட்டி' ஆகிய ஐந்து இராகங்களிலான ஒரு 'இராகமாலிகைத் தரங்க'மாக மாற்றியமைத்துள்ளார். இவ்வாறான செயற்பாட்டிலே ஒவ்வொரு பிரிவிலும் அற்புதமான 'சிட்டைஸ்வரங்க'ளையும் இறுதியில் 'பைரவி' இராகத்தில் அழகான 'மகுடஸ்வரங்க'ளையும் இடம்பெறச்செய்துள்ளார்.

இவர் தமது குலதெய்வமான வேணுகோபால சுவாமி மீது 108 இராகங்களில் 'அஷ்டோத்திர கிருதி'களை இயற்றியுள்ளார். இவரே முதலில் இவ்வகை 'அஷ்டோத்திர கிருதி'களை இயற்றிய வருமாவார். இவற்றில் 102கிருதிகள் ஆதிதாளத்திலும் ஐந்து ரூபகதாளத்திலும் ஒன்று திரிபுடை தாளத்திலும் அமைத்துள்ளார். மேலும் முதல் ஐந்து கிருதிகள் 'பிரதம கனபஞ்சக' இராகங்கள் எனப்படும் 'நாட்டை', 'கௌளை', 'ஆரபி', 'வராளி', 'ஸ்ரீ' ஆகியவற்றிலும் அடுத்த ஐந்து கிருதிகள் 'திவிதீய கனபஞ்சக' இராகங்களிலும் ஏனையவற்றைப் பல 'புகழ்பெற்ற இராக'ங்களிலும் 'அபூர்வ இராக'ங்களிலுமாக இயற்றி தமது குலதெய்வத்தைப் போற்றியுள்ளார். இவருக்கு முன் பாடப்படாத 15அபூர்வ இராகங்களில் (கோஷிணி, சிம்ஹலம், சாரதாபரணம்... போன்றவை) கிருதிகளை இயற்றிப்பாடியுள்ளார். இவரது 100கிருதிகள் கொண்ட 'அஷ்டோத்திர சதத் தொகுதி'யில் 50 கிருதிகள் 'மத்திமகால சிட்டைஸ்வரங்கள்' கொண்டு அழகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

மளவராயநேந்தல் சிதம்பர பாரதியார்:

மதுரை மாவட்டத்தில் சிவகங்கைக்கருகிலுள்ள ஊரான மளவராயநேந்தல் சார்ந்தவரான இவர் 1853ல் பிறந்தார். சிதம்பர பாரதியார் தனது தந்தையிடம் கல்வியறிவினையும் இசையறிவினையும் பெற்றவர். தலயாத்திரை மேற்கொண்டதன் பேறாகத் தலப்பெருமைகள், புராணக் கதைகள், நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் என்பவற்றைக் கீர்த்தனைகளாக இயற்றும் திறன் பெற்றிருந்தார். இதன்பேறாக, 'ருக்மணி கல்யாணம்', 'துருவ சரித்திரம்', 'குசேலாபாக்கியானம்' முதலிய புராணக்கதைகளை கீர்த்தனை வடிவில் கதைகளாகக் கூறி அதனைப் 'பேரின்பக் கீர்த்தனைகள்' என்ற நூலாக வெளியிட்டார். நாயன்மார்களின் வரலாற்றைக் கீர்த்தனை வடிவில் கூறுவதான 'பெரியபுராணக்கீர்த்தனைகள்' என்ற நூலையும் இவ்வகையில் குறிப்பிடலாம்.

மேற்கூட்டிய கீர்த்தனைவகை ஆக்கங்களை கதைகூறுதற்கென உருவாக்குவதில் தமது கால தமிழகத்தில் வழக்கிலிருந்த பல்வேறு மொழிகள் சார்ந்த இசைப்பாடல்வகைகளையும் அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். தமிழில் மரபாக வழங்கிவருபவையான வெண்பா, விருத்தம், கலித்துறை, கீர்த்தனைகள், பதங்கள், ஜாவளிகள், கும்மிகள் முதலியவற்றுடன் பிறமொழி வரவுகளான லாவணி, கேகாவளி, கட்கா(மராட்டிய பாடல்வகைகள்) பஞ்சசாமரம்(தேவநாகரிப்பாடல்வகை), ஆர்யா(பிராகிருத மொழிப்பாடல்வகை) சவாய் ஆகிய வடிவங்களிலும் இவர் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். 1898வரை வாழ்ந்த இவரது கீர்த்தனைகள் மற்றும் ஏனைய பல்வகைப் பாடல்வடிவங்கள் என்பன கதாகாலட்சேபத்திற்குப் பயன்படும் வகையில் அமைந்தவையாகும். இம்முறைமையில் இதிகாச-புராணக்கதைகளை மக்கள் இரசிக்கும் வண்ணம் கூறுதற்கும் இவை பயன்பட்டன எனலாம். இவரின் பதங்கள், ஜாவளிகள், கும்மிகள் என்பன நடனத்திற்குப் பயன்படும்படி அமைந்தவையாகும். இவருடைய பாடல்களைக் கச்சேரிகளில் பாடிப் பிரபலமாக்கியவர் இவரது பேரனான மழவை சுப்பராமய்யர் அவர்களாவார்.

(தொடரும்)

kawsalya.s@thaiveedu.com

இணையத்தில் ஒரு நூல் உலகம்

www.noolaham.org

BUYING OR SELLING

Residential, Commercial, Land & Investment Properties

For Sellers:

- Free Market Evaluation Available
- Competitive Commission Packages Available
- Will pay for Staging & Condition
- Will pay the Professional Photographer
- Virtual Tour
- Color Brochure
- Will do open house until house get sold
- Will market your home with social medias

For Buyers:

- Will find the home in any area within your budget
- Get you the lowest mortgage. rate

NITHY

SATHYAKUMAR

Sales Representative

Dir: 416.728.2454

Email: realtornithy@gmail.com

SATHY

SIVASUBRAMANIAM

Broker

Dir: 416.624.5044

Email: realtorsathy@gmail.com

<p>16th Avenue / 9th Line \$1,550</p> <p>FOR LEASE BEDROOMS:2 WASHROOMS:1</p>	<p>Morningside / Finch \$1,200</p> <p>FOR LEASE BEDROOMS:1+1 WASHROOMS:1</p>	<p>Pharmacy Ave/Lawrence Ave \$1,600</p> <p>FOR LEASE BEDROOMS:3 WASHROOMS:1</p>	<p>Victoria Park / Ellesmere \$2,000</p> <p>FOR LEASE BEDROOMS:2 WASHROOMS:1</p>
<p>Rossland/Wilson \$599,900</p> <p>FOR SALE BEDROOMS:3+2 WASHROOMS:2</p>	<p>Crowder Blvd / Leslie St \$549,900</p> <p>FOR SALE BEDROOMS:3+1 WASHROOMS:2</p>	<p>Simcoe/Britannia \$509,000</p> <p>FOR SALE BEDROOMS:4 WASHROOMS:3</p>	<p>Yonge/Front \$659,000</p> <p>FOR SALE BEDROOMS:3+1 WASHROOMS:1</p>
<p>King/Blue Jays \$699,000</p> <p>FOR SALE BEDROOMS:1 WASHROOMS:1</p>	<p>Lawrence Ave E/Orton Park \$699,000</p> <p>FOR SALE BEDROOMS:3+1 WASHROOMS:3</p>	<p>Finch / Victoria Park \$759,000</p> <p>FOR SALE BEDROOMS:3 WASHROOMS:2</p>	<p>Hoover Park/Tenth Line \$769,900</p> <p>FOR SALE BEDROOMS:3+1 WASHROOMS:3</p>
<p>Brock/Hwy 2 \$799,000</p> <p>FOR SALE BEDROOMS:3 WASHROOMS:4</p>	<p>Dufferin/Summeridge \$889,000</p> <p>FOR SALE BEDROOMS:3 WASHROOMS:4</p>	<p>Markham/Sheppard \$799,000</p> <p>FOR SALE BEDROOMS:4+2 WASHROOMS:3</p>	<p>Pharmacy/NEglinton \$838,000</p> <p>FOR SALE BEDROOMS:3+2 WASHROOMS:2</p>

RE/MAX Remax Realtron Realty Inc., Brokerage
Independently Owned And Operated
Bus: 905 470 9800

Web: realtorsathy.com

புரட்டஸ்தாந்தியம்:

முதற்கட்டம் (1650-1800)

பகுதி - II

ஆங்கில மூலம்:

- சி. அரசரெத்தினம்

தமிழில்:

- க. சண்முகலிங்கம்

கிரிஸ்தவ சமயத்தை பரப்பும் பணியின் அடுத்த கட்டம் புரட்டஸ்தாந்தியக் கிறிஸ்தவத்தின் வருகையுடன் ஆரம்பித்தது. இக்கட்டத்தில் மதம் பரப்புவதில் தீவிரம் குறைவதைக் காணலாம். புரட்டஸ்தாந்திய மதபோதகர்கள் தமது நடவடிக்கைகள் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்வதிலும், தமது ஆழ்மன எண்ணங்களையும் சிந்தனைகளையும் வெளிப்படுத்துவதிலும் கவனம் செலுத்தினர் இக்காரணத்தினால் கிறிஸ்தவத்திற்கும் மரபுவழி மரபுகளுக்கும் இடையில் இக்கட்டத்தில் ஏற்பட்ட தொடர்புகளையும் உறவுகளையும் நாம் விரிவாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆரம்பகாலக் கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் தமக்கு முந்திய கத்தோலிக்க மதகுருமாரும, யேசுசபை மதகுருமாரும இந்திய இலங்கைப் பண்பாடுகள் பற்றி எழுதியவற்றை நன்கு படித்து, தமது மதப்பணியின்போது பயன் படுத்திக்கொண்டனர். நெதர்லாந்திலும், இங்கிலாந்திலும் 17ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இருந்தே ஒப்பீட்டுப் பண்பாடு, மொழியியல் ஆகிய துறைகளில் கல்வியின் ஆர்வம் துளிர்ந்ததைக் காணலாம்.

ஐரோப்பியரின் கடற்பயணங்கள் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புதிய விநோதமான நாடுகள் பற்றி அறியும் ஆர்வம் கல்வியறிவு பெற்ற மக்களிடம் மேலோங்கியது. அப்புதிய நாடுகளில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட விநோதமான பொருட்கள் ஐரோப்பிய சந்தையில் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டன. நெதர்லாந்தும் இங்கிலாந்தும் யூத-கிறிஸ்தவ கல்வி செழித்தோங்கிய பழமைமிக்க கல்விக்கூடங்களையும் கொண்டிருந்தன. அக்கல்விக்கூடங்களில் இக்காலத்தில் ஐரோப்பாவிற்கு வெளியே உள்ள பண்பாடுகள் பற்றியும் சமயங்கள் பற்றியும் ஆய்வுகள் தொடங்கப்பட்டன. நெதர்லாந்தின் லெய்டன் பல்கலைக்கழகம் இக்கல்வியில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தது.

எமது ஆய்வுக்குரிய இக்காலப்பகுதியில் லெய்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கீழைத்தேச மொழிகள் மற்றும் பண்டைய மதங்கள் பற்றிய கற்கைத்துறையில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய கலாநிதி அட்லரின் ரெலான்ட் கீழைத்தேச மொழிகள் பற்றி விரிவான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் 17ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஹீபு மொழிப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த கலாநிதி தோமஸ் ஹைட் வேதங்கள் பற்றிய விஞ்ஞானமுறை ஆய்வைத் தொடக்கி வைத்தார்.

புலமையாளர்களினதும், பிரபலமான நூல்களை எழுதுவோரதும் ஆக்கங்கள் பல இக்காலத்தில் வெளிவந்தன. கீழைத்தேசப் பண்பாட்டினதும் சமயங்களினதும் உள்ளார்ந்த மதிப்பையும் உயர்வையும் கவனத்தில் கொண்டு அங்கீகாரம் வழங்குவனவாய் இவ்வாக்கங்கள் அமையத் தொடங்கியமை இவற்றின் சிறப்பியல்பு எனக் கூறலாம். ஆயினும் இச்சிந்தனை மாற்றம் படிப்படியாக ஏற்பட்டவொன்றே என்பதையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். இம்

மாற்றம் சடுதியாக ஏற்பட்டதன்று. ஆசியாவில் இக்காலத்தில் பணிபுரிந்த மறைப்பணியாளர்களிடையிலும் இச்சிந்தனையின் தாக்கம் இருந்ததைக் காணலாம்.

17ம் நூற்றாண்டின் புரட்டஸ்தாந்திய இயக்கங்களில் மதமாற்றம் தீவிரம் மிக்கவொரு பணியாக இருக்கவில்லை. ஆசியாவின் கிறிஸ்தவ மிசனரி நடவடிக்கைகள் பற்றிய வரலாற்று நூல்கள் 17ம் நூற்றாண்டை முக்கியமற்ற ஒரு காலப்பிரிவாகவே குறிப்பிடுகின்றன. இதற்கு முந்திய காலத்தில் கத்தோலிக்க மிசனரிகள் காட்டிய அர்ப்பணிப்பு, பக்தியுணர்வு என்பனவும் அவர்களின் தியாகமும் ஈடிணையற்றவை. ஆதலால் வரலாற்றாசிரியர்களின் மேற்குறித்த மதிப்பீடு இயல்பான ஒன்றே. இக்காலத்தில் புரட்டஸ்தாந்தியர்கள் மதமாற்றம் செய்வதில் தீவிர முயற்சி எடுக்கவில்லை. ஆயினும் கிறிஸ்தவத்திற்கும் இந்து மதத்திற்கு மிடையே நல்லிணக்கமும் சுமுகமான உறவும் ஏற்பட்டது என்பது ஒரு முன்னேற்றமான விடயமே என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது.

இந்து சமயம் பற்றிய அறிவைப் பெறும் வழி புரட்டஸ்தாந்தியர்களுக்கும் கிடைத்ததற்குரிய காரணம் அவர்கள் இக்காலத்தில் தென்கிழக்கு இந்தியாவின் கரையோரப் பிராந்தியத்தில் பணிபுரிந்ததாகும். இப்பிராந்தியம் இந்தியாவின் பெருங்கோவில்கள் அமைந்திருந்த இடமாகையால் இந்துசமய தத்துவக்கல்விக்கும் அச்சமய நடைமுறைகளிற்கும் உரிய கல்விக்கூடங்களை கொண்ட இடமாகவும் இருந்தது. இலங்கையின் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் உறுதியான ஆட்சியை நிறுவிய டச்சுக்காரர் அருகேயிருந்த தென்னிந்தியாவின் கற்றோர் குழாத்துடன் உறவைப் பேணுவதும் இலகுவாயிற்று.

கல்விக்கூடங்களுடனும், சமயக் கல்வியாளர்களுடனும் புரட்டஸ்தாந்தியர் மேற்குறித்தவாறு ஏற்படுத்திய தொடர்பு மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தது. கத்தோலிக்கர் மதமாற்றம் செய்ய ஆரம்பித்த வேளை அவர்களுடைய மதத்திற்கு மாறியவர்கள் தாமாக விரும்பியே புதிய மதத்தில் சேர்ந்தனர். அதனால் அவர்களுக்கு தம்முடைய முன்னைய மதம் பற்றிய அபிமானமும் பற்றும் இருக்கவில்லை. மேலும் அவர்கள் சமயம் பற்றிய அறிவுடையவர்களாகவும் இருக்கவில்லை. அதனால் கத்தோலிக்க மதகுருமாருக்கு இந்து சமயம் பற்றிக் கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கவில்லை.

அதன் பிரகாரம் றொஜரியஸ் இந்து சமயத்தைக் கற்றறிந்த முதலாவது புரட்டஸ்தாந்திய மறைப்பணியாளராவார். இவருக்கு இந்து சமயக்கல்வியை பெற உதவியவர் பத்மநாப என்ற பிராமணர் ஆவர். பத்மநாப அப்போது பாலக்காட்டில் இருந்த டச்சுக்காரரிடம் புகலிடமடைந்திருந்தார். பிலிப்பஸ் பால் அச்சுவேலி-

யைச் சேர்ந்த பிராமணர் ஒருவரிடம் தொடர்பைப் பேணி அவரிடமிருந்தே இந்துசமய அறிவை பெற்றுக்கொண்டார். இவ்வாறான தொடர்புகளால் புரட்டஸ்தாந்திய மதகுருமாருக்கு இந்துசமய சாத்திர நூல்களின் பரிச்சயம் கிட்டியது. இந்து சமயமரபுகளையும், தத்துவார்த்த, அறநெறிக் கோட்பாடுகளையும் பற்றிய அறிவு படிப்படியாக புரட்டஸ்தாந்தியர்களுக்குக் கிடைத்தது. றொஜரியஸ் தமது நூலின் முகவுரையில் இந்துக்களின் கடவுள் பற்றிய கொள்கையைப் பற்றி குறிப்பிடுவதோடு இந்துக்களின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் நிலையைப் புரிந்து கொள்வதற்கு அவர்களின் கடவுட்கொள்கையை அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியமானது எனக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இந்துக்களின் கடவுட் கொள்கையை சுட்டிக்காட்டும் றொஜரியஸ் கீழைத்தேசத்தவர்கள் கடவுள் பற்றிய எண்ணம் இல்லாதவர்கள் என்றோ, சமய ஒழுக்கம் இல்லாதவர்கள் என்றோ கொள்ளக்கூடாது என்று வாசகர்களை விளித்துக் கூறுகின்றார். உண்மையில் இந்துக்கள் ஆழ்ந்த சமய அறிவு உடையவர்கள் என்றும் சமயப்பற்று உடையவர்கள் என்றும் றொஜரியஸ் குறிப்பிடுகின்றார்.

எல்லாம்வல்ல கடவுள் பற்றியும், அக்கடவுளே இவ்வுலகைப் படைத்தவர் என்பது பற்றியும், ஆன்மா அழியாதது என்பது பற்றியும் இந்துக்கள் அறிந்து வைத்துள்ளனர் என்று அவர் கூறினார். கிறிஸ்துநாதர் காட்டிய அருள் ஒளி உலகின் பல தேசத்தவர்களிடமும் பரவியது என்றும் பண்டைக்காலத்தில் அது இந்தியாவிற்கும் புகுந்தது. பிராமணர்களும் அவ்வொளியால் அறிவு பெற்றனர்

பேராசிரியர் சி. அரசரத்தினம்

என்றும் அவ்வறிவு இன்றுவரை நிலைத்துள்ளது என்றும் கூறுகின்றார். பால்தேயுவும் பிராமணர்கள் மூலம் இந்து சமயம் பற்றி விசாரித்தும் கற்றுத் தந்து கொண்டமை பற்றித் தனது நூலின் முன்னுரையில் கூறியுள்ளார். இந்துக்கோவில்களுக்குச் சென்று இந்துக்களின் சமய உண்மைகளின் இரகசியத்தைத் தாம் புரிந்து கொண்டதாகவும் பால்தேயு எழுதியுள்ளார். இந்துசமயிகளின் சாத்திர நூல்களின் மூலங்களை தாம் கற்றறிந்ததாகவும் கூறுகின்றார். 18ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவரான பிராங்கோய்ஸ் விலின்டைன் மேலே குறிப்பிட்ட இருமதகுருமார் போன்றே மரபுவழிச்சமயத்தைக் கற்றார். தமக்கு முந்தியவர்கள் எழுதிய நூல்களையும் படித்த அவர் இந்துசமயத்தின் முக்கிய கூறுகளை எடுத்துக் கூறினார்.

மேலே குறிப்பிட்ட மறைப்பணியாளர்களின் நூல்களில் என்ன எழுதப்பட்டுள்ளது அவற்றின் உள்ளடக்கம் யாது என்பதை விட அந்நூல்களில் வெளிப்படும் புதிய மனப்பாங்கு முக்கியமானது.

இந்நூல்களில் யேசுசபையினரின் எழுத்துக்கலையின் செல்வாக்கு இருந்தது. கையெழுத்து பிரதிகளாக இருந்த யேசுசபை எழுத்துக்களை இவர்கள் படித்தனர் இந்துக்களின் புராணங்களையும் சாரமற்ற பிறவியங்களையும் பற்றிய விபரிப்பு பழையமாதிரியிலேயே இவர்கள் நூல்களிலும் இருந்தது. புராணக்கதைகளுக்கும் இந்து சமய அடிப்படைத் தத்துவங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பை அவர்களால் விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. இந்து சமயத்தின் தத்துவச் சிந்தனைகளையும் நடைமுறைகளையும் ஒன்று சேர்த்து அதன் அமைப்பை விளங்கிக்கொள்ள முடியாதவர்களாய் இருந்தனர்.

ஆயினும் இந்து தத்துவங்களின் சில அம்சங்களை இவர்கள் நன்கு விளங்கிக்கொண்டனர். உதாரணமாக ஒருமைவாதம், இருமைவாதம் பற்றிய புரிதல் இருந்தது. ஆன்மா மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கின்றது. மனித உயிர் மீண்டும் மிருகங்களாயும், பறவைகளாயும் பிறப்பெடுக்கின்றது என்ற கருத்தைப் பற்றிப் பல பக்கங்களில் விரித்துரைத்து தமது கண்டனங்களையும் வெளியிட்டனர். இந்த வாதங்களை முன்வைத்தபோது பண்டைய கிரேக்க தத்துவத்தில் இருந்து மேற்கோள்காட்டினர். இந்து தத்துவவாதிகளும் பைதோகிரஸ் போன்றோரும் ஒரேவித தவறுகளை விட்டிருப்பதை சுட்டிக்காட்டினர். கிறிஸ்தவர்கள் கிரேக்க யூதேய சிந்தனைகளை எதிர்கொண்ட போது அவற்றில் கண்ட குறைகளுக்கு ஒத்ததான குறைகளை இந்து சமய தத்துவங்களிலும் நம்பிக்கைகளிலும் இப்போது காண்பதை எடுத்துக்காட்டினர். இந்துப் புராணக் கதைகளுக்கும் எகிப்திய, கிரேக்க புராணக்கதைகளுக்கும் இடையிலான ஒப்பீடுகளையும் இந்நூலாசிரியர்கள் செய்திருப்பதை காணமுடியும்.

மேற்குறித்த ஆய்வு முயற்சிகளின் பயனாக தமிழ் இலக்கிய மரபுடனும் மறைப்பணியாளர்களுக்குப் பரிச்சயம் ஏற்பட்டது. மதகுருமார்களுக்கு கல்வி கற்பித்தவர்கள் யாவரும் தமிழ்ப் புலமையாளர்களாகவும் இந்து சமயத்தின் தமிழ் வேர்களை நன்கு உணர்ந்தவர்களாயும் இருந்தனர். தென்னிந்தியாவில் இக்காலத்தில் சமஸ்கிருதக் கல்வி வீழ்ச்சியுற்றது. தஞ்சாவூரில் மராட்டியர் ஆட்சி நிலைபெற்றதால் அங்கு மட்டும் சமஸ்கிருதக் கல்வி பரவியிருந்தது. தமிழ் இலக்கியச் சுவடிகளை படித்தறிந்த கிறிஸ்தவ மதப் பணியாளர்கள் அவற்றை மொழிபெயர்ப்பதிலும் ஈடுபட்டனர்.

தரங்கம்பாடிக்கு வந்திருந்து பணிசெய்த ஜேர்மனியரான லூதர் சபைப் பாதிரியார் பார்தலோமியஸ் சீகன்பால்கு தமிழ் நூற்சுவடிகளைத் தேடித்தொகுத்தார். அவர் தமிழ் நூல்களின் நூற்பட்டியலைத் தொகுத்தார். இவருடைய நூற்பட்டியலையும் டச்சுச் சீர்திருத்தத் திருச்சபையைச் சேர்ந்த தமது சக ஊழியர்களது ஆவணங்களையும் பயன்படுத்திய பிராங்கோய்ஸ் வலன்டைன் நூற்பட்டியல் ஒன்றை வெளியிட்டார். அப்பட்டியலில் 46 நூல்களின் பெயர்களும், அந்நூல்களின் உள்ளடக்கம் பற்றிய சுருக்கக் குறிப்புகளும் இடம்பெற்றிருந்தன. குறிப்பாக ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், முதுரை போன்ற நீதிநூல்கள் பற்றிய தகவல்களை அவர் வெளியிட்டார். மிசனரிகள் இந்நூல்களின் நீதிப்போதனைப் பண்பினாலும் இயல்பினாலும் பெரிதும் கவரப்பட்டனர். பாடசாலை மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்கு இந்நூல்களைப் பயன்படுத்தினர்.

தரங்கம்பாடியில் தங்கியிருந்து பணிசெய்த சீகன்பால்குவும் அவரைப் போன்ற பிற ஜேர்மன் நாட்டவர்களான மறைப்பணியாளர்களின் பணிகள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியன. இவர்கள் அரசியல் அதிகாரத்தின் துணையில்லாது பணிசெய்த மிசனரிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக கொள்ளக்கூடியவர்கள். நொபிலியின் மாதிரியில் செயற்பட்டவர்கள். சீகன்பால்கு தமிழை நன்கு கற்றார். தமிழ் இலக்கியங்களை ஆழக்கற்ற இவர் தமது தமிழறிவை மதம் பரப்பும் நடவடிக்கைகளிற்கும் பயன்படுத்தினார். இந்து சமயத்தில் கடவுள் ஒருவரே என்னும் ஒருமைவாதம் அடிப்படைக் கொள்கையாக உள்ளது.

ஆயினும் மக்களிடம் பரவலாக பலதெய்வ வணக்கமும், பல தெய்வங்களுக்கும் சிலைகளை வைத்து வணங்கும் வழிபாட்டு முறைகளும் காணப்பட்டன. இவ்வாறான ஒருமைவாத - பன்மைவாத இடைவெளியிருத்தல் ஒரு முரண்பாடு என்பதைச் சீகன்பால்கு கண்டார். இக்குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டும் கண்டனங்

களை அவர் வெளியிட்டார். 1723ம் ஆண்டில் அவர் தென்னிந்தியக் கடவுளரின் வம்சாவழி (Genealogy of the South Indian Gods) என்ற நூலை வெளியிட்டார். இந்நூலை எழுதுவதற்காகத் தாம் பல இந்துக்களுடன் கடிதத்தொடர்பு கொண்டு வினா விடை முறையில் தகவல்களை பெற்றதாக சீகன் பால்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்துக்களின் சமய நம்பிக்கைகளின் கட்டமைப்பை இவர் நன்கு விளங்கி வைத்திருந்தார் என்பதை இந்நூலின் அமைப்பைக் கொண்டு விளங்கிக் கொள்ளமுடிகிறது. நூலினை நான்கு பகுதிகளாக வகுத்து கடவுளர் பற்றிய விபரங்களை தந்துள்ளார்.

பகுதி I: பராபரவஸ்து. இப்பகுதி முழுமுதற் பொருளான கடவுள் பற்றிக் கூறுவது.

பகுதி II: மும்முர்த்திகள். பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்ற மூன்று முர்த்திகள் பற்றிக் கூறுவது.

பகுதி III: கிராம தேவதைகள். கிராமத்துத் தேவதைகள் பற்றியும் சிறுதெய்வங்கள் பற்றியும் கூறுவது.

பகுதி IV: தேவர்கள், ரிஷிகள், பிறவிண்ணுலகத்தவர் பற்றிக் கூறுவது.

டேனிஷ் மிசனரிகள் 1719ல் 'மிசனரிகளுக்கும் மலபார் பிராமணர்களுக்கும் இடையே நடைபெற்ற இருபத்தியென்பது உரையாடல்கள் முதலியன' என்ற தலைப்பிலான சுவாரசியமான நூலொன்றை வெளியிட்டனர். இது தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த பிராமணக் குருமார், அறிஞர்கள், வர்த்தகர்கள், நாயக்க இளவரசர்கள், சூதேச வைத்தியர்கள், பெண்கள், பாடசாலை ஆசிரியர்கள், பாடசாலை மாணவர்கள், முஸ்லீம் சமய ஞானியர் முதலிய பல் திறத்தவர்களுடன் சீகன் பால்குவும் பிற மிசனரிகளும் நடத்திய கலந்துரையாடல்கள் பற்றிய குறிப்புக்களின் தொகுப்பாகும். இக் கலந்துரையாடல்கள் 1707 மார்ச் மாதத்திற்கும் 1709 மார்ச் மாதத்திற்குமிடையில் நடத்தப்பெற்றவை. அப்போது பல சுவாரசியமான விடயங்கள் பற்றிய விவாதங்கள் நடத்தப்பட்டன என்பது தெரியவருகிறது.

கடவுட்கொள்கை(ஒருமைவாதம், இருமைவாதம்), முக்திப்பேறு, புனிதத்தன்மை போன்ற விடயங்கள் விவாதிக்கப்பட்டன. இந்துக்களின் தரப்பு விவாதங்கள் ஒழுங்கு முறைப்படி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மரபுமுறை வழக்கங்களின் முக்கியத்துவம் அவற்றின் புனிதத்தன்மை, பாரம்பரியப் பண்பாடும் வாழ்க்கை முறையும் என்பன போன்றவை தம் முதாதையர்களால் பின்பற்றப்பட்டவையென்றும் அவற்றைப் பேணிப்பாதுகாப்பதன் முக்கியத்துவம் பற்றியும் இந்துக்கள் எடுத்துக்கூறினர். மேற்குலகத்திற்கும் இந்தியாவிற் குமிடையே காலநிலை, அரசமுறை, நிறுவன அமைப்புகள், உணவு, உடை போன்றவற்றில் நிறைய வேறுபாடுகள் உள்ளன. அதுபோன்று சமயத்திலும் மேற்குக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே வேறுபாடு உள்ளது என ஒரு வர்த்தகர் வாதிட்டார். பண்பாட்டையும் சமயத்தையும் ஒன்றிலிருந்து மற்றதை வேறுபடுத்தி உரைமுடியாதவர்களாய் போர்த்துக்கீசர் செயற்பட்டதைக் குறிப்பிட்டோம். ஐரோப்பிய மிசனரிகளுக்கும் இப்பிரச்சினை எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

சீகன்பால்கு இது தொடர்பான வினாவுக்கு அளித்த விளக்கம் பின் வருமாறு அமைந்தது. 'நீங்கள் இப்போது கூறும் விடயம் சிக்கலற்றது. சமயத்தின் உண்மையான இயல்பின் வேறுபாடு அல்லாமல் புறத்தே வெளிப்படும் பழக்கவழக்கங்களில் உள்ள வேறுபாடுகள் முக்கியமற்றவை. நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக மாறினால் நீங்கள் உணவு, பானங்கள் என்பன தொடர்பான உங்கள் வழக்கங்களையும், உங்கள் அயலவர்களோடு அன்றாடவாழ்வில் நீங்கள் கொண்டுள்ள உறவுகளையும், பழக்கவழக்கங்களையும் மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை'.

கிறிஸ்தவத்திற்கும் இந்தியமரபுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளின் வளர்ச்சியில் முக்கியமான இன்னொருவர் இத்தாலிய நாட்டினரான பெஸ்கி அடிகளாவார். இவர் 18ம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவில் பணிபுரிந்த முக்கிய நபராவார். ஐரோப்பிய அரசியல் அதிகார மையங்களில் இருந்து விலகியிருந்தவரான பெஸ்கி சந்நியாசி மாதிரியைத் தழுவி சமயத் தொண்டராகவும் திகழ்ந்தார். அவர் தாம் வாழ்ந்த பகுதி மக்களினது மரபுகளையும் பண்பாட்டையும் நன்கு கற்றறிந்தவராய், அவ்வறிவின் பலத்தைக் கொண்டு

தமது சமயப் பணிகளை ஆற்றுபவராக விளங்கினார். தமிழில் ஆழ்ந்த புலமையைப் பெற்ற இவர் 'தமிழ் மொழியை மிகச்சிறப்பாகக் கற்று அம்மொழியைப் பயன்படுத்திய முதலாவது அந்நிய நாட்டவரான மிசனரி' என்ற சிறப்புக்கு உரியவராக இருந்தார்.

கத்தோலிக்க மதப்பணியாளர்களின் மரபுக்கு ஏற்ப இவரும் இந்து சமயத்தையும் அதன் தத்துவத்தையும் மேற்கு உலகுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்குத் தம் அறிவை உபயோகிக்கவில்லை. புரட்டல் தாந்திய மதப்பணியாளர்களே இவ்வாறு நூல்களை எழுதினர். அவர்களோடு ஒப்பிடும்போது பெஸ்கி இந்துசமயம் பற்றி நிறைந்த அறிவுடையவராக இருந்தபோதும் அவர் அதனைத் தமது இலட்சியமாகக் கொள்ளவில்லை. தமிழ் இலக்கியம் என்ற ஊடகம் மூலம் கிறிஸ்தவத்தை சூதேசிகளுக்கு ஏற்றமதாக மாற்றுவதிலேயே பெஸ்கி தமது முழுநேரத்தையும் செலவிட்டார். தமிழ் மொழியில் இலக்கியநயம் மிக்க கவிதை நூல்களையும் பிற நூல்களையும் இயற்றிய பெருமை இவரைச் சாரும்.

16ம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவம் இந்தியாவில் பரப்பப்பட்டது 17ம் 18ம் நூற்றாண்டுகளில் பரப்பப்படவில்லை. இவ்விரு நூற்றாண்டு களிலும் கிறிஸ்தவம் அறிவு ரீதியாகவும், புலமையாளர் மட்டத்திலும் வளர்ச்சி பெற்றதென்றே கூறவேண்டும். இந்தியாவின் புலமையாளர்களும் கற்றோர்களும் இக்காலத்தில் கிறிஸ்தவத்துடன் நெருக்கமான உறவுகளை வளர்த்துக்கொண்டனர். மிசனரிகளுடன் நட்பை வளர்த்தனர். ஆயினும் இத்தொடர்புகளும் நட்பும் மதமாற்றத்திற்கு நீடிக்க பயனைத் தந்தன என்று கூறமுடியாது. இவற்றால் கிறிஸ்தவ மதக்கருத்துக்கள் சமூகத்தில் பரவின என்று கூறுவதே பொருத்தமானது.

இந்து சமூகம் மூடுண்ட ஒரு சமூகமாயினும் அறிவுநிலையில் இந்துக்கள் சமயப் பொறையைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் ஆகையால் மேற்கில் இருந்து வரும் புதிய கருத்துக்களை வரவேற்று ஏற்றுக்கொண்டனர். அப்புதுக் கருத்துக்கள் பல் பரிமாணங்களை யுடைய இந்து சமய உண்மைகளின் ஓர்சமூகவே ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பாங்கு இந்துக்களிடம் இருந்தது.

மிசனரிகள் திருக்குறளின் பெருமையை அறிந்து கொண்டது முக்கியமானது. திருவள்ளுவரின் நேரிய அறக்கருத்துக்கள் மிசனரிகளின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. அவர்கள் திருவள்ளுவரின் மகிமையை உணர்ந்து போற்றினர். புராணக் கற்பனைகளினதும், சூழமைவினதும் தாக்குதலால் திரிபடையாத வள்ளுவரின் அறக்கருத்துக்கள் மிசனரிகளுக்கும் உவப்பானவையாக இருந்தன. திருவள்ளுவர் மேற்குலகின் சிந்தனையின் பாதிப்புக்கு உட்பட்டவராய் இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்றும் அவர்கள் சிந்திக்கலாயினர். ஐ.யு போப் போன்ற கற்றறிந்த 19ம் நூற்றாண்டு அறிவாளிகளிடம் இச்சிந்தனை காணப்பட்டது.

இலங்கையில் டச்சுக்காரர் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய போது கரையோர மாகாணங்களில் வாழ்ந்த மக்களில் பெரும் தொகையான சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் கத்தோலிக்க சமயத்திற்கு மதம் மாறினர். போர்த்துக்கேயரில் இருந்து டச்சுக்காரர்களின் சமயக்கொள்கை ஒரு முக்கிய அம்சத்தில் வேறுபட்டது. டச்சுக்காரர் மிசனரிகள் சுதந்திரமாக இயங்குவதை அனுமதிக்கவில்லை. ஆசியாவில் டச்சுக்காரர் டச்சு சீர்திருத்தத் திருச்சபையைத் தாபித்திருந்தனர். அவர்களது ஆள்புலத்தில் செயற்பட அனுமதிக்கப்பட்ட இத்திருச்சபை அரசின் ஒரு கருவியாகவே இருந்தது. இத்திருச்சபை அரசு கட்டுப்பாட்டில் இயங்கியது. இதனால் மிசனரிகள் அரசின் அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாய் இருந்தனர்.

பால்தேயு, வலன்ட்ஜின் போன்ற மகிமைக்குரிய மதகுருமார் கூட டச்சு அரசாங்க அதிகாரிகளின் அவமதிப்புக்கு உள்ளாகிய சந்தர்ப்பங்களும் இருந்தன. டச்சு அரசாங்கத்தின் அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டதாகவே சமயக் கொள்கை விளங்கியது. போர்த்துக்கீச மதப் பணியாளர்கள் விட்டுச்சென்றவற்றை டச்சுச் சீர்திருத்தத் திருச்சபையின் மதகுருமார் பொறுப்பேற்று நடத்தினர். அவர்கள் மரபுச் சமூகத்துடன், பௌத்தம், இந்துசமயம் ஆகிய இரு சமயத்தவர்களுடனும் உறவுகளை வளர்த்துக்கொண்டனர்.

போர்த்துக்கீசரிடமிருந்து ஆட்சி அதிகாரத்தை கைப்பற்றியவுடன் டச்சு மதகுருமார் பால்தேயுவின் வழிகாட்டலின்படி, போர்த்துக் கேயர் விட்டுச் சென்ற தேவாலயங்களையும் பாடசாலைகளையும் பொறுப்பேற்று டச்சு சீர்திருத்தத் திருச்சபையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தனர். பெரும் எண்ணிக்கையிலான தேவாலயங்கள் இவ்விதம் பொறுப்பேற்கப்பட்டன. அவற்றுள் பல கிராமங்களின் தேவாலயங்களாக இருந்தன. யாழ்ப்பாணத்திலும் மன்னாரிலும் கிறிஸ்தவம் கிராமங்களுக்கும் பரவியிருந்தது. இப்பகுதிகளில் 34 தேவாலயங்கள் இருந்தன. இவற்றின் எல்லைக்குள் 159 கிராமங்களின் மக்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தனர். இவ்வளவு பெரும் எண்ணிக்கையான தேவாலயங்களை டச்சு மதகுரு மாரர்களினால் பொறுப்பேற்று நிர்வகிக்க முடியவில்லை. ஆதலால், பெரும்பாலானவற்றின் பொறுப்பை சுதேசிகளான பிரசங்கியார்களிடமும் பாடசாலை உபாத்தியாயர்களிடமும் ஒப்படைத்தனர்.

ஒவ்வொரு தேவாலயத்தோடும் இணைந்ததாக ஒரு பாடசாலையும் இருந்தது. கிறிஸ்தவராக ஞானஸ்தானம் பெற்றவர்களினது தகவல்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுப் பேணப்பட்டன. இவ்வாறே குறித்த ஒரு ஆண்டில் பாடசாலை மாணவர்களது சேர்வு, பாடசாலையை விட்டு நீங்குதல் ஆகிய பதிவுகளும் பேணப்பட்டன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிகழ்த்தப்படும் பரிசோதனையின் பின்னர் வட்டாரத்திற்கு பொறுப்பான மதகுரு அரசியல் மேலிடத்திற்குத் தனது அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பார். இவ்வறிக்கையில் கிறிஸ்தவராக உள்ள ஆண்கள், பெண்கள் பாடசாலையில் கற்கும் மாணவர்கள், பாடசாலையை விட்டு நீங்கியோர், ஞானஸ்தானம் பெற்ற பிள்ளைகள், திருமணம் செய்து கொண்ட தம்பதியர் என்போர் பற்றிய சரியான புள்ளிவிபரங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இவ்வறிக்கைகளைப் படிக்கும்பொழுது மக்களில் பெரும்பகுதியினர் கிறிஸ்தவர்களாகக் காட்டப்பட்டிருந்ததைக் காணமுடிகிறது. இப்புள்ளி விபரங்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்டவையாகவே காணப்பட்டன.

1722 ம் ஆண்டில் டச்சுக்காரர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த கரையோர மாகாணங்களில் கிறிஸ்தவர்களின் சனத்தொகை வருமாறு.

- ▶ யாழ்ப்பாணம் (மன்னார் உட்பட) 189,388
- ▶ சிங்களவர் (கொழும்பில் இருந்த நிர்வாகத்தின்கீழ் அமைந்த பகுதிகள்) 179,845
- ▶ சிங்களவர் காலியும், மாத்தறையும் 55,159
- ▶ மொத்தம் 424,392

யாழ்ப்பாணத்தின் கிறிஸ்தவர்களாகக் காட்டப்பட்ட தொகை தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் உள்ளடக்கியதாகக் காணப்பட்டது.

கத்தோலிக்கர்களாக மாறியவர்கள் என்று கூறப்பட்டோரின் புள்ளி விபரங்கள் இவ்வாறு மிகைப்படுத்தப்பட்டதன் பின்னணி யாது என்பதை நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். சிங்களவர் வாழ்ந்த பகுதியின் முதலியார், முகாந்திரம், மஜோரால், விதானை ஆகிய பதவிகளில் இருந்த அதிகாரிகள் ஞானஸ்தானம் பெற்றுக் கிறிஸ்தவர்களாயினர். இவ்வாறே தமிழ்ப் பகுதிகளிலும் மாவட்டம், கிராமம் ஆகிய நிலைகளில் பதவிகளை வகித்தவர்கள் ஞானஸ்தானம் பெற்று கிறிஸ்தவர்களாயினர். இந்நிலையில் தமது நிர்வாகப் பதவிகளை காப்பாற்றுவதற்காக தமக்குக் கீழ் இருந்த முழுக்கிராமங்கள், மாவட்டங்கள் யாவற்றிலும் வாழ்ந்த மக்களை கிறிஸ்தவர்களாக ஞானஸ்தானம் செய்வீக்கும் தேவை இவ்வுத்தியோகத்தர்களுக்கு ஏற்பட்டது. உயர்மட்டப் பதவியில் இருந்த சுதேசிகள் 'தொன்(Don)' என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். இப்பட்டப்பெயருடன் கிறிஸ்தவ நாமத்தையும் இவ்வுத்தியோகத்தர்கள் சேர்த்துக்கொண்டனர். தமது முன்னோர்களின் பெயர்களையொத்த சிங்கள, தமிழ்ப் பெயர்களையும் வைத்துக் கொண்டனர். சிங்களவர்கள் சூட்டிக்கொண்ட இப்போத்துக்கீசப் பெயர்களை அவர்கள் பௌத்தத்திற்கு மாறிய பின்னரும் வைத்துக்கொண்டனர். டச்சுக்காரர் ஆட்சியில் உயர்வகுப்பினரான சிங்களவர் தமது பதவிகளில் தொடர்ந்து இருந்ததோடு டச்சுச் சீர்திருத்தத் திருச்சபையில் இணைந்து கிறிஸ்தவராகத் தம்மை மதம் மாற்றியும் கொண்டனர். தமிழர்களிடையே யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டில் இருந்த நிர்வாகப்பதவிகளை விட வேறுபட்ட பெயருடைய வன்னியனார் என்ற பதவி வன்னி மாவட்டங்களில் இருந்து வந்தது. இப்பதவிகளில் இருந்த வன்னியர்களுக்கு நிலங்களை உடைமை கொள்ளவும், வரிச் சலுகைகளைப் பெறவும் முடிந்தது. இப்பதவிகளைச் சில குடும்பங்கள் தமது தனியுரிமையாக

மாற்றிக்கொண்டு கிறிஸ்தவ மதத்தையும் தழுவிக்கொண்டன.

கிறிஸ்தவம் கிராமங்களில் எந்தளவிற்கு ஊடுருவிப்பரவியது, சமூகத்தின் மேற்தட்டில் இருந்த குடும்பங்கள் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவியதன் தாக்கங்கள் எத்தகையது என்ற விடயங்களைப் பற்றி உறுதியான முடிவுகளைக் கூறமுடியாதுள்ளது. இவ்வாறே சமூகத்தின் கட்டமைப்பைக் கிறிஸ்தவத்தின் ஊடுருவல் எவ்வளவிற்கு மாற்றியது என்பது பற்றியும் உறுதியாகக் கூறமுடியாது உள்ளது. இக்கால ஆவணப்பதிவுகள் மேலோட்டமான தகவல்களையே தருகின்றன. ஆயினும் சில ஆவணப்பதிவுகள் புதிரானவை நுண்ணறிவால் உய்த்துணரக்கூடிய தகவல்களைக் கொண்டவை. யாழ்ப்பாணத்தின் சில கிராமங்களில் கிறிஸ்தவம் நன்கு வளர்ச்சியுற்றதையும், மக்கள் அர்ப்பணிப்புடன் இணைந்து கொண்டதையும் காணமுடிகிறது.

தெல்லிப்பளை, உடுவில், வட்டுக்கோட்டை, பண்டத்தரிப்பு, சங்கானை, கோப்பாய், சாவகச்சேரி, பருத்தித்துறை ஆகிய கிராமங்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லமுடியும். இக்கிராமங்களில் கணிசமான தொகையினர் கிறிஸ்தவர்களாயினர். இக்கிராமங்களின் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளிலும் மாணவர் வரவு கணிசமான அளவில் இருந்தது. வலிகாமத்தின் மேற்குப்பகுதியின் நிர்வாகத் தலைமைப்பீடம் வட்டுக்கோட்டையாக இருந்தது. இக்கிராமம், துறைமுகப்பட்டினமாகவும், கடற்படைத்தளமாகவும் விளங்கிய ஊர் காவந்துறைக்குச் செல்லும் பாதையில் இருந்ததென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணத்தினைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட டச்சு நிர்வாகப்பிரிவின் முக்கியமான வருவாய்த்துறையாக இருந்த யானை வியாபாரம் இத்துறைமுகத்தினூடாகவே இடம் பெற்றது. இங்கிருந்த படகுத்துறை யானைகளை ஏற்றுவதற்கு வசதியானதாக இருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தின் கொமாண்டராக இருந்த லோரன்ஸ் பைல்ஸ் வட்டுக்கோட்டையில் உயரமானதும் கவரும் தோற்றமுடையதுமான தேவாலயத்தை கட்டுவித்தார் என்பதனை அங்குள்ள சாசனம் உறுதிப்படுத்துகிறது. அச்சாசனத்தில் கொமாண்டர் லோரன்ஸ் பைல்ஸ் நிறுவியது 1678 என டச்சு மொழியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பைல்ஸ் பின்னர் கொழும்புக்குச் சென்று கவர்னர் பதவியினை வகித்தார். பைல்ஸ் மிகுந்த சமய பக்தியுடையவர் திருச்சபையின் நலன்களை மேம்படுத்துவதிலும், தமது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திலும் அக்கறையுடையவராக இருந்தார். கண்டியின் அரசன் இரண்டாம் இராஜசிங்கனுடன் சமாதானத்தை பேணுவதற்கும் முயற்சித்தார்.

டச்சுக்காரர் ஆட்சியின் போது பௌத்தமும், இந்து மதமும் என்ன நிலையில் இருந்தன என்பது பற்றிய தகவல்கள் டச்சு அரசாங்க ஆவணங்களில் இல்லை. இவை இது பற்றி மௌனம் சாதித்தன என்றே கூறலாம். எமக்குக் கிடைக்கும் சிறு தரவுகளை ஒன்றிணைத்துப் பார்க்கும் போது, சமுத்திரத்தில் மிதக்கும் பனிப்பாறையொன்றின் மறைந்திருக்கும் அடிப்பாகம் போன்று பௌத்தமும், இந்து மதமும் மக்களிடம் வேர்கொண்டு நிலைத்திருந்ததை காணமுடியும். ஆரம்பக்கட்டத்தில் டச்சுக்காரர் 'பிளக்காட்ஸ்' என்னும் கட்டளைகள் மூலம் பௌத்த, இந்து நடைமுறைகளை மக்கள் பின்பற்றக்கூடாதெனக் கட்டளையிட்டனர். அக்கட்டளைகளின்படி கத்தோலிக்கத்தை பின்பற்றுவதும் தடை செய்யப்பட்டது. ஆரம்ப கட்டத்தில் உற்சாகமிகுதியால் இவை வெளியிடப்பட்டன என்றே கருத வேண்டும். இவற்றைப் பின்பற்றுவதைக் கட்டாயப்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்துவதைக் கைவிட்ட டச்சுக்காரர், 18ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இக்கட்டளைகளை ரத்துச் செய்து வந்ததையும் காண முடிகிறது.

இக்கட்டளைகளை மீண்டும் வெளியிட வேண்டும், மரபுவழிச் சமயங்களின் நடைமுறைகளை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று மதகுருமார் விண்ணப்பம் செய்தபோதும் டச்சு அரசாங்கம் அவ்வாறு செய்வதற்கு இணங்கவில்லை. அவ்வாறு செய்தால் மக்களிடையே எதிர்ப்பு ஏற்படும் என்றும், அது நாட்டின் பாதுகாப்பு பிற்கும் பொருளாதார நலன்களுக்கும் அச்சுறுத்தலாக இருக்கும் என்றும் அரசாங்கம் பதிலிறுத்தது. அரசாங்கத்தின் இக்கொள்கை மாற்றத்தின் பயனாக 18ம் நூற்றாண்டில் பௌத்தமும், இந்து சமயமும் மீண்டும் மறுமலர்ச்சி பெற்றன. சிங்களப்பகுதிகளின் பௌத்த சமய மறுமலர்ச்சிக்கு கண்டி மன்னர்கள் உதவினர்.

மலைநாட்டில் செல்வாக்கு மிக்கவர்களான மதகுருமார் கரையோரப்பகுதிகளின் பௌத்த கோவில்களின் சமய நிகழ்வுகளுக்கு வந்து கலந்து சிறப்பித்தனர். டச்சுக்காரரின் கோட்டை அமைந்துள்ள கொழும்பு நகருக்கு அண்மையில் அமைந்திருந்த களனி விகாரைக்கு கண்டியைச் சேர்ந்த பிக்குகள் அடிக்கடி வந்து போயினர்.

சிங்களவர் மத்தியிலும் தமிழர் மத்தியிலும் வாழ்ந்து வந்த கிறிஸ்தவர்களான உயர் அதிகாரிகள், குழுக்கள் ஒருவகை இரட்டை வாழ்க்கையை வாழ்ந்தனர். அவர்கள் டச்சுச் சீர்திருத்த திருச்சபையின் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தில் நடைபெற்ற சமய நிகழ்வுகளில் பங்கு கொண்டனர். குறிப்பாக எவராவது முக்கியஸ்தர் ஒருவர் தேவாலயத்திற்கு வருகை தந்தால் இவர்கள் சமூகமாயிருப்பதில் தவறுவதில்லை. தம்பிள்ளைகளுக்கு ஞானஸ்தானம் செய்வித்துக் கிறிஸ்தவ பாடசாலையில் கல்வி கற்பித்தனர். தம்பிள்ளைகளின் திருமண வைபவங்களையும் கிறிஸ்தவ தேவாலயத்திலேயே நடத்துவித்தனர். இவ்வாறு கிறிஸ்தவர்களாக ஒழுக்குவதன்மூலம் தமது சிறப்புச் சலுகைகளைப் பாதுகாத்துக் கொண்டனர். அதேவேளை தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் மரபுவழிச் சமயச்சடங்குகளைப் பின்பற்றி வந்தனர். இச்சடங்குகள் பெரும்பாலும் வீட்டில் நடைபெறுவனவாகவே இருந்தன. இரகசியமான முறையில் பொதுவிடத்தில், கோவில் வழிபாட்டிலும் ஈடுபட்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணார்பண்ணையில் இருந்த பிராமண குடியிருப்பில் போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும் டச்சுக் காலத்திலும் தொல்லையின்றி வாழ்க்கை தொடர்ந்தது. ஆரம்ப காலத்தில் பிராமணர்கள் தம்கருமங்களை வெளித்தெரியாதபடி சந்தடியின்றி நிறைவேற்றிக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். காலப்போக்கில் டச்சுக்காரர் ஆட்சியில் 18ம் நூற்றாண்டில் பிராமணர்கள் கோவில் களை நடத்துவதில் முனைப்பாகச் செயற்பட்டனர். செல்வாக்கு மிக்க தமிழ் கிராம உத்தியோகத்தர்களின் ஆதரவும் பிராமணர்களுக்குக் கிடைத்தது. கிறிஸ்தவ மதகுருமார் அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்த நெருக்குதல் காரணமாக 1711ம் ஆண்டு அரசாங்கம் 'பிளக்காட்' ஒன்றை வெளியிட்டது. இதன்படி ஞானஸ்தானம் செய்து கொண்ட கிறிஸ்தவர்கள் இந்துசமயச் சடங்குகளில் பங்கு கொண்டால் சவுக்கடித் தண்டனையோடு சிறைவாசமும் அனுபவிக்க வேண்டும் என அறிவிக்கப்பட்டது. இச்சடங்களை நிறைவேற்றுவதைக் கண்காணிப்பது டச்சுக்காரர்களுக்கு கடினமான காரியமாகவிருந்தது.

18ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தென்மராட்சியில் உள்ள கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களைப் பரிசோதனை செய்வதற்குச் சென்ற டச்சு மதகுரு ஒருவர் திரும்பி வரும் வழியில் மட்டுவில் கிராமத்தில் இந்துக் கோவில் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கான அத்திபாரம் விலாசமான ஒரு இடத்தில் இடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார். அக்கோவிலைக் கட்டுவதற்கான நிலம் மட்டுவிலைச் சேர்ந்த 'மயோரால்' பதவியில் இருந்தவரால் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வத்தியோகத்தர் ஞானஸ்தானம் பெற்றுக் கிறிஸ்தவராக மாறிய வராகவும் இருந்தார். அவர்கொடுத்த நிலத்தில் மூன்று கோவில்கள் அமைக்கப்பட இருப்பதாகவும், அக்கோயில்களில் முறைப்படியான சமயச் சடங்குகளைச் செய்வதற்கு இந்தியாவில் இருந்து பிராமணர்களைக் கொண்டு வரவும், பெருந்தொகையான வழிபடுவோரைக் கவர்ச் செய்வதற்கும், கோவிலைக் கட்டியவர்கள் வருமானம் ஈட்டவும் திட்டமிட்டிருந்ததாக தெரியவந்தது.

இவ்வாறாக ஆதிக்கசாதி உத்தியோகத்தர்கள் இந்து சமய வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டதுமல்லாமல் தென்னிந்தியக் கோவில்களுக்குத் தலயாத்திரையும் மேற்கொண்டு வந்தனர். தலயாத்திரை செல்லும் போது டச்சுக்கப்பல்களில் பயணம் செய்தனர். கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தில் திருமண வைபவத்தை நடத்திவிட்டு இரகசியமாக இந்து ஆலயத்திலும் திருமணச் சடங்கை நடத்தினர். புதிதாக கிறிஸ்தவத்தில் சேர்ந்து கொண்ட இவர்களில் பலருக்குக் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டிலும் இந்து சமய வழிபாட்டிலும் ஈடுபடுதல் முரண்பாடுடையதாகத் தோன்றவில்லை. இவ்வாறு இருசமயங்களின் ஒன்று கலப்பை மதுரையில் பணிசெய்த நொபிலி அவதானித்தார். அவருக்கு முன்பு மதுரையின் கரையோரப் பகுதிகளின் பரதவர்களிடையும் இரு சமயங்களின் கலப்பு நிகழ்வதைப் பிரான்சிஸ் சேவியரும் அவதானித்தார். பிரான்சிஸ் சேவியர் அதனை இல்

லாது செய்வதற்குப் பெரும் முயற்சி செய்தார்.

கிறிஸ்தவ திருச்சபையினர் இந்துசமய பண்பாட்டு அம்சங்களைப் புகுத்துவதை விரும்பாதபோதும் இந்து சமயத்தில் காணப்பட்ட இயைபுடைய அம்சங்கள் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டு முறையில் புகுந்தன. இவை கிராம மக்களிடம் கிறிஸ்தவத்திற்கான ஏற்புடையை உருவாக்கியதோடு கிறிஸ்தவ - இந்து சமயப் புரிந்துணர்வுக்கும் வழிவகுத்தது. 18ம் நூற்றாண்டின் முடிவில் பெரிய கிராமங்கள் என்று கூறத்தக்க அனைத்து கிராமங்களிலும் ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயமாவது இருக்கும் நிலை காணப்பட்டது. இத்தேவாலயங்களில் ஞாயிறு தின வழிபாடுகள் நடைபெற்றன. கிறிஸ்தவநெறியின் அடிப்படைக் கருத்துக்கள் பரவின. அதனால் அச்சமயம் பற்றிய பரிச்சயம் மக்களுக்கு ஏற்பட்டது. கிராம சமூகத்தின் உயர்மட்டத்தினர் கிறிஸ்தவர்களாக மாறியிருந்தபடியால், சமூக அடுக்கமைப்பின் மேல்நிலையில் இருந்தோரான அக்குழுவினரை சமூகத்திலிருந்து விலக்கி வைப்பதும் சாத்தியமற்றதாயிற்று.

கிறிஸ்தவம் சமூகத்தின் உயர்மட்டத்தினரிடம் மட்டுமன்றிச் சமூகத்தின் எல்லாப்படி நிலையில் இருந்தவர்களிடையிலும் மேலும், கீழும் எல்லா நிலைகளிலும் பரவியிருந்தது. மதமாற்றம் ஒரு சாதிக்குரியதாகவோ சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினருக்கு உரியதாகவோ இருக்கவில்லை. மரபுவழிச் சமூக ஒழுங்கமைப்பில் சாதிகள் ஒவ்வொன்றும் தம்சாதிக்குள் ஒழுங்கமைப்பு உடையனவாய் இருந்தன. அவை தத்தம் சாதிக்குரிய தலைவர்கள் (தலைமைக்காரர்) ஊடாக அரசுடன் தொடர்புகொண்டன. ஒரு சாதியின் தலைமைக்காரர் பதவியை தம்மிடம் வைத்திருக்க வேண்டுமானால் அக்குடும்பத்தினர் கிறிஸ்தவராக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை போர்த்துக்கீசரும், டச்சுக்காரரும் விதித்திருந்தனர். இதனால் ஒவ்வொரு சாதியையும் சேர்ந்த தலைமைக்காரர் குடும்பங்கள் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவிக்கொண்டன. ஒவ்வொரு சாதியினதும் தலைமைக்காரர்களும் அவர்தம் குடும்பத்தினரும் பெயரளவிலாயினும் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தனர். அவர்களின் விசுவாசத்தின் அளவும், அவர்களது சாதியினராம் பிறரிடம் எந்தளவுக்குக் கிறிஸ்தவம் பரவியது என்பதும் பல்வேறு காரணங்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டன. அத்தோடு சாதிக்குச் சாதி வேறுபாடுகளும் காணப்பட்டன. இவ்வாறாகச் சமூகத்தின் எல்லாமட்டங்களிலும் கிறிஸ்தவம் தனக்கென ஓரிடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது.

ஆகமம் சாராத வழிபாட்டு முறைகள் இக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்தன. இவ்வழிபாட்டு முறைகள் இக்காலத்தில் மிகையாகப் பரவின என்றும் கூறலாம். பேய் பிசாசுகள் பற்றிய பல்வேறு நம்பிக்கைகள் பரவியிருந்தன. பல வகையான பேயோட்டும் சடங்கு முறைகளும் வழக்கில் இருந்தன. இவ்வாறான விளிம்புநிலை வழிபாட்டுமுறைகள் அழிவதும், புதிதாய் உருவாகுவதுமாகத் தொடர்ந்தன. இவை மந்திரமாய் சக்தியுடையவை எனக் கருதப்படும் பொருட்களை மையப்படுத்தி உருவாகின. ஒரு குறிப்பிட்ட கோவில் திடீரென அற்புதங்கள் நிறைந்ததாக மாறுவதும் உண்டு. தனிநபர் ஒருவர்கூட அற்புதங்களை நிகழ்த்துவராக நம்பப்படுவார். இவ்வாறு திடீர் எனத் தோன்றும் நிகழ்வுகள் கிராமத்திலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் ஒரு பரபரப்பை உண்டாக்கும். மக்களின் பரந்த ஆதரவு குறித்த கோவிலுக்கு அல்லது நபருக்குக் கிடைக்கும். சூழவுள்ள பகுதிகளின் கிறிஸ்தவர்கள் கூட இவற்றால் கவரப்படுவர். அப்போது கிறிஸ்தவ குருமார் இதுபற்றி முறைப்பாடுகள் செய்வதுண்டு.

டச்சுக்காரர் இத்தகைய வழிபாடுகளை 'பிசாசு வழிபாடு' என்ற பெயரால் அழைத்ததோடு அவற்றுக்கு எதிராக கடும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். மரபுவழி வழிபாட்டுமுறைகளைவிட இப் 'பிசாசு வழிபாடு' டச்சுக்காரர்களின் வெறுப்புக்குரியதாகவிருந்தது. சடங்குகள் பேயாட்டம் ஆடுதல் என்பனவற்றை நடத்துபவர் மீது தண்டப்பணம் விதிக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையை 1682ம் ஆண்டு கொமாண்டர் பைல் வெளியிட்டார். மரபுவழிச்சமயங்களின் நிலைகுலைவு ஏற்படும் பொழுது சமூகத்தின் தேவைகளை இவ்வாறான விளிம்புநிலை வழிபாட்டுமுறைகள் நிறைவேற்றுகின்றன. மனிதர் பண்பாட்டு வேர்களை இழந்தவர்களாய் பாதுகாப்பற்ற உணர்வைப் பெறுவர். அவ்வேளையில் அவை கடலில் தத்தளிப்பவன் ஒரு சிறுதும்பைக் கூடத்துணையாகப் பற்றிக் கொள்வதைப் போல் மனிதர்களின் செயல்கள் அமைந்து விடுவ

துண்டு. தமது பாதுகாப்பிற்காக சிறு தெய்வ வணக்கங்களில் அவர்கள் தஞ்சமடைவர்.

இலங்கையின் கரையோரச் சிங்களவர் மத்தியில் சிலர் தோன்றித் தாம் கடவுள் அருள் பெற்றவர்கள் என்றும் அற்புதங்களை நிகழ்த்த வல்லவர்கள் என்றும் கூறி மக்களின் வழிபாட்டுக்குரியவர்களான நிகழ்வுகளும் உள்ளன. டச்சுக்காரர் சிங்கள மன்னர் களுடன் போரில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இத்தகைய அற்புதங்களை நிகழ்த்துவோரின் தோற்றம் அரசியல் உள்ளடக்கம் கொண்டதாகவும் இருந்தது.

கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிராக மக்கள் கிளர்ந்து எழுந்தார்களா?, வரலாற்றின் எக்காலப் பகுதியிலாவது அத்தகைய எதிர்ப்புக்கள் எழுந்தனவா? என்பதை உறுதியாகக் கூறமுடியாது. ஆயினும் குடிமக்களின் கலகங்கள் சிங்களப் பகுதிகளிலும் தமிழ்ப் பகுதிகளிலும் ஆங்காங்கே ஏற்பட்டன. சில கலகங்களின்போது விவசாயக் குடியான்களின் ஒதுக்குப்புறமான கிராமங்களில் அமைந்திருந்த கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் தாக்குதலுக்கு இலக்காயிருக்கலாம். ஆயினும் கலகங்களின் போது தேவாலயங்கள் தாக்குதலுக்கு உள்ளான விபரங்கள் எவையும் இல்லை. மக்களிடையே கிறிஸ்தவம் பற்றி அதிருப்தியும் விருப்பமின்மையும் பரவலாக இருந்ததாயினும், கிறிஸ்தவ குருமார் மீதோ நிறுவனங்கள் மீதோ தாக்குதல் நடத்தும் அளவிற்கு கிளர்ச்சிகள் தோன்றவில்லை.

கண்டி இராச்சியத்தின் எல்லைப் பகுதிகளாகவிருந்த கோறளைப் பற்றுக்களில் வாழ்ந்த மக்களிடப் பௌத்தமத உணர்வைத் தூண்டி அதன் மூலம் டச்சுக்காரர்களுக்கு எதிராக கிளர்ந்தெழச் செய்யும் முயற்சி இடம்பெற்றது உண்மையே. கரையோர்பகுதிகளில் பௌத்தமத உணர்வு தூண்டப்பட்டதாயினும் கண்டி அரசைப் பாதுகாப்பதற்கான முயற்சிகளுக்குப் பெரும் ஆதரவு இருக்கவில்லை என்றே கூறலாம். 1750களில் சிங்கள மக்களிடையே தோன்றிய கிளர்ச்சியில் மேற்கத்தேய தேசங்களுக்கும் அந்நியருக்கும் எதிரான உணர்வு வெளிப்பட்டது உண்மையே ஆயினும் அக் கிளர்ச்சிகளிற்கு டச்சு ஆட்சியாளர்களின் கொள்கைகளால் ஏற்பட்ட பொருளாதார இன்னல்களே காரணமாக இருந்தன.

17ம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் போர்த்துகீசருக்கு எதிராக யுத்தங்கள் நடைபெற்றன. அவ்வேளை சமய பண்பாட்டு அடிப்படையிலான எதிர்ப்புணர்வும், ஆரம்ப காலத்திற்குரிய தேசியவாத எதிர்ப்புணர்வும் வெளிப்பட்டன. டச்சுக்காரர் ஆட்சியின் போது கத்தோலிக்க மிசனரிகள் கரையோர்பகுதிகளில் இருந்து டச்சுக்காரர்களால் துரத்தப்பட்டபோது, கண்டி அரசர்கள் அவர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தனர். கண்டி இராச்சியப் பகுதிகளில் தமது தளத்தை அமைத்துக் கொண்ட கத்தோலிக்க குருமார் இரகசியமான முறையிலும் மிகவும் சாதாரண மாகவும் கரையோரப் பகுதிகளில் கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பணியினைத் தொடர்ந்தனர்.

டச்சுக்காரருடையதும், டச்சுச் சீர்திருத்த திருச்சபையினதும் நிலைபேறுடைய பங்களிப்புக்களில் ஒன்றாக கல்விப்பணி விளங்கியது. நன்கு கட்டமைக்கப்பட்ட பாடசாலை முறைமையொன்றின் மூலம் கல்வி புகட்டப்பட்டது. புரட்டஸ்தாந்திய மதப்பிரிவினரான லூதசபை, கல்வினியம் ஆகிய பிரிவுகளைச் சேர்ந்த மிசனரிகள் கல்விக்கு முதன்மை அளித்தனர். பைபிளைக் கற்றுக்கொள்ளுதல், கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படை உண்மைகள் தெரிந்து கொள்ளுதல் மூலமே ஒருவர் நற்கதியடையலாம் என நம்பினர். இந்த நோக்கம் வெற்றிபெற வேண்டுமாயின் அடிப்படைக் கல்வியை வளர்க்க வேண்டும் என்பதை மிசனரிகள் உணர்ந்தனர். இதனால் ஒவ்வொரு தேவாலயத்துடனும் இணைந்ததாய் பாடசாலைகளை அமைத்து பாடசாலைகளின் வலையமைப்பு மூலம் கல்வி அறிவை ஊட்டினர்.

இந்தியாவிலும் லூதர் சபை மிசனரிகளின் முன்னோடிகள் போதிய வளங்கள் இல்லாத நிலையிலும் சில பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து நடத்தினர் இப்பாடசாலைகள் அங்கு சமூகத்தில் செல்வாக்குள்ளவர்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பனவாக இருந்தன. அக்கல்வி நிறுவனங்களின் புகழை எடுத்துக்காட்டும் உதாரணமாக தஞ்சையை ஆண்ட சரபோஜி மன்னர் தனது மகனிற்குக் கல்வி புகட்டும்படி கிறிஸ்தியன் ஸ்வாட்ஸ் என்ற போதகரிடம் அனுப்பியதைக் கூறலாம். இலங்கையில் இப்பாடசாலைகளின் நிர்வாகத்

திற்கு பாடசாலை ஆணைக்குழு ஒன்று பொறுப்பாக இருந்தது. இக்குழுவில் மாகாணத்தின் உயர்நிலை அரசு உத்தியோகத்தர்களும் மதகுருமாரும் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் டச்சுக்காரர் ஆட்சியைப் பிடித்த போது 34 பாடசாலைகள் இருந்தன. அவை தேவாலயங்களுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. தேவாலயங்களில் சில செயலிழந்த வேளையிலும் அவற்றோடு இணைந்திருந்த பாடசாலைகள் செயலிழக்காமல் தொடர்ந்து இயங்கின.

ஒவ்வொரு பாடசாலைக்கும் ஒரு ஆசிரியர் இருந்தார். பாடசாலையின் அளவைப்பொறுத்து மேலதிகமாக ஆசிரியருக்கு உதவியாளர் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். பாடசாலை ஆசிரியர் சமூகத்தில் மதிப்புக்குரிய ஒருவராக இருந்தார். அவர் மாணவர் வரவு பற்றிய பதிவைப் பேணிவந்ததோடு பாடசாலைக்கு வருகை தராதவிடத்து மாணவரின் பெற்றோர் மீது தண்டப்பணம் விதித்தார். தண்டமாக அறவிட்ட பணம் அநாதை இல்லங்களைப் பராமரிக்கச் செலவிடப்பட்டது. பாடசாலை ஆசிரியர் ஞானஸ்தானம், திருமணம் என்பன பற்றிய பதிவுகளையும் பேணிவந்தார். காணிப்பதிவுச்சட்டம் இயற்றப்பட்ட பின்னர் காணிப்பதிவேடுகளையும் இவர் பேணிவந்தார். காணி விற்பனை, கொள்வனவு பற்றிய பதிவுகள் இப்பதிவேடுகளில் பதியப்பட்டன. அதற்காக ஒரு தொகை கொமிசன் ஆசிரியருக்குக் கிடைத்தது. இக்காரணத்தால் ஆசிரியர் பதவி வருமானம் தருவதாயும் விரும்பி ஏற்கப்பட்ட பதவியாகவும் இருந்தது.

கிறிஸ்தவ மதகுருமார் பாடசாலைகளுக்குத் தவணைமுறையில் சென்று பரிசோதனை நடத்தினர். கல்வியின் தரத்தைப் பேணுவதற்கு இப்பரிசோதனைகள் உதவின. மாணவர்களைப் பரீட்சித்து வகுப்பேற்றம் செய்தல், சித்தி அல்லது சித்தியின்மையைத் தீர்மானித்தல் பாடசாலையில் இருந்து விலகிச் செல்லுதல் ஆகிய விடயங்களை மதகுருமார் மேற்பார்வை செய்தனர். சமயக் கல்விக்கு முதன்மை அளிக்கப்பட்டது. ஆயினும் அடிப்படைக் கல்வியும் புகட்டப்பட்டது. எழுத்து, வாசிப்பு, கணிதம் ஆகியன கற்பிக்கப்பட்டன. கற்பித்தலில் மரபுவழி முறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. நீதிநூல்கள், மரபுவழி இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் என்பன கற்பிக்கப்பட்டன. பரிசோதனை அறிக்கைகளின் மூலம் பாடசாலையில் பரீட்சைகள் நடத்தப்பட்டதையும், பரீட்சைகளை முக்கியமானதாக கருதியதையும் காணமுடிகிறது.

1690ம் ஆண்டில் நல்லூரில் உயர்கல்விக்கான தமிழ்க் கலாசாலை (தமிழ் செமினரி) அமைக்கப்பட்டமை முக்கியமான வரலாற்று நிகழ்வாகும். இந்த நிறுவனம் பின்னர் கொழும்புக்கு மாற்றப்பட்டதாயினும், இப்படியொரு கல்வி நிலையம் முதன்முதலாக யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்டமை மிக முக்கியமான விடயமாகும். இத்தமிழ் கலாசாலைக்கு மாணவர்களை அனுப்பிவைக்கக்கூடிய அளவுக்குத் தேவையான தரத்தில் அடிப்படைக் கல்விமுறைமை யாழ்ப்பாணத்தில் செயற்பட்டதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்காலத்தில் திறமை மிக்கவர் களும், கல்வியில் ஆர்வம் கொண்டவர்களான மாணவர் குழாம் உருவாகியது என்பதையும் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. நல்லூரில் அமைக்கப்பட்ட கலாசாலை போன்றதொரு கல்வி நிலையத்தை 1675ம் ஆண்டில் நிறுவுவதற்கு வான் கொயன்ஸ் (Van goens) என்ற தேசாதிபதி விருப்பம் கொண்டார்.

அங்கு வதிவிட வசதி கொடுத்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட திறமை மிக்க மாணவர்களுக்கு டச்சு மொழியிலும் பண்பாட்டிலும் கல்வி கற்பித்து அம்மாணவர்களை அவற்றில் நல்ல பயிற்சியுடையவர்களாக்க வேண்டும் என அவர் விரும்பினார். போர்த்துகீச மொழியையும், போர்த்துகீசப் பண்பாட்டையும் மக்களிடமிருந்து அகற்றுவதற்கு அதுவே சிறந்த வழியென்றும் அவர் கருதினார். இந்த விடயத்தை சிவில் அதிகாரிகளும், மதகுருமார்களும் கூடி ஆராய்ந்தனர். கிழக்கத்தேய தேசங்களில் பணிசெய்த அனுபவம் மிக்க மதகுருமார் இம்முயற்சி பயன்தராது என்றும் சுதேசிகளான மாணவர்களுக்கு வேற்றுமொழியான டச்சு மொழியை கற்பித்தல் கடினம் என்றும் கூறினர். சுதேசி மாணவர் ஒருவருக்கு ஒருநாளில் கூட இயலாது என்று தமது அனுபவ உண்மையை ஒரு மதகுரு எடுத்துக்கூறினார்.

வான் கொயன்ஸின் ஆலோசனை பற்றி ஆராய்ந்த பின்னர் தமிழ், டச்சு மொழி என்ற இருமொழிகளின் ஊடாகக் கற்பிக்கக்கூடிய இருமொழி நிறுவனமாக நல்லூர் செமினரியை அமைப்பதென முடிவுசெய்யப்பட்டது. பாடசாலையில் அரைப்பகுதி நேரம் தமிழிலும், மீதி அரைப்பகுதி நேரம் டச்சு மொழியிலும் கற்பிக்கப்படும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. நல்லூரில் அரசாங்கக்காணியில் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன. பாடசாலை, தேவாலயம், பாடசாலை மாணவர்களுக்கான விடுதி என்பன கட்டப்பட்டன. ஒரு டச்சுக்காரர் இரண்டு தமிழர் என மூவர் முதலில் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். பாடநேர அட்டவணையொன்று தயாரிக்கப்பட்டது. முதலாவது அணி மாணவர்களாக 24 பேர் அனுமதிக்கப்பட்டனர். முக்கியமானதென கருதப்பட்ட சாதிகளைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் முறையில் மாணவர் தெரிவு அமைந்ததென அறிய முடிகிறது.

எல்லா மாகாணங்களில் இருந்தும் மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இவர்கள் பல்வேறு கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர். மாணவர்களுக்கு நீல நிறத்தி லான சீருடை வழங்கப்பட்டது. தலையில் செந்நிற துணியொன்றை அணிந்து கொள்ளும்படி கூறப்பட்டனர். இவை அவர்களை அடையாளப் படுத்தும் உடையாக கருதப்பட்டன. மாணவர்களின் அன்றாட நடவடிக்கைகள் பற்றிய அட்டவணை தயாரிக்கப்பட்டு அதன்படி அவர்கள் ஒழுக்கவெண்டுமென வேண்டப்பட்டனர். சாதி அந்தஸ்து வழக்கங்கள் என்பன மீறப்படாமல் பேணப்பட்டன. வெவ்வேறு சாதிப்பிள்ளைகள் ஒரே மேசையில் அமர்ந்து உணவு உண்ண வேண்டும் என கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை. குறிப்பிட்ட காலம் வரை சாதியடிப்படையிலான பேதங்கள் இருக்கும் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. எல்லாச் சாதிப்பிள்ளைகளுக்கும் உணவு சமைக்கக்கூடியவரான சமையல்காரர் ஒருவர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டார்.

முதலில் வகுப்பு மாணவர்களைச் சாதியடிப்படையில் வகைப்படுத்தினர். பின்னர் இம்முறை கைவிடப்பட்டுத் திறமையடிப்படையிலான வகைப்பாடு செய்யப்பட்டது. ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் ஒரு கத்தியும் எழுத்தாணியும் வழங்கப்பட்டது. கத்தியைக் கொண்டு பனையோலைகளை வெட்டி எழுதுவதற்கான எழுத்தோலைகளை அவர்கள் தயாரித்துக் கொண்டனர். பண்டசாலைக் காப்பாளர் ஒருவர் பாடசாலையின் தேவைக்கான பொருட்களை இருப்புச்செய்து வழங்குதல், நிர்வகித்தல் ஆகிய கடமைகளை ஆற்றினார். பாடசாலையில் படிக்கும் காலத்தில் மாணவர்கள் தமது வீடுகளுக்குத் திரும்பிப் போவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் படிப்பில் உற்சாகம் காட்டமாட்டார்கள். கல்வி பாதிக்கப்படும் என்பதே இக்கட்டுப்பாட்டிற்கான காரணமாகும். கிறிஸ்தவ காலத்தில் ஒருவார விடுமுறை வழங்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் பாடசாலை வளவுக்குள்ளேயே அவர்களுக்கு விளையாட்டுக்கும் கொண்டாட்டத்திற்கும் இடம் இருந்தது. அவர்கள் கல்வியில் குறிப்பிட்ட தரத்தை எய்தியதும் பரீட்சை நடத்தப்படும். சிறந்த பெறுபெறுகளைப் பெற்றவர்கள் அடுத்த வகுப்புக்கு வகுப்பேற்றம் செய்யப்படுவர். இவ்வாறு ஒவ்வொரு ஆண்டும் 12 பேர் வரை வகுப்பேற்றப்பட்டனர். வகுப்பேற்றப்படும் சிரேஷ்ட மாணவர்களுக்குக் கூடிய சுதந்திரமும் சலுகைகளும் கிடைத்தன. சிரேஷ்ட மாணவர்களில் இலத்தீன் மொழியை படிக்க விரும்புவோருக்கு அம்மொழியின் அடிப்படைகள் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டன. அதன்பின்னர் இலத்தீனில் பயிற்சியுடைய ஆசிரியர் ஒருவர் கற்பிப்பதற்கு நியமிக்கப்படுவார்.

வண. அட்ரியன் டி மே என்னும் தமிழ் ஆசிரியர் பாடசாலையின் தலைமைப் பொறுப்புடைய குருவாக நியமிக்கப்பட்டார். தங்கள் பிள்ளைகளைப் பாடசாலையில் சேர்ப்பதற்கு நூற்றக்கணக்கான பெற்றோர் விரும்பிக் கேட்டபோதும் எல்லோரையும் இப்பாடசாலையில் சேர்த்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இதனால் யாவரையும் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய பொதுப்பாடசாலை ஒன்றையும் நிறுவுவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த செமினரிப் பாடசாலைக்கு பெக்கர் (Becker) என்ற தேசாதிபதி வருகை தந்தபோது அங்கு படித்துக்கொண்டிருந்த மாணவன் ஒருவன் டச்சுமொழியில் வரவேற்புரை நிகழ்த்தியதைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நல்லூர் செமினரி ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் சில ஆண்டுகள் கழிந்தபின் கொழும்பில் பணியாற்றிய டச்சுக்கார மதகுரு ஒருவர் சிங்கள

மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிப்பதற்காக இதனைப் போன்ற செமினரியொன்று அமைக்க வேண்டும் என விருப்பம் கொண்டார். இம்மதகுரு சிங்கள மொழியில் தேர்ச்சி மிக்க ஒருவராகவும் இருந்தார். இவரது விருப்பத்திற்கிணங்க கொழும்பில் ஒரு செமினரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இச்செமினரியில் சிங்களம், தமிழ் என்ற இரு மொழிகளிலும் கல்வி போதிக்கப்பட்டது. நாட்டின் பல பாகங்களில் இருந்தும் பல்வேறு சமூகப் பண்பாட்டுப் பின்னணியுடையவர்கள் இங்கு மாணவராகச் சேர்க்கப்பட்டனர்.

நிலப்பிரபுக்கள், மீனவர்சாதியின் தலைமைக்காரர், கறுவாப்பட்டை உரிக்கும் தொழிலைச் செய்த சாலியர்கள், கொழும்புச் செட்டிகள் போன்ற குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் இச்செமினரியில் கல்வி கற்றனர். இது விரைவில் வளர்ச்சி பெற்றுச் சிறப்பாக இயங்கியது. கொழும்பு நகரின் அவசிய தேவையொன்றை இது பூர்த்தி செய்வதாக இருந்தது. கொழும்புச் செமினரி ஆரம்பிக்கப்பட்டதும் தமிழில் கற்பித்தல் இரு இடங்களிலும் நடப்பது நடமாட காரியம் என உணரப்பட்டது. 1703ம் ஆண்டில் நல்லூர் செமினரி மூடப்பட்டு அங்கு கல்வி கற்றோர் கொழும்புக்கு மாற்றப்பட்டனர்.

இதன் பின்னர் உயர்கல்விக்கான பாடசாலையாக கொழும்பு செமினரியே விளங்கலாயிற்று. அங்கு மாணவர்கள் விடுதியில் தங்கியிருந்து படித்தனர். சிங்களத்திலும் தமிழிலும் வகுப்புக்கள் நடத்தப்பட்டன. கொழும்பு நகரில் பிற்காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல பாடசாலைகளுக்கு முன்னோடியாக இது அமைந்தது. இச்செமினரியில் கற்றோர் கிறிஸ்தவ மதகுருமார்களாகவும், டச்சுச் சீர்திருத்த திருச்சபை பிரசங்கிகளாகவும், பாடசாலை ஆசிரியர்களாகவும், அரசாங்க அலுவலகங்களில் மொழிபெயர்ப்பாளர், எழுதுவினைஞர், கணக்காளர் போன்ற பதவிகளிலும் கடமையாற்றினர். அவர்களுட் சிலர் ஒல்லாந்து தேசத்திற்குச் சென்று டச்சுப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்பதற்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

பிரித்தானியர் ஆட்சியில் முதலாவது தேசாதிபதியாகவிருந்த நோர்த் பிரபு இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறை யுடையவராய் இருந்தார். டச்சுக்காரரால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்த பாடசாலைகளில் முன்னேற்றம் கொண்டுவரவும் அவற்றைப் பராமரிக்கவும் அவர் முயற்சித்தார். ஆனால் அவருக்குப் பின்னர் பதவியேற்ற தேசாதிபதிகள் போதிய நிதியின்மையைக் காரணம் காட்டி இம்முயற்சியைக் கைவிட்டனர். பிரித்தானியர் ஆட்சியில் மறுமலர்ச்சி பெற்ற கல்விநிலையங்களில் கொழும்பு செமினரியும் ஒன்றாகும். இது 'கொழும்பு அகாடமி' என்ற பெயரில் இயங்கத் தொடங்கியது. இக்கல்வி நிலையத்தின் தாக்கம் வெளிப்பட்டுத் தெரியக்கூடியதாய் இருக்கவில்லை. ஆயினும் இதன் சமூகத் தாக்கம் மிக முக்கியமானதாகும்.

சாதாரண கிராமப் பாடசாலைகளில் இடம்பெற்ற கல்வி மரபு-வழிச்சமூகத்தில் கோவில்களின் கல்விக்கு ஒத்ததாய், அதற்கு பதிலீடு போன்று அமைந்தது. அப்பாடசாலைகள் சுதேச மொழியில் எழுத்தறிவு வளர்ச்சிக்கு உதவின. அப்பாடசாலைகளின் மூலம் கிறிஸ்தவத்தைப் புகட்ட எடுக்கப்பட்ட முயற்சி அவ்வளவு வெற்றியளிக்கவில்லை. ஆயினும் அப்பாடசாலைகள் அடிப்படைக்கல்வியை வழங்கி எழுத்தறிவு என்னும் ஒளிச்சுடரை அணைய விடாமல் காத்தன. உயர்கல்வியை தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு சிறு குழுவினரான மாணவர்களுக்கு வழங்கியமையால் ஐரோப்பியப் பண்பாட்டுடனும் கிறிஸ்தவ விழுமியங்களுடனும் நெருங்கிய உறவுடைய சிறு உயர்குழாம் ஒன்று இலங்கையில் உருவாகியது.

இலங்கையின் தென்மேற்கு பகுதியில் நகரமயமாக்கம் ஏற்பட்டு வந்தது. உயர்கல்வியும், நகரமயமாக்கமும் இணைந்தபோது உருவான புதிய மேற்குமயமான சமூக வகுப்பினர் படிப்படியாக மரபு-வழிப் பண்பாட்டினைக் கைவிட்டு தமது சமூகத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டவர்களாய் மாறினர். இவர்கள் மேற்கு நாகரிகத்தால் கவரப்பட்டவர்களாய் 19ம் நூற்றாண்டின் மாற்றங்களை ஏற்கக் கூடியவர்களாய் இருந்தனர். இது போன்ற மேற்குமயமாதல் யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தின் நகர்சாரா குடியிருப்புக்கள் சுதேசிய வாழ்முறையின் பண்புகளோடு தொடர்ந்து நிலைத்தன. ஐரோப்பியர் இருப்பிடங்களில் இருந்து வேறுபட்டனவாய் அவை சுதேசிய கலாசாரத்தை தொடர்ந்து

பேணின. ஆயின் கொழும்பு நகரில் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லீம் கள், ஐரோப்பிய ஆசிய கலப்புடையவர்கள், ஐரோப்பியர் எனப் பல சமூகத்தவரும் ஒருங்கே வாழ்ந்து வந்தனர். தெற்குப்பகுதியின் கடலோர, நகரங்களிலும் ஓரளவுக்கு இத் தன்மை காணப்பட்டது.

இலங்கையில் டச்சு ஆட்சியின் தாக்கம் பற்றிக் குறிப்பிடும் எம்ர்சன், ரெனன்ற் போன்றோர் டச்சுக்காரரின் மதமாற்ற முயற்சிகள் பயனற்றவை. மணல் மீது கட்டிய கோட்டைக்கு ஒப்பானவை. அவர்கள் காட்டிய மிகைப்படுத்தப்பட்ட புள்ளிவிபரங்கள் உண்மைக்குப் புறம்பானவை என்று கூறினர். டச்சுக்காரரின் சமய சமூகக் கொள்கைகள் பயனற்றவை எனக் கூறி நிராகரிக்கும் இக்கருத்துக்கள் பெரும்பங்கு உண்மையானவையே. டச்சுக்காரர் வகுத்த திட்டம் ஆர்வமேலீட்டால் உந்தப்பெற்றது. கிறிஸ்தவத்தை இலங்கையின் கிராமங்கள் தோறும் பரப்புவதற்கான நிறுவனக் கட்டமைப்பை உருவாக்க அவர்கள் முயன்றனர். இப்பாரிய திட்டம் தோல்விக்கு வழியமைத்தது. இது போன்ற திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கு மதகுருமார்களும் ஆசிரியர்களும் பெரும் எண்ணிக்கையில் தேவைப்பட்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தின் கொமாண்டரின் எல்லைக்குட்பட்ட பகுதியில் 200,000 பேர் பெயரளவில் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தனர். இத் தொகைக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு சமயக்கல்வியைப் போதிப்பதும், அவர்களுக்கு வழிகாட்டுவதும் நெறிப்படுத்துவதும் இலகுவான ஒரு பணியன்று, இந்நிலையில் மரபுவழிப் பழக்கங்களில் ஊறித் திளைத்திருந்த ஒரு சமூகத்தின் மீது கிறிஸ்தவம் திணிக்கப்பட்டிருந்ததென்றே கூறலாம். மக்களிடையே இருமுகப்பட்ட தகு மாற்றம் நிலவியது. வெளியே உத்தியோக முறையில் கிறிஸ்தவர் என்ற தோற்றத்தையும், இரகசியமாக தனிப்பட்ட வாழ்வில் பழைய வழமைகளை தொடர்வதுமான நடத்தை வெளிப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்திற்கு அண்மியதாகவிருந்த தென்னிந்தியாவுடன் மக்கள் தொடர்புகளைப் பேணிவந்தனர்.

தென்னிந்தியாவின் கரையோரத் துறைமுகப்பட்டினங்கள் ஊடான போக்குவரத்து இந்து சமயம் அழியாமல் நிலைப்பதற்கு உதவி

யது. யாழ்ப்பாணத்தின் பெரிய கோவில்களின் செயற்பாடுகள் முடக்கமடைந்தன. கிராமத்துக் கோவில்கள் தடையின்றிச் செயற்பட்டன. மக்கள் தம் வீடுகளில் சமயச் சடங்குகளை நடத்தினர். விழாக்களும் கொண்டாடப்பட்டன. கரையோர மாகாணங்களில் இந்து சமயத்தை விடப் பெளத்த சமயம் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளானது. கண்டி இராச்சியத்திலும் பெளத்த சமயம் நலிவுற்ற நிலையிலேயே இருந்தது. தாய்லாந்து நாட்டின் சமயத்தொடர்பால் கிடைத்த உந்துதல் கண்டி இராச்சியத்தில் பெளத்த சமய மறுமலர்ச்சி ஏற்படக் காரணமாயிற்று.

1816ம் ஆண்டில் அமெரிக்க மிசனரிகள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தனர். அவர்கள் வருகையுடன் யாழ்ப்பாணத்தின் கிராமங்களில் இருந்த கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களும், தேவாலய வளவுகளும் நல்லமுறையில் பயன்படுத்தப்பட வழியேற்பட்டது. அமெரிக்க மிசனரிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் தம்மை நிலைநிறுத்துவதற்கு உதவும் வகையில் சில கிராமங்களின் தேவாலயச் சொத்துக்கள் அவர்களுக்குக் கையளிக்கப்பட்டன. எஞ்சிய கிராமங்களின் சொத்துக்களும் சேர்ச் மிசனரி சபையிடம் (Church Missionary Society) கையளிக்கப்பட்டன. இவ்வாறாக ஒரு தலைமுறை இடைவெளியின் பின்னர் கிறிஸ்தமத மரபின் தொடர்ச்சி பேணப்படலாயிற்று.

17ம் நூற்றாண்டில் உறுதியற்ற அடிப்படைகளின் மீது தொடக்கம் கொண்ட கிறிஸ்தவ மரபில் புதிய சமூகச் சக்திகளினதும் கருத்தியல்களினதும் தாக்கம் ஏற்படலாயிற்று. இதனால் எதிரெதிரான சமய முனைப்புகளுடனும் சமயக் கோட்பாடுகளுடனும் சமூக மட்டத்தில் இடைத்தொடர்புகள் வளர்ச்சி பெற்றன. துரிதமான சமூக மாற்றங்கள் கொண்டதான புதுயுகம் மலர்ந்தது.

shanmugalingam@thaiveedu.com

ரொறன்ரோ தமிழ்ச் சங்கம்

பேராசிரியர் கல்யாணராமன் தொகுத்த 'ஜானகிராமம்' கட்டுரைத்தொகுப்பு

குறித்த விமர்சனக் கூட்டம் மற்றும் கலந்துரையாடல்

சனிக்கிழமை 22-01-2022

இந்திய நேரம் - மாலை 7.00	கனடா நேரம் - காலை 8.30
இலங்கை நேரம் - மாலை 7.00	இலண்டன் நேரம் - பிற்பகல் 1:30

உரையாளர்கள்:

- பேராசிரியர் அமுது ஜோசப் சந்திரகாந்தன்
- இரா பிரேமா
- பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன்

Join Zoom Meeting

Zoom ID: 84777257162 Passcode: 554268

மலையகக் கவிதை இலக்கியச் செல்நெறி தமிழ்நாட்டிலும் மலைநாட்டிலும் வாழ்ந்த சிதம்பரநாதப் பாவலர்

18

- மல்லியப்புசந்தி திலகர்

நாட்டார் பாடல் வடிவத்தில் இருந்து தமக்கேயுரிய சுயபாடல்களை எழுதத் தொடங்கிய மலையக கவிதை இலக்கிய வரலாற்றில் அவை கவிதைகளா? பாடல்களா? என்ற கருத்து மயக்கம் இருந்தே வந்துள்ளது. பாடல் மரபில் இருந்து ஊற்றெடுத்த மலையகக் கவிதை இலக்கிய பாரம்பரியம் அந்த பாடல் மரபில் இருந்து முழுமையான கவிதை வடிவத்துக்குள் வருவதற்கு மூன்று தலைமுறைகளைக் கடக்கவேண்டியிருந்தது.

முதல் தலைமுறை கவிஞர்களில் முக்கியமான ஒருவராக அ. சிதம்பரநாதப் பாவலரையும் அடையாளம் காண முடியும். அவரை மலையகக் கவிதை ஆளுமைகளில் முக்கியமானவராக பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அடையாளம் காட்டுகிறார். 'மலையகத்திலே இன்றும் வாய்மொழிப் பாடல்களுக்கு இடமுண்டு. இந்த பாரம்பரியத்திலேயே இதுவரை வந்த பல மலையகத்து கவிஞர்களை இனங்கண்டு சொல்லவேண்டும் போல தெரிகிறது. சக்தீ பால அய்யா, குறிஞ்சித்தென்னவன், சிதம்பரநாதப் பாவலர் போன்றோரின் ஊடே ஒரு வாய்மொழிப்பாரம்பரியம் உணர்த்தப்படுகின்றது என்றே கூறவேண்டும்' ('மல்லியப்பு சந்தி' பின்னூரை - பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி (பக் xxiv)- பாக்யா வெளியீடு 2007).

1909ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 02ம் திகதி தமிழ்நாட்டின் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பிரான்சேரி எனும் ஊரில் பிறந்தவர் அ. சிதம்பரநாதப் பாவலர். இவர் 1923ம் ஆண்டு இலங்கை வந்து மலையகத்தில் குடியேறி இருக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது.

1949ம் ஆண்டு இவரது கவிதைத் தொகுதியான 'கவிதை மடல்' அச்சில் வெளிவந்துள்ளது. கே.ஆர். செல்வநாதன், எஸ். சங்கரலிங்கம் ஆகியோரைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு கொழும்பு, மாளிகாகந்தை ரோடு, கஸ்தூரி ஸ்டோர்ஸ் பிரசுரத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின் பதிப்புரை முற்போக்கான சில கருத்துகளை முன்னிறுத்துகிறது.

'இயற்கை அழகில் சொக்கிக் கிடப்பதாலும் துன்பத்தை இன்பமாகக் காட்டி கவிதை பாடுவதாலும் மறுமலர்ச்சி உலகை சிருஷ்டிக்க முடியாது. அது புரட்சி மனப்பான்மை படைத்த இலட்சியக் கவிஞனால்தான் முடியும் என்ற விவாதம் மகாகவி பாரதியார் பாடத் தொடங்கிய அன்றே முடிவடைந்துவிட்டது'

'இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீ பாவலர் இலக்கிய நடையில் இயற்கையும் லட்சியமும் ஒன்றிலொன்று ஐக்கியப்பட்டு மறுமலர்ச்சி வாடை வீசுவதைக்கண்டு மகாகவி பாரதியை நினைவூட்டுகிறது' எனும் பதிப்புரைப் பகுதி சிதம்பரநாத பாவலரின் படைப்புகளின் முற்போக்குத் தன்மையையும் முக்கியத்துவத்தையும் குறித்து நிற்கின்றது.

'உணர்ச்சி வயப்படுமபோது, இதய அலைகளை உருவந் தீட்டிப் பார்ப்பதில் ஒரு அலாதியான ஆசை. அந்த ஆசையின் விளைவு

களே இந்தப் பாடல்கள்' என தனது பாடல்கள் குறித்த அறிமுகத்தைத் தந்துள்ளார் அ. சிதம்பரநாதப் பாவலர்.

1930களில் இவர் கண்டியில் வாழ்ந்த இவரின் படைப்புகள் பல இலங்கையின் முன்னணி பத்திரிகைகளான தினகரன், வீரகேசரி, லங்காதேவி போன்ற பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. குண்டு (1950), விளம்பரகேசரி(1950), சுதந்திரம்(1951) ஆகிய பெயர்களில் இவரே பத்திரிகைகளை வெளியிட்டுள்ளதாகவும் தகவல்கள் கிடைக்கிறது. 1934ம் ஆண்டு 'பௌத்தாயன்' என்ற பெயரில் புத்த பெருமான் சரித்திரத்தை வீரகேசரியில் தொடர்காவிடமாக எழுதியுள்ளார் என அந்தனி ஜீவா மலையகம் வளர்த்த கவிதை எனும் நூலில் குறிக்கின்றார்.

மலையகத் தமிழ் மக்களை நாடற்றவர்களாக்கிய இலங்கை குடியரிமைச் சட்ட ஏற்பாடுகள் தொடர்பிலான தனது கவிதையொன்றில் அ. சிதம்பரநாதப் பாவலர் இவ்வாறு எழுதுகின்றார்.

பிறந்ததும் இங்கே
வளர்ந்ததும் இங்கே
போவது மெங்கே வெளியேறி!
இறந்தவர் போலே நடைப்பிணமாகி
இழிவு செய்வதும் முறைதானோ?
புத்தகச்சட்டம் எதைப்பகர்ந்தாலும்
பிறந்த பொன்னாடே தாய்நாடு!
எத்தனை ஆட்சி இயற்றிய போதும்
எழும்புதற்கில்லை குடிநீங்கி

- 'சங்கு' 1962 ஜூன்

இலங்கை நாட்டை விட்டு மலையக மக்கள் வெளியேற வேண்டும் என இலங்கை அரசு சட்டம் இயற்றிய போதும் அவ்வாறு போக வேண்டிய அவசியமில்லை என்றும், புத்தகச்சட்டம் எதை எழுதினாலும், எத்தனை ஆட்சி இயற்றிய போதும் நாங்கள் இலங்கை யர்கள் எனும் குடிநீங்கிப் போகவேண்டியதில்லை எனப் பாடி வைத்துள்ளார். எனவே பதிப்புரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல புரட்சிக் கவிஞராகவே வெளிப்படுகின்றார் அ. சிதம்பரநாதப் பாவலர்.

மலையகக் காந்தி எனப் போற்றப்படும் மறைந்த தொழிற்சங்கவாதியும் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் ஸ்தாபகத் தலைவருமான கே. ராஜலிங்கம் அவர்கள் பிறந்ததும் 1909 ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் மூன்றாம் திகதி. எனவே இருவரும் சம வயதினராகவும் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் செயற்பாட்டாளர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். கே. ராஜலிங்கம் அவர்களைப்பற்றி அ. சிதம்பரநாதப் பாவலர் எழுதியிருக்கும் கவிதையொன்றினை (தொழிலாளர் தேசிய சங்க வெளியீடான) 'மாவலி' 1973 ஆகஸ்ட் இதழ் வெளியிட்டு உள்ளது. அதன் ஒரு பகுதி இவ்வாறு அமைகிறது.

மலையக உள்எத்திற் கெடுத்துக் காட்டாம்
மனிதர்களின் பண்பாட்டிற் கவனே சான்று

நிலையான கொள்கையிலே வழுவல் இன்றி
நிற்பதிலே இமயம் என்றால் மிகையே அல்ல
பலநாடும் சென்றாய்ந்தான் மக்கள் வாழ்வும்
பரிணமிக்க சேவை செய்யும் விரதம் பூண்டான்
விலையடங்கா நலமுத்தாம் ராஜலிங்க
வித்தகனின் திரு நாமம் என்றும் வாழும்.

இலங்கையில் வாழ்ந்த காலத்தில் 'காங்கிரஸ் கீதம்', 'இலங்கை
யில் வாழும் இந்தியர்கள்' போன்ற நூல்களையும் இவர் எழுதியுள்
ளார்.

'பெண்ணுரிமைக் குமமி' எனும் இவரது கவிதை இவ்வாறாக
அமைகிறது.

சாதஞ் சமைக்கவும் காமந்தணிக்கவும்
தான்பிறந் தோரென்றே எண்ணிவிட் டார்
வேதம்வ ளர்க்கவும் வீரப்பா லூட்டவும்
வெளிவந் தோமென்று கொட்டுங்கடி!

நம்பத்த காதவர் நஞ்சினைப்போன்றவர்
நாட்டைஅ ழிப்பவர் பெண்கள் என்றார்
வம்புக்கா ரப்பெண்கள் வயிற்றி லெப்படி
வாழ்ந்திருந் தீரென்றே கேளுங்கடி!

மாதர்க்க ணிகலம் பேதமை என்றிந்த
வையந்தெ ரியாமற் பூட்டிவிட்டார்
பூதலந் தேயுள்ள நிதிய னைத்தையும்
பார்த்துவி ட்டோமென்றே சொல்லுங்கடி!

இவ்வாறு பெண்ணடிமைத்தனத்துக்கு எதிராகவும் பெண்ணுரிமைக்
காகவும் குரல் கொடுத்துள்ள கவிஞர் சாதியமைப்புக்கு எதிராக
வும் கவிதைகளை எழுதியுள்ளார்.

'தீண்டாதார் சாட்டை' எனும் தலைப்பில் எழுதியுள்ள கவிதையில்,

தீண்டும்பாம்பிலும் செல்வம்படைப்பவன்
தீயனோ? பொல்லாப் பேயனோ?
பூண்டபக்தியில் காட்டினி வடிக்கண்ணாற்
பாயுமோ? தெய்வம் மாயுமோ?

பக்திசெய்வவன் பாதைய டைப்பது
பாக்யமோ? நல்லோர் யோக்யமோ?
சக்தியைஇழி தன்மையிற் காட்டவோ
தங்குறீர்? உள்ளம் பொங்குறீர்?

நீதியென்பது கோவிலிலும் இன்றி
நேர்வதோ? நாங்கள் சேர்வதோ?
ஜாதி வேற்றுமை தெய்வமும் பார்ப்பது
சத்யமோ? பொய்மை நித்யமோ?

மற்ற நாட்டிலே இவ்விதப்பேதமை
வாழுமோ? துயர் சூழுமோ?
இற்றை நாட்டவா ஆயினும் நீதிக்கண்
இல்லையோ? மனம் வல்லையோ?

எனக் கேள்வி எழுப்பும் சிதம்பரநாதப் பாவலர் 'எத்தனை ஜாதி
யடா?' எனும் தலைப்பில் இன்னுமொரு கவிதையையும் எழுதி
உள்ளார்.

எத்தனை ஜாதியடா!- தம்பி!
எத்தனை ஜாதியடா!
அத்தனை ஜாதியும்
அத்தனை நீதியும்
யாருக்கு வேண்டுமடா! - தம்பி!
யாருக்கு வேண்டுமடா!

கோவிலில் ஞாயமில்லை - குளங்
குட்டையில் ஞாயமில்லை
ஆவி படைத்தவோர்
மானிட னென்பதை
ஆளுவோர் காண்பதில்லை! - நம்மை
ஆளுவோர் காண்பதில்லை!

வம்புகள் செய்வதிலே - வரும்
வாழ்க்கையில் நன்மையில்லை
அன்பித யந்திலே
ஆங்காரங் காண்பது
ஆகாத செய்கையடா! - தம்பி
ஆகாத செய்கையடா!

எனச் சாதி எதிர்ப்புக் கதைகளை எழுதியுள்ள சிதம்பரநாத பாவ
லர், 'பாட்டாளி அனுபவம்' எனும் தலைப்பில் பாட்டாளி வர்க்கப்
பாடல்களையும் எழுதி உள்ளார்.

ஓடியோ டியழைத்தேன் - சிறிதும்
உட்கார நேரமின்றி
தேடிக்கொ டுப்பதிலேயே - காலம்
சென்றதே மீதமடா!

தோலும்எ லும்புடனே - இன்று
தோற்ற மளிக்கின்றேன்
ஏலாத காலத்திலே - வாழ்க்கை
எப்படிப் போகுமோடா!

என எழுதும் அதேவேளை 'எம்மை மறப்பதேனோ..?' எனும் கவி
தையில் இவ்வாறாக கேள்வி எழுப்புகிறார்.

எந்தவோர் நாட்டிலும் இந்தவ நீதிபோல்
என்றுமி ருந்ததில்லை! - இது
இந்த நாட்டைப் பிடித்தவோர் சாபமாய்
ஆனதே என்னதொல்லை!

என இந்த நாட்டைப்பிடித்த சாபத்தைப் பற்றி அன்றே தீர்க்க
தரிசனமாக எழுதியுள்ள வரிகளைப் பார்க்கும்போது 'கவிதை
மடல்' பதிப்புரையில் அ. சிதம்பரநாதப் பாவலர் பற்றி எழுதியி
ருப்பது நிதர்ஷனமான உண்மை என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நாங்கள் இலங்கையர்கள் எனும் குடிநீங்கிப் போகவேண்டிய
தில்லை என எழுதிய அதே கவிஞர் சிறிமா - சாஸ்த்திரி ஓப்
பந்தப்படி 1968ம் ஆண்டு மீண்டும் இந்தியாவுக்குத் திரும்பிச்
செல்ல வேண்டிய துர்ப்பாக்கியம் நேர்ந்துள்ளது. 1973ம் ஆண்டு
இவர் திருநெல்வேலியில் காலமானார் எனவும்
பதிவாகிறது.

thilagar@thaiivedu.com

MATRIX LEGAL SERVICES
PROFESSIONAL CORPORATION

வாகன விபத்தில் காயமடைந்து விட்டீர்களா?
அனுபவசாலிகளின் ஆலோசனை
பெற்றபின் உங்கள் முடிவை எடுங்கள்
Employed • Unemployed • Passenger • Pedestrian • Public transit • Cyclist

24 Hours Direct Line

தீபன் (416) 831-4444 **(416) 505-9804**

1ST
MORTGAGE
SPECIALS

5 Year Variable 2.35%
5 Year Fixed 3.24%

*Some Conditions Applied, Please Call For More Details

2ND
MORTGAGE
SPECIALS

Up To 80% in GTA. 75% on other major cities.
No Income Verification.
No Minimum Credit Score.
Quick Closing
Rates from 7.99% to 12.99%

BonaFide
 Mortgage Solutions Inc.
 the true freedom...
 Brokerage Lic# 10216

Suren Nathan AMP
 Mortgage Broker
 License# M08004479

Dir. **416-436-1111**

Office. 416-548-7475 Fax: 416-548-7496
 suren@bonafidemortgage.ca,
 7 Eastvale Drive, Unit 203, Markham, ON, L3S 4N8

-digi Media Creations-

பேருவகையின் பெருந்தத்துவம்:

அருந்ததி ராயின்

'பெருமகிழ்வின் பேரவை' நாவல் குறித்து;

- தேவகாந்தன்

1997 இல் வெளிவந்த அருந்ததி ராயின் The God of Small

Things நாவலுக்கு இருபது வருஷங்களுக்குப் பின்னால் அவரது இரண்டாவது நாவலான The Ministry of Utmost Happiness 2017 இல் வெளிவந்தது. இதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு 'பெருமகிழ்வின் பேரவை' என்ற மகுடத்துடன் காலச்சுவடு பதிப்பாக ஜி.குப்புசாமியின் மொழி பெயர்ப்பில் பெப். 2021 இல் பிரசுரமானது. இவ்வாண்டின் ஆரம்பத் திலேயே இதை வாசித்திருந்தபோதும், ஏதோ சில தெளிவுகளுக்காக திரும்ப 'சின்ன விஷயங்களின் கடவுளை வாசித்து, மறுபடி 'பெருமகிழ்வின் பேரவை'க்குள் புகுந்து, மீண்ட பின்னாலும், நாவலின் ஆதாரக் கருத்துநிலை அவ்வளவு அச்சொட்டாய் பிடி பட்டிருக்கவில்லை. அதற்கான சிந்திப்பில் ஒரு நீண்ட காத்திருப்பு தொடர, ஒருபோது மங்கலாகவெனினும் கிடைத்த ஒரு வெளிப் பைத் தொடர்ந்து நூல்பற்றிய மதிப்பீட்டை இங்கு பதிவாக்க விழைகிறேன்.

தமிழ் மூல நாவல்களுக்குப்போல் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பாகி வரும் நாவல்களுக்கு வரவேற்பிருந்தாலும் திறனாய்வு ரீதியிலானவோ ரசனை ரீதியிலானவோ விமர்சனங்களோ மதிப்பீடுகளோ குறைவாக வருவதையே அவதானித்திருக்கிறேன். தமிழவனின் தமிழ் மூல நாவலான 'ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள்'போல, மார்க் வெய்ஸின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நாவலான 'தனிமையின் நூற்றாண்டு' விமர்சன ரீதியாக எதிர்கொள்ளப்படவில்லை எனவே கருத்தத் தோன்றுகிறது. இது காரணமாகவே வழக்குப் பாறையில் நடக்கும் வெகு அவதானம் இம் மதிப்பீட்டை முன்வைக்கையில் என்னிடத்தில் இருந்தது.

புனைவுகளதும் அபுனைவுகளதும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் அணுகப்படவேண்டிய முறைகள் வித்தியாசமானவை. அவைபோல அவற்றின் மொழிபெயர்ப்பு விதங்களும் கவனம் கொள்ளப்பட வேண்டிய முக்கியமான அம்சங்கள் கொண்டவை. மதிப்பீட்டு ரீதியாக ஒரு மொழிபெயர்ப்புப் பிரதியை வெகு அவதானத்துடன் வாசகர் அணுகவேண்டியது முக்கியம். ஏற்கனவே ஜோன் பன்விலின் 'கடல்', ஓரான் பாமுக்கின் 'பனி' மற்றும் அவருடைய 'இஸ்தான்ஃபுல்' ஆகிய நூல்களின் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக் களைத் தந்த ஜி. குப்புசாமியின் மொழிபெயர்ப்பின் வீறு இந்த நாவலிலும் உள்ளது. 'கடல்' நாவலின் மிக அற்புதமான மொழியினைக் கையாண்டதில் அவரது மொழிபெயர்ப்பில் மிகுந்த மரியாதையுள்ள என்னை 'பெருமகிழ்வின் பேரவை' அதைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளவே செய்தது. படைப்பின் உயிர்நிலையை அவர் தவறவிட்டுவிடவில்லை. ஒரு தமிழ் வாசகனாய் அப் பிரதி தந்திருக்கக்கூடிய இன்பத்தில், சில இடர்ப்பாடுகள் சாரு நிவேதிதா போன்ற சில விமர்சகர்களால் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருப்பினும், உணர்வோட்டத்துடன் இடறலற்ற கருத்தோட்டத்தைக் காண முடிந்திருந்ததில், அந்த வாசிப்பின் தளத்திலிருந்தே நாவலின் பெறுமானத்தை மட்டுக்கட்ட என்னால் முடிந்திருந்தது. தமிழ் - ஆங்கில பிரதிகளின் ஒப்பீடு, வாசகனாய் எனக்கு அவசியமில்

லாதது. 'பெருமகிழ்வின் பேரவை' எங்கேயும் மொழிப் பாவனையில், அர்த்தங்களை நயம்பட விரித்துவந்து வரிகளாய் நிறுத்திய மாதிரியில் என் வாசிப்பு இடறல் அடையாதவரை மொழிபெயர்ப்பில் எனக்கு ஐயம் எழுந்துவிடாது. இதுதான் ஜி. குப்புசாமியானாலும், அரவிந்தனானாலும், ஆர். சிவகுமாரானாலும், சாரு நிவேதிதா வானாலும், மணி வேலுப்பிள்ளையானாலும், என்.கே. மகாலிங்கமானாலும் என் நிலைப்பாடு. இந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து பிரதியை நான் விமர்சனமும் செய்வேன், மொழிபெயர்ப்பாளரை நம்புவது காரணமாக. நாவலோ சிறுகதையோ மொழிபெயர்ப்பாளரை வாசிப்பின் இடையிலே நினைக்கவைக்காத மொழிபெயர்ப்பை நல்லதெனக் கொள்ள எனக்குத் தயக்கமில்லை. பிரதி வாசிப்பின் பின்னால் மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பை மறுபடி வாசிக்க உந்துதல் ஏற்பட்டால் அது இன்னுமே சிறப்பான மொழிபெயர்ப்பெனக் கொள்வேன். இவை விதிகளல்ல, என்னுடைய வழி.

அவ்வாறு இல்லையென்றால் கப்ரியேல் கார்ஸியா மார்க் வெய்ஸ் போன்றோரின் ஸ்பானியமொழி மூல நாவல்களான 'தனிமையின் நூறு ஆண்டுகள்' போன்றவை தமிழில் வரும்போது என் ஐயறவுகளை எங்கே போய், எப்படித் தீர்த்துக்கொள்வதாம்? வாசிப்பின் அலகுகளால் ஒரு மொழிபெயர்ப்புப் பிரதியின் மொழியாக்கத் தாரதம்மியத்தை தீர்மானிக்க முடியுமென்பது ஒரு வாசகனாய் நிமிர்ந்து நின்று சொல்லக்கூடிய அபிப்பிராயமாகவே எனக்குப் படுகிறது.

பெருமகிழ்வின் பேரவை' சிலவிடங்களில் கவித்துவமாய் இருந்தது. ஆயின் இச்சிறப்பின் மூலவர் பிரதிகாரரா, மொழிபெயர்ப்பாளரா என்கிற வினா எழுவது தவிர்க்கமுடியாதது. அப்போது அதன் விடையை தயக்கமின்றி பிரதிகாரரது எனச் சொல்லிவிடலாம். நெய்க்குத் தொன்னையும், தொன்னைக்கு நெய்யும் ஆதாரமாவது போலத்தான் இந்த விவகாரம். மொழிபெயர்ப்பென்பது ஒரு மறுபடைப்பு என்பதையும் இங்கே சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும். அச்சு அசலாக மூலப்பிரதியையொட்டி மொழிபெயர்ப்பு இருக்கத் தேவையில்லை என்பார், உலகத் தரம் வாய்ந்த மரியோ வர்காஸ் யோசா மற்றும் மார்க் வெய்ஸின் இஸ்பானிய மொழி நாவல்களை ஆங்கிலத்தில் தந்த எடித் கிராஸ்மன். அதையும் இந்த இடத்தில் ஞாபகங்கொள்வது உகந்தது.

'பெருமகிழ்வின் பேரவை' நாவலின் கதைப் போக்கு பொதுவாக எவ்வாறாக இருக்கிறது? நாவல் ஒரு கதையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. தொடர்புறும், முக்கியமாக அஞ்சும், எஸ். திலோத்தமா, நாகராஜ ஹரிஹரா, மூஸா யெஸ்வி, சதாம் ஆகிய பாத்திரங்களின் பல கதைகளால், உட்பிரதியாக எதுவும் அமையவில்லை என்றாலும், பன்மைத் தன்மையாக விரிந்திருக்கிறது. இப் பாத்திரங்களினூடாகவும் ஒடியிருப்பது இரண்டு பிரதான கதைகள். ஒரு பாலினர், திருடர்கள், வக்கற்றவர்கள், சுதந்திர மேதிகள், பத்திரிகையாளர்கள், தீவிரவாதிகள், புரட்சியாளர்களென பல்வேறு பாத்திரங்கள் தம் போக்கில் தம் கதையை நகர்த்துவனவாகவே

உள்ளன. ஆனால் குல்ரேஸ் அப்ரு போன்ற மனத்திலகலாத பாத்திரங்களும், இராணுவ மனநிலைகொண்ட மேஜர் அம்ரிக் சிங் பாத்திரமும் கதைக் களனின், அரசியலின் கொடூர நகங்களை வெளிப்படுத்தவே நாவலில் உதவிகரமாக இருந்திருக்கின்றன. உஸ்தாத் குல்சும் பீ, சயீதா, குழந்தை மிஸ் ஜெபீன், அவளது அம்மா ஆரிஃபா போன்ற கதா மாந்தர்கள் நாவல் முடிந்த பின்னாலும் வாசக மனத்தில் உயிர்கொண்டு அலைவதை பாத்திர வார்ப்பின் விஷேசமாகச் சொல்லவேண்டும். பாத்திரங்கள் சில வற்றை அவர்களது உரையாடல் உயிர்ப்பித்ததென்றால், சிலவற்றுக்கு அவர்களின் இயங்குமுறையை, உணர்நிலையை எடுத்து

ரைத்த வார்த்தைகள் உயிரேற்றினவெனச் சொல்வதில் தப்பில்லை.

பெண்ணுறுப்பின் குழாய்கள் திறக்காமல் அடையாளம் மட்டும் கொண்டிருந்த அஃப்தாப் என்ற ஆண் சிசுவை, தாய் ஜஹானாரா பேகத்தினதும் தந்தை முலாகத் அலியினதும் வைத்திய ரீதியிலான, மத நம்பிக்கையிலான பல்வேறு சிகிச்சை முயற்சிகளும் ஆணாக உருவாக்கவேயில்லை. நாளடைவில் பெண்ணின் குணம்ச வெளிப்பாட்டில் சுயஈர்ப்பும் சேர ஹிஜ்ராவாகி அஞ்சும் என்ற பெயருடன் க்வாப்காவில் சேர்ந்து 'அவள்' ஆகிவிடுகிறாள். தில்லியை மையங்கொண்டெழும் நாவலின் கதையெழுச்சியில் மாற்றுப்பாலினரான இவ்வகை ஹிஜ்ராக்களின் வாழ்நிலை, மனவெழுச்சிகள் யாவும் பாலின தொழில்ரீதியாக சமூக அந்தஸ்திழந்திருந்தவர்களின் துயர வாழ்வை, நாவலின் நோக்கம் அதுவாகவே இல்லாதபோதும், வெகுசிறப்பாகவே காட்டிவிடுகிறது.

தான் அநாதையாய்க் கண்டெடுத்து வளர்க்கும் ஜெனாப் என்ற குழந்தையின் நேர்த்திக்கடனிறுப்பக்காக அஞ்சும் அஜ்மீரிலுள்ள ஷரீஃபுக்கு சென்று மீளும்போதுதான் 'வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற' குஜராத் கலவரம் நிகழ்கிறது. நாவல் கலவரத்தின் நடுக்குறுத்தும்

கொடுமைகளை எதார்த்தமாய்ச் சித்தரிக்கிறது. கொடுமைகளையும் கலாநேர்த்தியோடு சொல்ல முடிந்திருப்பது விந்தை. ஆனால் அஞ்சுமின் வாழ்வில் குஜராத் கலவர நிகழ்வுகளை விபரித்திருக்கத் தேவையில்லையெனவே படுகிறது. அது அஞ்சும் கதாபாத்திரத்தில் எந்த வளர்ச்சியையும் மாற்றத்தையும் காட்டுவதில்லை. மனித அவயவத்தில் ஏற்படும் வீக்கம்போல நாவலில் அது தென்படுகிறது.

அதிலிருந்து தொடரும் விபரிப்புகளும் சம்பவங்களும் மறைமுகமாகவெனினும் வாழும் அரசியல்வாதிகளின் ஆளுமைகளின்மீது நேரடித் தாக்குதல்போன்ற பாதிப்பைச் செய்கின்றன. 'குஜராத் லல்லா'வெனக் குறிப்பிடப்படுவது அக்காலகட்டத்திய குஜராத் முதலமைச்சரென்பதும், ஊழலுக்கெதிராக தேசமளாவிய போரினைத் தொடுத்தவர் யாரென்பதும் அந்நிய தேச வாசகர்களுக்கும் விளங்கவே செய்கிறது. அவரது போராட்டம் இறுதியில் பிசுபிசுத்துப் போனதேன் என்பதற்கான விளக்கத்தை இப்பகுதியில் நாவல் தெளிவாகவே முன்வைக்கிறது. இதுபோன்ற அரசியல் நிகழ்வுகளின் விபரிப்பு, மனித அவயவத்தில் வளர்ந்து வேண்டாத கழலையாக மாறிப்போனாலும், இவையே நாவலின் வகைமையை துல்லியமாக அடையாளம் காட்டிவிடுகின்றன.

அஞ்சும் க்வாப்காவைவிட்டு வெளியேறும் ஒரு தருணம் வருகிறது. வளர்ப்புக் குழந்தை ஜெனாப்பையும் வேறொருத்திக்கு இழந்து விட்டு தனியே சுமார் நாற்பது ஆண்டுகள் வாழ்ந்த அந்த இருப்பிடத்தைவிட்டு வெளியேறுகிறாள். அவள் குஜராத்நிலிருந்து திரும்பிய பிறகு மனோரீதியாக பாதிக்கப்பட்டிருந்தது தெளிவாகவே நாவலில் காட்டப்படுகிறது. ஆனால் மனோதத்துவ ரீதியில் அவளது நிலையை அணுக படைப்பாளி தவறிவிடுகிறார்போல் தென்படுகிறது. திலோவின் மனநிலை இழப்புக்குக் காரணமானதும், பின்னால் தொடர்வதுமான சம்பவங்கள் மனநலரீதியாக கவனம்பெறாமலவு ஆழ்ந்து பார்க்கப்படவில்லை என்பதையும் இடத்தின் பொருத்தம் கருதி இங்கே குறிப்பிடுவது நல்லது. நாவலில் ஆழமாய்ச் சென்று அலசியிருக்கப்படவேண்டிய பகுதிகள் இவை.

அஞ்சும் க்வாப்காவிலிருந்து வெளியேறிய பின்னால் தில்லி அரசமருத்துவமனைக்குப் பின்புறத்திலுள்ள மயானம் அடைக்கலம் கொடுக்கிறது. அங்கிருந்து தொடங்கும் அஞ்சுமின் இரண்டாம் கட்ட வாழ்க்கையும் 'கலகலப்பாகத் தொடரவே செய்கிறது சதாமின் துணையுடன். ஆயினும் முதல் அத்தியாயத்துடன் களத்திலிருந்து மறைந்துபோகும் அஞ்சும், கடைசி அத்தியாயமான 'பெருமகிழ்வின் பேரவை'யில்தான் மறுபடி முகங்காட்டுகிறாள். ஆனாலும், ஆழமான பதிவெதனையும் அங்கே நிகழ்த்துவதில்லை.

மேலும் மருத்துவமனையின் பிணவறையை ஓட்டியிருந்ததாலேயே கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த அசிங்கமான அந்த மயானமே ஒரு பாத்திரமாக மாறிவிட்ட பிரமையை இந்த அத்தியாயத்திலும் கடைசி அத்தியாயத்திலும் வரும் படைப்பாளியின் சாதுர்யமான விவரிப்புக்கள் வாசக மனத்தில் ஏற்படுத்தியே விடுகின்றன. அது வேறொர் உலகமாக மாறிப்போகிறது. ஆயினும் இந்த உலகத்துள்ளிருக்கும் இன்னொர் உலகமாக. ஒரு மயானத்தை கருத்துக்களினதும் வாழ்நிலையதும் மோதுகை கொண்ட களமாக வேறெந்த நாவலாவது இவ்வளவு கச்சிதமாக புனைவும் யதார்த்தமாய்ச் சித்திரித்துள்ளதா தெரியவில்லை.

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாய் அழுக்கும், அவதிகளும், அகதிகளின் அவலங்களும் நிறைந்த தில்லியில் அஞ்சுமின் நிகழ் சரித்திரம் பெரும்பாலும் முடிவுற, நாகா, மூஸா, திலோ ஆகியோரின் கதை வேறொரு தளத்தில் விரிகிறது. ஆரம்பத்தில் அது தில்லியாகவும், பின்னால் துக்க சரிதம்கொண்ட காஷ்மீராகவும் தொடர்ந்து தில்லியாக மாறி நாவல் நிறைவுறுகிறது. இடையில் கழலைகள்போல் டாக்டர் ஆஸாத் பார்தியாபோன்ற பாத்திரங்களின் கதையாடல்கள். நாவலுக்கு அவை முட்டுக்கொடுக்கின்றன என்பதே, நாவல் ஆங்காங்கே பலஹீனப்பட்டுள்ளதென்பதன் உறுதிப்பாடு ஆகிவிடுகிறது.

இதுவரையான பாத்திரங்களின் முக்கியத்துவமானது அறிவார்த்தமான, கவிதை மனோலயத்துடன் உரையாடுவதான தம் வாழ்வியலில் அவர்கள் கொள்ளும் பேருவகையைப் புலப்படுத்துகிறது. திலோ, நாகா, மூலா ஆகிய கல்லூரிக் கல்வியாளர்களிடம் மட்டுமில்லை, தந்தைக்குப் பிரியமானதாகையாலேயே அவர் சேகரித்த கவிதைகளை மயானத்தில் வைத்தும் பாதுகாக்கும்ளவு முறையான கல்விப் பின்புலமற்ற அஞ்சுமிடத்தில்கூட, கவிதையின் மகத்துவம் உணரப்பட்டுள்ளதாய்க் காட்டப்படுகிறது. ஆங்கில, உருதுக் கவிதைகள் ஆங்காங்கே சில வரிகளிலாயினும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. இடம்பெறும் கவிதை வரிகள் முண்டிக் கொண்டு நிற்கவில்லை. அது வாசிப்பின் பேரின்பத்தை வாசகருக்கு அளிக்கிறதென்பது நாவலின் சிறப்பான அம்சங்களில் ஒன்று.

நாகா, மூலா, திலோ மற்றும் பிப்லப் தாஸ் குப்தா ஆகிய ஏற்கனவே புதுதில்லியில் கல்லூரிக் காலத்திலிருந்து நண்பர்களாயிருந்தவர்களின் கதை ஆரம்பித்திருந்தாலும், காஷ்மீரில் தொடர்கையில் தான் நாவல் உச்சபட்ச உரைநடையின் வீரிணைக்கொண்டு விளங்குகிறது. காஷ்மீரில் அரசு படைகளினதும், தீவிரவாதிகளதும், புரட்சியாளர்களதும் செயற்பாடுகளால் வன்முறையின் ஆக்கக் கூடிய அவலங்கள் பொதுமக்களுக்கு விளைவதையும், அதற்குப் பழக்கமாகிப்போன அவர்களது அன்றாட வாழ்வையும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகிறது நாவல். கழலைகள் அதிகமில்லாத பகுதியாகவும் அது ஆகிநிற்கிறது. அதனாலேயே நாவலின் இப்பகுதியில் வரும் 'பாடுபொருள்' பொதுமக்களின் சொல்லொணாத் துயராக அமைந்துபோகிறது.

வாழ்வியலின் ஒருவகையான அதீத விடுதலையும் இங்கேதான் நிதர்சனமாய்க் காட்டப்படுகிறது. மணமுறிவுபெற்ற திலோ தன் முன்னாள் காதலன் மூலாவை காஷ்மீரில் சந்திப்பதும், கவிதை மயமான உரையாடலும், கொள்ளும் உடலார்த்த உறவுகளும் கட்டறுத்த சுதந்திரத்தின் அடையாளங்கள்.

அண்மையில் நான் வாசித்த நாவல்களில் சிறப்பான பிரதியாய் 'பெருமகிழ்வின் பேரவை' இருக்கிறதென்பதில் எனக்கு மாற்றுக் கருத்தில்லை. ஆயினும் நாவலில் உச்சபட்ச அடைதற் சாத்தியங்களும் பல இருந்தனவென்பதை நான் சொல்லவும் வேண்டும். கூடவே, இந்த இச்சாபூர்வமான விடுதலைவேட்கை வியந்தோதப் படக்கூடியதா என்பதிலும் ஒரு கேள்வியை முன்வைக்க முடியும். சமூக வாழ்நிலையின் விடுதலையைக் கோருதல், இவ்வாறான மானுட உணர்வின் விடுதலைக் குரல்களைக் கண்டு சாமான்ய வாசகர் தடுமாறுவது இதனால் நிகழ வாய்ப்புண்டு. சாதாரணமான வாசகர் வாழ்வின் விடுதலை வெற்றியை முதலிலும், உணர்வின் விடுதலையைப் பின்னருமாய் விரும்புவர். இதிலிருந்து புதிதாய் ஏதேனும் தத்துவம் கருக்கொள்ளல் சாத்தியமா?

அரசியல் நிலைமைகளின் சமகாலக் கோலம், தார்மீக எண்ணமும் எழுச்சியுமுடையவரிடத்தில் ஒரு கோபத்தை எங்கேயும் விளைக்கவே செய்கிறது. அது அருந்ததி ராயிடத்திலும் வெளிப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அவர் தேர்ந்தெடுத்த நடையும் மொழியும் மிகச் சிறந்த கருவிகளாக அமைந்திருக்கின்றன. 'சின்ன விஷயங்களின் கடவுளின் மொழி ஒருவகையான மலையாள ஆங்கிலமெனச் சொல்லத்தக்கதாயிருக்க, 'பெருமகிழ்வின் பேரவை' இந்திய ஆங்கிலத்தில் அமைந்திருந்ததாய்ச் சொல்லமுடியும். முந்திய நாவலின் மலையாள ஆங்கிலத்தின் சுவை ஒன்றாகயிருக்க, பிந்திய நாவலின் இந்திய ஆங்கிலம் வேறொன்றாயிருக்கவே முடியும். எனினும் அதில் ஒரு முதிர்ச்சியின் வீறு இருக்கிறதென்பதும் மெய்யே.

தொடர்ந்துவரும் சொல்லடுக்குகள், உதாரணமாக, 'அவளுக்கு நன்றாகவே தெரியுமென்று அவளுக்கு நன்றாகவே தெரியுமென்று அவளுக்கு நன்றாகவே தெரியும்' (பக்: 74) என்றும், 'வீடற்ற மனிதர்களின் தூங்கும் உடல்கள் அவர்களது உயர்ந்த குறுகலான நடைபாதையின் நெடுகிலும் தலைமுதல் கால்வரை, தலைமுதல் கால்வரை, தலைமுதல் கால்வரை வரிசையிட்டுக் கண்ணுக்கெட்டியவரை தெரிந்து நீண்டிருந்தன' (பக்: 106) என்றும் வரும்

இடங்கள், செய்யுள் மரபின் ஆரம்பகாலத்தை நினைவூட்டுவதாய் நீள்கையில், அடைப்புக்குறிக்குள் சொற்களாகவும், விளக்கங்களாகவும் படைப்பாளி இடைபுகுதல் வாசிப்பின் வேகத் தடைகளாக பல இடங்களில் அமைந்துவிடுவதை கட்டாயம் குறிப்பிட வேண்டும். சில இடங்களில் அடைப்புக் குறிகளின் அவதானமின்றியே கடந்துபோக முடிகின்றதானாலும், சில அடைப்புக் குறிகள் தடுக்கின்ற வகைக்கின்றன. இது அண்மைக்கால பிரதிகளில் இல்லாதது. சுமார் நானூற்று ஐம்பது பக்க நூலில், சுமார் ஆயிரமளவான அடைப்புக் குறிகள். வேறுவேறு பேருக்கு எப்படியோ, எனக்கு ரசனையில் இடறலில்லாமல் முன்னேற முடியாதிருந்தது.

'சின்ன விஷயங்களின் கடவுள்' நாவலுக்கும் 'பெருமகிழ்வின் பேரவை' நாவலுக்கும் இடைப்பட்ட இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் அருந்ததி ராயின் சமூகம், அரசியல் சார்ந்த பல அபுனைவு நூல்கள் வெளிவந்தன. அவற்றுள் 2001இல் வெளிவந்த The Algebra of Infinite Justice நூலையும், 2011இல் வெளிவந்த Walking with the Comrades நூலையும் மிகுந்த கூர்மையுடன் எழுதப்பட்ட அரசியல் தொகுப்பு நூல்களெனக் கொள்ளமுடியும். அருந்ததி ராயின் அந்த அரசியலின் தொடர்ச்சியாக நீண்டிருக்கிறது 'பெருமகிழ்வின் பேரவை'. ஒரு கோபக்கார படைப்பாளியாய் அவர் இந்த நாவலிலே தன்னை அடையாளப்படுத்துகிறார்.

'தகுந்த நேரம் வருவதற்காகக் காத்திருந்த காவிக் கிளிகள் கட்ட விழ்ந்து பாயத்தொடங்கின. பல்கலைக் கழக வளாகங்களிலும் நீதிமன்றங்களிலும் புகுந்தனர். இசை நிகழ்ச்சிகளில் குறுக்கிட்டனர். திரையரங்குகளில் புகுந்து நாசம் விளைத்தனர். புத்தகங்களை எரித்தனர். போதனா முறைபற்றிய குழுவொன்றைக் காவிக் கிளிகள் அமைத்து, வரலாற்றைப் புராணங்களாகவும், புராணங்களை வரலாறாகவும் மாற்றும் செயல்திட்டங்களை வகுத்தனர்' (பக்:401) எனவும், 'பசு தேசியச் சின்னமாக மாறியது. பசுவின் கோமியம் (சிறுநீர்) அரசு விளம்பரங்கள்மூலம் (பானமாகவும், துப்புரவு மருந்தாகவும்) பரிந்துரைக்கப்பட்டது. லல்லாவின் கோட்டையாகத் திகழும் பகுதிகளிலிருந்து மாட்டிறைச்சி உண்பவர்களையும், பசுக்களைக் கொல்பவர்களையும் பொது இடங்களில் நிறுத்திக் கசையால் அடிக்கும் செய்திகளும் சிலநேரங்களில் வெட்டிக் கொலைசெய்யும் செய்திகளும் கசிந்துகொண்டிருந்தன' (பக்:402) எனவும் நாவலில் வரும் பகுதிகள் அவரது கோபத்தின் திசையை உரைக்கும். அந்தக் கோபம் நியாயமில்லாததெனச் சொல்ல முடியாததே.

இவ்வளவு கோபத்துள்ளும் நாவலில் ஆங்காங்கே தெறிக்கும், 'அவனை அடக்கம்செய்ய உஸ்மான் அப்துல்லாவின் சமாதியிலிருந்து தொலைவில் இருக்கும்படி மயானத்தின் எதிர்முலையில் ஓர் இடத்தை ஒதுக்கினார்கள், இறந்தவர்கள் சண்டை போட்டுக் கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காக' (பக்:322) போன்ற வரிகள் துக்கத்தினுள்ளும் சிரிப்பை வரவழைப்பவை. அத்துடன், 'காஷ்மீரில் இப்போதெல்லாம் நீங்கள் உயிரோடு இருக்கிறீர்கள் என்பதற்காகவே கொல்லப்படலாம்' போன்ற வீரார்ந்த வரிகள் ஆங்காங்கே.

தத்துவங்கள் வாழ்க்கையிலிருந்து பிறப்பவை; பாத்திரங்களின் வாழ்முறையிலிருந்து தத்துவங்களை உருவாக்கிவிட முடியாது. ஆனாலும் அவற்றின் எதிர்ப்புறத்திலிருந்து சூரிய ஒளியாய் ஒரு வட்டத்தைக் காணமுடியும். 'பெருமகிழ்வின் பேரவை' காட்டும் ஒளிவட்டத்தின் பின்னாலுள்ளதா அப் பெருந்தத்துவம்?

பிரதியின் மதிப்பீடு சார்ந்து ஒரு விஷயத்தைச் சொல்வதோடு முடித்துக்கொள்ளலாம்.

'எங்கே போய் நாம் இலக்கியத்தைக் கற்றுக்கொள்ள முடியும்?' என்ற வினாவுக்கான விடை, 'இலக்கியத்திலிருந்தேதான்' என்பதுவே.

devakanthan@thaivedu.com

குந்தவையின் எழுத்துகள்

- மைதிலி தயாநிதி

இ

இலங்கையின் மூத்த பெண் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான குந்தவை எனும் புனைபெயர் கொண்ட இரா. சடாட்சரதேவி யாழ்ப்பாணத்தில் தொண்டைமானாறு எனும் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவி. 1963ம் ஆண்டிலேயே 'சிறுமை கண்டு பொங்குவாய்' எனும் அவர் சிறுகதை ஆனந்தவிகடன்ில் முத்திரைக் கதையாகப் பிரசுரமாகியிருந்ததெனினும், அவர் தமிழிலுக்கு பரவலாக அறியும் எழுத்தாளரானது யோகமிருக்கிறது எனும் தலைப்பில் அவரது பதினமூன்று கதைகள் 2002ம் ஆண்டு மித்ர வெளியீடாக வந்த பின்னரே ஆகும். அவரின் ஒன்பது சிறுகதைகள் கொண்ட இன்னொரு தொகுப்பான ஆறாத காயங்கள் 2016ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இவ்விரு நூல்களையும் 'நூலகம்' இணையத்தளத்

அமைதல் அவசியம். இந்த மனோநிலையை வார்த்தைகளால் சுட்டிக்காட்டாது கதையில் வாசிக்கும் வாசகரின் மனதில் அவரை அறியாது அவ்வணர்வு நிலை தோன்றும்படி செய்ய முடியுமானால் அவ்வாறான சிறுகதை ஒரு தலைசிறந்த சிறுகதையாக அமைய முடியும்' என்று சிவத்தம்பி குறிப்பிடுவர் (தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், 1980, 19). அதாவது, கதையில் விடயங்களைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தல் என்பது சிறந்த சிறுகதைக்குரிய இலட்சணங்களில் ஒன்றாகும். இவ்வகையில் கவிதையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு புண்டது சிறுகதை. இந்த உத்தியை 'Show, don't tell' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள்.

எனினும், இலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்றில் 1950களின் பிற்கூற்றிலும், அறுபதுகளிலும் இலக்கியத்தின் சமூகப் பொறுப்பு பெரிதும் விதந்தோதப்பட்டது. சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் கூறப்படும் பொருளின் கனதியே முக்கியமானது என்ற கருத்து இலக்கிய உலகில் வேருன்றியது. இந்நிலைப்பாட்டை வலுப்படுத்துவதில் மார்க்சிய இலக்கிய அணுகுமுறை பெரும் பங்கு வகித்தது. இலக்கியத்தில் சமூகப் பெறுமானத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் சிலவேளை அதன் கலைப்பெறுமானத்தைப் பாதித்தது (இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்தமிழ் இலக்கியம், 1979, 16) எனினும் அக்காலகட்டத்தில் இலக்கியத்தில் பொருளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தைச் சிவத்தம்பி பின்வருமாறு நியாயப்படுத்துகின்றார்: 'கலைப்படைப்பு என்பது சமூகத்திற்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல என்பதை நிலைநிறுத்த வேண்டிய தேவை அன்றிருந்தது. அன்று அவ்வாறு வற்புறுத்தப்படாது விடப்பட்டிருப்பின் கலைக்கும் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கும் எவ்வித தொடர்பு மில்லை என்ற வாதம் வென்றிருக்கும். அப்படி நடந்திருப்பின் கலை சமூக மாற்றத்தை எதிர்க்கும் சக்தியாக மாற்றப்பட்டிருக்கும்' (உயிர்ப்புகள், 1986, 123). எனினும், அதைக் கடந்து செல்லும் காலம் வந்து விட்டது என 1986ல் குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது, பொருளில் மாத்திரமன்றி வடிவத்திலும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியதன் தேவையை வற்புறுத்துகின்றார்.

குந்தவை

திலிருந்து தரவிறக்கி வாசிக்கலாம். இக்கட்டுரை அவரது எழுத்துகளின் வடிவம் சார்ந்த பண்புகளைச் சுருக்கமாக நோக்குகிறது.

பொதுவாகவே அனைத்து இலக்கிய வகைகளுக்கும் அவை கூறும் விடயம் (பொருள்), அவ்விடயத்தைப் புலப்படுத்தும் முறை (வடிவம்) என இரண்டு பிரதான அம்சங்கள் உண்டு. இலக்கியத்தில் அழகியல் என்பது அதன் வடிவம் சம்பந்தமானது. சிறுகதையைப் பொறுத்தவரையில் அதன் கட்டமைப்பு, பாத்திரவார்ப்பு, சூழற் பின்னணி வர்ணனை (setting) தலைப்பு, நடை முதலானவை வாசகர் மனதில் உணர்வு அல்லது உணர்ச்சி ரீதியிலான தாக்கத்தை விளைவிப்பதுடன், தொடர்ந்து வாசிக்க வேண்டும் எனும் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தும். காலத்துக்கேற்ற பொருளும், அதைச் சிறப்பாகப் புலப்படுத்தும் வடிவமும் ஒன்று சேரின், சிறந்த கதை என்ற பாராட்டுப் பெறும். 'சிறுகதை ஒரு குறிப்பிட்ட மனோநிலையை அல்லது உணர்வுநிலையைக் காட்டுவதாக

'ஆக்கம் மாத்திரம் படைப்பு ஆகாது. படைப்பு எனும்பொழுது ஆக்கமும் அளிப்பும் இணைகின்றன... ஓவியம், சிற்பம், இசை முதலாம் துறைகளில் வரும் படைப்புகளுக்கு இவ் உரைகல் வாசகம் எத்துணை பொருந்துமோ இலக்கியத்துக்கும் அத்துணை பொருந்தும். ஓவியம், சிற்பம், இசை முதலாம் துறைகளில் படைப்பு ஆக்கி அளிக்கப்படுகின்ற பொழுது அவற்றின் செம்மையை உத்தரவாதம் செய்வதற்கான 'தொழில்நுட்பம்' எத்துணை அவசியமோ இலக்கியத்திலும் ஆக்க நுட்பப்புலமை அத்துணை அவசியமானதாகும்... எழுதப்படுவதால் எதுவும் இலக்கியமாகி விடுவதில்லை தீட்டப்பெறுவதால் எல்லா ஓவியங்களும் ஓவியங்களாகாதிருப்பது போன்று. செதுக்கப்படுவதால் எல்லாப் படிமங்களும் படிமங்கள் ஆகிவிடாதிருப்பது போன்று, பிள்ளையார் பிடிக்க குரங்காய் முடிந்த கதைக்குள் ஒரு முக்கியமான விமரிசன உண்மை தொக்கு நிற்கின்றது.' என்று சிவத்தம்பி கூறுகின்றார் (உயிர்ப்புகள், 1986, 121). அதாவது கதைப்பொருள் (Plot) மாத்திரம் சிறுகதையின் சிறப்பிற்குக் காரணமாக அமைந்து விடமுடியாது. அதன் வடிவமும் மிக முக்கியமானது என்பதே இதன் தாற்பரியமாகும்.

இலங்கையின் சிறுகதை வரலாறு ஏறத்தாழத் தொண்ணூறு ஆண்டு கால வளர்ச்சியைக் கொண்டது எனலாம். ஆங்கில இலக்கியம், மதராஸ் பிரசிடென்சியில் வளர்ச்சியுற்ற தமிழ்ப் புனைகதை இலக்கியம் என்பவற்றின் தாக்கம் காரணமாக இலங்கையில் 1930 தொடக்கம் உருவப் பிரக்ஞையுடன் சிறுகதை எழுதப்படலாயிற்று என்பர் சிவத்தம்பி (தமிழில் சிறுகதையின், தோற்றமும் வளர்ச்சியும், 1980, 144). குந்தவை 1960களில் சிறுகதை எழுதத் தொடங்கியவர். இக்காலகட்டத்தில் எழுத்துலகில் கால் பதித்த பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகள் சிலர் பின்னாளில் பெயர் பெற்ற எழுத்தாளர்கள் ஆகினர் என்று குணராசா குறிப்பிட்டுள்ளார் (ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு, 2001, பக்கம் 165-175). அவ்வரிசையில் பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை, சிதம்பரபத்தினி போன்ற பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பெண் பட்டதாரி எழுத்தாளர்களுடன் இணைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டியவர் குந்தவை. அவர் எழுதிய 22 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய இரு தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. தாம் எழுந்த காலத்தின் பிரதிபலிப்பாக அமைந்துள்ளன அவற்றின் சிறப்பியல்பாகும். யோகமிருக்கிறது எனும் நூலுக்குத் தாம் எழுதிய முன்னுரையில் எஸ்.பொ. கதையின் பொருளமைதி குறித்துப் பின்வருமாறு கூறுவர்: 'ஈழத்தின் சமகால அவலங்களில், அவற்றின் குறியீடுகளை அல்ல, அவற்றின் பல்கலைக்கழகக் கொடூர அழிபாடுகளை அவர் கதைகள் பதிவு செய்கின்றன. உலகப் போர்களுக்குப் பின்னர், போர்க்கால அவலங்களும், அழிவுகளும், இடப்பெயர்வுகளும் இந்தக் கதைகளிலேதான் மிகுந்த அவதானிப்புடன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் இலக்கியத்தில் இது முதன்மையான முயற்சி என்பதிலே குந்தவை திருப்தி அடையலாம்' (2002, பக்கம் 13-14).

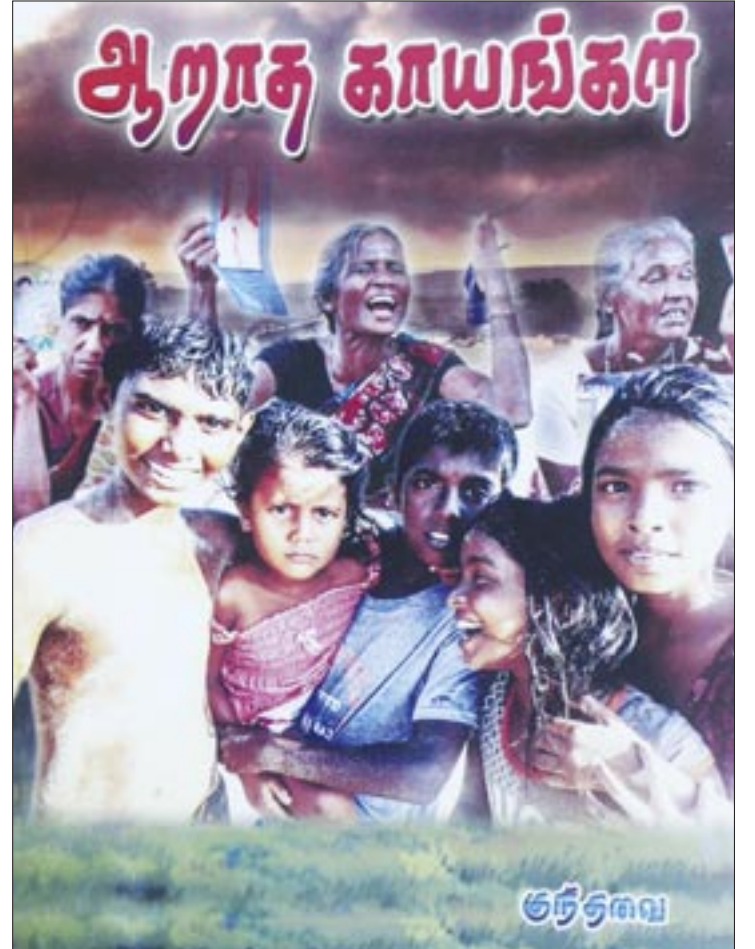
சிறுகதையின் பேசுபொருளைப் புலப்படுத்துவதிலும் குந்தவை வல்லவர் என்பதை அவரது சில சிறுகதைகள் புலப்படுத்துகின்றன. அவற்றுட் பெரும்பாலானவை ஒன்றுக்கொன்று முரணான இருமையில் கட்டமைக்கப்பட்டவை. அது அதிகாரம் - அதிகாரமின்மை, சமூகச் சிறப்புரிமை உடைமை - சமூகச் சிறப்புரிமை இன்மை முதலியனவாக இருக்கலாம். அவ்விருமைகளுக்கிடையிலான ஓயாத பதற்றம், முரண்பாடுகளினால் உண்டாகும் பாதிப்பைக் கதைகள் பேசுகின்றன. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இறுக்கம், ஆநிறை, ஊழியமும் ஊதியமும், இணக்கம், புழுக்கம் எனும் சிறுகதைகளைக் குறிப்பிடலாம். கதையில் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கிடையே ஓர் ஒற்றுமைத்தன்மையை (organic unity) அவதானிக்கலாம், இக் கதைகள் படிப்படியாக நிதானமாக வளர்க்கப்பட்டு, உச்சநிலையை இயல்பாக எய்துகின்றன. எல்லாக்கதைகளிலும் முடிவு என்பது முக்கியமானது. ஆனால் குந்தவையின் கதைகளில் முடிவு என்பது அசாதாரண முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது போற்றோன்றுகின்றது. மேலும், சூழற் சித்திரிப்புகள், பாத்திரங்களின் எண்ணச் சித்திரிப்புகள் என்பன மூலமாகப் பெரும்பாலும் கதைகள் நகர்த்தப்படுகின்றன. அதே சமயம் எடுத்துரைப்பு முறையில் சொல்லப்பட்ட, கதைகளும் உண்டு. பாத்திர வார்ப்பிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதப்பட்ட கதைகள் மிகச் சிலவே. எதிர்மறைப்பாத்திர வார்ப்பினைப் புலப்படுத்தும் 'யோகம் இருக்கிறது' எனும் கதை சிறந்த கதைகளுள் ஒன்று. ஊடுபொருள்வாக்கம் (intertextuality), பாத்திரத்தின் உள்ளகத் தனிமொழி / தமக்குள்ளே பேசிக்கொண்டிருத்தல் (interior monologue), flashback எனும் பின்னோக்கு உத்தி, சிறுகதைப் பொருளுக்கேற்ற பொருத்தமான இயற்கை வர்ணனை, அர்த்தமிக்க தலைப்புகள் எனப் பல்வேறு சிறப்பம்சங்களை அவர் கதைகளில் அவதானிக்கலாம். பொதுவாக யதார்த்தமாக, நேரடியாகப் பொருள் கொள்ளக் கூடிய தெளிந்த நடையில் எழுதுகின்றார் எனினும் அவரின் கதைகள் சிலவற்றை வாசிக்கும்போது அவற்றிற்கு ஏதாவது உட்பொருள் இருக்குமோ என்ற எண்ணம் இடையிடையே தலைதாக்குகின்றது. சில கதைகள் வரலாற்றுச்சூழல், சமூகச் சூழல் அறிவினால் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டியவை. பெண்களுக்கே சிறப்பாக உரித்தான உடலியல், உணர்வு சார்ந்த விடயங்களை நீட்சி, பாதுகை, பெயர்வு முதலான சிறுகதைகளில் காணலாம்.

அடுத்து, மேலே கூறப்பட்ட வடிவப் பண்புகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாகச் சில கதைகளைச் சற்று விரிவாக நோக்கலாம்.

இறுக்கம்:

இராணுவத்தின் அதிகாரத்தின் அழுங்குப் பிடிக்குள் சிக்குண்டிருக்கும் மக்களின் வாழ்வைத் தனி ஒரு பெண் பாத்திரத்தின்

மனவோட்டங்கள், காட்சிப் படிமங்கள் மூலமாகச் சித்திரிக்கிறது இக்கதை. இராணுவம் பிரதேசத்தைக் கையகப்படுத்தியமையால் எழுந்த சிக்கலை எதிர்கொண்ட சமூகத்தின் கையறுநிலையை, கைவிடப்பட்ட உணர்வை (feeling of abandonment) மையமாகக் கொண்டு இக்கதை புனையப்பட்டுள்ளது. இராணுவ அதிகாரத்தின் பரவலாக்கமும், மக்கள் நலம் உதாசீனப்படுத்தப்படுகின்றமையும் 'செக்கிங்', விவசாயப் பொருளாதாரத்திற்குத் தேவையான லாண்ட்மாஸ்ரையும், மக்கள் சேவைக்கென ஒதுக்கப்பட்ட அரசு பேருந்துகளையும் இராணுவ வீரர்கள் தமது போக்குவரத்துத் தேவைக்குப் பயன்படுத்துகின்றமை தொடர்பான படிம வர்ணனைகள் மூலம் குந்தவை வெளிக்கொணர்கிறார். அதே போன்று, இராணுவ அதிகாரத்தால் மக்களுக்கு ஏற்படும் பயம், பதட்டம், மன உளைச்சல், மன அழுத்தம் முதலான உளவியல் தாக்கங்கள் இக்கதையில் வெளிப்படையாகக் கூறப்படவில்லை... ஆனால், கோயிலில் பிள்ளையாருக்கும், வைரவருக்கும் தவறாமல் கும்பிடுதல்கள் செய்யும் வீதியால் போய்வருவோர் பற்றிய சித்திரிப்புகள் மூலம் இவற்றை ஆசிரியர் உணர்த்துகின்றார்.

'மண்டையைத் தாக்கும் காலை வெய்யில்' என்ற குறிப்பு கதைச் சூழ்நிலைப் பண்பினை உணர்த்துவதுடன் அது இன்னமும் மோசமாகப் போகக் கூடும் என்பதையும் சூசகமாகச் சொல்கிறது.

இந்த அநாமதேய ஒற்றைப் பெண் கதாபாத்திரத்திற்கு இனப்பிரச்சினை தோன்றாத பழைய காலம் குறித்த ஏக்கமுண்டாவதை இலங்கையர்கோனின் 'வெள்ளிப்பாதசரம்' கதைக்குறிப்பினைப் புகுத்துவதன் மூலம் ஆசிரியர் காட்டுகின்றார். இது ஊடுபொருள்வாக்கம் என்று சொல்லப்படும். அத்துடன், அந்த கற்பனைக் கதையில் இடம்பெறும் கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு பற்றிய குறிப்புகள் மூலம் கற்பனையையும், நிஜ வாழ்வையும் மிக லாவகமாக அவர் இணைக்கின்றார். அப்பகுதியைக் கீழே தருகிறேன்:

'அரிக்கன் லாம்பு, வண்டிலின் கீழ் 'முணுக் முணுக்' என அசைந்து அசைந்து எரிய மாட்டுச் சலங்கைகள் 'சல் சல்' என லயத்தோடு தாளமிட, காற்றை எதிர்கொண்டவாறு, உற்சாகமாகப் பாடிக்கொண்டே இவளும் ஐம்பது வருடம் முன்னதாக, ஏன் இலங்கையர்கோன் காலத்திலாவது பிறந்திருந்தால்கூட இந்த மாட்டுவண்டிச் சவாரிச் சுகம், இவளுக்குக் கிடைத்திருக்கும்.

கொள்ளிவால் பிசாசுகளைக்கூடப் பார்த்து இருக்கலாம்.

அதைச் சதுப்பு நிலத்திலிருந்து எழும் ஒருவித வாயுவென அறிந்து கொண்டு ஆர்வமாய்ப் பார்த்து இருப்பாளோ! அல்லது அறியாமையினால் பிசாசுதான் என எண்ணிப் பார்த்திருப்பாளோ?

அந்தக்காலப் பிசாசு என்ன பிசாசு? இந்தக்காலத்தில் எத்தனை உண்மையான பிசாசுகளை இந்த வல்லைவெளியில் மக்கள் பார்த்து விட்டார்கள்?

சிறுகதையின் முடிவு குந்தவையின் கதைகளில் தனிப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று ஏல்வே குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதை விளங்கிக் கொள்ளக் கதைப்போக்கைச் சுருக்கமாகவேனும் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். சைக்கிளில் ஏற்றி வந்தவன் அப் பெண்ணை 'பஸ் இங்கு வரும்' என்று இராணுவ செக்பொயிண்ட்-க்கு முன்னால் இறக்கி விட்டுப் போய்விடுகின்றான். தனியாக அங்கே நின்று கொண்டிருக்கப் பிடிக்காது அவள் வல்லை வெளியில் நடந்து போய் அங்குள்ள ஆலயச் சூழலிலுள்ள மக்க

ளுடன் மக்களாக பஸ்ஸுக்குக் காத்திருக்கின்றாள். அரசு பேருந்து வருகிறது. அதில் இராணுவத்தினர் பயணிக்கின்றனர். அதைக் கை நீட்டி மறிக்கத் தயாரான அவளை ஒரு இராணுவத்தினன் கேலியோடு பார்க்கிறான். அதன் பின்னர் வரும் மினிபஸ்ஸில் அவள் ஏறுகின்றாள். ஆனால் மினிபஸ் புறப்படும் வழியாகக் காணவில்லை. றைவரும், கொண்டக்டரும் கோயிலில் நின்று பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருப்பதை ஜன்னலூடாகப் பார்க்கின்றாள். 'மினி பஸ்ஸிற்குள் சனங்களெல்லாம் அப்படியே இருப்பது போலத் தெரிந்தது. இவளுக்குத் தானும் அவர்களும் பஸ்ஸோடு மீள தனியே விடப்பட்டது போன்ற ஒரு பிரமை ஏற்பட்டது' என்று கதை நிறைவுறும். கதையின் இந்த இறுதிப் பகுதிதான் சொல்லாத சேதிகளை அல்லது வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாத சேதிகளை எமக்கு உணர்த்துகின்றது என்று நான் நினைக்கிறேன். தானும் மக்களும் கைவிடப்பட்டாற் போன்ற முன்பே அனுபவித்த, ஏமாற்றத்தை, அவள் இப்பொழுது அடைகிறாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது என்ன ஏமாற்றம்? யாரால் ஏற்பட்டது? என்பதெல்லாம் அக்கால அரசியல் சூழலைக் கருத் திற் கொண்டு ஊக்க வேண்டியதாயுள்ளது.

இணக்கம்:

இச்சிறுகதையில் அதிகார சமத்துவமற்ற மூவின சமூகத்தினர்க்

கிடையிலான ஊடாட்டங்களின் இயல்புகள் தனி ஒரு பெண் பாத்திரத்தின் சிறுநகர அனுபவங்களுடாகப் புலப்படுத்தப்படுகின்றன.

யுத்தகாலத்தில் யுத்தபூமியில் மட்டுமன்றி, அதற்கு வெளியேயும் தமிழர் ஏனைய இனத்தார் மத்தியிலே தன்மானத்துடன் நிம்மதியாக வாழ்ந்து விட முடியவில்லை. அப்பட்டமாகவே அவர்கள் அநீதியாக, பாரபட்சமாக நடத்தப்பட்டார்கள். அந்நேரங்களில் பணிந்து போவதைத்தவிர வேறு வழி அவர்களுக்கிருக்கவில்லை என்னும் கருத்துப்பட எழுதப்பட்ட கதை இணக்கமாகும். இக்கதை நிகழும் காலம் சரியாக எனக்குப் புலப்படவில்லை. யுத்தம் புரிந்து கொண்டு இன இணக்கம் பற்றி இலங்கை அரசு பேசிய கால கட்டத்தில் எழுதப்பட்ட கதையாக இருக்கலாம். அப்படியென்றால் இணக்கம் என்பது இங்கு எள்ளற் தொனியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லலாம்.

இச்சிறுகதை இலங்கையின் தென்மேற்கில் உள்ள புத்தநகரத்தினை மையமாகக் கொண்டது. அங்கு முஸ்லிம் பாடசாலை ஒன்றில் (பாத்திமா) ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றுவரும், முஸ்லிம் பெண்ணொருவரின் இல்லத்தில் வாடகைக்குத் தங்கியிருப்பவருமான யாழ்ப்பாணத்தைப் பூர்விகமாகக் கொண்ட பெண் பாத்திரம் மூலமாகக் கதை தன்மைக் கூற்றுநிலையில் கூறப்படுகின்றது. முஸ்லிம், சிங்களம், தமிழ் என்று மூன்று இனங்களும் வாழும் அந்த நகரின் போர்க்கால இன உறவுகளே கதையின் பேசுபொருளாகின்றன. இதற்குப் பின்புலமாகத்தான் நகரத்தின் கடைத்தெருக்கள் பற்றிய வர்ணனை அமைகின்றது. ஆனால், எடுத்துரைப்பு முறையைக் கையாளாது, ஒரு புகைப்படக் கலைஞர் போன்று நகரத்தைப்பற்றிய பிம்பங்கள் மூலமாக இன உறவுகளைக் காட்டுகின்றார் சூழல் பற்றிய மிக நுண்ணிய சித்திரிப்பு குந்தவையின் கதைகளில் இடம் பெறுவதுண்டு. அது அவரது எழுத்தின் அடையாளம் ஆகும். ஆனால் அது எவ்வளவு தூரம் கதைக்கருவிற்கு வலிமை சேர்க்கிறது என்பது ஆலோசிக்கப்பட வேண்டிய விடயம். 'இணக்கத்தில்' இந்த நகர் வர்ணனை முக்கியமானது என்பது என் கருத்து. வெறுமனே இக்கதையை வாசித்துக் கொண்டு போதல் உசிதமானதன்று. 'ஏன் இவ்விடயங்கள் இங்கு சொல்லப்படுகின்றன?' என்ற கேள்வியும் முக்கியமானது. இத்தகைய கதைகள் பொழுது போக்கிற்காக வாசிக்கப்படுபவை அல்ல. கதை சொல்லப்படும் நேரத்திக்காக வாசிக்கப்பட வேண்டியவை என்று நினைக்கிறேன்.

'ஊடுபனுவலாக்கம்' எனும் உத்தி இக்கதையிலும் கையாளப்பட்டிருக்கின்றது.

'கொதிமணலில் போடப்பட்டுச் சுருண்டு, கையும் காலும் கோணி, கோணி கோணி இழுத்துத் துடிக்கும் ஒரு உருவம். அந்தப் பெண்ணின் கத்தலுக்கும், எறியப்பட்ட காசுச் சிதறல்களுக்கும் பொருள் விளங்குகையில் பரிதாபத்தை மீறி எரிச்சலே மேலோங்கியது.

சீச்சீ! இந்தப்பாவப்பட்ட சீவனை கொதிமணலில் துடிக்க விட்டு இப்படியும் பிழைக்க வேண்டுமா?... வேறு என்ன செய்வது? பாவம், அவளுக்கும் வேறு எத்தனை கஷ்டங்களோ? என் மனதில் ஏதோ ஒரு கதை... அழைக்கின்றவர்கள். அந்தப்பெண்ணைச் சில கணம் மறந்து, அதன் தலைப்பைத் தேடிப்பிடித்தேன். வண்ண நிலவனுடையது.'

வண்ணநிலவனுடைய 'அழைப்பவர்கள்' என்ற கதை நோயாளியான மனிதன் ஒருவனை காலையில் புகையிரத நிலைய மொன்றில் பிச்சையெடுப்பதற்காக மனைவி, பிள்ளைகள் எனக் குடும்பம் முழுவதுமே ஒன்று சேர்ந்து, கஷ்டப்பட்டு எழுப்பி அவனை அத்தொழில் செய்யத் தயாராக்குவது பற்றியது.

வண்ணநிலவனின் கதையை இங்கு குறிப்பிடுவதற்கான காரணம் யாது? என்பதையும் நோக்குதல் வேண்டும். ஜீவனோபாயத் திற்காகத் தவிர்க்கமுடியாதவாறு மிக்க அசௌகரியமான கால இட, சூழ்நிலைகளிலும் பணியாற்ற வேண்டியுள்ளது என்பது இந்த ஊடுபனுவலாக்க உத்தி மூலம் உணர்த்தப்படுகிறது என நினைக்கிறேன்.

ஊழியமும் ஊதியமும் என்ற கதை யாழ்ப்பாண ஆஸ்பத்திரியில் தன்னார்வ நோயாள பராமரிப்பாளராகத் தொண்டாற்றும் கிராம யுவதியின் ஒருநாள் நிகழ்வுகளை அப்படியே பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறது. வறுமையான குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அவள் தனது சம்பளமும் 'கொஞ்சமாவது குடும்பச் செலவைக் கொண்டு ஓட உதவும் இனி' என்று நம்புகின்றாள். ஆனால் அன்றைய நாள் ஊதியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டபின்னர், அடுத்தநாள் செலவுகளைக் கழித்தபின்னர் எவ்வளவு மிஞ்சும் என்று கணக்குப் பார்க்கிறாள்.

'அதிகாலையில் எழுந்து தனக்கு சாப்பாடு கட்டித் தருவதற்காகப் புட்டுக்கு மா குழைத்த பெரிய அக்காவை நினைத்துக் கொண்டாள். வழக்கத்திற்கு மாறாக வெள்ளை எழும்பி தனக்கு உருளை கிழங்கு சீவிப் பொரித்துத் தந்த சின்னக்காவை நினைத்துக் கொண்டாள். பாதி இருட்டில் பஸ் நிறுத்தவம் வரை வந்த அண்ணனை நினைத்துக் கொண்டாள். கையிலிருந்த நூறுகளில் மிஞ்சி நிற்கப்போகும் ஒரே ஒரு தாளையப் பார்த்துக் கொண்டாள். மனம் கசந்து போய்விட்டது.' என்று கதை நிறைவுறுகின்றது. உழைப்புச் சுரண்டலை மையமாகக் கொண்ட இக்கதையின் முடிவில் நாள் முழுதும் உழைத்த இளம் பெண்ணின் ஏமாற்றமும் வருத்தமும் சொற்சிக்கனத்துடன் உணர்த்தப்படுகின்றன.

ஆநிரைகள்:

ஆநிரைகள் என்ற சிறுகதை 2009ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த போர் அழிவுகளையும், அதிகாரம் கைமாறியதையும் சங்ககாலப் போர் முறைகளில் ஒன்றான ஆநிரை கவர்தல் எனும் போர் முறை விவரிப்பின் மூலம் சொல்கிறது. சங்கப் போர் முறை எனும் உருவகம் மூலம் கதை கூறல் என்பது இச் சிறுகதைக்கு ஆழமான பரிமாணமொன்றினை அளிக்கிறது. கனவு உத்தியும் இக்கதையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

குறுக்கீடு:

வடிவத்தில் வித்தியாசமாகப் படைக்கப்பட்ட ஒரு சிறுகதை குறுக்கீடு. இக்கதை அறிவிற்கும் அதிகாரத்திற்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கருத்தியற் சுதந்திரம் படைப்பாளிக்கில்லாதிருப்பதும், தனது படைப்புக்காக அதிகார பீடத்தில் உள்ளவர்களால் படைப்பாளி கொடுமைக்குள்ளாக்கப்படுவதும் இன்றும் நிகழ்வன என்பதை இக்கதை காட்டுகின்றது. நூல்கள் மனிதர்களை மாற்றுகின்றமையால், அதிகாரத்தில் உள்ளோர் அவற்றைக் கண்டு அஞ்சுகின்றனர். மறைமுகமாக நூலின் ஆற்றலை இக்கதை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

புழுக்கம்:

புழுக்கம் என்ற சிறுகதை பெண்பிள்ளைகளை மட்டுமே பெற்றெடுத்த யாழ்ப்பாணத் தாயொருத்தியின் மன ஆற்றாமையை எடுத்துரைப்பது. இரு தொகுதிகளிலும் காணப்படும் கதைகளுள் காலத்தால் முற்பட்டதாக இக்கதை இருக்கலாம். 1982ல் வெளிவந்தது. அதிகம் பேசப்பட்ட சமூகப் பிரச்சினை எனினும், எழுதப்பட்டிருக்கும் விதம் இக்கதைக்குப் புது மெருகளிக்கின்றது. எடுத்திரைப்பு முறை சிறிதேனும் இல்லாது உரையாடல் வடிவில் கதை நகர்த்தப்படுகின்றமை இக்கதையின் சிறப்பம்சம். நான்கு பெண்களை மட்டும் பெற்ற தாய் ஒருத்தியின் ஆற்றாமையை கதை நேரடியாக, ஆனால் நயத்துடன் பேசுகின்றது.

'இந்தக் காலத்திலை ஒரு குடும்பத்துக்கு ஒரு பெடியன் இருந்தாலே காணும். அவன் படிச்சா என்னா, படிக்காட்டா என்ன, வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பி விட்டா உழைச்சுக்கொண்டு வந்திடுவான். சகோதரங்களையும் கரை சேர்த்துப் போடுவன்.'

பலகையிலிருந்தபடி பயிற்றும் உருண்டைக்கு மா அளப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நாகுவிற்கு ஏதோ ஆற்றாமை குபீரென்று எழுந்து நெஞ்செல்லாம் ஓடி அடைந்தது. கைக்கு எட்டும் தூரத்தில் கிடந்த விசிறியை எட்டி எடுத்து விசிறிக் கொண்டாள்.

'சீ' என்னமாய்ப் புழுங்குது.'

... ..

வெளியே வந்து முற்றத்தைப் பார்க்க இறங்கி நின்று கொண்டாள். பங்குனி மாதம் மதியம் திரும்பி வெகுநேரம் சென்றும் புழுக்கம்

குறையவில்லை. குசினி ஓட்டிற்கு மேலாகத் தெரிந்த வேப்பமரத்தின் ஒரு இலை கூட அசையவில்லை.'

மனித உணர்ச்சியும் இயற்கையும் ஒருங்கிணைந்து கதைக்கு மெருகூட்டுவதை இவ்வரிகளில் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

யோகம் இருக்கிறது:

உயர் அரசசேவைக்குப் பொருத்தமில்லாத குணநலன் பொருந்திய பாத்திரத்தை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கதை 'யோகம் இருக்கிறது' என்பதாகும். இச்சிறுகதையின் தலைப்பானது எள்ளத்தொனியைப் புலப்படுத்துவது. கதையின் பெரும்பகுதி இந்த ஆண் எதிர்மறைப் பாத்திரத்தின் மனவோட்டங்களினூடாகவே சொல்லப்படுகிறது (third person limited point of view) கதாபாத்திரம் தான் இலஞ்சக் குற்றச்சாட்டுக் காரணமாகச் சேவையில் இருந்து இடைநிறுத்தப்பட்டது நண்பர், உறவினர், ஊராருக்குத் தெரிந்து விட்டதோ என அச்சமுற்று, கூசிக் குறுகுகிறது. அதே சமயம் தான் செய்த குற்றம் குறித்து அது எத்தகைய பின்னிரக்கத்தையும் காட்டவில்லை என்பதுடன், அதைப் பின்வருமாறு நியாயப்படுத்தவும் முயல்கிறது.

'காசிற்குத்தேவை எப்பொழுதுமே இருந்து வந்தது. அவன் அந்தக் கலையில் தீவிரமாக முன்னேறி விட்டிருந்தான். தான் ஒரு சாதாரண மானவன். உலக இயல்புகளுக்கு உட்பட்டவன் தகழியின் கேசவப்பிள்ளை மாதிரி. இயற்கையைத் தானே தகழியும் எழுதியிருக்கிறார்.'

மலையாள எழுத்தாளர் தகழியின் ஏணிப்படிகள் என்ற நாவலின் நாயகன் கேசவப்பிள்ளையை உதாரணமாகக் காட்டி செயல் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றதுடன், இவையெல்லாம் இயற்கையாக நிகழும் சம்பவங்கள் என்று சமாதானமும் கூறப்படுகின்றது.

இறுதியாக, நாம் எல்லோரும் அனுபவித்திருக்கக் கூடிய பொதுவானதொரு உளவியல் பண்பினை புலப்படுத்தும் வகையில் கதை முற்றுப்பெறுகிறது. அவமான உணர்ச்சியினால் பீடிக்கப்பட்டு எதிர்ப்படும் யாவரும் தன்னை ஏதாவது கேள்வி கேட்டு விடுவார்களோ என அஞ்சிய கதாபாத்திரம் 'யாழ்ப்பாணத்தானுக்கு தன்பாட்டுக்கு வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு போகத் தெரியாது' என்று கோபப்படுகிறது. ஆனால், அரசியல்வாதி நண்பன் பிரச்சினையைத் தீர்த்துத் தருவதாகச் சொன்னவன் அதன் மனதில் நம்பிக்கை துளிர்க்கின்றது அதுவரை இருந்த கவலையெல்லாம் மறைந்து விடுகின்றது என்பதைக் கதையின் இறுதி வாக்கியம் உணர்த்துகிறது: 'காரின் கண்ணாடிக் கதவினூடே யாழ் நகர் தன் பாட்டுக்கு தன் வேலையைப் பார்த்துக்கொண்டு சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது'.

நிறைவாக, குந்தவையின் சில கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ள முறைமை குறித்து சுருக்கமாக எனது கருத்துகளைத் தந்துள்ளேன். சூழற் பின்னணி, மனிதச் செயற்பாடுகள் என்பன குறித்த மிக நுணுக்கமான வர்ணனைகள், உரையாடல் மூலமாக கதையைக் கொண்டு செல்லல், பாத்திரங்களின் மனவோட்டங்களைப் பதிவு செய்தல், சங்க இலக்கியம், நவீன கால இலக்கியக் குறிப்புகள் மூலமாக சிறுகதைக்குப் புதிய பரிமாணம் அளித்தல், என்பன குந்தவையின் சிறுகதை எழுத்துகளின் சிறப்பியல்புகள் எனலாம். இவருடைய சில கதைகளை வாசிக்கும்போது சொல்லும் விடயத்திற்குப்பால் வேறு விடயங்களும் கதையிற் புதையுண்டிருக்கிறதோ என்ற ஐயம் எனக்கு எழுவதுண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, இறுக்கம், கோழிக்கறி என்ற கதைகளை வாசிக்கும்போது அவ்வெண்ணம் தோன்றியதுண்டு. நுணுக்கமான வர்ணனைகள், பட்டியலிட்டுக் காட்டும் விவரங்கள் என்பனவற்றையெல்லாம் தாண்டி, அவை எதற்காகக் கதையில் சொல்லப்படுகின்றன என்பது குறித்த விசாரமே எனக்கு இந்தக் கட்டுரையை எழுதுவதற்குத் தூண்டுதலாக இருந்தது. அதுவே அவரது எழுத்தின் மேல் எனக் குள்ள ஈரப்பிற்கான ஒரு காரணம் என்பேன்.

maithilithayanithy@thaiweedu.com

HAPPY
PONGAL
2022

உலகம் வாழ். தமிழ் மக்கள்
நண்பர்கள், வாடிக்கையாளர்கள்
அனைவருக்கும் இனிய புதுவருட
மற்றும்
பொங்கல் வாழ்த்துகள்!

Chairman's
Club Award Winner
2015

SUPREME CLUB AWARDS
2019

Supreme Club
Award Winner
2020

Chairman's
Club Award Winner
2021

Homelife Future

Award Night 2021

Chairman's
Club Award Winner
2018

Chairman's
Club Award Winner
2021

நண்பர்கள், வாடிக்கையாளர்கள், ஆதரவாளர்கள்
அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்!

Vela Subramaniam B.A(Hons)
Sales Representative

416-786-0760

vela4homes@gmail.com

Find me on:
facebook vela4homes

HomeLife/Future Realty Inc. Brokerage
905-201-9977

Independently Owned Operated

இலக்கியப்பரப்பில்

ஒரு

முத்துக்குளிப்பு

- மு. நித்தியானந்தன்

இ இலங்கையில் தமிழ்ப் பாடத்தில் கல்லூரிகளின் உயர் வகுப்பிலும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு முக்கிய பாடநெறியாக 1940களிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டது. பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் எழுதிய 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' அப்பாடபோதனையின் மூலநூலாக அமைந்தது. அவரின் வாழ்நாளில் அந்நூல் நான்கு பதிப்புகளைக் கண்டது. ஒவ்வொரு பதிப்பும் திருத்தப்பட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டதாயினும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு பற்றி அந்நூல் கண்டுகொள்ளவே இல்லை என்பது துரதிர்ஷ்டமானது. ஈழத்துப் புலவர் மரபில் பதினைந்து பெயர்கள் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, நவீன இலக்கியம் குறித்து அவர் அந்நூலில் எதுவுமே பேசவில்லை. ஆனால் அவர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே குறைந்தது ஐம்பது சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாவல்களும் வெளியாகியிருந்தன.

உண்மையில் 1970களின் பின்னரேயே ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முக்கிய பாடநெறியாக அமைந்தது. கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களே ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு ஒரு பாடநெறியாக அமைவதற்கு வழிவகுத்தார் எனலாம். அதன் பின்னரே ஈழத்து வரலாறு குறித்தும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய ஆய்வுகளும் முனைப்புப்பெறத் தொடங்கின. அதன் பின்னர் யாழ். பல்கலைக்கழகத்திலும் பின்னர் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு செழுமையான வளர்ச்சியைக் கண்டது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகமும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு பற்றிய ஆய்வுகளில் மிகக் கனதியான பங்கினை நல்கியுள்ளது.

பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியிலும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு குறித்து புலமை ஆய்வுகள் வெளிப்பட ஆரம்பித்தன. ஈழத்துச் சிறு கதைகள் தொகுதிகளாக வெளியாகின. ஈழத்துப் பத்திரிகைகள் பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள் மறுபதிப்புப் பெற்றன. தனித்தனி ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் புலமை ஆய்வில் கவனம் பெற்றன. தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் நாவல் நூற்றாண்டு விழா யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் தலைமையில் காத்திரமான முறையில் நடந்தேறியது.

தமிழகமே அதனைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருந்தபோது நவீன தமிழ் இலக்கியத்தினை முன்னெடுக்கும் பெரும் பணியில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தது.

ஈழத்தின் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை தில்லை யூர் செல்வராஜன் எழுதிய 'ஈழத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி' (1967) ஈழத்து நாவல் இலக்கியத்தின் கையிருப்பை நுணுக்க ஆய்வுகள், தரவுகள் சகிதம் தொகுத்துத் திரட்டித்தந்த முதல் நூலாகும். பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' (1968)

நவீன புனைக்கதை இலக்கியத்தில் பரந்த அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற நூலாகக் கருதப்பட்டது. 'படைப்புக்கும் சமூகத்திற்குமான உறவு முதன்முதலாகத் தமிழ் மொழியில் கைலாசபதியால்தான்

அழுத்தம் பெற்றது' என்று சுந்தர ராமசாமி குறித்தது கைலாசபதியின் 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' பற்றியேயாகும். நா. சுப்பிரமணியம் எழுதிய 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' (1978) ஈழத்தின் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியை மேலுமொரு கட்டத்திற்கு இட்டுச்சென்ற புலமை ஆய்வாகும். செ. யோகராசா எழுதிய 'ஈழத்

துத் தமிழ் நாவல்: வளமும் வளர்ச்சியும்' (2008), ம. இரகுநாதன் எழுதிய 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்: சில பார்வைகள்' (2009) ஆகிய நூல்களும் சிறப்பாக நோக்கத்தக்கன.

தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு 1977இல் நா. சுப்பிரமணியம் தொகுத்தளித்த 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள்: நூல் விபரப்பட்டியல் (1885-1976)' ஈழத்து நாவல் வரலாற்றில் முக்கிய மைல்கல்லாகும். நாவல்களை நுணுகி வாசித்து அந்நூல் குறித்த விபரங்களை annotate பண்ணுவதில் அவர் திறன் மிக்கவர். என். செல்வராஜா தொகுத்த 'ஈழத்தின் தமிழ் நாவலியல் - ஓர் ஆய்வுக் கையேடு' (2020) இற்றைவரை வெளியான அனைத்து நாவல்களையும் பற்றிய பூரணமான தகவல்களோடு வெளியான நூல்களாட்சியமாகும். இவற்றைவிட தனித்தனி நாவலாசிரியர்கள் பற்றிய ஆய்வேடுகளும் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. இப்பின்னணியில் கனடாவிலிருந்து தேவகாந்தன் எழுதியிருக்கும் 'இலங்கைத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் (ஒரு வரலாற்று திறனாய்வுநிலை நோக்கு)' என்ற இந்நூல் உலகில் நாவல் தோன்றிய காலப்பகுதியிலிருந்து மிக விரிந்த பகுதாவில் ஈழத்து நாவல் வளர்ச்சியைப் பரிசீலிக்கிறது. இந்திய முதல் நாவல்களைக் கணக்கிற்கொண்டு ஈழத்து நாவல்களை அணுகும் முதல் நூலாகவும் இந்நூல் சிறக்கிறது. தன்னளவில் சிறந்த நாவலாசிரியரான தேவகாந்தன் தனது கூர்மையான விரிந்த விமர்சனப் பார்வையை இந்நூலில் முன்வைக்கிறார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் உன்னத இலக்கியப் பாணியாக(Genre) நாவல் வடிவத்தை நாவாரக்கூவி வரவேற்றார் பக்தின் (M.M.Bakhtin). காப்பியத்தோடு ஒப்பிடும்போது நாவல் மட்டுமே தனது உருவாக்கத்தின்போதே தன்னை வளர்த்துக்கொண்டு தன்னை முன்னெடுத்துச் செல்லும் ஒரே வடிவம் என்று பக்தின் தனது The Dialogic Imagination என்ற நூலில் விவரிக்கிறார். நாவல் ஒருபோதும் பூரணமாவதில்லை. முடிவுக்கு வருவதில்லை. ஏனைய இலக்கியப் பாணியங்கள் அனைத்துமே ஏறத்தாழ முன் முடிவுகளோடு தீர்மானிக்கப்பட்டு நிலைப்படுத்தப்பட்ட வடிவங்களுக்குள் ஆசிரியன் தனது கலை அனுபவங்களை வார்த்து நிரப்பும் ஒன்றாக அமைகின்றன. காவியம் என்பது அதன் முழு வளர்ச்சியையும் பூரணப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டது. எழுத்தைவிட, நூலைவிட அனைத்து இலக்கியப் பாணியங்களிலும் நாவலே இளமையானது. நாவல் எழுத்தாக வளரும்போதே யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலித்து நகர்கிறது. எது தொடர்ந்து வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறதோ அதுவே அச்செயன்முறையில் வளர்ச்சி, அபிவிருத்தி என்ப

எம்.எம்.பக்தின்

தைக் கிரகித்துக்கொள்கிறது. புதிதாய் மலரப்போகும் உலகை நோக்கிச் செல்லும் திசைவழியில் நாவல் பயணிப்பதால்தான் நாவல் வடிவம் முதன்மைவாய்ந்த இலக்கியப் பாணியமாகத் திகழ்கிறது என்கிறார் பக்தின். அதனால்தான் நாவலை அணுகும்

போது இலக்கியக் கோட்பாட்டின் போதாமை துலாம்பரமாகத் தெரிகிறது என்கிறார். நடைமுறை உலகின் யதார்த்தத்தின் சகல சாளரங்களையும் திறந்துவைத்து உலகோடு உச்சபட்ச தொடர்பைப் பேணும் புதிய வலயத்திற்குள் நாவல் நுழைகிறது.

நாவலின் பன்முக மொழிக்கூறுகளை (heteroglossia) பற்றி பக்தின் அழுத்தம் தருகிறார். ஒரு பிரதியின் மொழிக்குள் பன்முகப்பட்ட மொழிக்கூறுகள் பொதிந்திருப்பது பற்றிப் பேசும்போது இது மொழியியல் தோற்றப்பாடு அல்ல என்கிறார் பக்தின். மாறாக உலகை வெவ்வேறு வகையில் மதிப்பிடுவதிலும் அதனைக் கருத்தியலாக்குவதிலும் உலகை அனுபவித்துப் பார்ப்பதிலும் மொழி எவ்வாறு பன்முகக் குரல்களை வெளிப்படுத்துகிறது என்பதையே நாம் நோக்க வேண்டும் என்கிறார் அவர். நவீன நாவல் வடிவம் மட்டுமே தனி மொழிக்குள் புதைந்திருக்கும் பன்முக மொழிக்கூறுகளை வெளிக்கொணரக்கூடிய சக்திகொண்ட இலக்கியப் பாணியம் ஆகும். தனித்த மொழிக்குள் வெவ்வேறுபட்ட பேச்சுமொழிகள் முட்டியும் மோதியும் அதேசமயம் ஒருங்கிணைந்தும் செயற்படும் தன்மையில்தான் நாவல் தன் வலிமையைப் பெறுகிறது என்பார் பக்தின். ஒரு நாவலில் பல்வேறு கதாமாந்தர்களின் பேச்சு வரும். எடுத்துரைப்பாளரின் கூற்று ஆசிரியரின் கூற்று என்று பல்வேறு குரல்கள் ஒலிக்கின்றன. எல்லா மொழிகளுமே பல்வேறு குரல்களைத் தங்களுக்குள் கொண்டிருக்கின்றன. சமூகப் பேச்சுவழக்கு ஒரு குழுவாகச் செயற்படும்போது வெளிப்படும் குணம்சங்கள் தொழில்முறை jargons, இனப் பொதுவியல் பாண மொழி (genetic language) அதாவது, நாரைகள் எல்லாம் வெண்மையானவை என்று பொதுமைப்படுத்தும் மொழியாடல் ஒரு குறிக்கோளைப் பரப்பும் சார்புவகைச் சொல்லாடல் (tendentious language), அதிகாரபூர்வமான மொழிகள், பல்வேறு வகைப்பட்ட குழாங்களின் மொழிகள், கடந்துபோய்க்கொண்டிருக்கும் பாணிகள் சார்ந்த மொழி என்று அவை பலதிறத்தானவை. இவ்வாறு பன்முனைப்பாங்கான குரல்களின் வெளிப்பாடுதான் நாவலை இலக்கியப் பாணியமாக நிர்ணயம் செய்கிறது என்கிறார் பக்தின்.

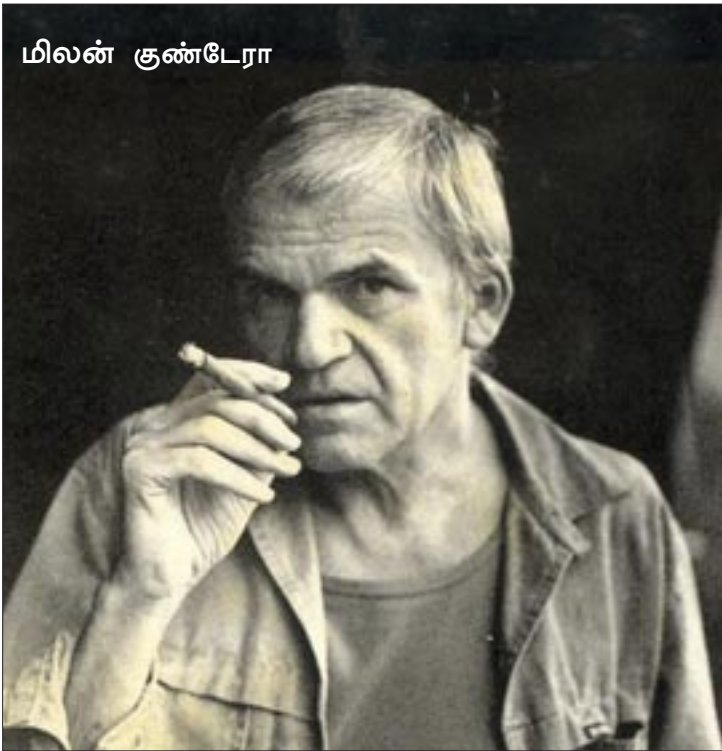
பக்தின் கல்வியறிவுற்ற ஒரு விவசாயியை உதாரணம் காட்டுகிறார். அந்த விவசாயி தேவாலயத்தில் பிரார்த்தனையின்போது பாவிக்கும் மொழியும் தனது குடும்பத்தினருடன் பேசும்போது அவர்களின் பேச்சுவழக்கில் பாவிக்கும் மொழியும் ஒரு கேளிக் கைக் கொண்டாட்டத்தின்போது அவர் பாடும் பாடல்களின் மொழியும் உள்ளூராட்சி சபையில் ஒரு குறைமனுவைச் சமர்ப்பிக்கும் போது பாவிக்கமுனையும் அலுவலகபூர்வமான உயர்த்து மொழியும் வெவ்வேறாக அமையும்.

நாவல் அது உருவாகும் தருணத்திலேயே சுயவிமர்சனத்தையும் செய்துகொண்டு முன்செல்கிறது. அதிகாரபூர்வமான மொழியாடல் (authoritative discourse) என்பதற்கு எதிர்முனையில் நாவல் நிற்கிறது. சமயக் கருத்தையோ விஞ்ஞானக் கோட்பாட்டையோ எவ்வித விமர்சனமும் இன்றி எந்தக் கேள்வியும் இன்றி அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டுவிடும் தன்மை நாவலில் இடம்பெறுவதில்லை என்கிறார் பக்தின். இத்தகைய அதிகார மொழியாடல் கடந்தகாலத்திற்குரியதாய், முற்றுப்பெற்றுவிட்டதாய், அதிகாரப்படிமுறையில் அதி உயர்ந்ததாய்க் கருதப்பட்டு அவை நிபந்தனையின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறது. நாவல் அதி காரச் செயற்பாட்டைக் கேள்விக்குரியதாக்குகிறது. அது பன்முனைத்தான குரல்களில் வினாக்களை எழுப்புகிறது. முற்றுமுடிதான முடிவை அது வழங்கிவிட்டுப் போவதில்லை. நாவல் முடிவற்றது. அது பூரணப்படுத்தப்படுவதில்லை. அதுவே நாவலின் வலிமை என்கிறார் பக்தின்.

ஐரோப்பிய விஞ்ஞானங்கள் நவீன யுகத்தின் தோற்றம் என்று முழு உலகத்தையுமே தொழில்நுட்ப மெக்கானிக்கல் விசாரணைக்கான ஆய்வுப்பொருளாகக் கருதிக்கொண்டபோது இந்த விஞ்ஞானங்களின் எழுச்சி விஷேசமான ஆய்வு ஒழுங்கிற்குள் மனிதனை உந்தித் தள்ளியது. அறிவைத் தேடுவதில் மனிதன் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு முன்னேற்றங்களை அடைந்தானோ அந்தளவிற்கு உலகை முழுமையாகவோ அல்லது அவனது சொந்த சுயத்தையோ அவனால் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஹைடேக்கரின் வார்த்தைகளில் கூறப்போனால் இருப்பை, சுயத்தையே மறந்துபோகும் நிலைக்குள் அவன் தள்ளப்பட்டான். விஞ்

ஞானமும் மெய்யியலும் மனித இருப்பையே மறந்துபோனபோது, இந்த மறக்கடிக்கப்பட்ட மனித இருப்பினை ஆராய்வதை மட்டுமே இலக்காகக் கொண்டு மகத்தான ஐரோப்பிய கலை இலக்கிய உலகம் எழுந்தபோது, ஸ்பானிய எழுத்தாளன் செர்வான் டிஸ்தான் அதன் முகப்பில் நிற்கிறான் என்கிறார் மிலன் குண்டேரா.

நவீன யுகத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து மனிதனோடு தொடர்பறாது அவனோடு விசுவாசமாக, துணையாக வந்தது நாவல்தான் என்கிறார் மிலன் குண்டேரா. அறிதலின் மீதான பேரவா நாவலைப் பற்றிக்கொண்டது. இருத்தலை மறந்துபோகும் நிலையிலிருந்து மனிதனை மீட்டு மனிதனின் ஸ்தூலமான வாழ்வு குறித்த தீர்க்கமான விசாரணையை நாவல் ஆரம்பிக்கிறது. நாவலால் மட்டுமே கண்டுபிடிக்கக்கூடியதைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக இருப்பதே நாவலின் ஜீவித நியாயம் என்கிறார் மிலன் குண்டேரா. வாழ்க்கையின் இருப்பின் வெளித்தெரியவராத பகுதியைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல்போனால் நாவல் தனது நெறியிலிருந்து பிறழ்ந்து போகிறது என்கிறார் அவர். மிசேல் டி செர்வான்டிஸ் எழுதிய நாவலான 'டான் கிஹோத்தே' உலகை எவ்வாறு தெளிவற்றதாக, ஐயத்திற்கிடமானதாக நோக்குகிறது என்று அலசுகிறார் மிலன் குண்டேரா. உலகில் ஒற்றைப்படையான தனிமுதல் உண்மையைத் தரிசிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படும் நிலையில் அந்நாவல் தனது கதாபாத்திரங்களுக்கிடாக மாறுபாடான ஒன்றுக்குள் ஒன்று முரண்படும் உண்மைகளின் கதம்பத்திற்குள் சிக்குண்டுபோகிறது. திட்டவாட்டமான ஒரு

மிலன் குண்டேரா

பேருண்மைக்கு மாறாக உறுதியின்மையின் பேரறிவை (wisdom of uncertainty) அது முன்வைக்கிறது.

நல்லது எது? தீயது எது? என்பதைத் தெளிவாகக் கண்டறியக்கூடிய உலகையே மனிதன் என்றும் நாடி நிற்கிறான். எதனையும் அறிந்து, புரிந்துகொள்வதற்கு முன்னாலேயே தீர்ப்புச் சொல்லிவிட வேண்டும் என்ற தாகம் அவனுக்குள் ஆழ வேரோடிப் போய்க் கிடக்கிறது. இந்த ஆசையில்லாத சமயங்களும் கருத்தியல்களும் உருப்பெறுகின்றன. யாரோ ஒருவர் செய்தது சரியாக இருக்க வேண்டும். ஒன்று அனா கரெனினா செய்தது சரியானதாக இருக்க வேண்டும் அல்லது கரெனின் செய்தது சரியாக இருக்க வேண்டும். இது அல்லது அது என்ற நிலைமை மனித உறவுகளில் இழையோடும் தொடர்புகள் ஒன்றுடன் ஒன்று சம்பந்தம் கொண்டிருப்பதைச் சகித்துக்கொள்ள முடியாத தன்மையையே வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த இயலாத தன்மையே நாவல் வெளிப்படுத்தும் wisdom of uncertainty ஐப் புரிந்துகொள்ளவும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியாத நிலையை ஆக்குகிறது.

ஆனால் வெகுவிரைவிலேயே நாவலின் மரணத்தை குண்டேரா பிரகடனம் செய்கிறார். வரலாற்று நீதியின் பேரில் வறுமையை

இல்லாதொழிப்பது போலவோ, ஆதிக்க சக்திகளை அழிப்பது போலவோ, பழைய காரர்கள், மோஸ்தரில்லாத பழந் தொப்பியை வீசி எறிவது போலவோ நாவலும் புதைகுழிக்குள் போகும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது என்கிறார். சர்வாதிகாரத்தின் கொடுங்கோன்மையின் கீழ் தனது வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதியைக் கழித்த நிலையில் தத்துவார்த்த அழுத்தங்கள், தடை, தணிக்கை ஆகியவற்றால் நாவலானது வன்முறைச் சாவிற்றுகள்ளாகிவிட்டது என்கிறார் அவர். சர்வாதிகாரப் பொறிக்குள் சிக்கிக்கொண்டுவிட்ட பிரபஞ்சத்தில் நாவலுக்கு இடமில்லை. ஒரே ஒரு பேருண்மையைக் கொண்டியங்கும் உலகம் ஐயத்திற்கிடமான ஒன்றையொன்று சார்ந்து நிற்கிற நாவலின் உலகம் முற்றிலும் வேறுபட்ட பதார்த்தங்களால் வணையப்பட்டவை. சர்வாதிகாரத்தை வலுப்படுத்தும் உண்மை என்பது ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்கும் தன்மையை நிராகரிக்கிறது. ஐயத்தை அனுமதிக்காது. கேள்வி கேட்பதை அது ஒருபோதும் சகித்துக்கொள்ளாது. இது ஒரு போதும் நாவலின் ஆத்மாவோடு பயணிக்க முடியாது.

அவ்வாறாயின் இன்று குவிந்துகொண்டிருக்கும் நாவல்களின் அர்த்தத்தானென்ன? மனித இருப்பை வெல்லும் தேடலில் இவை புதிதாய் எதனையும் கொண்டுசேர்க்கப் போவதில்லை. ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டவற்றைத்தான் அவை மீண்டும் மீண்டும் ஒப்புவிக்கின்றன என்கிறார் அவர். நாவல் மெல்ல இனிச் சாகும் என்று சொல்லும்போது நாவலின் வலிமை நீர்த்துப்போய் விட்டது என்பதல்ல தனக்கு முற்றிலும் அந்நியமான உலகிலே அது சஞ்சரிப்பதால்தான் அங்கு மூச்சுவிட முடியாமல் அது தத்தளிக்கிறது. மனித வாழ்க்கை என்பது ஒரு குறுகிய சந்திற்குள் வரையறுக்கப்பட்டுவிட்டது. மனித வாழ்க்கையை அது வெறும் சமூகச் செயற்பாடாக மட்டுமே என்று இனக்குறைப்பு(reduction) செய்து கொண்டுவிட்டது. கலை ஆக்கங்களும் அவ்வாறே மலினமாக்கப்பட்டுவிட்டன.

நாவலின் ஆத்மார்த்தம் என்பது உட்சிக்கல்களை வாழ்வின் மிகக் கலங்கலான பகுதிகளைத் தேடிப்பிடிக்கும் திமிங்கில வேட்டை. ஒவ்வொரு நாவலும் வாசகனுக்கு என்ன சொல்கிறது என்றால் 'நீங்கள் நினைப்பது போல் விஷயம் ஒன்றும் அவ்வளவு லேசானதல்ல' என்பதைத்தான் என்கிறார் மிலன் குண்டேரா.

இன்னும் ஐம்பது ஆண்டுகளில் நாவல் இலக்கிய அரங்கை விட்டே வெளியேறிவிடும் என்று ஆருடம் கூறும் இலக்கியவாணர்களும் இல்லாமலில்லை.

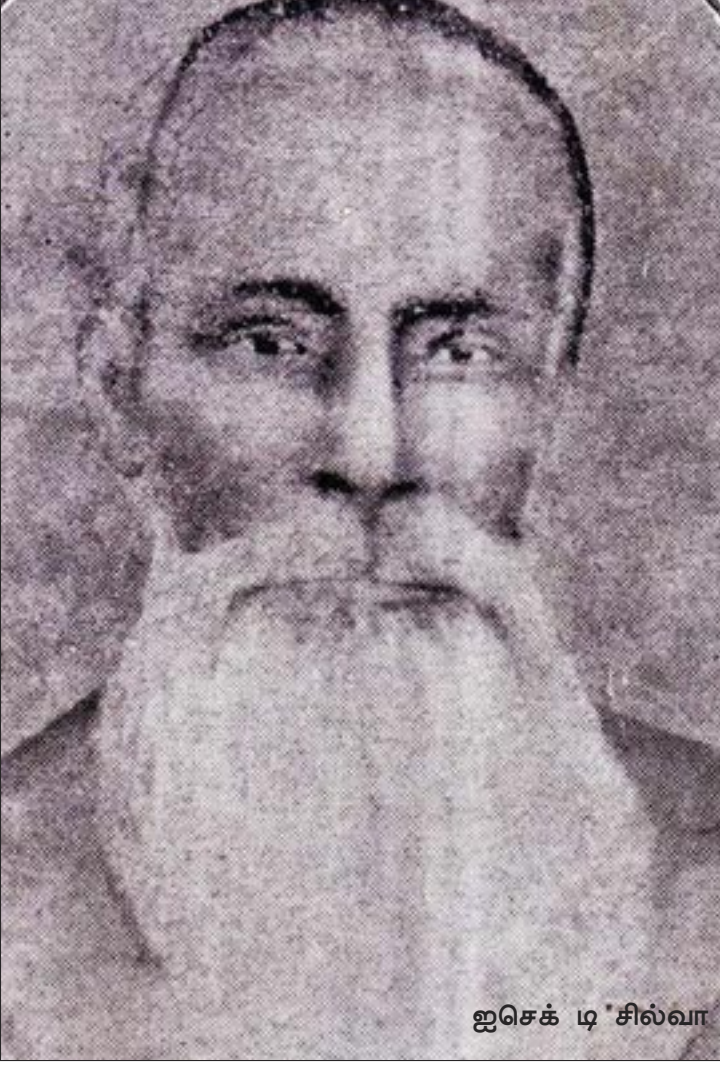

இந்தப் பின்னணியில் ஈழத்தின் 135 ஆண்டுகால நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியினை வரலாற்று நோக்கிலும் திறனாய்வு நோக்கிலும் அணுக முற்படும் தேவகாந்தனின் இந்நூல் நமது முக்கிய கவனத்தைக் கோரி நிற்கிறது.

அண்ணளவாக முப்பது ஆண்டுகளாய் ஒவ்வொரு இலக்கிய காலகட்டத்தையும் வரலாற்றினதும் பண்பினதும் அடிப்படையில் இலக்கிய காலப்பகுப்பினை வகுத்திருக்கிறார் தேவகாந்தன். வரலாற்று வழியிலான படைப்பின் நிர்ணயமெனவும் படைப்பு வழியமைக்கும் வரலாற்றின் அமைவெனவும் இரு வேறுபட்ட கூறுகளிலிருந்து நாவல் இலக்கிய காலகட்டத்தை தேவகாந்தன் வரையறை செய்கிறார். இலக்கிய காலகட்டங்களை வரையறை செய்வதில் நிறைய வாதப்பிரதிவாதங்கள் ஆங்கில இலக்கியத்தில் நடைபெற்றுள்ளன. ஈ.எச். கார் (E.H.Carr) சொல்வதுபோல உண்மைகள் புறநிலை சார்ந்தவைதான். ஆனால் வரலாறு எப்போதுமே காலமாற்றங்களுக்கிடாக அவையும் மாறி அகநிலைப்பட்டனவாகி விடுகின்றன. மனிதன் நிலவில் கால் பதித்தமை மனுக்குலத்தின் வரலாற்றில் மாபெரும் பாய்ச்சல் என்று கூறப்பட்டது. மிக முக்கிய அந்த வரலாற்று நிகழ்வை இன்று அப்படியாரும் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. மனித சமூகம் காலப்பெரு வெளியில் நங்கூரம் போட்டு நிற்பதில்லை. ஆழப்பெருங்கடலில் திசை தெரியாப் பயணம் அது. தொடுவானம் நோக்கி பரந்து வியாபிப்பது. நேர்கோட்டுக் காலக்கணிப்பு நிரல் இதற்கு ஒத்து வருவதில்லை. இயல்பாய்ப் புரண்டோடும் காலநதியில் செயற்கை எல்லை வகுப்புகள் எவ்வளவு தூரம் காலத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் என்ற கேள்வி எப்போதும் உள்ளதுதான். ஆனால் ஒரு சகாப்தத்தின் நிர்ணயகரமான தருணத்தில் காலமும் வெளியும்

இலக்கியக் கருவும் ஒன்றிணையும்போது தூக்கலான ஒரு இலக்கிய வெளிப்பாடு சாத்தியமே.

மார்க்சிய அறிஞர் பிரெடெரிக் ஜேம்சன் எப்போதுமே அனைத்தை

ஐசெக் டி'சில்வா

யும் சரித்திரமயப்படுத்துங்கள் (Always historicize) என்கிறார். சரித்திரத்தைத் துண்டங்களாக்கி திட்டவட்டமான எல்லை வரையறைகளை ஆக்கினால்தான் வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஒரு படைப்பை அணுகுதல் சாத்தியம் என்கிறார் அவர்.

தேவகாந்தன் முப்பது ஆண்டுகள் வரையறையைத் தந்து அக் காலப்பகுதியின் இலக்கிய நாடித்துடிப்பை உணர்த்துவதில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார் என்றே கூற வேண்டும். வெறும் நாவல் களின் பட்டியல்களைத் தராமல் trend setter ஆகக் கருதத்தக்க நாவல்களையே தன் ஆய்வுப்பரப்பிற்குள் எடுத்தாண்டிருக்கிறார். இருபது ஆண்டுகள் இடையறாத நாவல் வாசிப்பின் மூலமும் தனது நிர்ணயங்களை மீண்டும் மீண்டும் உரசிப்பார்த்துப் பெற்ற அனுபவத்தின் சாரத்திலும் இந்த நூல் செழுமை பெற்றிருக்கிறது. ஒரு நாவலின் தரநிர்ணயத்தில் வெவ்வேறு இலக்கியாசிரியர்கள் எத்தகைய மதிப்பீடுகளை மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பதை அவர் நுணுகி ஆராய்ந்திருக்கிறார். இந்த விரிந்த தளத்தில் தனது பார்வையைப் பதிவு செய்கிறார். தமிழகத்தில் அவர் வாழ்ந்த நீண்ட காலப்பகுதியில் தேவகாந்தன் கொண்டிருந்த காத்திரமான இலக்கிய ஊடாட்டமும் அவரது இலக்கியப் பார்வையைச் செப்பனிட்டிருக்கிறது. வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் தனது மனச் சாய்வுகளுக்கு இடம் தராமல் புறநிலையில் நின்று எடைபோடும் பண்பு தேவகாந்தனுக்குச் சித்தித்திருக்கிறது.

•

இலங்கை நாவல் வளர்ச்சியில் இந்திய முதல் நாவல்களை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் முதல் நூல் இது. முதல் நூல்களை நிர்ணயம் பண்ணுவதில் ஏகப்பட்ட பிரச்சினைகள் உள்ளன. முதல் நூல்களில் எவற்றைத் தவிர்ப்பது எதனை ஏற்பது என்று அந்தந்த மொழிசார் விமர்சகர்களாலேயே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கப்பட்டுள்ளன.

வங்க மொழியில் முதல் நூலெனச் சொல்லப்பட்ட 'கருணா ஓ புல்மொனிர் விபரண்' (Karuna o Phulmonir Bibaran, 1852) என்ற நாவல் மொழிபெயர்ப்பு என்ற தளத்தில் அது முதல் நூலென்ற முடிவிலிருந்து நீக்கப்பட்டது என்பது விசாரணைக்குரியது. இந்நூலை எழுதிய ஹனா கெத்தரின் முலென்ஸ் (Hana Catherine Mullens) சுவிற்சலாந்தைச் சேர்ந்த மிஷனரிப் பெண்மணி ஆவார். கல்கத்தாவில் வளர்ந்த அவர் சமஸ்கிருதத்திலும் வங்காள மொழியிலும் நிறைந்த புலமை பெற்றவர். இந்த நூல் அவரது மொழிபெயர்ப்பு நூலன்று.

ஹனா வங்காள மொழியில் எழுதிய இந்நூலின் முன்னுரையில் சுதேசிய கிறிஸ்தவப் பெண்களை மையமாகக் கொண்டே இந்நூல் எழுதப்பட்டது என்கிறார். வங்காளப் பெண்மணிகளின் குடும்ப வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்கள் பற்றி அவர் இந்நூலில் பேசுகிறார். இவை எனது சொந்த அவதானத்திலிருந்து பெறப்பட்டவை என்றும் ஏனையவை இங்கு வாழும் மிஷனரிகளின் மனைவி மாரிடமிருந்து கேட்ட கதைகள் என்றும் அவற்றைச் சின்னக் கதைகளாக, புனைவுகளாக எழுதினேன் என்கிறார். ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து கொள்ளாமல் செய்துவைக்கப்படும் திருமண சம்பந்தங்களில் கணவருடனான அணுகுமுறை, பெண்களின் கடமை, ஏழைகள் மீது அன்பு காட்டுதல், பைபிளை வீட்டில் வாசித்தல் போன்றன பற்றி அவர் இந்நூலில் எழுதுகிறார். பெண்களை வீட்டிற்குள்ளேயே அடைத்து வைக்கும் நிலை, நோயாளிகளைப் பராமரிப்பதில் அசட்டை, வீட்டை நிர்வகித்தல், வீட்டைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் போன்ற அம்சங்களைப் பற்றித்தான் இந்த நூலில் எழுதியிருப்பதாக அவரே இந்நூலின் முன்னுரையில் எழுதுகிறார். எனவே, இந்நூல் மொழிபெயர்ப்பு என்ற தளத்தில் நீக்கப்பட்டதாகக் கொள்வதற்கில்லை.

இலங்கையில் சிங்களமொழியில் முதல் நாவலாகக் கருதப்படும் 'வாசனாவந்த சா காலக்கன்னி பவுல்' அல்லது 'இரு குடும்பங்களின் கதை' மொறுட்டுவையைச் சேர்ந்த ஐசாக் டி சில்வா அவர்களால் 1888ல் வெளியிடப்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் The happy and Miserable Families என்று ஆங்கிலத் தலைப்புடன் வெளியான இச்சிங்கள நாவலில் சார்ள்ஸ், லூஸி என்ற புதுமணத் தம்பதிகள் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறி மேற்கத்திய கலாசாரத்தை எந்தக் கேள்வியுமின்றி ஏற்றுக்கொண்டவர்கள். சிங்கள சமூகத்தில் பெண்ணின் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தும் கதாபாத்திரமாக லூஸி சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறார். கணவனுக்குச் சமமாக நாற்காலியில் அமர்ந்து தனது கணவனை 'நீர்' என்று விளிக்கக்கூடிய முற்போக்குப் பெண்ணாக அப்பாத்திரம் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

'ஆண் பெண் இருபாலாருக்குமான சமத்துவம் பற்றிய எண்ணக் கரு ஐசாக் டி சில்வாவின் 'இரு குடும்பங்களின் கதை'யில் மையமாக அமைகிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலம் வரை பாரம்பரிய சிங்கள சமூகத்தின் முக்கிய அம்சம் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவளாகப் பெண்ணை வைத்திருந்ததுதான். 'இரு குடும்பங்களின் கதை' நாவலில் இப்பாரம்பரிய வழமை கடுமையான விமர்சனத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தன் எதிர்காலக் கணவனைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கான சுதந்திரம் இல்லை என்று லூஸி என்ற பெண் கதாபாத்திரம் இந்நாவலில் பேசுகிறது என்று சிங்கள இலக்கிய ஆய்வாளர் மனோஜ் ஆரியரன் தன் The British Education System and the Cultural Dilemma: in the light of the Depiction in Early Sinhala Fictions (1866- 1906) என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

தனது விருப்பப்படி கணவனைத் தெரிவுசெய்யும் உரிமை இல்லாது போனதால் ஒரு பெண்ணுக்குக் கணவன் தொடர்பான கடமைகள் எவை என்பதில் பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன என்று இந்நாவலில் ஒரு கதாபாத்திரம் பேசுகிறது. இதே கருத்தினை வங்காளத்தின் முதல் நாவலாகக் கருதப்படும் 'கருணா ஓ புல்மொனிர் விபரண்' நூலிலும் வலியுறுத்தப்படுவதும் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

'இரு குடும்பங்களின் கதை' நாவல் சமகால கலாசார சமூக சமய சூழலை நேர்மையாகவும் யதார்த்தமாகவும் பிரதிபலித்த நாவல் என்றும் நாவலின் பிரதான கரு அன்றாடம் சமூகத்தில் நாம்

காணக்கூடிய யதார்த்தமான கதாபாத்திரங்களை மையமாகக் கொண்டுள்ளது என்றும் சிங்கள அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். அவ்வாறு நோக்குகையில் ஈழத்து முதல் தமிழ் நாவலைவிட ஆரம்ப சிங்கள நாவல் இலங்கை மண்ணில் வேரூன்றி நின்றிருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது.

●

தமிழ்நாட்டில் வெளியான முதல் தமிழ் நாவல்கள் குறித்து அவ்வவ் நாவல்களின் கதையினை விபரித்து அவற்றின் பண்பு நலனைத் தெளிவுபடுத்துவதில் தேவகாந்தன் மிகுந்த அக்கறை எடுத்திருக்கிறார். கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பாடத்திற்குப் பாடநூலாக அமைந்த அ. மாதவையாவின் 'பத்மாவதி சரித்திரம்' நாவல் குறித்த விரிவுரைகளை பேராசிரியர் க. கைலாசபதி மேற்கொண்டிருந்தார் என்பதை இங்கு நினைவுகூர்வது பொருந்தும்.

தமிழில் தனித்த ஒரு நாவலாசிரியர் பற்றி மேற்கொள்ளப்பட்ட அதி சிறந்த நூலாக ராஜ் கௌதமன் எழுதிய 'அ. மாதவையாவின் தமிழ் நாவல்கள்' (2019) என்ற நூலை மட்டுமே கூற முடிகிறது.

தேவகாந்தன் தமிழின் முதல் நாவல்களை இந்நூலில் அறிமுகப் படுத்தியிருப்பது இந்நூலுக்கு ஒரு கனதியைச் சேர்க்கிறது.

தமிழில் நாவல் வளர்வதற்கான சூழ்நிலைகள் குறித்து ஆராயும் தேவகாந்தன் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி பற்றி சரியாகவே பார்வையைச் செலுத்தியிருக்கிறார்.

அச்சியலுக்கான ஒரு எழுத்துத்தமிழ் வளர்ச்சியின் ஓரெல்லையை தமிழ் உரைநடை அடைந்துவிட்டமையின் திருஷ்டாந்த அடையாளத்தை 'பரமார்த்த குரு கதை'களிலும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று தேவகாந்தன் கூறுவது விளக்கத்தை வேண்டி நிற்கிறது. உண்மையில் 'பரமார்த்த குரு கதை' தமிழ் மண்ணின் இயல்பான உரைநடை வளர்ச்சியின் ஒரு கட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கவில்லை. மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியின் உதவிப் பேராசிரியரான ந. கோவிந்தராஜன் தனது 'மொழியாகிய தமிழ் - காலனியம் நிகழ்த்திய உரையாடல்கள்' (2021) என்ற நூலில் 'பரமார்த்த குருவின் கதை' எனிய மக்களிடம் பேசுவதற்கு மிஷனரிகளைத் தயார்செய்யும் பயிற்சி நூலாகவே வீரமாமுனிவரால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது' என்கிறார்.

பெஞ்சமின் கை பாபிங்டன் என்ற மொழியியலாளர் இந்தக் கதையைப் பேச்சுத் தமிழ் இலக்கணத்தை ஆங்கிலேயர்கள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக மொழிபெயர்த்தார் என்றும் சொற்களைப் பிரித்து வாசிப்பதற்கு அதிகாரிகளைப் பழக்குவதுதான் இந்நூலின் முக்கிய நோக்கம் என்றும் அவர் கூறுவதை கோவிந்தசாமி அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுகிறார். வீரமாமுனிவர் கிறித்தவ மிஷனரிகளுக்காக எழுதினார் என்றும் பாபிங்டன் சக அதிகாரிகளுக்காக மொழிபெயர்த்திருக்கிறார் என்றும் அவர் இதனை உறுதி செய்கிறார். ஆயினும் தமிழின் உரைநடை வளர்ச்சியில் இந்நூலின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதற்கு இல்லை என்பதையும் நாம் மனதில் கொள்வது பொருந்தும்.

●

'ஊசோன் பாலந்தை கதை' என்ற ஈழத்து முதல் நூல்களில் ஒன்றினை வாசகப் பரப்பிற்குள் மிக அவதானமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் தேவகாந்தன். இந்நூல் குறித்து மேலும் சில விளக்கங்களைத் தருவது உகந்தது என்று கருதுகிறேன்.

'ஊசோன் பாலந்தை கதை' எந்த நாவலினதும் நேரடி மொழி பெயர்ப்பு அல்ல. 'இது முன் வழங்கிவந்த எட்டுப்பிரதிகளுக்கிணங்க திருகோணமலை அ. இன்னாசித் தம்பியவர்களால் யாழ்ப்பாணம் அச்சுவேலி இயந்திரசாலையிற் பிரசுரிக்கப்பட்டது' என்று நூலில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் இந்நூலிற்கான மூலப்பிரதிகள் பல இருந்திருக்கின்றன என்பது தெரியவருகிறது.

'அலெக்சாந்தர் எம்பரதோரின் விவாகம்', 'பெப்பேரூராயர் தம்பதிக் கேகல்', 'எம்பரதோர் றோ மாபுரிக் கேகல்', 'பாலசுரத்தானின்

துர்க்கிரியை' ஆகிய அத்தியாயங்களைக் கொண்டு இந்நாவல் அமைகிறது.

அந்நாவலின் வசனநடைக்கு பின்வரும் பகுதியை உதாரணமாகக் காட்டலாம்:

'றோம் மாநகரை றோமன் வேதக்காரர் அரசாட்சி செய்துவருகையில் இஸ்லாம் மார்க்கத்தானாகிய துர்க்குராயன் என்கிறவன் வந்து அந்த நகரியைச் சேர்ந்த சத்தியவேதக்காரரைத் தமது மார்க்கத்திற்கு வரச்சொல்லி மெத்த நெருக்கம் பண்ணுகிறது கண்ட மகாசங்கை போந்த கிறிஸ்திஸ்தானியாகிய சந்தப்பாப் பாணவர் மிகுந்த வியாகூலப்பட்டாலும், 'அந்த வேத சத்தூராதிகளால் மீள ஆரால் கூடுமென்று யோசித்து 'அலெக்சாந்தர் எம்பரதோரல்லாது வேறொருவராலுஞ் செய்ங் கொள்ளக்கூடாது' என்று எண்ணி காகிதம் எழுதி அனுப்பினார்.'

'என் சப்பாத்தாலுன் பல்லையுடைத்துப் போடுவேன்' என்றும் 'இப்படிக்கொத்த ஆக்கினைகளைக் குமாரத்திக்குச் செய்வது நீதியல்ல' என்றும் வரும் இடங்களில் சாதாரண பேச்சுவழக்கைப் பாவித்திருக்கிறார்.

இந்நூலின் மூலக்கதையை தேவகாந்தன் மிகத் தெளிவாக விபரித்திருப்பது பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

●

தமிழ்நாட்டிற்கும் ஈழத்திற்கு இடையிலான சாதி சமய இறுக்கங்களின் நுண்ணிய வேறுபாட்டை தேவகாந்தன் வெளிப்படுத்துவதும் அதன் தாக்கங்கள் எவ்வாறு இலக்கிய வெளியில் முகம் காட்டின என்று அவர் விளக்குவதும் சுவையானதாகும். அதேபோன்று ஈழத்து நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றத்திற்கு யாழ்ப்பாணம் திருகோணமலை போன்ற அமைவிடங்களின் வரலாற்றுப் பின்னணி எவ்வாறு தாக்கத்தைச் செலுத்தியிருக்கும் என்ற விபரமும் புதிய பார்வையைக் கோடி காட்டுகிறது. சி.வை. சின்னப்பப்பிள்ளை, மங்களம் தம்பையா, இடைக்காடர் ஆகிய மூவரது நாவல்களை தொகுத்து சற்றே விரிவாக ஆராய்கிறார். 1826 -1955 காலப்பகுதியில் வந்த நாவல்கள் பெறுமதியற்ற நாவல்கள் என்று ஒரு முப்பது ஆண்டுகால நாவல் எழுத்துகளைச் சுருவாக நிராகரித்து விட்டுப் போகவும் அவரால் முடிகிறது.

இலக்கியத் தேசிய உணர்வு பற்றி எழுதுகையில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சாதனைகளை அவர் நேர்மையாக நின்று எழுதுகிறார்.

ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனைகள் 1920களிலேயே யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் மூலம் தீர்க்கமாக வெளிப்பட்டிருந்தன என்பதையும் நாம் இங்கு நினைவுகூரத்தல்தகும். யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் 1924ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் நடத்திய முதல் மாநாட்டில் தேசிய இலக்கியங்களைப் படிப்பதற்கும் விருத்தி செய்வதற்கும் குறைந்த பட்சம் வாரத்தில் முன்று மணித்தியாலங்களையேனும் அர்ப்பணிப்பது என்றும் தேசிய இலக்கியம், தேசிய கலை அல்லது தேசிய இசையின் மறுமலர்ச்சிக்குக் கைகொடுத்துள்ள எவர் ஒருவருக்கும் காங்கிரஸ் ஒரு பரிசு அல்லது பதக்கத்தை அல்லது வேறொரு வடிவத்திலான ஊக்குவிப்பினை அளித்தல் வேண்டும் என்றும் விஞ்ஞானம், கற்பனைக் கதைகள், சமூக வரலாறு மற்றும் வாழ்க்கை வரலாறு போன்ற தேசிய இலக்கியங்களை மேம்படுத்தும் வழிவகைகள் வகுக்கும் பொருட்டாக உறுப்பினர் ஐவரைக் கொண்ட ஒரு குழு நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் முக்கிய தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தோன்றுவதற்கு முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே தேசிய இலக்கியக் குரல்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் முகிழ்த்திருக்கின்றன.

●

தேவகாந்தன் 1895 - 1925 காலகட்டத்தை மத இலக்கியத் தோற்றக்காலமாகக் குறித்து சி.வை. சின்னப்பப்பிள்ளை, மங்களம் தம்பையா, இடைக்காடர் ஆகியோரின் நாவல்களை ஆராய்கிறார். இந்நாவல்கள் மத இலக்கியத் தோற்றக்காலத்தைச் சுட்டி நிற்கிறதா என்பது ஒரு விவாதப் புள்ளியாக அமைதலுங்கூடும்.

மொத்தத்தில் 1926 - 1955 காலகட்டமானது பெறுமதியற்ற நாவல் களின் காலமாகும் என்று தேவகாந்தன் ஒரு முப்பது ஆண்டுகால நாவல் எழுத்தினை இலகுவாக நிராகரிக்கவும் துணிகிறார்.

ஈழத்து நாவல் இலக்கியத்தைப் பற்றிச் சுட்டிப்பாகப் பேசும் 129 பக்கங்களில் 135 ஆண்டுகால நாவல் வளர்ச்சியில் 1983 - 2020 காலகட்ட நாவல்களைப் பேச 50வீத இடத்தைத் தேவகாந்தன் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஈழத்து நாவல் இலக்கியத்தை ஒவ்வொரு காலகட்டமாக வகைப்படுத்தி தேவகாந்தன் முன்வைத்திருக்கும் காலவைப்புமுறை அவ்வக்கால இலக்கிய மதிப்பீடுகளைத் துல்லியமாக அறியத் துணைபுரிகிறது. ஆனால் அக்கால கட்டத்தின் மையமான போக்கை அது சுட்டிநிற்கிறதா என்பது குறித்து கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றக்கூடும்.

இக்காலகட்டத்தை புலம்பெயர் இலக்கிய காலகட்டமாக இனங்காணும் தேவகாந்தன் புலம்பெயர் இலக்கியத்தை ஈழத்து இலக்கியத்தின் நீட்சியாகக் கருதுபவராதலால் இக்காலவைப்பு அவருக்கு இலகுவாகியிருக்கிறது.

ஈழத்திலிருந்து தமிழகத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் மத்தியிலிருந்து எழுந்த படைப்புகளை முதல் தடவையாக புலம்பெயர் இலக்கியத்திற்குள் நிலைப்படுத்தும் பெரும் இலக்கியப் பணியை தேவகாந்தன் இந்த நூலில் செய்திருக்கிறார்.

தனது மண்ணிலேயே வேருன்றியவன் ஆழ்ந்து வேரோடிய ஆல மரத்தைப் போன்றவன். அந்த இடத்தைவிட்டு அவன் பெயர்ந்ததும் அவன் தூசியாகிப்போகிறான். Exile என்பது எந்தத் திணைக்குள்ளும் அடங்காது. உலக வரைபடத்தில் அதை நீங்கள் காணமுடியாது. நீங்கள் வெறுமனே அரசியல் எல்லைகளைக் கடக்கிறீர்கள் என்றில்லை. மோதல் நிறைந்த - முரண்பாடுகள் மலிந்த வலயத்திற்குள் நீங்கள் நுழைகிறீர்கள். அங்கு நீங்கள் யாருமில்லை. 'நீங்கள் யார்? இந்த இடத்தில் ஏன் நீங்கள் காணப்படுகிறீர்கள்?' என்ற கேள்விகளுக்கு நீங்கள் சொல்லும் பதில் கேள்வி கேட்பவனைத் திருப்தி அடையச் செய்யாது. தங்கள் அரசியல் எல்லைக்குள் யாரும் வந்துவிடாமல் அரசு ஆயிரம் எல்லைத் தடுப்புக்களைப் போட்டிருக்கும் நிலையில் அதனை மீறி அந்த நாட்டிற்குள் நுழைந்திருக்கும் கிரிமினல் நீங்கள். உங்களுக்கு அந்த நாட்டில் எந்த உரிமையும் இல்லை. மேலைநாடுகளில் அகதி அந்தஸ்து கோரிப் போராடுவதற்கு சட்டபூர்வ ஏற்பாடுகள் உள்ளன. இந்தியாவில் ஈழத்து அகதிகள் நிலை பயங்கரமானது. அவர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் அகதி முகாம்கள் கொடிய சிறைக்கூடங்கள்தான். அந்த அகதி முகாம்களில் உள்ளவர்களை வெளியார் சென்று பார்ப்பதற்கு அனுமதி இல்லை. தமிழகத்திற்கு மறுவாழ்வு தேடிப்போன மலையக மக்களின் நலனுக்காக உழைத்த இர. சிவலிங்கம் அவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டு இப்படி ஒரு முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டார். 'இது தடுப்பு முகாம் கிடையாது. ஒன்று உங்களை யாரும் வந்து இங்கே பார்க்க முடியாது. அவ்வளவு தான்' என்று அவருக்கு விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறான் அந்த முகாமிற்குப் பொறுப்பு வகிக்கும் கிராமத் தலைவன். அது ஒரு சிறைக்கூடம். ஜியோர்ஜியா அகம்பென் என்ற நவீன சிந்தனை யாளன் இம்மாதிரி (camps) முகாம்களை bio-political paradigm of modernity என்றழைக்கிறார்.

நீங்கள் தப்பிப் போகலாம் என்று நினைத்திருந்த கற்பனாவுலகம் சிதைந்துபோய் நீங்கள் தப்பவே முடியாத கொடுஞ் சூழலுக்குள் மேலும் சிறைப்பட்டிருக்கும் நிலை அது. தமிழகத்தில்தான் வேறெங்கும் நீங்கள் அந்த அனுபவத்தைப் பெற முடியாது. ராஜிவ் காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்ட காலத்திற்குப் பின் இலங்கைத் தமிழர்கள் அங்கு வேட்டையாடப்பட்டார்கள். உங்களின் தற்காலிக அனுமதிப்பத்திரத்தைப் புதுப்பிப்பதற்காக போலீஸ் நிலையங்களுக்குப் போனால் நாய்களைப் போல நடத்தப்படுவீர்கள். டேவிட் ஐயா சென்னை அண்ணா நகரில் திருமங்கலம் போலீஸ் நிலையத்தில் நடத்தப்பட்ட விதம் யாரையும் ஆத்திரப்படுத்தும். தமிழகத்தின் தடுப்பு முகாம் ஒன்றில் சிறை வைக்கப்பட்ட இர. சிவலிங்கம் தனது சிறை அனுபவம் பற்றி

எழுதியிருக்கும் கட்டுரை கொடியவர்களின் முகத்திற்குப் போட்டிருக்கும் தார்க்கோல் சூடு. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் அங்கு வாழும் ஈழத் தமிழர்கள் இன்று வரை எந்த உரிமையும் இல்லாத அற்ப ஜீவிகள்.

இந்த நிலையில் வாழ்க்கை நடத்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட தமிழகத்து அகதிகள் மத்தியில் எழுந்த இலக்கியம் எப்படி புலம்பெயர் இலக்கியம் இல்லாமல் போகும்? தேவகாந்தன் தமிழகத்திலிருந்து எழுதப்பட்ட ஆக்கங்களுக்கு உறுதியான புகலிட இலக்கிய அந்தஸ்தை இந்நூலில் வழங்கியிருக்கிறார்.

புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் 30 நாவல்களை இனங்காணும் தேவகாந்தன் புகலிடத்திலிருந்து எழுதும் யாரையும் தவிர்த்து விடக்கூடாது என்பதில் தீவிரமாக இருந்திருக்கிறார் என்பது தெளிவாய்த் தெரிகிறது.

கனடா, பிரான்ஸ், லண்டன், ஜெர்மனி, டென்மார்க், அவுஸ்திரேலியா என்று பதினைந்து எழுத்தாளர்களின் நாவல்களைப் பாகுபாடின்றி எடுத்தாண்டிருக்கிறார். புகலிட நாவல்கள் பற்றிய பரந்த பார்வையை இது வாசகர்களுக்கு முன்வைக்கிறது.

ஆனால் இந்தத் தாராள மனப்பாங்கு ஈழத்தின் முன்னைய கால கட்டங்களில் எழுதிய நாவலாசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்றே கருத்த தோன்றுகிறது. அங்கு தேர்ந்த சில நாவலாசிரியர்களே கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டு விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

புலம்பெயர் இலக்கியம் கடந்த முப்பது ஆண்டுகாலப்பகுதியில் நாவல் இலக்கியப் பரப்பில் குருஸ்தானத்தை எடுத்திருந்தாலும் இலங்கையில் இக்காலப்பகுதியில் நாவல்கள் எழுதிய பத்து நாவலாசிரியர்களை தேவகாந்தன் கவனத்தில் கொண்டிருப்பதைக் குறித்தாக வேண்டும்.

'போர்க்கால நாவல்கள் பொறுத்து தமிழில் வெறுமையே எஞ்சுகிறது' என்றும் 'இலங்கையின் போர்க்காலப் புலிகள் ஆதரவு, எதிர்ப்பு மற்றும் போரின் நடுநிலை என்ற எந்தத் தளத்திலிருந்தும் வெளிவந்த நாவல்கள் திருப்தியைத் தரவில்லை' என்றும் நிர்ணயமான விமர்சனப் பதிவை தேவகாந்தன் இந்நூலில் மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட நாவல்களைப் பேசிய தேவகாந்தன் அ. சிவானந்தன் எழுதிய When Memory Dies என்ற முக்கிய நாவலைக் கவனப்படுத்தியிருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

ஈழத்து நாவலின் 135 ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகத் தேடி வாசித்து அவை பற்றிய விமர்சனங்களைக் கருத்தரங்குகளில் முன்வைத்து மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்களை எதிர்கொண்டு அவற்றால் தன்னைச் செழுமைப்படுத்திக்கொண்ட ஒருவரிடமிருந்து இத்தகைய நூல் வெளிவருவது பெரும் பாராட்டிற்குரியது. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களில் அக்கறை கொண்டோருக்கு பயன்மிருந்த ஒரு நூலை தேவகாந்தன் தந்திருக்கிறார்.

இது ஈழத்து நாவல் இலக்கியப் பரப்பின் ஒரு முத்துக்குளிப்பு. எமது நாவல் கையிருப்பையும் அதன் தாரதம்மியத்தையும் ஒருசேரத் தொகுத்தளித்திருக்கும் பெரும் படையல். ஒருபாற்கோடாது எந்த முற்கற்பிதங்களுக்கும் இடமளியாமல் தனது வாசிப்பு என்ற உலைக்களத்தில் வார்க்கப்பட்ட பனுவல் இதுவாகும்.

ஒரு சிருஷ்டி எழுத்தாளன் தேர்ந்த விமர்சனனாகவும் முகிழும் சிறப்பு.

தேவா அரியதொரு பெட்டகத்தைத் தந்திருக்கிறீர்கள். வாழ்த்துக்கள்.

nithiyananthan.m@thaiweedu.com

எம். வாமதேவனின்

நீங்காத நினைவுகளில்...

மலையக மைந்தர்கள்

- ஜீவா சதாசிவம்

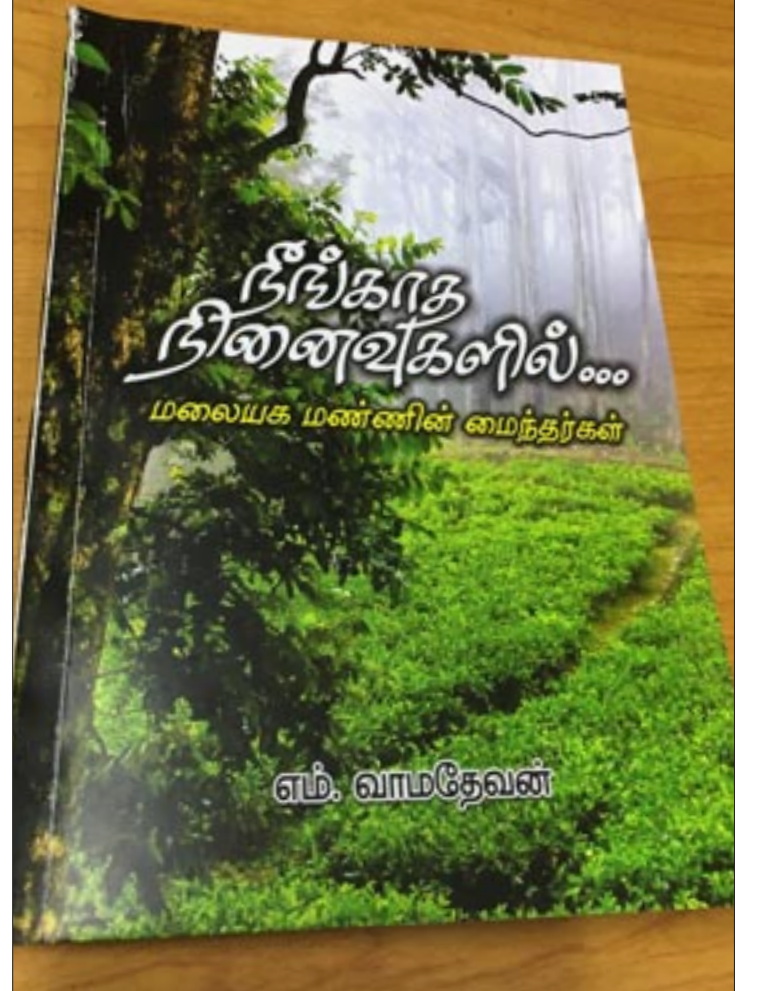
ஒழியுநிலை அமைச்சர் செயலாளரும் மலையகக் கல்வியியலாளருமான எம். வாமதேவனின் நான்காவது நூலாக வெளிவந்துள்ளது 'நீங்காத நினைவுகளில்... மலையக மண்ணின் மைந்தர்கள்'. பாக்கியா பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ள எம். வாமதேவனின் இரண்டாவது நூலாகவும் இது அமைகிறது.

1966ம் ஆண்டு நவம்பர் 12ம் திகதி ஹப்புத்தளை, பெரகலை மண்சரிவில் உயிர்நீத்த தனது தந்தை, சகோதரிகளுக்கும் 2011ம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் 23ம் திகதி உயிர்நீத்த தனது அம்மாவுக்குமாக இந்தப்புத்தகத்தை சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார் எம். வாமதேவன்.

இவர் எழுதிய முதலாவது ஆங்கில நூல் Sri Lankan Repatriates in Tamil Nadu (ZEN publishers Chennai - 1989) ஆய்வின் (Research) பின்னணியிலும் இரண்டாவது நூலான 'மலையகம்: சமத்துவ அபிவிருத்தியை நோக்கி' (பாக்கியா - 2014), அவர் அவ்வப்போது எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகவும், முன்றாவது நூலான 'குன்றிலிருந்து கோட்டைக்கு' (குமரன் - 2020), தன்வரலாற்று நினைவுப் பதிகையாகவும் (Memoir) இந்த நான்காவது நூல் 'நினைவு அஞ்சலிகளாகவும்' அமைவதோடு இரங்கல் பதிவாகவும், துயர்பகிர்வாகவும் அமைகின்றது.

மலையகத்திற்கென நூற்றாண்டு வரலாற்றொன்று இருக்கின்றதென்பது யாவரும் அறிந்ததே. இந்த காலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்தவர்கள், அவர்கள் வெறுமனே பிறந்தோம் வாழ்ந்தோம் என்றில்லாமல் சமூகத்துடன் பிண்ணிப்பிணைந்திருந்த விடயதானங்களை உள்ளடக்கியதான தனியான வரலாறு இருக்கின்றதென்பதை அறிந்தவர்கள் அரிது. சமகால பகுதிகளில் வாழ்ந்தவர்கள் பற்றிய பதிவுகள் இல்லாத காரணத்தினாலேயே வரலாற்றில் வாழ்ந்து மறைந்த பல ஆளுமைகளின் விபரங்கள், அவர்கள் சமூகத்துடன் எவ்வாறு பயணித்திருக்கின்றார்கள் என்பது பற்றி இன்றும் முழுமையாக அறிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றது. குறிப்பாக மலையக ஆளுமைகள் பற்றிய விபரங்களை அறிந்துகொள்வதற்கான ஆவணங்களை இணையத்திலோ அல்லது நூல்களிலோ தேடினால் முழுமையான ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பை இலகுவாக பெற்றுக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. சமகாலத்தில் வாழ்ந்த ஆளுமைகள் பற்றி பதிவு செய்யப்படாமையே இதற்கு பிரதான காரணமாக அமைகின்றது. அந்த வகையில் கல்வியியலாளர் எம். வாமதேவன் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ள 'நீங்காத நினைவுகளில்... மலையக மண்ணின் மைந்தர்கள்' எனும் இந்த நூலின் வெளியீட்டு விழாவும் அண்மையில் மலையகத்தின் பிரதான நகரங்களில் ஒன்றான கொட்டக்கலையில் இடம்பெற்றது. இந்நூல் 17 ஆளுமைகளைப் பதிவு செய்துள்ளது. கல்வி, தொழிற்சங்கம் / அரசியல், நிர்வாகம், இலக்கியம், ஊடகம் என துறைசார் விடயங்களாக பிரித்து அத்துறையில் வாழ்ந்து மறைந்து தமக்கான தனித்துவ இடத்தை தக்க வைத்துச் சென்ற ஆளுமைகள் பற்றிய முழுமையான தகவல்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

மலையகம்சார் ஆய்வு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுபவர்கள், மலையக மாணவர்கள், மலையக ஆளுமைகள் பற்றி அறிந்திராத இக்கால தலைமுறையினருக்குமான ஒரு ஆவணமாக இந்நூல் இருக்கின்றது. இலகுவில் வாசிக்கக் கூடியதான சொற்பிரயோகம்

களுடன் நேர்த்தியான பக்கவடிவமைப்புடனும் வெளியாகியுள்ள இந்நூலில் இர. சிவலிங்கம், எஸ். திருச்செந்தாரன், டி.வி. மாரிமுத்து, எம். சின்னத்தம்பி ஆகியோர் கல்வித்துறைசார் ஆளுமைகளாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். தொழிற்சங்கம்/ அரசியல் துறைசார் ஆளுமைகளாக வி.கே. வெள்ளையன், பெ. சந்திரசேகரன், ஓ.ஏ. இராமையா, எம். ராமலிங்கம் ஆகியோரும் சி. நவரட்ன, பி. முருகேசு ஆகியோர் நிர்வாகத்துறைசார் ஆளுமைகளாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். சி.வி. வேலுப்பிள்ளை, சாரல் நாடன், தமிழோவியன், மல்லிகை சி. குமார் ஆகியோர் இலக்கிய துறைசார் ஆளுமைகளாகவும், எஸ்.எம். கார்மேகம், ந. நெடுஞ்செழி

யன், பொன்.கிருஷ்ணசாமி ஆகியோர் ஊடகத்துறைசார் ஆளுமை களாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஆளுமைகளின் மறைவின் பின்னர் இந்த நூலாசிரியரால் பத்திரிகைகளில் எழுதி வெளிவந்த கட்டுரைகளே இங்கு பிரசுரமாகியுள்ளன. வெறுமனே குறித்த ஆளுமைகளின் தனிப்பட்ட சரிதமாக அல்லாமல் நூலாசிரியர் அவர்களுடன் வைத்திருந்த உறவு முறை அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டவை மற்றும் சம காலப்பகுதியில் சமூகத்திற்கு அவர்கள் என்னென்ன பங்களிப்பு செய்திருக்கின்றார்கள் என்பதையும் இதில் பதிவு செய்துள்ளார். இத்தகைய ஆளுமைகளின் மறைவின் பின்னரே அவர்களின் பல அரிய பல தகவல்களை பலரது பகிர்வில் இருந்து தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. 81 பக்கங்களைக் கொண்டு சிறிய நூல் வடிவில் அமைந்திருந்தாலும் கனதியான ஆக்கங்களை கொண்டுள்ளது. இன்றைய இளம் தலைமுறையினர், குறிப்பாக மலையகத்தில் உள்ள பலருக்கு மலையகத்தின் வரலாறு பற்றியோ சம காலத்தில் வாழ்ந்த ஆளுமைகள் பற்றியோ பூரணமாக தெரியாது என கூறலாம். அவ்வாறானவர்களுக்கு தெளிவூட்டுவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

இந்தக் கட்டுரையாளரான எனக்கும் கூட, 'நீங்காத நினைவுகளில்... மண்ணின் மைந்தர்கள்...' எனும் நூலை வாசித்த பின்னர் எத்தனையோ வரலாற்று விடயங்களை அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. எங்களது தலைமுறைக்கும் எமது எதிர்கால சந்ததிக்கும் மலையகத்தின் மூத்த ஆளுமைகள் பலர் வாழ்ந்து விட்டு போன வழித்தடத்தை அறிந்துகொள்வதற்கு ஏற்றதாக இது அமைந்துள்ளது.

எம். வாமதேவனின் முதல் மூன்று நூல்களும் மலையக சமூக வாழ்வியலோடும், அதே நேரம் எம். வாமதேவன் அவர்களது தனிப்பட்ட வாழ்வுடனும் கூட தொடர்புடையவை. நான்காவது நூலாக வெளிவரும் இந்த நூலும் அதே பாங்கில் அமைவது சிறப்பு. 'இவர்களை பற்றி எழுதியமைக்கு இவர்களோடு கொண்ட

தொடர்புகள், நெருக்கங்கள் காரணமாக அமைந்தாலும் அவர்களின் பங்களிப்புகள் அவர்களது துறைகளில் காத்திரமானதாக அமைந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது என நூலாசிரியர் தனது உரையில் பதிவிட்டுள்ளார் என்பதையும் இங்கு பதிவு செய்ய வேண்டும்.

இந்த அஞ்சலிப் பதிவுகள் தன்னை ஆகர்ஷித்த, தான் பழகிய, மதிப்புக் கொண்ட, ஊடாடிய ஆளுமைகளின் மறைவின் போதானதாக அமையும் அதேவேளை, இந்த நூல் தனது வாழ்வில் எதிர் பாராத விதமாக ஒரே நேரத்தில் இழக்க நேர்ந்த தந்தைக்கும் மூன்று சகோதரிகளுக்கும் அதன் பின்னர் அவருக்கு அனைத்துமாக வாழ்ந்த அவரது அன்னைக்குமான 'சமர்ப்பணமாக' அமைவதானது, இந்த நூல் வெறுமனே நீங்காத நினைவுகளாக மாத்திரமன்றி உணர்வுப் பதிகையாகவும் அமைந்து இந்தத் தொகுப்பை மேலும் அர்த்தமுடையதாக்குகிறது என பதிப்பாளர் 'மல்லியப்பு சந்தி' திலகர் தனதுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

இலங்கையின் திட்டமிடல் துறையிலும், அமைச்சு செயலாளராகவும் பணியாற்றி ஓய்வு நிலையில் இருக்கும் எம். வாமதேவன் தனது துறைசார்ந்த அனுபவங்களின் ஊடாக மலையக மக்களின் அபிவிருத்திக்கான வழிப்படமாக அமையக்கூடிய நூல் ஒன்றை எழுதும் ஆற்றல் உள்ளவர் என்பதுவும் நாம் அறிந்ததே. மலையக சமூக அபிவிருத்தியை இலக்காகக் கொண்ட அத்தகைய துறைசார்ந்த நூல் ஒன்றையும் அவர் எழுதமிடத்து அதனையும் வெளியீடு செய்யும் பாக்யா பதிப்பகத்தின் ஆர்வத்தையும் பதிவு செய்வதோடு, அவருக்கு எமது வாழ்த்துக்களையும் இங்கே பதிவு செய்கிறோம் எனும் பதிப்பாளரின் நோக்கம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதே மலையக ஆர்வலர்களான எமதும் எதிர்பார்ப்பாகும்.

jeeva.s@thaiivedu.com

வீடு | வணிகம்
★ வாங்க ★ விற்க ★ வாடகைக்கு...

Residential | Commercial
★ BUY ★ SELL ★ LEASE

<p>\$985,000</p> <p>TORONTO பி. 3 டி. 2</p>	<p>\$849,000</p> <p>AJAX பி. 4+2 டி. 4</p>	<p>\$899,000</p> <p>MARKHAM பி. 3 டி. 3</p>	<p>\$689,900</p> <p>OSHAWA பி. 3 டி. 3</p>	<p>\$649,900</p> <p>TORONTO பி. 4 டி. 2</p>
--	---	--	--	--

Sell Your House for Highest Price

Here Are Some Recent Proven Results

<p>SOLD OVER ASKING 119%</p> <p>\$131,000 SOLD OVER ASKING Morningside & Stains பி. 3 டி. 3 Town house</p>	<p>SOLD OVER ASKING 118%</p> <p>\$180,000 SOLD OVER ASKING Rossland & Chrch பி. 5+2 டி. 7- Detached</p>	<p>SOLD OVER ASKING 106%</p> <p>\$30,000 SOLD OVER ASKING Middlefield & Finch பி. 2+1 டி. 2 Condo</p>	<p>SOLD OVER ASKING 103%</p> <p>\$26,000 SOLD OVER ASKING Rossland & Chrch பி. 3+1 டி. 3 Town House</p>
--	---	--	---

CALL YOUR PROFESSIONAL SERVICE
Rave P. Raveenthiran
Sales Representative
Dir: 416-567-2462
Email: realtor.rave@gmail.com

★★★★★
HOMELIFE
HIGHER STANDARDS
HomeLife G1 Realty Inc.
HomeLife/Future
Realty Inc. Brokerage
205-7 Eastvale Dr, Markham ON, L3S 4N8
Bus: 905.201.9977

MLS
MULTIPLE LISTING SERVICE

List your property with me... FREE!

- Home Evaluation
- Home Staging
- Professional Photography
- Social Media Marketing
- Just Listed & Feature Sheet

நூறாண்டுக்கு முன்

தமிழர் மகா சபையின் பத்திரிகை முயற்சி

- என். சரவணன்

தமிழர் மகா சபையை தொடக்கியதும் அதற்கென்று ஒரு பத்திரிகையின் அவசியத்தையும், அவசரத்தையும் உணர்ந்தார் அருணாச்சலம், ஆனால் அவர் அதைத் திட்டமிட்டு ஒருசில மாதங்களில் இறந்துவிட்டார்.

இராமநாதன் ஆரம்பத்திலேயே கொழும்பில் The Ceylonese என்கிற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். முதல் பத்திரிகை 1913ம் ஆண்டு மார்ச் 05 அன்று வெளியானது அதன் முதலாவது ஆசிரியர் அமெரிக்கரான தொம்ரைட் (Tom Wright) என்பவர். மருதானையில் இதன் அலுவலகம் இயங்கியது. அதில் அருணாச்சலம் முக்கிய பங்கையும் வகித்தார். இராமநாதன் படித்த இலங்கையராக அரசாங்க சபைக்கு தெரிவான காலத்தில் சுதேசிய ஆங்கில

இப்பத்திரிகையை ஆரம்பிப்பதற்கு அவரோடு தோள்கொடுத்தவர்கள் வழக்கறிஞர் ஹெக்ரர் ஜெயவர்த்தன, கர்னல் டி.ஜி. ஜெயவர்த்தன, டொக்டர் ஈ.வீ. ரத்னம், வழக்கறிஞர் பிரான்சிஸ் தசொய்சா ஆகியோர்.

1911 - கொவிகம - வெள்ளாளக் கூட்டு:

இந்தப் பத்திரிகை உருவாவதற்கு வித்திட்ட சில சுவாரசியமான அரசியல் காரணங்கள் இருந்தன. இராமநாதன் 1879ம் ஆண்டு அரசியலுக்குள் நுழைந்தார். அதிலிருந்து 1892 வரையான 13 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக அரசாங்க சபையில் அங்கம் வகித்தார். ஆனால், அவர் இவ்வாறு அங்கம் வகித்தது தேர்தலில் போட்டியிட்டல்ல. ஒரு நியமன உறுப்பினராகவே அங்கம் வகித்தார். 1892ல் அவரின் பதவிக் காலம் முடிந்ததும், அவர் இலங்கையின் சட்ட மா அதிபராக நியமனம் பெற்றார். எட்டு ஆண்டுகள் அந்தப் பதவியில் இருந்து, 1906ம் ஆண்டு அதிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பின்னர் அடுத்த ஆண்டு 1907ம் ஆண்டு அவர் தேசிய சீர்திருத்தக் கழகத்தை ஆரம்பித்து அரசியல் பணிகளில் ஈடுபட்டாலும், அவர் இந்தக் காலப்பகுதியில் ஆன்மீகக் கடமைகளிலேயே அதிகம் முழுகியிருந்தார். இந்த வேளையில் 1910ம் ஆண்டு இலங்கையின் சட்டசபை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 18 இலிருந்து 21ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது. இவர்களில் 11 பேர் உத்தியோகபூர்வ உறுப்பினர்களும், 10 உத்தியோக பூர்வமற்ற முறையிலும் தெரிவாகும் வகையில் அந்த சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது.

உத்தியோக பூர்வமற்ற 11 பேரில் ஐரோப்பியர், ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பரங்கியர், ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட படித்த இலங்கையர், இரண்டு நியமனம் பெற்ற கரையோர சிங்களவர், இரண்டு நியமனம் பெற்ற தமிழர், ஒரு நியமனம் பெற்ற கண்டிச் சிங்களவர், ஒரு நியமனம் பெற்ற சோனகர் என்கிற அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டன.

ஆக இவர்களில் நாடு முழுவதும் படித்த இலங்கையருக்கான ஒருவரை தேர்தல் ஒன்றின் மூலம் தெரிவு செய்யும் முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். ஒரு வகையில் தேர்தலின் மூலம் இலங்கையர் ஒருவரை தெரிவு செய்யும் முதலாவது சந்தர்ப்பம் அது வென்றும் கூறலாம். அதேவேளை படித்த இலங்கையரைத் தெரிவு செய்வதற்கான தேர்தலில் படித்தவர்கள் மட்டுமே வாக்களிக்கும் தகுதியையும் பெற்றார்கள். அதன் பிரகாரம் சுமார் மூவாயிரத்துக்கும் குறைவான அதாவது 4% வீத இலங்கையர்கள் மட்டுமே வாக்களிக்கத் தகுதி பெற்றிருந்தனர். இந்தத் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு வைத்திய கலாநிதி மாக்கல் பெர்னாண்டோ முன்வந்தார். ஆனால் அந்தத் தேர்தலில் அவர் போட்டியிடுவதை சிங்கள - பெளத்த - கொவிகம சாதி - படித்த - வசதிபடைத்த மேட்டுக்குடியினர் விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் மாக்கல் பெர்னாண்டோ சிங்கள சமூகத்தின் உயர்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர் அல்லர்.

SIR PONNAMBALAM ARUNACHALAM

ஊடகத்தின் அவசியத்தை கருத்திற்கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

மார்க்ஸ் பெர்னாண்டோ சிங்களவராக இருந்தபோதும் அவர் ஒரு சிங்கள கராவ (தமிழில் கரையார் சமூகம்) சாதியைச் சேர்ந்தவர் என்பதாலேயே அவர் தெரிவாவதை பொறுக்க முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள்.

அந்த நேரத்தில் ஆங்கில ஆட்சியாளர்கள் மத்தியிலும் செல்வாக்குள்ள ஒரு கொவிம சாதி அல்லது அதற்கு நிகரான சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவரை முன்னிறுத்த அந்த மேட்டுக்குடியினர் ஓடித்திருந்தார்கள். அவர்களின் முதல் தெரிவாக இருந்தவர் இராமநாதன் தான். அவர் தான் சிங்கள கொவிம சாதிக்கு நிகரான தமிழ் 'கொவிம' (வேளாள) சாதி. இராமநாதனும் அதனை ஒத்துக் கொண்டார். ஆக, இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு இனம், மதம், மொழி என்பவற்றால் வேறுபட்டாலும் பரவாயில்லை. சாதியால் சமமான ஒருவரே அதிகாரத்துக்கு வரவேண்டும் என்கிற சாதியாதிக்கச் சிந்தனையே அவர்களுக்கு முதன்மையாக இருந்தது. இனத்துவத்தை விட சாதி அடையாளத்துக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்த காலமது.

அப்படித்தான் மாக்கல் பெர்னாண்டோவைத் தோற்கடித்தார்கள்.

1911ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற இலங்கையின் சட்டசபைக்கான முதலாவது தேர்தல் நடந்தபோது முழு இலங்கையரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரே உறுப்பினராக இராமநாதன் தெரிவு செய்யப்பட்டார். மார்க்ஸ் பெர்னாண்டோவை சிங்கள மேட்டுக்குடியினர் தோற்கடித்து இராமநாதனை வெல்லச் செய்ததன் தலையாய காரணம் 'சாதியில் குறைந்த' ஒருவர் தமது பிரதிநிதியாக வந்து விடக்கூடாது என்பதாலும், அந்த இடத்துக்கு இராமநாதன் ஒரு தமிழராக இருந்தாலும் ஓர் உயர்த்தப்பட்ட வெள்ளாள சாதியைச் சேர்ந்தவரே தெரிவாக வேண்டும் என்கிற விடயம் தான்.

மீண்டும், பத்திரிகை விடயத்துக்கு வருவோம்.

1911ம் ஆண்டு தேர்தலின் போது இராமநாதனையும் அவரின் தரப்பையும் விமர்சித்து எழுதிய பத்திரிகை அன்றைய The Morning Leader. இப்பத்திரிகையை நடத்தியவர்கள் அன்றைய சொய்சா குடும்பத்தினர். சொய்சா குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் தான் மார்க்ஸ் பெர்னாண்டோ. எனவே மாக்கல் பெர்னாண்டோவின் வெற்றிக் காகவும் அப்பத்திரிகை உழைத்தது. ஆனால் அத்தேர்தலில் படித்த சிங்கள பெளத்த - கொவிம சாதி - உயர் வர்க்கக் கூட்டு அவரை திட்டமிட்டு தோற்கடித்தது. இராமநாதன் 1645 வாக்குகளை பெற்று வெற்றிபெற்றதுடன் மாக்கல் பெர்னாண்டோ 981 வாக்குகளை மட்டுமே பெற முடிந்தது.

இராமநாதன் புதிய சட்டசபைப் பிதிநிதிகளோடு சேர்ந்து 16 ஜனவரி 1912 அன்று சத்தியப்பிரமாணம் செய்துகொண்டார். அதிலிருந்து அவர் ஒரு பத்திரிகையின் அவசியத்தை உணர்ந்தார். அதன் விளைவு தான் சிலோனீஸ் பத்திரிகையின் உருவாக்கம்.

ஆனால் இராமநாதன் அப்பத்திரிகையின் நிறைவேற்றுச் சபையில் இருந்து பின்னர் விலக நேரிட்டது. அதில் பங்குதாரர்களாக இருந்த சபை உறுப்பினர்களுக்கும் இராமநாதனுக்கும் ஏற்பட்ட பிணக்கின் இறுதியில் அவர் விலகினார். முதலாம் உலக யுத்தமும் தொடங்கிவிட்ட காலம் இது. கடதாசி, மை என்பவற்றின் விலை அதிகரிப்பும், நாட்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியும் சகல துறைகளையும் பாதித்தது போலவே சிலோனீஸ் பத்திரிகையையும் பாதித்தது. மேலும் பத்திரிகைகளின் மீது கடும்தணிக்கை பிரயோகிக்கப்பட்ட காலமும் கூட. எனவே, சிலோனீஸ் பத்திரிகையும் பாதிக்கப்பட்டது. இந்தச் சூழ்நிலையில் பத்திரிகையை விற்பதற்கு முடிவு செய்தார்கள் அன்று அதன் சபையில் இருந்த சேனநாயக்க சகோதரர்கள். 1917ம் ஆண்டு பலத்த நஷ்டத்தின் மத்தியில் எப்.ஆர். சேனநாயக்க 21,000 ஆயிரம் ரூபா கடனை அடைப்பதற்காக ஏலத்தில் விற்பதாக அறிவித்தார்.

அதை வாங்குவதற்கு முன்வந்தார் அவர்களின் நண்பர், பிற்காலத்தில் பத்திரிகை உலா ஜாம்பவனாக எழுச்சியடைந்த டி.ஆர். விஜயவர்தன. ஆனால் 1917ம் ஆண்டு டிசம்பர் நடந்த அந்த ஏலம் அவர்களின் இலக்கான 21,000 ஆயிரம் ரூபா வரை செல்ல

வில்லை. அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அதை பொறுப்பேற்கும்படி விஜேவர்தனவிடம் கோரிப் பார்த்தார்கள். ஆனால் விஜேவர்தன ஏலத்தின் போக்கில் சென்றார். அந்த ஏலமும் மெதுவாகவே நகர்ந்தது. 15,000 ரூபாவுக்கு விஜேவர்தன கேட்டதற்குப் பின்னர் எவரும் கேட்கவில்லை. இறுதியில் 16,000.00 ரூபாவை அவர்களுக்கு நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் வழங்கிவிட்டு டி.ஆர். விஜேவர்தன அப்பத்திரிகையை வாங்கினார். இலங்கை பத்திரிகை உலகின் ஜாம்பவனாக அறியப்பட்ட டி.ஆர். விஜயவர்தன அப்பத்திரிகையை வாங்கி The Ceylon Daily News (சிலோன் டெய்லி நியூஸ்) எனப் பெயரிட்டு புதிய தோற்றத்துடன் வெளியிடவும் தொடங்கினார். ஜனவரி 03, 1918 ஆண்டு அதன் முதலாவது பத்திரிக்கை வெளியானது. முதல் பத்திரிகையில் சேர். பொன். அருணாச்சலத்தின் உரையோடு வெளியிடப்பட்டது. இப்பத்திரிகை தான் இன்றும் தொடர்ச்சியாக வெளிவரும் Daily News (டெய்லி நியூஸ்) ஆனது.

இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் தோற்றம் பெற்று இயங்கிய காலம் தான் இது. எனவே அப்போது இந்த ஆங்கிலப் பத்திரிகையின் தேவை நிறைவே உணரப்பட்டது. சுதேசிகளுக்கும், ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களுக்கும் உரையாடலுக்கான ஒரு பாலமாக இந்த பத்திரிகை முயற்சிகள் இருந்தன. இதே காலத்தில் சிங்களப் பத்திரிகைகள் மனிங் சீர்திருத்தத்துக்கு தமிழர் தரப்பில் மேற்கொண்ட முன்மொழிவுகளையிட்டு கடும்த எதிர்ப்பையும், இனவாத விஷமங்களையும் வெளியிட்டன. அநகாரிக தர்மபால அருணாச்சலம் போன்றோரின் முன் மொழிவுகளை எதிர்த்து இனவாதம் கக்கியதுடன் 'சிங்கள நாடு சிங்களவருக்கே' என்று கோஷம் எழுப்பினார்.

அருணாச்சலம் 1921ம் ஆண்டு சிங்களத் தலைமைகளால் ஏமாற்றப்பட்டு அதே ஆண்டு தமிழர் மகா சபையை ஆரம்பித்தபோது தமிழர் தரப்புக்கென ஒரு பத்திரிகை அவசியம் என்று உணர்ந்தார். 1923.09.20 அன்று வெளியான 'இந்து சாதனம்' பத்திரிகையில் இது பற்றிய செய்தி ஒன்று வெளிவந்திருக்கிறது. அதில்:

'சென்ற சனிக்கிழமையன்று கொழும்பிலே சேர். பொ. அருணாச்சலமவர்களின் அக்கிராசனாதிபதித்தியத்தின் கீழ் இலங்கைத் தமிழர் மகாசன சபைக் கூட்டமொன்று கூட்டப்பட்டது. மேற்படி சபையின் நோக்கங்களையும் முயற்சிகளையும் கொண்ட ஒரு அறிக்கைப் பத்திரம் வாசித்த பின்னர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிப் பிரதமாளிரியர் மிஸ்டர் நெவின்ஸ் செல்வத்துரையாவர்களும், பிறக்டர் ஸ்ரீ க. சிதம்பரநாதனவர்களும் சிறந்த உபந்நியாசங்கள் செய்தனர். பல நிர்ணயங்கள் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. கொழும்பிலே தமிழர் பொருட்டு ஒரு தினசரிப் பத்திரிக்கை ஆரம்பித்து நடத்தப்படுதல் வேண்டுமென்பதே அவற்றுள் விசேஷமான நிர்ணயமாகும்.'

என்று அந்தச் செய்தியில் காணப்படுகிறது. அதன்படி அக்கூட்டம் 15.09.1923 அன்று நிகழ்ந்திருக்கிறது என்று கணிக்க முடிகிறது.

இதில் இன்னொரு விசேடமும் உண்டு. அதே பத்திரிகையில் 'உலகம் பலவிதம்' என்கிற தலைப்பில் வெளியான கட்டுரையில் அப்படி ஒரு தினசரிப் பத்திரிகையின் தேவையை உணர்ந்த ஒரு விரிவான கட்டுரை வெளியாகியிருக்கிறது.

இந்த செய்தி வெளிவந்து நான்கே மாதங்களில் 1924ம் ஆண்டு 9 ஜனவரி அருணாச்சலம் மறைந்துவிட்டார்.

முதலில் அக்கட்டுரையை விரிவாகப் பார்ப்போம்...

உலகம் பலவிதம்.

சென்ற வாரம் கொழும்பிலே ஸேர் பொ. அருணாச்சலமவர்களை அக்கிராசனராகக்கொண்டு கூடிய தமிழர் மகாசபையில், தமிழர் கட்கென ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் ஒவ்வொரு தினசரிப்பத்திரிகை ஆவசியம் தலைநகரில் நாடத்தப்படல் வேண்டுமென்றவிஷயமும் பேசப்பட்டது. தமிழர்களாகிய நாம் சனத்தொகையிலன்றி

வேறு எவ்வாற்றாலும் சிங்களரிற் குறைந்தவர்களல்லேமெனவும், எங்களுக்கு அரசியற் சலாக்கியங்கள் பல வேண்டுமெனவும் பேசிக் கொண்டும் மற்றும் சாதியினருடனும் அரசினருடனும் வாதாடிக்கொண்டுத் திரிகின்றோம். ஆனால் பத்திரிகை நடாத்தும் ஒரு விஷயத்தில் மாத்திரம் நாங்கள் எல்லாச் சாதியாரிலுக் கடையான நிலையிலிருக்கின்றோம், கொழும்பில் தமிழரைத் தவிர மற்றுஞ் சாதியாரெல்லாராலும் தத்தம் குறை முறைகளையெடுத்து அரசினருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தற்கும் தங்கள் குறைகளை நீக்கிக்கொள்வதற்கும் தங்களைப் புகழ்தற்கும் மற்றுஞ் சாதியினரை யிகழ்தற்கும் சாதனமாகப் பத்திரிகைகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால் தமிழர்களுக்கென ஆங்கிலத்திலாயினும் தமிழிலாயினும் கொழும்பில் இப்பொழுது ஒரு பத்திரிகை இல்லாதிருத்தல் பெரிதும் வெட்கமான விஷயமாகும். கொழும்பிலே தமிழ்ப் பாஷையிலும் ஆங்கில பாஷையிலும் எத்தனையோ பத்திரிகைகள் தமிழரால் ஆரம்பித்துச் சிலகாலம் மாத்திரம் நடத்தப்பட்டுப் பின்னர் இடையில் நின்றுவிட்டன. இதற்குக் காரணம் என்ன? இவர்களிடத்திற் பொருளில்லையா? விவேகமில்லையா? மற்றவில்லையா? ஏற்று வாசிக்கச் சனங்களில்லையா? இவைகளெல்லாமுண்டு. மற்றுஞ் சாதியாரால் நடத்தப்படும் பத்திரிகைகளிற் பலவற்றை ஆதரித்து வருபவர்கள் நந்தமிழ் மக்களையாவர். பணம் கொடுத்துத் தங்கள் சாதியாரை ஓயாது வையும் பத்திரிகைகளைப் போஷித்து வருபவர் நந்தமிழ் மக்களையாவர், கோடாலிக் காம்பு போல், சிங்களருடனும் மற்றுஞ் சாதியாருடனுஞ் சேர்ந்து கொண்டு நந்தமிழரை வையும் சில தமிழ் நன்மக்களும் நம்ம வருள்ளே இருக்கின்றார்கள். பின்னர், தமிழர்களிடத்தில் என்ன இல்லையென்று கேட்டால், சாதியபிமானமில்லை. ஐக்கியமில்லை! நியதியில்லை. இவைகள் நந்தமிழரிடத்திலுண்டாகுமேல் கொழும்பிலே ஒன்றல்ல, பல தமிழ்ப் பத்திரிகைகளையும் ஆங்கில பத்திரிகைகளையும் தமிழர் வைத்து நடத்தல் முடியும்.

கொழும்பிலே சிங்களராலும் மற்றுஞ் சாதியினராலும் பல தினசரிப் பத்திரிகைகள் நெடுங்காலமாக நடத்தப்பட்டுவருதலும் தமிழர்களால் மாத்திரம் பத்திரிகை தொடர்புத் தொடங்கி இடையிடையே வெளிவராது நின்று விடுதலும் எவரும் அறிந்த விஷயம். பத்திரிகைகள் இப்படியிடையில் நின்றுவிடுதற்கு பத்திரிகைகளை நடத்துபவர் ஏற்று வாசிப்பவர் என்றும் இருபாலாரும் காரணராகவிருக்கின்றார்கள். நம் தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையும் பாத்திரிகை ஆரம்பிக்கும் போது பொதுவாகத் தமிழரின் அபிவிருத்தியை நோக்கி உழைத்தலை விடுத்து கட்சி பிரித்து ஒரு கட்சியாரை இகழ்வதும் ஒருகட்சியாரைப் புகழ்வதுமாகத் தங்களுக்குள்ளேயே பிரிவினைகளை உண்டாக்கிக்கொள்ளுகின்றார்கள். ஒரு சங்கமாகக்கூடி ஒரு பத்திரிகையை நடத்தும் பொழுது சங்க அங்கத்தவர்களுக்கிடையேயுள்ள அந்தரங்க பகைமையை ஒருவரோடு ஒருவர் பத்திரிகை வாயிலாகச் சாதிக்க முயன்று பத்திராசிரியரை இடர்ப்படுத்த தொடங்குகின்றார்கள், பத்திரிகாசிரியர் எறச்சொன்னாள் எருதிருக்க கோபம் இறங்கச்சொன்னால் முடவனுக்குக் கோபம் என்ற பிரகாரம் இருபக்கத்தாரையும் பிரியப்படுத்தவேண்டும் பகைக்க வேண்டும் முடியாதவராய், இருதலைக் கொள்ளியெறும்பு போல் இடர்ப்பட்டு ஈற்றில் பிச்சைவேண்டாந்தாயே, நாயைப் பிடி' என்ற யாசகன் சீலமாய் தமது உத்தியோகத்தையும் விட்டு அதில் தப்பிக்கொள்ள வேண்டி ஏற்படுகின்றது. பேராசையென்னும் பெருங்காற்றும் தமிழர்களாகிய எங்களுக்கிடையே சாடையாக வீசி, இப்படிப்பட்ட நற்கருமங்களையெல்லாம் கீழே வீழ்த்திவிடுவது வழக்கம். சிங்களர் முதலிய மற்றுஞ்சாதியாரெனிலோ, தங்களுக்குள் எவ்வகையான உள்விரோதமிருந்தாலும் பொதுக்கருமங்களில் ஒத்துழைக்குங்குணம் புண்டவர்களாயிருக்கின்றார்கள். இதனாலேயே அவர்கள் எக்கருமத்திலும் அனுசூலமுற இஃதினமையாலேயே நாங்கள் எக்கருமத்திலும் பிரதிசூலமடைகின்றோம்.

சிலபத்திரிகைகள் ஒருவரை ஏசுவதற்கென்றே ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. குறித்தவரை ஏசியொழிந்தபின், எழுத வேறு விஷயமில்லாண்டியாற் சில சமையங்களில் நின்று விடுகின்றன. நெடுங்காலமாக நடைபெற்று வந்த ஒருபத்திரிகை பொருள் முட்டினாற் சிறிது தளர்வுறக்கண்டும், சில அபிமானிகள் அப்பத்திரிகைக்குத்

தம்மாலியன்ற சகாயஞ்செய்து அதனை நன்னிலைக்குக் கொண்டு வர முயலாமல் தனித்தனி ஒவ்வொரு பத்திரிகையைச் சிலநாட்களுக்கு நடத்திவிட்டுப் பின்னர் நடவாதொழிந்த பத்திரிகாசியர் என்ற பேரோடு திருப்தியடைந்து இருந்துவிடுகிறார்,

இனி, பத்திரிகைகளை ஏற்று வாசிக்குந் தமிழ்பிமானிகளைப் பற்றிச் சில கூறும், கூறும் விஷயம் அனுபவசித்தமாதலின் நண்பர்கள் அவ்விஷயமாக எம்மைக் குறை கூறாரென நினைக்கின்றோம். உண்மையான அபிமானம் வைத்துப் பத்திரிகைகளை ஏற்று வாசித்து வருவோர் நந்தமிழ் மக்களுட் சிலரேயாவர். அநேகர் பத்திரிகைகளை ஏற்றுப் படித்தலும் இக்காலத்து நாகரிகத்திலொன்றாகும் என்றெண்ணிப் பத்திரிகைகளை வரவழைத்துப் படிக்கின்றார்கள். அநேகர் முகமனுக்காகப் பத்திரிகையேற்று வாசிக்கின்றார்கள். வேறு பலர் தம்மனைவி மக்கள் சுற்றத்தவர் பொருட்டுப் பத்திரிகைகளை வரவழைக்கின்றார்கள். சிலர் தங்களும் பத்திரிகை எடுத்தாற்றான் தங்கள் பகுதியில் நிகழும் விவாகம் மரணம் வேலை மாற்றம் உத்தியோக உயர்வு என்னுமிவைகள் வேண்டிய காலத்திலே அப்பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்படுமென்ற எண்ணத்தினாற் பத்திரிகையை ஆதரிக்கின்றார்கள். இன்னுஞ் சிலர் 'பணங்கட்டுவது தவறப் போகின்றதா' இப்பொழுது பத்திரிகையை அழைப்பிப்போம், பணம் கேட்டால் வேண்டாம் என்று சொல்லுவோம் என்ற நோக்கத்துடன் பத்திரிகையை அழைப்பிக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட நோக்கங்களுடன் பத்திரிகை எடுப்போருடன் பத்திரிகை மாணேஜரும் ஆசிரியரும் ஊடாடிக் கொள்வது வெகு கஷ்டமாயிருக்கின்றது. பத்திரிகை கிரயத்தைப் பாக்கியின்றி அனுப்பும்படி இவர்களுட் சிலருக்கு எழுதினால், உடனே 'உமது பத்திரிகையை அனுப்புவதை நிறுத்தும்.' என்று ஒரே வாக்கியத்திற் கருமத்தை முடித்துவிடுகின்றார்கள். பத்திரிகை எடுக்கும் ஒருவர் பகுதியில் ஒரு மணமேனும் மரணமேனும் நிகழ்ந்துவிட அதனைப் பத்திரிகாசிரியர் தரமாக விசாரணை செய்து பத்திரிகையில் வெளியிடத் தவறினால், 'உமது பத்திரிகை வேண்டாம்' என்று தெரிவித்து விடுகின்றார்கள் ஒரு பத்திரிகாபிமானி செய்த தானசதருமத்தை நாம் பத்திரிகையில் வெளியிடத் தவறினால் உடனே அவர் உங்கள் பத்திரிகையை ஏற்றுவாசித்தென்ன, அதில் ஒரு புதினமுமில்லை, பத்திரிகை அனுப்பவேண்டாம்' என்று விடுகின்றார். வேறு சிலர் தங்கள் கொள்கைக்கு மாறாகப் பத்திரிகையில் ஏதும் எழுதினால் அதனை நிராகரித்து எழுதுவதை விடுத்துப் பத்திரிகை வேண்டாமென்று விடுகிறார்கள். பத்திரிகைக்கு விஷயதானஞ் செய்வோர் சிலர் பிறரை வரைவின்றிக் கண்டித்து, குதர்க்கம்களையெழுதியும், திருத்துதற்கரிய பிழைகளைப் பொதிந்தும் கடிதங்கள் அனுப்ப பத்திராசிரியர் அவற்றைப் போடப் பின் விற்க, உடனே பத்திரிகை வேண்டாம், என்று நிறுத்திவிடுவார்கள் 'ஒழிந்தசிலர் பத்திரிகாசிரியர் பொதுவாக ஒருவியாசத்தை யெழுதவும், அந்தக் குறைகள் தம்மிடத்திற் காணப்படின தம்மைக்குறித்தே அப்படி எழுதப்பட்டதென நினைத்துப் பத்திரிகாசிரியரோடு விரோதம் பாராட்டுகின்றார்கள். இவ்வாறான பல வசதியீனங்கள் இன்னமும் பத்திரிகாசிரியருக்குண்டு. அவற்றையெல்லாம் இங்கே வெளியிடின் பெரும் கசப்புண்டாகும்.

இவைகளை தமிழ்மக்களாகிய நாங்கள் பத்திரிகைகளைக் கிராமமாக நடத்துவதற்கு இடையூறாகவுள்ள காரணங்களாம். யானும் ஒரு தமிழகத்தான் என்னும் அபிமானம் பற்றி இக்குறைகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளேனாதலின் என்னை ஒருவரும் குறைகூறார். மேலே சொல்லப்பட்ட இக் குறைகளையெல்லாம் நாம் இனிமேலும் அகற்றிவிடல்வேண்டும். உண்மையான அபிமானத்தை வகிக்கவேண்டும் சாதிய பிமானம் பெரிதும் தலைப்படுதல் வேண்டுமே. எங்கள் ஐக்கியஞ் சிறிதுமில்லையெனக் கண்டே சிங்களவர் எங்கள் சனத் தலைவர்களைத் தங்கள் பத்திரிகைகளில் வரைவின்றி வைத்து வருகின்றார்கள். ஒரு தமிழனை அந்நியர் காரணமின்றி வைதால் மற்றும் தமிழர்களும் தனித் தனி தம்மை வைத்தாகமதித்து, அங்ஙனம் வைவாரைக் காரணங்காட்டி அடக்க முயலல் வேண்டும். இல்லையெல் அன்னார் தொடர்பை அறவே அகற்றிவிடுதல் வேண்டும். னேர் பொ. இராமநாதனவர்கள், லேர். அருணாசலமவர்கள் முதலிய சனத்தலைவர்களையும்

தமிழ்ச் சாதியினரையும் கொழும்பிலுள்ள சிங்களப்பத்திரிகைகள் கண்டபடி வைதுவரவும் நமது தமிழ் மக்கள் அப்பத்திரிகைகளை வரவழைத்து நானமின்றிப் படித்து வருகின்றார்கள். லோகமானிய திலகர் தேகவியோகமானகாலத்து இறந்த அம்மகானைக் குறித்து ஆங்கிலேயரால் நடத்தப்பட்ட இந்திய பத்திரிகை ஒன்று குறை கூறியதனிமித்தம், இந்துக்கள் பலர் அந்தப் பத்திரிகைப் பிரதி-களைத் தகனஞ்செய்து கங்கைக்கரையிற் காடாற்றிப் பிரஷ்டஞ் செய்து விட்டனரென்பதை முன்னர் பத்திரிகை வாயிலாக அறிந் துள்ளோம், அப்பத்திரிகை அரைபக்கச் சந்திரன் போற் குன்றி விட்டது. அவ்விதமான அபிமானம் இலங்கைத் தமிழ்மக்களிடத் தில் ஏன் உதிக்க வொண்ணாது. கோடரிக் காம்பு போல்வார் எங்குமுண்டு. அவரை நாம் பொருட்படுத்தாமல், இனியேலும் எங்களிடத்துள்ள குறைகளை அகற்றி, கூடிய விரைவில் கொழும்புமாநகரிலே ஒரு தினசரி ஆங்கிலப்பத்திரிகையும் தமிழ்ப் பத்திரிகையும் நின்று நிலவும்படி செய்தல் வேண்டும், முதல் இந்தக் குறையை நீக்கிவிட்டுப் பின்னரே தமிழ் மக்கள் சுதந்திரங்களின் பொருட்டு வாதாடல் வேண்டும்.

இதில் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை

- தென்னிலங்கையின் சிங்களவர்கள் ஏனைய சமூகங்களுடன் சேர்ந்து சிங்களப் பத்திரிகைகளினூடாக தமிழ்த் தலைவர்களை யும், தமிழர் நலனையும் எதிர்த்து பத்திரிகைகளில் வெளியிடுகி-றார்கள் என்றும், அதை எதிர்கொள்ள வழிகள் வேண்டும் என்கி றார். அவர்களின் பலம் ஒற்றுமையென்றும், நமது பலவீனம் ஐக்கியமில்லாதது என்கிறார். அபிவிருத்தியில் கவனம் செலுத் துவதை விடுத்து குழு குழுவாகப் பிரிந்து ஒருவரையொருவர் தாக்குகிறார்கள் என்கிறார்.
- சிங்களவர்களுடன் சேர்ந்து நம் தமிழ் மக்களை எதிர்த்து இயங் குகிறார்கள் என்கிறார்.
- இந்தியாவில் திலகர் இறந்தபோது ஆங்கிலேயப் பத்திரிகை அவரைத் தூற்றி எழுதியதற்காக மக்கள் அப்பத்திரிகையை தெருவில் வைத்து தீயிட்டதை சுட்டிக்காட்டி ஏன் நாம் அப்படிச் செய்வதில்லை என்கிறார்.
- தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழர்களின் குரல் ஒலிக்கக் கூடிய பத்திரிகைக்கான முன்மொழிவை வரவேற்று, அதன் அவசி யத்தை வலியுறுத்துகிறார். ஒன்றல்ல பல பத்திரிகைகளை நடத்தும் பலம் தமிழர்களுக்கு உள்ளதென்கிறார்.
- தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் நடத்துவதில் எதிர்கொள்ளும் நிதிப் பிரச் சினை குறித்து விளக்குகிறார்.
- சந்தாதாரர்கள் தமது சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளால் பத்திரி கைகளை வேண்டாம் என்கிறார்கள் என்று, தமிழ்ச் சமூகத்தின் பொதுப்புத்தி எப்படி இயங்குகிறது என்பதை விளக்குகிறார்.
- அது தலைநகர் கொழும்பில் வரவேண்டும் என்றும் விதந்துரைக் கிறார்.

இலங்கையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் தோற்றம் 19ம் நூற்றாண் டிலிருந்தே ஆரம்பித்து விட்டன. உதயதாரகைப் பத்திரிகை முதன் முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பத்திரிகை. அது ஒரு தினசரி பத்திரிகை அல்ல. அது கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளால், கிறிஸ்தவ பிரச்சார வழிமுறைகளோடு வெகுஜன விடயங்களையும் தாங்கி வந்தப் பத்திரிகையாக இருந்தது. அதன் பின்னர் வெளிவந்த பத்திரிகைகளும் கூட ஒன்றில் கிறிஸ்தவ மத சார்பாகவே அல்லது அதற்குப் போட்டியாக சைவப் பிரச்சார - சைவ தரப்பினரால் வெளியிடப்பட்டவையாகவும் தான் வெளிவந்தன. இதுவே நீண்ட காலம் நிலைத்து நின்ற நிலை.

1900 இலிருந்து 1930 வரையான காலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 1915-1930க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைக-ளைவிட 1900-1915க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் தான் அதிக பத்திரிகைகள் வெளிவந்துள்ளன. குறிப்பாக இந்தக் காலப்பகுதி யில் அதிகம் செல்வாக்கு செலுத்திய பத்திரிகையாக இந்து சாத னம் பத்திரிகையே இருந்திருக்கிறது. மேலும் உதயதாரகை பத்திரிகையும் இறங்குமுக்கமாக போய்க்கொண்டிருந்த காலம். எனவே ஒரு செல்வாக்கு பெற்ற பத்திரிகையான 'இந்து சாதனம்' பத்திரி

கையிலிருந்து செல்வாக்கு பெற்ற அனுபவசாலிப் பத்திரிகையான ரான திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை கொழும்பில் தமிழ் பத்திரிகை தொடக்குவதில் என்ன கஷ்டம் என்று வினவியதில் நியாயம் இருக் கவே செய்கிறது.

கொழும்பில் 1902ல் வெளிவந்த 'திராவிட கோகிலம்' பத்திரிகை சென்னையை முகவரியாகக் கொண்டு தான் வந்தது. அதிகம் தமிழக விவகாரங்களைத் தாங்கி வந்தது. அதன் பின்னர் 'திராவி டன்', 'ஆதி திராவிடன்' 'திராவிட மித்திரன்', போன்ற தலைப்புக ளைத் தாங்கிய பத்திரிகைகள் உட்பட இன்னும் சில பத்திரிகை கள் கொழும்பில் இருந்து இந்திய வம்சாவளி வாசகர்களை இலக்கு வைத்து வெளிவந்தாலும் அதிகமாக அவை தமிழக விட யங்களைத் தாங்கித் தான் வெளிவந்தன. இப்படி கொழும்பில் இருந்து சில பத்திரிகைகள் வெளிவந்தாலும் 1930ம் ஆண்டு வீர கேசரி என்கிற பத்திரிகை வெளிவரும் வரை ஒரு நிலையான வெகுஜன நாளிதழ் வரவில்லை என்றே கூறலாம். இலங்கையில் முதலாவது பத்திரிகை Colombo Journal வெளியாகி சுமார் நூறாண்டுகளில் தான் வீரகேசரி தோன்றியது. ஈழகேசரியும் இதே ஆண்டு தான் தோன்றியது என்றாலும் அது ஒரு நாடளாவிய தேசிய பத்திரிகையாக திகழவில்லை. அதுவரை சிங்களத் தரப்பு பத்திரிகைகள் மூலம் தொடுத்துவந்த தாக்குதல்களை எதிர் கொள்ள குறிப்பான பத்திரிகைகள் வெளிவரவில்லை என்றே கூற வேண்டும்.

கீழ்வரும் பட்டியலின் மூலம் இந்தக் காலப் பகுதியில் வெளிவந்த சிங்களப் பத்திரிகைகளின் தொகையை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இவற்றில் கணிசமான பத்திரிகைகள் சிங்களத் தேசியவாத உணர்வைத் தூண்டுகிற பத்திரிகைகளாகவும், அதுவே நாளடைவில் சிங்கள பெளத்தரல்லாத சமூகங்களின் அபிலா ஷைகளை மறுக்கிற/எதிர்க்கிற பத்திரிகைகளாகவும் இயங்கின. அப்படிப் பார்க்கும்போது அவற்றுக்கு எதிர்வினையாற்றும் பலமான தமிழ்ப் பத்திரிகை கொழும்பில் இருக்கவில்லை.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அருணாச்சலத்தினதும், தமிழர் மகாச பையினதும் தமிழ் பத்திரிகை தொடக்குவதற்கான முயற்சிக்கு அதிக அளவு தேவைகளும், நியாயங்களும் இருந்திருக்கிறது. ஆனால் அது நிறைவேறவில்லை. அருணாச்சலத்தின் மறைவைத் தொடர்ந்து இந்த முயற்சி கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. அவருக்குப் பின் தமிழர் மகாசபையும் தேய்ந்து, மறைந்து அழிந்தது போலவே இந்த பத்திரிகை முயற்சியும் அப்படியே காற்றோடு கரைந்து விட்டது.

தமிழர் மகா சபை இலங்கை முழுவதற்குமான இயக்கமாக அவர் தொடங்கினாலும், வடக்குத் தமிழர்களே அதில் அதிகம் ஈடுபாடு காட்டினர். ஆனால் அதன் தொடக்கக் கூட்டம் கொழும்பில் தான் நிகழ்ந்தது. அதுபோல பத்திரிகையையும் கொழும்பில் இருந்து வெளியிடுவதற்குத்தான் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அதுவும் ஆங்கி லத்திலும், தமிழிலும் வெளியிடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் ஒன்று உறுதியாகத் தெரிகிறது. தமிழர்கள் மத்தியில் விழிப் புணர்வுக்காக தமிழிலும், சிங்கள, ஆங்கில சக்திகளுக்கு வினை யாற்ற ஆங்கிலத்திலும் கொண்டுவர இந்த முயற்சி எடுக்கப்பட்டி ருப்பதாகவும் நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. அது நிகழ்ந்தி ருந்தால் சிலவேளை இருபக்க உரையாடலுக்கான நல்லதொரு சந்தர்ப்பமாகவும், ஆரம்பமாகவும் அன்றே அது இருந்திருக்கும். பரஸ்பர அரசியல் தெளிவை எட்டுவதற்கும், சக சமூகங்களுக்கு இடையில் கருத்துப்பரிமாறலையும் அன்று ஏற்படுத்தியிருக்கும். அதுவே சிலவேளைகளில் சிக்கல்களை தணித்திருக்கும், ஏன் தீர்த்தும் கூட இருந்திருக்கும். ஆரம்பத்திலேயே அது நிகழ்ந்தி ருந்தால் சிலவேளை அதன் பிறகு இனப்பிரச்சினை 'தேசியப் பிரச் சினையாக' எழுச்சியடையாமலும் கூட இருந்திருக்கும்.

sarawanan.n@thaiivedu.com

1860க்கும் 1916க்கும் இடையில் வெளிவந்த சிங்களப் பத்திரிகைகள்

லங்கா லோகய	1860, 1886	லங்கா லோகய
லக்மினி பஹானா	1862,1864,1865, 1881,1883	லக்மினி பஹானா
லக்ரிவி கிறன	1883	லக்ரிவி கிறன
அருணோதய	1863, 1895	அருணோதய
ருவத் மல்தம	1866. 1889	ருவத் மல்தம
ஞானார்த்த ப்ரதீபய	1866	ஞானார்த்த ப்ரதீபய
சத்ய வினிஷ்வய	1867	சத்ய வினிஷ்வய
சத்ய மார்கய	1867	சத்ய மார்கய
கவட்ட கத்திகயா	1872	கவட்ட கத்திகயா
சத்யலங்கார	1873	சத்யலங்கார
சத்ய சமுச்சய	1873, 1887	சத்ய சமுச்சய
சத்யாலங்காரய	1874	சத்யாலங்காரய
கனமெதிரிய	1876	கனமெதிரிய
சிதுமினி றுவத	1876	சிதுமினி றுவத
லங்கா கவட்டயா	1880, 1883	லங்கா கவட்டயா
சரசவி சந்தரெச	1880	சரசவி சந்தரெச
லக்மினி கிருல	1881	லக்மினி கிருல
லங்கோபகாறய	1881	லங்கோபகாறய
சத்யாலோகய	1881, 1893	சத்யாலோகய
சத்யார்த்த பிரகாஷய	1881	சத்யார்த்த பிரகாஷய
சிங்ஹல மானவகயா	1881	சிங்ஹல மானவகயா
கிரிஸ்தியானிவாத விபாதனிய	1882	கிரிஸ்தியானிவாத விபாதனிய
கசய	1883	கசய
கவட்ட தக்ஷயா	1883	கவட்ட தக்ஷயா
கவட்ட சங்கிராய	1883	கவட்ட சங்கிராய
லக் விதூரவிய	1883	லக் விதூரவிய
வெலந்த மித்தறயா	1884	வெலந்த மித்தறயா
சத்யா சம்ய தர்ஷனய	1884	சத்யா சம்ய தர்ஷனய
சத் சிலுமினி	1884	சத் சிலுமினி
தினகர பிரகாஷய	1885	தினகர பிரகாஷய
தெனுமதி கவட்டயா	1885, 1895	தெனுமதி கவட்டயா
தினாலங்காரே	1886	தினாலங்காரே
கவட்ட அக்ஞனம	1886	கவட்ட அக்ஞனம
ப்ரோர்த்தி சங்கிராவ	1886	ப்ரோர்த்தி சங்கிராவ
லக்ஞபமின	1887	லக்ஞபமின
ரிவிரெச	1888, 1893, 1897	ரிவிரெச
பியமுதஹர	1888	பியமுதஹர
ஹெலதிவி றுவத	1888	ஹெலதிவி றுவத
கவட்ட மித்தறயா	1889	கவட்ட மித்தறயா
சத்யலோகய	1889	சத்யலோகய
கவட்ட தூதயா	1889, 1890	கவட்ட தூதயா
கவட்ட தக்ஷயா	1889	கவட்ட தக்ஷயா
கிறிஸ்தியானி மித்தறயா	1889	கிறிஸ்தியானி மித்தறயா
லங்கா கவட்ட பத்தறய	1890	லங்கா கவட்ட பத்தறய
லங்கா கவட்ட மித்தறயா	1891	லங்கா கவட்ட மித்தறயா
கவட்ட நரேந்திறயா	1891	கவட்ட நரேந்திறயா
ஹிருரெச	1892	ஹிருரெச
சிரிலக சிதுமின	1893, 1894	சிரிலக சிதுமின
கல்யாநோதய	1893	கல்யாநோதய
கவட்ட ராலஹாமி	1893	கவட்ட ராலஹாமி
கல்யாணஷீய	1893	கல்யாணஷீய
பவுலே மித்தறயா	1893	பவுலே மித்தறயா
கவட்டயா	1894	கவட்டயா
சத்யபிரிய	1894	சத்யபிரிய
சத்சிலுமினிரெச	1894	சத்சிலுமினிரெச
கவிமினிநிதன	1894	கவிமினிநிதன

வேடீய லக்மினி	1894	வேடீய லக்மினி
சத்யப்ரதீபய	1895	சத்யப்ரதீபய
சதயாதய	1895	சதயாதய
தின்பதா ப்ரோர்த்தி	1895, 1900	தின்பதா ப்ரோர்த்தி
லங்கா பிரதீபய	1895, 1909	லங்கா பிரதீபய
தூதன பெடே	1895, 1902	தூதன பெடே
ஸ்ரீ லங்கோததங்கய	1895	ஸ்ரீ லங்கோததங்கய
சதமின கிருல	1895	சதமின கிருல
லங்கா மித்தறயா	1895	லங்கா மித்தறயா
கவட்ட கத்தற	1895	கவட்ட கத்தற
பெட்டிஸ்ட் ப்ரோர்த்தி	1895	பெட்டிஸ்ட் ப்ரோர்த்தி
சத் சரசவிய	1896	சத் சரசவிய
வித்யா ப்ரதீபய	1897	வித்யா ப்ரதீபய
சூலாலங்கார	1897	சூலாலங்கார
ஸ்ரீ லங்கோதய	1897	ஸ்ரீ லங்கோதய
கல்யாணாலோகய	1898	கல்யாணாலோகய
சத்பச	1899	சத்பச
சுவரிதோதய	1899	சுவரிதோதய
பக்தி பிரபோதய	1899	பக்தி பிரபோதய
மொரட்டு நரேந்திறயா	1899	மொரட்டு நரேந்திறயா
மெதொதிஸ்த ப்ரோர்த்தி	1900	மெதொதிஸ்த ப்ரோர்த்தி
யுத கோஷாவ	1900, 1904	யுத கோஷாவ
சிதுமினி	1900	சிதுமினி
சிம்ல சமய	1901	சிம்ல சமய
சரசவிய	1902	சரசவிய
கவட்ட அங்கன	1902	கவட்ட அங்கன
கவட்ட ரஜா	1903	கவட்ட ரஜா
லங்கா பஞ்சிஹேவாயா	1903	லங்கா பஞ்சிஹேவாயா
அபிநவ கவட்ட அங்கன	1903, 1910	அபிநவ கவட்ட அங்கன
வித்யாமினிரெச	1904	வித்யாமினிரெச
சிங்ஹல பெளத்தயா	1906	சிங்ஹல பெளத்தயா
வித்யாமின	1907	வித்யாமின
ரிவி கிறன	1907	ரிவி கிறன
வித்யாஹரணய	1907	வித்யாஹரணய
சிங்ஹலயா	1908	சிங்ஹலயா
லங்காதாதய	1908	லங்காதாதய
இர உதாவ	1908	இர உதாவ
கவட்ட அந்தரே	1908	கவட்ட அந்தரே
சத்சந்தகிறன	1908	சத்சந்தகிறன
சிநி அனுராபுர புவத்த	1909	சிநி அனுராபுர புவத்த
ஹிதவாதி	1909	ஹிதவாதி
கவட்ட தருனயா	1909	கவட்ட தருனயா
தினமின	1909, 1915	தினமின
சிங்ஹல	1910, 1913	சிங்ஹல
கவட்ட றால	1910	கவட்ட றால
சிங்ஹல ஜாதிய	1910	சிங்ஹல ஜாதிய
ஆர்ய சிங்ஹல வங்கய	1912	ஆர்ய சிங்ஹல வங்கய
லக்மினி	1912, 1915	லக்மினி
கவட்ட திலக்க	1912	கவட்ட திலக்க
லக் றுவத	1914	லக் றுவத
சிஹல குலங்கன	1916	சிஹல குலங்கன
சரசவி சந்தரெச சஹா சிஹல சமய	1916	சரசவி சந்தரெச சஹா சிஹல சமய
ஸ்ரீ லங்கா கவட்டயா	1916	ஸ்ரீ லங்கா கவட்டயா

BUYERS

If Yathavann Doesn't **Negotiate** at Least
\$10,000 Off The List Price,

He'll Give You **\$2000**
Cash on Closing.

FREE Home Inspection When You Buy With Us.

Sellers

Your Home **SOLD** in 60 Days
Guaranteed!

OR I'LL SELL IT FOR FREE**

**SOME CONDITIONS MAY APPLY

For More Information On My
Exclusive Guaranteed Sales Program

ORDER A FREE REPORT BY VISITING
WWW.HOUZZVALUE.CA

Free Home Evaluation.
No Cost. No Obligations

RE/MAX

Crossroads Realty Brokerage Inc.
Independently Owned & Operated
Off: 416.491.4002

YS

**YATHAVANN
SELVARAJAH**
Sales Representative

416-992-4474

சாதியத்தை அதன் சொற்களைக் கொண்டே தகர்க்கும் பிரதி

- ச. சத்யதேவன்

1829 ம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் நேபாளத்தில் பணியிலிருந்த இயற்கையியலாளரும் இன-வியலாளருமான B.H. ஹொட்சன் அவர் களிடம் அவரது நண்பரான பௌத்தமத அறிஞர் ஒருவர் சமஸ்கிருதத்திலிருந்த பௌத்தமத உரையாடற் பிரதியொன்றைக் காட்டுக்கின்றார். அக்காலகட்டத்தில் ஹொட்சன் பௌத்த நூல்களை தேடிச்சேகரித்துக் ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தார். குறித்த சமஸ்கிருதப்பிரதியைக் கொண்டு வந்து காட்டிய பௌத்த அறிஞர் அப்பிரதியை நீண்டநாட்களாக ஹொட்சனிடம் காட்டுவதற்கு முயற்சித்து வந்ததாகக் கூறியதுடன், அப்பிரதியை வைத்திருந்தவரிடமிருந்து மூன்று நான்கு நாட்களில் திருப்பித் தருவதாக உறுதி மொழியளித்து இரவல் பெற்றுவந்ததாகவும், அதனால் அதை ஹொட்சனிடம் கையளிக்க முடியாது எனவும் தெரிவித்தார். அவரது வார்த்தைகளால் ஆர்வம் தூண்டப்பெற்ற ஹொட்சன் அதனை மொழிபெயர்க்க சிறிது காலத்துக்கு இரவல் தரும்படி குறித்த பௌத்த அறிஞரை சம்மதிக்க வைத்து பிரதியை வாங்கிக் கொண்டார். குறித்த சமஸ்கிருதப் பிரதியை புரிந்துகொள்ள அவர் காசியைச் சேர்ந்த பிராமண பண்டிதரான நண்பர் ஒருவரிடம் காண்பித்தபோது, அப்பிராமணர் கடுமையாக கோபம் கொண்டதுடன் இவ்விடயத்தில் தொடர்ந்து ஒத்துழைக்க மறுத்துவிட்டார். ஆயினும் அப்பிராமண பண்டிதரின் உதவியின்றியே அவர் அப்பிரதியை மொழிபெயர்த்துத் தெரிந்து கொண்டார்.

போன்று பிராமணர்களை விளித்து 26 வினாக்களை எழுப்பி அது னூடு உடைக்க முடியாமல் கெட்டிப்பட்டுப் போயுள்ள சனாதன சாதியக் கருத்துகளை துளைத்து தகர்ப்பது என்ற பொருளில்

B.H. ஹொட்சன்

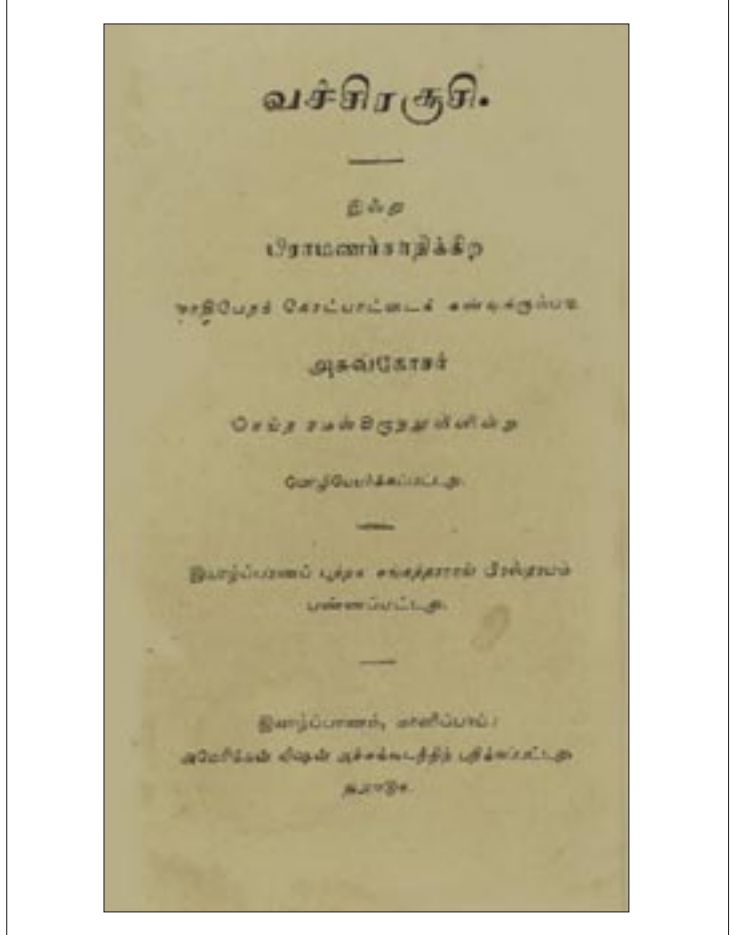
மனுஸ்மிருதி உள்ளிட்ட பிராமணிய நூல்களிலிருந்து அநேக மேற்கோள்களுடன் பிரமாணியத்தை அதன் சொற்களைக் கொண்டே தாக்கும் மதிநுட்பமான விவாதப்பிரதியே அந்நூல் என்பதைப் புரிந்துகொண்ட ஹொட்சன் அதை இந்தியாவில் கிறித்தவத்தை வளர்க்க விரும்புவோர் கற்றறியவேண்டும் என்பதை சுட்டி, மேல குறிப்பிட்ட விடயங்களுடன் 'றோயல் ஏசியாட்டிக் சொசைட்டி'யின் செயலாளருக்கு தன் மொழிபெயர்ப்பை அனுப்பி வைத்தார். றோயல் ஏசியாட்டிக் சொசைட்டியின் அனுமதியோடு 1835ல் London, J. Murray and Parbury, Allen & Co. வெளியிட்ட அப்பிரதியின் பெயர் 'வஜ்ர சூசி' (Vajra Suchi). அதனை எழுதியவர் குசானப் பேரரசர் கனிஷ்கர் காலத்தில் பௌத்த ஆன்மீகத் தலைவராக இருந்த மகாயன பௌத்த தத்துவவாதியும் சமஸ்கிருத மகாகவியுமான அஸ்வகோசர். காளிதாசருக்கு முந்திய மிகச் சிறந்த சமஸ்கிருத இலக்கியமாகக் கருதப்படும் 'புத்த சரித'த்தை எழுதியவரும் இவரே. புத்தசரிதம் கி.பி. 5ம் நூற்றாண்டில் சீன மொழியிலும் 8ம் நூற்றாண்டில் திபெத்திய மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அத்துடன் தன் காலத்தில் மக்களின் வழக்குமொழியில் அமைந்திருந்த பௌத்த நூல்களை செவ்வியல் சமஸ்கிருதத்திற்கு மொழிபெயர்த்த முதல்வரும் அஸ்வகோசரே.

கடினமான தாதுப் பொருட்களைக் துளைக்கும் வைர ஊசி

'வஜ்ர (வயிர) சூசி (ஊசி)' என்று பெயர் வழங்கப்பட்டது. பிராமணத்துவம் (Bhraminhood) என்றால் என்ன என்ற கேள்வியோடு ஆரம்பிக்கும் வஜ்ர சூசி, உயிர் (ஜீவன்), உடல் (சரீரம்), ஞானம், ஆச்சாரம், கர்மா, தொழில் (வேத பாரண்யம்) இவைகளில் எதில்

பிராமணத்துவமோ அல்லது சனாதன நால்வருணப் பாகுபாடோ இருக்கிறது என்கிற கேள்விகளை எழுப்புகின்றது. மேலும் மனுஸ் மிருதி போன்ற பிராமணப் புனிதநூல்கள், புராணங்களில் உள்ள ஒன்றுக்கொன்று முரணானதும் பொய்யானதுமான கருத்துக்களை உதாரணங்களாகக் காட்டி பிறப்பால் சாதி உருவாகுவதாக கட்டமைத்து நிலைநிறுத்திய சனாதன சாதியக் கருத்தியல்களையும் அதன் மூலம் உருவாக்கிய பிராமணிய மேலாதிக்கத்தையும் மதிநுட்பமாக சிதறடிக்கிறார்.

மிகச் சிறந்த தர்க்க மேதமையுடன் எழுதப்பட்டு 1900 வருடங்களுக்கு மேலாகியும் அஸ்வகோசரின் நூல் இன்றும் சமூகநீதிக்காக செயற்படுபவர்களின் கைகளுக்கு ஒரு வைர ஊசியாகவே இருக்கிறது.

கிறது. தமிழில் வஜ்ரசூசி கிறிஸ்தவ மதப்பரப்புக்கைத் தேவையின் பொருட்டே முதலில் இலங்கையில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட தாயினும்...

‘தமிழ்நாட்டிலுள்ளவர்கள் தாங்கள் கைக்கொண்டு வருகின்ற சாதிபேதக்கோட்பாடு தங்கள் சாஸ்திரப் பிரமாணங்களுக்கு வி-ரோதமென்பதை உய்த்துணர்ந்து முந்தின அறியாமையை நீங்கி, அறிவில் அதிகரிப்பதற்கு உபயோகமானதாயிருக்குமென்று கருதி, கிறிஸ்து மார்க்க புத்தக சங்கத்தார் இதை அச்சிற்-பதிப்-பித்தார்கள்.’

என்ற பதிப்புரைக் குறிப்போடு 1851ம் ஆண்டு ‘வச்சிர சூசி’ என்னும் பெயரில் ‘இயாழ்ப்பாணப் புத்தக அச்சுக்கூடம், மானிப்பாய் அமெரிக்க மிஷன் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சடிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

வச்சிரசூசி - இஃது - பிராமணர் சாதிக்கிற சாதிபேதக் கோட்பாட்டை கண்டிக்கும்படி - அசுவகோசர் - செய்த சமஸ்திருத்த தினின்று - மொழி பெயர்க்கப்பட்டது - யாழ்ப்பாண புத்தக அச்சுக்கூடத்தால் பிரஸ்தாபம் பண்ணப்பட்டது - இயாழ்ப்பாணம், மானிப்பாய்: அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது - 1851’

என்ற தமிழ்த் தலைப்பு பக்கத்தோடும்

Vajra Suchi; The Needle of Adamant; or the Original Divine Institution of Caste. Examined and refuted by the Buddhist Pandit Ashwaghoshha.

ஆங்கிலப் பதிப்பு விவரக்குறிப்போடும் முதற்பதிப்பில் 2,000 பிரதிகள் அச்சடிக்கப்பட்டது. இது மிசனரிகளின் இலவச வெளியீடுகளில் ஒன்றாகவே இருக்கவேண்டும். ஹோட்டிசன் அவர்களின் ஆங்கில மொழியாக்கம் மூலம் இந்நூல் பற்றி அமெரிக்க மிசனரிகள் அறிந்தபோதிலும் இக்குறுநூல், சமஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதாக பதிப்புரை குறிப்பிடுகிறது. அஸ்வ கோசரின் மூலப்பிரதியின் தமிழாக்கம் மணிப்பிரவாள நடைக்கு அண்மித்தாக அனேக சமஸ்கிருத கலைச் சொற்களை ஒலிபெயர்ப்பாக கொண்டுள்ளது. தேவையான சமஸ்கிருத கலைச் சொற்கள் மற்றும் சனாதனக் கருத்தாங்களுக்கு அடிக்குறிப்புகளில் விரிவான விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் சில இடங்களில் பதிப்பாளர்களின் கருத்துக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

அவ்வகையில் இக்குறுநூல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த தமிழ் சமஸ்கிருத இருமொழிப் புலமை மரபின் செழுமையையும், சனாதன நூல்களில் உள்ள புலமையையும் காட்டுவதோடு பதிப்பியல் நோக்கில் இலங்கைத் தமிழ்ப் பதிப்புலகின் மிகச் சிறந்ததெரு ஆரம்பத்தை உறுதிப்படுத்துகின்ற இன்னொரு சாட்சியாகவும் அமைகிறது.

வஜ்ர சூசியை சமூகநீதி சாதீய எதிர்ப்பு என்ற தன்மையோடு தமிழில் அணுகியவர் பௌத்தம், பிராமணிய எதிர்ப்பு, தலித் விடுதலை ஆகியவற்றை இணைத்து செயற்பட்ட அயோத்திதாச பண்டிதர் ஆவார். அவர் தமது ‘தமிழன்’ இதழில் வஜ்ரசூசியின் தமிழாக்கத்தை வெளியிட்டார். இது பின்னர் ‘வஜ்ர ஊசி அல்லது மாணிக்க ஊசி என்னும் ஜாதி கண்டனம்’ என்ற தலைப்பில் ‘அஸ்வ கோஷா போதிசத்துவர் அவர்களால் சமஸ்கிருத பாஷையில் செய்யப்பட்டு தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது’ என்ற ஆசிரியர் பற்றிய குறிப்போடும் தனிவெளியீடாக வெளியிடப்பட்டது என அறிய முடிகிறது. கோலார் தங்கவயல் சாம்பியன் ரீப்ஸ் ஸ்ரீசித்தார்த்த புத்தகசாலை வெளியீடாக வஜ்ர சூசியின் தமிழாக்கத்தை ‘ஓர் தர்மப் பிரியன்’ என்பவர் 1899 ஜூன் 12 திகதியிட்டு எழுதப்பட்ட முகவுரையோடு 1921ல் மூன்றாம் பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளார். இம்மூன்றாம் பதிப்பை ‘போதி’ ஆகஸ்ட் 2005 இதழ் மீள் பிரசுரம் செய்திருந்தது.

வஜ்ர சூசியின் அண்மைய மொழிபெயர்ப்பு ‘வைர ஊசி - பௌத்த சமயத்தின் சாதி எதிர்ப்பு முதல் நூல்’ என்ற தலைப்பில் ‘சிவ. முருகேசன்’ அவர்களது மொழிபெயர்ப்பில் 2014ல் ‘சந்தியா பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. சரளமான நடையில் அமைந்த இம்மொழிபெயர்ப்பில் கூடுதலாக வஜ்ரசூசியின் பின்னர் அதே தலைப்பில் எழுதப்பட்டதாக கருதப்படும் 108 உபநிடதங்களில் ‘லாம வேதத்தை’ சார்ந்ததாக கருதப்படும் ‘வஜ்ர ஸூசி’ என்ற உபநிடதத்தின் குறித்த பகுதிகளும், பாரதியார் எழுதிய ‘பிராமணன் யார்?’ என்ற கட்டுரையும் சேர்த்து தரப்பட்டுள்ளது. பிற்சேர்க்கைகளாக வஜ்ர சூசியில் சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்துக்களுக்கு இணையாக மற்ற இந்துப் புனித நூல்களில் வரும் கருத்துக்களும், பிராமணர் அல்லாத இந்து தெய்வங்களும் புனிதர்களும் பற்றிய விபரங்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

வச்சிரசூசி தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டு 150 ஆண்டுகளாகின்றன. ஆயினும் அதன் பதிப்புரையில் குறிப்பிட்ட ‘தமிழர்கள் தாங்கள் கைக்கொண்டு வருகின்ற சாதிபேதக்கோட்பாடு தங்கள் சாஸ்திரப் பிரமாணங்களுக்கு வி-ரோதமென்பதை உய்த்துணர்ந்து முந்தின அறியாமையை நீங்கி, அறிவில் அதிகரிப்பதற்கு உபயோகமானது’ என்ற சொற்கள் இன்றைக்கும் பொருத்தமானதாகவும் தேவையானதாகவும் இருக்கின்றதால் வஜ்ரசூசி பரவலாக வாசிப்படவேண்டியது அவசியமாகும்.

sathiyathevan.s@thaiveedu.com

MORTGAGE SOLUTIONS

SAVE
UPTO

75%

REFINANCE

**MONTHLY
SAVING**

\$2,409

		Before	After
Mortgage Payment	\$320,000 @ 2.90%	\$1,498.02	-
Auto Loan	\$21,000 @ 7.50%	\$764.25	\$0.00
Line of Credit - 1	\$16,000 @ 6.50%	\$566.67	\$0.00
Line of Credit - 2	\$12,500 @ 7.00%	\$447.92	\$0.00
Credit Card - 1	\$ 8,800 @ 12.00%	\$352.00	\$0.00
Credit Card - 2	\$ 5,200 @ 19.00%	\$238.34	\$0.00
Store Card	\$ 3,000 @ 24.00%	\$150.00	\$0.00
New Mortgage	\$386,500 @ 2.9%		\$1,605.00
Total Debt		\$ 386,500.00	\$ 386,500.00
Total Payment		\$4,014.20	\$1,524.55

KIRUBA THANABALASINGHAM

Mortgage Agent Lic# M12002440

info@mortgagesolutions.ca

www.MortgageSolutions.ca

Ultimate Mortgage and Finance Solutions Inc. Lic#11995

**Prime + 1%
Lower Rate**

\$50,000

EQUITY LOAN

**GET APPROVED
WITHIN 24 HOURS**

416.298.2777

\$375_{Mo.}

MARKHAM & STEELES - BLUE BUILDING

B105 - 3341 Markham Road, Toronto, ON M1X 0A5

உலகின் முன்னணி காணி,
வீடு விற்பனை நிறுவனமான
RE/MAX முதல் தடவையாக
யாழ்ப்பணத்தில்

RE/MAX
NORTH REALTY
Each office is independently owned and operated

கனடாவிலிருந்து தாயகத்தில்
எய்யாகத்திலும் வீடு காணி
வாங்க விற்க சிறந்த ஒரு நண்பர்
உங்களை வழிநடத்த

LKR 15,000,000 CAD \$ 109,025

Beach Side Land for sale in Pothuvil
(Sangamam Village, Thirukovil)
Land Size: 01 Acre

LKR 77,500,000 CAD \$ 574,582

Famous and spacious Commercial
Building For sale in Prime Location Jaffna
Land Size - 34 Perch • Building Size - 5358sqft

LKR 140,000,000 CAD \$ 1,015,257

Famous Palmera Eco Resorts for sale
in Nilaveli, Trincomalee
Land Size - 143 Perch • Total Sqft - 38,932

LKR 6,000,000 CAD \$ 43,236

House For Sale
in Memorial Lane, Manipay
Land size - 16.05 Perch

LKR 5,000,000 CAD \$ 35,449

House For Sale
in Urumpirai West
Land size - 41.9 Perch

LKR 28,000,000 CAD \$ 204,219

Brand New 2 Story House
For Sale in Vannarpannai
Land Size - 23.1 Perch

LKR 10,000,000 CAD \$ 70,877

Land for sale in Kanagar village,
Pottuvil
Land Size - 732 Perch

LKR 2,800,000 CAD \$ 20,476

Land For Sale
in Muthamil Road, Kottaddy
Land Size - 13.2 Perch

LKR 6,800,000

SOLD

House For Sale in Thinaveli
Land Size - 23.12 Perch

LKR 22,000,000 CAD \$ 159,281

Land for sale in Tanankilappu,
Chavakachcheri
Total Land Size - 110 Larchams

LKR 2,000,000 CAD \$ 14,450

Land For Sale in Valvettithurai
Land Size - 30 Perch

LKR 2,100,000

SOLD

Land for sale in 3rd Cross St,
Paasaiyoor
Land Size - 30 Perch

LKR 4,000,000 CAD \$ 28,937

Land For Sale in Valvettithurai
Land Size - 60 Perch

LKR 9,000,000 CAD \$ 65,480

Land For Sale in Valvettithurai
Land Size - 83.8 Perch

LKR 12,000,000 CAD \$ 87,692

House with Land For Sale
in Allarai North
Land Size - 125perch

LKR 600,000,000 CAD \$ 4,395,926

Luxurious Business complex For Sale
in Kiramakottu Junction Point Pedro
Land Size - 61 Perch • Total Sqft - 50,771

LKR 27,500,000

SOLD

Two Story Luxury House
For Sale in Nallur
Land Size - 10 Perch

LKR 36,000,000 CAD \$ 262,381

Land For Sale
in Palaly road, Vasavilan
Land Size - 150 Perch

LKR 3,000,000 CAD \$ 21,677

Land for Sale in Valvettithurai
Land Size - 45 Perch

LKR

SOLD

Land For Sale in Kaithady
Land Size - 38 Perch

Lathan Varatharajah
Broker Owner
+94 76 493 3331
lathan@remaxnorth.lk

Sarmilin Rajeevan
Real Estate Representative
+94 77 227 6498
sarmilin@remaxnorth.lk

வீடு, காணி வியாபாரம் வாங்க விற்க
நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள் நம்புபவ
விற்பனை முகவர்கள் ஒரே முகவரியில்

+94 77 566 0000 • +94 21 468 0780

www.remaxnorth.lk

TTIC Kannathiddy Road,
Jaffna, Sri Lanka

Nitharsan Antonrassa
Real Estate Representative
Mobile: +94 77 222 0243
nitharsan@remaxnorth.lk

M.T. Mohamed Ismail
Real Estate Representative
+94 77 221 0916
ismail@remaxnorth.lk

தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின்

விருது விழா - 2021

- உஷா மதிவாணன்

கனடிய தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2021 ஆண்டுக்கான விருது வழங்கும் விழா, கோவிட் நோய்த்தொற்றின் காரணமாக மெய்நிகர் வழியாக டிசம்பர் மாதம், 4ம் தேதி, 2021 அன்று வெற்றிகரமாக நடந்தேறியது. தமிழால் இணைவோம் என்பதற்கேற்ப பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் தமிழ் அன்பர்கள் உற்சாகமாக பங்கேற்க, இயக்குனர் ராம்பரஷன் வழிநடத்த இவ்விருது விழா மிக சிறப்பாக நடந்தது.

விழா, கனடிய தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் உந்துசக்தியாக ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து இயங்கி வரும் பேராசிரியர் AJV சந்திரகாந்தன் அவர்களின் உரையோடு ஆரம்பித்தது. இவ்வியக்கத்தின் உலகளாவிய தன்மையும், தமிழ் இலக்கியத்தை உலகெங்கிலும் பரப்புவதற்கு, அவற்றை பிற மொழிகளில் மொழி பெயர்ப்பது எவ்வளவு அவசியம் என்பதும் அவரால் வலியுறுத்தப்பட்டது. அடுத்துப் பேசிய தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் தலைவரான மானுவேல் ஜேசுதாசன் அவர்கள் இந்த இயக்கத்தினை மென்மேலும் சிறப்பாக வளர்த்தெடுக்க உலகில் இருக்கும் தமிழர் அனைவரின் பங்கும் எவ்வளவு தேவையானது மற்றும் அவசியமானது என்பதை எடுத்துரைத்தார்.

திரு. முத்துலிங்கம் அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினர்களான நடிகர் சிவகுமார் அவர்களையும் கவிஞர், ஆவணப்பட இயக்குனர் ரவி சுப்ரமணியம் அவர்களையும் அறிமுகப்படுத்தினார். கனடிய இலக்கியத் தோட்டத்தினை எவ்வாறு பிரமாண்டமான தோட்டமாக மாற்ற வேண்டும் என்ற தனது கனவினை அவர் விவரித்தபோது, அவரது செயல்பாடுகளை அறிந்த மற்ற அனைவருக்கும் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகள், கொடையாளர்களின் முக்கியத்துவம் என்ன என்பதும் மீண்டும் நினைவுறுத்தப்பட்டது.

நடிகர் சிவகுமாரின் உரை அவரது இலட்சியமான திருக்குறளை சாதாரண, பாமர மக்களுக்குக் கொண்டு செல்வது என்பதன் அடிப்படையில் இருந்தது. அதற்கு முன்னுதாரணமாக பெரும் தலைவர்கள், கலைஞர்கள் மற்றும் வாழ்க்கை சம்பவங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஐந்து கதைகளை மிக சுவாரசியமாக அனைவருக்கும் எடுத்துரைத்தார். அதற்கு முன்பே இந்த இயக்கத்திற்கு அவரது பங்களிப்பாக தொடர்ந்து ஒரு தொகையை அளிக்கப்போவதாக அறிவித்தது மிகவும் நெகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

பாடகர், கவிஞர், ஆவணப்படத் தயாரிப்பாளர், இயக்குனர் என்ற பன்முக ஆளுமையான திரு. ரவி சுப்பிரமணியம் அவர்களின் உரையும் மிகவும் சுவாரசியமாக இருந்தது. சங்க காலத்திலிருந்து பாரதிதாசன் வரை எவ்வாறு கவிதைகளும் பாடல்களும் இசையுடன் இணைந்து இருந்தன, புதுக்கவிதைகள் வந்தபிறகு எவ்வாறு இசை இவற்றிலிருந்து வேறுபட்டு விட்டது என்பதை அழகாக எடுத்துரைத்தது மட்டுமல்லாமல், அவை இணைந்து அளிக்கப்பட்டால் வரக்கூடிய பேரானந்த அனுபவத்தையும் அழகாக அவர் எடுத்துரைத்தார்.

இலக்கியத் தோட்டத்தின் புதிய இயக்குனராக பங்கேற்றுள்ள

தொழிலதிபர் திரு. ராஜா மகேந்திரனின் சிறு உரைக்குப் பின், 2021ம் ஆண்டின் விருது வழங்கும் நிகழ்வு ஆரம்பித்தது.

பெருந்தேவி
- கவிதை விருது

தற்சமயம் நியூயோர்க் மாகாண சியானா கல்லூரியில் இணைப் பேராசிரியராக கடமையாற்றி வரும் கவிஞர் பெருந்தேவி, தமிழ்

நவீன கவிஞராகவும் எழுத்தாளராகவும் 1990களிலிருந்து இயங்கி வருபவர். இதுவரை இவருடைய 9 கவிதை தொகுப்புகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இவர் பரிசோதனை ரீதியான கவிதை முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருவதுடன் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். தனித்துவமான கவிமொழி கொண்ட இவர் கவிஞர்களில் தனித்து தெரிகிறார்.

பெருந்தேவி தனது ஏற்புரையில், நவீன கவிதையின் புது பாணி எழுத்துக்கு, புது முறையான கவிதை பொருளுக்கு கிடைத்த அங்கீகாரமாக இவ்விருதினை ஏற்றுக்கொள்வதாக குறிப்பிட்டார். பெண் கவிஞர்கள் சமூகத்தில் எதிர்கொள்ளும் நிலையை சில வார்த்தைகளில் மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார்.

பா. கண்மணி
- புனைவு விருது - நாவல் 'இடபம்'

வங்கிப் பணியிலிருந்து விருப்ப ஓய்வு பெற்றபின் தீவிர வாசிப்பை மேற்கொண்டவர். சிறுகதைகளும் குறுநாவலும் எழுதியுள்ளார். கால்நூற்றாண்டு காலமாக பங்குச்சந்தை வணிக அனுபவமும், கூர்மையான அவதானிப்பும் 'இடபம்' என்ற நாவலை எழுதத்

தூண்டியது. முன்னொருவரும் செல்லத் துணியாத துறையில் இறங்கி, புதிய சொல்முறையில் உருவாக்கிய நாவல் உயர்ந்து நிற்கிறது.

அனைவரும் படித்து அனுபவிக்க வேண்டிய நாவலான இடபத்தை எழுதிய கண்மணி தனது ஏற்புரையில், இந்நாவல் தனக்கு நிகழ்ந்தது என்பதை குறிப்பிட்டார். இவ்விருது தன்னை மீண்டும் எழுதத் தூண்டுகிறது என்பதையும் கூறினார்.

பி.ஜெ. டிலிப்குமார்

- இலக்கிய சாதனை சிறப்பு விருது

பி.ஜெ. டிலிப்குமார் கனடாவில் 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இயங்கும் காத்திரமான தாய்விடு மாத இதழின் முதன்மை ஆசிரியராவார். உலக இதழ்களின் தரத்துக்கு நிகராக தாய்விடு இதழை

வடிவநேரத்தியிலும், உள்ளடக்கத்திலும் சிறப்பாக அமைத்து வெற்றிகரமாக நடத்தி வருபவர். அரங்க ஆற்றுகையிலும் பெரிதும் மதிக்கப்படும் நடிக்கான இவர் ஆண்டுதோறும் நடத்தி வரும் அரங்கியல் விழாக்களும் மிகவும் பிரபலமானவை. கருத்தரங்குகள், சிறுகதை, கவிதைப் போட்டிகள் மூலமும் தமிழ் வளர்ச்சிக்காக இவர் பாடுபட்டு வருகிறார்.

தாய்விடு மாத இதழின் அனைத்து உறவுகளின் சார்பாக இவ்விருதினை பெற்றுக்கொள்வதாக தனது உரையை ஆரம்பித்த டிலிப்குமார் அவர்கள், இவ்விதழை முதலில் ஆரம்பித்த திரு. ராம். சிவதாசன் அவர்களையும் இவ்விதழை மேம்படுத்திய மறைந்த நண்பர் ஓவியர் கருணா வினசன்ட் அவர்களையும் முதலில் நினைவுகூர்ந்தார். தொடர்ந்த அவரது உரை, தாய்விடு இதழுக்கு

மற்றவர்களது பங்களிப்பினைக் குறித்து மட்டுமே இருந்தது. இது, டிலிப்குமாரின் மேன்மையை காட்டியது.

லோகதாசன் தர்மதுரை

- பிறமொழி இலக்கிய விருது - The Sadness of Geography

லோகதாசன் (தாஸ்) தர்மதுரை கணினி தகவல் அமைப்புத் துறையில் கனடாவில் பணி புரிந்து வரும் ஓர் எழுத்தாளர். போர்ச்சூழல் காரணமாக இலங்கையை விட்டு வெளியேறி, முப்பத்திரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு தன் அனுபவங்களை The Sadness of

Geography என்ற தலைப்பில் சுயசரிதையாக எழுதினார். இவருடைய நூலுக்கு உலகம் முழுவதும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் (நிலவியலின் துயரம்) நல்ல வரவேற்புக் கிடைக்கிறது.

வீரகத்தி சுதர்ஷன்

- தமிழ் தொண்டு விருது

தற்போது ஹாட்லி கல்லூரி உப அதிபராக கடமையாற்றிவரும் இவர், ஆரம்பத்தில் இருந்தே தமிழ் மீதும் தமிழ் கல்வி மீதும்

மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் பணியாற்றினார். போர்ச்சூழல் காரணமாக அவதியுறும் மாணவர்களுக்கு கல்வி புகட்டுவதிலும் அவர்கள் முன்னேற்றத்திலும் மிகுந்த அக்கறைகொண்டு உள்ளார்ந்த கடமையுணர்வுடன் இவர் சேவை புரிந்து வருகிறார்.

கனடிய தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் இயக்குனர் 'காலம்' செல்வம் அவர்களின் நன்றியுரையுடன் விழா இனிதே முடிவுற்றது.

usha.mathivanan@thaiivedu.com

வெவகம : சமூக பொருளாதார மாற்றங்களும்

சாதி உறவுகளும்

ஆங்கில மூலம்:

- ஜயந்த பெரேரா

தமிழில்:

- க. சண்முகலிங்கம்

இலங்கையின் கிராமிய சமூக அடுக்கமைவின் புதிய பரிமாணங்கள் (New Dimensions of Social Stratification in Rural Sri Lanka) என்ற நூலை ஜயந்த பெரேரா என்னும் ஆய்வாளர் 1985ம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். இலங்கை லேக்கவுஸ் பிரசுர நிறுவனத்தின் வெளியீடாக இது வெளியாயிற்று. சசெக்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத் திற்கான ஆய்வாக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வேட்டைச் சில திருத்தங்களோடு ஜயந்த பெரேரா இந்நூலாக வெளியிட்டார்.

ஜயந்த பெரேரா தமது ஆய்வுக்கான களவேலையை வடமத்திய மாகாணத்தின் அனுராதபுரத்தின் 'வெவகம' என்ற கிராமத்திலும் மத்திய மாகாணத்தின் கண்டி மாவட்டத்தின் 'நுவரகம' என்ற கிராமத்திலும் நிகழ்த்தினார். வெவகம உலர்வலயக் கிராமம், நுவரகம ஈரவலயக் கிராமம். இவ்விரு கிராமங்களுக்கும் இடையே ஒரு பொதுத்தன்மையும் உண்டு. இரண்டும் கண்டிச் சிங்களவர்கள் வாழும் கிராமங்களாக இருந்தன. இவை கண்டி அரசர் காலத்தில், கண்டி அரசின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்தன. 1815ல் பிரித்தானியர் கண்டியைக் கைப்பற்றிய பின்னர் அங்கு ஏற்பட்ட சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள், இம்மாற்றங்களின் பயனாக சமூகக் கட்டமைப்பு, வர்க்கம் சாதி என்பனவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் என்பனவற்றை அறிந்துகொள்வதற்கு இந்நூல் உதவுகிறது. மேலும் உலர் வலயமான வெவகம், ஈரவலயக் கிராமமான நுவரகம என்ற இரண்டையும் ஒப்பீடு செய்வதற்கும், ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் இது உதவுகின்றது.

இக்கட்டுரையில் வெவகம என்ற கிராமத்தின் சமூக முறைமை அங்கு ஏற்பட்ட சமூக அடுக்கமைவு மாற்றங்கள் என்பன பற்றி ஜயந்த பெரேரா கூறியிருப்பவை சுருக்கமாக எடுத்துக்கூறப்படும். வர்க்கம், சாதி என்ற இரண்டைப் பற்றியும் ஆய்வாளர் விரிவாக ஆராய்கிறார். ஆயினும், சாதிக்கட்டமைப்பு, வெளியாட்களின் குடியேற்றம் காரணமாக அக்கட்டமைப்பில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் என்பனவே பிரதானமாக இக்கட்டுரையில் எடுத்துக் கூறப்படும். வர்க்கம், சாதி என்பன ஒன்றோடொன்று பிரிக்க முடியாத தொடர்பு உடையவையாதலால் வர்க்கக் கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் பற்றியும் எடுத்துக் கூறப்படும்.

வெவகம: நுவரகலாவியின் புராணக் கிராமம்:

கண்டி இராச்சியத்தின் பகுதியாக இருந்த அனுராதபுர மாவட்டம் முன்பு 'நுவரகலாவிய' என அழைக்கப்பட்டது. கண்டியின் தலை நகரில் இருந்து தூரத்தில் வெவகமவின் இட அமைவு இருந்தது. அதன் உலர்வலயக் காலநிலையும், புவியியல் இயல்புகளும் அதனை நுவரகமவில் இருந்து வேறுபடுத்தின. நுவரகலாவிய காடுகள் அடர்ந்த பரந்த பிரதேசம். அது கண்டியில் இருந்து தனிமைப்படுத்தும் இருந்தது. நுவரகலாவியவின் வன்னிச் சிற்றரசுகள் கண்டி அரசனுக்குத் திறை கொடுத்து அவரது இறைமையை ஏற்றிருந்தன. நுவரகலாவியவிற்குப் பொறுப்பான திசாவ என்னும்

அதிகாரி வரிகளை அறவிட்டுக் கண்டி அரசனுக்குரியதைக் கொடுத்து வந்தான். பிரித்தானியர் ஆட்சியில் வடமாகாணத்தின் பகுதியாக இருந்த நுவரகலாவிய 1873ல் வடமத்திய மாகாணத்தின் பகுதியாக மாற்றப்பட்டது. அரசாங்க அதிபரின் அலுவலகம் அனுராதபுரத்தில் அமைந்திருந்தது. அரசாங்க அதிபரின் கீழ் ரட்டே மஹாத்தயா என்ற அதிகாரி இருந்தார். அவரின் சிபாரிசுப் படி அரசாங்க அதிபரால் நியமிக்கப்பட்ட கிராமத் தலைமைக்காரன் (விதானை) ஒருவரின் கீழ் பல கிராமங்கள் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டிருந்தன. வெவகம தலைமைக்காரன் பிரிவின் ஏனைய எட்டுக் கிராமங்களும் வெவகமவிற்கு அப்பால் தனிமைப்பட்டும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பற்று ஒதுங்கியும் இருந்தன.

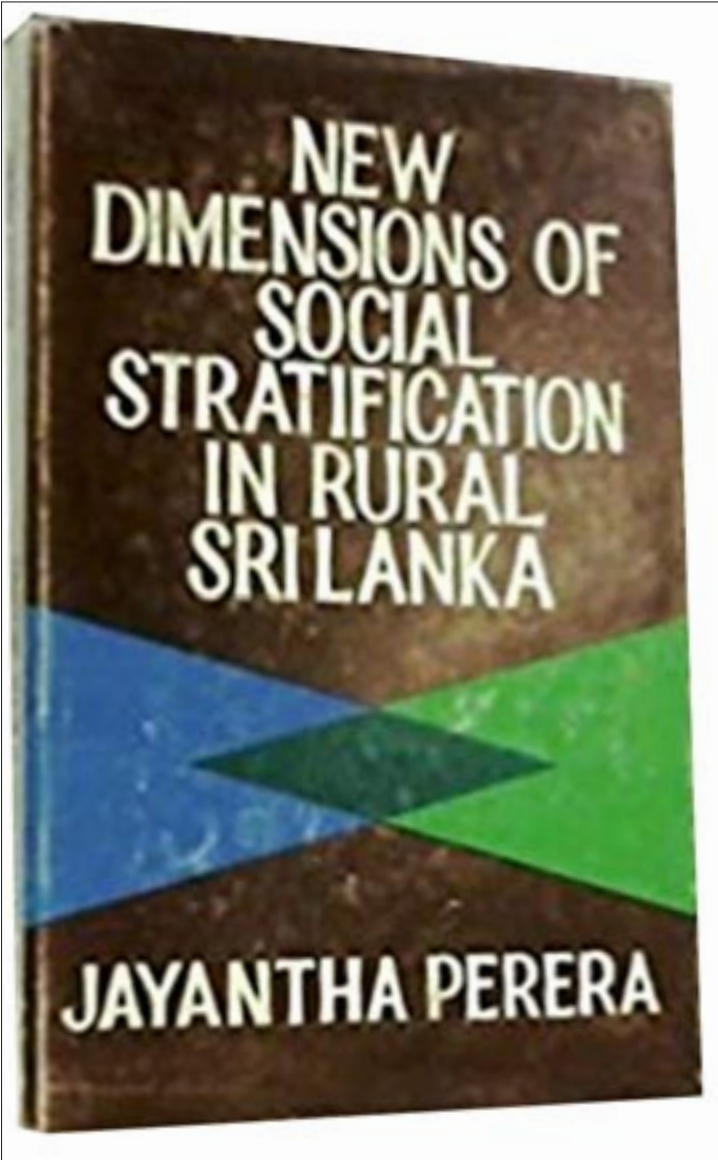
1904ம் ஆண்டின் அறிக்கையில் வடமத்திய மாகாணத்தின் அரசாங்க அதிபர் புராணக் கிராமங்களின் இயல்பைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

'... இம்மாகாணத்தின் விவசாயிகள் சிறு சமுதாயங்களாகப் புராணக் கிராமங்களில் (Purana Villages) வாழ்கிறார்கள். இச்சிறு சமுதாயங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு குளத்தை அண்மிய பகுதியில் வாழ்கின்றன. இவை பிற கிராமங்களோடு தொடர்பு அற்றவை. விரிந்து பரந்த காடுகளால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை வெளி உலகில் இருந்து தனித்தும் ஒதுங்கியும் இருந்ததோடு வளர்ச்சியுறாதனவாயும் பின்னடைவைக் கொண்டனவாயும் இருந்தன. நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இங்கு இருந்த வழமைகளும் கருத்துக்களும் இன்றும் மாறாமல் நிலைத்திருக்கின்றன. 'கிராமம்' கிராமத்தவர்களின் தனி உலகம் (Village is the Villager's World). வெளியில் இருந்துவரும் ஊடுருவல்களுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு உணர்வும், எதிர்ப்பும் கிராமத்தவர்களிடம் மிகுதியாக உள்ளது.' (L.W.Booth, 1904ம் ஆண்டு அறிக்கை)

பழைய கிராமங்களில் வசிப்போர் அனைவரும் ஒரே சாதியினராக இருப்பர். வெவகம கிராமமும் 1900 காலத்திலும் அதற்கு முன்பும் ஒரு சாதிக்கிராமமாகவே இருந்தது. இக்கிராமத்தவர் அனைவரும் கொவிகம சாதியினராகவும், ஓர் அகமணக் குழுவாகவும் இருந்தனர். உறவினர்களுக்குள்ளே ஒவ்வொரு தனிநபரும் விவாக உறவினை வைத்துக் கொண்டனர். கிராமத்தவர் ஒவ்வொருவரும் பிறருக்குக் கிட்டிய உறவினராகவோ அல்லது தூரத்து உறவினராகவோ இருந்தார்கள். உறவினர்களுக்கு மட்டுமே கிராமத்தின் நிலத்தின் கீழ் நில உரிமையும் தண்ணீர் உரிமையும் இருந்தது. கிராமத்தைச் சூழ இருந்த காட்டை எரித்து சேனைப்பயிர் செய்வதும் கிராமத்தவர்களின் சீவனோபாயத்திற்கு உதவியது. புராணக் கிராம மக்கள் அனைவரும் கூட்டாக 'வரிக' என அழைக்கப்படுவர். உதாரணமாக வெவகம மக்கள் 'வெவகம வரிக' எனப்பட்டனர். வரிக என்றால் அது அடிப்படையில் ஒரு அகமணக்குழுவாகும் (Endogamous group). வரிக உறுப்பினர்கள் 'பிட்ட வரிக' (பிட்ட வரிக என்றால் புறத்தியாருடைய வரிக என்பது பொருள்) உறுப்பினர்களுடன் திருமண உறவு வைத்திருப்பதில்லை. அவர்க

எனின் மரணச் சடங்குகளிலும் பங்குபற்றுவதில்லை. கிராமத்தின் நிலம் வரிக் உறுப்பினர்களுக்கே உரிமையாக இருப்பதால் 'வரிக்' புவியியல் இடம்சார்ந்த ஒரு கருத்துமாகும். வரிகவின் முதியவர்களின் பிரதிநிதித்துவமுடைய, வரிக நீதிமன்று ஒன்றும் 1925 வரை நுவரகலாவிய பகுதியில் செயற்பட்டது. வரிக நீதிமன்று ஒரு 'வரிக்' வின் உறுப்பினர்கள் யார், கிராமத்தின் வரிகவைச் சேராதவர் யார், என்பனவற்றைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் உடையதாய் இருந்தது. 1920களில் இப்பகுதியின் ஏனைய கிராமங்கள் போன்றே வெவகம முடுண்ட ஒரு சமுதாயமாக (Closed Community) இருந்தது. 1930களில் இப்பகுதியில் அந்நியர்கள் குடியேறத் தொடங்கினர். 1940களில் அந்நியர்களின் நுழைவு அதிகரித்தது. இதனால் வெவகம கிராமம் இரு வகையான மக்களைக் கொண்டதாய் பிளவுபட்டது. வெவகமவின் மக்களில் இரு பிரிவினர்கள் காணப்பட்டனர்.

- 'வரிக் அத்தோ' எனப்படும் வெவகம வரிக் மக்கள்.
- வரிகென் பிட்டமினுசு எனப்படும் வரிகவைச் சேராத அந்நியர்கள்.

வரிகவைச் சேராத அந்நியர்கள் கேகாலை, குருணாகல், காலி போன்ற தூர இடங்களில் இருந்து வந்து குடியேறினர். இந்த அந்நியர்கள் வெவ்வேறு சாதியினராக இருந்தனர். கராவ(மீன்பிடிப்போர்), சலாகம(கறுவாப்பட்டை உரிப்போர்), வகும்புர(கருப்பட்டி காய்ச்சும் தொழிலுக்குரிய சாதி), பத்ஹல(குயவர்) எனப் பலவகைப்பட்ட சாதியினரும் இருந்தனரேனும் வெவகமவின் வரிகவிற்கு இவர்களும் அந்நியர்களாகவே இருந்தனர். 1900 வரை ஒவ்வொரு புராணக் கிராமமும் ஒரு சாதிக் கிராமமாகவே இருந்தது (பக்.32) என்று ஐயந்த பெரரா கூறுகிறார். அவர் 1979ல் கள ஆய்வு செய்த பொழுது 'வெவகம்' பல்சாதி கிராமமாக, வெவகம் வரிக் விற்கு அந்நியமான பிட்ட வரிகவைச் சேர்ந்தவர்களையும் கொண்டதாக மாறியிருந்தது.

வெவகமவின் குடியிருப்புகள்:

வெவகமவின் கிராமவாசிகள் ஹலவ, கலுண்டவ என்ற இரு குடியிருப்புகளில் வாழ்ந்து வந்தனர். இக்குடியிருப்புகள் குளத்திற்கு அருகே உள்ள மேட்டுநிலத்தில் அமைந்திருந்தன. குளத்திற்கு அருகில் உள்ள பள்ளக்காணிகள் நெல்வயல்களாக இருந்தன. மேட்டுநிலக் குடியிருப்பு குளத்திற்கு அருகில் இருந்ததால் அங்கு நீர்மட்டம் உயர்வாக இருந்தது. இப்பகுதி நீர்வளமிக்க பகுதி.

இப்பகுதியின் காணிகளும் மதிப்புடையன. 1920களில் கலுண்டவைச் சேர்ந்த மூன்று சகோதரர்கள் ஹலாவ, கலுண்டவ எல்லைப் புறத்தில் இருந்த காணியில் குடியேறி றண்ணொறுவ என்ற குடியிருப்பை ஏற்படுத்தினர். 1930களில் இப்பகுதிக்கு வந்தோர் சேனைப் பயிர் நிலங்களான எல்லை நிலங்களில் ஒரு குடியிருப்பை ஏற்படுத்தி காட்டை எரித்துச் சேனைப்பயிர்களைச் செய்த இந்நிலப்பகுதியைக் 'கனத்த' என அழைக்கத் தொடங்கினர். அப்பெயரே இப்பகுதியின் பெயராக நிலைத்துவிட்டது. கனத்த என்றால் 'சுடலை' என்பது பொருள். றண்ணொறுவவின் மூன்று சகோதரர்களின் குடும்பங்கள் குழு 1930களில் புதிய இளைய சமூகக் குழுவாக இருந்தது. இவர்கள் பழைமைவாதிகளான ஹலாவ, கலுண்டவ மக்களில் இருந்து வேறுபட்ட நடத்தையை வெளிப்படுத்தினர். கனத்தவின் அந்நியர்களோடு தொடர்பு வைத்திருப்பதும், அவர்களோடு சேர்ந்து பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுவதும் அவர்களின் வழக்கமாயிற்று. கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சி விற்றல், கஞ்சாச் செடி வளர்த்தல், மாடுகளைப் பிடித்து இறைச்சிக்காக தூரத்தேயுள்ள பட்டினங்களுக்கு விற்பனைக்குக் கொண்டு செல்லுதல் போன்ற புதிய முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டனர்.

1935ல் றண்ணொறுவவைச் சேர்ந்த இரு இளைஞர்கள் கனத்தவைச் சேர்ந்த இரு பெண்களைத் திருமணம் செய்தனர். இது புராணக் கிராமவாசிகளைக் கொதிப்படையச் செய்தது. கனத்த மக்களைப் போன்றே றண்ணொறுவ மக்களையும் அந்நியர்களாக ஒதுக்கி வைத்தனர். நடை உடை பாவனைகளில் முன்னேறிய றண்ணொறுவ இளைஞர்கள் தம்மை முற்போக்கானவர்கள் என்று எண்ணியதோடு புராணக் கிராமவாசிகளை அநாகரிகமான பிற்போக்குவாதிகள் என ஏளனம் செய்தனர். கனத்த இளைஞர்களும் றண்ணொறுவ இளைஞர்களுடன் சேர்ந்து புராணக் குடியிருப்பு மக்களை ஏளனம் செய்யலாயினர். 1940களில் புராணக் கிராமவாசிகள், அந்நியர்கள் என்ற பிரிவினை வெளிப்பட்டுத் தெரியும் விடயமாயிற்று. விவசாயம், தொழில் என்பன தவிர்ந்த சமூக விடயங்களில் இருப்பகுதியினருக்கும் தொடர்புகள் இருக்கவில்லை. குறிப்பாகத் திருமணம், பந்திபோசனம் ஆகிய விடயங்களில் தொடர்புகள் இருக்கவில்லை.

பண்பாட்டு வேற்றுமைகள்:

1940க்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் சனத்தொகைப் பெருக்கம், புதிய குடியேற்றத் திட்டங்கள், வர்த்தகப் பெருக்கம், சிறு பட்டனங்களும் நகரங்களும் வளர்ச்சியடைதல், சமூக அசைவியக்கம் (Social Mobility) ஆகியனவற்றால் அனூராதபுர மாவட்டம் முழுமையிலும் பெருமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. வெவகம போன்ற புராணக் கிராமங்களிலும் இம்மாற்றங்கள் சமூக அடுக்கமைவில் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தின. ஒரு சமூகக் குழுவின் அதிகாரப் படிநிலை, அடுக்கமைவு, உயர்வுத் தாழ்வுக் காரணமான முரண்பாடுகள் என்பனவற்றில் பண்பாட்டு அம்சங்களின் முக்கியத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கு வெவகம சிறந்த உதாரணமாக விளங்குகிறது.

'சமூக அடுக்கமைவின் பொருளாதார அம்சங்கள், அறமதிப்பீடுகள் என்பன பண்பாடு என்பனவற்றிற்கு அடுத்த பட்சமானதாகும். பண்பாட்டு அடிப்படையில் 'நல்லது' எது என்ற உணர்வு மக்களிடம் உள்ளது. அதன்படி மனிதர் பிறமனிதர்களை 'உயர்ந்தவர்களாகவோ' கீழானவர்களாகவோ' டைப்போடுகிறார்கள்.' (Fallers)

Fallers என்ற சமூகவியலாளரின் மேற்குறித்த மேற்கோளை (Inequality: Social Stratification Reconsidered என்ற நூலில் இருந்து) எடுத்தாலும் ஐயந்த பெரரா (பக்.111) பிறந்த இடம், வாழும் குடியிருப்பு, சாதி ஆகியன தொடர்பான மதிப்பீட்டு அளவுகோல்கள், வேறுபட்ட படித்தரங்களை உருவாக்குகின்றன என்று கூறுகிறார்.

பொருளாதாரம் காரணமாக எழும் படித்தரங்களோடு, இவ்வகைப் பண்பாட்டு அடிப்படையிலான படித்தரங்களையும் இணைத்தே பார்க்க வேண்டும் என்பதே ஐயந்த பெரராவின் கருத்தாகும். சமூகக் குழுக்களிடையே எழும் படித்தரங்களின் படியான வேறுபாடுகள் போட்டியையும் முரண்பாட்டையும் தோற்றுவிக்கின்றன என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

வெவகமவின் அந்நியர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பெளத்தர்களாயினும், அவர்களின் சமயம், புராணக் கிராமத்தவர்கள் சமயத்தில் இருந்து சில அம்சங்களில் வேறுபட்டது. புராணக் கிராமத்தவர்களின் நாட்டார் சாமிகள் வேறானவை. தென்பகுதியில் இருந்து வந்த அந்நியர்கள் தேசிய மட்டத்தில் போற்றி வணங்கப்படும் 'கத்தகம தெய்யோ', 'பத்தினி தெய்யோ' போன்றவற்றை வழிபடுபவர்கள். அவர்கள் குடியேற்றத் திட்டப் பகுதியில் புதிய பெளத்த விகாரை ஒன்றைக் கட்டினார்கள். இவ்விகாரையின் குருவானவர் அமரபுர நிகாயவைச் சேர்ந்தவர். அமரபுர நிகாய 'கராவ', 'சலாகம்' போன்ற சாதியினரின் நிகாய ஆகும். கொய்கம சாதிப்பிக்குகள் அமரபுர நிகாயவில் சேர்ந்து கொள்வதில்லை. அந்நியர்களான தென்பகுதியினர் பெரரா, சில்வா, பெர்னாண்டோ போன்ற மேற்கத்தைய பெயர்களைத் தமக்குச் சூட்டிக் கொள்கிறார்கள். அவர்களின் நடை, உடை பாவனைகள், பேச்சு என்பன வித்தியாசமானவை. பண்பாட்டு அடையாளங்களில் அடிப்படையில் புராணக்கிராமத்தவர்களான 'கொய்கம' சாதியினர் தாம் உயர்ந்தவர்கள் என்றே கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்நியர்களோடு திருமண உறவை வைத்துக் கொள்வதை அவர்கள் விரும்புவதில்லை. ஆனால், வெவகமவின் அந்நியர்கள் தொடக்க காலத்தில் (1930களில்) தமது தாழ்நிலையை ஏற்றுக் கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர். 1970களில் இவ்வாறு தம் தாழ்நிலையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கவில்லை. இதை ஒரு சம்பவத்தை உதாரணம் காட்டி ஐயந்த பெரரா விளக்கம் தந்துள்ளார். வெவகமவில் கடைவைத்து வியாபாரம் செய்து வந்த ஒருவர் நீண்டகாலமாக அங்கு குடியிருந்து வந்தார். அவரின் மகள் புராணக் கிராமத்தின் இளைஞன் ஒருவனை குடும்பத்தாரின் சம்மதமின்றி மணமுடித்தாள். அந்த வர்த்தகர் தன் மகளை சில நாட்களின் பின்னர் அந்த இளைஞனிடமிருந்து பிரித்துக் கூட்டி வந்துவிட்டார். இளைஞனையும் அந்தப் பெண்ணையும் பிரித்து வைத்தபோது புராணக் கிராமத்தவர்கள் திருப்தியடைந்தார்கள். வர்த்தகரும் தன் மகளை ஒரு அநாகரிகக் கூட்டத்திடம் இருந்து பிரித்து எடுத்ததாகத் திருப்தியடைந்தாராம். அந்நியர்கள் புராணக் கிராமத்தவர்களை உயர்ந்தவர்களாக அங்கீகரிக்கும் நிலை மாறி விட்டது என்பதையே இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

வெவகமவில் சாதி உறவுகள்:

புராணக் கிராமத்தவர்களுக்கும் அந்நியர்களான 'பிட்டமினிசு' என் போருக்கும் இடையே ஏற்பட்டிருந்த பிரிவினை 1970களில் கூட நீங்கியதாகத் தெரியவில்லை என்பதையே ஐயந்த பெரராவின் ஆய்வு எடுத்துக்காட்டுகிறது. இரு பகுதியாருக்கும் இடையே திருமண உறவுகள், பந்திபோசனம் என்பன ஏற்பட்டதற்கு ஆதாரம் இல்லை. ஹலவவின் கொவிகம, றண்ணொறுவவின் பணக்கார கொவிகமவுடன் தாம் திருமண உறவை வைத்துக் கொள்வதில்லை எனக் கூறுவர். உண்மையானதெனில் றண்ணொறுவவின் பணக்காரர்கள் கிராமத்திற்கு வெளியே உள்ள செல்வாக்குள்ள குடும்பங்களுடன் விவாக உறவுகளை வைத்துக் கொள்வதன் மூலம் தம் அரசியல் தொடர்புகளைப் பலப்படுத்தி தம் செல்வாக்கையும் அந்தஸ்தையும் உயர்த்திக் கொள்வதையே குறியாகக் கொண்டிருப்பதாகும். உதாரணமாக றண்ணொறுவவின் பணக்காரரும் அரசியல் தலைவருமான ஒருவர் அக்கிராமத்தில் இருந்து எட்டுமைல் தூரத்தில் உள்ள எப்பாவல பட்டணத்தில் வதியும் வியாபாரி ஒருவரின் மகளைத் திருமணம் முடித்தார். அவ்வியாபாரி அப்பகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் உறவினருமாவார். புராணக் கிராமத்தின் திருமணச் சடங்குகளுக்கு யார் யாரை விருந்தினராக அழைப்பது என்பது மணப்பெண், ஆண் என இரு பகுதியினருக்கும் சிக்கலான ஒரு விடயமாகும். மணப்பெண்ணின் தந்தையே இம்முடிவை எடுப்பார். மணமகள், மணமகன் ஆகிய இருவரதும் நெருங்கிய உறவினர்கள் (கிராமத்தில் வசிப்பவர்கள்) அழைக்கப்படுவார்கள், பொருளாதாரக் கஷ்டத்தில் உள்ளவர்கள் நெருங்கிய உறவினர் அல்லாதவர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்காமல்

தமது கஷ்டநிலையைக் குறித்துச் சமாதானம் சொல்வர். அதனைப் பிறரும் ஏற்றுக் கொள்வர். திருமண விருந்து, பந்திபோசனம் உறவினர்களுக்கு இடையிலான விடயமாகவே இருக்கும்.

தென்பகுதியில் இருந்து வந்து வெவகமவில் குடியேறிய மக்களிடையிலும் திருமண உறவுகள் இருப்பதில்லை. சாதி வேறுபாடு இதற்கான காரணமாகும். குடியேறிகளான கொவிகம சாதி ஆட்கள் சலாகம சாதியினரை சண்டித்தனம் செய்பவர்களாகவும், விரும்பத்தகாதவர்களாகவும் கருதுவர். 1940க்கும், 1970க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் குடியேறியவர்கள் பல்வேறு சாதியினராய் இருப்பதால் அவர்களிடையே திருமண உறவுகள் இருப்பதில்லை.

புராணக் கிராமவாசிகளின் குடியிருப்புக்களான ஹலவ, கலுண்டவ என்ற இரண்டினுள்ளும் ஹலவ பொருளாதார நிலையில் உயர்வானது. கலுண்டவ மக்கள் ஒப்பீட்டளவில் தாழ்ந்தவர்கள் எனக் கருதப்படுகின்றனர். புராணக்கிராமத்தவர்களில் பன்னிரண்டு குடும்பங்கள் குருந்துவத்த என்ற பகுதியில் வாழ்ந்தன. இக்குடும்பத்தவர்கள் காணியற்றவர்களாய் ஏழ்மை நிலையில் வாழ்ந்தனர். கூலித்தொழில் செய்து பிழைத்தனர். குருந்துவத்த மக்கள் கொவிகம சாதியினராயினும், புராணக் கிராமவாசிகளுக்கு ஒவ்வாத பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டவர்கள். கூலிவேலை செய்யும் இவர்கள் 1950களில் ஊர்க்குளத்தில் மீன்பிடித்து வெளியாருக்கு விற்பனை செய்துவந்தனர். ஹலவ, கலுண்டவ மக்கள் இதனால் இவர்களை ஒதுக்கி வைத்ததோடு, இவர்கள் வாழும் பகுதியை 'தெப்பிலிவத்த' (மீன் நாற்றமடிக்கும் இடம்) என்று பெயரிட்டு அழைக்கத் தொடங்கினர். இம்மக்கள் றண்ணொறுவவிற்குள் வசிக்கும் தாழ்ந்த பிரிவினராகக் கருதப்படுகின்றனர். 1956 தேர்தலின்போது தெப்பிலிவத்த மக்களின் அரசியல் சார்பு விநோதமான வகையில் அமைந்தது. வெவகமவின் புராணக் கிராமவாசிகளும், 'பிட்டமினிசு' எனப்படும் அந்நியர்களான குடியேறிகளும் எஸ். டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்காவின் கட்சிக்கு ஒன்றிணைந்து ஆதரவளித்தபோது தெப்பிலிவத்த மக்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை ஆதரித்தனர். இக்காரணத்தால் கொழும்பு நகரில் பணக்காரர்கள் வாழும் 'குருந்துவத்த' (கொழும்பு-7) என்ற பெயர் பட்டப் பெயராக தெப்பிலிவத்தவுடன் சேர்ந்து கொண்டது. ஏழைகளின் குடியிருப்பை பணக்கார ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் தொடர்பு படுத்திக் கேலியாக குருந்துவத்த என ஊரவர்கள் அழைக்கத் தொடங்கினர். ஊரின் பிற்பகுதியினரோடு தெப்பிலிவத்த மக்கள் கொண்டிருந்த பகைமை உணர்வின் வெளிப்பாடாக அவர்களின் அரசியல் நடத்தை அமைந்தது.

1900ல் வெவகம ஒரு சாதிக்கிராமமாக 'வெவகமவரிக' என்ற ஒரு பிரிவினரை மட்டுமே கொண்டிருந்தது. வெவகம சாதியால் ஐக்கியப்பட்ட கிராமமாக மட்டுமல்லாது, பொருளாதார சமத்துவம் உடைய கிராமமாகவும் இருந்தது. வளமான நெல்வயல்களில் பெரும்பாலானோருக்கு பங்கு இருந்தது. தண்ணீர் பங்கும் இருந்தது. காணி அற்றவர்கள் அல்லது சிறு துண்டு நிலத்தை வைத்திருந்தவர்கள் காட்டை எரித்துச் சேனைப்பயிர்களை விளைவித்துச் சீவியம் நடத்தினர். ஏழைகள், பணக்காரர்கள் என்ற பேதம் இல்லாத சமத்துவம் இருந்தது.

சாதிபேதத்தின் அடிப்படையான 1) அகமணம் 2) உறவுக்காரர்கள் அல்லாதவர்கள் வீடுகளில் பந்திபோசனம் வைப்பதில்லை என்ற இரு வழக்கங்களும் 1978ல் ஐயந்த பெரரா கள ஆய்வு செய்த காலத்திலும் தொடர்ந்து கொண்டிருந்ததை அவரது ஆய்வு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

1850-1930 காலப்பகுதியில் புராணக் கிராமத்தவர்களிடையே பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்பட்டன. 1930களின் பின்னர் காணி அனுமதிப்பத்திரம் பெற்றுத் தூர இடத்தவர்கள் வெவகமவில் குடியேறினர். இதன் பின்னர் புராணக் கிராமத்தவர்கள், புதிதாகக் குடியேறியவர்கள் என்ற பேதமும் அங்கு உருவாகியிருந்தது.

shanmugalingam@thaiveedu.com

FOR SALE/ LEASE

FOR ALL YOUR REAL ESTATE NEEDS

கனவு இல்லம்

கைகளில் வர...

உங்கள் வீடு விற்பனை முகவர்...

Outstanding Agent
for Outstanding Results.

RE/MAX
Excel Realty Ltd., Brokerage*

Bus: 905.475.4750 Fax: 905.475.4770 50 Acadia Ave. Suite 120, Markham, ON L3R 0B3
*For more information please contact your local office or visit our website.

RAJ NADARAJAH
SALES REPRESENTATIVE

DIR: 416.333.6115
nanohomes@gmail.com

மலையகத் தமிழர் நாடுகடத்தப்பட்ட வரலாற்றைப் பதிவு செய்யும்

‘சென்று வருகிறேன் ஜென்மபூமியே’

- ரங்கல ராஜேஷ்

மலையகப் புதுக்கவிதை இயக்கத்தின் பிதாமகன் என போற்றப்படும் வண்ணச்சிறகு அரு. சிவானந்தன் எழுதிய வரலாறு கூறும் கவிதையான ‘சென்று வருகிறேன் ஜென்மபூமியே’ கவிதைநூல் அறிமுக விழா டிசம்பர் 23, 2021 அன்று கவிஞரின் பிறந்த ஊரான கண்டி, ரங்கல, கொற்றகங்கை தோட்டத்தில் நடைபெற்றது. கொற்றகங்கையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளருமான எம். ஜெயசீலன் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்த நிகழ்வின் கொற்றங்கை இளைஞர்களுடன் இணைந்து, நூலினை மீளருவாக்கம் செய்த பாக்யா பதிப்பகம் ஒழுங்கு செய்திருந்தது.

வரவேற்புரையுடன் நிகழ்ச்சிகளையும் தொகுத்து வழங்கிய பாட

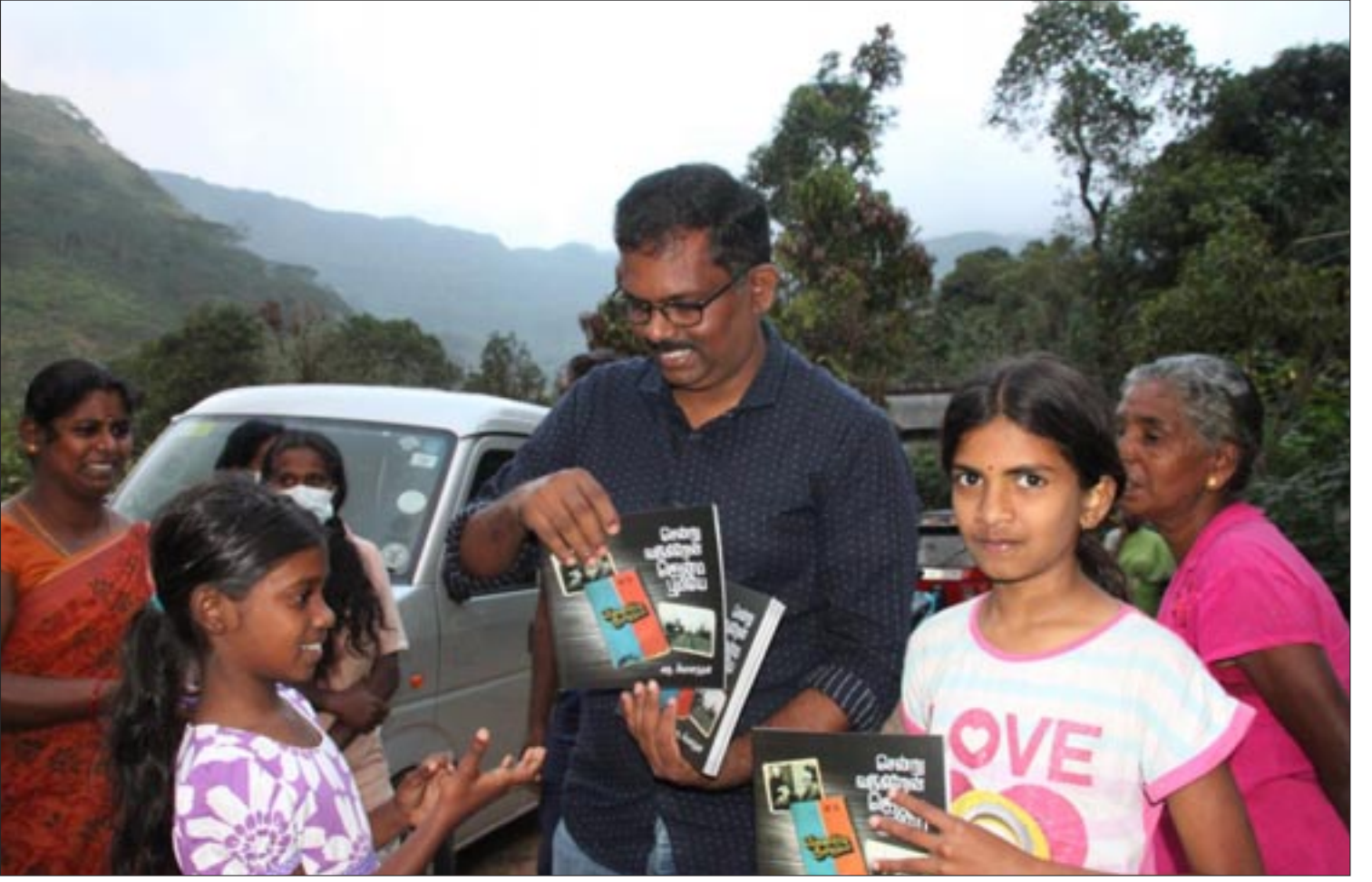
சாலை அதிபரும் இலக்கிய விமர்சகருமான வி.எம். ரமேஷ் கொற்ற கங்கையின் சிறப்புகளையும் நிகழ்ச்சியின் நோக்கத்தையும் கூடியிருந்த மக்களின் மொழியில் மிக எளிமையாகவும் சுவாஷ்யமாகவும் முன்வைத்தார்.

தலைமையுரை வழங்கிய எம். ஜெயசீலன், கொற்றகங்கை மண்ணில் வாழ்ந்து இந்த மண்ணைவிட்டு நாடுகடத்தப்பட்டு இந்தியா செல்ல நேர்ந்தபோதும், இந்த மண்ணின் பெயரைச் சுமந்து சென்று தங்கள் எழுத்துக்களால் செயற்பாடுகளால் கொற்றகங்கையை பதிவு செய்து நிலைக்கச் செய்த சி. பன்னீர்செல்வம், மு.சி. கந்தையா, அரு. சிவானந்தன், அய்யாக்கண்ணு, நாதன் போன்றவர்களை மீண்டும் இந்த மண்ணுக்கு அழைத்துவந்த உணர்வைத் தரும் விழா இது. இந்த நிகழ்வை ஒழுங்கு செய்வதற்கான அடித்தளமாக அமைந்த, ‘வண்ணச்சிறகு’ எனும் கவிதை நூலை ‘சென்றுவருகிறேன் ஜென்மபூமியே’ எனும் நூலாக மீளரு

வாக்கம் செய்த பாக்யா பதிப்பக நிறுவனரும் முன்னாள் நுவரெலியா மாவட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான திலகராஜுக்கு கொற்றகங்கை மக்கள் நன்றிக்கடன்பட்டவர்கள். கூடவே எழுத்தாளர் சி. பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் வாழ்ந்தபோதே அவருக்கு பாராட்டுவிழா எடுத்தமையும் இங்கே நினைவுகூரத்தக்கது. இப்போது இந்த மண்ணுக்கே வந்து அந்த ஆளுமைகள் வாழ்ந்த மண்ணை உலகறியச் செய்கிறார். அந்த ஐவரில் ஒரே ஒருவரே இன்று இன்னும் உயிருடன் வாழ்கிறார். தமிழ்நாட்டில் கூடலூரில் வாழும் மு.சி. கந்தையா, தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு, கொற்றகங்கை நதியையும், நக்கிள்ஸ் மலையையும் அந்த மக்களையுமே நான் நினைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றேன் என கூறினார் என உணர்ச்சிபூர்வமான தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

நூலின் ஆய்வரையை கொண்டகலை ஆசிரியப் பயற்சி கலாசாலையின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் ஜே. சற்குருநாதன், மலையக மக்களின் வருகை வரலாற்றையும் அவர்களது நாட்டார் பாடல் வடிவங்களையும், தொழிற்சங்க உருவாக்க பணிகளையும் மாற்று அரசியலையும் தொழிற்சங்கத்தையும் முன்வைத்த இடதுசாரி இயக்கங்களையும் அத்தகைய இடதுசாரி இயக்கங்கள் ஊடாக முகிழ்ந்த ‘கீழைக்காற்று’ இயக்கம் அதில் செயற்பட்ட அரு. சிவானந்தன், அவரது கவிதைகள் ஊடே முன்வைக்கும் அடிபணியாத அரசியல், அடித்தால் திருப்பி அடி எனும் அவரது ஆக்ரோஷம், ஆப்கான் மக்களுக்காகவும் கவிதை பாடும் மானுட நேயம் என அரு. சிவானந்தனின் பன்முகப்பார்வையை அதே உணர்வோடு பதிவு செய்தார். இழப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை ஆனால், வெல்வதற்கு உலகம் இருக்கிறது எனும் கூற்றை அரு. சிவானந்தனின் எழுத்தும் வாழ்க்கையும் நமக்கு எடுத்தியம்புகிறது என தெரிவித்தார்.

கருத்துரை வழங்கிய ஆய்வறிஞர் ஏ.பி.எம். இதர்ஸ், கவிஞர் அரு. சிவானந்தனின் கவிதைகளை நாம் அரசியல் கண்ணோட்டத்துடனும், அழகியல் கண்ணோட்டத்துடனும், மானிடவியல் கண்ணோட்டத்துடனும், புரட்சிகர சிந்தனையுடன், சமூகப் பண்பாட்டுப் பார்வையுடன் என பரந்துபட்ட கொணத்தில் பார்க்க முடியும். கண்டி மாவட்டத்தில் ஒரு மூலையில் கொற்றகங்கை எனும் குக்கிராமத்தில் இருந்து கொண்டு உலக மக்களையே தனது புரட்சிகர சிந்தனையில் நோக்கும் அரு. சிவானந்தனின் விரிந்த பார்வை வியப்பைத் தருவது. தான் இடதுசாரி கொள்கையால் ஈர்க்கப்பட்டவராக செயற்பாட்டாளராக இருந்தபோதும் சோவியத் நாடு ஆப்கானிஸ்தானை ஆக்கிரமித்தபோது சோவியத்துக்கு எதிராக எழுதும் மனத்துணியையும் மனிதநேய ஜனநாயகத்தையும் தனது கவிதைகளின் ஊடே வெளிப்படுத்துபவராக அரு. சிவானந்தன் திகழ்கிறார். கார்பரேட் கம்பனிகளின் ஆக்கிரமிப்பை வெள்ளை உன்னிகள் என விபரிக்கும் அவர், அந்த உன்னிகளை எதிர்கொள்ள எமக்கு இயந்திரநகம் வேண்டும் என்கிறார். இத்தகைய சொல்லாட்சிகள் மூலம் அரு. சிவானந்தன் நமக்கு சொல்லவரும் சேதி

நம்மை நோக்கி இப்போது வரும் ஆபத்துகளை எப்போதோ எதிர்வு கூறிய ஆற்றல் கொண்டவராக அவரை எம்முன் நிறுத்துகிறது என்றார்.

கருத்துரை வழங்கிய கண்டி மலையக சேவை வானொலியின் செய்திப் பொறுப்பாசிரியர், சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர் சதீஷ் கிருஷ்ணபிள்ளை, சமகாலத்தில் தமது செய்திப்பிரிவுக்கு வரும் மலையகச் செய்திகளையும் அதனை உறுதி செய்து கொள்வதற்காக அதிகாரிகளைத் தொடர்பு கொள்ளும்போது அதிகாரிகள் காட்டும் பாரபட்சங்களையும் தன்னால் உணரமுடிவதாக உதாரணங்களுடன் எடுத்துக்கூறியதுடன் அத்தகைய பாரபட்சமான ஏற்பாடுகளை இந்த சமூகத்துக்கு வழங்குவதற்கு எதிராக அரு. சிவானந்தனின் கவிதைகள் எவ்வாறு எழுகின்றன என்பதையும் தொடர்புபடுத்தியதுடன், உலகளாவிய மானுட நோக்கிலான பார்வையில் மலையக நிலையில் நின்று கவிஞர் சிவானந்தன் முன்வைக்கும் கவிதைகளை எடுத்துக் கூறினார். தென்னாபிரிக்க 'அலினமாலி' எனும் சொல்லாடல் குறித்தும் அது ஏற்படுத்திய தாக்கம் குறித்தும் நாம் நினைத்துப் பார்த்தால் அரு. சிவானந்தனின் கவிதைகள் ஆங்கிலத்துக்கு மொழி பெயர்க்கப்படவேண்டியவை எனும் உந்துதலைத் தனக்குத் தருவதாகவும் கூறினார். மலையக சமூகம் கல்வி பெறுவதை இலக்காகக் கொண்டு செயற்படுவதன் ஊடாகவே மாற்றத்தை நோக்கிப் பயணிக்க முடியும் என்பதற்கு அந்த சமூகத்தில் இருந்து உடைத்துக்கொண்டு வெளியே வந்திருக்கும் ஜெயசீலன், திலகர், சற்குருநாதன், ரமேஷ், ராஜேஷ், பாலா போன்ற இந்த அவையே சாட்சி எனவும் கூறினார்.

'வண்ணச்சிறகு' கவிதைகளை, 'சென்றுவருகிறேன் ஜென்மபூமியே' என மீளுருவாக்கம் செய்த பாக்யா பதிப்பக நிறுவனரும் முன்னாள் நுவரெலியா மாவட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான மயில் வாகனம் திலகராஜ் ஏற்புரை வழங்குகையில், தான் ஏன் வண்ணச்சிறகு எனும் தலைப்பில் வந்த கவிதைகளை சென்றுவருகிறேன் ஜென்ம பூமியே எனும் தலைப்பில் வெளியிட எத்தனித்தேன் எனும் காரணத்தை விளக்கினார்.

அவர் மேலும் உரையாற்றுகையில், இந்தக் கவிதையின் ஊடே மலையகத் தமிழ் மக்கள் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே நாடுகடத்தப்பட்ட வரலாறு பதிவு செய்யப்படுகிறது. இலங்கை நாட்டின் மலைகளையும் நதிகளையும் நேசித்த மக்களை அதனை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாத மக்களை இலங்கை - இந்திய அரசாங்கங்கள் எத்தவித தயவுதாட்சனயமின்றி ஒப்பந்

தம் செய்து நாடு கடத்திய வரலாற்றுக்குள் அகப்பட்டவராக, நாடு கடத்தப்பட்டு கப்பலில் செல்லும்போது எழுதிச்சென்ற வரலாற்றுக் கவிதை இது. நான் பார்த்துச் சலிக்காத நல்ல பொருள் எதுவென கேட்டால், குளிர்மேகம் வாடியிடும் நக்கிள்ஸ் மலைகளைத்தான் நான் பார்த்துச் சலிக்காத நல்லபொருள் என்பேன் என இந்த நக்கிள்ஸ் மலைகளை நேசித்த கவிஞனே நாடுகடத்தப்பட்ட வரலாறு மலையக அரசியல் வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்படவேண்டியது. நக்கிள்ஸ் மலையைப் பற்றி மட்டுமல்ல பிதுருவென நிமிர்யோம் என நுவரெலியா மாவட்டத்தின் பீதுருதலாகலை மலை பற்றியும் பாடி உள்ளார் கவிஞர். அந்த மலையகவாரத்தில் மடகொம்பரையில் பிறந்துவளர்ந்த எனக்கு அரு. சிவானந்தனின் கவிதைகள் பெரும் ஊக்கத்தைத் தந்தது. செயற்பட வேண்டும் என்ற உத்வேகத்தைத்தந்தது. எங்கள் மடகொம்பரை மண் 1947 முதல் இன்றுவரை ஐந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கண்டுள்ளது. இப்போதுகூட மடகொம்பரையில் இருந்து இருவர் இலங்கைப் பாராளுமன்றில் உள்ளனர். எங்களுக்குள் கட்சி வேறுபாடுகள் இருந்தபோதும், மண் என்று வரும்போது மடகொம்பரையை முன்னிறுத்தத் தவறுவதில்லை, அந்த மண்ணின் வரலாற்றை எடுத்துச் சொல்லத் தயங்குவதில்லை. அதுபோலவே, கொற்றகங்கையும் ஒரு வரலாற்று பூமி. அதன் பெறுமதியை இங்குள்ள மக்கள் சரியாக உணரவில்லை என்ற உணர்வு எனக்குள் உந்திக் கொண்டே இருந்தது. அதனால், இந்த கவிதை நூலை இந்த மண்ணிலேயே வெளியிட வேண்டும் என இந்த இறைஞ்சுகளை நச்சரித்து இங்கு இந்த விழாவை ஒழுங்கு செய்தேன். நாவலாசிரியர் சி. பன்னீர்செல்வம், கவிஞர் அரு. சிவானந்தன், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பட்டதாரி அய்யாக்கண்ணு, எழுத்தாளர் மு.சி. கந்தையா என அறுபதுகளிலே ஆளுமைகளைத் தந்த மண் இது. அவர்களை உருவாக்கிய நக்கிள்ஸ் மலையும் கொற்றகங்கை நதியும் இன்னும் இந்த மண்ணில்தான் இருக்கிறது. இன்னுமொரு சிவானந்தனைத் தான் இந்த மண் தேடிக்கொண்டு இருக்கிறது என தெரிவித்தார்.

சப்ரகமுவை பல்கலைக்கழகத்தின் மொழிகள் துறை விரிவுரையாளர் திருமதி ஹரோசனா ஜெயசீலனும் கலந்துகொண்டு நூலின் சிறப்பு பிரதிகளை வழங்கி வைத்தார். நாவலர் பாட சாலை அதிபர் பாலசுப்பிரமணியத்தின் தொகுப்புரை, செய்தியாளர் ராஜசேகரனின் நன்றியுரையுடன் நிகழ்ச்சிகள் நிறைவடைந்தன. இறுதியாக ஊர்மக்கள் கவிதை நூலைப்பெற்றுக் கொள்ள மிகுந்த ஆர்வம் காட்டியது கண்கொள்ளா காட்சியாகியது.

rajesh@thaiveedu.com

கற்பனை கடந்த சோதி....

- ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன்

ஈழத்துத் தமிழ் நாடகத்துறைக்குப் புத்துணர்ச்சி ஊட்டிப் புதிய திசையில் அதனைப் பயணிக்க வைத்தவர் நாடக ஆசான் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள். 1978ல் யாழ். நாடக அரங்கக் கல்லூரியைத் தோற்றுவித்து அப்பணியை அவர் செய்தார். எமக்கான புதிதான நாடக வடிவத்தை உருவாக்கியும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாடகப்பிரதிகளை எழுதியும் மொழி-

பெயர்த்தும் நாடகமும் அரங்கவியலை கற்பித்தலுக்குரிய நெறியாக்கியும் புதுமை செய்தவர்.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் 76-77களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நாடக டிப்ளோமா கற்கைநெறியில் பயிலும்வரை நாடகம் என்பது

தமிழக சட்ட சபை

ஒரு கற்கைக்குரிய இயல் என்பதைத் தான் அறிந்திருக்கவில்லை என்பதை அடக்கமாக, வெளிப்படையாகப் பேசுவார். கொழும்பில் அரங்கவியல் பயிலும் நாட்களில் கொழும்பு நூலகத்தில் வாசித்த நாடக நூல்களும் ஜெர்மன் நெறியாளர் ஒருவர் மேடையேற்றிய சிறுவர் நாடகத்தைப் பார்த்த அனுபவமும் நாடகம் குறித்த அடுத்த பரிமாணத்துக்கு இவரை அழைத்துச் சென்றன.

கற்கைநெறியை முடித்துவிட்டுத் தானுண்டு தன் வேலையுண்டு என இராது, தான் பெற்ற கல்வியை, பயிற்சியை எவ்வாறு எமது சமூகத்துக்குப் பயன்படுத்தலாம், தளர்நிலையில் இருந்த ஈழத்துத் தமிழ் நாடகச் சூழலை மாற்றலாம் என்ற முனைப்போடு செயற்பட ஆரம்பித்த காலத்தில் தான் சண்முகலிங்கம் மாஸ்ரரை நான் முதன் முதலாகச் சந்தித்தேன். 1978ல் யாழ். செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியின் வாசல் கதவுடாகச் சைக்கிளைத் தள்ளியபடி வந்து கொண்டிருந்த அவரை 'சண்முகலிங்கம் மாஸ்ரர்' என நண்பர் உருத்திரேஸ்வரன் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் ஆரம்ப நாட்கள் அவை. வேட்டியும் வெள்ளைநிற அரைக்கை சேட்டும் அணிந்திருந்தார். அடக்கமாக ஓரிரு வரிகள் பேசினார். மிகவும் இயல்பாக இருந்தார். ஈழத்து தமிழ் நாடக வரலாற்றைப் புரட்டிப் போடப் போகிற நாடகாசான் முன்னால் நான் நின்றிருக்கிறேன்.

சண்முகலிங்கம் மாஸ்ரர் வீட்டில் குதூகலம் நிறைந்திருக்கும். எப்போதும் ஒரு கூட்டம் அவரைச் சுற்றியிருந்து கதை கேட்கும். சிரிக்கும். அவரது அனுபவங்களையும் நகைச்சுவைகளையும் கேட்கப் பாக்கியம் பெற்றவர்களில் நானும் ஒருவன். சிலவேளைகளில் முற்றத்தில் ஒத்திகைகள் நடக்கும். 'கோடை' நாடக வாசிப்பையும் 'அன்டிக்கனி' நாடக ஒத்திகையையும் நான் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன்.

மண்சுமந்த மேனியர், மனத்தவம், வேள்வித் தீ, ஆர்கொலோ சதுரர், எந்தையும் தாயும், அன்னை இட்ட தீ, ஆர்க்கெடுத்துரைப் பேன், ஆரோடுநோகேன் போன்ற யுத்த காலத்து வரலாற்றுச் சோகங்களைப் பதிவாக்கிய பல நாடகங்களை இவர் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நாடகங்களில், 1981ல் கொழும்பு கதிரேசன் மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட 'கூடி விளையாடு பாப்பா', கனடா தேடக அமைப்பினருக்காக P. விக்னேஸ்வரன் இயக்கிய 'எந்தையும் தாயும்', மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினருக்காக ஞான ஆனந்தன் நெறியாளரை செய்த 'அன்னை இட்ட தீ', யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேறிய 'ஆர்கொலோ சதுரர்' மற்றும் இவர் மொழிபெயர்த்த நாடகங்களான க. ரதிதரன் இயக்கத்தில் கைலாசபதி கலையரங்கில் மேடையேறிய 'தான் விரும்பா தியாகி', தி. தர்மலிங்கத்தின் இயக்கத்தில் கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட 'அந்திமாலைப் பாடலொன்று' ஆகிய நாடகங்களைப் பார்த்துக் களித்திருக்கிறேன்.

நெருக்கவார காலத்திலும் மண்ணில் இருந்து கொண்டு மண்ணின் அவலங்களை நாடகமாக அரங்கேற்றிய மகாகலைஞனுக்கு 'தாய்வீடு' பத்திரிகை செய்யும் சிறுகாணிக்கை தான் இந்த சிறப்பிதழ். அண்மையில் அகவை 90ஐக் கண்டிருக்கும் நிலையில் இக்காலம் பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

மாஸ்ரருடனான நாடக அனுபவப் பகிர்வுகளை அறியும் நோக்கில் மண்சுமந்த மேனியரில் நடித்த கலாநிதி. த. சர்வேந்திரா, எந்தையும் தாயும், வெண்கட்டி வட்டம் ஆகியவற்றில் நடித்த இலோகா-நந்தன், தான் விரும்பா தியாகியில் நடித்த நா. கிருபாகரன் மற்றும் யோண்சன் ராஜ்குமார், நா. நவராஜ், சோ. பத்மநாதன் ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவர்களுக்கு நன்றி.

நாடக ஆசான் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் நீடு வாழ தாய்வீடு வாழ்த்துகிறது.

sriskandan@thaivedu.com

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் எழுதிய நாடகங்கள்:

அகம்பிரம்மம்
அன்னத்திற்கு அரோகரா
அரக்கு மாளிகை
அன்னையிட்ட தீ
அம்மையே அப்பா
அருமை நண்பன்
ஆரோடு நோகேன்
இப்போதைக்கேது வழி
ஈடில்லா வாழ்வு
உறவுகள்
உள்ளக்கமலமடி
உள்நின்று ஒளிரும் சக்தி
எங்கள் தவப்பயன்
எந்தையும் தாயும்
எளிகின்ற தேசம்
எனக்குத்தெரியும்
ஐந்தொகை அல்லது இருப்பெடுப்பு
ஓட்டாண்டிகள்
ஒளிவளர் விளக்கே
கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்
கண்ணிலான்
குருவே சரணம்
ஞாயிறு போற்றுவும்
ஞானாக்கினி
சகலகலாவல்லியே
சத்தியசோதனை
சிந்திப்பவர் தம் சிந்தைக்கு
சிலம்பொலி
சிலையின் சீற்றம்
சூடக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி
பள்ளி எழுந்திருவீர்
பராதீனர்கள்
பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதம்
பிறைதழுவிய பெளர்ணமி
புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை
புனித ஒளி
புழுவாய் மரமாகி
புஷ்பாஞ்சலி
பெண்சாதி
மனத்தவம்
மண்சுமந்தமேனியர் -1
மண்சுமந்தமேனியர் -2
மனவிலங்கு
மாதொரு பாகம்
மானுடம் வெல்லும் வரை
மெய்ஞானபேதம் அல்லது அவஞானபோதம்
தண்டாயுத பாணிகள்
தாயுமாய் நாயுமானார்
திரிசங்கு சொர்க்கம்
திருப்பள்ளி எழுச்சி
தியாகத் திருமணம்
திக்குவிஜயம்
நரகொடு சுவர்க்கம்
நமக்கெது வேண்டும்
நரகத்தில் இடர்படோம்
நாம் போம் வழி
நாட்டுப்பரியாரி நல்ல கதை சொல்லவில்லை
நாளையமுதினம்
நீ செய்த நாடகமே
நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே
நெடும்பயணம்
நேயத்தே நின்ற நிமலம்
நேரகாலம்
வர்க்க மூலம்
வையத்துள் தெய்வம்
வேள்வித் தீ
வீதிநாடகம் பாதயாத்திரை
யார்க்கெடுத்துரைப்பேன்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் மொழிபெயர்ப்புகள் | - நா. நவராஜ்

1953 சித்திரை மாதத்தில் இருந்து 1957 சித்திரை மாதம் வரை இந்தியாவில் தனது பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டு நாடு திரும்பிய குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கு அதே ஆண்டில் கார்த்திகை மாதமளவில் செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரியில் முதல் ஆசிரிய நியமனம் கிடைக்கின்றது. அங்கு ஆறாம் வகுப்பில் இருந்து க.பொ.த சாதாரண தர வகுப்புகள் வரை சமயம், தமிழ், குடியியல், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களைப் படிப்பிக்கின்ற வேலை. இக்காலப்பகுதியிலேயே இவரது மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாட்டின் தொடக்கப்பள்ளி உருவாக்கப்படுகின்றது.

இவர் ஆசிரிய நியமனம் பெற்ற 1957ம் ஆண்டினைப் பொறுத்த வரையில் அது இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை எதிர்கொள்ளும் நிலைமாறுகாலத்தின் ஆரம்ப காலமாக இருந்தமையால் சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் ஆங்கில மொழியில் நடைபெற்ற கற்றல் செயற்பாடுகள் தாய் மொழியில், தமிழ்மொழியில் மேற்கொள்ளப்படத் தொடங்கிச் சில வருடங்கள் கடந்த ஒரு காலப்பகுதியாக அது இருந்தது. எனவே இக்காலத்தில் ஆங்கிலத்தைத் தமிழில் விளங்கப்படுத்திப் படிப்பிக்க வேண்டிய தேவை இவருக்கு எழுகின்றது. அப்பொழுது ஆங்கில இலக்கியப் பாடத்திட்டத்தில் இருந்த ஜேன் ஓஸ்டிரின் (Jane Austen) 'Pride and Prejudice' என்ற நாவலை 'தற்பெருமையும் மூடநம்பிக்கையும்' எனத் தமிழ்ப்படுத்திக் கற்பிக்கின்றார். இதனோடு இன்னும் சில ஆங்கில நூல்களும் இவரால் தமிழ்ப்படுத்திக் கற்பிக்கப்பட்டன. இச்செயற்பாடுகள் பாடசாலையின் வகுப்பறைகளிலேயே நிகழ்கின்றது. பின்னர் அதே பாடசாலையில் 1963 அளவில் க.பொ.த உயர்தர வகுப்புகளுக்கு அரசியல் பாடத்தினைக் கற்பிக்கின்ற பணி இவருக்கு வழங்கப்படுகின்றது. இக்காலத்தில் அரசியல் சார்ந்த தமிழ் நூல்கள் இன்மையால் அரசியல்சார்ந்த பாடங்களை ஆங்கிலத்தில் இருந்து மொழிபெயர்த்து மாணவர்களுக்குப் படிப்பிக்கும் தேவை இவருக்கு ஏற்படுகின்றது. அதனை இவர் செவ்வனே செய்கின்றார். குறிப்பாக, அரசியல் பாடத்தின் பாடத்திட்டத்தில் இருந்த டொனமர் யாப்பினை ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்து வகுப்பிலேயே மாணவர்களை எழுதுவித்துக் கற்றுக்கொடுக்கின்றார். 15 வருடங்களாக அக்கல்லூரியில் இக்கற்பித்தல் செயற்பாடுகளுடன் கூடிய மொழிபெயர்ப்பு நடைபெறுகின்றது.

நாடகத்திற்குள் இவர் எவ்வாறு விருப்பமின்றி தற்செயலாக நுழைந்தாரோ அந்தவாறே மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாட்டுக்குள்ளும் தற்செயலாகச் சூழ்நிலைமையின் கைதியாகத் தேவைகருதியே, விருப்பம் - விருப்பமின்மை என்ற நிலையைக் கடந்து வாழ்வினை ஏற்றுக்கொண்டு போறபோக்கில் போகும் ஒரு தன்மையிலேயே, இவர் நுழைகின்றார். 1972ல் பனை மகாவித்தியாலயத்திற்கு மாற்றலாகிப்போயும் இந்நிலைமையே இக்கற்பித்தல் முறைமையே இவரிடத்தில் தொடர்ந்தது.

இக்காலப் பகுதியில் 1976ம் ஆண்டில் நண்பர்களின் வற்புறுத்தலால் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடக டிப்ளோமாக் கற்கைக்குச் செல்கின்றார். அங்கு கற்றுவரும் காலங்களில் இவர் பல விடயங்களை அறிகின்றார், பார்க்கின்றார். குறிப்பாக நாடகம் பாடமாக இருப்பதை அறிகின்றார். சிங்கள மொழியில் எழுதி நடிகப்பட்ட சிறுவர் நாடகங்கள், ஹென்றி ஜெயசேனாவின் நெறி

யாள்கையில் இடம்பெற்ற 'ஹூனுவட்டயே க(த்)தாவ' (Caucasian Chalk Circle), தர்மசிறி பண்டாரநாயக்காவின் 'மகற ரா(க்)கயா' (The Dregon) போன்ற நாடகங்களைப் பார்த்து நயக்கின்றார். அக்காலங்களில் பாலேந்திரா, பராக்கிரம நிரியெல்ல என்ற இன்றைய நாடக ஆளுமைகளும் 'ஹூனுவட்டயே க(த்)தாவ' (Caucasian Chalk Circle) என்ற நாடகத்தைப் பார்த்துள்ளதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். பாலேந்திரா அவர்கள் இதனை அடியொற்றியே தன்னுடைய நாடகப்பாதையை வளர்த்துச் செல்கின்றார் (யுகதர்மம்: நாடகமும் பதிவுகளும், பக்கம்-07).

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களும் தனது நாடக டிப்ளோமாவை முடித்து மீள் வந்து, தொடர்ந்தும் பனை மகாவித்தியாலயத்தில் படிப்பித்தலை மேற்கொண்டபடி நாடக டிப்ளோமாவாலும் அங்கு பார்த்து வியந்த நாடகங்களாலும் தூண்டப்பட்டு நாடகம் ஒரு படிப்பு என்பதை வலியுறுத்த நாடக அரங்கக் கல்லூரியை 1978.01.23ல் ஸ்தாபித்து நாடகச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தார். கொழும்பில் German Instituteல் 'சத்துங்கே புஞ்சி கெதற' (மிருகங்களின் சின்ன வீடு) என்ற சிங்களச் சிறுவர் நாடகத்தைப் பார்த்தமையால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தின் அடிப்படையில் 'கூடிவிளையாடு பாப்பா' என்ற சிறுவர் நாடகத்தை 1978ல் அதன் தழுவலாக எழுதினார். இதற்கு முன்னர் இவர் 'அருமை நண்பன்', 'வையத்துள் தெய்வம்', 'கண்ணிலான்', 'அன்னத்துக்கு அரோகரா' என்ற நான்கு நாடகங்களை எழுதியிருப்பினும் இந்நாடகத்தில் (கூடிவிளையாடு பாப்பாவில்) இருந்தே இவரது நாடக எழுத்துருவின் வடிவமாற்றம் நிகழ்கின்றது எனக்கொள்ளலாம். இதற்கு இவரது நாடகக்கல்வியும் பார்த்த சிங்கள மொழிநாடகங்களும் காரணமாக இருந்துள்ளன. இதனைத் தொடர்ந்து சொந்த எழுத்துருக்களைப் படைப்பதிலேயே இவர் கவனம் செலுத்தி வந்தார்.

பனை மகாவித்தியாலயத்தில் இருந்து 1981ம் ஆண்டு மீள்ச் செங்குத்தா இந்துக்கல்லூரிக்கு மாற்றலாகி வந்து 1986ம் ஆண்டின் கடைசியில் பல்கலைக்கழகத்திற்கு நாடகக் கற்பித்தல் செயற்பாட்டுக்குப் போகும் வரை சொந்த ஆக்கங்களை எழுதுவதையும் பாடசாலைத் தேவைகருதிய மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாடுகளையுமே மேற்கொண்டிருந்தார். இக்காலங்களில் மொழிபெயர்ப்பென்பது கற்பித்தல் செயற்பாட்டின் ஓர் அம்சமாகவே இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. நாடக மொழிபெயர்ப்புக்கள் எதுவும் இக்காலப்பகுதியில் இவரால் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மேற்கொள்ளப்பட்டமைக்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. 1987ம் ஆண்டில் தைமாதம் 05ம் திகதியளவில் முழு நேரமாகப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகக் கற்பித்தலில் ஈடுபடுவதற்காக பாடசாலையின் கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் இருந்து (1987.01.04) ஓய்வு பெற்று பல்கலைக்கழகத்தின் நாடகக் கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் தன்னை இணைத்துக் கொள்கின்றார். அங்கு உலக நாடகங்களைப் படிப்பிக்க வேண்டிய சூழ்நிலைமை ஏற்படுகின்றது. அக்காலத்தில் (1987ல்) பல்கலைக்கழகத்திலும் 1957ல் இருந்த பாடசாலைக் கற்பித்தல் காலப்பகுதி போலவே நாடகம் பாடமாகத் தொடங்கப்பட்ட ஆரம்ப காலமாக இருந்தமையாலும் படிக்கும் மாணவர்களின் தேவைகருதியும் தனது தேவைகருதியும் ஆங்கிலத்தில் இருந்து நாடகங்களையும் நாடகம்சார் குறிப்புக்களையும் தமிழ்ப்படுத்திக் கற்பிக்கத் தொடங்குகின்றார். (நாடகம் சார்ந்த ஓர் ஆங்கிலப் புத்தகத்தை இரண்டு வாரங்களில் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தனது கையெ

முத்தில் எழுதிப் (போட்டோக்கொப்பி இல்லாத காலம்) பிரதி எடுத்த சம்பவமும் Play Directionபற்றிக் கூறுகின்ற ஒரு ஆங்கிலப் புத்தகத்தை முழுமையாக மொழிபெயர்ப்புச் செய்த சம்பவமும் நிகழ்கின்றது.) இங்கும் சூழ்நிலைமையும் தேவையுமே இவரது மொழிபெயர்ப்பிற்கான காரணமாக முன்நின்றாலும் நாடக டிப்ளோ மாவினால் பெற்ற அனுபவங்களும் நாடகம் சார்ந்த எழுத்துருவாக்க ஆர்வமும் இணையத் தொடங்குகின்றன. இதன் காரணமாக நாடகங்களைப் புதிது புதிதாகக் கற்கும் கற்பிக்கும் ஆர்வம் மேற்கிளம்புகின்றது. இது பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து விலகும் 2004ம் ஆண்டு வரை தொடர்ந்தது.

பல்கலைக்கழகத்தில் கற்பிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் ரஷ்ய நாடகங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு தொகுதி (புத்தகம்) இவரது கையிற்குக் கிடைக்கின்றது. அதில் இவர் முன்னர் ரசித்துப் பார்த்த மகற ரா(க்)கயா (The Drogon) நாடகமும் இருக்கின்றது. பார்த்து ரசித்த விருப்பம் உள்ளிருந்து உந்தித்தள்ள (இவர் சிந்திப்பது போல் சிந்தித்தால்), இவரது ஆசை முருங்கை மரம் ஏறுகிறது. அது 1987ல் வேதாளம் என்ற பெயரில் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றது. இதனை 'வேதாளம் என்ற நாடகத்தை என் விருப்பத்தை நிறைவு செய்து கொள்வதற்காக மொழிபெயர்த்தேன்'. என ஒரு நேர்காணலில் இவர் குறிப்பிடுவதன் மூலம் உறுதிசெய்து கொள்ளலாம் போலத் தோன்றுகின்றது. இந்த நாடகம் பின்னர், 2002ம் ஆண்டளவில் க. ரதிதரன் அவர்களால் சுருக்கப்பட்டு அவரது நெறியாள்கையில் மேடையேற்றப்பட்டது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தனது விருப்பத்தில் இந்நாடகத்தை மொழிபெயர்த்தாலும் கற்றல், கற்பித்தல் விருப்பங்களின் அடிப்படையில் மாணவர்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக முன்னர் பாடசாலைகளின் வகுப்பறைகளில் செய்த மொழிபெயர்ப்புக்களைப் போன்று பல்கலைக்கழகத்தின் நாடக வகுப்புக்களிலும் இவர் Sotoea Komachi, Birds of Sorrow, Atsumori, The Damase Drum, The Bird Catcher in Hades,

Busu, The Monstrous Spider, Gappo and His Daugher Tsuji, Sukeroku, Tea House, Red Lantern, A Memory of Two Mondays போன்ற நாடகங்களை மொழிபெயர்த்துப் படிப்பித்தார். இவற்றுள்ள Birds of Sorrow, Busu, Gappo and His Daugher Tsuji, Red Lantern, A Memory of Two Mondays, The Bird Catcher in Hades போன்ற நாடகங்களின் பிரதிகள், வகுப்பறையில் இவர் சொல்லச் சொல்ல மாணவர்களால் எழுதப்பட்ட கையெழுத்து நிலையில் கிடைத்திருக்கின்றன. இதனுள் Red Lantern என்ற நாடகம் சிவப்பு விளக்கு என்ற பெயரில் 2004ம் ஆண்டு க. ரதிதரன் அவர்களால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டது.

நாடகம் சார்ந்த இவரது மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் தேவை கருதியதாகவும், நாடகக் கற்றல், கற்பித்தல் ஆர்வம் காரணமாகவும் நாடகப் புத்தகங்கள் கிடைத்தமையாலும் வாசிப்பில் கண்டடைந்த மகிழ்ச்சியும் விருப்பமும் உள்ளிருந்து தூண்டியமையாலும் மட்டுமே இடம்பெற்றதாகக் கருதமுடியாது. இம்மொழிபெயர்ப்புக்கள் நடைபெறுவதற்குரிய சூழலும் இவருக்குச் சாதகமாக இருந்தமையினாலேயே இத்துறைக்குள் இவர் காலடி எடுத்துவைக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது போலத் தோன்றுகின்றது. இவரது மொழிபெயர்ப்புக்கள் நிகழ்ந்த காலங்களை அடிப்படையாக வைத்து நோக்குகின்ற போது அம்முடிவிற்கே வரமுடிகின்றது.

சிறுவயதுகளில் நீர்கொழும்பில் இருக்கும் காலங்களில் யாராவது பிறநபர்கள் இவரது வீட்டுக்கு வந்தால் இவர் ஓடி ஒளித்துவிடும் இயல்பு கொண்டவராக இருந்துள்ளார். படிக்கும் காலங்களிலும் நண்பர்களை இவர் பெற்றிருக்கவில்லை. குறிப்பிட்ட வயதுகளில் வீட்டில் தனது உறவுகளோடு விளையாட்டில் ஈடுபடும் தன்மை இருந்தாலும் பெரும்பாலும் தானும் தன்பாடும் எனவே இயங்கி வந்துள்ளார். இவர் வீட்டில் தனிமையில் பொழுது போக்குவதை விரும்பாத தாயார், பொம்பிளைப் பிள்ளைகளைப் போல வீட்டுக்குள்ளேயே கிடக்கிறான். இவனை எங்காவது வெளியில் கூட்டிப் போகுமாறு உறவினர் வேலாயுதத்திடம் சொல்ல அவர் இவரை

வேள்வித் தீ

திருநெல்வேலி இந்து வாலிபர் சங்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். ஆரம்ப காலங்களிலேயே தனிமையை விரும்பும் இவ்வியல்பு ஒரு நடத்தையாக இவரிடத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. (ஏன், எதனால், இப்படி உருவானார் என்பதற்குரிய உளவியல் காரணங்கள் இங்கு ஆராயப்படவில்லை.) இத்தகைய, தனிமையை இயல்பாகவே விரும்புகின்ற, நாடுகின்ற தன்மை இவரது படைப்புக்களின் உருவாக்கத்திற்கும் ஒரு முக்கியமான அடிப்படையாக இருந்துவருகின்றது எனக் கருதத்தோன்றுகின்றது.

பட்டம் பெற்று வந்து ஆசிரியப்பணியில் ஈடுபடும் பொழுதுகளில் வீட்டிலிருந்து தனிமையைப் பயன்படுத்தி 'அருமை நண்பன்' உருவாக்கம் பெறுகிறது. பின்னர் 1961ல் திருமணம் செய்து தனது மனைவியாரின் உடுவில் இல்லத்தில் இருக்கும் போது (அக்காலங்களில் இவர் நாடகத்துறையில் பிரபல்யமாகவில்லை) வேலையும் இந்து வாலிபர் சங்கமும் நாடகமும் கலையரசரின் தொடர்பும் என குறிப்பிட்ட நேரங்களில் வெளிமுகமாக இயங்கினாலும் வீடு திரும்பியதும் பெரும்பகுதியை இவரது இயல்புக்கேற்ப தனிமையிலேயே கழிக்க வேண்டியிருந்தது. அங்கிருக்கும் தனிமையைப் போக்க வள்ளுவரை மையப்படுத்தி 'வையத்துள் தெய்வம்' மகாபாரதத்தை அடியொற்றி 'கண்ணிலான்' போன்ற படைப்புக்களைப் படைக்கின்றார். மீள 1972ல் திருநெல்வேலி வந்தும் இவ்வகையிலேயே 1975 வரை இயங்கிவந்தார். இந்நிலையில் 1973ல், 12 வருடம் கழித்தே தான் எழுதிய 'வையத்துள் தெய்வம்' நாடகத்தை பயத்தோடு வெளிப்படுத்த, அது நண்பர்களால் சிலாகிக்கப்பட்டு மேடை ஏறுகின்றது. இது நாடகம் எழுதுவதும் அதனை மற்றவர்கள் முன்கொண்டு செல்வதும் தொடர்பான குழந்தையவர்களின் தயக்கத்தையும் தன்னம்பிக்கை இன்மையையும் பயத்தையும் வெளிக்காட்டுகின்றது. அவர் இதனைத் தனக்கிருக்கும் படைப்பாக்க ஆர்வத்தால் எதிர்கொண்டு படிப்படியாகவே எழுதிக் கடந்து வருகின்றார். எனினும் இன்றும் நாடகம் எழுதுவது என்றால் தனக்குப் பயமாக இருக்கின்றது என்றே அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்நிலையில் மொழிபெயர்ப்பினுள் நுழைவதை நிச்சயம் அவர் தனக்குரிய ஒரு களமாகக் கருதியிருந்தாலும் அவரது இயல்பு காரணமாகத் திட்டமிட்டு அதற்குள் நுழைந்திருக்க மாட்டார் என்றே கருதுகின்றேன். சூழலும் தேவையும் அவரை அதற்குள் இழுத்துவிடுகின்ற போதிலும் அவர் சூழலுக்கும் தேவைக்கும் ஏற்பவே அதனைச் செய்து வந்தாரே ஒளிய தனித்து இதுதான் என்வழி எனக்கருதியவராக மொழிபெயர்ப்புத் துறையினுள் நுழையவில்லை. எப்படி ஒரு நாடக எழுத்துருப் பிரதியை வெளிக்கொணர 12 வருடங்களை எடுத்தாரோ அதற்கும் மேலான ஒரு காலத்தையே மொழிபெயர்ப்புத் துறையுள் நுழையவும் அவர் எடுத்துக் கொண்டார் எனத் தோன்றுகின்றது. காலப்போக்கில் நாடகத்துறையில் நன்கு அறியப்பட்டு தொடர்ச்சியான நாடகப்பயிற்சி பட்டறைகளும் நாடக மேடையேற்றங்களும் சொந்த நாடக எழுத்துருக்களை உருவாக்குவதும் படிப்பிப்பதும் எனப் பல்வேறு வெளிமுக நோக்குகள் உருவாகுகின்றன. அவை உள்ளத் தனிமையைத் திருப்திப்படுத்தும் நிவாரணங்களாக அமைந்துவிடுகின்றன. இத்தகைய செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டமையானது தந்தையின் இயல்புக்கேற்ப இவரிடம் காணப்பட்ட தனிமையில் இருத்தல் மற்றவர்களோடு கலகலப்பாக இருத்தல் என்ற இருவித இயல்பு நிலைகளையும் இவரில் வளர்த்து விடுகின்றன. இவரின் இந்த இருநிலைகளையும் இவரோடு நெருங்கிப் பழகுபவர்கள் அறிவர்.

இந்த வழிநின்று வேதாள மொழிபெயர்ப்பு நிகழ்ந்த 1987 சூழலை நோக்கினால் அது இந்திய இராணுவத்தின் ஆட்சி அதிகாரத்தால் குழப்பமுறுகின்ற ஒரு காலமாக இருப்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம். ஊரடங்குச் சட்டங்களும் யுத்தங்களும் என அக்கால நிலைமை மாறுகின்றது. வெளிமுகச் செயற்பாடுகள் குறைந்து உள்ளே முடங்கவேண்டிய சூழ்நிலைமையில் மனம் உள்முகம் கொள்கிறது 1978களின் பின்னர் தொடர்ச்சியாக எழுதிய பழக்கமும் அதில் ஏற்பட்ட விருப்பமும் தனிமையில் உள்முகம் கொள்ள உள் மன

ஆழத்தில் மறைந்திருந்த 'வேதாளம்' வெளிவருகின்றது முதலாவது நாடக மொழிபெயர்ப்பாக.

பின்னர் 1993களில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற ஆங்கில நாடகப் போட்டியில் தாகூரின் Sanyasi or The ascetic என்ற நாடகத்தை பார்க்கிறார். அதனை இன்றைய உளமருத்துவ நிபுணர் சா. சிவயோகனும் பார்த்தார். அவர் இதனை தமிழில் மொழிபெயர்த்தால் நல்லது என்று கூற தனக்கும் பிடித்திருந்தமையால் (படிக்கும் காலங்களிலேயே தாகூரில் இவருக்குப் பிடிப்பிருந்தது அவரது புத்தகங்களை இவர் இந்தியாவில் படிக்கும் காலத்தில் வாங்கிக்கொணர்ந்திருந்தார்.) அதனை 1995.04.10 துறவி என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்தார். விருப்பம் இருந்தாலும் அக்காலத்தில் எம்மை நெருக்கிக்கொண்டிருந்த யுத்தச் சூழல் உள்ளகத் தனிமைக்கு வழிசமைத்து இதற்கு உதவியது. அவ்வாண்டே துறவி சண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் தமிழ்த்தினத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. முதன்முதலில் மேடையேற்றப்பட்ட இவரது மொழி பெயர்ப்பு நாடகமாக இதனைக் கொள்ளலாம். அது பார்வையாளர்களின் வரவேற்பைப் பெற்றது. பேராசிரியர் சிவத்தம்பியும் அந்த நாடகத்தால் கவரப்பட்டார். பாராட்டுக்களும் தெரிவித்தார்.

இவ்வாண்டே சூழ்ந்திருந்த யுத்தச் சூழலின் காரணமாக எழுந்த உள்ளத்தனிமையின் மற்றுமொரு வடிவாக க.பொ.த. உயர் தரத்தின் பாடத்திட்டத்தில் இருந்த 'ஈடிப்பல்' நாடகத்தைத் தனது விருப்பிற்கும் மாணவர் தேவைக்குமாக மொழிபெயர்க்க ஆரம்பிக்கின்றார். யாழ்ப்பாணத்தின் பாரிய இடப்பெயர்வின் போதும் அதனை எடுத்துச் சென்று மீசாலையில் தான் தங்கியிருந்த இடத்தில் வைத்துத் தொடர்கின்றார். மீள யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய பின்னர் அந்நாடகம் சண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் க. ரதிதரனின் நெறியாள்கையில் (1997) மேடையேற்றம் காண்கிறது. மாணவர்களின் தேவை கருதி அது புத்தகமாகவும் வெளிவருகின்றது. இது அவரது மொழிபெயர்ப்பின் முதல் வெளியீடாக அமைகின்றது. இவற்றின் பின்னரே இவரது மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாடுகள் வெளிவரத் தொடங்குகின்றன.

இடப்பெயர்வின் பின்னான காலத்தில் நிலவிய ஊரடங்குகள், வெளிமுகச் செயற்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தி சுய எழுத்துருக்களைப் பிரசவிக்க முடியாத தன்மையை உருவாக்க, உள்ளகத் தனிமையின் வெறுமை பிறநாட்டு நாடக எழுத்துருக்களைத் தத் தெடுத்துத் தனதாக்கத் தூண்டியது. இதனால் இக்காலப் பகுதிகளில் இவரது மொழிபெயர்ப்புச் சார்ந்த செயற்பாடு அதிகரித்துச் செல்கின்றது. ஒரு பாவையின் வீடு, செரிப்பழத் தோட்டம், வீரத்தாயும் அவளது பிள்ளைகளும், கோக்கேசிய வெண்கட்டி வட்டம், கொடோவுக்காக காத்திருத்தல், பிரித்தெடுப்பு, மேற்கின் அரசமாதா (சியோபோ), கனெஹிரா, செக்கிடெராவில் கொமாச்சி அல்லது (செக்கிடெரா கொமாச்சி), செமிமறு, ஷோ(க்)குன், நக்கமிட்சு (மஞ்சு), ஒரு விற்பனையாளனின் மரணம், கடலருகே இரு சிறு முயல்களும் கழுதையொன்றும் போன்ற நாடக மொழிபெயர்ப்புக்கள் இக்காலப் பகுதியில் இடம்பெற்றன. முன்னர் கூறிய வகுப் பறை மொழிபெயர்ப்புக்கள் சிலவும் இக்காலப் பகுதியிலேயே நடைபெற்றன. எனினும் இதனை குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் ஓர் உள்வீட்டு விடையமாகவே பார்த்தார். 'முட்டாளர் நான் தேவபூமியில் நிலமதிர நடக்கின்றேன்' என்ற நிலைப்பாட்டிலேயே இருந்தார்.

ஒரு வீட்டில் தகப்பனுக்கு உள்ள, தாய்க்கு உள்ள கடமை போலவே படிப்பிக்கும் போது மாணவருக்குச் செய்யவேண்டிய தனக்குரிய கடமையாகவே அதனை மேற்கொண்டதோடு தனக்கான ஒரு கற்றல் நடவடிக்கையாகவும் தானும் நாடகத்தைக் கற்பதில் ஒரு மாணவன் தான் என்ற நிலைப்பாட்டிலுமே அதனை மேற்கொண்டு வந்துள்ளார். 2003ல் வழங்கிய நேர்காணல் ஒன்றில் வேறு மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் சிலரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு இவ

ரையும் அவர்களோடு ஒப்பிட்டு கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு 'வழி, வழி வந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் சிலரது பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு விட்டு என்னையும் அவர்களோடு சேர்த்து விட்டீர்கள். தயவு செய்து அந்த மகானுபாவர்களோடு என்னையும் சேர்த்துப் பார்க்காதீர்கள். அவை அடக்கமல்ல உண்மை. என்னோடு சேர்ந்து நாடகம் படிக்கின்ற மாணவர்களது தேவைக்காகத்தான் நான் சில நாடகங்களை மொழிபெயர்க்க முற்பட்டேன். அது ஒரு உள்வீட்டு விஷயம். மொழிபெயர்ப்புக்களில் ஒன்று புத்தகமாக வெளிவந்து விட்டதாலும், நான்குமேடையேற்றப்பட்டதாலும், (இந்த நேர்காணலின் (2003) முன்பு துறவி, ஈடிப்பஸ், ஒரு பாவையின் வீடு, வேதாளம் போன்ற நாடகங்களே மேடையேற்றப்பட்டிருந்தன.) அந்த முயற்சி வீட்டைக் கடந்து வெளியே வந்து விட்டது. அவ்வளவுதான்.' என அவர் கூறுவது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

இந்தவாறு தனதும் தன்னோடு சேர்ந்து நாடகம் கற்பவர்களின் தேவைகருதியும் (மேலே குறிப்பிட்ட நேர்காணலில் 'என்னோடு சேர்ந்து நாடகம் படிக்கின்ற மாணவர்களது தேவைக்காக...' என்னிடம் என்றில்லாமல் என்னோடு சேர்ந்து என்று பேசப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்கு.) தான் பலமொழிநாடகங்களை வாசித்து உணர வேண்டும் என்ற விருப்பினாலும் தான் வாசித்த, அறிந்த பார்த்த நாடகங்களினால் கவரப்பட்டும் அது தருகின்ற மகிழ்ச்சியினாலும் மொழிபெயர்ப்பிற்கான சூழல் அமைந்தமையினாலும் பிறரது வேண்டுகோள்களினாலும் மொழிபெயர்ப்புக்களை மேற்கொண்டு வந்தார். எனினும் இவரை அறியாமலேயே அது இவரது விருப்பத்திற்குரிய ஒரு செயற்பாடாகவும் பழக்கமாகவும் மாறித்தொடர்கின்றது. குறிப்பாக இவர் பல்கலைக்கழகக் கற்பித்தல் செயற்பாட்டினை நிறுத்திய 2004ம் ஆண்டுகளின் பின் இருந்து தற்போது வரை மொழிபெயர்ப்பினை மேற்கொள்வதற்கு இவை காரணமாக இருக்கலாம்.

2005ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் தனது கற்றல் நோக்கத்தோடு கூடிய விருப்பத்தின் அடிப்படையில் அந்திமாலைப் பாடலொன்று, தான் விரும்பாத தியாகி ஒருவர், திருமணம், பட்டிக்காட்டான், இந்திரன் தீர்ப்பு, மடொன்னா டயநோறா, வெவ்வேறு வழிகளில் அமைதி, அன்பமுதாரும் அயலார், உலைவைப்போர் என்ற எந்தப் பாடத்திட்டத்திலும் இல்லாத ஒன்பது நாடகங்களை மொழிபெயர்த்தமையை இங்கு சுட்டிக்காட்டுவதன் மூலம் இதனை அரன்செய்யலாம்.

2004ல் இருந்து தற்போது வரையான காலப்பகுதியில் பாடத்திட்டத்தில் இருந்த அன்டிகனி (2008) நாடகத்தை மட்டுமே (தற்போது 'மன்னன் லியர்' செய்யத் தொடங்கி இடையில் நிற்கின்றது.) மொழிபெயர்த்தார். அத்தோடு இக்காலங்களில் சில நாடகங்களைத் தே. தேவானந்த் (சுணைக்கேடு), ஏனெஸ்ட் தளையசிங்கம் மக்கின்றயர் (ஐராங்கனி), தி. தர்மலிங்கம் (இருளார்ந்த யுகம்), சி. ஜெயசங்கர் (முன்னம் சிறப்புற வாழ்ந்தார்கள்) போன்றோரின் வேண்டுகோள்களாகவும் தனது விருப்பத்திற்கு அமைவாகவும் மொழிபெயர்த்தார். இந்த அடிப்படையில் 2004ல் இருந்து தற்போது வரை 36 நாடகங்களை அவர் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அவற்றுள் தூண்டுதல்களோ, தேவைகளோ இல்லாத நிலையில் தனது விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்வதற்காக 30 நாடகங்களை மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

இந்தவாறு எந்தவித தூண்டுதல்களோ தேவைகளோ சுவறல்களோ இல்லாத நிலையிலும் ஏன் மொழிபெயர்ப்பைத் தொடரவேண்டும். என்றால், 'அந்தர் யுக - Andha Yug' (தமிழில் 'இருளார்ந்த யுகம்') என்ற நாடகத்தின் முகவுரையில் அதன் ஆசிரியர் 'தாம்விர பாரதி - Dharamvir Bharati' அந்நாடகத்தைத் தான் ஏன் எழுதினான் என்பதைப் பற்றிக்குறிப்பிடும் போதுகூறும் 'பழக்கத்திற்கு அடிமையாதல் என்ற ஒன்று இருக்கிறது - மூர்க்கமொடு முழங்கும் கடலொன்றின் சவாலினை ஏற்கும் வேளையில் பொங்கி எழும் அலைக

ளோடு வெற்றுக் கைகள் கொண்டு போராடுதல், அளப்பரும் ஆழங்களுக்குள் குதித்து முழுகிக் கிடத்தல் என, மேலும் பல ஆபத்துக்களை எதிர் கொண்டபின்னர், திட நம்பிக்கை, அறிவெனும் ஒளி, ஆழ்ந்த உண்மையை அறிந்துகொள்ளல், உயர்மதிப்பு எனும் சில அரிய மணித்துகள்களோடு மேல்தளத்துக்கு வருதல் என்ற இத்தனையும் நிகழும் அத்தோடு பழக்கத்திற்கு அடிமையாதல் என்ற இப்பண்பானது, கடும் துயரோடும் பேருவகையோடும் ஒன்று கலந்திருப்பதால், அதற்குப் பழக்கப்பட்டு விட்ட ஒருவரால் அதனை ஒருபோதும் கைவிட்டுவிடமுடியாதிருக்கும். பழக்கத்துக்கு அடிமைப்பட்டுப்போய் இருத்தல் என்ற இந்த ஒன்றினைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காகவே அந்தர் யுக எழுதப்பட்டது.' என்ற கூற்றினை, குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுத் தனது அன்று தொடக்கம் இன்றுவரையான மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாடுகளுக்கு இது தான் காரணம் எனக் கூறுகின்றார்.

இதனை அடிப்படையாக வைத்து நோக்கினால் ஆரம்பகாலங்களில் மூர்க்கமொடு முழங்கும் கடலொன்றின் சவாலை ஏற்று அதன் அலைகளோடு வெற்றுக்கைகளால் போராடும் நிலையைப் பாடசாலையிலும் பல்கலைக்கழகத்திலும் எதிர்கொண்டு கிடைத்த சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி அதன் ஆழங்களுக்குள் சென்ற தன் மூலம் திடநம்பிக்கையோடும் அறிவெனும் ஒளியோடும் ஆழ்ந்த உண்மையோடும் உயர் மதிப்போடும் வெளிவந்து அதனுள் தோயத்தோய ஏற்பட்ட பழக்கத்தால் 'பழக்கத்திற்கு அடிமையாதல்' என்ற பண்பினை உருவாக்கி கடும் துயரோடும் பேருவகையோடும் ஒன்று கலந்திருக்கும் அந்நிலையைக் கைவிடமுடியாமல் அதனைத் திருப்திப்படுத்த முயல்கின்றார் என்ற முடிவுக்கே வரமுடிகின்றது.

இத்தகைய மொழிபெயர்ப்புப் பின்னணியைக் கொண்ட குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மொழிபெயர்ப்பின் கோட்பாடுகளை அறிந்தவர் அல்ல. அதன் ஆழங்களை உயரங்களைப் புரிந்தவரும் அல்ல. எனினும், தனது செயற்பாட்டின் மூலம் அது தொடர்பான புரிதல்களையும் விளக்கங்களையும் பெற்றுத் தான் மேற்கொள்ளும் மொழிபெயர்ப்பில் தன்னளவிலான சில வரையறைகளை பின்பற்றியே வந்திருக்கின்றார். இவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நாடகங்கள் கிரேக்கம், ரஷ்யா, சீனா, யப்பான், ஜேர்மன், இந்தியா எனப் பல்வேறு நாட்டுப் பின்னணியைக் கொண்ட எழுத்துருக்களாக இருந்தாலும். அவற்றின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு எழுத்துருக்களே மூலப்பிரதியாக இவரால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தன்னால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மூலப்பிரதிக்கு முழு விசுவாசமாக இருத்தல், அதனை அப்படியே தமிழ்ப்படுத்தல், மூலப்பிரதி ஆசிரியர் என்ன நினைக்கின்றாரோ, கருதுகின்றாரோ அதனைத் தானும் நினைத்து, கருதி அங்கிருப்பதை அப்படியே தமிழில் இறக்குதல் என்ற நிலைப்பாடு கொண்டவராக இவர் இருக்கின்றார். அது மட்டுமன்றி சொற்களைக் கையாளுதல் மாற்றுதல் போன்றவற்றிலும் பொய், களவு செய்வதை நிகர்த்த பயம் கொண்டவராக மாணவரை (படிப்பவரை) ஏமாற்றக்கூடாது என்ற நினைப்பினைக் கொண்டவராக இவர் தனது மொழிபெயர்ப்புப் பணியை மேற்கொண்டு வருகின்றார். இதனை அன்றன் செக்கொவின் அந்திமாலைப் பாடலொன்று (Swan Song) என்ற நாடகத்தில் '... a regiment's pitched camp in my mouth...' என வரும் வரியை, அது வருகின்ற சந்தர்ப்பம் நோக்கி 'ஒரே நாற்றமாய்க் கிடக்குது என்றை வாய்' எனத் தமிழ்ப்படுத்தியிருக்கலாம். இவர் அதனை அப்படியே 'ஒரு பட்டாளம் கூடாரமடிச்ச அதுக்குள்ள குந்தியிருந்தது போல இருக்கு என்றை வாய்...' என மொழிபெயர்த்ததையும் கிரேக்க நாடகமான அகமெமனனை (The Agamemnon) மொழிபெயர்க்கும் போது அதில் '...a giant ox treads on my tongue...' என வந்த வரியை, நாடகத்தில் அது வருகின்ற சந்தர்ப்பத்தை நோக்கி சாதாரணமாகத் தமிழில் 'என் நா எழவில்லை' என்று மொழிபெயர்த்திருக்கலாம் எனினும் இவர் அவ்வரியை அப்படியே

அன்புடன் உட்கார்ந்தேன்...

‘இராட்சத எருதொன்று என் நாவில் நடக்கிறது’. என மொழிபெயர்த்ததையும் இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டுவதன் மூலம், மூலப்பிரதிக்கு முழு விசுவாசமாக இருத்தல், படிப்பவர்கள் அந்நாடகங்களின் ஆங்கில மூலத்தில் என்ன உள்ளதோ அதை அப்படியே புரிந்து கொள்ள வைக்கவேண்டும் என்ற தனது நிலைப்பாட்டையும் மொழிபெயர்ப்பில் வெளிப்படுத்தி நிற்பதற்காக மேலே குறிப்பிட்ட நாடகங்களில் வரும் அவ்விருவரிகளையும் சாதாரணமாகத் தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்பத் தமிழ்ப்படுத்தலாம் என்பதை அறிந்திருந்தும் மொழிபெயர்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் சொற்றொடர்கள், உருவக, உவமை அணிகள், பழமொழிகள், சந்தங்கள், படிமங்கள் போன்றவற்றில் மாற்றம் செய்வதற்குரிய அனுமதி இருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்திருந்தும் அவற்றை மறுதலித்துத் தனது மொழிபெயர்ப்பை மேற்கொண்டு வந்துள்ளார் எனக்கருதுவதோடு A Complete Plays of Sophocles என்ற புத்தகத்தின் அறிமுக வரையில் Moses Hadas என்பவர் அந்நாடகங்களைக் கிரேக்க மொழியில் இருந்து மொழிபெயர்ப்புச் செய்த ‘Sir Richard Claverhouse Jebb’ பற்றிக் குறிப்பிடும்போது ‘Jebb’ தனது வசனத்தில் கவிதையைக் காட்டிலும் ஆழமாகச் சோஃபிக்ளீஸின் படைப்பில் ஆழ்ந்திருக்கும் கம்பீரத்தையும், பொருத்தமான இடங்களில் வெளிப்படுத்தி நிற்கும் சம்பிரதாய பூர்வமான கௌரவத்தையும் வெகு அழகாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அதற்காக வசனத்தில் சொற்களஞ்சியங்களை, சொல்வடிவங்களை, சொல் ஒழுங்குகளைச் சரியான முறையில் அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். மனிதனுடைய உள் உயிர்ப்பைத் தரிசிக்கும் கண்ணுடையவர்களுக்கு அவர்தம் வசனம் ஆழ்ந்த பொருள் உடையதாக வெளிப்பட்டு நிற்கும்’. என்கிறார். அவர் கூறுவது போல குழந்தை ம. சண்முகலிங்கமும் அவர்கள் தனக்குக்கிடைத்த ஆங்கில மூலங்களில் வெளிப்பட்டு நிற்கும் கம்பீரத்தையும் அழகையும் அவை வெளிப்படுத்தும் பண்பாடுகளையும் இயன்றவரை தமிழில் உள்ள சொற்களஞ்சியங்களை, சொல்வடிவங்களைச் சொல் ஒழுங்குகளைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தி (இதற்காக அகராதியை மீள மீள பார்த்துச் சொல்லைக் குறித்து சொற்றொடர்களை உருவாக்கி இந்த வயதிலும் இவர் படும் பாடு பார்பவர்களுக்கே வெளிச்சம்) வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

‘...நாடகங்கள் தத்தம் தாய்(மூல) மொழியில் எத்துணை இன்பம் பயப்பனவாக இருந்திருக்கும், ஆங்கில மொழிவழி என் வறிய தமிழுக்கு வந்து அவை வலது குறைந்து நிற்கின்றன என்பது எனக்குத் தெரியும். முட்டாள்தான் நான் தேவபூமியில் நிலமதிர நடக்கின்றேன்’ என 2003ல், தினக்குரல் நேர்காணலில் (நாடக வழக்கு - பக்கம் -308) தனது மொழிபெயர்ப்புப்பற்றிச் சொல்லியவர் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம். மனிதனுடைய உள் உயிர்ப்பைத் தரிசிக்கும் கண்ணுடையவர்கள் அவரது மொழிபெயர்ப்புகளை ஆய்வுசெய்ய வேண்டும்.

ஒழுங்குமுறைசாராத மொழிபெயர்ப்புக்களின் பட்டியல்:

- வேதாளம்
- துறவி
- மன்னன் ஈடிப்பஸ்
- ஒரு பாவையின் வீடு
- செரிப்பழத்தோட்டம்
- வீரத்தாயும் அவளது பிள்ளைகளும்
- கோக்கேசிய வெண்கட்டி வட்டம்
- வெண்கட்டி வட்டம். (சீன நாடகம்)
- கொடோவுக்காக காத்திருத்தல்.
- பிரித்தெடுப்பு
- மேற்கின் அரச மாதா (சியோபோ)
- கனெவிரா

- செக்கிடெராவில் கொமாச்சி அல்லது (செக்கிடெரா கொமாச்சி)
- செமிமறு
- ஷோ(க்)குன்
- நக்கமிட்சு(மஞ்சு)
- ஒரு விற்பனையாளனின் மரணம்,
- கடலருகே இரு சிறு முயல்களும் கழுதையொன்றும்
- புசு
- துயரத்தின் பறவைகள்
- சிவப்பு விளக்கு
- ஹ(ப்)போவும் அவரதுமகன் சுஜியும்
- திங்கள் இரண்டின் ஞாபகம் ஒன்று
- ஹேடிஸில் பறவைபிடிப்பவர்
- அந்திமாலைப் பாடல் ஒன்று
- தான் விரும்பாத் தியாகி ஒருவர்
- திருமணம்
- இந்திரன் தீர்ப்பு
- மடொன்னா டயநோறா
- வெவ்வேறு வழிகளில் அமைதி
- பட்டிக்காட்டான்
- அன்பமுதூறும் அயலார்
- உலைவைப்போர்
- அன்டிகனி
- மன்னன் லியர் (மொழிபெயர்ப்பில்)
- சுணைக்கேடு
- ஐராங்கனி
- இருளார்ந்த யுகம்
- முன்னம் சிறப்புற வாழ்ந்தார்கள்
- கட்டுண்ட புறொமீதியல்
- வசந்த காலச்சக்கரம்
- கொலொனொஸில் ஈடிப்பஸ்
- அகமெம்னன்
- தவளைகள் (சில பக்கங்களோடு நிறுத்தப்பட்டுள்ளது)
- படையல் பானம் ஏந்திச் செல்வோர்
- இரவலன் அல்லது இறந்துபோன நாய்
- முடிவாட்டம்
- வார்த்தைகளற்ற நடிப்பு
- வீதிகள்! பாதைகள்! வழிகள்! தெருக்கள்!
- பறத்தல் மறந்த பறவைகள்
- அந்திமாலை முதல் புலர் காலைவரை
- உருப்பளிகினில் நெருப்புக்கள்
- அவள் பெயர் பாரதி
- வெருளித் தெய்யம்
- அவளது தாயின் கதை
- செங்கொடி
- இலெக்ரா
- வீட்டிற்கு வெளியே
- அகதிமுகாம் - 25
- விலங்குக் காட்சிச்சாலைக் கதை (மொழிபெயர்ப்பில்)

navaraj@thaiivedu.com

90 வயதைக் கடந்த குழந்தை:

கூடிப் பழகிய கால நினைவுகள்!

- த. சர்வேந்திரா

குழந்தை சண்முகலிங்கம் மாஸ்டருக்கு கடந்த 15.11.2021 அன்று 90 அகவை நிறைவு நாளை யொட்டி அவருக்கு தொலைபேசியில் வாழ்த்துத் தெரிவித்தேன். அன்போடு சுகம் விசாரித்தார். அதிக நேரம் பேசா-விடினும் அவருடனுள்ள உரையாடல் மகிழ்வைத் தந்தது. நான் எதிர்பார்த்ததைவிட உற்சாகமாக உரையாடினார். சிறுவயதில் குடும்பத்தில் கடைசிப்பிள்ளையாகவும் உறவினர்களில் சிறியவ

புலம் பெயர்வுக்கு முன்னர் இவருடன் கூடிப் பழகியிருந்தாலும் புலம் பெயர்ந்த பின்னர் அவருடனான தொடர்பு மிகவும் குறைந்து போய் விட்டது. இதற்கு முன்னர் அரசசையாவின் மறைவின்போது 2016ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் அவருடன் உரையாடியிருக்கிறேன்.

சண்முகலிங்கம் மாஸ்டருடன் நான் நெருங்கிப்பழகிய காலம் 1985ம் ஆண்டில் இருந்து 1988ம் ஆண்டு நான் நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்த காலம்வரையாகத்தான் இருந்தது. நாம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கலாசாரக்குழுவின் சார்பில் 1985ம் ஆண்டில் மண்சுமந்த மேனியர் நாடகத்தை அரங்கேற்றிய காலத்தில் இருந்துதான் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டருடனான எனது தொடர்பும் உறவும் வலுப்பெற்றன. ஏராளமான நாட்கள் அவரின் வீட்டில் மண்சுமந்த மேனியர் நாடகத்துக்கான எழுத்துரு குறித்தும், ஈழத் தமிழ் அரங்கம் குறித்தும், நாட்டு நிலைமைகள் குறித்தும் நாம் உரையாடியிருக்கிறோம். இச்சந்திப்புகளில் சிதம்பரநாதன் மாஸ்டர், அரசையா, உருத்தி அண்ணார் போன்றோர் அநேகமாகக் கலந்துகொள்வர். மௌனகுரு மாஸ்டர், பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் அண்ணார் போன்றோரும் சில நாட்களில் கலந்து கொள்வர். சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரின் வீட்டு விறாந்தையில் நடைபெறும் இச் சந்திப்புகள் சிலசமயங்களில் ஒரு திருவிழா போல ஆரவரமாகவும் ஆர்ப்பாட்டமாகவும் இருக்கும். அரசையாவின் வெடிச்சிரிப்பும், உருத்தி அண்ணரது சமயோசித நகைச்சுவையும், சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரின் பொருத்தமான பதிகுறிப்புமாக சந்திப்புகள் களை கட்டும். ஜெனம் அண்ணாரும் இணைந்து விடும் நாட்கள் மேலும் சிறப்பாக அமையும்.

ராக இருந்தமையாலும் ஓட்டிக்கொண்ட 'குழந்தை' என்ற பெயர் தொடர்ந்து இன்று அவரை 90 வயதுக் குழந்தையாக்கியிருக்கிறது.

இச்சந்திப்புகளில் இருந்து ஈழத் தமிழ் அரங்கம் குறித்த பல்வேறு பயனுள்ள விடயங்களை நான் அறிந்திருக்கிறேன். சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் அரங்கச் செயற்பாட்டுக்குள் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட காலம், கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களுடன் அவருக்கு ஏற்பட்ட தொடர்பு, கலையரசுவின் இயக்கத்தில் தேரோட்டி மகளில் அவர் அர்ச்சனனாக நடத்தமை, பின்னர் நாடக அரங்க டிப்ளோமா கல்வியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டமை, நாடக அரங்கக் கல்லூரியினை யாழ்ப்பாணத்தில் உருவாக்கியமை, நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் நாடக அரங்கப் பயிற்சிகளும் தாச்சியஸ் மாஸ்டர் அதற்கு வழங்கிய பங்களிப்பும், நாடக அரங்கக் கல்லூரியால் தயாரிக்கப்பட்ட பல்வேறு அரங்க நிகழ்வுகள் குறித்த அனுபவப்பகிர்வுகள், சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் தனது எடுத்துருக்களை எழுதும் முறை, குழந்தைகளுக்கான இவரது நாடகங்கள் குறித்த அனுபவங்கள், சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரின் எழுத்துருக்களை நெறியாள்கை செய்யும் போது தனக்குக் கிடைத்த அனுபவங்கள் குறித்து சிதம்பரநாதன் மாஸ்டர் வெளிப்படுத்திய கருத்துகள், மண் சுமந்த மேனியர் எழுத்துருவாக வளர்ந்த கதை போன்று பல்வேறு ஈழத்து அரங்கம் குறித்த விடயங்களை ஈழத் தமிழ் அரங்க உருவாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட பிதாமகர்களின் நேரடி ஊடாட்டத்தின் மூலம் அறியக்

நாளை கடந்த சேத்...

கிடைத்தமையினை இன்று திருப்பிப் பார்க்கும்போது அரியதொரு வாய்ப்பாகவே தெரிகிறது.

நாடக அரங்கக் கல்லூரி முனைப்புடன் செயற்பட்ட காலத்தில் பாலேந்திரா தலைமையிலான அவைக்காற்றுக்கலைக் கழகமும் தமிழ் அரங்கம் சார்ந்து காத்திரமான முயற்சியை மேற்கொண்டு வந்தது. நாடக அரங்கக் கல்லூரியினதும் அவைக்காற்றுக்கலைக் கழகத்தினதும் ஆற்றுகைகள் காத்திரமான ஈழத் தமிழ் அரங்க வளர்ச்சி குறித்த ஆர்வலர்களுக்கு உற்சாகம் தருபவையாக அமைந்தன: அவைக்காற்றுக்கலைக் கழகம் மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் பலவற்றையும் அரங்கேற்றி வந்த காலமது. இது குறித்த வாதப்பிரதிவாதங்களும் அன்றைய காலகட்டத்து கலை ஆர்வலர்களிடையே இடம்பெற்றன. இவ்விவாதத்தில் தனது நிலைப்பாட்டை ஒரு நாள் உரையாடலில் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் தெரிவித்திருந்தார். அது பின்வரும் சாராம்சத்தைக் கொண்டிருந்தது. 'கோதுமை மா வேண்டாம் என்பதல்ல எனது கருத்து. இம்மாவில் பாண் செய்வதைத் தவிர்த்து பிட்டு அவிப்போம்'. இது சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரது கலைப்பார்வையை சுட்டிக் காட்டுவதாக அமைகிறது.

சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரின் எழுத்துருக்களில் நான் நாளை மறுதினம், மண் சுமந்த மேனியர், மண் சுமந்த மேனியர் 2, தியாகத் திருமணம், எந்தையும் தாயும் ஆகியவற்றில் நடித்திருக்கிறேன். முதல் மூன்று நாடகங்களையும் சிதம்பரநாதன் மாஸ்டர் நெறியாள்கை செய்திருந்தார். 'நாளை மறுதினம்' யாழ்ப்பாணம் பரியோவான் கல்லூரியில் நான் மாணவராக இருக்கும் போது நடித்தது. 'மண் சுமந்த மேனியர்' 1985இலும் 'மண் சுமந்த மேனி

யர் 2' 1986லும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவராக இருக்கும் போது நடித்தது. 'தியாகத் திருமணம்' ஜெனம் அண்ணரால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்டு 1986இல் மேடையேற்றப்பட்டது. 'எந்தையும் தாயும்' நோர்வேயில் 1992ஆம் ஆண்டு மேடையேற்றப்பட்டபோது நானே அதனை நெறியாள்கை செய்திருந்தேன்.

சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரின் எழுத்துருக்கள் சமூகத்தில் நிலவும் பல்வேறு வகையான பிரச்சினைகளையும், முரண்பாடுகளையும் அடிநாதமாகக் கொண்டு பல்வேறு அவசியமான கேள்விகளை சமூகத்தை நோக்கி எழுப்புவவையாக அமைந்தன. பாத்திரங்களை அவர் வடிவமைக்கும் விதம் மக்களோடும் மண்ணோடும் பின்னிப் பிணைந்ததாக அமைந்திருக்கும். பாத்திரங்களுக்கிடையிலான உரையாடல் கூர்மை நிறைந்ததாக அமைந்திருப்பதுடன், தேவையான இடங்களில் எள்ளலும் நகைச்சுவை உணர்வு மிக்கதாக அமைந்திருக்கும். சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரிடம் இயல்பாக அமைந்திருந்த நகைச்சுவையுணர்வு இவரது எழுத்துவுக்களுக்கு பலம் சேர்ப்பவையாக அமைந்திருந்தன. அவரது எழுத்துருக்களின் தலைப்புகள் பொதுவாக கவித்துவமானதாகவும் தாக்கமான செய்தியினை வெளிப்படுத்துபவையாகவும் அமைவன. இவரது எழுத்துருக்கள் கலைத் தேடல் உள்ள நெறியாளர்களுக்கும் நடிக்கர்களுக்கும் போதிய வெளிகளை வழங்குபவையாக அமைந்திருக்கும்.

சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் ஒரு நடிக்கராக, எழுத்துருவாளராக, நெறியாளராக, அரங்க அமைப்பாளராக, அரங்க விரிவுரையாளராக, அரங்க நூல் மொழிபெயர்ப்பாளராக, அரங்க வளவாளராக - இப்படியாக பல்வேறு பாத்திரங்களை ஈழத்து அரங்க வளர்ச்சிக்

வெண்கட்டி வட்டம்

காக ஆற்றியுள்ளார். இவற்றுள் இவர் அதிகம் பேசப்படுவது அவரது எழுத்துருக்களது பங்களிப்புக் குறித்தாகத்தான் இருக்கிறது. தான் நாடகங்களை எழுத ஆரம்பித்ததையினை ஒரு விபத்து எனக் கூறும் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் தேவைகள் தன்ன உந்தித் தள்ளியமையால்தான் எழுத ஆரம்பித்தாகக் கூறுகிறார்.

இவரது அரங்கப் பங்களிப்பை 5 காலகட்டங்களாக வகுத்து நோக்க முடியும்போல் தெரிகிறது. அவரது பங்களிப்பினை இந்த ஐந்து காலகட்டங்களின் அடிப்படையில் வைத்து மதிப்பிடுதல் பொருத்தமாக அமையும்.

இவரது முதலாவது காலகட்டமாக அவர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் மாணவராக இருந்த காலத்தைக் குறிப்பிடலாம். இக்காலகட்டத்தில் அவர் நடிகராக உருப்பெற்று நாடக எழுத்துருவாளருக்கான அடிப்படைகளை வளர்த்துக் கொண்ட காலம் எனலாம். அவர் நாடக - அரங்க டிப்ளோமா கல்வி கற்றதிலிருந்து நாடக அரங்கக் கல்லூரி உருவாக்கப்பட்டு, வீச்சான செயற்பாடுகளில் அரங்கக் கல்லூரி ஈடுபட்ட காலகட்டத்தை இவரது அரங்கப் பங்களிப்பின் இரண்டாவது காலகட்டமாகக் கொள்ளலாம். பல அரங்கக்கலைஞர்கள் உருவாகுவதற்கும், நல்ல பல அரங்க நிகழ்வுகள் மேடையேறுவதற்கும் இக்காலகட்டத்தில் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் அவர்கள் வழங்கிய பங்களிப்பு பெரிதும் துணைபுரிந்தது. ஒரு நல்ல அரங்க நிர்வாகியாகவும் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் இக்காலகட்டத்தில் வெளிப்படுகிறார். இக்காலகட்டத்தில் முக்கியமானதொரு நாடக எழுத்துருவாளராகவும் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொள்கிறார். குழந்தைகளுக்கான நாடகங்களில் இவரது எழுத்துருவாக 'கூடி விளையாடு பாப்பா' கூடுதல் கவனம் பெறுகிறது.

மூன்றாவது காலகட்டம் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் முகிழ்த்தெழுந்து விரிடைந்த 1980களின் ஆரம்பக்கட்டத்திலிருந்து அடுத்த பத்தாண்டுகள் வரை - 1990களின் ஆரம்பம் வரை நீடிக்கிறது. இக்காலகட்டத்தில் நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் செயற்பாடுகள் யுத்தச் சூழல் காரணமாக தளர்வடைகின்றன. ஈழத்து அரங்க வரலாற்றின் மைல்கல்லாக பல ஆய்வாளர்களால் கருதப்படும் 'மண்சமந்த மேனியர்' உருவாகியது இக்காலகட்டத்தில்தான். இக்காலகட்டத்தில் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் நாடக எழுத்துருவாளராகவும், அரங்க வளவாளராகவும், பல்கலைக்கழக அரங்க விரிவுரையாளராகவும் செயற்படுகிறார்.

இரண்டாவது காலகட்டத்திலும் மூன்றாவது காலகட்டத்திலும் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரும் சிதம்பரநாதன் மாஸ்டரும் மிக நெருங்கிச் செயற்படுகிறார்கள். சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரின் பல எழுத்துருக்களை சிதம்பரநாதன் மாஸ்டர் இக்காலகட்டங்களில் நெறியாள்கை செய்கிறார். சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரின் கூடுதலாக எழுத்துருக்களை நெறியாள்கை செய்த நெறியாளராக சிதம்பரநாதன் இருப்பார் என்றே நினைக்கிறேன். இம்மூன்றாவது காலகட்டத்திலேயே சண்முகலிங்கம் மாஸ்டருடன் கூடிப்பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது.

நான்காவது காலகட்டத்தில், 90களின் ஆரம்பத்தில் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் எழுத்துருக்களை படைப்பதிலும், உலக அரங்க அனுபவங்களை உள்ளவாங்கி அதன் வழிப்பட்ட படைப்புகளை தமிழுக்கு கொண்டு வரும் முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுகிறார். சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரின் 'எந்தையும் தாயும்', 'அன்னையிட்ட தீ' போன்ற எழுத்துருக்கள் இக்காலகட்டத்தில் பலரது கவனத்தையும் பெற்றன.

சிதம்பரநாதன் மாஸ்டரும் 1989ல் தான் பங்கு கொண்ட Cry of Asia என்ற அரங்க உலகக் களப்பயணத்தின் பட்டறிவின் அடிப்படையில் தனது அரங்க முயற்சிகளை வளர்த்துக் கொள்கிறார். இக்காலகட்டத்தில் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரதும் சிதம்பரநாதன்

மாஸ்டரதும் அரங்கப் பார்வைகளின் இடையே தனித்துவங்கள் அதிகரிக்கின்றன. இவர்கள் இணைந்து செயற்படுவதும் குறைவடையத் தொடங்கின. சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரது 5வது காலகட்டமாக 2000ம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் இருந்து இற்றைவரை இவர் ஆற்றிவரும் அரங்கப்பணிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

இப்பதிவு சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரது அரங்கப் பங்களிப்பு பற்றியது அல்ல. அப்பங்களிப்பை இச்சிறிய பதிவில் மேற்கொள்ளவும் முடியாது. மாறாக, நம் சமகாலத்தில் வாழும், தன்னைப் பற்றி பெருமையோ, பெருமிதமோ கொள்ளாது அமைதியாக இருந்து ஈழத்து தமிழ் அரங்கத்துறைக்கு பெரும்பணியாற்றி வரும் குழந்தை மாஸ்டருடன் பழகிய நினைவுகளையும், அந்நினைவுகளில் இருந்து ஊற்றெடுக்கும் எண்ணங்களையும் அவரது 90வது அகவைநாள் நிறைவையொட்டி பதிவு செய்து கொள்வதுதான் இப்பதிவின் நோக்கமாக அமைகிறது.

சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் அரங்கப்பயிற்சிகளில் கூறும் முக்கியமானதொரு விடயம் 'நாடகத்தின் முதற்பணி நல்ல நடிகர்களை உருவாக்குவதல்ல. நல்ல மனிதர்களை உருவாக்குவதே' என்பதாகும். இது நாடகமும் அரங்கும் நல்ல மனிதர்களை உருவாக்குவதற்கான கருவிகளாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

நாடகம், அரங்கம் கடந்து சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் சமூகம் குறித்தும், சமூகப்போக்குகள் குறித்தும் தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்ட ஒரு மனிதராகவே இருந்தார். இதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறி இப்பதிவை நிறைவு செய்து கொள்கிறேன். புலப்பெயர்வின் காலநீட்சி குறித்த அவரது தொலைநோக்குப் பார்வைக்கு இது வேர் நல்ல உதாரணமாக அமையும்.

பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல் காரணமாக நான் நோர்வேக்கு 1988ம் ஆண்டு யூன் மாதம் புலம் பெயர்ந்தேன். இயன்றளவு விரைவாக, ஆகக் கூடியது இரண்டு வருடங்களில் நாடு திரும்பிவிட வேண்டும் என்பதே எனது எண்ணமாக இருந்தது. தாயகத்தை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்த குற்ற உணர்வும் என்னை வாட்டத் தொடங்கியது.

அப்போது 1988ம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டரிடம் இருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அவர் அக்கடிதத்தை எழுதியது ஓகஸ்ட் மாதம் எட்டாம் திகதி. அவர் கடிதத்தினை இப்படித்தான் ஆரம்பித்திருந்தார்.

'திகதியைப் பார்த்தீரா? 08.08.88. நாம் 09.09.99ல் கூட சந்திக்கும் நிலைமை வருமோ தெியாது?'

இதனை அப்போது வாசிக்கும்போது எனக்கு, ஏன் சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் இப்படி எழுதகிறார் என்ற கோள்வியே எழுந்தது. ஆனால், காலம் அவர் எழுதியதே நிதர்சனம் என்பதை உறுதி செய்தது. 09.09.99 வரை என்னால் தாயகம் திரும்பி சண்முகலிங்கம் மாஸ்டலைச் சந்திக்க முடியவில்லை. 2003ம் ஆண்டிலேயே நான் அவரை மீளச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

சண்முகலிங்கம் மாஸ்டர் போன்ற ஆசான்களின் காலத்தில் நாமும் வாழக் கிடைத்தமை எமக்கு இயற்கை வழங்கிய கொடையன்றி வேறென்ன!

குழந்தை சேருடனான அனுபவம்

- நா. கிருபாகரன்

1990 களின் நடுப்பகுதியில் குழந்தை சேருடன் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்த காலத்தில் இணுவில் இளந்தொண்டர் சபையின் இசை நாடகங்களில் நான் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதம் பாநாடகம் தயாரிப்பு நிலையில் இருந்தது. நாடக ஆர்வம் காரணமாக ஒத்திகைகளில் கலந்து கொண்டேன். குழந்தை சேர் எனக்கு பாரதியார் வேடம் தந்தார். பாத்திரத் தேர்வில் அவர் மிகவும் கவனமாக இருந்தார். ஒரு நாடகத்தின் வெற்றிக்கு பாத்திரப் பொருத்தம் மிக முக்கியமானது என்ற விடயம் அவரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டேன். ஒத்திகைகளின் போது நேரக்கட்டுப்பாட்டில் உறுதியாக இருப்பார். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஒத்திகைகளை ஆரம்பிப்பார். நேர முகாமைத்துவம் அவரிடமிருந்து நான் கற்றுக் கொண்ட மிக முக்கியமான விடயம். ஒத்திகைகளின் போது உரையாடல்கள், பாத்திரப்பண்புகள் தொடர்பான விளக்கங்கள், கதைப் பொருள் தொடர்பான பகுப்பாய்வுகளை அவர் மேற்கொள்வார். அதனுடாக ஒருபாத்திரத்தை ஏற்பவரின் ஆளுமைக்கேற்ப அந்தப் பாத்திரத்தை அவரவரே வெளிக் கொணரும்படி செய்வார். உதாரணமாக, பாஞ்சாலி சபதம் நாடகத்தில் பாரதியாரை ஓர் உரைஞர் போல அமைத்திருந்தார். காட்சிகளின் இடையே பாரதி தோன்றுவார். நாட்டின் சிறப்புகள், வளங்கள் பற்றி மகிழ்வுடன் பாரதி ஆரம்பிப்பார். நாடக நகர்விற்போது பாண்டவர், கௌரவர் முரண்படும் போது வேதனைப்படுவார். சூதாட்டத்தின் போது கொதித்தெழுவார். இறுதியில் தர்மம் வெல்லும் போது வீர முழக்கமிடுவார். பாரதியின் மாறுபட்ட இவ்வுணர்வுகளை வெளிக்கொணரும் போது பாரதி தொடர்பில் எனக்கிருந்த முற்கற்பிதம் உடைபட்டதை உணர்ந்தேன். சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு உணர்வுகளை உடல் மொழி, வாய்மொழி, பாத்திர அசைவுகள் ஊடாக வெளிக்கொணர்வித்தார்.

குழந்தை சேருடைய நெறியாள்கை ஒரு தனிப்பாணி. ஜனநாயகத் தன்மைகொண்டது. தான் எதிர்பார்க்கும் பாத்திரப் பண்புகளை மிக இலாவகமாக ஒரு நடிகரிடமிருந்து வெளிக்கொணர்வார். இப்படித்தான் செய்ய வேண்டுமென்று நெருக்கமாட்டார். எந்தவொரு நடிகரும் இறுகி நின்றதை, குழம்பியதை நான் காணவில்லை. ஒத்திகைகள் மிக மகிழ்வானதாகவும் தேடல்கள் நிறைந்ததாகவும் புதுமைகளை காண்பதாகவும் இருக்கும். பல்வகைமையை கொண்டுவருவதற்கு சில உத்திகளை அவர் கையாள்வார். ஒரு வசனத்தை எல்லோரும் செய்து காட்டும்படி கூறுவார். இந்த முறைமை என்னைக் கவர்ந்த ஒரு முறை. கொடுக்கப்பட்ட பாத்திரத்தை தானாகவே கற்பனை செய்து, அளிக்கை செய்ய வாய்ப்பேற்படுவதை உணர்வேன்.

இராமநாடகக் கீர்த்தனைகளில் இருந்து 'கண்டனன் சீதையை' என்ற நாடகத்தை தொகுத்திருந்தார். இது இசை நாடக வடிவம். இதில் அனுமனாக நடிக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கப் பெற்றேன். மிக

வும் பெரிய இசை விற்பன்னர் தவநாதன் றொபேட் கீர்த்தனைகளுக்கு மெட்டமைத்து இசைப்பயிற்சி வழங்கினார். இந்நாடகத் தயாரிப்பின் ஆச்சரியம் என்னவென்றால், ஒத்திகைகள் ஏறக்குறைய ஓராண்டு காலத்தை தாண்டிச் சென்றது. அதற்கு நியாயமான பல காரணங்கள் இருந்திருக்கலாம். நடிகர்கள் வேறுபட்ட துறைகளைச் சார்ந்தவர்கள். தொலைவிலிருந்து வரவேண்டியிருந்தது. அவர்களை ஒன்றிணைத்து இசைப்பயிற்சி வழங்குவதென்பது ஒரு பெரியபணியாக இருந்தது. ஒரு சிலரைத் தவிர பலபேர் முறைப்படியாக இசை பயின்றவர்களல்ல. நானும் அவ்வாறே கேள்வி அறிவால் இந்நாடகப்பாடல்களை பயின்றேன். பயிற்சிகள் ஆரம்பித்து ஒரு வருடம் பூர்த்தியான பின்பு நாடகம் அரங்கேறியது. இந்த நீண்ட காலத்தில் பொறுமை காத்து ஒரு தரமான இசைநாடகமாக வெளிக்கொணர்ந்தார். தவநாதன் றொபேட் அவர்களின் பொறுமையும் விடாமுயற்சியும் பக்கபலமாக இருந்தது. மிகப் பெரிய ஆளுமைகள் இவ்வாறு பொறுமை காத்து இருந்தது என்னை ஆச்சரியப்படுத்தியது.

இந்நாடகத்தில் நவீன நாடகப் பண்புகளையும் உள்வாங்கி அற்புதமான படைப்பொன்றை தந்தார். இராவணனுக்கு சிம்மாசனம் இல்லை. இராமனுக்கும் அவ்வாறே. அனுமனின் களமாக காட்டுத்திரைச்சீலை இல்லை. ஆங்காங்கே சில மரக்குற்றிகள் அல்லது இருக்கைகள் இடப்பட்டு, அவை பொருந்தமான வர்ணங்கள் பூசப்பட்ட துணிகள் அல்லது சாக்கினால் மூடப்பட்டிருந்தன. அவைகள் சிம்மாசனம் போலவும் மலைகள், குன்றுகள் போலவும் பாவனை செய்யப்பட்டன. நல்ல கற்பனைச் செழுமை! இசை நாடக அரங்கப் பண்பையும் நவீன நாடக அரங்கப் பண்பையும் ஒரே அரங்கில் கொண்டுவந்த நாடகர். அரங்கிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட எதுவும் செயற்கைத்தனமானதாகவோ பண்டிதத் தன்மை கொண்டதாகவோ இருக்கவில்லை அரங்க அமைப்பு, மேடைப் பொருட்கள், காட்சியமைப்பு யாவும் நாடகத்தோடு ஒன்றித்து போயின. பல பரீட்சார்த்தங்கள் செய்து அதில் வெற்றியடையும் நாடகர் அவர்.

இந்த நாடகத்தில் நான் அனுமன். கிருபா, நீங்கள் இதைச் செய்யுங்கள் என்றார். எனக்கு பயமாக இருந்தது. அனுமன் உறுதியான கட்டுடல் கொண்டவன். குரங்கு என்றெல்லாம் முற்கற்பிதம் இருக்கிறது. நானோ மெலிந்த தோற்றமுடையவன். சேர் சொல்லி விட்டார் என்று துணிவுடன் செய்தேன். அந்தப்பாத்திரம் எனக்கு திருப்தியைத் தந்தது.

ஒத்திகைகளின் போது நான் செய்து காட்டுவதை திருத்தங்கள் செய்து மெருகூட்டிச் செல்வார். இப்படி செய், அப்படிச் செய் என்று என்னால் முடியாத ஒன்றை செய்யும்படி திணிக்கமாட்டார். இதைத்தான் ஜனநாயகத் தன்மை என்று சொன்னேனோ தெரியவில்லை. மிக நுணுக்கமான, நுட்பமான உணர்வுகளை கொணர் விப்பார். நடிப்பு வரவில்லை என்பதற்காக நடிகன் சங்கடப்படும் படி அவர் பேசியதை ஒருநாளும் நான் பார்க்கவில்லை.

அன்புடன் உட்கார்ந்தேன்...

‘அன்டிகனி’ நாடகம். இதற்கும் மிக நீண்ட காலம் ஒத்திகைகள் நடைபெற்றன. இன்னுமொரு அனுபவத்தைத் தந்த நாடகம். பாரிய பொருட் செலவில் செய்யப்பட வேண்டியது. ஆனால், மிக எளிமையாக இதனைத் தயாரித்தார். இசை சேர்க்கப்படவில்லை. தன்னார்வ கலைஞர்கள் இணைந்து பாகமாடினோம். ஒப்பனை செய்தோம். மேடையமைப்பை மேற்கொண்டோம். இந்நாடகம் பற்றி கலந்துரையாடும் போது நகைச்சுவையாக இது ஒரு Poor Theater என்று சேர் சொல்லுவார்.

உறவுகள்

ஒரு நாடக மேடையேற்றத்திற்கு முன் பல படிநிலைகளை நான் காண்கிறேன். வாசித்தல், உணர்வுடன் பேசுதல், அசைவுகளை தீர்மானித்தல், முன்னோட்டம், மேடையேற்றம்... இவ்வாறு ஒவ்வொரு படிநிலையையும் பெறுமதிமிக்கதாகவே, பயனுறுதி உள்ளதாகவே சேர் கருதுவார். இப்படியான ஒரு வடிவமாக, வாசித்தல் அரங்காக மஹாகவியின் ‘கோடை’ நாடகத்தை செய்து பார்த்தோம். ஒப்பனை, வேட உடை, உடல்மொழி, அசைவு என்பன இல்லாமல், இருந்த இடத்தில் அல்லது நின்ற இடத்தில் உணர்வுடன் வாசிக்கச் செய்தார். அது இன்னுமோர் அனுபவத்தை தந்தது. குரல் வழியாக மட்டும் உணர்வுகளை கொண்டுவரும் நுணுக்கத்தை அனுபவித்தேன். இது கட்புலன் சாராது செவிப்புலத்தையும் கற்பனைப் புலத்தையும் பயன்படுத்தும் முறையாக இருக்கலாம்.

வேட உடை, ஒப்பனை, இசை, ஒளி வினோதம் என்பன ஒரு நாடகத்தை இரசனைக்கு உரியதாகும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இல்லாதவர். ஆனால் இவற்றிற்கு மேலாக, உணர்வுடனான வசன உச்சரிப்பு, உடல் மொழி, நடிப்பு, மேடையை பயன்படுத்துதல் போன்றவையே நாடகத்தின் அடிநாதம் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருப்பார் என உணர்கிறேன்.

சேர் எழுதி 80களில் பல்கலைக்கழக அலுவலர்களால் மேடையேற்றப்பட்ட உறவுகள் நாடகத்தை, 2018ல் மீண்டும் அவரின் நெறிப்படுத்தலில் நாங்கள் மேடையேற்றினோம். 38 ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட கதை தற்காலத்திற்கும் பொருந்தியது. சீதனத் தாக்கம் அல்லது பொருளாதார வளம் என்பது பெண் விட்டாருக்கு மட்டுமல்ல ஆண்களுக்கும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்ற கருப்பொருளுடன் அமைந்தது. மூன்று குடும்பங்கள். ஏழு தோன்றும் பாத்திரம். இரண்டு தோன்றாப் பாத்திரம். ஏழு பாத்திரங்களையும் தனித்துவமான பண்புகளைக் கொண்டதாகப் படைத்தார்.

இவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அன்ரன் செக்கோவின் ‘தான் விரும்பாத தியாகி’ நாடகத்தை க. ரதிதரன் அவர்களை நெறியாள்கை செய்யும்படி கூறினார். ஒத்திகைகள் கொக்குவில்லில் அமைந்துள்ள கலை இலக்கிய பேரவையில் நடைபெற்றன. ஒவ்வொரு ஒத்திகைக்கும் அவர் சமூகமளிப்பார். துவிச்சக்கர வண்டியில் வருவார். ‘நீங்கள் வீட்டில் இருங்கள் நாங்கள் வந்து கூட்டிச் செல்கிறோம்’ என்று சொல்லுவோம். அவர் சம்மதிக்கமாட்டார். தானாகவே சைக்கிளில் வந்து சேருவார். அவ்வளவு எளிமையாக இருந்தார்.

தனது மதிப்பீடுகளை, அபிப்பிராயங்களை முகமன்பாராது கூறி வழிப்படுத்துவார். என்னைப் பொறுத்தவரை, என் மனதில் சேர் ஒரு விபரிக்க முடியாத இடத்தில் இருக்கிறார். ஆனால், அவர் பெருமை பாராட்டாது எல்லோருடனும் சாதாரணமாக நடந்து கொள்வதையிட்டு ஆச்சரியப்படுவேன். தற்புகழ்ச்சி இல்லாது மிக அமைதியாக இருந்து நாடகத்தை நேர்மையோடு நேசிக்கிறார்.

தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படி என்று சொல்வார்கள். இதைப் பற்றி ஒன்றும் எனக்கு தெரியாது. ஆனால் குழந்தை சேரின் உறவு எனக்கு கிடைத்தது ஒரு தவம். அனுபவங்கள் மறக்க முடியாதவை. கற்றவைகள் ஏராளம்.

நாடகத்தில் பல வடிவங்கள் பேசப்படுகின்றன. யதார்த்த நாடகம், நவீன நாடகம், அபத்த நாடகம், சிறுவர் நாடகம், இசை நாடகம், நாட்டிய நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு நாடகம் என அனைத்து வடிவங்களிலும் துறைபோன மிகப் பெரிய ஆனால் மிகச் சாதாரணமான ஒரு மனிதர்.

kirupakaran@thaiivedu.com

சண்முகலிங்கம்!

எமக்குள் எழுந்த

உலகத்தர நாடக ஆசான்

‘போ

ர் முடிந்தது சமாதானம் வரும் கவனம்’. உலகின் தலை சிறந்த நாடகவியலாளரான பேர்டோல்ட் பிறெக்ட்டின் ‘தகோக்கேஷியன் சோர்ச்சர்கள்’ நாடகத்தில் இடம்பெற்ற வசனம் அது. போருக்கு பின்னரான வாழ்வை எச்சரிப்பதாக அது அமைந்துள்ளது. ‘இப்ப இருக்கிற நிலைமையில் கொழும்புக்கு போய் சாகிறதுதான் பெட்-டர், பிள்ளைகளுக்கும் வந்து போக சுகம்’ உள்நாட்டு யுத்தம் ஒன்றில், பாதிக்கப்பட்ட சிறுபான்மை இனத்தவரின் வாழ்வியலை சொல்லும் வசனம் இது. குழந்தை. ம. சண்முகலிங்கம் எனும் இலங்கை தேசத்தின் ஆளுமையின் அனுபவத்தில் உருவாக்கப்பட்ட ‘எந்தையும் தாயும்’ என்ற நாடகத்தில் அது எதிரொலித்திருந்தது. பிறெக்ட்டையும் சண்முகலிங்கத்தையும் நாங்கள் அறிந்து கொள்வதற்கும் ஆய்வு செய்வதற்கும் மேற்குறிப்பிட்ட நாடகங்கள் தவிர்க்க முடியாதவையாக மாறிவிட்டன. எக்காலத்துக்கும் வாழும் ஒரு படைப்பை எல்லோராலும் படைத்துவிட முடியாது. அனுபவமும், அனுபவத்தால் ஏற்படுகின்ற வாழ்க்கையின் நிதர்சனமும், சமூக புரிதலும், சமூகத்தின் மீதான கரிசனையும் இல்லை-யென்றால் அப்படியொரு படைப்பை கனவிலும் நினைத்து பார்க்க முடியாது

பிறெக்ட் தனது அரசியல் கருத்துகளையும், சர்வதிகாரத்தின் மீதான காட்டத்தையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு ‘காவியப்பாணி’ மற்றும் ‘தூராப்படுத்தல்’ போன்ற முறைகளை பயன்படுத்தி கொண்டார். இதன் மூலம் போரின் கோரமுகத்தையும் அதன் சீரழிவையும் பார்வையாளர்களுக்கு உணர்த்த முற்பட்டார். அதனையே சண்முகலிங்கம் அவர்கள், யதார்த்த மனிதர்களின், யதார்த்த வாழ்வியலை, யதார்த்தபூர்வமாகவே அரங்கிற்கு கொண்டு வந்து உணர்ச்சிகளை கட்டவிழ்த்து பிரக்ஞையை விழிக்கச் செய்கிறார். பிறெக்ட் உணர்வுகளை கட்டுப்படுத்தி காட்சிகளால் கருத்தேற்றுகிறார். சண்முகலிங்கமோ உணர்வுகளை பெருக்கெடுக்க வைத்து கதாபாத்திரம் மூலமாக நமது மனசாட்சியோடு பேசுகிறார். ஏதிரெதிர் பானங்களோடு புறப்படும் இவர்கள் இருவரும் ஆழ்மன புரட்சி செய்து பார்வையாளர்களின் அறிவுக்கு சவால் விடுகிறார்கள். பெறாத பிள்ளைக்காய் ‘தாய்மை’ உணர்வோடு போராடும் குறுஷாவும், பெற்ற பிள்ளைகளை எல்லாம் அயல் நாட்டுக்கு தாரைவார்த்து கொடுத்த தந்தையான பெரியைய்யாவும் ஒரு புள்ளியில் மையம் கொள்கிறார்கள். இருவருக்கும் பொதுவாகிறது ‘போர்’. குறுஷா அதிகாரத்தால் அல்லலப்படுகிறாள். பெரியைய்யா தனிமையின் ஆதிகத்தால் அல்லலப்படுகிறார். பிறெக்ட் ஒரு போரானது, ஒரு பிள்ளையின் பாலுக்குக் கூட கருணை காட்டாது என்கிறார். சண்முகலிங்கம் அதனையே கடிதங்களின் மீது வைக்கிறார். போரின் அத்தனை அவலங்களுக்கும், ஆக்கிரமிப்புக்கும், இடப்பெயர்வுகளுக்கும், இன்னல்களுக்கும், அதிகாரத்திற்கும் சிதைவுகளுக்கும் ஆட்பட்டவர்கள் இந்த இரண்டு நாடகவியலாளர்களும். தமது நாடகத்தில் மட்டுமல்லாது தமது வாழ்விலும் அரசியல் விமர்சனங்களை நச்சென தெறிக்கும் வகையில் சொல்வதில் இவர்கள் இருவரும் சளைத்தவர்கள் அல்ல. சமூகத்தை கூர்ந்து அவதானித்து எதிர்காலத்தின் விளைவுகளை எதிர்வு கூற

- இராசையா லோகாநந்தன்

கூடிய ஆற்றல் மிக்கவர்கள் இவர்கள். அதனால்தான் ‘அஸடக் அன்று மாலையோடு மறைந்து போனான்’ என்கிறார் பிறெக்ட். ‘அழுவதை நிறுத்திவிட்டு ஆக வேண்டியதை பார்ப்போம்’ என்கிறார் சண்முகலிங்கம். மேலோட்டமாக பார்க்கின்ற போது இவர்களது நாடகம் உறவுகளையும், பாசத்தையும் பேசுவது போல தெரியும். ஆழத்தோண்டினால் அதன் அர்த்தங்கள் திசைகள் காட்டும் திசைகாட்டியாக தோன்றும். இந்த இருவருக்கும் ஒரேவிதமான புரிதல் இருக்கின்ற காரணத்தாலேயே சண்முகலிங்கம் தனக்கு முன் வாழ்ந்து மடிந்த பிறெக்டை தன்னுள் அடக்கிக்கொள்ள முடிந்தது. அதனால் சண்முகலிங்கம் வழியாக முழுமையான பிறெக்டை எம்மால் தரிசிக்க முடிந்தது. ‘ஆமாம் பாவப்பட்டவர்களிடம் எதுவுமே இல்லை. ஆனால் உங்களுக்கு நீதி மட்டும் வேண்டும். இறைச்சிகடைக்கு போகும் போது இறைச்சி வாங்க காசு கொண்டு போக தெரியும் ஆனால், நீதி வாங்க வருவீர்கள் வெறுங்கையோடு’ என்ற அஸடக்கின் இந்த கூற்றை பிறெக்டின் கருத்தோடு ஒன்றா விட்டால் மொழிபெயர்க்க முடியாது. பிறெக்ட் அதிகாரத்தின் மீதான தனது வெறுப்பை, கோபத்தை வசைச்சொற்களால் விளாசிவிடுவார். அதை அப்படியே பண்பாடு கருதாமல் தனக்கே உரிய மொழி லாவகத்தோடு சண்முகலிங்கமும் விளாசிவிடுவார். பிறெக்ட் உலகின் பண்பாடுகளை தனது படைப்பில் வார்த்து கொள்வது போல, சண்முகலிங்கம் தமிழ் பண்பாட்டின் மீதிருந்து உலகை நோக்குகிறார். இதற்கு சான்றாக இவர்களின் இருவரின் நாடகங்களிலும் இடம்பெறும் பழமொழிகள், பாடல்கள், நாடகத்தின் தலைப்புகள், நாடகத்தின் கதாபாத்திரங்கள் என்பனவற்றில் காணலாம். உதாரணத்திற்காக பின்வரும் உரையாடலை பார்ப்போம்.

சைமன்: காத்தொருக்கால் வீசத் தொடங்கினால் அது எல்லாப் பிளவுக்களுக்காலையும் வீசம் எண்டு சொல்றவை. மனிசி இனி ஒண்டுஞ் சொல்லத் தேவையில்லை. (குறுஷா தனது மடியைப் பார்த்தவாறு அமைதியாக இருக்கிறாள்.)

- வெண்கட்டி வட்டம்

அய்யாத்துரை: பங்குனி புழுக்கம் வெளியில், பெரியைய்யாவுக்கு ஆயிரம் புழுக்கம் மனதுக்கை - எந்தையும் தாயும்

வெண்கட்டி வட்டம் நாடகத்தில் பிறெக்ட் கணத்திற்குக்கணம் காட்சிகளங்களை மாற்றிகொண்டே இருக்கிறார். அரண்மனை, சதுக்கம், சந்திகள், குதிரைலாயம், நீதிமன்றம், பண்ணைவீடு என்று கதைக்களங்கள் மாறிகொண்டே இருக்கின்றன. கதாபாத்திரங்களும் களத்திற்கேற்ப மாறிகொண்டே இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் இணைக்கும் பாலமாக குறுஷா காணப்படுகிறாள். எந்தையும் தாயும் நாடகத்தில் ஆரம்பம் தொடக்கம் முடிவுவரை மாறாத 3 வீடுகள் மட்டுமே கதைக் களங்களாக இருக்கின்றன. ஆனால், அந்தக் களங்களுக்குள் வீதிகளையும், கொழும்பு நகரத்தையும்,

படை ரோந்துகளையும், சைக்கிள்களையும் பறவைகளின் ஓலியையும் எம்மால் உணர முடிகிறது. இவை யாவும் சங்கமிக்கும் சங்க முகமாக பெரியைய்யா இருக்கிறார். பிறெக்ட் 'தாய்மை'யை முன் நிறுத்தி தன் கதையடுக்கை வரிசைப்படுத்துகிறார். சண்முகலிங்கம் 'தந்தைமை'யை முன்நிறுத்தி கதையை நகர்த்தி செல்கிறார். ஒரு குழந்தை பிறந்து சிறுவனாகும் வரையில் பிறெக்டின் கதை நீள்கிறது. ஒரு பொழுது விடிந்து சாய்வதற்குள் சண்முகலிங்கத்தின் கதை முடிகிறது. போரினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் குழந்தைகளும், பெண்களுமே என்பதற்கு உலகத்தில் நடந்த அத்தனை போர்களின் வரலாறும் சாட்சியளிக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஒரு போரினால், தந்தையர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரே சாட்சியாய் தனித்து விளங்குவது 'எந்தையும்

தாயும்' மட்டுமே. இரண்டு நிலங்களின் பிணக்கை தீர்ப்பதற்கு பிறெக்ட் 'வெண்கட்டிவட்டம்' நாடகத்தை ஆக்குகின்றார். அப்படியான நிலத்துக்காய் செய்யப்பட்ட போரில், இருப்பை இழந்த எம் இன மக்களின் யதார்த்த வாழ்வின் வலிகளை சண்முகலிங்கம் எந்தையும் தாயும் நாடகத்தில் பேசுகின்றார். இந்த இரண்டு நாடகங்களையும் இரு வேறான மனநிலையில் இருந்து, இருவேறான போக்குகளுடன் ஒருவர் நாடகமாக படைக்கின்றார். அதிலும் சண்-

முகலிங்கம் அவர்களுக்கு உலக நாடகங்களில் எண்ணற்ற பரிச்சயம் இருந்தும், அதை எல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டு தனக்கென ஒரு பாணியை உருவாக்கி அதை உலக நாடகங்களுக்கு இணையான படைப்பாக முன்னெடுத்திருப்பது அவரது ஆளுமையின் உச்சம். பிறெக்ட், இப்சன், செக்கோவ், ஈஸ்கிலஸ் என்று வெவ்வேறு உலக நாடக ஆசிரியர்களின், நாடகங்களை மொழி பெயர்க்கின்ற போது, அது அந்தந்த ஆசிரியர்களின் முத்திரைகளோடு தமிழ் பேசுகிறது. அதேபோல் சண்முகலிங்கத்தின் நாடகத்திற்கு தனி முத்திரை உண்டு.

உலக நாடகங்களை அலசி ஆராய்ந்து அவற்றை தமிழ்ப்படுத்தி எமக்கு கொடுத்தாலும், அந்த நாடகக் கர்த்தாக்களோடு ஒப்பிடும் தகுதியும் இவருக்குண்டு என்பதை எடுத்துகாட்டுவதே இந்த கட்டுரையின் நோக்கம். ஒரு நடிகன் பிறெக்டின் நாடகத்தில் நடிகின்றபோது, வசனங்களை வெறுமனே ஒப்பிக்க முடியாது. அதன் உட்கருத்தையும் வரலாற்றையும் தேடவேண்டி வரும். அதேபோலத்தான் சண்முகலிங்கத்தின் வார்த்தைகளையும் வெறுமனே ஒப்புவிக்க மட்டும் முடியாது.

19ம் நூற்றாண்டில் வளர்ச்சி பெற்ற well Made Play என்று சொல்லப்படுகின்ற நாடக முறைமையை அழுத்தி பிடித்துக்கொண்ட சண்முகலிங்கம், அதனை 'மண்சுமந்த மேனியர்', 'அன்னையிட்டதீ', 'எந்தையும் தாயும்' போன்ற நாடகங்களில் பரிட்சித்து கொண்டார். மறுபுறம் இசைநாடக வடிவத்திலும் தனது புலமையை நிரூபித்தார். சிறுவர் நாடகங்களில் அவர் வேறொரு பரிமாணத்தை பெற்றார். தண்ணீரை எந்தவகையான பாத்திரத்திலும் ஊற்றலாம். அந்த பாத்திரத்தின் வடிவத்தை தண்ணீர் தனக்குள் நிரப்பி கொள்ளும். சண்முகலிங்கத்தை எந்தவகையான நாடக வடிவத்திலும் ஒட்ட வைக்க முடியும். மொழிபெயர்ப்பு என்பது வார்த்தைகளை இன்னொரு மொழிக்கு மாற்றுவது மட்டுமல்ல. ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வியலை, உணர்வை மற்றொரு சமூகத்திற்கு கடத்துவதாகும். அப்படிச் செய்யும்போதுதான் தேசங்களையும், பண்பாடுகளையும், மொழியையும், மதத்தையும் தாண்டிய மனிதத்துவத்தை தரிசிக்க முடியும். அந்தவகையில், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் பன்முக ஆற்றலுடன் உலக நாடகக் கலைஞர்களுடன் ஒப்பிடக்கூடிய இடத்தில் இருக்கின்றார் என்பது எனது அறிவுக்கு எட்டியவரை உண்மையாகும்.

'பிறெக்டும், சண்முகலிங்கமும் மகிழ்ந்து குலாவிய அரங்கில்' குழுப் பாடகராக நாங்கள் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கின்றோம். 'சறுக்கி விழுந்ததால் நாடகர் ஆனேன்' என்பார் சண்முகலிங்கம். அப்படி வந்த இடத்தில் அவர் தவிர்க்க முடியாதவராகிப் போனார். அவரை எட்டிப் பிடிப்பதும், ஆழம் பார்ப்பதும் சுலபமில்லை என்றாலும், அவர் போதித்தவைகளை செயல்வடிவமாக்குவதிலாவது நாங்கள் முனைப்பு காட்டலாம். தமது படைப்புகளால் பிறகட்டும், சண்முகலிங்கமும் நாடக உலகில் சரிநிகர் சமாளமாய் அமர்ந்துகொள்கின்றார்கள். வெண்கட்டி வட்டமும், எந்தையும் தாயும் நாடக உலகில் அதிக தடவை நடிகப்பட்ட நாடகங்கள் என்ற மகுடத்தை சூடிகொள்கின்றன. இனிவரும் நாடகக்காரர்களுக்கு இவர்கள் இருவரின் பாதிப்புமின்றி நாடகம் செய்வதென்பது, அத்தனை சுலபமில்லை. போரின் உக்கிரத்திலிருந்து தகிக்கும் நெருப்புத்துண்டங்களாக பேர்டோல்ட் பிறெக்ட் தனது படைப்புகளை முன்வைத்தார். கந்தக நெடி வீசுகின்ற சாலைகளில் எல்லாம் அலைந்து திரிந்து மனித இதயங்களை கண்டுபிடித்து அமைதியான நாடகம் செய்தார் சண்முகலிங்கம். வெண்கட்டி வட்டம் நாடகத்தில் வருவது போல, ஒரு ஆற்றங்கரையில் எதிரெதிராக இருந்து கொண்டு பிறெக்ட்டும், சண்முகலிங்கமும் உரையாடிக் கொள்கிறார்கள்.

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கமும் திருமறைக் கலாமன்றமும்

சண்முகலிங்கம் என்னும் பேராளுமை:

ஈழத்தின் நவீன செல்நெறியொன்றின் தாய் என வர்ணிக்கப்படுகின்ற குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் ஈழத்தமிழ் நாடகத்தின் வளர்ச்சியில் ஆற்றிய அளப்பரிய பங்களிப்புகள் மறக்கப்பட முடியாதவை. குறிப்பாக, நாடக அரங்கக் கல்லூரி என்ற பெயரில் அவர் உருவாக்கிய நாடகச் செயற்பாடுகள் ஈழத்தின் அரங்கப் புலத்தில் காத்திரமான அரங்க வெளியீடுகளுக்கு காரணமாக அமைந்தது. துயர் மிகுந்த நாட்களினது காலப்பதிவாக அவரது நாடகங்கள் அமைந்து நிற்கின்றன. ஈழத்தின் பிரக்ஞை பூர்வமான சிறுவர் அரங்கின் முன்னோடியான இவர் பல்வகையான நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். அவர் நாடகத்தினையே தனது தவமாகக் கொண்டு வாழ்பவர். அவருக்குப்பின் தோன்றிய நாடகப் பரம்பரையின் பிதாமகராக விளங்குபவர்; நடிகர், நாடக ஆசிரியர், நெறியாளர், தயாரிப்பாளர், ஆய்வாளர், விரிவுரையாளர்

ளர் எனப் பன்முக ஆளுமையின் சங்கமமாக விளங்குபவர். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் சில நூலுருப் பெற்றுள்ளன. நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட ஆங்கிலமொழி

- யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார்

மூல நாடகங்களை தமிழுக்கு கொண்டு வந்துள்ளார். ஈழத்து தமிழ் நாடக வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்திய பாடசாலை அரங்கிலும் இவரது பங்களிப்பு முதன்மையானது. பாடசாலை அரங்காகவும் கல்வி அரங்காகவும் நீட்சி பெற்ற தமிழ் அரங்கின் மைய விசையாக செயற்பட்டோரில் இவர் மூலவராக இருந்தார். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நாடகக் கலை வளர வேண்டுமென்பதற்காகவும் தனக்குப்பின்னரான சந்ததியை உருவாக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும் தனது வாழ்நாளையே அதற்கு அர்ப்பணித்துச் செயலாற்றியவர். தன் பயன் கருதாமல் அவர் ஆற்றிய பணியின் விளைபயனாகவே நாடகக் கல்வி இன்றும் ஈழத்தில் பயில் நிலையிலுள்ளது. அவரது பணிகளில் மற்றொரு சிறப்பு, நாடக அரங்கக் கல்லூரிக்கு அப்பாலும் இயங்கு நிலையில் இருந்த அரங்க இயக்கங்களுடன் உறவைப் பேணியதும் அவைகளைத் தட்டிக் கொடுத்ததும், விமர்சனங்களால் அவைகளை விழிப்படைய வைத்ததும் ஆகும். அந்த வகையில் திருமறைக்கலா மன்றத்துடனான அவரது உறவும் மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக இருந்துள்ளது. அதுபற்றி இக்கட்டுரை பேசுகின்றது.

திருமறைக் கலாமன்றத்திற்கும், நாடக அரங்க கல்லூரிக்குமான உறவு:

திருமறைக் கலாமன்றம் 1965ல் பெயரிடப்பட்டு இயங்கத் தொடங்கிய நிறுவனம். அதன் ஸ்தாபகரும் இயக்குநருமாக அருட்திரு நீ. மரியசேவியர் அடிகள் விளங்கினார். ஆரம்ப காலத்தில் திருமறை நாடகங்களையும் திருப்பாடுகளின் நாடகங்களையும் நிகழ்த்துகின்ற கலை நிறுவனமாகவே மன்றம் வளர்ச்சி அடைந்தது. நாடக அரங்க கல்லூரியின் செயற்குழுவிலே அங்கம் வகித்தவரான அ.பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள், திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினர்களில் ஒருவராகவும் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பொருளாளராகவும் செயலாற்றியவர். அதே நேரத்தில் நாடக அரங்க கல்லூரியின் ஸ்தாபக உறுப்பினராகவும் விளங்கினார். அவ்வாறே திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவராகிய ஜி.பி. பேர்மினஸ் அவர்கள் நாடக அரங்க கல்லூரி நடத்திய ஒருவருட பயிற்சிப் பட்டறையில் பயின்று அவர்களின் நாடகங்களிலும் நடித்து வந்தவர். இவர்கள் இருவரினதும் உறவு திருமறைக் கலாமன்றத்தினதும் சண்முகலிங்கத்தினதும் உறவாக மலர்ந்தது. திருமறைக்கலாமன்ற ஸ்தாபகரும் இயக்குநருமான மரியசேவியர் அடிகளுடனான கௌரவம் மிக்க உறவாகவும் மலர்ந்தது. அவ்வுறவு மன்றத்தின் பாடுகளின் நாடகங்களை தரிசிப்பது முதல் மன்றச் செயற்பாடுகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் உறவாக மலர்ந்தது.

மரியசேவியர் அடிகள் 1980ம் ஆண்டு கலைமுகம் என்ற அரங்கியல் சார்ந்த தனது அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நூல் ஒன்றினை எழுதி வெளியிட்டார். அந்நூலுக்கு திருமுகம் என்னும் பெயரில் அணிந்துரை வழங்குவதற்கு சண்முகலிங்கம் அவர்களை அணுகியபோது மனமுவந்து அணிந்துரை ஒன்றினை எழுதியுள்ளார். அந்த அணிந்துரை திருமறைக் கலாமன்றம் பற்றி அவர் வைத்திருந்த மதிப்பின் அடையாளமாகத் திகழ்கின்றது.

‘இலங்கைத்தமிழரின் நாடக வரலாற்றில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பங்கு பாரியது என்பதனை நாடகத்தில் நாட்டங்கொண்ட அனைவரும் அறிவார். இம்மன்றத்தின் மாபெரும் பணிக்கு கலைஞர் அனைவரும் பொறுப்பாக இருந்து வந்துள்ளமை உண்மை. எனினும், அவர்கள் அனைவரையும் இணைத்து ஊக்குவித்து நெறிப்படுத்தி நாடகம் எழுதித் தயாரித்து மேடையேற்றி அரும்பாடுபட்டு அயராது உழைத்து நாடகத்திற்கு நல்லதோர் நிலையினை ஏற்படுத்திய பொறுப்பு அருட்கலாநிதி நீ. மரியசேவியர் அடிகளையே சாரும் என்பது ஊரறிந்த உண்மை. அன்னார் அடக்கம் காரணமாகவும் துறவுப்பணியின் பெரும் பேறாகவும் தமக்குரிய விருதுகள் அனைத்தையும் தம்முடன் துணை நின்று உழைத்த உத்தம கலைஞர்களுக்கு உரியதாக ஆக்கியுள்ளார்... நாடகம் பற்றிய நிறைவான கருத்துக்களை ஆழ்ந்த அனுபவத்தையும் கற்றறிந்த அறிவையும் கலந்து வழங்கும் உயரிய தமிழ் நூலாக இந்நூல் வெளிவருகின்றது...’ (கலைமுகம் 1980) இவ்வாறு ஆரம்பித்த உறவு மன்றத்தின் வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும்படிக்கு நீட்சி பெற்றது.

ஒருவருட நாடகப் பட்டறை:

திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குநர் மரியசேவியர் அடிகள், 1988ம் ஆண்டிலிருந்து மன்றத்தினை ஒரு கலாசார நிறுவனமாக மாற்றியமைத்ததுடன் (Centre For Performing Arts) மதங் கடந்து பயணிக் கும் கலை நிறுவனமாக இயக்கத்தொடங்கினார். இளையோரை கலைகளின் பால் நாட்டங் கொள்ள வைத்து பயிற்றுவிப்பது அவரது முதற் குறிக்கோளாக அமைந்தது. அவரது எண்ணத்திற்கு முதற்களமமைத்த செயற்பாடாக திருமறைக் கலாமன்றமும் நாடக அரங்க கல்லூரியும் இணைந்து நடத்திய ஒரு வருட நாடகப் பட்டறை அமைந்தது. குழந்தை ம. சண்முகலிங்கமே அப்பட்டறையைத் திட்டமிட்டு அதன் இயக்கத்திற்கான மூல சக்தியாக விளங்கினார். பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவருக்கு உதவியாக இருந்தார். ஒவ்வொரு வாரமும் சனி, ஞாயிறு தினங்களில் பட்டறை நடைபெற்றது. நடிப்பு சார் பயிற்சிகள் முதல் கூத்து, சிறுவர் நாடகம், நெறியாள்கை என அடிப்படையான பயிற்சிகள் வழங்கப்பெற்றன. இன்றும் நாடகத்துறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் பலர் அந்த பட்டறையில் பயிற்சி பெற்றனர். எவ். யூல்ஸ் கொலின், சி. ஜெய்சங்கர், பா. அகிலன், க. சிறிகணேசன், வின்றோ மகேந்திரன்..., என பலர் கலந்து கொண்டனர். நிறைவில் அ. தாச்சியஸ் எழுதிய ‘பொறுத்தது போதும்’ என்ற நாடகம் தயாரிக்கப்பட்டது. அதனை ஜெனம் அவர்கள் நெறியாள்கை செய்திருந்தாலும் சண்முகலிங்கம் அவர்கள் உடன் கூடஇருந்து ஆலோசனை வழங்கி வழிப்படுத்தினார். அந்நாடகம் திருமறைக் கலாமன்ற நாடகப்பயணத்தில் முக்கியமான திருப்புமுனையாக அமைந்தது. குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் மன்றத்தின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்ட ஒரு வளவாளராக மாறினார். திருமறைக் கலாமன்றத்தின் புதிய முன்னெடுப்பிற்கு அப்பட்டறை அடிப்படையாக அமைந்தது.

நெஞ்சக் கனகல்:

திருமறைக்கலாமன்றம் தொடர்ந்து ‘நாடகப்பயிலகம்’ என்ற பயிற்சிப் பிரிவினை உருவாக்கி தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றவர்களுக்கு பயிற்சிகளை வழங்கிக்கொண்டிருந்தது. அதற்கு வளவாளராக பிரான்சிஸ் ஜெனம் செயற்பட்டிருந்தார். அம்மாணவர்களுக்கான நாடகத் தயாரிப்பு ஒன்றினை பிரான்சிஸ் ஜெனம் மேற்கொண்டார். மரியசேவியர் அடிகளின் ‘எழுதிய கரம்’ நாடகத்தினை பயிற்று வது என்பது தான் முதல் எண்ணமாக இருந்த போதிலும் பின்னர் அந்நாடகத்தின் கருப்பொருளை வைத்துக் கொண்டு ஜெனம் அவர்கள், சமகாலக்கருப் பொருளுடன் புதிய நாடகமொன்றினை ஆக்கத் தொடங்கினார். அது பட்டறையில் செய்து பார்த்து உருவாக்கும் புதிதளித்தல் மூலமாக உருவாகும் நாடகமாக மாறியது. அந்நாடகத்தின் வரிகளை ஜெனம் அவர்களே எழுதினாலும் அந்நாடகத்தின் முக்கிய கட்டத்தில் வருகின்ற ஒரு நீதிமன்றக் காட்சி

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் எழுதிய சிறுவர் நாடகம்

அன்னத்தடாகம்
அன்னையும் பிதாவும்
ஆச்சி சுட்ட வடை
ஆத்துக்கட்டை
இடுக்கண் வருங்கால்
எங்கள் காவல்
ஒற்றுமையின் சின்னம்
ஒரு பூனையின் விலை என்ன?
கண்டறியாத கதை
கண்மணிக் குட்டியார்
காட்டுராஜா சிங்கம்
குழந்தை பாவனை செய்யும்
குளத்து மீன்கள்
சிட்டுக்குருவி
கூடிவிளையாடு பாப்பா
கூடிவாழ்வோம்
செல்லும் செல்லாததுக்குச் செட்டியார்
பஞ்சவர்ண நரியார்
பந்தயக் குதிரையார்
பண்பும் பயனும்
பாலுக்குப் பாலகன்
பொய்கெட்டு மெய்யானார்.
மந்திரத்தால் மழை
தாய் சொல்லைக் கேட்போம்
தீராத விளையாட்டுப்பிள்ளை
வால் பேத்தைகள்
வேட்டைக்காரன்
வாய்மையின் வெற்றி
முயலார் முயல்கிறார்
நட்பு

யினை குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களைக் கொண்டு எழுது வித்தார். நாடகத்திற்கான ‘நெஞ்சக்கனகல்’ என்னும் பெயரை வைத்ததும் அவரே. அந்நாடகம் திருமறைக் கலாமன்ற நாடகங்களில் வேறுபட்ட நவீன நாடகமாக உருவாகி பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றது. 25க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் அது மேடையேற்றப்பட்டது. அந்நாடகத்தினை பார்வையிட்டு ஆலோசனைகளை வழங்கி ஊக்கப்படுத்தியவர் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களே.

‘எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல்’ நூல் வெளியீடு:

சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்கள் எதுவும் அச்சிடப்படாத காலத்தில் அவரது மூன்று நாடகங்களின் தொகுதி ஒன்றினை திருமறைக் கலாமன்றம் வெளியீடு செய்தது. பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்கள் மறைக்கல்வி நிலைய மாணவர்களுக்கும், யோண் பொஸ்கோ மற்றும் பெனடிக்ற் பாடசாலை மாணவர்களுக்கும் தொடர்ச்சியாக நாடகங்களை பயிற்றுவித்து வந்தவர். அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க வேதாகமத்திலுள்ள உவமைகளை சண்முகலிங்கத்தை கொண்டு எழுதுவித்தார். பல்வேறு கூத்து பாடல் மெட்டுக்களை அவருக்கு வழங்கி அவரைக் கொண்டு எழுதுவித்து மேடையேற்றினார். அதுபற்றி குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். ‘... எனக்குக் கூத்தில் பரிச்சயமில்லை. இருப்பினும் எனது நண்பர் பிரான்சிஸ் ஜெனம் அவர்களின் நட்புரிமையோடு கூடிய வற்புறுத்தலின் பெறுபேறாக என்னால் தயக்கத்தோடு எழுதப்பட்டவை, ... இந்த மூன்று நாடகங்களும் பல தடவைகள் ஆலயங்களிலும் பல பாடசாலைகளிலும் மன்றங்களிலும் நடக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றிய

அன்புள்ள கருத்தோடு...

பெருமை திரு அ. பிரான்சிஸ் ஜெனம், ஜி.பி. பேர்மினஸ் அவர்களையும் யோ. யோன்சன் ராஜ்குமார் அவர்களையும் சாரும். இன்று இந்த மூன்று நாடகங்களையும் நூலுருவில் கொணர வேண்டுமென விளையும் திருமறைக் கலாமன்றத்தினருக்கு எனது நன்றிகள் உரித்தாகும்' (எதிர் கொள்ளக் காத்திருத்தல் 1993). அந்நாடகங்களைப் பதிப்புச் செய்கின்ற முயற்சியினை பிரான்சிஸ் ஜெனமும் பேர்மினசும் மேற்கொள்ள முயன்ற போது மரியசேவியர் அடிகள் மிகவும் விருப்பத்துடன் அதற்கு ஒப்புதல் அளித்து நூலாக்கம் செய்யப்பட்டது. அதில் 'எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல்', 'நல்ல மேய்ப்பன்', 'உன் அயலவன் யார்' என்ற மூன்று நாடகங்களின் (குறுங் கூத்துக்களின்) தொகுப்பாக அந்நூல் அமைந்திருந்தது. அதுவே சண்முகலிங்கத்தின் நூலாக வெளிவந்த முதல் நாடகத் தொகுதி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (தற்போது அதன் இரண்டாவது பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது. குமரன் பதிப்பாக வெளிவந்த அந்நூலை திரு.நவராஜ் பதிப்புச் செய்துள்ளார்.) அந்நாடகங்களில் ஒன்றான எதிர் கொள்ளக்காத்திருத்தல் நாடகத்தினை இக்கட்டுரை ஆசிரியர் திருமறைக் கலாமன்றத்தில் பயிற்றுவித்து மேடையேற்றினார்.

கருத்தமர்வு:

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாடகப்பயிலக பயிற்சிகளின் மூலமாக உருவாகிய இளம் நாடக சந்ததியொன்று புதிய சிந்தனைகளுடன் இயங்கி வந்தது. யோன்சன் ராஜ்குமார், கெனத் மேரியன், சாம் பிரதீபன், செல்மர் எமில்... என உருவாகிய அச்சமுகம் சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கிடையிலான உறவை மேலும் வலுவாக்கியது. அதன் முதல் நடவடிக்கையாக க.பொ.த உயர்தர மாணவர்களுக்காக புதிய பாடத்திட்டம் வந்தபோது கல்வித்திணைக்களமோ வேறு எந்த நிறுவனமோ அது தொடர்பான தெளிவினை ஏற்படுத்தாத போது, திருமறைக் கலாமன்றம் அது தொடர்பான கருத்தமர்வு ஒன்றினை நடத்துவதற்கு முயன்று சண்முகலிங்கம் அவர்களை சினைக பூர்வமாக அணுகியபோது அவரும் மனமுவந்து அக்கருத்தமர்வுக்கு வருகை தந்து சிறப்பான முறையில் அக்கருத்தமர்வினை நடத்தினார். திருமறைக்கலாமன்றம் ஆற்றுகை என்ற நாடக அரங்கியலுக்கான இதழை ஆரம்பித்தபோது அவருடன் கலந்துரையாடி அவரது ஆசிச்செய்தியுடன் முதல் இதழை வெளியீடு செய்தனர்.

ஆற்றுகை சஞ்சிகை:

நாடகமும் அரங்கியலுக்குமென முதன் முதலாக ஈழத்தில் வெளியாகிய சஞ்சிகையாக நாடக அரங்கக் கல்லூரியினால் வெளியீடு செய்யப்பட்ட 'அரங்கம்' சஞ்சிகை அமைந்ததென்பதனை யாவரும் அறிவர். அவ்வெளியீடு நின்று 10 வருடங்களுக்குப் பின்னர் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாடகப் பயிலக மாணவர்களாக இருந்த இளைஞர் அணியினர் 'ஆற்றுகை' என்ற அரங்கியல் சஞ்சிகையை வெளியிட முற்பட்டபோது மரியசேவியர் அடிகள் அதனை வரவேற்று வெளியீட்டுக்குரிய அனைத்து உதவிகளையும் செய்ய முன்வந்தார். அதற்கு குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களின் ஆலோசனையை பெறவும் ஊக்கப்படுத்தினார். அதற்காக அவரை அணுகியபோது அவர் புரண ஆதரவினை வழங்கியது மட்டுமன்றி அரங்கம் வெளியீட்டின் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டு ஆலோசனைகளையும் வாழ்த்துரை ஒன்றினையும் வழங்கினார். 'ஆற்றுகை என்ற பெயர்தாங்கி வெளிவருகின்ற சஞ்சிகை மிகுந்த நெஞ்சுறுதியோடும், நேர்மைத் திறத்தோடும் நாடகம் அரங்கம் சார்ந்த அறிவினையும் அனுபவத்தினையும் எங்கள் தமிழ் மண்ணில் வளர்க்க உதவும் என்ற நம்பிக்கையோடு இம் முயற்சியில் ஈடுபடும் அனைவரையும் மனிதத்தின் பெயரால் வாழ்த்துகிறேன்.' என்ற அவரது வாழ்த்து ஈடுபடுவோரை ஊக்கப்படுத்தியது. அதுமட்டுமன்றி, அதன் தொடக்க இதழ்களில் தொடர்ச்சியாக கிரேக்க அரங்குபற்றிய 'கிரேக்க அரங்கு சுவைத்த அவ

லச்சுவை' என்னும் பொருளில் தொடரான கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார். அக்கட்டுரைகள் மாணவர்கள் பலருக்கும் பேருதவியாக அமைந்தது. ஆற்றுகையின் சிறப்பிதழாக வெளிவந்த இதழ் 6ல் திரு. பா. அகிலன் அவர்கள் நேர்கண்ட அவரது நேர்காணல் ஒன்றினை பிரசுரித்தது. அவரது நேர்காணல்களில் காத்திரமான நேர்காணலாக அது அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'ஆற்றுகை' சஞ்சிகை பற்றிய அவரின் மதிப்பீடுகள் ஆசிரியர் குழுவுக்கு எப்போதும் பேருதவியாக இருந்தது.

நாடக அரங்கியல் கண்காட்சிகள்:

திருமறைக் கலாமன்றம் 1995ம் நடத்திய அரங்கியல் கண்காட்சியும் 2003ல் நடத்திய அரங்கியல் கண்காட்சியும் நாடக வரலாற்றில் மிகப்பெரிய வரவேற்பினைப் பெற்றன. அக்கண்காட்சியில் கருத்தமர்வினை நடத்துவதிலும் காட்சிக் களங்களை உருவாக்குவதிலும் சண்முகலிங்கம் அவர்களின் ஆலோசனைகள் பெறப்பட்டன. அக்கண்காட்சியைப் பாராட்டி, ஈடுபட்டவர்களை சண்முகலிங்கம் ஊக்கப்படுத்தினார்.

எழுத்தாளர் மகாநாடு:

திருமறைக் கலாமன்றம் நாட்டின் சமாதானத்துக்கான கலைவழியிலான பல்வேறு செயற்பாடுகளை தொண்ணூறுகளில் இருந்து மேற்கொண்டு வந்தது. அதன் தொடர்ச்சியாக கலைஞர்கள் எழுத்தாளர்களை ஒன்றிணைத்து நடத்திய சமாதான மாநாடுகளை இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் நடத்திவந்தது. அதில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப்பட்ட மகாநாட்டில் சண்முகலிங்கம் அவர்கள் கலந்து கொண்டது மாத்திரமன்றி சிங்கள கலைஞர்கள் மத்தியில் காத்திரமான கருத்துப் பகிர்தல்களை செய்து அம்மாநாடு சிறக்க ஒத்துழைப்பு வழங்கினார். அவர் கூறிய கருத்துக்கள் ஈழத்தமிழரின் உரிமை சார்ந்த காத்திரமான கருத்துக்களாக அமைந்திருந்தன. சிங்களப் பத்திரிகைகளிலும், ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலும் அவரது கருத்துக்கள் வெளிவந்தன.

அதனைத்தொடர்ந்து மன்றத்தின் பல நாடகங்களுக்கு வருகை தந்து அது தொடர்பான தனது கருத்துக்களை தெரிவித்து வந்திருந்தார். அவரது விமர்சனங்கள் மன்றத்தின் நாடகங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருந்தன. மன்றம் தொடர்ந்து இயங்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் என்றும் தனது ஆரோக்கியமான கருத்துக்களை மன்ற உறுப்பினர்களிடம் தெரிவித்து வருபவராக இன்று வரை செயற்பட்டு வருகின்றார். அதுமட்டுமன்றி, மரியசேவியர் அடிகளின்பால் மிகுந்த மதிப்பு கொண்டிருக்கும் அவர், அவரது அர்ப்பணிப்புமிக்க பணிகளை விதந்துரைப்பதனையும் அவரது பணி தொடரப்படவேண்டும் என்ற கருத்தினை அடிக்கடி கூறுபவராகவும் இருந்து வருகின்றார். தனக்கென இறுக்கமான கொள்கைப் பிடிப்பினையும், அறவிருப்பினையும் கொண்டியங்கும் அதே வேளை அர்ப்பணிப்புமிக்க நல்ல பணிகளை என்றும் பாராட்டுகின்ற அவரது ஆளுமைச்சிறப்பு அவரை முன்மாதியாகக் கொள்ளும் மாபெரும் மாணவ சமூகத்தினை ஈழத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. குழந்தை ம. சண்முகலிங்கமவர்களை மாணசீகமான குருவாக கொண்டு செயற்படுகின்ற கலைஞர்கள் பலர் இன்றும் திருமறைக் கலாமன்றத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். தமது வாழ்நாட்களை கலைக்காக கரைத்துக்கொண்ட இருபெரும் ஆளுமைகளான குழந்தை. ம சண்முகலிங்கமும், நீ. மரியசேவியர் அடிகளும் என்றும் தமது பணிகளால் வாழ்வார்கள் என்பது உறுதி.

'நல்லனவற்றை எண்ணிடும் மனிதன், நானிலமெங்கும் நன்மையை விளைப்பான்'

johnson.rajkumar@thaiivedu.com

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின்

நெடும்பயணம்

- சோ. பத்மநாதன்

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் நாடகப் பயணம் ஆறு தசாப்தங்களைக் கண்டது. இந்த யாத்திரையில் சொர்ணலிங்கத்தின் நேர் நாடகங்கள் (direct plays) இப்ஸனிய யதார்த்தம், மோடிபற்ற நாடகம் (stylized drama) மற்றும் ப்றெஃசற்றின் காவிய அரங்கு (epic theater) என பல நாடகப் பள்ளிகளூடு அவர் பயணித்திருக்கிறார். சலியாது பரி-சோதனை முயற்சிகளில் ஈடுபடும் ஒருவர் ஒரு கோட்பாட்டுக்குக் கட்டுப்படுவதில்லை என்பது சண்முகலிங்கத்துக்குப் பொருந்தும்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் கற்ற நாடக டிப்ளோமா (1976) அவர் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்புமுனை எனலாம். அங்கு அவர் சந்தித்த தம்ம ஜாகோட, தர்மசிறி பண்டாரநாயக்க, ஹென்றி ஜயலேன முதலிய கலைஞர்களின் சகவாசம் அவர் பார்வையை விசாலப்படுத்தியது.

தான் கற்ற நுட்பங்களைப் பிரயோகித்துப் பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்பை யாழ்ப்பாணத்துப் பாடசாலைகள் சண்முகலிங்கத்துக்கு வழங்கின. சிதம்பரநாதன் அவருடன் சேரவே, அந்தக் கூட்டு வெற்றிகரமாகத் தொழிற்பட்டது. இக்கட்டத்தில் 'சண்' அரங்கேற்றிய நாடகங்கள் ஆண் - பெண் சமத்துவம், சீதன் வழக்கம், கல்வித் துறையில் தனியார் கல்வி நிலையங்கள் (Tutories) ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு முதலிய பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தின. சண்முகலிங்கத்தினது இயக்கம் ஒரு தனிமரமல்ல. இதே காலத்தில், மெளனகுரு மோடிப்-படுத்தப்பட்ட (Stylized) நாடகங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண் டிருந்தார். பாலேந்திரா மேலைத்தேய நாடகங்களை (மொழிபெ-யர்த்து) மேடையேற்றிக் கொண்டிருந்தார். நிர்மலாவும் சில நாடகங் களை மொழிபெயர்த்திருந்தார். சுந்தரலிங்கம் அபத்த நாடகத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். பல தசாப்தங்களாக நடிகமணி வைரமுத்து வின் இசை நாடகங்கள் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனுடைய முயற்சியால் அறுபதுகளில் 'கூத்து' புதுவாழ்வு பெற்றது.

1983ல் நிகழ்ந்த இன சங்காரத்தின் பின், இலங்கை இயல்பு நிலைக்கு மீளவில்லை. சட்டத்தை மதிக்கும், அமைதியை விரும்பும், ஈழத்தமிழர்கள், இளைஞர்கள் ஆயுதம் ஏந்தியபோது அதிர்ச்சியடைந்தனர், போராட்டத்தை அங்கீகரிக்கப் பின்னடித்தனர். ஆனால் இளைஞர்களோ 'சிங்களத் தலைவர்களோடு தமிழ்த் தலைவர்கள் கைச்சாத்திட்ட எல்லா ஒப்பந்தங்களும் கிழித்தெறியப்பட்டதைச் சுட்டிக் காட்டி தம் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்தினர். தனிநாடு ஒன்றே தமிழர் தன்மானத்துடன் வாழ வழி செய்யும் என்று சாதித்தனர்.

பதிலுக்கு அரசு படைகள் கொடுமான ஒடுக்கு முறைகளைக் கையாண்டன. மக்கள் இருசாராருக்குமிடையில் அகப்பட்டுக் கொண்டனர். உயிரிழப்பு, சொத்தழிவு, சிறைவாசம், இடப்பெயர்வு, புலப்பெயர்வு என அவலங்கள் தொடர்ந்தன. இவை தாம் 'மண் சமந்த மேனியர்' மற்றும் போர்க்கால நாடகங்களுக்குப் பின்புலம்.

'கோவில் வீதிகளிலும், பாடசாலை மண்டபங்களிலும் அரங்கேறிய இந்நாடகங்கள் மக்களுடைய உத்தரீப்புக்களை, நிச்சயமற்ற வாழ்

வினதும் சங்கடங்களினதும் அணிவகுப்பாகச் சித்திரித்தன' என்கிறார் கா. சிவத்தம்பி.

எரிபொருள் தடை, மின்தடை, பத்திரிகைத் தாளுக்குத் தடை என அல்லாடிய மக்களை இந்நாடகங்கள் தாம் களிப்பூட்டின. சாமானிய மக்களுக்கு அச்சத்திலிருந்தும் பதற்றத்திலிருந்தும், அழுத்தங்களிலிருந்தும் ஆறுதல் தேவைப்பட்டது. குரலிழந்திருந்த மக்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் எழுதி வெளிவந்த நூல்கள்:

முயலார் முயல்கிறார்
எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல்
பஞ்சவர்ண நரியார்
கண்டறியாத கதை
எந்தையும் தாயும்
ஆர்கொலோ சதுரர்
மண்சமந்த மேனியர்
அன்னையிட்ட தீ
நாடகவழக்கு
அன்டிகனி
ஆரொடு நோகேன்
ஒரு பாவையின் வீடு
வெண்கட்டி வட்டம்
ஐராங்கனி
மன்னன் ஈடிப்பல்
குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்கள் ஐந்து

களின் சார்பில், சண்முகலிங்கமே, தன் நாடகங்கள் மூலம், உரத்துக் குரல் கொடுத்தார்.

பிள்ளைகள் சொல்லுக் கேட்கிறார்களில்லை என பெற்றோர் கவலைப்பட்டனர். படிப்பிலும் அவர்கள் கருத்துச் செலுத்தவில்லை குடும்பப் பொறுப்புக்களைக் கவனிக்காமல், ஆயுதக் குழுக்களின் அணியில் சேரலாயினர்.

இந்த வழியைத் தெரிவு செய்யாதவர்கள், போரால் குழம்பிய நாட்டை விட்டுத் தப்பி (வெளிநாடுகளுக்கு) ஓடினர். பெற்றோர் காணி பூமிகளை ஈடுவைத்து, நகைகளை விற்று தம் பிள்ளைகளை ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் வட அமெரிக்காவுக்கும் அனுப்பினர். இந்தச் சூழ்நிலைகள் சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்களுக்குப் பின்புலங்களாயின.

'எந்தையும் தாயும்' பிள்ளைகள் வெளிநாடு போக, தனிமையில் வாடி அன்புக்காக ஏங்கும் பெற்றோர்கள் பற்றியது.

அப்பனை கடந்த சேத்...

வீதித் தடையூறாகப் பயணிக்கையில் காணாமற் போன ஒருவனின் மனைவியின் அவஸ்தை பற்றியது 'அன்னை இட்ட தீ'. பல ஆண்டுகளாகியும் அவளைப் பற்றிய செய்தி இல்லை. வருவானா? கொல்லப்பட்டுவிட்டானா? இந்தப் பெண் தாலி அணியலாமா, பொட்டை அழிக்க வேண்டுமா, அவள் சுமங்கலியா, விதவையா? நிச்சயமில்லை.

'வேள்வித் தீ' ஓர் அவல நாடகம். நாயகி வாசுகி வல்லுறவுக்குள்ளானவள். அவள் போரால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை ஆற்றுப்படுத்தும் உளவள ஆலோசகர். அவள் கணவன் கூட, ஓர் உளவள ஆலோசகர். ஆனால் தன் மனைவி மாசிலாதவள் என ஏற்றுக் கொள்ள அவனால் முடியவில்லை என்பது முரண்நகை.

'நரகொடு சுவர்க்கம்' மனிதனுக்குத் தன் வீட்டின் மீதுள்ள பற்றுதல் பற்றியது. இதன் பின்புலம் 1995 ஓக்ரோபர் 30ல் நிகழ்ந்த வலிகாமம் இடப்பெயர்வு. அப்பொழுது வடஇலங்கை புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. படையினர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றுவதில் முனைப்பாகச் செயற்பட்டனர். அதற்காக 'றிவிறைஸ்' நகர்வைத் தொடங்கினர். படையை எதிர்கொள்ள முடியாது எனக் கணித்த புலிகள் 500,000 மக்களை குடா நாட்டிலிருந்து செம்மணி ஊடாக வெளியேற்றினர். பின்னர் தென்மராட்சியிலிருந்து கிளாலியூடாக, மீன்பிடி வள்ளங்களில் வன்னிக்குச் செல்வதே இலக்கு.

எல்லோரும் வன்னிக்குப் போகவில்லை. வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வலிகாமமிடையே காலங்கடத்திய ஒரு பகுதியினர் படையினரின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளுக்கு - தத்தம் வீடுகளுக்கு - மீண்டனர். என்ன காரணம்? வீடு - வளவு மீது கொண்ட பற்று. ஒருவர் தான் தவழ்ந்த, ஓடி விளையாடிய மண்மீது, நீராடிய கிணற்றடி மீது,

தலை சாய்த்த திண்ணை மீது, உலாப்போந்த தெருமீது, கும்பிட்ட கோயிலின் மீது கொண்ட பற்றுதல் லேசானதல்ல, கட்டையிலும் வேகாது.

குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் கலையாக்கம் பற்றிக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். நாட்டார் பாடல்கள். பாரதி கவிதைகள், நந்தனார் கீர்த்தனைகளையெல்லாம் பற்றெஃசற்றிய பாணியில் அவர் பயன்படுத்துவார். ஆனால் அவர் ஆத்மாவின் உள்நின்றியாங்குவது - நெஞ்சின் மிக்கது திருவாகசமே. அவருடைய நாடகங்களின் தலைப்புக்கள் பெரும்பாலும் திருவாகசத் தொடர்களே.

இச்சிறுகட்டுரையை மன்செஸ்ரர் பல்கலைக்கழகத்துப் பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் தொம்ப்ஸன் அவர்களுடைய கூற்றோடு நிறைவு செய்யக் குறன்.

'அவர் (சண்முகலிங்கம்) பல அரங்க மரபுகளை உள்வாங்கியுள்ளபோதும், எந்த ஒரு மரபின் பணியாளன் ஆக இருந்ததில்லை. அவருடைய நாடகங்கள் அவ்வக் கணங்களின் தேவைகளிலிருந்து பிறந்தவை. அவர் பார்வைகள் நிகழ்காலப் புரிதல்களிலிருந்து கிளைவிடுபவை, விரிபவை. வன்முறையாலும் முரண்பாடுகளாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு, அவர்களுடைய பண்பாடு எவ்வளவு முக்கியம் என்பது பற்றிய ஆழமான புரிதல் அவருக்குண்டு.

pathmanathan.so@thaiivedu.com

கண்டனன் சீதையை

அளப்பெருங்கருணை -

பேராது நின்ற

பெருங்கருணைப் பேராறு

- நா. நவராஜ்

யாழ்ப்பாணம் மருத்துவபீடத்தினர் மருத்துவபீட மாணவர்களுக்கான விடுதியொன்றினை அமைப்பதற்கு நிதியினைத் திரட்டும் நோக்கில் 'அளப்பெருங்கருணை' என்ற நாட்டிய நாடகத்தை தயாரித்து 8ம், 9ம் மற்றும் 12ம் திகதிகளில் ஆவணி மாதம் 2015ம் ஆண்டில் ஹூவர் அரங்கில் ஆற்றுகை செய்தனர். இவ்வாற்றுகையினைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிட்டியது.

முதன் நாள் ஆற்றுகையினைப் பார்வையிட்டு விட்டு இரண்டாம் நாள் ஆற்றுகையினைப் பார்ப்பதற்காகச் சென்று நின்ற வேளை

**குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்
அவர்கள் எழுதிய கூத்து, இசை,
நாட்டிய நாடகங்கள்:**

கூத்து

எதிர்கொள்ளக் காத்திருத்தல்
நல்லமேய்ப்பர்
உன் அயலவன் யார்
உள்ளவனுக்குக் கொடுக்கப்படும்
வெள்ளிநாணயம்
திருந்தித் திரும்பிய மைந்தன்
தந்தையே இவர்களை மன்னியுங்கள்

இசைநாடகப் பிரதி

கண்டனன் சீதையை (இராம நாடகம்)

நாட்டிய நாடகம்

அளப்பெருங்கருணை
ஆர்கொலோசதுரர்
ஆடிக்கொண்டார்

மருத்துவபீடத்தின் இறுதி வருட மாணவராக இருக்கும் ஒருவருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது அவர் நேற்றைய ஆற்றுகை 'அந்தமாதிரி' இருந்ததாகவும் ஒரு பிசிறில்லாமல்

பாடக் கூடிய, நடனத்தைப் பயிற்றுவிக்கக் கூடிய கலைஞர்கள் எம்மத்தியில் இருப்பதனை நேற்றைய தினம் தான் அறிந்து கொண்டதாகவும் அதனைத் தவறவிடக் கூடாது என்ற காரணத்தினால் இரண்டாவது முறையாக ஆற்றுகையினைப் பார்வையிடுவதற்கு வந்திருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார். அவரது உரையாடல் உணர்வுகளால் நிறைந்திருந்தது. அவர் பொய்பேசவில்லை என்பதை எடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் அவரது முகம் காட்டியது.

'அளப்பெருங்கருணை' இப்படி எத்தனை பேர்களுக்குள் வெள்ளமாகப் பாய்ந்து பெயராது நின்று பெருமனக்கிளர்ச்சியை உருவாக்கியிருக்கும்? அது சார்பானதாகவோ அல்லது எதிரானதாகவோ இருக்கலாம். அத்தனை பேர்களும் அதனைப் பதிவு செய்தால் அதன் அளப்பிலா தன்மையை அது உருவாக்கியிருக்கும். அளப்பிலா ஆனந்தத்தை, அதிர்ச்சியை நாம் புரிந்து கொள்ள ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற எண்ணம் என்னுள் எழுந்தது. அந்த எண்ணத்தைச் செயற்படுத்த விழைகின்றேன்.

'நாமும் நமக்கென்றோர் நலியாக் கலையுடையோம்' என்ற மகாகவி உருத்திரமூர்த்தியின் வார்த்தைகளை உயர்த்தாக்கி நிறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ளும் நாம் அதனை அனுபவரீதியாக உணர்வதும் இல்லை, அதனை அனுபவரீதியாக வெளிப்படுத்துவதும் இல்லை, வாய்ச்சொல் வீரர்களாக நின்று புளகாங்கிதம் அடைகின்றோம். வார்த்தைகளைக் கொத்தியெடுக்கும் வார்த்தைகொத்திகளாக நம்மை அடையாளப்படுத்தி நிற்கின்றோம். அவ்வரியை அனுபவரீதியாக உணர்வதற்கும் செயல்வீரராக நம்மை அடையாளப்படுத்தி அதற்கான வழியைச்சமைப்பதற்கும் உரிய நாட்டம் குறைந்து விட்டது. காரணம் யுத்தம் எனச் சொல்லிக்கொள்வோம்.

நாம் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லிச் சொல்லியே நம்மிடை இருக்கும் அனைத்தையும் இழந்து அனுதாபம் தேடும் செயற்பாட்டில் தான் நாம் இப்போது உயர்ந்தவர்களாக ஆகிவிட்டோம். அதற்குள் கூட யுத்தத்தை நேரே தரிசித்தவர்கள் நேரே தரிசிக்காதவர்கள் என்ற பாகுபாடும் வைத்திருக்கின்றோம். இந்த அடிப்படை ஆழமான நம்பிக்கையாக எம்மனங்களில் பதிந்துவிட்டது. யுத்தத்தின் பாதிப்புக்களை மீள மீள அதன் அடியாழத்தில் இருந்து தோண்டி எடுக்கும் படைப்புக்களை நாம் உருவாக்கியுள்ளோம் அதன் மூலம் நாம் எமது உணர்வை வெளிப்படுத்துகை செய்கின்றோம். வெளிப்படுத்துகை செய்வதோடு எமது கலையாடல் நின்று விடுகின்றது. அதற்குரிய சீராக்கம் பற்றியோ, மீளக்கட்டமைத்தல் பற்றியோ, தன்னம்பிக்கையை விதைத்து சுயமாக இயங்கவைத்தல் பற்றியோ, மனங்களை அமைதிப்படுத்தும் செயற்பாடுகள் பற்றியோ அவை பேசுவதில்லை. இவை தொடர்பான சிந்தனைகளை, நுட்பங்களை முன்வைப்பதில்லை.

யாழ்ப்பாணம் மருத்துவப்பீடம் யுத்தகாலங்களில் அதன் பாதிப்புக்கள் பற்றிய தனது வெளிப்படுத்துகையை 'அன்னையிட்டி', 'வேள்வித்தீ' போன்ற நாடகங்களாக முன்வைத்தது. அதன் தொடர்ச்சியாக பாதிப்புக்கு உட்பட்டிக்கும் சமூகம் அதாவது யுத்தத்திற்குப் பின்னரான சமூகம் தனது அடுத்த தளத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டிய செயற்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு 'அளப்பருங்கருணை' என்ற நாடகத்தை ஆற்றுகை செய்துள்ளது எனலாம். உடல் உள சமூக மற்றும் ஆன்மீக நன்னிலை அடைதலை ஆரோக்கியம் எனக் குறிப்பிடுவர். இதற்கமைய அளப்பருங்கருணை என்ற நாடகம் ஆன்மீகத் தளத்தில் நின்று வேறுபட்ட உணர்வின் அனுபவத்தை உளத்தில் விதைத்துச் சென்றது. இரத்தம், தசை, சித்திரவதை, கொலை, காணாமல் போதல், துஷ்பிரயோகங்கள், கற்பழிப்புக்கள் என வக்கிரங்களையே பார்த்துப் பழகிய எமக்கு இது ஒரு வித்தியாசமான உணர்வினைத் தந்ததோடு மேலைத் தேசத் தத்துவப்பரப்பில் இம்மானுவேல் காண்ட் மூலம் ஆழமாக நிலை நிறுத்தப்பட்ட உன்னதமாதல் நிலையை, ஜெயமோகனின் மொழியில் குறிப்பிட்டால் மிகையுணர்ச்சி, உணர்-வெழுச்சி போன்றவற்றிக்கு அப்பாலான, அன்றாட வாழ்க்கைக்கு, சுயத்திற்கு அப்பால் மனம் பறந்து எழும் போது ஏற்படும் உணர்ச்சியை - உன்னதமாக்கலை (Sublimation) மேற்கொள்ளும் ஒரு படைப்பாகவும் இது இருக்கின்றது என நம்புகின்றேன். இருப்பினும் பலதடைகளோடு, பலவிதமான எதிரான அனுபவங்களோடு கிடக்கும் எமது மனங்களுக்குள் அது இயல்பாக நுழைய முடிந்ததா? என்ற கேள்வியும் கூடவே எழுகின்றது. பயில்தொறும் பயில் தொறும் நூல்நயம் என்பது போல அளப்பருங்கருணையும் பல் கால் பார்க்கும் போதுதான் அதனது கருணையை எங்களுக்குள் பொழியும் போலும். தடைகள் எதுவும் இன்றித் திறந்த மனத்தோடு இயல்பாக நுழைந்து அதனை அனுபவித்தவர்கள் பாக்கிய சாலிகள்.

இந்நடன நாடகத்தின் எழுத்துரு தாகூரின் சந்நியாசி நாடகத்தை மூலக்கதையாகக்கொண்டு அவரின் கீதாஞ்சலிக் கவிதைகளையும் வசந்தகாலச் சக்கரம் (The cycle of spring) என்ற இன்னொரு நாடகத்தின் பாடல்களையும் அடிப்படையாக வைத்து குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மேலே குறிப்பிட்ட சந்நியாசி, கீதாஞ்சலி, வசந்தகாலச் சக்கரம் போன்ற தாகூரின் மூன்று படைப்புக்களும் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டவை. அந்த மொழிபெயர்ப்புக்களை அடிப்படையாக வைத்தே அவர் இந்தப் படைப்பை, எழுத்துருவை உருவாக்கியிருக்கின்றார். இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட எழுத்துருவை, அளப்பருங்கருணையை மொழிகளால் கட்டமைக்கப்பட்ட எழுத்துரு என்றே குறிப்பிடலாம். மொழியினுடைய செழுமையிலேயே இதன் வெளிப்பாடு தங்கியுள்ளது. மொழிநடையில் பிசிறு இருக்குமாயின் அது வெளிப்படுத்த விரும்பும் விடயத்தைப் பார்வையாளனுக்கு முன்வைப்பதில் சிக்கலை உருவாக்கிவிடும் எனலாம். குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் தனது மொழியாளுமையினையும் நாடக ஆளுமையினையும் பயன்படுத்திச் சந்நியாசி நாடகத்தில் வரும் துறவியின் மனநிலைகளுக்கான விளக்கமளித்தலாகக் கீதாஞ்சலிப்பாடல்களையும் வசந்தகாலச் சக்கரத்தில் வரும் பாடல்களையும் நல்ல முறையில் ஒருங்கிணைத்து, தாகூரின் படைப்புக்கள் வேறுவேறாக இருந்தாலும் அவை பொதுவான ஒரு சிந்தனையோட்டத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை வெளிப்படுத்தித் தனக்கேயுரிய விதத்தில் அதனைக் கட்டமைத்ததன் மூலம் ஒரு அனுபவம் மிக்க நாடகக் கலைஞர் என்பதையும் மொழிபெயர்ப்பில் தேர்ச்சியுள்ளவர் என்பதையும் நிரூபித்து நிற்கின்றார். மொழிபெயர்ப்பாளர் என்ற வகையில் மூலத்தில் இருக்கும் விடயம் இலக்குமொழில் அப்படியே வரவேண்டும் என்பதில் விடாப்பிடியாக இருக்கும் அவர் சரியான சமனிகளைப் (Equivalence) பயன்படுத்தி ஆங்கிலத்தில் இருந்த தாகூரின் படைப்புக்களை மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்த எழுத்துருவை வைத்துக்கொண்டு 2002ம் ஆண்டுகளில் 'ஆர்கொலோ சதுரர்' என்ற நடனநாடகத்தை ஆற்றுகைசெய்வதற்கு ஒருங்கிணைந்த குழுவினர், 13 வருடங்களின் பின்னர் 'அளப்பருங்கருணையில்' நெறியாள்கை திருமதி சாந்தினி சிவநேசன், இசையமைப்பு தவநாதன் றொபேட், எழுத்துரு குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் என ஒருங்கிணைந்து எமது ஆன்மாவிற்கு நல் உணர்வளித்துள்ளனர். இவர்களோடு இந்த ஆற்றுகையில் சித்திரமும் வடிவமைப்பும் கலையின் கலாநிதி தா. சனாதனன் அவர்களும் இணைந்து பணியாற்றியுள்ளார். இத்தகைய ஆளுமைகளின் ஒருங்கிணைப்பினை ஆர்கொலோ சதுரரிலும் அளப்பருங்கருணையிலும் சாத்தியமாக்கிப் படைப்புக்களை வெளிக்கொண்டு வந்ததில் உளமருத்துவ நிபுணர் சா. சிவயோகன் அவர்களின் பங்கு அளப்பரியது. இவ்வொருங்கிணைப்பு முயற்சியால் இசை, நடனம், நாடகம், ஓவியம் என்ற நான்கு கலைகளையும் தன்னுள்ளே அடக்கிய படைப்பு, பார்வையாளனுக்கு படையலாக்கப்பட்டது. மனிதனைப் பொறுத்தவரையில் இந்த கலைகளில் எந்த வொன்றிலாவது அவனது மனம் இலயிக்க வாய்ப்பிருக்கின்றது. இவற்றையும் தாண்டிக் கதையின் அடிப்படையிலான காட்சிப்படுத்தல் களையும் கொண்டு ஒரு வலை விரிக்கப்படுகின்றது. இதற்குள் அகப்படாமல் ஒரு பார்வையாளன் இருக்க முடியாது. இருக்கின்றான் எனில் அவனது மனநிலைபற்றிய மீள் மதிப்பீடு ஒன்றை மேற்கொள்ள வேண்டியது தவிர்க்கமுடியாததாகிவிடுகின்றது.

இந்த நடனநாடகத்தை பரம்பரை ரீதியாக நடனத்துடன் தொடர்புற்று அதனை ஆழிந்து அனுபவித்து ஒரு கலைச்சேவையாகப் பலமாணவர்களுக்கு அதனை அளித்து ஈழத்தில் தனக்கென ஓர் இடத்தினைத் தக்கவைத்திருக்கும் கொக்குவில் கலாபவனத்தைச் சேர்ந்த சாந்தினி சிவநேசன் அவர்கள் தயாரித்து நெறிப்படுத்தியுள்ளார். அவருக்கு உதவியாக, பக்கபலமாக நின்று அவரது மகள் தேவந்தி அவர்களும் செயற்பட்டார். இருவரும் தங்களது நடனத்துறைசார்ந்த ஆளுமையை அனுபவத்தை நல்ல முறையில் அளப்பருங்கருணையில் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். நாடக

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் எழுதிய ஓராள் அரங்கு

சுகானுபவம்
பதியெழு அறியாப் பழங்குடி
காட்டாதன எல்லாம் காட்டி
சகுனம் சரியாயில்லை
ஓட்டகம்
இனந்தெரியாதவர்
மாந்தோப்பு மயானம்
அம்பலத்தார்
சந்தனம் மெத்தினால்
உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்.
அலகில் சோதி
சித்தம் அழகியார்.
வானமும் வையமும்
வானுறையும் தெய்வம்
கட்டிளமை
முதுநிலை நூலகங்கள்.
நான் பிரம்மம்
மூத்தகனவு

அரங்கக் கல்லூரி தயாரித்த 'ஆர்கொலோ சதுரர்' என்ற நடன நாடகத்தில் அபிமன்யு பாத்திரம் ஏற்று நடத்த தேவந்தி அவர்கள் இந்நாடகத்தின் மூலம் தன்னை ஒரு நெறியாளராகப் பரிணமித்துள்ளார். வளரும் தலைமுறையினைச் சேர்ந்த இவர் வெறுமனே ஓர் ஆசிரியை என்ற அளவில் நிற்காது கலைத்துவம் மிக்க ஒருவ

தற்போது உத்தரவு...

ராகப் பரிணமிப்பதற்கு இப்படியான முயற்சிகளில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவது கலையுலகிற்குத் தேவைப்படும் ஒன்றாக இருக்கின்றது.

இது ஒரு நடன ஆற்றுகையாக இருப்பினும் அது நடனத்தையும் இசையையும் நடிப்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. என்றே குறிப்பிடலாம். எனவே வெறுமனே நடனம் தெரிந்தவர் என்ற அடிப்படையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பாத்திரத்தை உருவாக்கி விடமுடியாது என்றே தோன்றுகின்றது. இதன் நெறியாளர் அவர்கள் தனக்குக் கிடைத்த வளத்தைப் பயன்படுத்தி அவர்களுள் நடனமும் நடிப்பும் வரக்கூடியவர்களை இனங்கண்டு பாத்திரங்களைத் தெரிவுசெய்துள்ளார். கவிஞராகவும் துறவியாகவும் மற்றும் வசந்தியாகவும் பாத்திரம் ஏற்று நடித்தவர்கள் தமது பாத்திரத்தினை கனகச்சிதமாகத் தமது எல்லைகளுக்குள் அனுபவங்களுக்குள் நின்று பார்வையாளர்களுக்கு வெளிப்படுத்திய தன் மூலம் இதனை நிரூபித்துள்ளனர்.

துறவிப் பாத்திரம் ஏற்றவரைப் பொறுத்தவரையில் அவரது தோற்றப்பாடு 'என்பெழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் நன்பகல் பலவுடன் கழிந்த உண்டியர்' என்பதற்கு அமையப் பொருந்திக்காணப்பட்டது. ஆரம்பத்தை விட இவரது நடிப்பாற்றல் அடுத்தடுத்த ஆற்றுகையில் தன்னை மெருகூட்டிக் கொண்டு வெளிப்படத் தொடங்கியது. நடனத்தோடு இவர் நடிப்பினையும் இணைத்து வெளிப்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளமை இப்பாத்திரத்தின் கனதியை இன்னும் அதிகரித்துள்ளது. இவரது உடையலங்காரம் நன்றாக இருந்ததுடன் பெண்ணாக இருந்து ஆணாக வேடமிட்டு ஆணாகவே தன்னை நிலைநிறுத்தியும் உள்ளார். வசந்திப் பாத்திரம் ஏற்று நடித்தவரும் தனது பாத்திரத்தை உணர்ந்து வெளிப்படுத்தியிருந்தார். 'சுற்றிப் படர மரத்தைத் தேடிப்...', 'இந்தச் சிறுமலரைப் பறி...' போன்ற பாடல்களுக்கு அவரது அபிநயமும் நடிப்பும் நன்றாக இருந்தன. சிறுமலரைப் பறி என்ற பாடலில் எமது மனங்களும் பறிக்கப்பட்டு வசந்தியின் காலடியில் எறியப்பட்டன. இவரது தோற்றத்திற்குத் தக்கவகையில் வழங்கப்பட்ட பின்னணிக்குரல் இவரை மேடையில் உயிர்ப்புடன் உலாவச் செய்தது. ஆனால்

அவர் எல்லாநேரமும் ஒருவித உணர்விலேயே இருப்பதுபோல் தனது முகத்தை வைத்திருந்தமை கொஞ்சம் உறுத்தலாக இருந்தது. மேலும் அவரது பாத்திரத்திற்கு ஏற்ற வகையில் உடையலங்காரம் இருந்தாலும் ஒவ்வொரு ஆற்றுகையிலும் ஒவ்வொன்றாக நகையலங்காரம் தோடு, காதுமாட்டி, வாய்ப்பூச்சு எனக் கூடிக் கொண்டு வந்தமை 'ஏழையாம் இந்த ஏதிலிச் சிறுமியை...' என்ற கூற்றோடு பொருந்தவில்லை இவரது பாத்திரத்தின் யதார்த்தமான தன்மையைக் குறைத்துவிட்டதாகவே தோன்றுகின்றது. கவிஞராக வந்தவரின் உடையமைப்பும் உயர்ந்த தோற்றமும் தாகூரை நினைவுக்கு கொண்டு வந்தன. அவரது அபிநயங்களும் நன்றாக இருந்தன. ஏனைய பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்தவர்களும் தமக்கு வழங்கப்பட்ட பொறுப்பைத் திறம்படச் செய்திருக்கின்றனர் என்று கூறலாம். இவர்களுள் ஆரம்பத்தில் வசந்தியுடன் வாக்குவாதத்தில் ஈடுபடும் பெண்ணாகவும் இறுதியில் துறவியிடம் தனது குழந்தைக்கு ஆசிவேண்ட வரும் பெண்ணாகவும் நடிப்பவர் நடனத்தோடு நடிப்பையும் கொண்டவராக மிளிர்கின்றார். இவ்வாற்றுகையில் நடனம் சார்பாகப் பங்குபற்றிய ஆண்கள் இருவர். அவர்களில் வறியவனாகவும் வழிப்போக்கனாகவும் இறுதியில் முதியவனாகவும் வேடமேற்று நடிப்பவர் தனக்கு வழங்கப்பட்ட பாத்திரங்களை ஒவ்வொரு பாத்திரத்திற்கும் உரிய வேறுபாட்டோடும் தனக்குரிய ஆக்கத்திறனோடும் மேடையில் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். பலரும் அதனைப் பாராட்டியமை அவரது திறமைக்குக் கிடைத்த வெகுமதி எனலாம். தனித்துவமாகத் தனித்தியங்கிய மேலே குறிப்பிட்ட பாத்திரங்கள் தவிர ஏனையவர்கள் எல்லாம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் குழுவாக, நிகழ்த்திக்காட்டுபவர்களாகவே வந்துபோயினர். இவர்களும் ஒழுங்குமாறாமல், நேரம் பிந்தாமல் அழகுறத் தமக்குத்தரப்பட்ட பங்கினைத் திறம்பட மேற்கொண்டனர். தங்கள் திறமையை நன்குவெளிப்படுத்தியிருந்தனர். இத்தகைய தொடர்ச்சியான வாய்ப்புக்களும் ஒருங்கிணைந்து செயற்படும் முயற்சிகளும் நடைபெறுமாயின் அது எமது கலையுலகிற்கும் கலைஞர்களுக்கும் ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும் எனலாம்.

இசையமைப்பினையும், தனது குழுவோடு சேர்ந்து ஆற்றுகையின்

அன்புடன் உட்கார்ந்தேன்...

போது பாடலையும் வழங்கிய தவநாதன் றொபேட் அவர்கள் தனது உச்சஆற்றலை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். இதனை அவர் பல புதுமுகப்பாடகர்களை வைத்துச் சாத்தியப்படுத்தியமைக்கு அவரைப் பாராட்ட வேண்டும். நடனநாடகம் இசையைப் - பாட்டை - அடிப்படையாகக் கொண்டே கட்டமைக்கப்படும். அந்த வகையில் இவரது பங்கு இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. தனித்துப் பாடலையோ ஆடலையோ ரசிப்பதிலும் பார்க்க பாடலுடன் ஆடலைக் கேட்டு ரசிப்பதில் தான் சுகம் இருக்கின்றது. அதனை இந்நடன நாடகத்தில் இசையினதும் நடனத்தினதும் இசைவு வழங்கியது. இரண்டு மணித்தியாலமும் பத்துநிமிடமும் போனது தெரியாது ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்க வைத்தது. றொபேட்டவர்கள் பாடலைப் பாடிய போதும் அவர் நடத்த வண்ணமேயிருந்தார். துறவி மேடையில் தூலமாக அபிநயித்துக் கொண்டு இருக்க றொபேட் அவர்கள் மேடையின் அருகே சூக்குமமாக

பொருந்தி நன்றாக இருந்தாலும் அவர்களது உச்சரிப்பில் தெளிவற்ற தன்மை, சொற்கள் புரியாத தன்மை போன்றன காணப்பட்டன. ஒருவரின் குரல் றொபேட் அவர்கள் பாடுவது போலத் தோற்றம் தந்ததும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 'தென்காற்றே தேசாந்தரியே...' என்ற பாடல் சினிமாத்தனமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் திடீர்ப் பாய்ச்சல் அதற்கு முன்னர் வந்த காட்சியின் உணர்வை உடைப்பதாக இருந்தது. நவீனத்துவத்தில் இது (பார்வையாளனைக் குறிப்பிட்ட உணர்வு நிலையில் நின்று விலத்தும் உத்தியாகப் பயன்படுத்தப்படுவதால்) சகஜமாக இருக்கலாம்.

துறவு என்பது மனம் சார்ந்தது, அது விலகியிருப்பதால் மட்டும் பெறப்படுவதில்லை. துறவி விலகியிருக்கின்றேன் என்ற பெயரில் அதற்குரிய வார்த்தைகளைத் தத்துவங்களைக் கெட்டியாகப்பிடித்துக்கொண்டு அவற்றை மீளமீள விளக்கி உலகில் நடைபெறும் நாளாந்தக் காட்சிகளையெல்லாம் விமர்சிப்பதன் மூலம் அதனோடு தன்னைப் பந்தப்படுத்துகின்றார். நாம் வலிந்து எதை வேண்டாம் என்று மறுதலிக்கின்றோமோ அது எம்மனத்திற்குள் மீள மீள எழுந்து எம்மைத் தொந்தரவு செய்யத் தொடங்குகின்றது. முடிவில் அது மனம்முழுவதையும் நிறைத்து நம்மை மூழ்கடித்து விடுகின்றது.

இவ்வுழ்த்துருவைப் பொறுத்தவரையில் துறவினை மேற்கொள்ளும் அக்கறையில் உலகினைத்துறந்து வாழும் ஒருவர் தனக்கு முன்னால் லௌகீக வாழ்க்கையில் நிகழும் சிறகடித்துப்பறக்கும் ஆனந்தமான பெண்கள், புதிர்ொடு வாழும் புத்திஜீவிகள், பூவிற்கும் பெண்களும் வழிப்போக்கனும், பிச்சைக்காரன், இளவரசனின் ஊர்வலம் போன்ற நிகழ்வுகளையும் அதில் வெளிப்படும் உணர்வுகளையும் பார்த்து

இதுவரை நானும் எத்தனை காட்சிகள் மனிதனைப் பற்றி பார்த்து விட்டேன்! மீண்டும் இந்தப் பிராணிகளின் சிறுமைகளுக்குள் ஓடுங்கிச் சுருங்கி அவர்களில் ஒருவனாய் ஆகிட முடியுமோ? இல்லை, இல்லை, இல்லவே இல்லை! நானோ இன்று சுதந்திர மனிதன் ... .. உலகம் என்றும் எனக்குத் தடையாக இல்லை ... .. தனிமையில் வாழ்கிறேன் பற்றென்றெதுவும் என்னுள் புகாது!

என ஒதுக்கித்தள்ளுகின்றார். அதற்குத் தத்துவார்த்த நியாயங்களையும் தான் என்ற முனைப்பையும் முன்னிறுத்தி அவற்றைக் கடந்து நிற்பதாகப் பிரகடனம் செய்கின்றார். வாழ்க்கையில் இருந்து விலகிநிற்கின்றேன் என்ற வார்த்தையைச் சொல்லிக் கொண்டு மனதளவில் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு சம்பவங்களாலும் பாதிக்கப்பட்டுத் தடுமாறுபவராக, W.E.B Dubois என்ற கறுப்பின அமெரிக்க எழுத்தாளர் கூறுவது போல 'இரட்டைப் பிரக்கை' உடையவராக நிற்கும் துறவி தன்னைப் பந்தப்படாதவர் என்று குறிப்பிட்டு அதற்கான வார்த்தை விளக்கங்களைக் கொடுக்கின்றார். தனக்கு முன்னர் விவாதித்துச்செல்லும் இரு மாணவர்களுக்கு விளக்கம் கொடுத்து அவர்களை வார்த்தை கொத்திகள் என மதிப்பிடும் துறவிக்கு. தானே அதுவாக இருப்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. இந்த முரண்தான் துறக்கப்பட வேண்டியது. அதைத் துறக்காமல் எதிர்வாதம், எதிர்ப்புணர்வு என்பவற்றைக் கொண்டு இயங்கும் துறவி தனக்குள் இரண்டுபட்டு வார்த்தைகளுக்கு உண்மையானவராகவே தன்னை வைத்திருக்கின்றார். அவர் ஜென் துறவி லின்சாயைப் போலவே வாழ்க்கைக்கு உண்மையானவராக இருக்கவில்லை. திருமுலர் 'தன்னை அறிந்திடும் தத்துவஞானிகள் முன்னை வினையின் முடிச்சை அவிழ்ப்பார்கள்' என்கிறார். துறவியோ முடிச்சுகளுக்குமேல் முடிச்சைப்போடுகின்றார்.

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்
அவர்கள் எழுதிய ஏனைய பிரதிகள்

வில்லுப்பாட்டு

ஆண்டு நூறுவாழ்ந்த பாரதி

உரையிடைப்பட்ட பாட்டு

உன்கையில் பிள்ளை
ஓப்படைப்பு
பரவெளிக்காதல்

வானொலி நாடகம்

யாதும் ஊரே
வேலும்மயிலும்

தொலைக்காட்சி / சலனசித்திர எழுத்துரு

நாய்படாப்பாடு
புஷ்பாஞ்சலி

ஆங்கில நாடகம்

Hospitality
Whome to be blamed
The Strange Shoe
Mr. Rabbitis is Trying

இருந்து அத்துறவிக்காக நடத்து அவரை இயக்கிக்கொண்டிருந்தார்.

'முடனே! ஓ முடனே!...' பாடலைப் பாடியவரின் குரல் தெளிவாக அற்புதமாக இருந்தது. வசந்தி என்ற பாத்திரத்திற்குப் பாடியவரின் குரலும் மிக அருமையாகவும் உச்சரிப்புத் தெளிவோடும் இருந்தது. பாடல்களில் இசையோடு சொற்களை உச்சரிக்கும் போது தெளிவு பேணப்படவேண்டியது இந்நாடகத்தைப்பொறுத்த வரையில் முக்கியமான ஒன்றாக இருக்கின்றது. காரணம் இந்நாடகம் மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. சொற்கள் தெளிவாக உச்சரிக்கப்படும்போதுதான் பார்வையாளனால் கதையோடு அது சொல்லும் தத்துவத்தோடு பயணிக்கமுடியும். ஆண்பாடகர்களின் குரல் பாத்திரங்களோடு

மண் சுமந்த மேனியர்

இவை எல்லாம் ஒன்று திரண்டு பகலவன் வெப்பம் உச்சமான நண்பகல் நேரம் சிறுமி வடிவில் வந்துநிற்கின்றதோ என வசந்தி என்ற சிறுபெண் வருகின்றாள். அவள் தனக்கு தங்குவதற்கு இடம் கேட்கிறாள். முதலில் அனுமதித்த துறவி பின்னர் அவள் தன்மீது செலுத்தும் அன்பைக்கண்டு அச்சம் கொள்கின்றார். அச்சிறு பெண்மீது தனக்கும் அன்புவருவதை உணர்ந்து அவளை வெளியேற்றுகின்றார். அன்பை மறுதலித்துக்கொண்டு துறவி எப்படி உயர்வடைய முடியும்? அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பது அறிவிலார் கருத்தல்லவோ!. இராமானுஜரிடம் ஒருவர் வந்து ஞானம் பெற வழிகேட்கின்றார். அவர் கேட்டார் நீயாரிலாவது அன்பு செலுத்தியுள்ளாயா? என்று. வந்தவர் அன்பு செலுத்துகின்றேன் எனச் சொன்னால் தன்னை அவர் சேர்த்துக் கொள்ளமாட்டார் என நினைத்து இல்லை என்கின்றார். உடனே இராமானுஜர் நீ ஆரிலாவது அன்பு செலுத்தியிருந்தால்தான் அவ்வன்பை வைத்து அதைப் பெரிதாக்கி உன்னை ஞானம் அடையச் செய்யமுடியும் அப்படியொரு விதையே உனக்குள் இல்லை என்பதால் அது கஷ்டம் எனவே நீ முதலில் அன்பு செலுத்தக்கற்றுக் கொண்டு, பிறகு ஞானத்தைப் பற்றி யோசிக்கலாம் என்கின்றார். அன்பு இருந்தால் தான் அதனை வளர்த்து கருணையாக்கலாம் பின்னர் கருணையை வளர்த்து அளப்பரும் கருணையாக்கலாம். துறவி இவ்விடயத்தில் அஞ்ஞானியாக நிற்கின்றார். சிறுமியை வெளியேற்றிய பின்னர் அவர்காணும் காட்சிகள் அன்பையும் ஏக்கத்தையும் அவருள் விதைக்கின்றன. அன்பினில் விளைந்த ஆரமு தான அந்தச் சிறுமியைத் தேடி ஏக்கத்தில் தவிக்கின்றார்.

துறவி அடையும் இந்த நிலைக்கான அத்திபாரம் நாடகத்தில் ஒரு காலையில் இருந்தே இடப்படுகின்றது. அது நண்பகல், மாலை, இரவு எனத் தொடர்கின்றது. வாழ்வின் அவஸ்தையை, அதன் பல்வகைமைத் தன்மையை நாள் ஒன்றின் வெவ்வேறு பொழுதுகளில் ஏற்படுகின்ற அவஸ்தையின் ஊடாக நாடகம் விளக்கிச் செல்கின்றதா? அல்லது இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என நின்று நிகழ்காலத்தைத் தவறவிடாதே என்கின்றதா? இவ்வண்ணம் எழுதிக்காட்டத் தக்கதா? அனுபவம் தானே சிறந்தது. துறவிக்கு காலை அரும்பி பகலெல்லாம் போதாகி மாலை அது மலர்ந்து அவரை முழுகடித்து நோய் செய்து நிற்கின்றது. காலைப் பொழுதொன்றில் நடக்கும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் வெறுத்து அதற்கும் தனக்கும் தொடர்பில்லை என்று கற்பிதம் செய்யும் துறவி மாலைப்பொழுதொன்றில் அதற்குள் முழுகி நோய் உற்றார். நோய் நாடி, நோய் முதல் நாடி, அது தணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல் புரியப் புறப்பட்டார். காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி மாலை மலரும் இந்நோய் என காமம் தான் வரும் என்றில்லை. பற்றுக்களும் இப்படித்தான் வரும் போலும். காமம் என்பது ஒன்றின் மீது வரும் விருப்பம் தானே. காமம் இன்று கொச்சைப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. வள்ளுவனும் காமத்துப்பாலில் சாதாரண காதலைக் காமத்தைப் பாடவில்லை, அவன்

தெய்வீகமான உன்னத நிலையைப்பற்றியே பேசுகின்றான் எனப் பலஅறிஞர் குறிப்பிடுவது தாசூரின் இப்படைப்புக்கும் பொருந்துகின்றதோ? சிறுமியின் மீது துறவிக்கு வந்த விருப்பம் பற்று அவரை ஆக்கிரமிக்கின்றது.

‘போகட்டுமிந்தத் துறவு விரதமினிப்போகட்டும்’ எனக் கூறிக் கொண்டு அவர் எழுகின்றார். ‘இருப்பென உள்ள அனைத்தினுள்ளும் சிறுபெண் நீயே மெய்ப்பொருள் ஆவாய் உன்னை நான் பிரியலாகாது! பிரியலாகாது!’ என்று புலம்புகின்றார். தேடுகின்றார். ‘அவள் இறந்து விட்டாள்’ என்பதை அறிகின்றார். அதை அவர் நம்ப மறுக்கின்றார். ‘என்றுமே அவள் இறந்திருக்க முடியாது’ என்ற ‘நம்பிக்கையிழந்த நம்பிக்கையோடு’ அவளைத் தேடுகின்றார். ‘எல்லையற்றது உன் மாளிகை, அவளைத் தேடிய நான் உன் வாயிலுக்கு வந்துவிட்டேன். இனி என்னிடமிருந்து ஆர்ப்பரிக்கும் உரத்த வார்த்தைகள் வெளிவரா எனது விடுகையை நான் பெற்றுவிட்டேன்’ என மண்டியிடுகின்றார். பேசா அநுபூதி பிறந்தது.

துறவியையும் சிறுபெண்ணையும் பிரபஞ்சத்தில் இயங்கும் இரு சக்திகள் எனவும் கொள்ளலாம் நேரான (Positive) எதிரான (Negative) சக்திகள் அதாவது சிவமும் சக்தியும். சும்மாயிருந்தால் சிவம், சிவம் இயங்கத் தொடங்கினால் சக்தி வெளிப்படுகின்றது. துறவி தான் நேராக நிற்கின்றேன் என்ற நினைப்பில் மற்றவற்றை எதிராக்கினார். எதிராக்கியதன் உருவம் சிறுமி. எதிரான விடயங்களை வெறுப்பது இயல்பு. சிறுமி எதிரான உணர்வின் உருவகம். எதிரான உணர்வு தாழ்வானது என்ற நினைப்பு. எல்லோரும் அவளை வெறுக்கின்றனர். அவள் துறவியிடம் வருகின்றாள். அவரும் அவளை வெறுத்து வெளியேற்றுகின்றார். ஒன்றை விட்டு ஒன்றை மட்டும் பிடித்து உய்யமுடியாது. சைவசித்தாந்தம் இரு வினை ஒப்பு பற்றிப் பேசுகிறது - நன்மையும் தீமையும் சமமானாலே முத்தி சாத்தியம் என்கின்றது. புராணங்கள் தேவரும்

எந்தையும் தாயும்

அசுரரும் சேர்ந்து சமமாக இழுத்தால் தான் அமிர்தம் வெளிப்படும் என்கின்றது. ஒருபக்கத்தை மட்டும் அழுத்தினால் விஷம் தான் வெளிப்படுகின்றது. எனவே நேரும் எதிரும் சமமாக இயங்குவது தேவையாகின்றது. துறவி ஒருபக்கத்தை அழுத்தினார் அவரது மறுபக்கம் சிறுமியாக வந்து கெஞ்சியது. அதனை மறுத்தார். பின்னர், ‘அவளை மரணிக்கவிட்டு நாம் சந்தோஷமாக இருக்க முடியாது அவளது மரணம் எல்லோருக்கும் மரணமாகிவிடும்’ எனப் புரிந்து கொண்டார். துறவு விரதம் ஒழித்தார். மனதளவில் ஒன்றானார். பேசா அநுபூதி பிறந்தது.

துறவைத் துறந்தார். தேடுதலை நிறுத்தினார் தேடியது கிடைத்து

அற்புத கருத்து

விட்டது. தாகூரைப் பொறுத்தவரையில் அவர் துறவைப் பார்க்கும் விதம் மிக ஆழமானதாகக் தோன்றுகின்றது. துறவு விரதமாக இருந்தால் அது விடுபட வேண்டியது தான். விரதமாக ஆகின்ற போது அது வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக ஆகிவிடுகின்றது. பகுதியாக இருப்பதனால் மற்றையவை அதனில் இருந்து வேறுபட்டு விடுகின்றன. அந்த எல்லைக்குள் நிற்பவர், அதற்கு அப்பால் இருக்கும் விடயங்கள் (உதாரணமாக நாடகத்தில் வரும் துறவியைக் குழப்பும் விடயங்கள்) உள்ளே நுழைந்து விடாதவாறு இருப்பதற்காகக் கண்ணை மூடுவர், மந்திரங்களை உச்சரிப்பர், தத்துவங்கள் பேசுவர், உரத்துப் பிரார்த்தனைகள் செய்வர், செபமாலை உருட்டுவர் இன்னபிற செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவர். அவர்கள் தாம் மறுதலிக்கும் மறந்துவிடத்துடிக்கும் விடயங்கள் மறத்தல் என்ற செயற்பாட்டினால் மீள மீள தமக்குள் ஆழமாக வேரூன்றி நினைவில் பதிந்து குரங்கை மறந்துவிட்டு மந்திரத்தைச் சொல்ல, மருந்தைக்குடிக்க முற்பட்டவனின் நிலையை உருவாக்கும் என்பதைப் புரிந்து கொள்வதில்லை.

தாகூரைப் பொறுத்தவரையில் அவர் துறவு என்பதை முழுமையானதாக ஒரு வாழ்க்கையாகப் பார்க்கின்றார். எதையும் புறந்தள்ளாத தேவையில்லை எல்லை வகுத்து விரதமாக்காத தேவையில்லை. வார்த்தைகளுக்கு உண்மையாக இருப்பதே விரதம். வாழ்க்கைக்கு உண்மையாக இருப்பது துறவு. இந்த அடிப்படையில் தனது கீதாஞ்சலியில் 'இந்த ஓதலை, இந்தப் பண்பாடலை, செபமாலை உருட்டிச் செபித்தலை விட்டுவிடு, நுழைவாயிலெல்லாம் முடிய கோயிலின் இந்த மூலையில் யாரை ஐயா வழிபடுகின்றாய்', எனக்குறிப்பிட்டுக் கேள்வி எழுப்புகின்றார். எல்லை வேண்டாம் எல்லையை உடைத்து வெளியேவா! அதுதான் துறவு. மகாபாரதத்தில் அபிமன்யுவின் மனைவி உத்தரை வயிற்றில் அசுவத்தாமாவின் பிரம்மாஸ்திரத்தால் சிதைக்கப்பட்ட குழந்தை பிறந்து அசைவற்றுக் கிடக்கின்றது. இதை ஒரு பிரம்மச்சாரி தொட்டால் உயிர்பிழைக்கும் என்ற நிலை வியாசரை, பீஷ்மரைக் கேட்க அவர்கள் சொல்கின்றனர். கண்ணன் ஒருவனே பிரம்மச்சாரி நாங்கள் பிரம்மச்சரியத்தை விரதமாக மேற்கொண்டவர்கள் கண்ணன்

பிரம்மச்சாரியாகவே வாழ்கின்றான் என்று. இந்நாடகத்தில் துறவி துறவை விரதமாகக் கொண்டவரே அன்றி துறவியாக வாழவில்லை. லியோ டால்ஸ்டாயின் ஃபாதர் ஸர்கியஸ் (Father Sergius) (துறவியின் மோகம், அன்பின் வெற்றி என இரண்டு தலைப்புகளில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாக வந்தது.) அனடோல் பிரான்சின் தாயிலா (தாசியும் தபசியும்) போன்ற நாவல்களில் துறவுவிரதம் கொண்டவர்கள் படும் பாடு தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. தான் கோபால் முக்கர்ஜி என்பவர் எழுதிய 'இந்திரன் தீர்ப்பு' என்ற நாடகத்தில் பற்றுச் சேர்ந்துவிடும் என்பதற்காகத் தாய்தகப்பனை மறுதலித்து தத்துவங்கள் பேசும் துறவியொருவர் தனது சிஷ்யன் மீது கொண்ட பாசத்தால் அவனது இறப்பில் துயரம் உறுவது விளக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய படைப்புக்களில் பேசப்படும் துறவிகளில் இருந்து தாகூர் தனது துறவியினை வேறு ஒரு தளத்தில் நடத்திச் செல்கின்றமையை ஒப்பிட்டு வாசிக்கும் போது அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்தவாறெல்லாம் சிந்திக்கத்தக்க வெளியைத் திறந்த 'அளப்பருங்கருணை' என்ற நாடகம் போன்ற கலைப்படைப்புகள் தொடர்ந்தும் வெளிவந்து எமது சமூகத்திற்கான மாற்று வழியினை, வெளியினைத் திறக்க வேண்டும். இதற்காகக் கலைஞர்கள் யாவரும் தங்கள் எல்லைகளை உடைத்து ஆத்மார்த்தமாக ஒன்றிணைந்து செயற்படுவதை எமது சமூகம் வேண்டி நிற்கின்றது.

**நடுநிசி வானில் பற்பல தாரகை
செயல் நோக்கற்றதாய்த் தொங்கிக் கிடக்கும்,
பூமிக் கிறங்கி அவை யாவும் வருமேல்
வீதிக்கு ஒளிதரப் பயன்படக் கூடும்.**

navaraj@thaiivedu.com

மஹாகவியின் கோடை நாடக வாசிப்பு அரங்கு

உங்கள் நம்பிக்கையோடு
எங்கள் 18 ஆண்டுக்கால சேவை...

STANDARD MORTGAGES INC

- Mortgages
- Refinance
- Second Mortgages
- Short Term Secured Loans

STANDARD
MORTGAGES INC.
Residential & Commercial

சுமையான கடன்களை சுகமான அனுபவமாக்கி

Raj Subrayam AMP

Director

80 Corporate Drive, Suite # 307 Toronto, Ontario, M1H 3G5

Tel: 416 298 1700

Fax: 416 754 8651

www.standardmortgagesinc.com

raj@smi4loan.com

நூலகவியல் கல்வியாளர்

கலாநிதி

வே.இ. பாக்கியநாதன்

- வே. விவேகானந்தன்

ஒரு நாட்டின் கல்வி, கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, நாகரீகம் என்பவற்றினை அளவீடு செய்யும் அளவு கோல்களுள் நூலகங்களும் ஒன்றாகும். அறிவாலயங்களாகக் கருதப்படும் இந்த நூலகங்களில், குறிப்பாக இலங்கையின் வடபுலத்திலே, தமிழ் மொழியினதும், தமிழ் இனத்தினதும் மேம்பாட்டுக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்களுள், நூலகர் அமரர் கலாநிதி வே.இ. பாக்கியநாதனும் ஒருவர். இவர் இலங்கையின் வடக்கே, சப்த தீவுகள் என அழைக்கப்படும் தீவுகளில் ஒன்றான, புங்குடுதீவில் வாழ்ந்து வந்த, வேலாயுதர் இளையதம்பி - மீனாட்சிப்பிள்ளை இணையருக்கு மகனாக, 1932ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் இருபதாம் திகதி பிறந்தார்.

பாக்கியநாதன் அவர்கள் தனது ஆரம்பக் கல்வியை புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயத்திலும், உயர் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியிலும் கற்றார். கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தில், பொருளியல், வர்த்தகம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்று, இளமானிப் பட்டப்படிப்பினை நிறைவு செய்த அவர், கொழும்பு வெஸ்லிக் கல்லூரியில், ஆசிரியராகத் தனது பணியை ஆரம்பித்தார். இங்கு பணிபுரிந்த வேளையில் புள் பிரைட் (Fulbright) புலமைப்பரிசில் பெற்று, அமெரிக்கா விலே அறலான்ரா பல்கலைக்கழகத்தில், நூலக விஞ்ஞானத் துறையிலே முதுமானிப் பட்டத்தினைப் (M.Sc.In Library Science) பெற்றார். பின்னர், கலிபோர்னியா மாகாணத்தில் உள்ள சந்தியாகோ (Santiago) நூலகத்தில் சில காலம் பணியாற்றினார்.

நூலகக் கல்வியினையும், நூலக சேவைப் பயிற்சியினையும் பெற்ற அனுபவத்துடன், பாக்கியநாதன் இலங்கை திரும்பிய போது, அவரது திறமையை அறிந்த அப்போதைய யாழ்ப்பாண மாநகரசபை நகரபிதா, ரி.எஸ் துரைராஜா அவர்கள் பாக்கியநாதனை, யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் பிரதம நூலகராக, 1964ம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் இருபத்தியெட்டாம் திகதி நியமனம் செய்தார். யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் வரலாற்றில், நூலகர்களாகப் பணியாற்றியவர்களுள், நூலக விஞ்ஞானத் துறையில், முதுமானிப் பட்டம் பெற்ற முதலாவது நூலகர் மட்டுமின்றி, இறுதி நூலகர் என்னும் பெருமையும் இவரைச் சாரும். நூலகமும் அதனால் பெருமை கொண்டது. பாக்கியநாதனின் வருகையோடு நூலகத்தின் செயற்பாட்டிலும், மாடிக் கட்டட அமைப்பிலும் நவீன மாற்றங்கள் இடம்பெறத் தொடங்கின. செயற்பாட்டில் புதிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் வகையில், நீண்டதோர் அறிக்கையினை அப்போதைய நகரபிதா எஸ்.சி மகாதேவாவிடம் சமர்ப்பித்தார். அவை பின்

னர் படிப்படியாக நடைமுறைக்கும் வந்தன.

பனையோலைச் சுவடிகளை சேகரிப்பதில் ஆர்வம் கொண்ட பாக்கியநாதன், அப்போது உள்ளூராட்சி அமைச்சராக இருந்த, முருகேசன் திருச்செல்வம் அவர்களின் உதவியுடன், பல சித்த வைத்திய வாகட ஏடுகளை யாழ்ப்பாணம் நூலகத்திற்குப் பெற்றுக்கொடுத்தார். யாழ்ப்பாணம் நான்காம் குறுக்குத்தெருவில், அமெரிக்க அரசின் ஆதரவில் சிறப்பாக இயங்கிவந்த அமெரிக்கத் தகவல் நிலையம் இலங்கை அரசிடம் கையளிக்கப்பட்ட போது, அங்கிருந்த நூல்கள், தளபாடங்கள் உட்பட, பணியாளர்கள் என அனைத்தும், கண்டிப் பொது நூலகத்திற்குக் கொண்டு செல்வதற்கான முயற்சிகள், திரை மறைவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவற்றை அப்போதைய யாழ்ப்பாண விசேட ஆணையாளர் மாணிக்கவாசகரின் உதவியுடன் தடுத்து யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூலகத்திற்குப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் வெற்றி கண்டார்.

தனது சந்தியாகோ சிறுவர் நூலக அனுபவத்தினைக் கொண்டு, யாழ்ப்பாணம் பொது நூலகத்திலும் சிறுவர் நூலகப் பிரிவினை, இலங்கையில் முதன்முதலாக, ஆசியா பவுண்டேஷன் என்னும் அமைப்பின் உதவியுடன் உருவாக்கினார். பின்னாளில், யுனெஸ்கோ நிபுணரான செல்வி இவான்ஸ் அவர்கள் சிறுவர் நூலக அறிக்கையினைத் தயாரித்த போது, இலங்கையிலேயே அதிசிறந்த சிறுவர் நூலகமாக யாழ்ப்பாணம் சிறுவர் நூலகத்தினைப் பதிவு செய்திருந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பாக்கியநாதன் அவர்களின் பதவிக் காலத்திலேயே நூலகத்தின் மேல்மாடிக் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன. நரசிம்மன் அவர்களின் ஆலோசனையின் பிரகாரம் தென்னிந்தியப் பண்பாட்டினை வெளிக்கொணரும் வகையில் முதல் கட்ட வேலைகள் நிறைவு பெற்றிருந்தன. யாழ்ப்பாணம் நூலகம் யாழ்ப்பாண மண்ணையும் மக்களையும் அவர்களின் கலை, கலாச்சாரம், பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என ஆர்வம் கொண்ட பாக்கியநாதன், நூலகத்தின் சகல யன்னல்களும் யாழ்ப்பாணம் உருவில் அமையவேண்டும் என விரும்பினார். அதனை செயற்படுத்த, யாழ்ப்பாண மாதிரிப் படங்களை, விபுலானந்த அடிகளார் எழுதிய, யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் பிரதி எடுத்துக் கொடுத்து, அவ்வாறே அமைய வழிசெய்தார். அவரது ஆலோசனைப்படி கலைகளுக்குத் தெய்வமாகிய சரஸ்வதியின் சிலை முகப்பிலும் முற்றத்திலும் இடம் பெற்றது. இவ்வாறு இலங்கையிலேயே தனக்கேயுரிய தனித்துவத்துடன் யாழ்ப்பாணம் நூலகம் விளங்கவும், தென்கிழக்காசியாவிலே சிறந்த நூலகங்களுள் ஒன்றாகக் காட்சியளிக்கவும்

பாக்கியநாதன் அவர்கள் ஆற்றிய பணி மகத்தானதாகும்.

நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேல் 1968ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31ம் திகதி வரை யாழ். பொது நூலகத்தின் பிரதம நூலகராகப் பணியாற்றிய பாக்கியநாதன், 1969ம் ஆண்டு பலாலியில், சேர். பொன் இராமநாதன் கனிஸ்ட பஸ்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது, அங்கு நூலகவியல்துறை விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றார். யாழ். பொது நூலகத்திலே செய்முறை செயற்பாடுகளில் முழுமையாக ஈடுபட்டிருந்த பாக்கியநாதனுக்கு பலாலி கனிஷ்ட பஸ்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் பதவி நூலகவியல் கல்வி தொடர்பான ஆளுமையை வெளிப்படுத்த சிறந்த வாய்ப்பாக அமைந்தது.

எனினும், குறுகிய காலமே இங்கு நூலகவியல்துறை செயற்பட்டதனால் முழுமையான பணியை மேற்கொள்ள முடியாது போயிற்று. 1971ம் ஆண்டு யாழ். தொழிநுட்பக் கல்லூரியின் வணிகத்துறைத் தலைவராகப் பதவியேற்ற பாக்கியநாதன் பொருளியல் விரிவுரையாளராகவும் பணிபுரிந்தார். 1982ம் ஆண்டு உப அதிபராகப் பதவி உயர்வு பெற்றார்.

நீண்ட காலமாக அறிமுகப்படுத்தப்படாத நூலகக் கல்வி 1970களிலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழில் அறிமுகமானது. கொழும்பில் நூலகக் கல்வியை ஆரம்பித்து வைத்த முன்னோடிகளில் ஒருவராக, இலங்கை விஞ்ஞான கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி நிலைய (C.I.S.I.R) முன்னாள் நூலகரும், பின்னாளில் கனடா கிங்ஸ்டன் நகரில் உள்ள குயின்ஸ் பல்கலைக் கழக விஞ்ஞான பீட நூலகருமான, தற்போது கனடாவில் வசித்துவரும் எஸ். மகாலிங்கம் அவர்கள் செயற்பட்டது போல, யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழில் நூலகக் கல்வியை விரிவுபடுத்த, விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதில் பாக்கியநாதனின் பங்கு அளப்பரியதாகும்.

இலங்கை நூலகச் சங்கத்தினால் வார இறுதி நாட்களில், (சனி, ஞாயிறு) யாழ். தொழிநுட்பக் கல்லூரியில் நடத்தப்படும் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலுமான நூலகவியல் பயிற்சி நெறியின் விரிவுரையாளர்களாக, பாக்கியநாதன், சிவனையா, அப்போதைய யாழ். பல்கலைக்க

ழக பிரதம நூலகர் தம்பையா ஆகியோர் செயற்பட்டனர். போதுமான பயிற்சியாளர்கள் சேராதவிடத்து பயிற்சி நெறி நிறுத்தப்படும் அபாயமும் காணப்பட்டது. பயிற்சினெறி தொடரவேண்டும் என்பதற்காக, போதுமான பயிற்சியாளர்களைச் சேர்ப்பதில் பாக்கியநாதன் மேற்கொண்ட பகீரத முயற்சிகளை நேரடியாகக் கண்டவன் நான். மறுபுறம் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் இருந்த கிராமசபை, பட்டனசபை, நகரசபை, மாநகரசபை மற்றும் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, தொழில்நுட்பக்கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம் போன்ற வற்றில் தகமை பெற்ற நூலகர்கள், நூலக உதவியாளர்களுக்கான பதவி வெற்றிடங்கள் ஏராளமாகக் காணப்பட்டன. கல்விக்கு முதலிடம் அளித்த தமிழ் சமூகம், நூலகக் கல்வியின் அருமையினையும் இலகுவில் வேலைவாய்ப்பினைப் பெறக்கூடிய நூலகத் துறையினையும் அறியாதிருந்தமையும், அக்கறை கொள்ளாதிருந்தமையும் ஆச்சரியத்துக்குரிய தொன்றாகும்.

மூன்று கட்டங்களைக் கொண்ட நூலகப் பயிற்சி நெறியில் முதலிரு கட்டங்கள் மாத்திரமே யாழ். தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் நடைபெற்று வந்தன. இரண்டாம் கட்டப் பயிற்சி நெறியை நிறைவு செய்ய நூல்விபரப் பட்டியல் (Bibliography) ஒன்றைத் தயாரிப்பது பரீட்சையின் ஓர் அங்கமாக இருந்தது. அவ்வாறு நூல் விபரப் பட்டியலைத் தயாரிக்கும் போது உள்ளூர் எழுத்தாளர்கள், கல்விச்சான்றோர்கள் போன்றவர்களின் ஆக்கங்களைத் தெரிவு செய்யுமாறு பயிற்சியாளர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கினார். அதன் மூலம் இலகுவில் பரீட்சையில் சித்தியடைவது மட்டுமின்றி, உள்ளூர் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கல்விச்சான்றோர்களது படைப்புக்களையும் வெளிக்கொணர முடியும் என அறிவுறுத்தினார். அவரது வழிகாட்டலில் பயிற்சி நெறியினை நிறைவு செய்து, உள்ளூராட்சி மன்ற நூலகங்களில் நூலகர்களாகப் பதவியேற்றுத், தங்கள் வாழ்வில் ஒளியேற்றிக் கொண்டவர்கள் பலர். அவர்களுள் நானும் ஒருவன் என்பதனைத் தாழ்மையுடன் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1979ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் மயிலிட்டி கிராமாட்சி மன்றம், தனது நூலகத்தினை ஆரம்பித்த போது அதன் முதலாவது நூலகராகவும், பின்னர் 1981ம் ஆண்டு கொழும்பில் இலங்கைத் தேசிய இளஞர் சேவை மன்ற, சிறப்பு நூலகத்தின் நூலகராகவும், நான் பணியாற்றக் கிடைத்த பெருமை பாக்கியநாதன் அவர்களையே சாரும்.

பாக்கியநாதன் அவர்கள் தமிழ்மொழி மீது அளவிலாப் பற்றுக் கொண்டவர். தனது தமிழ் மொழி ஆற்றலை மேலும் மேம்படுத்தும் நோக்குடன், யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில், கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பைத் தொடர, பதிவு செய்து கொண்டார். அப்போது யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகள் தனிப் பிரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டவராக இருந்தார். 1968ம் ஆண்டிலேயே கொழும்பு வளாகத்தில் ஈழத்தின் பங்களிப்பினை விரிவாக ஆராயும் பாடநெறி பேராசிரியர் க.கைலாசபதியினால் முதன் முதலாக ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. யாழ். பல்கலைக்கழகத்திலும் அம்முயற்சியைத் தொடர்ந்தார். அவரது வழிகாட்டலில் 'தமிழ் ஆய்வுக்கு ஈழத்தின் பங்களிப்பு' என்னும் பொருளில், சுமார் 150 ஆண்டுகள் வெளியான நூல்களின் அடிப்படையில், பாக்கியநாதன் ஆய்வினை மேற்கொண்டார். துரதிஸ்டவசமாக, பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் மறைவினால் சிறிது காலம் இவரது ஆய்வு தடைப்பட்டிருந்தது. பின்னர் பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் உபவேந்தராகப் பணியாற்றிய

போது, பேராசிரியர்கள் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, பொன். பூலோ கசிங்கம் ஆகியோரின் மேற்பார்வையில் ஆய்வினை முடித்து, 1988ம் ஆண்டு கலாநிதிப் பட்டத்தினைப் பெற்றார்.

1989ம் ஆண்டு அப்போதைய யாழ். நகர ஆணையாளராகப் பணிபுரிந்த ச.பொ. பாலசிங்கம் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, முன்னர் ஏற்பட்ட கசப்பான அனுபவங்களைப் பெரிதும் பொருட்படுத்தாது, பாக்கியநாதன் மீண்டும் யாழ். பொது நூலகத்தின் நூலகராகப் பதவியேற்று, 1990ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வரை பணிபுரிந்தார்.

போர்க்காலச் சூழல் உக்கிரமடையவே புலம்பெயர்ந்த பாக்கியநாதன் அவுஸ்திரேலியாவிலே சிட்னி நகரில் குடியேறினார். அங்கு பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டு, தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டதும், மேற்கு சிட்னி பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் (University of Western Sydney) சிறிது காலம் பணியாற்றினார். அத்துடன் தமிழ்ப் பணியிலும் நூலக சேவையிலும் ஈடுபட்டார். 'கலப்பை', 'நூலகவியல்' போன்ற சஞ்சிகைகளில் இணைந்து பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதினார். 'கல்லிலிருந்து கணினி வரை', 'அவுஸ்திரேலியாவில் ஆதிவாசிகள் - ஒரு கண்ணோட்டம்', 'அவுஸ்திரேலிய அரசின் குடிவரவுக் கொள்கையின் வளர்ச்சிப்போக்கும் அதன் தற்போதைய நிலையும் - ஒரு மீளாய்வு', 'முதல் கடற்படையணி வரவும் வெள்ளையரின் குடியேற்றமும்', 'நாம் இருக்கும் நாடு நமதென்றறிவோம்' என்பன அவற்றுள் சிலவாகும்.

சிட்னி வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு, ஒரு தமிழ் நூலகம் அமைய வேண்டும் என, அங்குள்ளவர்கள் ஆதங்கப்பட்ட போது, அவர்களோடு ஒன்றிணைந்து, ஐந்து வருடங்களாக முயற்சி செய்து, தமிழ் நூலகம் உருவாகப் பேருதவி புரிந்தார். 1992ம் ஆண்டு சிட்னியில் தமிழ் மகாநாடு நடைபெற்ற

போது, புத்தகக் கண்காட்சியை சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்து, பலரது பாராட்டையும் பெற்றார்.

தான் பிறந்த மண்ணையும் மக்களையும் நேசித்த பாக்கியநாதன், பண்ணைப் பாலம் கட்டப்பட முன்னர், பண்ணைப் பாலத்தின் இன்றியமையாமை குறித்து, மண்டைதீவு அகிலேஸ்வரசர்மா பாடியிருந்த 142 பாடல்களைக் கொண்ட 'பண்ணைப் பாலக் கும்மி' என்னும் நூலை 1986ம் ஆண்டு பதிப்பித்திருந்தார். நூலகவியல் கற்கும் மாணவர்களுக்காக அவர் எழுதிய 'நூற்பகுப்பாக்கம்: நூலகர்களுக்கான கைநூல்' என்னும் நூல், 1986ம் ஆண்டு முதலாம் பதிப்பு பாக்க, அயோத்தி நூலக சேவை மூலமும், மறுபதிப்பாக 1989ம் ஆண்டு காந்தளகத்தின் மூலமும் வெளியிடப்பட்டது. இலங்கைத் தேசிய நூலக சேவைகள் சபை 'தூவியின் தசாம்ச வகுப்பு: 18ம் பதிப்பு 2ம் சாரம்' என்னும் நூலை 1989ம் ஆண்டு வெளியிட்டது.

உயர் தகமை பெற்ற சிறந்த நூலகர், விரிவுரையாளர், நூலாசிரியர், வழிகாட்டுனர், சமூக செயற்பாட்டாளர் எனப் பன்முக ஆளுமை கொண்டு, யாழ்ப்பாணம் முதல் சிட்னி வரை சுறுசுறுப்பாக செயற்பட்டுவந்த பாக்கியநாதன் அவர்கள், 2000ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் ஆறாம் திகதி சிட்னியில் அமரத்துவம் அடைந்தார். உலகின் பல நாடுகளிலும் வாழும், அவருடன் இணைந்து பணியாற்றியவர்களும், அவரது மாணவர்களும், யாழ். பொது நூலகமும் இருக்கும் வரை அவரது பெயரும் நிலைத்து நிற்கும் என்பது உறுதி.

vivekanathan.v@thaiveedu.com

Bringing Your Dreams To Life!

**மணையும் மனை சார்ந்த நிலமும்
மகிழ்வுற மக்கள் பெற்று விற்றிடவும்
மனமுறப் பணிவதே மகேசனின் பணி**

**Maheasan
Subramaniam**
BROKER

RE/MAX
REAL ESTATE
CENTRE
INC. BROKERAGE
INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

Free Home Evaluation with No Obligation

416-816-0141

141-1140 Burnhamthorpe Road West, Mississauga, ON L5C 4E9
Office : 905-270-2000 Fax : 905-270-0047

* Not intended to solicit properties already listed for sale, or buyers under contract.

வித்தியாசமான மனப்போக்கு கொண்டவர்களின் சாதாரண உலகம் எம்.வி. வெங்கட்ராம்

எழுத்தாளர் சுந்தர ராமசாமியுடனான கடிதத் தொடர்பு எனக்கு 1991 ஆண்டு முதல் ஏற்பட்டது. அதற்கு முந்தின ஆண்டு காலச்சுவடு மலர் தயாரித்தபோது முன் பதிவாக நூறு ரூபாய் செலுத்தியிருந்தேன். சு.ரா.வை மூன்றாவதுமுறை சந்திக்கச் சென்றபோது எம்.வி. வெங்கட்ராம் 'காதுகள்' நாவலுக்கு சாகித்திய அகாதமி விருது 1993-ல் வழங்கப்பட்ட சமயம். காதுகளில் விழும் விநோத ஓசையை வைத்து நாவலாக எழுதியிருக்கிறார். ஒரு புதிய முயற்சி என்று பரவலாக பேசப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அகாடமி விருது பெருவதற்கு இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன் படித்திருந்தேன். காதுகளில் விழும் ஓயாத சப்தம் ஏற்படுத்தும் அவஸ்தையை - அதன் மாயத்தன்மையை - ஒருவித அசரீரி குரலை அவர் அனுபவித்த விதத்தை எழுதும்போது முழுமையாக அவ்வுலகத்தில் வாசகனாக புகுந்து செல்ல முடியாததாக இருந்தது. இன்னொருபுறம் அந்நாவலின் யதார்த்த தளம் எளிமையாக இருந்தது. இறந்த குழந்தையைப் புதைப்பதற்கு பணம் இல்லாமல் சுடு காட்டிற்கு கதைநாயகனே சைக்கிளில் துணியால் கட்டி எடுத்துச் சென்ற காட்சி என்னை மிகவும் பாதித்தது. வறுமையில் சிக்கித் தவிக்கும் அவனது நிலை பரிதாபகரமானது. மற்றொரு இடம் இருக்கும் வேட்டியையும் உருவி அவனைத் தெருவில் ஓட விடவேண்டும் என்று பெண்கள் பேசிக்கொள்கிற குரூரம் - அவர்கள் அதில் கொள்கிற திருப்தி மனித புதிர்களைத் திறந்து பார்த்ததாக இருந்தது.

'காதுகள்' நாவல் பிடித்திருக்கிறதா என்று கேட்டார் சுந்தர ராமசாமி. அதன் யதார்த்ததளம் நன்றாக இருப்பதாகச் சொன்னேன். 'எனக்கு அந்த நாவல் பிடிக்கவில்லை' என்றார். 'காதுகள் பற்றி மதிப்புரை எழுதும்படி சொன்னார்கள். நான் எழுதவில்லை. பிடிக்கவில்லை என்று எழுதி வயதான காலத்தில் எம்.வி.விக்கு வந்த சிறிய நல்வாய்ப்பைக் கெடுத்தவன் சுந்தர ராமசாமி என்று அவர் சொல் வரவேண்டாம் என்று எழுதவில்லை. என்ற அர்த்தத்தில் சொன்னார். மாயத்தன்மை கொண்ட கதை உலகம் சு.ரா.வை கவரவில்லை என்று பின்னால் புரிந்துகொண்டேன். அவரது நவீனமனம் நம்பிக்கை சார்ந்த அம்சங்களில் ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை.

மணிக்கொடி குழுவின் கடைசி கொழுந்து என்று அறியப்பட்டு வந்த எம்.வி.வி. மீது எனக்கு ஒரு தனியான மதிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. எம்.வி.வி.யின் அப்பா பட்டு ஜவுளிக்கடை வைத்திருந்தவர். அவரது தாய்மாமன் மைசூரு வெங்கடாசலபதி சரஸ்வதி தம்பதியினருக்கு குழந்தை இன்மையால் தத்து கொடுக்கப்பட்டவர். அவரும் ஓரளவு வசதியானவர். இந்த பின்னணியில் இருந்து வந்த எம்.வி.வி. படித்தது பொருளாதாரம். ஆனால் அவருக்கு வியாபாரத்தில் நாட்டம் ஏற்படவில்லை. அவரது மனம் இலக்கியத்தில் பெரும் விருப்பம் கொண்டது. இலக்கிய கனவு வியாபாரத்தில் பெரும் சரிவை ஏற்படுத்தியது. எம்.வி.வி. முழுநேர எழுத்தாளரானார். மணிக்கொடி வழியில் வந்த எம்.வி.வி.யிடம் லட்சிய நோக்கும் அறம் சார்ந்த பிடிப்பு இருந்ததால் பொருளியல் தளத்தில் இயல்பாகவே தோற்றார். எழுதி வாழவேண்டும் என்ற சூழலில் சிக்கிக்கொண்டதால் ஒரு படைப்பாளியாக இயங்கமுடியாமல் மொழிபெயர்ப்பாளராக, உலகத்தலைவர்களின் வாழ்க்கையை சுருக்கமாக எழுதித்தரும் எழுத்துக்கூலிக்காரராகவும் இருக்க நேர்ந்திருக்கிறது. இதனிடையே அவர் சில நல்ல படைப்புகளைத் தந்திருக்கிறார். 'நல்ல படைப்புகளை தந்த நீங்கள் ஏன் இலக்கியமல்லாதவற்றை எழுதி குவிக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டபோது, 'பாதி எனக்காகவும் பாதி பசிக்காகவும் எழுதினேன்' என்றார். அவருக்காக எழுதியவையே நமக்கானவையாக

- சு. வேணுகோபால்

இன்று இருக்கின்றன.

புதியப்பார்வையில் 'என் இலக்கிய நண்பர்கள்' என்றொரு தொடரை எம்.வி. வெங்கட்ராம் விட்டுவிட்டு எழுதி வந்தார். 1997, 1998-ல் சென்னையில் இருந்தேன். ஆசிரியர் பாவை சந்திரனுடன் நல்ல நெருக்கமான தொடர்பில் இருந்தேன். ஏன் தொடர் விட்டு விட்டு வருகிறது சார் என்று கேட்டேன். எம்.வி.விக்கு நினைவு மறதியும், காலகுழப்பமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றார். நினைவுக்கு வரும்போது எழுதுகிறார். எம்.வி.வி.யை பார்த்து வர நினைத்தது இதனால் மங்கிவிட்டது. பாவை சந்திரன் எம்.வி.வி.யின் சிறுகதைகள் அடங்கிய பெருந்தொகுப்பு பொன்றை கண்மணி பதிப்பகம் வழி கொண்டு வந்தார். எனக்கு ஒன்றை அன்பளிப்பாகத் தந்தவர், ஒரு நூறு பிரதிகள் உடனடியாக விற்றால் வாங்கிப்போட்ட கடனிலிருந்து மீண்டுவிடலாம் என்றார். நாமே அந்த 100 பிரதிகளை விற்றுத் தந்தால் என்ன என்று தோன்றியது. எங்கு கொண்டுபோய் விற்றபது என்று தான் தெரியவில்லை. மணிக்கொடி வாரிசுக்கே இந்த நிலமைதான் என்பதெல்லாம் புரிய ஆரம்பித்தது.

எம்.வி. வெங்கட்ராமிற்கு ஆத்திய உலகத்தின் மீது பெரிய ஈர்ப்பு இருந்திருக்கிறது. அதனைப்பற்றிந்துகொள்ள முயன்ற விதத்தில் கதைகளை முடிக்கப்பார்த்திருக்கிறார். அது இந்த உலகத்தில் கிட்டும் சிற்றின்பங்களை சார்ந்தது அல்லது. இதைவிட உயர்வான அமைதியின் ஆனந்தமானது. அது ஆன்மீகத்தேடலில் விளைவது என்று நம்புகிறார். ஓரளவு ஆத்தீகர் சொல்லும் கருத்துக்கள்தான்.

ஒரு மனிதனின் ஏற்றத்திற்கும் வீழ்ச்சிக்கும் சமூகம் ஒரு முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது என்பதில் இவரது கவனம் பெரிய அளவில் குவிவதில்லை. தனி மனிதர்களின் அகம் சார்ந்த விசயமாகப் பார்க்கிறார். சமூகம் உருவாக்கிய பல கருத்தியல் அம்சங்கள், மனிதர்களை - பெண்களை இறுக்கி அழுத்தி முடக்குகின்றன என்பதில் பார்வை செல்லவில்லை. அதன்மீது ஒரு வெளிச்சத்தை வீச வேண்டும் என்று தோன்றுவதில்லை. அதிகமும் தனிமனிதனின் பிரச்சனைகளாகவே பார்க்கிறார். இதில் ஒருசில நல்ல கதைகளை எழுதிவிட முடிந்திருக்கிறது. நடைமுறைக்கு நம்பகத்தன்மையைத் தராத மாந்தர்களை யதார்த்த தளத்தில் காலுன்ற வைத்து கதையை கட்டமைக்கிறார். இப்படி இருந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று கற்பனை சார்ந்த சந்திப்பின் வழி உருவாக்கும் கதைகள் வாழ்க்கைக்கு பெரிய அளவில் ஒரு நிஜத்தன்மையை உருவாக்குவதில்லை. அவை கதைகளாகவே நின்று விடுகின்றன. புதுமைப் பித்தன் தனது மேஜிக்கல் ரியலிச கதையில் கூட (கடவுளும் கந்த சாமி பிள்ளையும்) அவர் உருவாக்கியிருக்கும் மனிதர்களின் நிஜமான நடத்தைகள் மிகச்சிறப்பாக வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. கதைகளைவிட பல சமயம் வாழ்க்கை உக்கிரமாக இருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

'ஊஞ்சல்' பத்மினி சேகர் என்ற இளம் தம்பதியரைப் பற்றிய கதை. ஊஞ்சலில் பத்மினி ஆடும்போது வானம் அவள் காலடியில் இறங்கி வருவதுபோல இருக்கிறது. பூமி காலிலிருந்து கீழே செல்வதாகவும் இருக்கிறது. கணவன் பொருளைத் தேடுவதிலேயே தீவிரமாக இருக்கிறான். மனைவி அவனோடு எப்போதும் கூடி குலாவி மகிழ்ந்திருக்க விரும்புகிறாள். இதனை அவனிடம் எடுத்த

துச் சொல்லவும் செய்கிறாள். அவளுக்குத் தோன்றிய நீண்ட கன-
வொன்றினைச் சொல்கிறாள். பத்மினி சேகர் என்கிற பிச்சைக்
காரர்கள் காதலித்து திருமணம் செய்து பிச்சையெடுத்து வாழ்
வதாக ஒரு சித்திரத்தைக் காட்டுகிறார். அவள் கர்ப்பம் தறிப்பது,
இவன் பிச்சை எடுத்து வருவது. அவளது காய்ச்சலை அருகில்
இருந்து பரிவோடு கவனிப்பது. கிழிந்த அழுக்கு உடையில்
அவர்கள் மனமொத்த அன்பு தவறும் தம்பதியர்களாக இருப்ப
தான கனவைச் சொல்கிறாள். பொருள் தேடலில் வீழ்ச்சி வந்து
இப்படியான நிலை வந்துவிடும் என்று கனவு அவளுக்கு வந்
ததா? பிச்சைக்காரர்களின் நேசம் இவ்வளவு இயல்பாக தன் வாழ்
வில் கனியவில்லையே என்ற ஏக்கத்தைச் சொல்ல கனவு வந்
ததா? என்பதற்கான எவ்வித குறிப்புகளும் இல்லாமல் சொல்லப்
படுகிறது. செறிவாக எழுதப்பட்ட கதை. ஆனால் சட்டென முடிகி
றது. ஒரு திறப்பை ஏற்படுத்தாமல் அப்படியே நிற்கிறது. வாசக
னாக ஒப்பிட்டு விசயங்களை புரிந்து கொள்ளும்படி அமைந்திருக்
கிறது. 'ஊஞ்சல்' பொருளுக்கும் ஆசை இனிமைக்கும் ஆசை
என்று முன்னும் பின்னும் போய்வருகிறது. பொருள் வேண்டாம்
என்றால் பிச்சைக்கார வாழ்க்கை. பொருள் வேண்டும் என்றால்
நேசத்தைக் கொண்டாட முடியாத இந்த வாழ்க்கை ஒன்று
ஊஞ்சல் போய்வருவதாக கொள்ளலாம்.

'மழை' என்றொரு கதை. பழைய காதலி ஒரு மழை நாளில்
காதலனைத் தேடி கையில் ஒரு குழந்தையோடு வருகிறாள்.
இவன் இப்போது குழந்தைகுட்டிகளோடு வாழ்கிறான். இவர்கள்
திருமணம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டியவர்கள். ஏன் பிரிந்தார்
கள் என்பதற்கு எந்தவித காரணமும் இல்லை. வந்தவள் அவசர
மாக கைச்செலவிற்கு பணம் கேட்கிறாள். அவ்விரவில் மனைவிக்
குத் தெரியாமல் பணம் தரவும், மழையில் குழந்தையோடு
மறைந்து போகிறாள். அவளது அவலநிலைக்கு என்ன காரணம்
என்று தெரியாமலே முடிகிறது. கதைக்கு காரணகாரியங்கள் வலு
வாக இல்லை. எம்.வி.வி. இதைப்பற்றி கவலைப்படாமலே எழுதி
யிருக்கிறார். வித்தியாசமான கதையை சொல்லவேண்டும் என்ற
ஆர்வம் எம்.வி.வி.க்கு அக்காலத்தில் அதிகமாக இருந்திருக்
கிறது. எம்.வி.வி.யின் இலக்கிய நண்பரான தி. ஜானகிராமனிடம்
கதை சொல்லமுறையில் இப்படியான பல்கீனங்கள் இருக்காது.

ஒரு பேரழகி, ஆன்மீகத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவள். அவள்மீது
மோகம் கொண்டு திரும்பத்திரும்ப முயல்கிறான் ஒருவன். முயற்
சியில் தோற்ற பின் அவன் வங்காளம் வந்து அரவிந்தரிடம் அழகி
யைப் பற்றிச் சொல்கிறான். அரவிந்தர் மேல் அவளுக்கு இருந்த
மதிப்பைச் சொல்கிறான். கேள்விப் பட்டதை நேரில் பார்க்கும்
போது அதன் ஆர்வம் மட்டுப்படும் என்பது ஒன்று. கற்பனையில்
அழகியும், குருவும் மனதால் உயர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள்
என்பது மற்றொன்று. கதைகளில் நாம் ஒரு வாசிப்பு அனுப
வத்தை உண்டாக்கிக் கொள்ளும்படி இருக்கிறது. கதையின்
தலைப்பு 'அழகி'.

'பனிமுடி மீது ஒரு கண்ணகி' கதையும் இப்படிப்பட்டது தான். ஒரு
சந்நியாசி திருச்செந்தூரில் ஒரு தெருப்பையனையும், பழநியில்
ஒரு தெருச் சிறுமியையும் கண்டு அழைத்து ஆன்மீக வழியில்
கொண்டு செல்கிறார். இமாலய பகுதியில் இரு சிஷ்யர்களை 12
ஆண்டுகள் தவமிருக்க வழிவகைச் செய்கிறார் குரு. தனித்தனி
யாக தவமிருந்து முடிக்கின்றனர். ஒருநாள் தியானத்தில் இருந்த
கண்ணகியின் உடலையே கவனிக்கிறாள். சிருஷ்டி வெறி (காமம்)
ஏற்படுகிறது. கண்விழித்த கண்ணகி அவனை கவனிக்கிறாள்.
அவன் அந்தப்பார்வையால் நிலைத் தடுமாறுகிறான். உனக்கு
இந்த உடல் தேவை என்றால் எடுத்துக்கொள். ஆனால் 12
ஆண்டுகள் தவத்திற்குப்பின் நீ அந்த ஆன்மீக ஆனந்தத்தை
அடைய முடியாது என்கிறாள். அவன் திரும்பி ஓட முயல்கிறான்.
கண்ணகியின் தவ வலிமையின் பார்வை பாரையில் விழுகிறது,
பார்வை பற்றி எரிகிறது. குடிசையில் விழுகிறது குடிசை பற்றி
எரிகிறது. அவளது பார்வைபட்ட இடத்தில் எல்லாம் நெருப்பு
பற்றுக்கிறது. குருதேவரின் 'ஹரஹர மகாதேவ்' குரல் அவ்விடத்தில்
வருகிறது. உண்மையாக தவத்தில் முழுகிய கண்ணகிக்கு பெரிய
ஆற்றல் கிட்டுகிறது. அதை அவன் புரிந்து கொள்கிறான். காமத்
திலிருந்து விடுதலை பெற்றாலே இந்த ஆன்மீக எல்லையைத்
தொடமுடியும் என்கிறது. மதுரை கண்ணகி அறத்தின் நெருப்பு
என்றால் இந்தக் கண்ணகி ஆன்மீக நெருப்பு. தூய்மை நெறி

பேராற்றலை வழங்கும் என்ற மரபான சிந்தனைக்கு வடிவம் தருகி
றார்.

ஒருநாள் நகைக்கடை முன் இருவர் பிச்சை கேட்டு நிற்கும்போது
ஒரு வெள்ளிநகையை வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்த சந்நியாசி
திருடிக்கொண்டு ஓட சிக்கி நன்றாக அடிவாங்குகிறார். இது ஒரு
பெரிய புதிராக இருக்கிறது. அடிவாங்கினால்தான் மனதில்
உறைந்திருக்கும் கொழுப்பு கரையும் என்கிறார். ஜெயிலுக்கும்
போகிறார். தண்டனை முடிந்து திரும்ப வருகிறார். மறுபடி திருடி
மறுபடிஜெயிலுக்குப் போக திட்டமிடுகிறார். இன்னும் மனதில்
ஆணவகொழுப்பு இருப்பதாகக் கருதுகிறார். அதைநோக்கிச்
செல்கிறார். இப்படி யொரு கதை, பொருளை துறப்பது மட்டு
மல்ல, மனசில் ஆசைகளையும் துறப்பதுதான் உயர்ந்த சந்நி
யாசம் என்று சொல்ல வருகிறார். சந்நியாசத்தில் இது ஒரு பரி
சோதனை முயற்சி என்பது தெரிகிறது. அவமானமும் அடியும் கூட
மனதைப் பக்குவப்படுத்தும். ஆன்மீக ஞானத்தை அடையும்
போது சிறைச்சாலையால் முடக்கமுடியாது மனித ஆத்மாவை
என்றெல்லாம் சொல்கிறது. இந்தக் கதைகளில் ஒரு தனிமனித
ஈடேற்றம் இருக்கிறது என்பது சரி. அது சமூகத்தை பாதிப்பதாக
இல்லை. அதனால்தான் இவரது கதைகள் வாசகனை அதிகம்
பாதிப்பதில்லை.

சாவிற்சு முன் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு செய்த தீமைக்கு பரிகாரம்
தேடுகிறது மனது. இன்று இந்த மாதிரியான குற்றவுணர்ச்சிக்கு
ஆளாகும் மனித மனம் உண்டா என்று தெரியவில்லை. சமூகம்
உண்டாக்கிய சில நல்ல ஆத்திக உலக கருத்தியல்களை நம்பும்
மனிதர்கள் நிரம்ப இருந்த காலத்தில் இம்மாதிரியான கதைக
ளுக்கு தனித்த மதிப்பு இருந்தது. இன்று குற்றவுணர்ச்சிகள் கூட
இல்லாமல் வாழும் மனிதர்களாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறோம்
என்பது நவீனகால உண்மையாக இருக்கிறது. குற்றவுணர்வு
கொள்ளும் தலைமுறையும் அதுபற்றி கவலை கொள்ளாது பொரு
ளுக்கு ஆசைப்படும் தலைமுறையையும் 'முக்குத்தி' தரையில்
எதிர்எதிராக நிறுத்துகிறார்.

தத்துக்கொடுக்கப்பட்ட பிள்ளை தத்தெடுத்திருப்பவர்கள் தன்
தாய் தந்தை இவர்கள் அல்ல என்று தெரிந்த குழந்தையாக
இருக்கும்போது எப்படியான எதிர்பார்ப்பில் மன அவஸ்தைக்கு
ஆளாய்கிறார்கள் என்பதைச்சொல்லும் கதை 'தத்துப்பிள்ளை'
எம்.வி.வெங்கடராமே தன் தாய்மாமனுக்கு தத்துக்கொடுக்கப் பட்ட
வர்தான். தத்து கொடுப்பது ஒரு முறைக்காக நிகழும்போது
இருவீட்டிலும் அவன் வளர நேர்கிறது. தத்தெடுத்தவர் மற்ற குழந்
தைகள் எல்லாம் வாய்நிறைய அம்மா அப்பா. பாட்டி என்று
சொல்லும் போது இவன் ஏன் அப்படி அழைப்பதில்லை என்று
வருந்துகின்றனர். எதிர்பார்க்கின்றனர். குழந்தைப்பேற்று இன்மை
குறித்து மனஉலைச்சல் கொள்கின்றனர். தன் சொந்த மகனாகவே
அவன் பாவிக்கிற போதும் அவனின் நடத்தை உன் மகன் நான்
இல்லை என்பதாக தாக்குகிறது. அவனுக்கும் இவர்கள் தன்
அப்பா - அம்மா இல்லை என்பது தெரிவதால் அவர்களது
உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு நடப்பவனாக இருக்க
முடிவதில்லை. தத்தெடுத்திருப்பவர்கள் முழுமுற்றாக அவன் தன்
உறவுகளில் கலந்து வெளிப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகின்
றனர். அவனது நடத்தையை அந்த 'அப்பா' விமர்சிக்க அவன்
தன் இயல்பில் இருந்து மாறுவதில்லை. அது அவர்களுக்கு
அந்நியத்தன்மையை அவர்களுக்குத் தருகிறது. உள்சிக்கலைச்
சொல்லும் முக்கியமான கதை.

ஜவுளிக்கடை முதலாளிக்குக் கொள்முதல் வாங்கவந்த ஊழிய
னின் கதை 'இனிபுத்தாய்.' கதை சொல்லி மதிய வெயிலில்
நகரத்திற்கு வருகிறான். மாலையில் வியாபார வேலைகளைப்
பார்க்கலாம் என்று அறை எடுத்துத் தங்குகிறான். நல்ல தூக்கம்
போடுகிறான். இருட்டுகிற நேரத்தில் எழுகிறான். கொள்முதலை
நாளை பார்க்கலாம் என்று முடிவெடுக்கிறான். அறை உதவியா
என் இவரை ஒரு சீட்டுக்கச்சேரியில் கோர்த்துவிடுகிறான். அவர்
கள் சுமாரான ஆட்டக்காரர்கள். அறுபது ரூபாய் வெல்கிறான்.
பெரிய சீட்டாட்ட கைக்கு ஒரு பெரியவர் அழைக்கிறார். அங்கும்
ஜெயத்தால் சந்தோசமாக இருக்கமுடியும் என்று நம்பிச் செல்கி
றான். 500 ரூபாய் டெபாசிட் கட்டி ஆடுகிறான். தோற்கிறான்.
ஊர்ப்போய்ச் சேர முடியாது என்று தோன்ற டெப்பாசிட் பணத்தில்

பாதியை வலிந்துபெற்று அறைநோக்கி வருகிறான். வரவேற்பறையில் மிஸ் சரோஜா என்ற பெண் இவருக்காக காத்திருப்பதாக அறையைன் வந்து சொல்கிறான். இவனுக்கு அவளைப் பார்த்ததே இல்லை. அவள் ஏற்கெனவே சந்தித்துப் பேசியிருப்பதாகப் பல படங்களில் துணை நடிகையாக நடித்திருப்பதாகவும் சொல்கிறார். சபலம் உண்டாகிறது. அறைக்குச் செல்கின்றனர்.

விடியற்காலையில் அவனிடம் 250 ரூபாய் மட்டுமே இருக்கிறது. ஊருக்குப்போனால் சிறைக்குள் முதலாளி தள்ளுவார் என்ற நினைப்பு வருகிறது. இருக்கும் பணத்தை வைத்து பம்பாய்க்கு ரயில் ஏறுகிறான். பம்பாயைப் புதிதாக பார்க்கலாம் என்று நினைக்கிறான்.

மனிதன் தனக்குள் இருந்து புதிய மனிதனாக பிறப்பதற்கு சூழவும் அனுபவம் வாய்க்கிறது. அந்த அனுபவத்தை தன்னை அறிந்து கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் என்று புகுந்து பார்க்கிறபோது தன்னிடம் உள்ள பல்கீனங்களைக் கலைந்து அவன் புதியமனிதனாக பிறப்பெடுக்க முடியும். பெரும்பாலும் தன்னை அறிதலை விட்டுவிட்டு புறவயமாக கிட்டும் இன்பத்தில் மூழ்கி ஒன்றுமில்லாமல் போகின்றனர். இந்த புறவயமான அனுபவத்திலிருந்து அகவயமான தேடலுக்குள் செல்லாமல் மீண்டும் புறவயமான மற்றொரு அனுபவத்திற்குச் செல்வது தற்காலியமான தப்பித்தல்தான் என்கிறது கதை. தங்கும் விடுதி சூழல் மனிதனை வீழ்த்தும் பல்வேறு பின்னல்களோடு தொடர்புடையதாக இருப்பதை இக்கதை மறைமுகமாகக் காட்டுகிறது.

உறையூருக்கு பட்டு ஜரிகை வாங்கச் செல்கிறான் கதைச் சொல்லி. மதிய உணவிற்கு ஓட்டலில் அமர்ந்திருக்கும்போது அருகில் வந்த பெரியவர் ஒரு சாப்பாடு வாங்கித்தரமுடியுமா என்று கேட்கிறார். பரிதாபப்பட்டு வாங்கித் தருகிறான். மெல்ல

பேச்சுத்தருகிறார். கோயிலுக்கு வருகின்றனர். மணி மூன்று என்பதால் கோயில் நடை சாத்தியிருக்கிறது. வெளியே அமர்ந்து பேசுகின்றனர். உறையூரில் பல வியாபாரிகளைக் காட்டுவதாகச் சொல்கிறார். தான் பெரிய பட்டு ஜவுளிக்கடை வைத்திருந்ததாகவும் கும்பகோணம் ஐகன்னாத பாகவதரிடம் பைனான்ஸ் கொடுத்து ஏமாந்த கதையையும், எல்லாம் இழந்து நடிகை ரமாமணியால் பெரும் பணக்காரனானதையும் - தன் பிள்ளைகள் அதை ஆடி ஆட்டம் போட்டு தெருவில் விட்டதாகவும் சொல்கிறார். வீடு பக்கம்தான் கொஞ்சம் ஓய்வெடுத்துவிட்டு வியாபாரிகளிடம் செல்லலாம் என்று அழைத்து வருகிறார். அவருடைய மகன் இவர் வருவதைப் பார்த்து கண்டபடி ஏதுகிறான். அவன் தன் தகப்பனை, ஐகன்னாத பாகவதரிடமிருந்து மீட்டி வந்ததாகவும், நடிகையுடன் சேர்ந்து தான் செல்வாக்காக வாழ்ந்ததாகவும் அவன் ஒரு கதை சொல்கிறான். எதிர் வீட்டுக்காரர் கதைசொல்லியைப் பார்த்து அந்தக் குடும்பமே அப்படித்தான் என்கிறார். தப்பித்து வெளியேறுகிறான் கதை சொல்லி. ஏமாற்றுத்தனத்தை சாகசமாக நம்பும்படியான ஒரு கதையில் இட்டுக்கட்டி வருவோரை, வீழ்த்துகிறார் இந்த 'யாருக்குப் பைத்தியம்' கதையில். அரைபைத்தியம் நேர்த்தியான விதத்தில் நடந்து எதிராளியை நம்பவைத்து வீழ்த்தும் வித்தியாசமான மனிதரை இந்தக் கதையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்.

'மாளிகை வாசம்' வசதிமிக்க குடும்பத்தில் பிறந்த அரவாணிக்கு வாக்கப்பட்ட நீலாவின் கதை. அரவாணியை ஆண் என்று காட்டி அவனுடைய அம்மா திருமணம் செய்து வைக்கிறாள். அவன் ஒரு அரவாணி என்பது அவனது நடத்தையால் மெல்லமெல்ல நீலாவிற்குத் தெரிய வருகிறது. தான் ஏமாற்றப்பட்டதை உணர்ந்த நீலா அவனை விசம் வைத்து கொல்லத் திட்டமிடுகிறாள். அவனது நடனத்தைப் பார்த்து அந்த கொலை முயற்சியை கைவிட்டு அவனிடமிருந்து விலகுகிறாள். ஒரு சுவாரஸ்யமான கதை.

கதை என்றளவில் சரி. நீலாவுக்கு அவன் அரவாணி என்பதை கண்டுபிடிக்க ரொம்ப நாள் ஆகிறது. அரவாணித்தான் என்பதை மெல்ல மெல்ல துப்பறிவது நம்பகத்தையை தரவில்லை. ஒரு கதையைப் பின்ன ஆசிரியர் வைக்கும் திருப்பங்கள் தடைகளாக கத்தான் இருக்கிறதே தவிர இயல்பான சந்திப்புகளாக இல்லை. எம்.வி.வி. சிறுவயதில் ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், ஜே.ஆர். ரங்கராஜ், துரைசாமி அய்யங்கார் இவர்களின் துப்பறியும் கதைகளை ஏராளமாகப் படித்ததை அவரே சொல்லி இருக்கிறார். இதன் பாதிப்பு அவரது பல கதைகளில் இருக்கின்றன. வாழ்க்கையை அறிவதற்கு பதிலாக கதையை சுவாரஸ்யமாகத் தருவதில் அவருக்கு ஒரு விருப்பம் இருந்திருக்கிறது.

‘வாழவைத்தவன்’ நல்ல கதை. நம்பும்படியான கதாமாந்தனாக இல்லை என்றாலும், பின்னணியை மிகச்சிறப்பாக உருவாக்கியிருக்கிறார். ஸாண்டோ கலைகற்றவன் சந்தானம். பட்டு திருமணம் தள்ளித் தள்ளிப்போய் முதிர்கன்னியாக ஆகிறாள். அந்த ஏக்கத்தில் நோயில் விழுந்து பின் மேலேறுகிறாள். ஆனால் மெலிந்து துரும்பாக இருக்கிறாள். நல்லநிலையில் இருக்கும் போதே அவளை நிராகரித்தது உண்டு. அவளை சந்தானம் திருமணம் செய்து கொள்கிறான். இரண்டு ஆண்டுகள் அவளுக்கு உடற்பயிற்சி தந்து மீண்டும் நல்ல உடல்கட்டுடைய பெண்ணாக மாற்றுகிறான். அதுவரை அவளுடன் உடல்உறவு கொள்ளாமல் அவளை நல்ல நிலைக்கு உயர்த்துகிறான்.

சந்தோசமாக வாழ்கிறார்கள், குற்றாலத்திற்கு வருகிறார்கள். மகிழ்ந்து குளிக்கிறார்கள். சண்முகா அருவிக்கு காட்டுவழி செல்கிறார்கள். வரதட்சணை இல்லாமல், இந்த மெலிந்த உடம்பை கண்டும் தன்னை திருமணம் செய்து கொண்டது எப்படி என்று பல முறை ஆச்சரியமாகக் கேட்கிறாள். பல முறை அவன் உன் முகம் அழகானது என்று பதில் சொல்கிறான். அன்பைவிட அவ்விடம் ஏற்பட்ட பரிவுணர்ச்சி மீது நேசம் கொள்கிறாள். கணவன் பட்டு மீது பேரன்பைப் பொழிகிறான். குழந்தையைப் போல தூக்கிக் கொண்டாடுகிறான். காட்டின் அழகைப் பேசுகிறான். சாமி யார்களின் ஆட்டங்களைப் பேசுகிறான். அவனது அன்பிலும் அரவணைப்பிலும் அவள் திக்குமுக்காடுகிறாள். சண்முகா அருவிக்கு முன்தள்ளிய வயிறுபோல இருக்கும் மலையை வட்டமடித்துச் செல்லவேண்டிய இடம் வருகிறது. அருவிவிழும் ஓசை கேட்கிறது. பார்க்க முடிவதில்லை. புடைத்த வயிறுப்பகுதியை சுற்றிச் சென்றால் அருவியைப் பார்க்கலாம். ஆனால் பாதை சற்று ஆபத்தானதாக இருக்கிறது. பட்டு அதில் நடக்க பயப்பட்டு அமர்கிறாள். இவன் நடந்து காட்டுகிறான். அவள் ஆர்வமாக எழுகிறாள். முன் நடந்தவன் தவறி பாதாளத்தில் விழுகிறான்.

அவளுக்கு வாய்த்த கணவன் அற்புதமானவன். சில ஆண்டுகளே வாழ்ந்தாலும் வாழ்வை அற்புதமாக ஆக்கியவன். இந்த இன்பம் நீளாமல் சட்டென முறிந்து போகிறது. வாழ்க்கை என்பது ஒரு அற்புத தருணம். அது எப்போதும் நீடித்து இருக்காது. அது ஒரு அழகிய சந்தர்ப்பம் என்பதை கதை அருமையாகவே சொல்கிறது. மெலிந்த ஒரு பெண்ணை விரும்பி மணப்பதாகச் சொல்லப்படுமபகுதி ஒட்டாமல் நிற்கிறது. இப்படியான பெண்மணியைத்தான் திருமணம் செய்வேன் என்று அவனுள் ஒரு லட்சியவாதத்தன்மை இருந்தால் மட்டுமே நெருக்கம் கொள்ளமுடியும். சாதாரணமாகவே பட்டுவை தேர்கிறான். இப்படியான பாத்திர வார்ப்பில் இடறல் இருந்தாலும் வாழ்வை ஒரு அபூர்வதானமாக பார்த்த பார்வை இந்தக் கதையில் சிறப்பாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது.

எம்.வி. வெங்கடராம கதைகளைப் பல உத்திகளில் - பரிசோதனைகளில் எழுதிப்பார்த்திருக்கிறார். ஆனால் அவை மனித மனங்களை உக்கிரமாக பாதிக்கவில்லை என்பதையும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. வித்தியாசமான மனிதர்களை கதை உலகிற்குள் கொண்டு வந்திருக்கிறார். வாழ்வை தீவிரமாக பரிசீலிப்பதற்கு பதில் நடத்தைகளின் வித்தியாசத்தைக் காட்டுவதோடு நின்று விடுகின்றன. எம்.வி.வி.யைத் தேர்ந்த தமிழ்ச்சிறுகதை ஆசிரியராக கொள்ளமுடியவில்லை. அவரது கதைகள் யதார்த்தம் கொள்வதில் குணச்சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. என்றாலும் அவர் ‘பைத்தியக்காரப்பிள்ளை’ என்ற மகத்தான ஒரு கதையை எழுதியிருக்கிறார் என்பதையும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

மிகச்சிறந்த தமிழ்ச்சிறுகதைகளில் அதுவும் ஒன்று என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ‘பூமத்திய ரேகை’ ‘வேலைக்காரி தூங்குகிறாள் நாயும் காக்கிறது’ ‘பெட்கி’ ‘மாய் பாப்’ போன்ற மிக நல்ல கதைகளையும் தந்திருக்கிறார்.

‘தெரியாத அப்பாவின் புரியாத பிள்ளை’ என்றொரு கதை கலகல வென்று பேசி மகிழும் இரு நண்பர்களின் பிள்ளைகளுக்குள் காதல் இருப்பதாக நம்புகின்றனர். அதில் இருவரும் சந்தோசம் கொள்கின்றனர். எனவே நண்பனின் பெண்ணை தன் மகளுக்குத் திருமணம் செய்துவைத்துவிட விரும்புகிறார். சந்திரன் மௌனம் சாதிக்கிறான். அவன் நடத்தும் ‘ராகம்’ என்ற இலக்கியப் பத்திரிக்கையில் நண்பனின் மகள் மகாலட்சுமியும் எழுதுகிறாள். கதை சொல்லியான அப்பாவிதற்கு மகன் வியாபாரத்தில் ஆர்வ மில்லாமல் இப்படி இலக்கிய பத்திரிக்கை நடத்துவதில் தனது விருப்பமின்மையைச் சொல்கிறார். ஆனால் மகனும் நண்பரின் மகனும் இதன்பொருட்டு மகிழ்ச்சியாக சண்டைபோடுவதை கவனிக்கிறார். இலக்கிய பத்திரிக்கை ஏற்படுத்தும் நஷ்டமும் தெரியவருகிறது. இவர்களது மணவாழ்க்கை இன்பமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறார். ஒரு நாள் ரகுராமன் என்கிற ஒரு இளம் எழுத்தாளன் சந்திரன் வீட்டிற்கு வருகிறான். ரகுராமனும் மகாலட்சுமியும் திருமணம் செய்து கொண்டால் நன்றாக வாழ்வார்கள் என்கிறான் தன் தந்தையிடம், அவருக்கு வந்து செல்லும் ஒருவனுக்கு நண்பனின் அழகான பெண்ணை எப்படி மணம் முடித்து வைக்கமுடியும் என்கிறார். அவர்கள் இருவரும் காதலிப்பதாகச் சொல்கிறான். அவருக்கு ஆச்சரியம். எப்படி தன் மகனுடன் நெருக்கமாக சந்தோசமாக இருந்தபெண் யாரோ ஒருவன்மேல் காதல் கொள்ள முடிந்தது என்பது அவருக்குப் புதிராகவே இருக்கிறது. திருமணமும் நடக்கிறது. அருகில் அந்யோன்யமான சூழலில் வந்திருக்க வேண்டிய காதல் எங்கோ ஒரு உள்ளத்தில் விழுந்து மலர்கிறது. காதலின் இந்த விநோதத்தை இந்தக்கதைச் சொல்கிறது. அழகான பார்வை இது என்றாலும் கதை நோகாமல் செல்கிறது. படித்து முடித்ததும் ஒரு புன்னகையைத் தோற்றுவிக்கிறது.

எம்.வி.வி. நிகழ்வைச் சொல்லிவிட்டு நகர்ந்துவிடுகிறார். இதில் என்ன இருக்கிறது? ஏன் இப்படி நடந்தது? எதற்கு இப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள்? என்பதற்கான விடைகளைத் தேடிக்கொள்ளும்படி வாசகனிடம் விட்டுவிடுகிறார். இது ஒரு நல்ல கதை உத்திதான். ஆனால் சில கதைகள் சொல்லப்பட்ட விதத்தில் கனம் கூடாமல் மேலோட்டமானதாக இருக்கிறதே என்று எண்ணும்படியாகவும் இருக்கின்றன.

‘வேலைக்காரி தூங்குகிறாள் நாயும் காக்கிறது’ கதை திறமையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சேகரன், செல்லம் இருவரும் கல்லூரி காதலர்கள். சேகரன் வசதிக்க ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்கிறான். அவள் டி.பி.யில் இறந்துபோகிறாள். செல்லம் ஒருவனைத் திருமணம் செய்து அமைதியான முறையில் இரு பிள்ளைக்குத் தாயாக வாழ்கிறாள்.

அவனது மோகவலையை வீச வீச லாவகமாக அறுத் தெறிவது தான் கதை. கல்லூரி கால உணர்விலேயே அவன் கிடக்கிறான். செல்லம் வாழ்க்கை பயணத்தில் எவ்வளவோ தூரம் பயணித்து அந்த பழைய காதல் காலங்கள் அத்தோடு போய்விட்ட புதிய பெண்ணாக இருக்கிறாள். அவன் திரும்பத் திரும்ப எப்படியேனும் அவளை அடைய காதல் வார்த்தைகளை வீசும்போதெல்லாம் வேலைக்காரி தூங்குகிறாள் நாயும் காக்கிறது பெரியவிபரீதம் ஏற்பட்டுவிடும் நீங்கள் செல்லங்கள் என்ற பதிலையேச் சொல்கிறாள். சேகரனுக்கு வாய்த்த கசப்பான வாழ்க்கையையும் செல்லத்திற்கு வாய்த்திருக்கும் எளிய நல்ல வாழ்க்கையையும் அவரவர் மனநிலையில் வலுவாக வெளிப்படுத்துகிறார். மனைவியை இழந்தவனின் தவிப்பையும், வாழ்வின் நல்ல பக்கத்தில் நிற்கும் பெண்ணையும் மோதவிட்டிருக்கிறார். நீ உனக்குப் பிடித்த ஒரு நல்ல பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்வதுதான் நல்லது என்பதை அவனது உள்ளத்திற்கு மருந்தாகச் சொல்கிறாள். குடும்ப வாழ்வில் ஒரு பெண் எவ்வளவோ தூரம் வளர்ந்து வேறு தடத்தில் போய்க்கொண்டிருப்பதை வெகு நுட்பமாகச் சொல்கிறது. அவன் வீட்டைவிட்டுக் கிளம்பியபின் கேட்கிறாள். ‘கல்ச்சர் என்று

இங்கிலீஷில் சொல்கிறார்களே, அந்த வார்த்தைக்குத் தமிழில் என்ன அர்த்தம்? என்கிறாள் 'பண்பாடு, கலாச்சாரம்... இப்போது என்ன திடீரென்று?... 'ஒன்றுமில்லை உனக்குத் தெரியுமோ என்று கேட்டேன்' என்கிறாள்.

காதலித்தது உண்மை. வேறுவேறு திருமணம் செய்து கொண்டது உண்மை. வேறு வேறு வாழ்க்கையாகிப்போனதும் உண்மை. பழையதை கொண்டு வீழ்த்திவிடலாம் என்று நினைப்பது. கணவன் இல்லாத இரவு நேரத்தில் இப்படி ஒரு எண்ணத்தோடு வருவது என்பதுதான் பண்பாடா என்று மறைமுகமாகக் கேட்கிறாள்.

அவன் திரும்பவந்து நடந்துகொண்ட மோசமான நடத்தைக்கு மன்னிப்பு கேட்பதாக கதை முடிகிறது. இந்த இறுதிப்பகுதி இல்லாமலே கூட கதை முடிந்திருக்கலாம். கதையில் இல்லாத வேலைக்காரியையும், கொடுமான நாயையும் பேச்சிலே கொண்டுவந்து தைரியத்துடன் மோதவிட்டிருக்கிறார். ஒரு பொய் ஒரு நெருக்கடியை எப்படி எதிர்கொண்டு வீழ்த்துகிறது! சமய சந்தர்ப்பத்தில் தோன்றும் பொய் மிக நல்ல ஆயுதமாக பெண்கள் கையில் பயன்பட்டுவிடுகிறது.

'பூமத்திய ரேகை' ஒரு இளம் எழுத்தாளனின் கனவை புரிந்து கொள்ளாத மனைவியின் சண்டித்தனங்களைச் சொல்வது போல வைக்கிறார். பூமத்தியரேகை என்பது ஒரு கற்பனைகோடு. அது நீண்டு வளரும் தன்மை பெற்றிருப்பதாக வைத்துக் கொண்டால் பூமியையே சுற்றிச்சுற்றி வலையில் மாட்டிவிடும் என்பதை அவன் ஒரு மேடையில் சொல்கிறான். அந்த படிமச் சிந்தனை தோன்றிய தற்காகவும் சொன்னதற்காகவும் பெருமிதம் கொள்கிறான். தான் எழுத்தாளன், எனக்கு இவள் எவ்வளவோ ஆதரவாக இருந்திருக்க முடியும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இவனை ஒரு பூமத்தியரேகைபோல சுற்றிவிட்டதாக சொல்லவும் இடம் வைத்திருக்கிறார். அதைவிட மனைவிக்கு குழந்தை பாக்கியம் இல்லை என்பதையும், அதன் பொருட்டு பெரும் மனஉலைச்சலில் மூழ்கி ஒரு ரேகையால் சுற்றப்பட்டுக்கிடக்கிறாள் என்பதை கதாமாந்தன் உணராமல் இருக்கிறான். இவனுக்கு ஒரு கனவு போல அவளுக்கு ஒரு கனவு. குழந்தைக்கனவு. அதை வெளிப்படையாகச் சொல்ல வில்லை என்றாலும், அவள் அவளது உதவிக்கு தவிர்க்கிற இடமெல்லாமல் வந்தவர்கள் குழந்தை பாக்கியம் பற்றி கேட்டுவிடுவார்களோ என்ற மனஉலைச்சலால் அவதிப்படுவதை மிகச் சிறப்பாக இக்கதையில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். கொடுமான வெயிலைப் பொழியும் இடத்தைப்போல மனைவியின் தாக்குதல் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. எழுத்தாளனின் உள்ளத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத வெறுப்பின் வெயில் அவன்மீது அழுத்திக் கொண்டே இருக்கிறது. பூமத்திய ரேகையில் விழும் சூரியனின் அனல் போல சதா அவளது தாக்குதல் வருகிறது.

தாயுள்ளம், தாய்மை என்ற மேன்மையின் எதிர்துருவத்தில் வன்மம் கொண்ட ஒரு தாயை பைத்தியக் காரப்பிள்ளை கதையில் காண்கின்றோம். சுயநலமும், அடுத்தபெண் மீது வெறுப்பும், மகனின் தியாகத்தை கரிக்கிறதோரணையும், வாயாடித்தனமும், பிடிவாதமும், தான் என்ற அகங்காரமும், எல்லோரையும் தனக்குக்கீழ் என்று ஆட்டிப்படைக்கிற குணமும், சொந்த மகனையே சொல்லால் கொல்லும் வஞ்சகமும் கொண்ட ஒரு தாயை - மற்றவர்களின் கருத்தை பரிசீலனை செய்யாத முர்க்கத்தனம் கொண்ட தாயை இந்தக் கதையின் வழியாகத்தான் பார்க்கிறோம். மிகையோ, பச்சாதாபமோ கொள்ளாத வகையில் இந்தக் கதையை உருவாக்கி யிருக்கிறார். எம்.வி.வெங்கட்ராம் தமிழ்ச்சிறுகதைத் துறைக்குக் கொடுத்த கொடை இது.

கதை உருவாக்கத்தில் நிகழ்ந்திருக்கும் பலகீனம், அதனையும் மீறி அக்கதையில் கூடிவந்திருக்கும் நல்ல பகுதிகள் என்று இரண்டையும் உள்ளடக்கி பார்க்கிறபோது, 'யாருக்குப் பைத்தியம்' 'வாழவைத்தவன்' 'சிறைச்சாலை என்ன செய்யும்' கதைகள் நன்றாக இருக்கின்றன. 'அழகி' 'பனிமுடி மீது ஒரு கண்ணகி' கதைகள் காமத்தை, உதறிவிட்டு பேராணந்தத்தை அடைவதற்கான ஆன்மீகத் தேட்டத்தைச் செல்கின்றன. 'பூமத்தியரேகை' 'மூக்குத்தி' 'இனிப்புதிதாய்', 'வேலைக்காரி தூங்குகிறாள் நாயும் காக்கிறது' கதைகள் மனிதவாழ்வில் புதையுண்டிருக்கும் சிடுக்கு

களைப் பற்றி நுட்பமாகப் பேசுகின்றன. 'பைத்தியக்காரப்பிள்ளை' 'பெட்கி' 'மாய்பாப்' மனித நெருக்கடியை தீவிரமாகப் பேசுகின்றன. புதிய புதிய உத்திகளில் புதிய புதிய கதைக்களனில், புதிய புதிய பரிசோதனைகளில் எழுதினார் என்பது உண்மைதான். சில நல்ல கதைகள் கிடைத்திருக்கின்றன. அவற்றில் உச்ச சாதனைகள் பெரிய அளவில் நிகழவில்லை. யதார்த்த தளத்தில் எழுதப்பட்ட கதைகளில் அவரது சாதனைகள் இருக்கின்றன. கதைகளின் வெற்றிதோல்விகளுக்கு அப்பால் அவர் ஒரு தீவிரமான எழுத்தாளர்தான். அவரது 'வேள்வித் தீ' 'நித்தியக்கன்னி' 'காதுகள்' நாவல்கள் நல்லதொரு சாதனைதான். வறுமை அவரிடம் இருந்து மேலான படைப்புகளை வரவிடாமல் சதா அழுத்திக்கொண்டே இருந்தது. அதையும் மீறி இவற்றை நமக்குத் தந்திருக்கிறார் என்பது தமிழ்ச் சூழலில் பெரியவிசயம் தான்.

வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்து எழுத்து வாழ்க்கையால் வறுமையில் விழ நேர்ந்ததே என்று எப்போதேனும் நினைத்ததுண்டா? என்று அவரிடம் கேட்டபோது,

'இந்த வாழ்க்கை ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்று என்னை வைத்து எழுத இங்கு பிறந்ததுபோல இருக்கிறது' என்றார்.

வேறொரு சமயம், மணிக்கொடி வரிசையின் கடைசி கொழுந்து நீங்கள். இந்த எழுத்து வாழ்க்கை உங்களுக்கு நிறைவு தந்ததா என்று கேட்டபோது,

'தமிழ்நாட்டில் முழுநேர எழுத்தாளராக வாழ்வது என்பது ஒருமானங்கெட்ட பிழைப்பு' என்றார்.

நீங்கள் எப்படி எழுத்தாளரானீர்கள் என்று கேட்டபோது,

'ஜானகிராமன், கரிச்சான் குஞ்சுபோல என் குடும்பம் படித்த குடும்பம் அல்ல. என் உறவினர்கள் செய்தது நெசவுத்தொழில் என் சாதியினர் செய்தது நெசவுத்தொழில். என் அப்பா செய்தது நெசவுத்தொழில். நான் எழுத்தாளனாக ஆனது விதி. பல பிறவிகளில் செய்த தீவினைகளின் பயனாகத்தான் நான் தமிழ் எழுத்தாளன் ஆனேன்' என்றார்.

1920 மே 18-ல் பிறந்த எம்.வி. வெங்கட்ராம். 2000 ஜனவரி 14-ல் தனது 80வது வயதில் மறைந்தார்.

பொதுச் சமூகத்தின் மனப்போக்கிலிருந்து சற்றே விலகிய கொஞ்சம் வித்தியாசமான குணம்சம் கொண்ட மனிதர்களின் இயல்பான வாழ்க்கையில் நேரும் நெருக்கடிகளை அல்லது சிக்கலை அவர்கள் எதிர்கொள்கிற விதங்களை கதையாக்குகிறார். மாந்தர்களின் சின்ன வித்தியாசங்கள் கதைக்குள் வெளிப்படுகின்றன. அவர்களின் நடத்தைகளுக்கு காரணகாரியங்கள் என்று இல்லை. ஏன் இப்படி இருக்கிறார்கள் என்று பார்வை ஊடறுத்துச் செல்வதில்லை. அதே சமயம் அவர்கள் இயல்பாகவே இருக்கின்றனர். இப்படியான மனிதர்கள் நம்மைச் சுற்றி நடமாடுவதைக் காட்டுகிறார். இதில் 'பூமத்திய ரேகை' 'வேலைக்காரி தூங்குகிறாள், நாயும் காக்கிறது' இரு கதைகள் தான் பல்வேறு விதமான உரையாடல்களுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. மாந்தர்கள் தன்னை நோக்கி யோசிக்கும்போது அது வாசகனை நோக்கவும் உரையாட வைக்கின்றன.

இவரது யதார்த்தமான கதைகளில் சுயநலம் அவர்களை எப்படி யெல்லாம் ஆக்கிவைத்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதாக இருக்கின்றன. எம்.வி.வி.யின் கதைஉலகம் என்பது கொஞ்சம் வித்தியாசமான மனப்போக்கு கொண்ட மனிதர்களின் வாழ்க்கை எப்படி இருக்கின்றன என்பதைக் காட்டுகின்றன. அவர்கள் வெகுமக்களின் கூட்டத்தில்தான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதில் 'பைத்தியக்கார பிள்ளை' கதையில் தாயின் உச்சபட்ச வன்மத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்.

venugopal@thaiivedu.com

Allstate
You're in good hands.

உங்களுக்கு சேமிக்க உதவும்
தள்ளுபடிகள் பற்றி என்னிடம் கேளுங்கள்

தனிப்பட்ட சேவைக்கும் ஆலோசனைக்கும்
என்னைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

Raji Linghan
Ajax Agency
15 Westney Road, N
(289) 275-8795
rlinghan@allstate.ca

பயணக் காப்புறுதி
கனடாவுக்கு வருபவர்களுக்கான காப்புறுதி

செல்லப் பிராணிக் காப்புறுதி

ஆயுள் காப்புறுதி
முதலீடுகள் மற்றும் நிதித் திட்டமிடல்

Trademark owned by Allstate Insurance Company used under license by Allstate Insurance Company of Canada. ©2020 Allstate Insurance Company of Canada. ONE | 20176

பிராணஜீவ
சர்வ ரோக நிவாரணி

200 வருடங்களுக்கு மேலான மரபார்ந்த
மூலிகை மருத்து. இதுய விபாதிகள், சலரோகம்,
உயர் இரத்த அழுத்தம், புற்றுநோய் போன்ற
விபாதிகளுக்கான நிவாரணமாகவுள்ளது.

Pranajeewa is a traditional herbal medicine that has passed
down from generation to generation. It is over 200 years old and is a
proven cure for many kinds of diseases including Heart disease,
Diabetes, hypertension, Cholesterol and Cancer. Sirtsowa
Pranajeewa's miraculous properties has made it the ideal cure for a
multitude of other ailments and conditions, known among them are
paralysis, Asthma, Cataract, Skin diseases.

எலும்பு, மூட்டு
ஆரோக்கியத்திற்கு!!

NanoCal is a supplement that has been
approved by the US FDA as a **CURE** for
osteoporosis and osteoarthritis.
NanoCal can actually reverse and cure these
conditions!

Amazon Organic Shampoo is for
all hair types is rich yet mild, cleans well and
leaves hair full bodied lustrous and
manageable. முடி உதிர்வை தடுப்பதுடன்
புதிய முடி வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம்
அளிக்கிறது.

ERVAMATIN
Hair Lotion

The **ERVAMATIN™**

முடி உதிர்வை தடுப்பதுடன்
புதிய முடி வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம்
அளிக்கிறது. உடனத்தில்
பொருளைப் போக்குவதுடன்
முடியை செழிப்பாக
வைத்திருக்க எவ்வாட்டின்
மூலிகைக் கலவை
உதவுகிறது.

மூலிகைகள் கொண்டு
தயாரிக்கப்பட்ட
தலைமுடி மை.

Dreamron Semi-Permanent Eco Hair Color is
the newest innovation that is specially
formulated for the people who are allergic to
normal oxidative hair colorants which contain
PPD & Ammonia. This is a gentle blend of unique
herbal powders with HC colorants.

Turmeric & Sandalwood Day Cream

Turmeric & Sandalwood Day Cream Whitens and Beautifies
Skin. Protects the skin year round from the elements. Prevents
blemishes and acne. Removes blemishes and evens skin tone.
Brightens skin. Works as an anti-aging.

சுருந்தை மதுகாப்பாவுடன் பொலிவாவுடன் உரை
நல் குதளத்துடன் மரபுரிவாக பயன்படுத்தி
கஸ்தூரி மஞ்சள் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட முடி சலவை முடிப்பி!

2466, Eglinton Ave East Unit 12A (@ Midland) Scarborough, ON. www.sabona.ca 416•264•8787

திருவள்ளுவர்

ஒரு சமயம் சார்ந்தவரா?

- மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா

ஒன்றே முக்கால் அடியால் உலகளந்த திருக்குறள் உலகப் பொதுமறையாகப் போற்றப்படும் சிறப்புப் பெற்றது. நாளாந்த வாழ்வியல் தத்துவங்களையும், உயிர்ம நேயக் கோட்பாடுகளையும், சமூக அரசியல் பொருளாதார அறங்களையும், இன, மத மொழி வேறுபாடின்றி உலக மக்கள் யாவருக்கும் ஏற்ற வகையில் எடுத்துரைக்கும் நூல் திருக்குறள். திருக்குறளை ஒரு சமய நூலாகவும் திருவள்ளுவரை ஒரு சமயம் சார்ந்த ஞானியாகவும் சித்திரித்து ஒரு சமய அடையாளத்துக்குள் அடைத்துவிட நீண்ட நெடுங்காலமாகவே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. தமிழர்களினது வரலாற்றில் எவ்வித ஆதாரமுமற்ற திரிபுகளை ஏற்படுத்தி வரலாற்று உண்மைகளை மறைக்கக் காலங்காலமாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற முயற்சிகளில் இதுவுமொன்று. இவ்வாறான செயற்பாடுகள் தமிழர்

ரது காலத்துக்கு மிகப் பின்னாளில் வந்து சேர்ந்தவை. தமிழகத்தைக் களப்பிரர் ஆட்சி செய்த கி. பி 300 - கி. பி 600 வரையான காலப் பகுதியில் சமணம், பௌத்தம் ஆகிய மதங்கள் தமிழகத்தில் மேலோங்கி வளரத் தொடங்கியிருந்தன. அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் தொல்காப்பியம், திருக்குறள், சங்க இலக்கியங்கள் போன்ற நூல்கள் யாவும் தடை செய்யப்பட்டிருந்ததாகவும் அறியப்படுகிறது. அக்காலத்தில் எழுந்த சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற ஐம்பெருங்காப்பியங்கள், வளையாபதி, குண்டல கேசி போன்ற ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள், யாப்பருங்கலம் போன்ற இலக்கண நூல்கள், நாலடியார் போன்ற கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் யாவுமே சமய சார்பான நூல்களென்பது வெளிப்படையானது. அந்நூல்கள் அவற்றை இயற்றியவர்களின் சமய அடையாளங்களைத் தெளிவாகவே வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றன. இவற்றிற்கு மாறாகத் திருக்குறளிலுள்ள 1330 குறட்பாக்களில் ஒன்றாவது எந்த ஒரு சமயத்துக்கும் உரிய அடையாளத்தையோ, சொற்களையோ, குறியீடுகளையோ, கருத்துகளையோ வலியுறுத்திக் காட்டவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இனம், மதம், மொழி என்னும் வேறுபாடுகளற்று இயற்கையோடு ஒட்டி வாழ்ந்த பழந்தமிழ்க் குடிகளின் வாழ்வியல் மரபுகளைப் பிரதிபலிப்பனவாகத் தொல்காப்பியமும், திருக்குறளும். சங்க இலக்கியங்களும் திகழ்கின்றன.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டளவில்

உலக அரங்கில் எழிச்சி பெற்ற

சமயச் சார்பின்மை

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு

முன்பே தமிழர் வாழ்வியலோடு

கலந்துபோயிருந்தது என்பதற்குத்

திருவள்ளுவர் படைத்தளித்த

திருக்குறள்

ஒரு சிறந்த சான்றாகும்.

திருவள்ளுவரும் சமயமும்:

திருவள்ளுவர் ஒரு இறை மறுப்பாளரல்ல. இறை நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொதுவான வாழ்வியல் கருத்துகளையும் தத்துவங்களையும் எடுத்துரைத்தவர். அவர் கூறியுள்ள கருத்துகள் அனைத்து மதங்களின் கோட்பாடுகள் பலவற்றோடும் ஒத்துப் போகக்கூடியதாக இருப்பது உண்மையே. அதனால் ஒவ்வொரு மதத்தினரும் தத்தம் மத அடையாளத்தை அவருக்குச் சூட்ட நினைப்பதும், திருக்குறள் உலகப் புகழ்பெற்ற நூலாக இருப்பதால் அதற்குச் சொத்துரிமை கொண்டாட முனைவதும் வியப்பான தொன்றல்ல.

சமய நம்பிக்கை என்பது முற்றிலும் தனிப்பட்ட ஒரு விடயமாகும். ஒரு சமயத்தைச் சார்வது, அதன் மீது நம்பிக்கை வைப்பது அல்லது நம்பிக்கையற்று இருப்பதென்பதெல்லாம் ஒவ்வொருவரினதும் தனிப்பட்ட விடயமாகும். ஒரு சமயம் சார்ந்து அதன்மீது நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாலும் பிற சமயங்களையும் மதித்து நடப்பதைச் சமய நல்லிணக்கம் எனலாம். எந்தச் சமயத்தையும் சாராமல் அனைத்துச் சமயங்களையும் மதித்து நடப்பதே சமயச் சார்பின்மைக் கொள்கையாகும். சமயம் சார்ந்த நூல்கள் அவற்றிற்குரிய சமயக் கடவுளின் பெயரால் நல்லொழுக்கத்தைப் போதிப்பனவாக இருக்கின்றன. நல்லொழுக்கத்தைப் போதிக்கின்ற நீதி நூலாகத் திருக்குறள் காணப்பட்டாலும், அது இன, மத, மொழிச் சார்பின்மைக் கொள்கையோடு வாழ்வியல் ஒழுக்கங்களையும் நெறிமுறைகளையும் எடுத்துக் கூறுவதாக இருப்பதைக் காணலாம்.

சமுதாயத்தை ஒற்றுமைப் படுத்துவதற்குப் பதிலாகச் சீர்குலைக்கும் நடவடிக்கைகளாகவே காணப்படுகின்றன.

திருவள்ளுவர் காலச் சமயங்கள்:

திருவள்ளுவர் பிறந்த ஆண்டு கி.மு 31 என அறிஞர்களால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. திருவள்ளுவர் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம் போன்ற சமயங்கள் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இல்லாமல், கிறிஸ்துவம் ஆகிய மதங்கள் அவ

திருக்குறளில் முதலதிகாரமான பாயிரவியலாக அமைந்திருப்பது கடவுள் வாழ்த்து. கடவுள் வாழ்த்தாக உள்ள பத்துக் குறட்பாக்களும் இடைச்செருகல் என்ற ஒரு கருத்தும் சில அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு இல்லாமல் திருவள்ளுவர் தான் அவற்றை எழுதியிருந்தார் என்றாலும் அந்தப் பத்துக் குறட்பாக்களிலும் அல்லது வேறு எந்தக் குறட்பாவிலும் எந்த ஒரு சமயத்துக்குமுரிய கடவுளைக் குறித்து வெளிப்படையாகக் கூறாமல் பொதுவாகவே கருத்துகளைக் கூறியுள்ளார் என்பது நோக்கத் தக்கது. திருவள்ளுவர் நிச்சயமாக ஏதாவது ஒரு சமயத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்திருப்பார். ஆனாலும் தனது நூலைப் படைக்கும் போது இன, மத, மொழி, நாடு ஆகிய எதையும் சார்ந்ததாக இல்லாமல் உலகப் பொது நூலாகப் படைப்பதிலே அவர் கவனமாக இருந்திருக்கின்றார் என்பது புலனாகிறது.

எனினும் சமயவாதிகள் சில குறட்பாக்களிலுள்ள சில சொற்களுக்கான கருத்துகளைத் தாம்சார்ந்த சமய அடையாளங்களுக்குப் பொருந்துமாறு பொருள் கொண்டு, திருவள்ளுவர் தங்கள் சமயத்தவர் என்றும், திருக்குறளைத் தங்கள் சமயம் சார்ந்த நூலென்றும் நிறுவ முனைந்து திருக்குறளுக்கும், திருவள்ளுவருக்கும் தமது சமய அடையாளத்தைப் பூசுவதில் முனைப்புக் காட்டியுள்ளார்கள்.

கடவுள் வாழ்த்தில் உள்ள குறள்களில் கடவுளைக் குறிக்கும் பதங்களான, ஆதிபகவன், வாலறிவன், மலர்மிசை ஏகினான், வேண்டுகல் வேண்டாமை இலான், அறவாழி அந்தணன், போன்ற சொற்கள் சமணம், மற்றும் பௌத்த சமயத்தைச் சார்ந்த கடவுளை அல்லது பெரியோர்களைக் குறிப்பிடுவதாகவும், அச்சொற்கள் தங்கள் சமய நூல்களில் காணப்படுவதாகவும் கூறித் திருவள்ளுவரைச் சமணர் அல்லது பௌத்தர் என நிறுவ முற்பட்டனர். கௌத்தம் செனா எனும் ஒரு எழுத்தாளர் திருவள்ளுவர் ஒரு புத்த மதத் துறவி எனத் தமது நூலொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அவ்வாறே ஆதிபகவன் என்பது சிவபெருமானையும், வாலறிவன் என்பது திருமாலையும், மலர்மிசை ஏகினான் என்பது பிரம்மாவையும் எனத் தமது முப்பெரும் கடவுள்களையும் குறிப்பதாக இந்து சமயத்தவர் திருக்குறளைத் தமக்குரியதாகக் விழைந்தனர். சிவ வழிபாட்டை முதன்மையாகக் கொண்ட சைவ சமயத்தினர் கடவுள் வாழ்த்தில் இடம்பெற்றுள்ள வேண்டுகல் வேண்டாமை இலான், எண்குணத்தான் உள்ளிட்ட அத்தனை கருத்துகளும் சிவனைக் குறிப்பதாகவும் திருக்குறள் சைவ நூல் எனவும் உரிமை கொண்டாடினர். அதனை மறுத்து வைணவர்கள் கடவுள் வாழ்த்தில் இடம் பெற்றிருக்கும் அத்தனை கருத்துகளும் வைணவத்திலேயே இருக்கின்றன என வாதிட்டுத் தமக்கு உரிமை கொண்டாடினார்கள். இவ்வாறாகத் திருக்குறளைத் தமது சமய நூல் எனக் காட்டுவதற்காகப் பல நூல்களும் கட்டுரைகளும் அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டன. அதன் தொடர்ச்சியாக மிக அண்மையில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கிறிஸ்துவ மதகுரு ஒருவர் எழுதி வெளியிடப்பட்ட நூலொன்றில் திருவள்ளுவர் ஞானஸ்தானம் பெற்றுக் கிறிஸ்தவ வரான பின்புதான் திருக்குறளை எழுதினார் எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதாக வரும் செய்திகளையும் அறிகிறோம். அதேபோல அண்மையில் வேறொரு பிரிவினரால் திருவள்ளுவர் சிலைக்குப் பூணூல் சாத்திக் காவியுடை அணிவித்த செய்திகளும் நாமறிந்ததே,

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பதாக சமயங்கள் கூறி வைத்துள்ள நான்கு உறுதிப் பொருள்களின் அடிப்படையில் செல்லாமல் மனித வாழ்வியலோடு ஒட்டியதாக அறத்தின் வழியே சேர்த்த பொருளைக் கொண்டு இன்புற்ற இவ்வாழ்க்கை வாழ வழிகாட்டுவதாகவே அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என முப்பாலைத் தனித்தனியே திருவள்ளுவர் வகைப்படுத்தினார். சமயங்கள் கூறுகின்ற வீடு பற்றி அவர் தனியான அதிகாரம் இயற்றவில்லை. வைதிக மதத்தின் நால்வருணக் கோட்பாடுகளுக்கும்,

ஒருவரின் பிறப்பின் தன்மைக்கு ஊழ் வினையைக் காரணங் காட்டும் சமணம், பௌத்தம் போன்ற மதக் கொள்கைகளுக்கும் மாறாக, 'பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையால்' (குறட்பா 972) என்னும் குறட்பாவால் பிறப்பால் அனைவரும் ஒன்றே என்றும், ஒருவர் செய்யும் தொழில் வேறுபாட்டால் பெருமையோ சிறுமையோ இல்லை எனவும் சமூக சமத்துவத்தை வலியுறுத்தியவர் திருவள்ளுவர். 'மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர், கீழிருந்தும் கீழல்லார் கீழல் லவர்' (குறட்பா 973) என மேல்நிலையில் இருந்தாலும் மேன்மைப் பண்பு இல்லாதவர் மேலானவர் அல்லர். கீழ்நிலையில் இருந்தாலும் இழிகுணம் இல்லாதவர் கீழ்மக்கள் அல்லர் என்று மக்களைப் பண்பின் அடிப்படையில் பார்த்தவர் திருவள்ளுவர்.

சமய சார்பின்மைக்குச் சான்று:

திருக்குறள் சமய சார்பற்றது என்பதற்கு கடவுள் வாழ்த்திலுள்ள குறட்பாக்களின் கருத்துகளை முழுமையாகச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டாலே உணரமுடியும். இங்கே சில குறட்பாக்களைச் சான்றாகத் தருகிறேன்.

'அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு.' (குறட்பா 1) - அகர ஒலியே உலகிலுள்ள எல்லா எழுத்துகளுக்கும் முதலாக இருக்கிறது. அதேபோல உலகிலுள்ள உயிர்கள் அனைத்திற்கும் இறைவன் முதல்வனாக இருக்கிறான் என்பது இதன் பொருள். கதிரவனிலிருந்துதான் உலகமும் உயிர்களும் தோன்றியதென்பர். ஆதி பகவன் எனப் பகலவனாகிய கதிரவனை இறைவனாகக் குறிப்பிட்டு இயற்கையை வலியுறுத்தியுள்ளார் திருவள்ளுவர். பகலோன் என்பது பகலவனாகத் திரிபடைந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. பகவன் என்னும் சொல்லும் எந்த ஒரு சமயக் கடவுளையும் முன்நிறுத்தவில்லை என்பதையும் உணரவேண்டும்.

அடுத்து, 'கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றான் தொழாஅ ரெனின்.' (குறட்பா -2) - தூய அறிவு வடிவான இறைவனின் நன்மை பயக்கும் திருவடிகளைத் தொழாதவர், அவர் எவ்வளவுதான் கற்றிருந்தாலும் அவரது கல்வியினால் பயனெதுவும் இல்லை என்பது இதன் பொருள். இருள், ஐயம், மருள் ஆகிய மூன்றும் நீங்கிய இறைவனை வாலறிவன் எனப் பொதுவாகவே குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை எந்தச் சமயத்தின் கடவுளோடும் ஒப்பிட வேண்டியதில்லை.

'கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான் தானை வணங்காத் தலை.' (குறட்பா - 9) - எண்வகைக் குணங்களையுடைய இறைவன் திருவடிகளை வணங்காத தலையும், வாழ்த்தாத வாயும், அவன் புகழைக் கேட்காத செவியும் பயனற்றன என்பது கருத்து. எண்குணத்தான் என்பதற்கு எண்ணியபடி குணம் கொண்டவன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். 'நகையே, அழுகை, இழிவரல்' எனத் தொடங்கும் நூற்பாவில் (மெய்ப்பாட்டியல் நூற்பா 3) எட்டு வகையான மெய்ப்பாடுகள் பற்றி தொல்காப்பியம் எடுத்துக் கூறுகிறது. எட்டு வகையான மெய்ப்பாடுகளும் எட்டு வகையான குணங்களின் அடிப்படையாக எழுபவை. எட்டு மெய்ப்பாடுகளில் சிறப்புற்று விளங்குபவன் மனித நிலையிலிருந்து மேம்பட்ட இறைவனாவான். இச்சொல்லுக்குத் தவறான பொருள் கொண்டு ஒரு சமயத்தின் கடவுளைக் குறிப்பதாகச் சொல்வது பொருத்தமற்று.

'மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ்வார்.' (குறட்பா - 3) - மனமாகிய மலர்மீது சென்று இருப்பவனாகிய கடவுளின் சிறந்த திருவடிகளைச் தொழுபவர்கள் இப்புழியில் நீண்ட காலம் நல்வாழ்வு வாழ்வார் என்பது இதன் பொருள். இதனைத் தாமரை மலரில் அமர்ந்திருக்கும் அடையாளமாகத் தமது சமயக் கடவுளையே கூறியுள்ளார் எனக் கொள்வது பொருத்தமற்றது.

தாய்விடு இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.
விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.

E-mail: info@thaiveedu.com

Fax: 1-416-849-0594

Tel: 1-416-857-6406

றது. சொற்சுருக்கமும் பொருட்செறிவும் கொண்டு குறட்பாக்களையாத்த திருவள்ளுவர் ஒரு சமயம் சார்ந்த கடவுளைக் குறிக்க விரும்பியிருந்தால் மறைமுகமாகக் கூறாமல் எங்கோ ஒரு இடத்திலாவது வெளிப்படையாகவே குறிப்பிட்டுப் பாடியிருப்பாரல்லவா?

‘வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.’ (குறட்பா - 50) - உலகில் வாழ வேண்டிய அற நெறியில் நின்று வாழ்கின்றவன் வானில் வாழ்வதாகச் சொல்லப்படும் தெய்வத்துக்கு இணையாக வைத்து மதிக்கப்படுவான் என்பது இதன் பொருள். கண் முன்னே நாம் காணுகின்ற இந்த உலக வாழ்வில் நல்ல வழிகளைப் பின்பற்றி வாழ்வோமானால் மேல் உலகம் என்னும் வீடு பேற்றில் எத்தகைய சிறப்பும், பேரின்பமும் கிடைக்கும் என எண்ணுகிறோமோ அவையனைத்தும் இவ் வுலகிலேயே கிடைக்கப்பெறும் என்பதை இக்குறள் எடுத்து விளக்குகிறது. உலக வாழ்கை துன்பம் நிறைந்தது, பொய்யானது, நிலையற்றது என்னும் எல்லாச் சமயக் கருத்துகளுக்கும் மாறுபட்ட கருத்தாகத் திருவள்ளுவரின் இக்கூற்று அமைந்திருப்பது நோக்கத்தக்கது.

சமயச் சார்பின்மைக் கொள்கை:

உலகிலே பெரும்பான்மையான நாடுகளில் அரசுகள் சமயங்களின் ஆதிக்கத்தின் பிடியில் இருந்தன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிலப் பிரபுத்துவ அரசுகள் அகற்றப்பட்டு முதலாளித்துவ அரசுகள் ஏற்படத் தொடங்கிய காலங்களில் சமயங்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து அரசுகளை மீட்கவேண்டும் என்னும் கொள்கை வலுப் பெற்றது. சமயச் சார்பின்மையைக் குறிக்கும் Secularism என்னும் ஆங்கில வார்த்தையை ஜோர்ஜ் ஜேக்கப் ஹோலியோக் என்னும் ஆங்கிலேய எழுத்தாளர் 1851ல் முதன்முதலாகப் பயன்படுத்தினார். சமயச் சார்பின்மை சமூக, அரசியல், பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிவதாக அமைந்தது. அறிவியல், தொழில்நுட்பத்

துறைகளில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டபொழுது மேற்கு நாடுகளிலும் கிழக்கு நாடுகளிலும் சமயச் சார்பின்மைக் கொள்கை வலுப் பெறத் தொடங்கியது. பல்வேறு நாடுகளில் இது அரசியல் கொள்கையாகவும் இருக்கிறது. எனினும் பல இசுலாமிய நாடுகளும், இலங்கை போன்ற சில நாடுகளும் சமய சார்பின்மைக் கொள்கையை நடைமுறையில் கொள்ளவில்லை.

பொதுச் செயற்பாடுகளில் சமயத்தைத் திணிப்பதையோ புகுத்துவதையோ சமய சார்பின்மை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டளவில் உலக அரசங்கில் எழிச்சி பெற்ற சமயச் சார்பின்மை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர் வாழ்வியலோடு கலந்து போயிருந்தது என்பதற்குத் திருவள்ளுவர் படைத்தளித்த திருக்குறள் ஒரு சிறந்த சான்றாகும். இத்தகைய சிறந்த விழுமியங்களுக்குச் சொந்தமான இனம் தமிழினம் என்பது பெருமை தருகிறது. தற்காலத்திலும் கூட அரசியலிலும் பொது வாழ்விலும் சமயச் சார்பின்மைப் போக்கினைத் தமிழர் சமூகம் பெரிதும் பின்பற்றி வருகிறது. சமயச் சார்பின்மைக்கு வேட்டு வைத்துத் தமிழ் இனத்தைச் சாதியாலும் மதத்தாலும் பிளவுபட வைக்கின்ற செயலாகத்தான் திருவள்ளுவரை ஒரு சமயச் சார்பாளராகக் காட்டுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் இவ்வாறான செயற்பாடுகள், தன்னை ஒரு சமயம் சார்ந்தவராக அடையாளப் படுத்தாது உலகப் பொதுமறையைத் தந்த திருவள்ளுவரைக் கொச்சைப்படுத்தி இழிவு செய்வதாகவே அமையும் என்பதையும் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். எனவே இவ்வாறான செயல்களை தமிழர் சமுதாயமும் தமிழறிஞர்களும் தடுத்து நிறுத்திக் களைந்தெறிய வேண்டியது இன்றியமையாதது.

shanmugarajah@thaiveedu.com

வீடு வியாபாரம் காணி வாங்க விற்க அழையுங்கள்! BUY & SELL HOMES, BUSINESSES, LAND & MORE!

REAL ESTATE HALL OF FAMER
PAT PUSHPAKANTHAN
FULL-TIME BROKER | 20 YEARS OF EXPERIENCE

- ❖ FREE BUY & SELL DEALS*
- ❖ FREE STAGING*
- ❖ FREE HOME MARKET ANALYSIS
- ❖ NEW CONDO VVIP PRIORITY ACCESS
- ❖ FREE HOME INSPECTION*
- ❖ FREE HOME SELLING SERVICES*
- ❖ FREE INVESTMENT STRATEGIES CONSULTING*

RESIDENTIAL & COMMERCIAL RENTAL SERVICES & PROPERTY MANAGEMENT SERVICES AVAILABLE •

COMMITMENT | RELIABILITY | PROFESSIONALISM

CENTURY 21 Century21 Affiliate Realty Inc.
111 Morland Cres, Aurora, ON OFF: 416-290-1200

The dependable realtor you've been looking for.

Each office is individually owned and operated. * conditions apply. Not intended to solicit clients those are under contract.

416-894-1187

WWW.PATPUSH.COM

nhome2025@gmail.com

தொன்மையைத் தேடி ஆதித் தமிழர் திணை வழிக் குடிகள் 13 - செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ்

பகுதி - II

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், பாடல் பாடும் புலவனுக்காக வகுக்கப்பட்ட 'கவிதை மரபாகும்'. தொல்காப்பியப் பொருளதிகார நூற்பாக்களையே முன்னிறுத்தி அந் 'நூற்பாக்களில் பயின்று வரும்' கவிதை மரபுகளிலிருந்து, அக்காலச் சமூகம், அரசு உருவாக்கத்தின் அடிப்படை, வளர்ச்சி, அரசு விரிவாக்கம் முதலாய தகவல்களை, பிரித்தெடுத்து 'ஆதித் தமிழர், திணைவழிக் குடிகள்' என்பதை நிறுவுவது இவ்வாய்வின் கருதுகோளாகும்.

இதுவரை:

இயல் ஒன்றில் - தொல்காப்பியர் வழி திணை என்றால் என்ன? திணைவழியிலான தமிழ்நாடு, ஐந்திணைகளில் பயின்று வந்த பாடல் மரபு முதலியவற்றைக் கண்டோம்.

இயல் இரண்டில் - தொல்காப்பியம் கூறும் முதல், கரு, உரி பற்றிய விரிவாக்கம். அகத்திணை மரபும் புறத்திணை மரபும் பேசப்பட்டது.

இவ்வியல் - தமிழ் நாட்டில் தொல்காப்பியத்தின் அடிப்படையில் அரசு உருவாக்கம், விரிவாக்கம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை ஆய்வதற்கு முன்பாக தொல்காப்பிய காலத்திற்கு முன் தமிழ் நாட்டின் சமூகம் எவ்வாறு இருந்தது? அரசு, அல்லது அரசை நோக்கிப் பயணிக்கும் குழுத் தலைமை இருந்ததா? இருந்திருப்பின் அதன் நிலைப்பாடு யாது? போன்ற வினாக்களுக்கு விடை காணவேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது.

பழைய கற்கால மக்கள் வாழ்க்கை முறை:

கற்காலம் என்று இன்று நம்மால் பேசப்படும் மிகப் பழமையான காலத்தை 3 பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர்.

- பழைய கற்காலம்
- இடைக் கற்காலம்
- புதிய கற்காலம்

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் பழைய கற்கால மனிதர்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இவை பெரும்பாலும் நீர் நிலைகளுக்கு அருகாமையிலேயே இருந்திருக்கின்றன. இது பற்றி விரிப்பின் பெருகும். தமிழகத்தில் பழைய கற்கால மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான தடயங்கள் சென்னைக்கு அருகிலுள்ள கோர்த்தலை ஆற்றுப் பகுதியில், அத்திரம்பாக்கம் என்னும் பகுதியில் கிடைத்துள்ளன. பழைய கற்கால மக்கள் குவார்ட்சைட் எனப்படும் கரடு முரடான கற்களை வேட்டையாடுவதற்குப் பயன்படுத்தினர். இங்கு பழைய கற்கால மக்களின் கைக்

கோடாலி போன்ற கல்லாயுதங்களும் கல்லாயுதங்கள் செய்யும் தொழிற்கூடங்களும் இருந்ததற்கான தடயங்கள் அகழ்வாய்விலும் களவாய்விலும் கிடைத்திருக்கின்றன. வட ஆர்க்காடு, தருமபுரி, பெரம்பலூர் பகுதிகளில் பழைய கற்காலக் கருவிகள் கிடைத்துள்ளன. (முனைவர் தி. சுப்பிரமணியன், தமிழகத் தொல்லியலும் வரலாறும், தகடுர்ப் பகுதி).

பழைய கற்காலம் சுமார் கி.மு. பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் வரை நீடித்ததாகவும், பழைய கற்கால மக்கள் தாம் வாழ்ந்த குகைகளில் யானை, கரடி, மான் போன்ற மிருகங்களின் ஓவியங்களைத் தீட்டினார்கள் என்றும், அவர்கள் சிறு சிறு குழுக்களாக இயங்கியிருக்கிறார்கள் என்றும் அறியப்படுகிறது. இடைக் கற்காலத்தின் தொடக்கத்துடன் பழைய கற்காலம் முடிவுக்கு வருகிறது.

நுண் கற்கால அல்லது

கடைக்கற்கால மக்கள் வாழ்க்கை முறை:

பழைய கற்காலத்தைத் தொடர்ந்து நுண்கற்காலக் கருவிகள் எனப்படும் கடைக்கற்காலக் கருவிகள் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றன என்பது ஆய்வாளர்கள் கருத்து. இக்காலப் பகுதியில் பெரிய கல் ஆயுதங்களிலிருந்து தமது தேவைக்கேற்ப சிறிய கல்லாயுதங்கள் செய்யப் பழகியிருக்கிறார்கள். இக்கருவிகள் முதலில் திருநெல்வேலி மாவட்டப்பகுதிகளில் 'தேரிகள்' எனப்படும் மணல் திட்டையிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டன. இத்தேரிகளின் உள்ளிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற கருவிகள், இம்மணல் மேடுகளில் ஏற்பட்ட வேதியல் மாற்றத்தால் செந்நிறமாக மாறியுள்ளன. இக்கருவிகளைப் பயன்படுத்திய மக்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் கடல் நீர் மட்டம் தாழ்ந்த நிலத்தை விட்டு நகர்ந்து சென்றிருக்கிறது. இத்தகைய கடல் தாழ்வு சுமார் கி.மு. 4000ல் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகின்றது. மெய்ஞானபுரம், காட்டாம்புளியூர், சாயல்புரம், குளத்தூர் போன்ற 15க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் இருந்து நுண் கற்காலக் கருவிகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

புதிய கற்கால மக்கள் வாழ்க்கை முறை:

நுண் கற்காலத்தின் வளர்ச்சி புதிய கற்காலம். தொல்பழங்காலத்தில் புதிய கற்காலம் ஒரு திருப்புமுனைக் காலமாகக் கருதப்படுகிறது. இக்காலத்தில் தான் விவசாயத்திற்கு வித்திடப்பட்டது. மனிதன் உணவு சேகரிப்பிலிருந்து உணவு உற்பத்திக்கு மாறியதால் சமூக அமைப்பில் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழத் தொடங்கின. தமிழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல அகழ்வாய்வுகளின் விளைவாகத் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில் புதிய கற்கால மனிதரின் வாழ்விடங்களும் கல்லாயுதங்கள் செய்யும் தொழிற்பட்டறைகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள பையம்பள்ளி

என்னுமிடத்தில் புதிய கற்கால மக்களின் எச்சங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு அகழ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. புதிய கற்கால மக்களின் பண்பாட்டில் இரு கால கட்டங்களைச் சார்ந்த பண்பாட்டுக் கூறுகள் காணப்பட்டன.

- சாம்பல் நிற மட்கலங்களும் மெருகூட்டப்பட்ட சாம்பல் நிற மட்கலங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தானியங்களை அரைக்கவும் இடிக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்ட கற்கருவிகள் கண்டுக்கப்பட்டுள்ளன.

இவர்கள் குழி வீடுகளில் வாழ்ந்துள்ளனர். இவற்றுட் சில குச்சிக்குழி வீடுகளாகும். இக்குச்சி வீடுகளின் மேற்பகுதியில் கூரைகள் இருந்திருக்க வாய்ப்புண்டு என்பது தெளிவாகிறது. இவ்வீடுகள் நிலத்தில் பல்வேறு அளவுகளிலும் வட்டம், நீண்ட வட்டம் ஆகிய அமைப்புக்களிலும் இருந்தன.

- பண்பாட்டுக் காலத்தில் மக்கள், சிவப்பு மட்கலங்களையும், சாம்பல் மட்கலங்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். கல்லாயுதங்கள் இரு பக்கங்களிலும் பயன்படும் விதத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. இக்கால மட்கலங்களில் பெரும்பாலானவை கையால் செய்யப்பட்டவை. சில சக்கரத்தால் செய்யப்பட்டவை. விளிம்பு தடித்தும் அடிப்பாகம் வட்டமாகவும் காணப்படுகின்றன. மட்கலங்களின் கழுத்துப் பகுதிக்குக் கீழ் அலங்கார வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன.

இரண்டாவது பண்பாட்டுக் காலத்தில் குழிவீடுகளிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்து தரைக்கு மேல் வீடுகளை உருவாக்கும் நிலை உருவாகியது. இந்தக் குடிசைகள் குழிகளின் மேல் பகுதியில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. வீடுகளின் தரையின் மேல் கற்களைக் கொண்டு பாவி அதன் மேல் களிமண் மற்றும் சாம்பல் போன்றவைகளைக் கொண்டு மெழுகியுள்ளனர். கால்நடைகளான பசு, ஆடு, மாள், பன்றி, காட்டுப்பூனை போன்றவற்றை வளர்ப்பு விலங்குகளாகவும் உணவாகவும் பயன்படுத்தினர். கொள்ளு, வரகு போன்ற புன்செய் பயிர்கள் பயிரிடப்பட்டதற்கான தடயங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வடிப்படையில் புதிய கற்காலம் கி.மு. 1800 என்று கூறப்பட்டது. ஆனால் தகடுரின் மற்றப் பகுதிகளை ஆய்வு செய்த பி. நரசிம்மையா அவர்கள் இக்காலங்களை முதற்காலம், இரண்டாம் காலம் என வரையறுத்து இவற்றை முறையே...,

முதலாம் காலம் - கி.மு. 2800 - கி.மு. 2200 என்றும், இரண்டாம் காலம் - கி.மு. 2200 - கி.மு. 1800 என்றும் கால வரையறைப்படுத்தியுள்ளார். (முனைவர் தி. சுப்பிரமணியன், தமிழகத் தொல்லியலும் வரலாறும், தகடுர்ப் பகுதி).

புதிய கற்கால மக்களின் கல்லாயுதங்கள் தருமபுரி, வட ஆர்க்காடு ஆகிய பகுதிகளில் அதிக அளவில் கிடைக்கின்றன. கால்நடைகளை வளர்க்க முற்பட்ட இக்காலத்தில் மட்கலங்களைச் செய்யும் தொழிலையும் தெரிந்திருந்தனர். மயிலாடும்பாறையின் அருகிலுள்ள சாணாரப்பன் மலையின் மேற்பகுதியில் சில பாறைக் குகைகள் இயற்கையாக அமைந்துள்ளன. இவைகளில் விளக்கு வச்சபாறை என்ற இடத்திலுள்ள குகையில் அகழ்வாய்வு செய்யப்பட்டது. இக்குகையின் அருகில் பாறைக் கீறல்கள் காணப்படுகின்றன. இங்குள்ள 'நெகுல்சனை' என்ற பெரிய பாறையின் கீழ்ப் பகுதியில் தொல் பழங்கால ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. முதலில் செங்காவியாலும் தொடர்ந்து அதன்மேல் வெள்ளை வண்ணத்தாலும் காணப்படுகின்றன. சிவப்புநிற ஓவியங்கள் புதிய கற்கால ஓவியங்களாக இருக்க வாய்ப்புகள் உள்ளன. மாள், ஆடு, பசு, மனிதன், வேல், கத்தி, சண்டைக் காட்சிகள் ஆகியன ஓவியங்களாகக் காணப்படுகின்றன. சாணாரப்பன் மலைக்கும் மயிலாடும் பாறைக்கும் இடையில் எப்பொழுதும் தண்ணீர் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். தாளப்பள்ளம் என்ற சிற்றோடை ஒன்றும் உள்ளது. இச்சிற்றோடையை மையமாகக் கொண்டு இங்கு குடியமைப்புக்கள் அமைந்துள்ளன என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

இவ் ஓவியங்கள் பற்றி இவற்றை ஆய்வு செய்த அரசு அருங்

காட்சியகக் காப்பாட்சியர் கோவிந்தராஜ் கூறியது,

செங்காவி ஓவியங்கள் சுமார் 4 ஆயிரம் ஆண்டுகளும், வெண் சாந்து ஓவியங்கள் சுமார் 2 ஆயிரம் ஆண்டுகளும் பழமையானவையாகும். வீட்டினுள் மனிதர் நிற்பது போன்றும், அவ்வீட்டின்

கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம் மயிலாடும்பாறையில் 4 ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த பாறை ஓவியங்கள்.

முன்னால் குதிரை, ஓட்டகம் போன்ற விலங்குகள் இருப்பது போன்றும் 3 ஓவியங்கள் உள்ளன.

ஆண், பெண் உறவுக்காட்சியும் ஓவியமாய் வரைந்துள்ளார்கள். 6 பேர் குழுவாக சண்டையிடுவது போல் காட்டப்பட்டுள்ளது. சில வேட்டைக் காட்சிகளும், போர்க் காட்சிகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் ஒரு மனித உருவமும், ஒரு விலங்கின் உருவமும், மயில் திரும்பிப் பார்ப்பது போன்ற தலைப்பகுதியும் காணப்படுகிறது. மனிதர், விலங்குகளோடு இங்கு பல குறியீடுகளும் காணப்படுகின்றன. இவ்வோவியங்கள் அனைத்தும் சிறிய அளவில் கோட்டுருவமாக வரையப்பட்டுள்ளன.

பெரும்பாலான புதிய கற்கால மக்களின் வாழ்விடங்கள் மலையடிவாரத்திலுள்ள உயரமான இடங்களில் அமைந்துள்ளன. புதிய கற்கால மக்களைத் தொடர்ந்து பெருங்கற்கால மக்களும், அவர்களைத் தொடர்ந்து வரலாற்றுக் காலத்தின் முற்கால மக்களும் வாழ்ந்ததற்கான தடயங்கள் இங்கு செய்யப்பட்ட அகழ்வாய்விலிருந்தும் மேற்பரப்பாய்விலிருந்தும் கிடைக்கின்றன. பல இடங்களில் புதிய கற்காலக் கல்லாயுதங்களுடன் நுண்கற்காலக் கருவிகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக மயிலாடும்பாறை, தொகரப்பள்ளி, முள்ளிக்காடு, தைலமலை போன்ற இடங்களைக் கூறலாம்.

பெரும்பாலான இடங்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று மலைகளுக்கு இடைப்பட்ட பள்ளத்தாக்கில் இக்கால மக்களின் குடியமைப்புக்கள் அமைந்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆற்றங்கரைகளிலும் சமவெளிப் பகுதிகளிலும் புதிய கற்கால மக்களின் வாழ்விடங்கள் காணப்படவில்லை. தகடுர்ப் பகுதியில் கோடரிகள், வாய்ச்சி, உளி, ஆப்புகள், கிழிப்பான்கள், கல்கத்திகள், கல்துடுப்புப் போன்ற கற்கருவிகள், அம்மிக்குழவி, திரிகை வகைகளைச் சார்ந்த கல்லாயுதங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

பெருங்கற்படைக் காலம்:

அரசு உருவாக்கம்:

புதிய கற்கால வாழ்க்கை முறையின் ஒருபடி வளர்ச்சியே பெருங்கற்படைக் காலமாகும். பெருங்கற்படைக் காலம் தமிழகத்தில் கி.மு.1000 முதல் கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டு வரை நின்ற நிலைத்திருக்கிறது. ஆதியில் இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் வழக்கமும் நடுகல் நாட்டி வழிபடும் வழக்கமும் பிற்காலத்துத் திராவி

டக் கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பதில் பெரும் பங்கு கொண்டிருக்கின்றன. இறந்தவர்கள் ரூபகமாகப் பெரும் கற்களைக் கொண்டு நடுகல் நாட்டியமையாலேயே இக்காலம் பெருங்கற்படைக் காலம் என்று அழைக்கப்பட்டது.

புதுச்சேரி பல்கலைக்கழகத்தின் அகழ்வாய்வுத் துறையின் பேராசிரியரும் தலைவருமான முனைவர் க. ராஜன் அவர்கள் தமது 'தொல்லியல் நோக்கில் சங்ககாலம்' என்னும் நூலில் கீழ்க் கண்டவாறு கூறுகிறார்:

'திணை மரபுகளின் அடிப்படையில் வளமான பகுதியான மருத நிலப்பகுதியிலேயே முதன் முதலில் அரசு உருவாகியிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை முன்மொழிகின்றனர். இது உழவுத் தொழிலைப் பெரிதும் நம்பி அதன் மூலம் ஏற்பட்ட உபரி உற்பத்திப் பெருக்கத்தை மனத்தில் கொண்டு இந்நிலைப்பாட்டினை இவ்வாய்வாளர்கள் எடுத்திருக்க வேண்டும். வளமான பகுதிகளிலேயே அரசு உருவாகியிருக்க முடியும் என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் எழுந்த ஒரு முடிவு இது எனலாம்.

ஆனால், அண்மைக்கால ஆய்வுகள் இம்முடிவுகளை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க வகையில் அமையவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, முல்லையும் பாலையும்தாங்கி நிற்கின்ற கொங்கு நாட்டுப் பகுதி சேர அரசு உருவாக்கத்திற்குப் பெரும் பங்கு புரிந்துள்ளது. இம்முல்லை நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் இங்கு கிடைக்கின்ற இரும்புக் கனிமத்தையும் மணிக் கற்களையும் பயன்படுத்தித் தமது தொழில்நுட்பத் திறனால் மிகச் சிறந்த எஃகுக் கருவிகளையும் மணிகளையும் உருவாக்கி மேலை நாடுகளுக்குக் குறிப்பாக ரோம நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்துள்ளனர். வெளிநாட்டு வணிகத்தின் மூலம் பெற்ற வருவாய் இவர்களது வாழ்க்கை மேம்பாட்டிற்கும் சமூகக் கட்டமைப்பிற்கும் அரசு உருவாக்கத்திற்கும் அடிகோலியது. இந்தியாவில் கிடைத்த ரோம நாணயங்களைக் கணக்கில் எடுத்தால் கொங்குப் பகுதியிலேயே அதிகமான நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. இத்தகைய நாணயங்கள் வளமான மருத நிலப் பகுதியில் கிடைக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே நீர் வளம் மிக்க வளமான பகுதியில் மட்டுமே அரசு உருவாக்கம் முதல்முதலில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை மீண்டும் ஆய்விற்கு உட்படுத்த வேண்டியுள்ளது.'

பேரா. இராஜனின் கருத்துப்படி 'அரசு உருவாக்கம் மருத நிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும்' என்னும் கருத்து மீளாய்வுக்கு உரியது. இதன் அடிப்படையில் சங்க கால உருவாக்கம் பற்றி சில கருத்துக்கள்:

- ▶ சங்ககால அரசு உருவாக்கம் சங்க இலக்கியங்களின் அடிப்படையிலேயே பெரும்பாலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.
- ▶ சங்க இலக்கியத்தைக் கால நிரல்படப் பகுத்து ஆய்வு செய்தல் இடர்ப்பாடுகள் உள்ளன. பாடல்கள் உருவான காலம், தொகுக்கப்பட்ட காலம், தொகுக்கப்பட்ட முறை, தொகுக்கப்பட்ட காலப் பின்னணி முதலிய காரணங்களால் இவ்விலக்கியம் அக் காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர் சமுதாயத்தை முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, கடந்த 10 ஆண்டுகளில் எண்ணற்ற கிரேக்க, ரோம நாணயங்களும் பாண்டிய, சேர மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களும் முத்திரை நாணயங்களும் தமிழகத்தில் கிடைத்துள்ளன. ஆனால் இவை பற்றிய குறிப்புக்கள் சங்க இலக்கியங்களில் கிடைக்கவில்லை.
- ▶ தமிழகத்தில் விளங்கிய தமிழ்ப் பிராமி வரிவடிவத்தைப் பற்றியும் அவை பாறைக் குகைகளில், நாணயங்களில், பாறை ஓடுகளில், மோதிரங்களில் எழுதப்பட்ட தன்மை பற்றியும் பெரிதும் இலக்கியங்களில் பேசப்படவில்லை.
- ▶ தமிழகத்தில் சமணர்களுக்குக் கொடையாக அளிக்கப்பட்ட பாறைக் குகைகளில் காலத்தால் முந்தைய தமிழ்ப் பிராமி கல்வெட்டுகள் ஏராளமாகக் கிடைத்த போதிலும் அவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படாதது வியப்புட்படுவதுடன் அதன் தன்மையையும் பறைசாற்றுவையாக உள்ளன.

▶ தமிழர் கடல் கடந்து சென்று மேலை நாட்டுடன் கொண்டவணிக உறவுகளை வெளிப்படுத்துவனவான ஆதாரங்களைச் சங்க இலக்கியங்கள் கொண்டிருக்கவில்லை. யவனர் தவிர்ந்த வேறு எவரையும் பற்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் கூறவில்லை. கீழ்க்காணும் ஆதாரங்கள் புதியனவாகக் கிடைத்த முதன்மைச் சான்றுகளில் குறிப்பிடத்தக்கவையாம்.

- ▶ அண்மையில் எகிப்து நாட்டின் செங்கடல் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள ரோமநாட்டுத் துறைமுகமான குவாசிர்-அல்காதிம், பெரனிகே ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த தமிழ்ப் பிராமி வரிவடிவத்தில் தமிழ்ப் பெயர் பொறிக்கப் பெற்ற பாறை ஓடுகள்.
- ▶ தாய்லாந்து நாட்டில் கிளாங்தோம் என்ற இடத்தில் கிடைத்த உரைகல்.
- ▶ மத்தியதரைக் கடற்கரைப் பகுதியில் நைல் நதி முகத்துவாரத்தில் அமைந்துள்ள அலெக்ஸாண்டரியா துறைமுகத்தில் வாழ்ந்த ஒரு வணிகனுக்கும் மேலைக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள சேர நாட்டுத் துறைமுகமான முசிரியில் வாழ்ந்த ஒரு வணிகனுக்கும் இடையே நடைபெற்ற வணிக ஒப்பந்தம்.

சங்க இலக்கியங்கள் சமகாலத்தய தமிழ்ச் சமூகம் பற்றிய ஏராளமான தரவுகளை அளித்துள்ள போதிலும் அக்காலச் சமூகத்தின் பன்முகத்தை முழுமையாக வெளிக்காட்டவில்லை அல்லது தாங்கி நிற்கவில்லை. அதற்கான காரணமாக, சங்க இலக்கியத்தைத் தொகுத்தவர்கள், அவர்கள் வாழ்ந்த காலச் சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பாக அச்சமுகத்திற்குத் தேவையெனக் கருதியவற்றைத் தொகுத்துப் பிறவற்றை ஒதுக்கி இருக்கக்கூடும் என்று கூறலாம்.

இக்குறைபாட்டினை இலக்கியவியலார், மொழியியலார், நாணயவியலார், கல்வெட்டியலார், அறிவியலார் போன்ற பல்துறை அறிஞர்களை ஒருங்கிணைப்புச் செய்வதன் மூலமே சரிசெய்ய இயலும் என்கிறார் ராஜன்.

பெருங்கற்படைக் காலமும் தொல்காப்பியமும்:

சங்ககாலம் வீரயுகத்தின் பிற்காலம் என்பது அறிஞர் கருத்து. காதலையும் வீரத்தையும் போற்றி வளர்த்த காலம் அது. சங்க கால அரசியல் வரலாறு ஓரளவுக்குப் பேசக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆனால் சங்க கால அரசியல் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்கள் பற்றிய அறிவு மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது. சங்க காலத்தையும் தொல்காப்பியர் காலத்தையும் ஒன்றாக்கி ஆராயும் முறையே பெருமளவுக்கு நிலவி வருகிறது. ஆனால் தொல்காப்பியர் கால அரசியல் தனியாக ஆராயப்படவேண்டியதொன்றாகும்.

பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள் நடுகற்களாக மாறியதை 4 வளர்ச்சி நிலைகளில் பார்க்கிறார் முனைவர் ராஜன்.

- ▶ முதல் நிலைப் பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள்.
- ▶ இரண்டாம் நிலைப் பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள்.
- ▶ மூன்றாம் நிலைப் பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள்.
- ▶ நான்காம் நிலைப் பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள்.

இவை பற்றி விரிவாக ஆராய்வதற்கு முன்பாக, சங்க காலம் என்பது கி.மு. முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகாலம் என்று பொதுப்படையாகக் கூறப்பட்ட போதும் சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத் தொகை, பத்துப் பாட்டு இலக்கியங்களின் காலம் பற்றிய எதுவுமே கருத்து முதலில் பதிவு செய்யப்படுகிறது.

- பல்வேறு காலப்பகுதிகளில் பல்வேறு புலவர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்களின் தொகுதியாகிய எட்டுத் தொகை, பத்துப் பாட்டு இலக்கியங்களை கி.மு.முதல் 3 நூற்றாண்டுகளுக்குள் அடக்கி விட முடியாத ஒரு நிலை நிலவுகிறது.
- எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு பாடல்கள் கி.மு. 10ம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 1ம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் பாடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
- தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முற்பட்ட காலம் முதலாக நீண்ட காலப்பகுதியைப் பிரதிபலிக்கும் பண்பாட்டைத் தாங்கி நிற்கும்

சங்கப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றையும், அவ்வப் பாடல்கள் கூறும் பண்பாட்டின் அடிப்படையில், அகழாய்வு, வெளிநாட்டார் குறிப்புக்கள், நாணயம் முதலாய பிற தரவுச் சான்றுகளின் துணைகொண்டு காண விளைவது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

- பல்வேறு காலப் பகுதியில் பாடப்பட்ட சங்கப் பாடல்கள் பல்வேறு காலப்பகுதியின் பண்பாட்டை ஆய்வதில் முக்கிய பங்கு பெறுகின்றன.

முதல் நிலைப் பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள்:

இறந்த வீரர்கள் 'பதுக்கை' எனப்படும் கற்குவியல்களால் மூடப்படுகின்றனர். பதுக்கு என்பதற்குக் கற்குவியல் என்று விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது. (சங்க இலக்கியப் பொருட் களஞ்சியம் (தொகுதி 4), தமிழ் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர்) இது இறந்தவர்களின் உடலை அடக்கம் செய்வதற்கான கல்லால் அமைக்கப்பட்ட சிறிய பெட்டி போன்ற அமைப்பைக் கொண்டது. முறையாக அளவுக்கு வெட்டி எடுக்கப்பட்ட கற்பலகைகளைப் பயன்படுத்தி இக்கற்பதுக்கைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

'வெண்ணுனை அம்பின் விசை இட வீழ்ந்தோர் எண்ணு வரம்பு அறியா உவல் இடு பதுக்கை'

- அகநானூறு 109

என்றும்

'வில்லிட வீழ்ந்தோர் பதுக்கை'

- அகநானூறு 157

என்றும், இப் பாடற் பகுதிகள் இறந்த வீரர்களுக்குப் பதுக்கை எழுப்பப்பட்டதையே குறிக்கின்றன என்பது தெளிவு. இந்த அகநானூற்றுப் பாடல் பகுதிகள் சங்க காலத்துத் தொகை இலக்கியத்துள் வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் இவை சங்க காலத்திற்கு முன்னைய வழக்கைக் குறிக்கின்றன. இப்பாடற் பகுதியில் நடுகல் பற்றிப் பேசப்படவில்லை. எனவே, இவை நடுகற் காலத்திற்கு முன்னைய பெருங்கற்படைப் பண்பாட்டின் அங்கமான கற்பதுக்கைகளையே குறிக்கின்றன என்று கொள்ளலாம். நிலத்திற்கு அடியில் எழுப்பப்பட்ட ஏராளமான கற்பதுக்கைகள் அகழாய்வுகளின் மூலம் வெளிக் கொணரப்பட்டுள்ளன. இவை முதல் நிலைப் பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள் ஆகும்.

தமிழ் நாடு, தாண்டிக்குடி - கற்பதுக்கை

இவ்வாறு பல வடிவங்களிலான பதுக்கைகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள் காலம் கி.மு. 10ம் நூற்றாண்டளவில் என்னும் தொல்லியலாளர் முடிவுடன் ஒத்து, இம்முதலாம் நிலையின் காலம் ஏறக்குறைய கி.மு. 10ம் நூற்றாண்டு அல்லது அதற்கு சிறிது முன்னையது, அதாவது பெருங்கற்படைக் காலமும் வரலாற்றுக் காலமும் இணைகின்ற காலப்பகுதிக்கு உரியதாகக் கொள்ளக் கிடக்கிறது.

தொல்காப்பியர் காலம் கி.மு. 711 என்பது இன்று அறிஞர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியர், நடுகல் அமைத்து வழிபடும் மரபை வெட்சித் திணைக்குரிய ஒரு துறையாக, நீண்ட சடங்காகவே இலக்கணம் வகுத்திருக்கிறார். இது நடுகல் வழிபாட்டின் வளர்ச்சி பெற்ற நிலையைக் காட்டுகிறது. இதுவே பிற்காலத்தில் கோவில் வழிபாட்டு முறையின் ஆரம்பப் புள்ளியாக அமைந்ததாகக் கொள்ளலாம். சிலப்பதிகாரம் வஞ்சிக் காண்டத்தில் கண்ணகிக்கு கல் எடுத்தது கூறப்படுகிறது. வீரனுக்கு நடுகல் நாட்டிய முறை சிலப்பதிகார காலத்தில் மருவி, செயற்கரிய செயல் புரிவாருக்குக் கல் நாட்டும் முறையாக மாறியிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

'காட்சி, கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல் சீர்த்தகு மரபில் கல்லொடு புணர் ...'

- தொல். புறத். நூ, 5

போரில் சாதனை புரிந்து உயிர்நீத்த வீரனுக்கு, அவன் பெயர், வீரம், சாதனை முதலியவற்றைக் கல்லில் பொறித்தல் பொருட்டு பொருத்தமான கல்லைத் தேடிக் கண்டு, கழுவிச் சுத்தம் செய்து, உரிய மரபு முறைப்படி சிறப்புச் செய்து வழிபடுவதற்காக அக் கல்லை நாட்டுவதை நடுகல் என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

இரண்டாம் நிலைப் பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள்

இரண்டாம் நிலையில் கற்பதுக்கைகளைச் சுற்றி நெடுங்கற்கள் நடப்பட்டன. முதலாம் நிலைப் பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள் அம் பால் இறந்தவர்களுக்கு எழுப்பப்பட்டவை.

'நல்அமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர் பெயரும் பீடும் எழுதி, அதர்தொறும் பீலி சூட்டிய பிறங்கு நிலை நடுகல் .... நிரை கண்டன்ன உவல் இடு பதுக்கை ஆள்உகு பறந்தலை'

- அகநானூறு 67

இந்தப் பாடலில், வெட்சியார் கொண்டு சென்ற ஆநிரைகளை மீட

தமிழ் நாடு, தாண்டிக்குடி, இரட்டைப் கற்பதுக்கைகள்

கச் சென்று நடந்த போரில் இறந்த கரந்தை வீரர்களுக்கு அவர்களின் பெயரும் பெருமையும் எழுதி(வரைந்து) நடப்பட்ட நடுகற்கள், மயிற்பீலி சூட்டப்பெற்றும் கிடுகுப் பலகை வைக்கப் பெற்றும் காட்சியளிக்கும் நிலையையும், வழியெங்கும் இறந்தவர் உடல்களைத் தழைகளால் மூடிய கற்பதுக்கைகள் பற்றியும் பேசப்படுகிறது.

இங்கு கற்பதுக்கைகளுடன் நெடும் கற்களும் நாட்டப்பட்டமையாகிய இரண்டாம் நிலை குறிப்பிடப்படுகிறது. அத்துடன் வெட்சிப் போர் பற்றிப் பேசப்படுகிறது.

இவற்றில் பெயரும் பீடும் எழுதி, பெயர் பொறித்து என்னும் சொற்றொடர்கள், வீரனின் உருவத்தை வண்ணமாகத் தீட்டப்பட்டதையும் பொறிக்கப்பட்டதையும் குறிப்பனவே தவிர எழுத்து வரிவ

டிவத்தைக் குறிப்பிடவில்லை.

‘பரலுடை மருங்கின் பதுக்கை சேர்த்தி,
மரல் வகுந்து தொடுத்த செம் பூங் கண்ணியொடு,
அணி மயில் பீலி சூட்டி, பெயர் பொறித்து,
இனி நட்டனரே, கல்லும் கன்றொடு
கறவை தந்து பகைவர் ஓட்டிய
நெடுந்தகை கழிந்தமை அறியாது’

- புறநானூறு 264

மூன்றாம் நிலைப் பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள்

இந்நிலையில் பதுக்கைகளைத் தவிர்த்து நெடுங்கல்லை மட்டும் எழுப்பினர்.

‘ஏறுடை இனநிரை பெயர, பெயராது
செறிசுரை வெள்வேல் மழுவர்த் தாங்கிய
தறுகணாளர் நல்இசை நிறுமார்
பிடிமடிந் தன்ன குறும்பொறை மருங்கின்
நட்ட போலும் நடாஅ நெடுங்கல்
அகலிடம் குயின்ற பல்பெயர் மண்ணி’

- அகநானூறு 269

ஆநிரை மீட்பில் மடிந்த வீரர்களுக்கு குன்றுகளுக்கு அருகில் நடுகல் போல் இயற்கையாகவே நிற்கும் ஒரு கல்லில் இறந்த வீரர்களது வடிவங்களைச் செதுக்கினர் என்று கூறப்படுகிறது. இங்கு இறந்த வீரர்களது வடிவம் செதுக்கப்பட்டது கூறப்படுகிறது.

நான்காம் நிலைப் பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள்:

நான்காம் நிலையில் நெடுங்கற்கள் நடுகற்களாகிய நிலை அறியப்படுகிறது.

இருபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட சங்கப் புலவர்கள் நடுகல் குறித்துப் பல்வேறு செய்திகளைத் தந்துள்ளனர். தமிழகத்தில் கிடைத்த நடுகற்கள் பெரும்பாலும் வட்டெழுத்து வரிவடிவத்திலேயே காணப்

படுகின்றன. இவை சங்க காலத்தைச் சார்ந்த நடுகற்களாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. காரணம் சங்க கால ஊர்களான கொற்கை, மாங்குடி, உறையூர், அரிக்கமேடு, கரூர், கொடுமணல், அழகன்குளம் போன்ற இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுகளில் கிடைத்த பாணை ஓடுகளிலும் சமணத் துறவிகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட கற்குகைகளில் காணப்படுகின்ற பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியன், சேரமன்னன் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன், அதியமான் ஆகியோரின் கல்வெட்டுக்களிலும், பாண்டியன் பெருவழுதி, சேர மன்னர்கள் மாக்கோதை, கொல்லிப் பொறை வெளியிட்ட காசுகளிலும் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்து வரி வடிவமே காணப்படுகிறது. எனவே, சங்க காலத்தில் தமிழகத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த வரிவடிவம் தமிழ்ப் பிராமி தான் என்பதில் எவ்வித ஐயப்படும் இல்லை.

கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டளவிலேயே வட்டெழுத்து முழுமையான வடிவம் பெற்றது. எனவே வட்டெழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட நடுகற்களை கி.பி. 5-6ம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் எடுத்துச் செல்ல இயலாது. மேலும் இதுவரை வட்டெழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட நடுகற்கள் எவற்றிலும் சங்க மன்னர்கள் பற்றிய குறிப்பு ஏதும் கிடைக்கவில்லை. சங்ககால ஊர்களில் கிடைத்த தமிழ் பிராமி எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட பாணை ஓடுகளில் காணப்படும் பெயர்களும் கல்வெட்டுக்கள், காசுகளில் கிடைக்கின்ற ஆட்பெயர்களும், சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்ற பெயர்களாக இருக்கும் பொழுது வட்டெழுத்து நடுகற்களில் காணப்படும் பெயர்கள் பிற்காலத்தைச் சார்ந்தவையாக உள்ளன.

பெருங்கற்படைச் சின்னங்கள், தொல்காப்பியம், அகழாய்வு - இவற்றிற்கிடையே உள்ள தொடர்பு மிகவும் சுவையான ஆய்வாக அமையும்.

அடுத்த இதழில் முதுமக்கள் தாழி பற்றி விரிவாக ஆராயப்படும்.

தொடரும்.

selvanayaki.s@thaiivedu.com

OUR FREE SERVICES

WHY? REALTOR KATHIR

For Home Owners

- ✓ Home Staging
- ✓ Newspaper & Flyer Advertisement
- ✓ High Resolution Picture & Virtual Tour
- ✓ Four Page Colour Feature Sheets
- ✓ Weekends Open House
- ✓ Guaranteed Weekly Feedback
- ✓ Social Media Marketing
- ✓ Full MLS Listing Service
- ✓ Sale Sign & Direction Signs
- ✓ Market Evaluation
- ✓ Radio & Web Tool Advertisement
- ✓ Professional & Friendly Service

LOW Commission

- ✓ Over 10 yrs Experience Realtor
- ✓ Multi Award Winner Since 2006
- ✓ Excellent Negotiation Skill
- ✓ Quick Sale with Low Commission
- ✓ Professional & Friendly Services
- ✓ Home Sellers' Programme
- ✓ Home Buyers' Programme
- ✓ Mortgage Brokers, Lawyers, Inspector Team.
- ✓ Getting Low Rate Mortgage

SELL WITH KATHIR & GET MAX. PRICE

Buy with Kathir & Get Dream Home

HomeLife/Future Realty Inc.,
Brokerage *Independently Owned and Operated
O: (905)201-9977 F: (905)201-9229
205-7 Eastvale Dr., Markham, Ont, L3S 4N8

Kathir Kathirgamanathan B.A.,
Real Estate Broker
Dir: 416-230-6462

தமிழியல் ஆய்வுகள் - வரலாறும் வளர்ச்சியும்

22

- நா. சுப்பிரமணியன்

பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்களின் 'முன் வரலாற்றுக்காலத் தமிழ்நாடு' (2020) பற்றிய பார்வையின் நிறைவுப்பகுதி.

இத்தொடரிலே 14 முதல் 21 வரையான எட்டுக் கட்டுரைகளில் 'தமிழரின் சமூக - பண்பாட்டு வரலாற்றின் தொடக்ககாலம்சார் ஆய்வுச் செயற்பாடுகள்' என்ற பொருண்மை சார்ந்து தொடர்ச்சியாக நோக்கி வந்துள்ளோம். 'தமிழரின் சமூக - பண்பாட்டு வரலாற்றின் தொடக்ககாலம்' எனப் படுவது குறிப்பாக ஏறத்தாள கி.பி. 300ம் ஆண்டைப் பின்னெல்லையாகக் கொண்ட வரலாற்றுக் கட்டமாகும். இக்காலகட்டத்தை, 'சங்ககாலம்' எனக்குறிப்பிடுவது பொதுவழக்கு. இதனை வரலாற்றாய்வாளர்கள் 'தமிழ்நாட்டின் முன் வரலாற்றுக் காலம்' எனவும் வழங்கி வருகின்றனர் என்பதும் நாமறிந்த செய்தியேயாகும். இக்காலகட்டத்தின் வரலாற்று இயங்கு நிலை பற்றிய ஆய்வுச் சிந்தனைகளையே கடந்த எட்டுக் கட்டுரைகளில் விரிவாக நோக்கி வந்துள்ளோம். தமிழகத்தின் சமூக - பண்பாட்டு உருவாக்கம் சார்ந்த பல்வேறு விடயங்களை நுனித்து நோக்கும் முயற்சிகளாக அமைந்துள்ள மேற்படி ஆய்வு முயற்சிகளின் சாராம்சங்களைத் தொகுத்து நோக்கி, அவை பற்றிய மதிப்பீடுகளைச் சுருக்கமாக முன்வைக்கும் முயற்சியாகவே இக்கட்டுரை அமைகிறது.

மேற்கூட்டியவாறான கடந்த எட்டுக்கட்டுரைகளையும் தொகுத்து நோக்கும் முயற்சியிலே முதற் கவனத்துக்கு வரும் அம்சம் அவற்றுள் முதல் நான்கு கட்டுரைகளில் கவனத்தைப்பெற்ற ஆய்வுகளுக்கும் பின்னைய நான்கு கட்டுரைகளில் நோக்கப்பட்ட ஆய்வுகளுக்கும் இடையிலான முக்கிய வேறுபாடுகள் ஆகும். முதல் நான்கு கட்டுரைகளில் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் குறிப்பாகப் பேராசிரியர்கள் கோ. கேசவன், கா. சுப்பிரமணியன், பெ. மாதையன், கே. பழனிவேலு முதலியோரின் எழுத்துகள் பொதுவாக இலக்கிய - இலக்கணச் சான்றுகளையே முதன்மைத் தரவுகளாகக் கொண்ட நுண்ணாய்வுகளாகும். பின்னைய நான்கு கட்டுரைகள் பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்களின் தொகுப்பிலும் பதிப்பிலும் வெளியானதாகிய 'முன் வரலாற்றுக்காலத் தமிழ்நாடு' என்ற குறித்த ஒரு நூலில் பதிவான கட்டுரைகள் பற்றியவை என்பதறிவோம். இக்கட்டுரைகளுட் பலவும் இலக்கிய - இலக்கணத் தரவுகள் என்பதற்கு அப்பால் தொல்லியல் சான்றுகளிலும் குறிப்பாகக் கல்வெட்டுகள், மட்பாண்டக் கீறல்கள் மற்றும் நாணயங்கள் முதலியவற்றிலும் கூடக் கவனத்தைச் செலுத்தியவையாகும். இது மேற்படி இருவகை ஆய்வுகளுக்குமிடையிலான ஒரு முக்கிய வேறுபாடாகும்.

மேற்குறித்த இருவகை ஆய்வு முயற்சிகள் தொடர்பாக நமது பொதுவான பார்வைக்குவரும் மேலும் இரு வேறுபாடுகளையும் இங்கு முதலில் குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. அவற்றுள் முதலாவது வேறுபாடானது அவற்றின் பார்வைப் பரப்பு தொடர்பானதாகும். கோ. கேசவன் முதலியோருடைய ஆய்வுகள் தமிழ்நாட்டை மட்டும் குவிமையப்படுத்தி நோக்கியவையாகும். இந்திரபாலாவின் தொகுப்பிலிடம்பெற்ற ஆய்வுகள் எழுத்துகள் முன்னையவற்றைப்போல தமிழ்நாட்டை ஒரு தனி நிலப்பகுதியாகக் குவிமையப்படுத்தி நோக்கமுற்பட்டவையல்ல. மாறாக, இவற்றுள் ஒரு பகுதிக்கட்டுரைகள் அனைத்திந்திய குறிப்பாகத் தென்னிந்திய இந்தியத் தீபகற்ப மண்ணினதும் தென்னாசியச் சூழலினதும் பின்புலத்தில் தமிழக வரலாற்றை அடையாளங்காண முற்பட்டவையு

மாகும்.

இரண்டாவது வேறுபாடு எனத்தெரிவது, ஆய்வியல் அணுகுமுறை சார்ந்ததாகும். கேசவன் முதலிய முதலாவது வகைசார் ஆய்வாளர்களின் அணுகுமுறைகளின் பொதுவான பண்பு எனச் சுட்டக்கூடியது அவர்களுடைய 'கோட்பாட்டுச் சார்புநிலைகள்' ஆகும். அவர்கள், குறிப்பாகச் சமூகவிஞ்ஞானத் துறைகள் சார்ந்தவையான சமூகவியல் மற்றும் மானுடவியல் முதலானவைசார்ந்த கோட்பாடுகளை முன்னிறுத்தி, அவை தரும் ஒளியில் முன்வரலாற்றுக்காலத் தமிழகத்தின் சமூக உருவாக்கம் மற்றும் பண்பாட்டு இயங்குநிலைகள் ஆகியவற்றை அடையாளங்காண முயன்றோராவர். இவர்களுள் பலரும் மார்க்ஸியம் என்ற தத்துவம் சார்ந்து இயங்கியவர்கள் என்பதும் இங்கு நமது கவனத்துக்குரியதாகிறது. ஆனால் இரண்டாவது வகையினர் மேற்கூட்டியவாறான கோட்பாடுகளை முன்னிறுத்தி நோக்க முற்பட்டவர்களல்ல என்பதும் 'வரலாற்றுத் தரவுகளின் 'வன்மை - மென்மை'களை மட்டுமே நுனித்து நோக்க முற்பட்டவர்கள்' என்பதுமே இங்கு ஒப்புநோக்கிலே நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய செய்திகளாகும்.

மேற்கூட்டியவாறான அடிப்படையான வேறுபாட்டம்சங்களைக் கருத்தில் இருத்தியே இவ்விருவகையினரின் ஆய்வுகளின் சாராம்சங்களை நாம் தொகுத்து நோக்கவேண்டும்.

முதலாவது வகையினரின் ஆய்வுகளின் நோக்குகளும் சாராம்சங்களும்:

மேற்படி முதல்வகையினரின் அதாவது பேராசிரியர்கள் கோ. கேசவன், கா. சுப்பிரமணியன், பெ. மாதையன் முதலியோரின் நோக்கம் என்றவகையில் நமது கவனத்துக்குவரும் அம்சம் 'சங்கப்பாடல்கள் பிரதிபலிக்கும் சமூக - பண்பாட்டுச் சூழல் பற்றிய வரைபடமொன்றை சமூக விஞ்ஞான அணுகுமுறைகளின் ஊடாகக் கோடிட்டுக் காட்டவேண்டும்' என்பதேயாகும். அதாவது 'தமிழரின் தொன்மையான சமூக உருவாக்க நிலைகளையும் பண்பாட்டு இயங்குநிலைகளையும் பாடற் சான்றுகளை மையப்படுத்தி வரலாற்று முறைப்படி புரிந்துகொள்ளவேண்டும்' என்பதான ஆர்வமே அவர்களை வழிநடத்தியது. அவ்வாறான முயற்சிக்கு மார்க்ஸியம் சார்ந்த சமூகவியல் மற்றும் மானுடவியல் முதலிய பண்பாட்டியற் பார்வைகள் அவர்களுக்குத் துணை நின்றன. இவ்வாறு இவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் குறிப்பாக 'இனக்குழு நிலை முதல் அரசுருவாக்கம் வரை' என்பதான உலகப் பொதுவான வரலாற்றியக்க முறையைத் தமிழகத்தில் இனங்கண்டு காட்டும் முயற்சிகளாக அமைந்தவையாகும்.

மனிதசமூகமானது அதன் வரலாற்றின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் பல்வேறு இனக்குழுக்களாக இயங்கிவந்ததென்பதும் பலநூறு ஆண்டு கால இயங்குநிலைகளின் பின்னரே அது தனித்தனியான பண்பாட்டு அடையாளங்களைக் கொண்ட சமூகங்களாக வடிவமைதிகளை எய்தியதென்பதுமே உலகப் பொதுவான மனிதசமூக வரலாறுகள் தரும் செய்தியாகும். இவ்வாறான வரலாற்று இயங்குநிலையின் ஒரு முக்கிய கட்டத்திலேயே 'அரசுகள்' எனப்படும்

‘அதிகார - நிருவாக மையங்கள்’ உருவாகி நிலைத்தன என்பதையும் மேற்படி மனிதசமூக வரலாறுகள் தெளிவாகவே உணர்த்தி நிற்கின்றன.

இவ்வாறான வரலாற்று இயங்குநிலைகளைச் சுட்டிநிற்கும் அடையாளக் குறியாகவே மேலே நாம் நோக்கியதான, ‘இனக்குழுநிலை முதல் அரசருவாக்கம் வரை’ என்ற தொடர் அமைந்துள்ளது.

1979ல் வெளிவந்ததான கோ. கேசவன் அவர்களின் மண்ணும் மனித உறவுகளும் என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பின் ‘போரும் புதுமையும்’, ‘புலவரும் புரவலரும்’ ஆகிய கட்டுரைகளிலும் 1982ல் வெளிவந்ததான பேராசிரியர் முனைவர் கா. சுப்பிரமணியன் அவர்களது சங்ககாலச் சமுதாயம் என்ற நூலிலமைந்த கட்டுரைகளும் இப்பார்வைத் தளத்தில் உருவானவையேயாகும். கா. சுப்பிரமணியன் அவர்களது சங்ககாலச் சமுதாயம் நூலில் இடம்பெற்றதான ‘சங்க இலக்கியத்தில் இனக்குழு வாழ்க்கை’ என்ற முதலாவது கட்டுரையானது ‘சங்க காலமானது வரலாற்றிலே பெரும் சமூக மாற்றம் நிகழ்ந்த காலம்’ என்பதான முற்கோளை முன்னிறுத்தி எழுதப்பட்டது என்பதை முன்னரே (இத்தொடரின் 15வது கட்டுரையில்) நோக்கியுள்ளோம். 2004ல் வெளிவந்ததான பெ. மாதையன்

களாகத் திகழ்ந்திருக்கக்கூடிய சமூச்சுமுழல்கள் பற்றியும் நிலவி வந்த ‘பெருமித உணர்வு நிலை’யில் ஏற்படத்தொடங்கிய மாற்றமாகும். சங்க இலக்கியப் பரப்பைச் ‘சான்றோரிலக்கியம்’ எனவும் அதாவது ‘பண்பாட்டுணர்வுகளில் சிறந்தோங்கியிருந்த புலவர்களின் படைப்புகள்’ எனவும் அது புலப்படுத்தி நிற்கும் சமூகமானது ‘பண்பாட்டு நிலைகளில் மேலோங்கியதாக இருந்தது’ எனவும் கருதுவதான எண்ணப்பாங்குகளே இங்கு ‘பெருமித உணர்வு நிலைகள்’ எனப்பட்டன. 1960கள் வரையான தமிழாய்வுச் சூழலில் இவ்வாறான எண்ணப்பாங்குகளே மேலோங்கியிருந்தன.

இவ்வாறான எண்ணப்பாங்குகளின் பொருந்தாமையைச் சுட்டியுணர்த்தி, சங்ககால பண்பாட்டுச் சூழலின் உண்மைநிலையை அடையாளங் காட்ட முற்பட்ட வகையிலேயே கைலாசபதி முதலியோர் தமிழியலில் பெருமாற்றமொன்றை ஏற்படுத்திய முக்கிய முன்னோடிகளாகின்றனர். ‘சங்க இலக்கியம் காட்டும் சமூகமானது நாகரிக நிலைகளில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்த ஒன்றல்ல’ என்பதையும் மாறாக, அச்சமூகமானது, ‘வளர்ச்சியின் ஆரம்பக் கட்டத்திலிருந்த ஒன்றே’ என்பதையும் அவர்கள் அழுத்தமாகவே எடுத்துரைத்திருந்தனர்.

கைலாசபதியவர்கள் சங்கஇலக்கியம் அடையாளப்படுத்தும் சமுதாயத்தை ‘நாகரிக உலகின் நுழை வாயிலிலே நிற்கும் சமுதாயம்’ என ‘நாகரிகமாகச்’ சுட்டியிருந்தார். இக்குறிப்பு அவருடைய பழந் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும் (1966) என்ற நூலிலே உள்ள ‘அழிவும் ஆக்கமும்’ என்ற கட்டுரையிலே இடம்பெற்றதாகும் (ப.27). வானமாமலையவர்கள் சங்ககாலத்தை, ‘வேட்டையாடும் இனக்குழு வாழ்க்கையும், ஆடு மாடு மேய்க்கும் இனக்குழு வாழ்க்கையும் அழிந்து தனிச்சொத்துரிமையும் அரசும் தேன்றிய வரலாற்றுக் காலம்’ ஆகக் கண்டவர்.(பார்க்க: ‘பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் பொருள் முதல்வாதக் கருத்துக்கள்’ ஆராய்சி மலர்:2-இதழ்:1-1970- ப.14)). பேராசிரியர் கா. சித்தம்பியவர்கள் ‘சமச்சீரற்ற வளர்ச்சி’ என்பதான சமூகவியல்சார் கருத்தாக்கத்தைத் துணைக் கொண்டு சங்ககாலத் திணைமரபு பற்றி நோக்கமுற்பட்டவர். ‘திணைக் கோட்பாட்டின் சமூக அடிப்படைகள்’, ஆராய்ச்சி ஆய்விதழ் 3:2: பக் 337-352)

இவையெல்லாம் நாம் முன்னரே இத்தொடரின் 15, 16ம் கட்டுரைகளில் விரிவாக நோக்கப்பட்ட விடயங்களேயாம்.

மேற்சுட்டியவாறாக தமிழரின் பண்டைய சமுதாய வரலாறு தொடர்பாகவும் அக்கால இலக்கிய உருவாக்கச் சூழல் தொடர்பாகவும் 1960-களின் பிற்பகுதியிலும் 70களின் தொடக்கத்திலும் கைலாசபதி வானமாமலை மற்றும் சிவத்தம்பி முதலியவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட பார்வைகள் மற்றும் அணுகுமுறைகள் ஆகியவற்றின் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிகளாகவே மேற்சுட்டிய கோ. கேசவன், கா. சுப்பிரமணியன், பெ. மாதையன் முதலிய ஆய்வாளர்களின் ‘இனக் குழுநிலை முதல் அரசருவாக்கம் வரை’ என்ற பார்வைத் தளம் சார் ஆய்வுச் செயற்பாடுகள் திகழ்கின்றன என்பதையே தமிழியல் வரலாறு உணர்த்தி நிற்கின்றது.

இவர்களின் இவ்வாறான செயற்பாடுகளின் மூலம் ஆய்வுநிலையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி தொடர்பான பல செய்திகள் இவைதொடர்பான முன்னைய கட்டுரைப்பகுதிகளில் விரிவாகவே நோக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் சாராம்சங்கள் என்றவகையில் முக்கியமான இரு விடயங்கள் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவமுடையன. அவற்றுள் ஒன்று, ‘சங்கத்தொகை நூல்களின் பாடல்களை அவற்றின் பொருண்மை மற்றும் அவை பிரதிபலிக்கும் பண்பாட்டம்சங்கள் ஆகியவற்றைக் கருத்துள் கொண்டு கால அடிப்படையில் முற்காலத்தவை மற்றும் பிற்காலத்தவை என அடையாளப்படுத்தும் முறைமை ஆழம்பெறத் தொடங்கியமை’ யாகும்.

இரண்டாவதாக இங்கு சுட்டத்தக்கது, ‘சங்ககாலத் தமிழகத்தின் பல்வேறு நிலப்பகுதிகளிலும் அவ்வச்சுமுழல்களுக்கு ஏற்றவகையில் ஆட்சித்தலைமைகள் உருவாகியிருந்த நிலைமைகளை அடையாளங்காட்டிய முறைமை’ ஆகும்.

இவை தொடர்பான விளக்கங்கள்:

சங்கத்தொகை நூல்களான குறுந்தொகை, புறநானூறு, அகநானூறு முதலியவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்

அவர்களின் சங்ககால இனக்குழுச் சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும் என்ற ஆக்கத்தின் தலைப்பே. அவ்வாக்கமானது மேற்சுட்டிய ‘இனக்குழுநிலை முதல் அரசருவாக்கம் வரை’ என்ற பார்வைத் தளத்தின் வெளிப்பாடு என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றமை வெளிப்படல.

இவர்களின் இவ்வாறான வரலாற்றுப்பார்வைக்கான சூழல்சார் பின்புலம் என்ற வகையில் இங்கு நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டிய விடயம் தமிழியலின் வரலாற்றிலே 1960களில் நிகழ்த்தொடங்கிய ‘பெரு மாற்ற’மேயாகும். அக்காலப் பகுதியில் பேராசிரியர்கள் க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி மற்றும் டாக்டர் நா. வானமாமலை முதலியவர்கள் சமூக விஞ்ஞானத் துறைகளின் துணையுடன் மேற்கொண்ட ஆய்வுச் செயற்பாடுகளே மேற்படி பெருமாற்றத்தைத் தோற்றுவித்தன. இச்செயற்பாடுகள் பற்றி ஏற்கெனவே இத்தொடரின் முன்னைய கட்டுரைகள் சிலவற்றில் விரிவாகவே நோக்கியுள்ளோம். எனவே இங்கு அம்மாற்றம் தொடர்பான சில சுருக்கக் குறிப்புகள் மட்டுமே முன்வைக்கப்படவுள்ளன.

மேற்படி கைலாசபதி, வானமாமலை முதலியோர் 1960களில் நிகழ்த்தத் தொடங்கிய பெருமாற்றத்தின் முக்கியமான விளைவுகளிலொன்று, சங்கஇலக்கியம் தொடர்பாகவும் அதற்குப் பின்புலங்

கள் 'ஒரே காலத்தன அல்ல' என்பதும் அவை 'பல்வேறு காலங்களில் பாடப்பட்டுப் பின்னைய காலப்பகுதிகளில் தொகுக்கப்பட்டன' என்பதுமான கருத்துகள் அந்நூல்கள் அச்சேறிய காலங்கள் முதலே தமிழ் ஆய்வுலகில் பொதுவாக நிலவிவந்தவையே. ஆயினும் குறித்த ஒரு சங்கத்தொகைநூலை எடுத்து அதன் பாடல்களை அவற்றின் பொருண்மை அடிப்படையில் நுனித்து நோக்கி காலவரிசைப்படுத்தும் ஆய்வுமுயற்சிகள் 1970கள் வரை மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கோ. கேசவன் அவர்களுடைய மண்ணும் மனித உறவுகளும்(1970) என்ற தொகுதியிலிடம் பெற்ற 'போரும் புதுமையும்' என்ற கட்டுரையே இவ்வாறான ஆய்வுச் செயற்பாட்டிற்கான முன்னோடி முயற்சியாக எமது கவனத்துக்கு வந்துள்ளது.

அவர் இக்கட்டுரையிலே புறநானூறு என்ற தொகைநூலின் பாடல்களுள் குறித்த ஒரு தொகையானவற்றை பழம்பாடல்கள் எனவும் இன்னொரு தொகையானவற்றைப் பிற்காலப்பாடல்கள் எனவும் வேறுபடுத்திக் காட்டும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளார். புறநானூறுத் தொகுப்பின் 2 முதல் 85 வரையிலுள்ள பாடல்களும் பின்னர் 196 - 225 வரையான பாடல்களும் மூவேந்தர்களான சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களைப் பாடுபவை. 87 முதல் 181 வரையான பாடல்களில் குறுநில மன்னர்கள் பாடப்பட்டுள்ளனர். 368 முதல் 400 வரையான பகுதியில் மூவேந்தர்கள் குறுநிலமன்னர்கள் ஆகிய இருசாரார் பற்றிய பாடல்களும் கலந்து இடம்பெற்றுள்ளன. 269 - 358 வரையான எண்களுள்ள பாடல்கள் ஏனைய பாடல்களிலிருந்து சற்று விலகிக் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு தனது அவதானிப்பை முன்வைத்துள்ள கேசவன் அவர்கள் மேலே இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட 269 - 358 வரையான பாடல்கள் பழைய பாடல்களாக இருக்கலாம் எனவும் ஊகிக்கிறார்.

இவ்வாறான பழைய பாடல்கள் என ஊகிக்கப்படுபவை புலப்படுத்தி நிற்கும் சமூக நிலைகளுக்கும் அரசுநிலை தோன்றிவிட்ட காலப்பாடல்கள் - அதாவது மூவேந்தரைப் பாடும் பாடல்கள் காட்டும் சமூகநிலைகளுக்கும் இடையிலான விடயங்களை ஒப்பிட்டு நோக்குவதனுடாக இனக்குழு நிலை முதல் அரசருவாக்க நிலை வரையான பண்பாட்டு வரலாற்றின் இயங்குநிலையை அவர் அடையாளங் காட்ட முற்பட்டுள்ளார். 'இனக்குழுநிலை நிலவியபோது வழக்கிலிருந்த சில பண்பாட்டுக்கூறுகள் சொத்துடைமை உருவான சூழல்களில் மாற்றமடையத் தொடங்கிவிடுகின்றன' என்பதான கோட்பாட்டுநிலைசார் பார்வையுடன் இவருடைய இக்கட்டுரை கட்டமைதி பெற்றுள்ளது.

இனக் குழுநிலைசார்ந்ததான கூட்டுச்சமுதாய வாழ்வில் உறவுகளுக்குள் உரிமைசார் மோதல்கள் நிகழ்வதற்கான தேவைகள் ஏற்படுவதில்லை. எனவே புறநானூறு தொகுப்பின் பழம்பாடல்கள் என ஊகிக்கப்படுபவற்றுள் அவ்வாறான சான்றுகள் இல்லை எனக் குறிப்பிடுகிறார், பேராசிரியர் கோ. கேசவன். சொத்துரிமைச்சமுதாயம் உருவாகிவிட்ட காலப்பகுதியிலேயே அந்த உடைமைகளைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் உறவுகளுக்குள்ளும் போர்கள் நிகழவேண்டிய தேவைகளும் ஏற்படுவது பொதுவான சமுதாய வரலாற்று நியதியேயாம். புறநானூறு தொகுப்பின் மூவேந்தர் தொடர்பான பாடல்களின் இவ்வாறான உறவுகள்சார் மோதல்கள் பற்றிய செய்திகள் உள்ளமையையும் அவர் நமது கவனத்துக்கு முன்வைக்கிறார். இவ்வாறான இவருடைய எடுத்துரைப்புகள் சங்கப்பாடல்களின் சமூகப் பின்புலங்களைத் தெளிந்துகொள்ள விழைவோருக்கு மிகுபயன் தருவனவாக அமைந்துள்ளன. இவருடைய இவ்வெடுத்துரைப்புகள்பற்றி இத்தொடரின் 15வது கட்டுரையில் விரிவாகவே நோக்கியுள்ளோம். எனவே இதுதொடர்பிலான மேலதிக விளக்கங்கள் இங்கு தவிர்க்கப்படுகின்றன.

'சங்ககாலத் தமிழகத்தின் பல்வேறு நிலப்பகுதிகளிலும் அவ்வச்சூழல்களுக்கு ஏற்றவகையில் ஆட்சித்தலைமைகள் உருவாகியிருந்தன என்பதை வரலாற்று முறைப்படி வரிசைப்படுத்தி எடுத்துரைத்த வகையில் பேராசிரியர் பெ. மாதையன் அவர்களது சங்ககால இனக்குழுச் சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும் என்ற நூல் முக்கியமானதாகிறது. 'சீறார் மன்னர்', 'முதுகுடி மன்னர்', 'குறுநில மன்னர்', 'வேந்தர்' என்பதாக அவருடைய வரிசைப்படுத்தல் அமைந்துள்ளது. இந்நூல்வகைத் தலைமைகள் பற்றிய விளக்கத்திலே அவற்றுக்குப் பின்புலங்களாகத் திகழ்ந்திருந்த பொருளியல் அம்சங்கள் பற்றியும் எடுத்துரைத்துவந்த மாதையனவர்கள் அவ்

வச்சூழல்களுக்கு ஏற்பவே அக்காலப் பகுதியில் பல்வேறு போர்முறைகள் மற்றும் இலக்கியப் பொருண்மைகள் ஆகியனவும் அமைந்திருந்தன என்பதையும் சுட்டி விபரித்துள்ளார். குறிப்பாக, தமிழின் புறத்திணைப் பாடல்மரபுகள் தொடர்பாக தொல்காப்பியத்தின் புறத்திணையிலின் நூற்பாக்கள் தரும் தரவுகளை மையப்படுத்தியனவாக இந்த விளக்கங்கள் அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறாக இந்நூலில் மாதையனவர்கள் காட்சிப்படுத்தியுள்ள விடயப்பரப்பானது சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் தமிழர் சமூகத்தின் பன்முக இயங்குநிலைகளுக்கு மிகநெருக்கமாக எம்மை இட்டுச்சென்றுள்ளது என்பது வெளிப்படை. குறிப்பாக அக்காலத் தமிழகப் புவிச்சூழல்களையும் வாழ்வியல் இயங்குநிலைகளையும் இந்நூலில் நாம் மிகநெருக்கமாக நின்று தரிசிக்கின்றோம். ஏற்கெனவே க. கைலாசபதி, நா. வானமாமலை முதலியோரால் மார்க்ஸிய சமூகவியல் நோக்கினூடாகத் தொடக்கி வைக்கப்பட்டு கோ. கேசவன், கா. சுப்பிரமணியன் முதலியோரால் சீரான முறையில் தொடரப்பட்டதான 'சங்ககாலச் சமூகத்தின் வரலாற்று இயங்குநிலை' என்ற ஆய்வுப் பொருளானது பேராசிரியர் பெ. மாதையனவர்களுடைய இந்நூலாக்கத்தின் ஊடாக ஒரு 'வரைபடக் காட்சியாக' வடிவெய்தியுள்ளது என்பதே எனது கணிப்பாகும்.

மேற்கூட்டிய முதல்வகையான ஆய்வுகளில் அடுத்து இங்கு கவனத்துள் கொள்ளக்கூடிய ஒரு முக்கிய வளர்ச்சி அம்சம் சங்கப்பாடல்களின் உருவாக்கநிலை தொடர்பானதாகும். அத்தொடர்பில் நிலவிவந்த விவாதத்துக்குரிய விடயமொன்று ஒரு முடிவுக்கு வந்துள்ளமையே இங்கு வளர்ச்சி எனப்பட்டது. 'சங்கப் பாடல்கள் வாய்மொழிப் பாடல்களாக உருவானவையா? அல்லது அம்மரபின் தொடர்ச்சியான எழுத்து மரபின் ஆக்கங்களா?' என்பதே அந்த விவாத விடயமாகும். இவ்விவாதத்துக்கு நிறைவானதொரு விடையைத்தரும் வகையில் அமைந்த முக்கிய ஆக்கமாக அமைந்தது பேராசிரியர் கே. பழனிவேலு அவர்களின் 'சங்க இலக்கியம் - பாட்டு மரபும் எழுத்து மரபும்'(2010) என்ற நூல். இந்நூல் பற்றி இத்தொடரின் 17வது கட்டுரையில் விரிவாகவே நோக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு அதன் சாராம்சம் மட்டுமே கவனத்துக்கு இட்டுவரப்படவுள்ளது.

மேற்படி விவாத அம்சத்தை தொடக்கிவைத்தவர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி என்பது பொதுவாக ஆய்வுலகம் அறிந்த செய்தியேயாம். 'சங்கப் பாடல்கள் வாய்மொழிப்பாடல்களாக உருவானவை' என்பது அவர் தமது 'Tamil Heroic Poetry' என்ற Ph.D. பட்ட ஆய்வேட்டிலே (1966இல்) முன்வைத்த முக்கியமான ஒரு கருத்தாக்கமாகும் அவர் இக்கருத்தாக்கத்தை முன்வைக்கும் வரையான காலப்பகுதியில், 'சங்கப்பாடல்கள் புலவர்களால் எழுதப்பட்ட ஆக்கங்களே' என்ற கருத்தே நிலவி வந்துள்ளது. அவ்வகையில் கைலாசபதியவர்களுடைய மேற்கூட்டிய கருத்து அக்காலத்தில் புதுமையானதாக அமைந்தது. அதனால் அக்கருத்தை முழுநிலையில் ஏற்பதில் அக்காலப்பகுதித் தமிழியலாளரிடையில் தயக்கமும் நிலவியது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். மேலைநாட்டுப் பல்கலைக்கழகமொன்றில் ஒப்பியல் அணுகுமுறையூடாக நிறுவப்பட்ட ஒரு ஆய்வுக் கருத்தாக்கம் என்ற அளவில் தமிழ்க் கல்வியாளர்கள் பலரும் பொதுவாக அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டிய நிலையிலேயே இருந்தனர். ஆனாலும் அவர்களுள் பலர் தம்மளவில் அக்கருத்தாக்கத்தை முழுநிலையில் ஒப்புக் கொள்வதில் தயக்கங்களையும் காட்டி வந்துள்ளனர்.

'சங்கப்பாடல்கள் வாய்மொழிப்பாடல்களாக உருவானவை' என்ற கருத்தாக்கத்தை அக்கால ஆய்வுலகம் முழுநிலையில் ஒப்புக் கொள்வதற்குத் தடையாக அமைந்த முக்கியகாரணி அப்பாடற் பரப்பானது குறித்த பெயர்கள் தாங்கிய தனித்தனிப் புலவர்களால் பாடப்பட்டவையாக எமக்குக் கிடைத்துள்ளமையேயாகும். 'வாய்மொழிப்பாடல் - அதாவது 'வாய்மொழி இலக்கியம்' எனப்படுவது' குறித்த ஒருவரால் இயற்றப்படாததாகவும், 'சமூகத்தின் கூட்டுமனத்தின் வெளிப்பாடாக உருவாகிக் காலங்காலமாகச் செவிவழியாகப் பேணப்பட்டிருவதற்காகவும் இருத்தல் வேண்டும்' என்பதே பொதுவாக வழக்கிலிருந்துவரும் கருத்து நிலையாகும். ஆனால் சங்க இலக்கியமானது 473 புலவர்களால் பாடப்பட்ட 2381 பாடல்களைக் கொண்ட பாடற்பரப்பாகும். 'இவ்வாறான அதாவது புலவர்களின் ஆக்கங்களாகவும் எழுத்து நிலையில் பதிவுபெற்றனவாகப் பல்

லாண்டுகளாக பேணப்பட்டு வந்துள்ளனவான இவற்றை, வாய்மொழிப் பாடல் என்று அடையாளப்படுத்துவது எந்த அளவுக்குப் பொருந்தும்?' என்பதே அன்றைய அதாவது 1960-80கள் காலகட்டம் சார்ந்த தமிழியலாளர்கள் பலர் எழுப்பிநின்ற முக்கிய வினாவாகும். இவ்வாறான இக்கருத்தை ஆய்வுநிலையில் தெளிவுறுத்தும் வகையில் உருவான ஒரு ஆக்கமாகவே பேராசிரியர் கே. பழனிவேலு அவர்களின் 'சங்கஇலக்கியம் - பாட்டு மரபும் எழுத்து மரபும்' என்ற நூல் அமைந்துள்ளது என்பதே இங்கு நமது கவனத்துக்குரியதாகிறது.

பேராசிரியர் பழனிவேலு அவர்கள் சங்கப்பாடற்பரப்பை இரு மரபுகளின் இணைப்பாகவே காண்கிறார். அப்பரப்பில் எழுத்து மரபு சார்ந்த பாடல்கள் மற்றும் வாய்மொழிமரபு சார்ந்த பாடல்கள் ஆகிய இரண்டுமே உள்ளன என்பதே அவருடைய முடிபாகும். வாய்மொழிமரபு சார்ந்த பாடல்கள் எழுத்துமரபு சார்ந்த கட்டமைப்புகளுக்கு உட்பட்ட நிலையிலேயே சங்கஇலக்கியத் தொகுப்

பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா

புகளில் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும் என அவர் ஊகிக்கிறார். அப்பாடல்களின் உருவாக்கத்தில் பண்டைய வாய்மொழி மரபின் பங்கும் இருப்பதாலேயே சங்க இலக்கியப்பரப்பானது வாய்மொழி மரபு சார் பண்புகளையும் கொண்டது என்ற கணிப்புக்குரியதாகிறது என்பதே அவருடைய புரிதல் ஆகும். இப்புரிதலைப் புலப்படுத்தி நிற்கும் அவருடைய முக்கிய கூற்றொன்று வருமாறு:

'சங்க இலக்கியத்தை உற்றுநோக்கின் அவை வாய்மொழி இலக்கிய மரபையும் எழுத்திலக்கிய மரபையும் பெற்றிருப்பதை அறியலாம். இதனால் சங்க இலக்கியம் முழுதும் வாய்மொழித் தன்மை என்றோ எழுதப்பெற்றவை என்றோ முடிந்த முடிபாகக் கூறமுடியவில்லை. எனினும் சங்க இலக்கியங்களில் வாய்மொழி மரபாக வழங்கியவையும் பதிவு செய்யப் பெற்றிருக்கலாம். இந்தப் பதிவு முயற்சியினாலேயே சங்க இலக்கியங்கள் எழுத்திலக்கியத் தன்மையுடன் நாட்டுப்புற இலக்கியத் தன்மையையும் பெற்றுள்ளன.' (பக். 143-144)

பேராசிரியர் பழனிவேலு அவர்களுடைய மேற்படி நூலின் தெளிபொருள் என்ற வகையிலான என்னுடைய புரிதலொன்றையும் இங்கே பதிவுசெய்ய விழைகிறேன்.

சங்க இலக்கியம் என இன்று நமக்குக் கிடைக்கும் பாடல் தொகுதிகள் புலவர்களால் எழுத்துநிலையில் பதிவு செய்யப்பட்டவையே யாகும். இவற்றுள் எழுத்துமரபு உருவாவதற்கு முற்பட்டகாலத்திலிருந்து வழங்கிவந்த வாய்மொழிப் பாடல்களும் பதிவுபெற்றிருக்க

லாம். ஆயினும் அவை இயற்பாடல் எனப்படும் எழுத்திலக்கிய மரபுசார் பாடல் முறைமையிலேயே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதனாலேயே, சங்கப்பாடல்களுக்குள் வாய்மொழிப் பண்பு கொண்ட பாடல்களைத் தனியாக அடையாளப்படுத்த முடியாதநிலை உள்ளது.

முதலாவது வகை ஆய்வுகளின் சாராம்சங்கள் பற்றிய பார்வை இத்துடன் நிறைவிற்கு வருகிறது.

அடுத்து, இரண்டாவது வகையான 'முன்வரலாற்றுக்காலத் தமிழ்நாடு' தொகுப்பின் கட்டுரைகள் கவனத்துக்கு வருகின்றன.

'முன்வரலாற்றுக் காலத் தமிழ்நாடு' நூலின் கட்டுரைகள் - ஒரு மதிப்பீட்டுக் குறிப்பு:

இந்நூல் பற்றிய மதிப்பீட்டிலே முதற்பார்வையிலேயே தெளிவாகப் புலப்படும் அம்சம். இதிலிடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகளின் பார்வைத் தளங்களின் விரிநிலை ஆகும். மேலே முதலில் நாம் நோக்கிய கோ. கேசவன் முதல் கே. பழனிவேல் வரையானவர்களின் பார்வைகள் இவ்வாறான விரிநிலைகள் கொண்டவையல்ல. அவை, சங்க இலக்கியம் என்ற குறித்த ஒரு சான்றாதாரத்தைக் குவிமையப்படுத்திய பார்வைகளாக அமைந்தவையேயாகும். அவ்வகையில் அவை பொதுவாக, குறித்த சில கோட்பாடுகளின் துணையுடன் சங்க காலச் சமூக-பண்பாட்டு வரலாற்றைக் கோடிட்டுக்காட்ட முற்பட்டவையேயாகும். அந்த அளவிலேயே அவை 'வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய ஆய்வுகள்' என்பதான கணிப்பையும் பெறுகின்றன. ஆனால் பேராசிரியர் இந்திரபாலா அவர்கள் தொகுத்துள்ள இந்நூலின் பார்வையானது முன்வரலாற்றுக்காலத் தமிழ்நாட்டின் ஒட்டுமொத்த வரலாற்றம்சங்களையும் அடையாளங்காட்டும் வகையிலான விரிவான தளப் பரிமாணங்கொண்டமைந்ததாகும். தமிழ்நாட்டின் ஆதிமனிதர்கள் குடியேறியநிலை முதல் நாளடைவில் அவர்கள் நாகரிக மக்களாக எய்திய பரிணாமங்கள் வரையான பலவிடங்களையும் பற்றிய ஆய்வுப் பார்வைகளை ஒருங்கிணைக்கும் செயற்பாடாகவே அவருடைய இவ்வாக்கம் கட்டமைதி பெற்றுள்ளது.

மேலும் இந்நூலின் கட்டுரைகளுள் ஒருசாரானவை முற்சட்டியவற்றைப் போல தமிழ்நாட்டை ஒரு தனி நிலப் பகுதியாகக் குவிமையப்படுத்தி நோக்க முற்பட்டவையல்ல. அவை இந்தியப் பெருநிலத்தின் குறிப்பாகத் தென்னிந்திய தீபகற்ப இந்தியாவின் - பின்புலத்திலும் இலங்கை உட்பட்ட தென்னாசியப் பரப்பினது பின்புலத்திலும் தமிழக வரலாற்றை அடையாளங்காண முற்பட்டவையுமாகும் அவ்வகையிலேயே இந்திரபாலா அவர்களின் இத் தொகுப்பாக்கமானது முற்குறித்த கோ. கேசவன், பெ. மாதையன் மற்றும் கே. பழனிவேலு முதலியவர்களது நூல்களைவிடத் தளவிரிவு கொண்டதாகிறது. மேலும் முற்குறித்த நூல்களுக்குப் பின்னரான ஆய்வுத்தரவுகளைக் குறிப்பாகத் தொல்லியலாய்வுத்தரவுகளை உள்ளடக்கியும் திகழ்கின்றமையால் இவ்வாக்கம் பொருட்கணி மிக்கதாகிறது.

இவ்வாறான இந்நூலின் கட்டுரைகளைப் பற்றி இத்தொடரின் முன்னைய பகுதிகளில் தனித்தனியாக விரிவாகவே நோக்கியுள்ளதால் இங்கே இந்நூலின் சாராம்சங்கள் என்றவகையில் நமது கவனத்துக்கு வரும் சிலவற்றைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம். இவ்வகையில் நான்கு அம்சங்கள் முக்கியமானவையாகும்.

இவற்றுள் முதலாவதாகக் குறிப்பிடக்கூடியது 'சான்றாதாரங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட முக்கியத்துவம்' தொடர்பானதாகும். அதாவது 'இலக்கிய - இலக்கணச் சான்றுகளையும் தொல்லியற்சான்றுகளையும் நோக்கிய முறையிலுள்ள சிறப்பே' இங்கு கவனத்துக்குரியதாகிறது.

அடுத்ததாக குறிப்பிடத்தக்கது, 'தமிழர் சமூக உருவாக்கம் தொடர்பாகவும் அவ்வுருவாக்கத்தில் தமிழ்மொழி வகித்திருக்கக்கூடிய பங்கு பற்றியதுமான செய்திகள்' ஆகும்.

இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டியது 'முன்வரலாற்றுக் காலத்தில் தமிழுக்கும் சம்ஸ்கிருதம் மற்றும் பிராகிருதம் ஆகிய மொழிகளுக்கும் இடையில் நிலவிவந்துள்ள உறவுநிலைகள் சான்றுகளின் ஊடாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளமை'யாகும்.

இறுதியாக இங்கு கவனத்துக்கு வருவது இந்நூலின் கட்டுரைகளிற் புலப்படும் 'விமர்சன அணுகுமுறை' பற்றியதாகும். இவ்வாறான நான்கு அம்சங்களைப் பற்றிய சில விளக்கங்களே சுருக்கமாக இங்கு பதிவாகவுள்ளன.

'சான்றாதாரங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட முக்கியத்துவம்' என்றவகையில் முதலிற் குறிப்பிடத்தக்கது 'இலக்கிய இலக்கணச் சான்றுகளுக்கும் தொல்லியற் சான்றுகளுக்கும் ஏறத்தாழச் சமமான இடமளிக்கும் வகையில் கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டமை' ஆகும். இத்தொகுப்பில் முதலாவதாகவும் இறுதியானதாகவும் அமைந்த கட்டுரைகள் பேராசிரியர்கள் க. கைலாசபதி மற்றும் வி. சிவசாமி ஆகியோருடைய கட்டுரைகள் இலக்கிய இலக்கணச் சான்றுகள்சார்ந்த பார்வைகளாகும். இவையிரண்டுமே சங்கப்பாடல்களை முக்கிய சான்றாதாரங்களாகக் கொண்டவை என்பதும் இவற்றுள் கைலாசபதியவர்களின் ஆக்கமான முதலாவது கட்டுரையான அவருடைய Ph.D பட்ட ஆய்வேட்டின் முதலாவது இயல் என்பதும் நாம் ஏலவே அறிந்த செய்திகளேயாம்.

தொல்லியற் சான்றுகள் என்றவகையில் மட்பாண்டக்கீறல்கள், கல் வெட்டுக்கள் மற்றும் நாணயங்கள் முதலான தரவுகளை உள்ளடக்கிய பார்வைகள் இத்தொகுப்பில் பரவலாகவே இடம்பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக, பேராசிரியர் இந்திரபாலா அவர்களின் 'அமணர் அளித்த அருஞ்செல்வம் கல்வெட்டு மூலங்கள்' என்ற கட்டுரையும் பேராசிரியர்கள் கா. ராஜன் மற்றும் எ. சுப்பராயலு ஆகியோரின் கட்டுரைகளும் இவ்வகைச் சான்றுகளை மையப்படுத்தியவை என்பதை நாம் முன்னரே நோக்கியுள்ளோம்.

மேற்சட்டிய கட்டுரைகளின் உள்ளடக்க அம்சங்கள் தொடர்பாக முன்னரே விரிவாக நோக்கியுள்ளதால் இங்கே அவ்விபரங்கள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. இவ்வகை ஆய்வுகளின் முக்கியத்துவமே இங்கு நமது கவனத்துக்குரியதாகும். இவ்வகையில் குறிப்பாகத் தொல்லியல்சார் தரவுகளை மையப்படுத்திய பார்வைகளின் சிறப்பம்சம் என்றவகையில் குறிப்பிடக்கூடியது, 'தமிழ்நாட்டில் அண்மைக்காலம்வரை நிகழ்ந்து வந்துள்ள தொல்லியலாய்வுசார் இயங்குநிலைகள் பலவும் இக்கட்டுரைகளில் நமது கவனத்துக்கு இட்டுவரப்பட்டுள்ளன' என்பதாகும்.

இவ்வகையில் இருவிடயங்கள் இங்கு சுட்டப்படவேண்டியன. ஒன்று, 'குகைக் கல்வெட்டு எழுத்துகளை வாசித்தறிந்து, அவற்றை வரலாற்று மூலங்களாக்கியதில் அறிஞர் ஐராவதம் மகாதேவன் ஆற்றியுள்ள பெரும்பங்கு' இக்கட்டுரைகள் சிலவற்றில் சிறப்பாகவே எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது. இன்னொன்று 'சமகாலத்தில் கீழடி முதலிய தொல்லியலாய்வுக் களங்களில் நிகழ்ந்துவரும் ஆய்வுகளின் பெறுபேறுகள் இக்கட்டுரைகள் சிலவற்றில் கவனத்திற்கொள்ளப்பட்டன என்பதாகும். குறிப்பாக தொகுப்பாசிரியரான இந்திரபாலா அவர்களின் எழுத்துகளில் இவ்வம்சங்கள் சிறப்பாகவே பதிவாகியுள்ளன.

'தமிழர் சமூக உருவாக்கம்' தொடர்பாகவும் அவ்வுருவாக்கத்தில் தமிழ்மொழி வகித்திருக்கக்கூடிய பங்கு பற்றியுமான பார்வையிலே பேராசிரியர் இந்திரபாலா அவர்கள் முன்வைக்கும் முக்கிய செய்தி, 'தமிழ்நாட்டு மண்ணில் பல்வேறு குழுக்களாக வாழ்ந்து வந்த மாந்தரைத் தமிழர் என்ற ஒரு இனத்தினராக அடையாளப்படுத்தும் பணியில் தமிழ்மொழி முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது' என்பதாகும். இவ்வாறான வரலாற்றுக் குறிப்பை அவர் 'அறிமுகவுரை'யிலே முதலில் சுருக்கமாக முன்வைத்துள்ளார். பின்னர் 'மக்களும் மொழியும்' என்ற கட்டுரையிலே இதனை விரித்துப் பேசியுள்ளார்.

'முன்வரலாற்றுக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தோர் அனைவரும் தமிழரே' என்பதான தவறான கருத்து நிலவிவருவதாகச் சுட்டிய பேராசிரியர்வர்கள், அக்கருத்தை மறுக்கும் வகையியேயே மேற்படி குறிப்பைப் பதிவு செய்துள்ளார். அக்காலப் பகுதியில் பல்வேறு மக்கள் குழுவினர் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்திருந்தனர். அவர்கள் பல்வேறு மொழிகளைப் பேசிவந்தவர்களாவர். நாளடைவில் தமிழ்மொழி பேசும் குழுவினர் மேலாதிக்கம்பெற்ற சூழலில் ஏனைய மொழிகளைப் பேசியோர் தமிழைப் பேசத்தொடங்கிய நிலையில் அந்த ஏனைய மொழிகள் படிப்படியாக வழக்கொழிந்தன.

'அறிமுகவுரை' மற்றும் 'மக்களும் மொழியும்' ஆகிய கட்டுரைகள் தரும் ஒரு முக்கிய வரலாற்றுத் தகவல் இது.

மேலே நோக்கியவாறு வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலத் தமிழ்நாட்டில் பேசப்பட்டிருக்கக் கூடிய மொழிகளில் சில, 'திராவிடக் குடும்ப' மொழிகளாகவும் வேறுசில மொழிகள், 'ஆஸ்திரோ ஆசிய மொழிக் குடும்ப'த்தின் கிளைக் குடும்பமான 'முண்டா மொழிப் பிரிவு' சார்ந்தனவாகவும் இருந்திருக்கலாம் என்பது பேராசிரியர் இந்திரபாலா அவர்களுடைய ஊகமாகும். மேலும் 'திராவிடக் குடும்ப' மொழி என்றவகையில் மலையாளமொழியின் முன்னோடி மொழியும் அன்று பேசப்பட்டிருக்கலாம் எனவும் அவர் ஊகிக்கிறார். (ப.188).

முன்வரலாற்றுக் காலத்தில் தமிழுக்கும் சமஸ்கிருதம் மற்றும் பிராகிருதம் ஆகிய மொழிகளுக்கும் இடையில் நிலவிவந்துள்ள உறவானது இந்நூலிலே ஆங்காங்கே சுட்டப்பட்டிருப்பினும் குறித்த இரு கட்டுரைகள் தரும் செய்திகள் இங்கு முக்கியமானவையாகும். அக்காலத்தமிழகத்தின் சமஸ்கிருதத் தொடர்பு பற்றிப் பேசுவது என்ற வகையில் பேராசிரியர் வி. சிவசாமியவர்களின் பதிவாக இடம் பெற்றுள்ளதான, 'பிராமணரும் யாகங்களும்' என்ற கட்டுரை முக்கியமானதாகிறது. இந்நூலின் இறுதிக் கட்டுரையான இது, சமஸ்கிருத பண்பாடுசார் அம்சங்கள் சங்ககாலத் தமிழ்ச் சூழலில் காலூன்றி விட்டன என்பதை உறுதிசெய்வதாகும்.

இது தொடர்பில் இரண்டாவதாக இங்கு சுட்டத்தக்க இன்னொரு கட்டுரை பேராசிரியர் எ. சுப்பராயலு அவர்களுடையது. 'தமிழ் பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புகளில் உள்ள ஆட்பெயர்களும் தமிழகத்தின் தொடக்க வரலாறும்' என்ற தலைப்பிலமைந்துள்ள இக்கட்டுரையானது முன்வரலாற்றுக்காலத் தமிழகத்தில் பிராகிருதமொழி பெற்றிருந்த செல்வாக்கை நமது கவனத்துக்கு இட்டு வந்துள்ளது. பண்டைய அசோகன் பிராமி முதலிய பல கல்வெழுத்துகள் மேற்படி பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டவையேயாம்.

தமிழகத்தின் அக்காலப்பகுதியினவாகக் கிடைக்கும் மட்பாண்டக்கீறல்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகள் ஆகியவற்றில் இடம்பெற்ற ஆட்பெயர்களில் ஐம்பது வீதமானவை பிராகிருத மொழி சார்ந்தவை என்கிறார் பேராசிரியர் சுப்பராயலு அவர்கள். அத்துடன் சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள ஆட்பெயர்களில் மூன்றிலொரு பங்கின பிராகிருதப் பெயர்களாக உள்ளன எனவும் அவர் கணித்துள்ளார். அத்துடன் அவர் தந்துள்ள முக்கிய ஆய்வுக்குறிப்பு, 'சங்க இலக்கிய ஆட்பெயர்களில் பல பிராகிருதத்திலிருந்த தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டவை' என்பதாகும்(ப.168). இவ்வாறான செய்திகள் இத்தொடரின் 20வது கட்டுரையில் விரிவாகவே எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இச்செய்திகள் தமிழ்மொழி உருவாகிவந்த சூழலில் பிராகிருதம் வகித்திருக்கக்கூடிய பங்கு பற்றிய நுண்ணாய்வொன்றின் அவசியத்தை உணர்த்தி நிற்பனவாகும்.

இந்நூலில் பேராசிரியர்கள் ராதா சம்பகலக்ஷ்மி மற்றும் கேசவன் வெளுத்தாட்டு ஆகியோர் எழுதியனவாக இடம்பெற்றுள்ள இரு கட்டுரைகளும் 'விமர்சனப் பண்பு கொண்டன' என்பதை முன்வைத்து கட்டுரையில் நோக்கியுள்ளோம். இவ்வாறு அவர்கள் முன்வைத்த விமர்சனங்களில் சிலவற்றையும் மேற்படி முன்வைத்து கட்டுரையிலே நோக்கியிருந்தோம்.

அனைத்திந்திய வரலாற்றுப்பார்வை கொண்டவர்களான மேற்படி பேராசிரியர்கள் இருவரும் அப்பார்வைத்தளம் சார்ந்து நின்றே தமிழக வரலாற்றை அணுகியவர்களாவர். அவ்வகையில் தமிழகத்தை மட்டும் குவிமையப்படுத்தி முன்வைக்கப்பட்டு வரும் ஆய்வுமுடிபுகளின் 'வன்மை-மென்மை'களை நுனித்து நோக்கி விமர்சிக்க வேண்டியது அவர்களுடைய கல்விசார் கடமையுமாகிறது. அவ்வாறான அவர்களின் விமர்சனங்கள் முன்வரலாற்றுக்காலத் தமிழ்நாடு பற்றிய ஆய்வானது மேலும் ஆழமும் கூர்மையும் எய்தவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவன என்றே கொள்ளப்படவேண்டியனவாகும்.

இம்மதிப்பீட்டுக் குறிப்பானது இத்துடன் நிறைவுக்கு வருகிறது.

(தொடரும்)

subramanian.n@thaiivedu.com

ஊடக நிர்வாகம்

ஒலி, ஒளிபரப்பு ஊடகங்கள் சிறந்து விளங்குவதற்கு திறமை, அர்ப்பணிப்பு, கடும் உழைப்பு, கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றைக் கொண்டு பணியாற்றக் கூடிய தயாரிப்பாளர்கள், அறிவிப்பாளர்கள் எவ்வளவு முக்கியமோ அதேயளவு முக்கியமானவர்கள் அந்த ஊடகங்களை வழிநடத்தும் நிர்வாகிகள். வெகுஜன ஊடகங்களில் பணிபுரிவதற்கும் அவற்றை நிர்வகிப்பதற்கும் மிகுந்த ஆற்றலும் அறிவும் அவசியம். அதிலும் அரசு ஊடகங்கள் மீது நாட்டில் வாழும் அனைத்து மக்களும் உரிமை பாராட்டுவதனால் அங்கு மிகுந்த அவதானத்துடன் பணியாற்றவேண்டும். ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்களின் மொழி, மத நம்பிக்கை சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள், அரசியல் நிலைப்பாடுகள் மற்றும் ஒவ்வொரு சமூகத்தினதும் கலை, இலக்கியத்துறை சார்ந்த விடயங்களில் ஆழ்ந்த அறிவு போன்ற பல்வேறு விடயங்களைப் புரணமாகத் தெரிந்தவர்கள் அல்லது விளங்கிக் கொண்டவர்கள் தான் அந்த நாட்டின் தேசிய ஊடகங்களில் பணியாற்றவும் அவற்றை சிறந்த முறையில் நிர்வாகிக்கவும் முடியும். ஒலி, ஒளிபரப்பு ஊடகங்களில் புதிதாக அறிவிப்பாளர்களாகவோ தயாரிப்பாளர்களாகவோ இணைந்து கொள்பவர்கள், தாம் எந்தச் சமூகத்துக்காகப் பணியாற்றுகின்றார்களோ அந்தச் சமூகத்தைப் பற்றியும் தம் நாட்டில் வாழும் ஏனைய சமூகங்கள் பற்றியும் மேலும் உலக நிலவரங்களையும் அறிந்து பக்குவப்படுவதற்குப் பல வருடங்கள் எடுக்கும். எனவே ஊடகத்துறைகளில் ஆரம்பநிலைகளில் நுழைந்து படிப்படியாகத் தமது திறமையையும் சமூகம் பற்றிய அறிவையும் வளர்த்துக் கொள்பவர்கள் தான் தேசிய ஊடகங்களை நிர்வகிக்கும் பதவிகளில் அமர்த்தப்படுகிறார்கள்.

இலங்கையில் ஒலி, ஒளிபரப்பு என்பவை நான் பணியாற்றிய காலத்தில் அரசு கட்டுத்தாபனங்களாக மட்டுமே இயங்கியதால், பல்வேறு சட்டதிட்டங்கள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டே அவை இயங்கின. கட்டுத்தாபனத்தலைவர் மற்றும் இயக்குனர் நாயகம் போன்ற அதி உயர் பதவிகளில் நிர்வாகசேவை உத்தியோகத்தர்கள் அமர்த்தப்பட்டாலும் ஒலி, ஒளிபரப்பு நாளாந்தம் நடத்தும் உயர்பதவிகளில் அத்துறைகளில் ஆழ்ந்த அனுபவம் பெற்றவர்களே நியமிக்கப்பட்டார்கள். தலைவராக, இயக்குனர் நாயகமாகப் பதவியேற்கும் நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தர்கள் அங்கு நேரடியாக ஒலி, ஒளிபரப்புச் சேவைகளின் நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ளும் துறைசார் விற்பன்னர்களின் ஆலோசனைகளைப் பெற்றே அந்த நிறுவனங்களை நிர்வகிப்பார்கள்.

ஒலி, ஒளிபரப்புச் சேவைகள் அவற்றுக்குரிய வகையில் சீராக நடைபெறுவதற்கு மிகவும் உறுதியான நிர்வாகக் கட்டமைப்பு அவசியம். நான் 1970ம் ஆண்டு ஒலிபரப்புத் துறையில் காலடி எடுத்து வைத்தபோது இலங்கை ஒலிபரப்புத்துறை நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளை நிறைவு செய்யும் நிலையிலிருந்தது. 1967ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 5ம் திகதி அரசு கட்டுத்தாபனமாக மாற்றப்பட்டு மிகப் பிரசித்திபெற்ற இலங்கை நிர்வாக சேவை அதிகாரியான நெவில் ஜயவீர அவர்களின் தலைமையில் மிக உறுதியான நிர்வாகக் கட்டமைப்பைக்கொண்ட ஸ்தாபனமாக ஒலிபரப்புக் கட்டுத்தாபனம் விளங்கியது. நான் பணிக்குச் சேர்ந்த அதே வருடப் பிற்பகுதியிலேயே அரசாங்கம் மாறியதால் அந்த அரசாங்கத்தின் கீழ் மா. அதிகாரியாகப் பதவியேற்ற சுசில் முனசிங்க அவர்களினால், அதுவரை தேசியசேவை, வர்த்தகசேவை என்ற இரு பெரும்

பிரிவுகளாகச் செயற்பட்ட நிர்வாகக் கட்டமைப்பு மொழிவாரியான மூன்று சேவைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் என்ற மும்மொழிச் சேவைகள் ஒரு தலைமை நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்குவது போன்றதான நிர்வாகக் கட்டமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் என்று தனித்தனிச் சேவைகள் அந்தந்த மொழிக்கான இயக்குனர்களின் கீழ் இயங்கத் தொடங்கின. இதனால் மும்மொழிச் சேவைகளும் மிகவும் வலுவடைந்தன. மொழி அடிப்படையில் மட்டுமன்றி, இனஅடிப்படையிலும் சுயாதீனமாக இயங்கக்கூடியதாக இருந்தது. மொழியால் ஒன்றுபட்டாலும் கலாச்சாரத்தால் வேறுபட்ட முஸ்லிம் மக்களுக்காக முஸ்லிம் சேவை என்ற தனியான சேவை இயங்கக்கூடியதாக இருந்தது. தமிழ் ஒலிபரப்பில் முஸ்லிம் நிகழ்ச்சிகளுக்கான நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் முஸ்லிம் சேவை என்று அதற்கான இயக்குனருடன் தனித்து இயங்கத்தக்க நிலைக்கு நாளடைவில் அது வளர்ச்சி கண்டது.

இப்படியாக ஒரு சேவையின் நிர்வாகத்தில் ஏனைய சேவைகள் எந்தவிதத்திலும் தலையிடாத நிர்வாகக் கட்டமைப்பில் பணியாற்றிய எனக்கு, 1982ம் ஆண்டு, இலங்கையின் முதல்த தேசிய தொலைக்காட்சியாகிய ரூபவாஹினியில் பணியாற்றச் சென்ற போது அதன் நிர்வாகம் கட்டமைக்கப்பட்ட விதம் சற்றுக் குழப்பமானது போலத் தோன்றியது. இலங்கையின் முதல் சுதேசிய நிர்வாகசேவை அதிகாரிகளில் ஒருவரும் ஆங்கிலேய நிர்வாகத்திடமிருந்து இலங்கை வானொலியைக் கையேற்றவருமான எம்.ஜே. பெரேரா அவர்கள்தான் ரூபவாஹினியின் முதல்தலைவராகப் பொறுப்பேற்று அதன் நிர்வாகத்தைக் கட்டமைத்தவர்.

தொலைக்காட்சி ஆரம்பமானபோது வானொலிபோல் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் தனித்தனியான அலைவரிசை இருக்கவில்லை. அனைத்து மொழி நிகழ்ச்சிகளும் ஒரு அலைவரிசையூடாகவே ஒளிபரப்பாகின. ரூபவாஹிணிச் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதைக் கல்விச் சேவைக்குப் பயன்படுத்துவதெனவும் பொது நிகழ்ச்சிகளின் ஒளிபரப்பு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேயே இடம் பெறும் என்று கருதப்பட்டதை ஆரம்பகால நிர்வாகக் கூட்டங்களில் பங்குபற்றிய நான் அறிவேன். இதுபற்றி இந்தக் கட்டுரைத் தொடரில் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பொதுநிகழ்ச்சிகளைப் பெரியளவில் தயாரிக்கும் எதிர்பார்ப்போ திட்டமோ இல்லாமையால்தான் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் தனித்தனியான பிரிவுகள் அவசியமில்லையென்று கருதப்பட்டதாக நான் நினைக்கிறேன். ஒரு நாளுக்கு ஆறு மணித்தியால ஒளிபரப்பு மேற்கொள்ளும் ஒரு சேவையாக நடத்தத் திட்டமிட்டமையால், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கட்டுத்தாபனம்போல் மொழிவாரியான மிக விரிவான கட்டமைப்பு அவசியமில்லையென்று கருதி பொதுநிகழ்ச்சிகள், கல்வி நிகழ்ச்சிகள், செய்தி என்று நிகழ்ச்சி வாரியாக மூன்று பிரிவுகள் (Divisions) மட்டுமே அமைக்கப்பட்டன. பொதுநிகழ்ச்சிகள் பிரிவில் மட்டும் வெவ்வேறு துறைகளுக்கெனத் தனித்தனி அலகுகள் (Units) ஏற்படுத்தப்பட்டன. நாடகம், இசைநிகழ்ச்சி, விவரண நிகழ்ச்சி, சிறுவர் நிகழ்ச்சி, விளையாட்டு நிகழ்ச்சி என்று அந்த அலகுகள் வகைப்படுத்தப்பட்டு, அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏற்ற தலைவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஒவ்வொரு தலைவரின் கீழேயும் நிறைவேற்றுத் தயாரிப்பாளர்கள், தயாரிப்பாளர்கள், தயாரிப்பு உதவியாளர்கள் பணியாற்றும் விதத்தில் அந்த அலகுகள்

அமைக்கப்பட்டன. தமிழில் இந்த யூனிட் என்ற ஆங்கிலப்பதம் பிரிவு என்று அங்கு பாவிக்கப்பட்டபோதும் நான் இங்கு அலகு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். டிவிஷன் என்ற ஆங்கிலப் பதத்திற்கு பிரிவு என்ற தமிழ்ச் சொல் பொருந்தும்.

நிகழ்ச்சிப் பிரிவில் ஆரம்பத்தில் இணைந்த இரண்டு தயாரிப்பாளர்களில் நான் நிறைவேற்றுத் தயாரிப்பாளராக நாடக யூனிற்றில் அதன் தலைவர் தம்மஜாகொட அவர்களுக்குக் கீழேயும் வில்லவ நாதன் தயாரிப்பாளராக இசை யூனிற்றில் அதன் தலைவர் இலே சிங்ஹவுக்குக் கீழேயும் பணியாற்றுவதற்கு நியமிக்கப்பட்டோம். ஒவ்வொரு யூனிற்றின் தலைவர்களும் சிங்களவர்களாக இருந்தமையால் அவர்களால் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய முடிவை எடுக்க முடியாதென்ற யதார்த்தம் தெரிந்திருந்தபோதும் ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சி நிர்வாகத்தில் நீண்டகால அனுபவம் பெற்ற திருமதி. ஞானம் இரத்தினம் அவர்கள் பொதுநிகழ்ச்சிகள் பிரிவின் இயக்குனராக நியமிக்கப்பட்டதால் தமிழ்த் தயாரிப்பாளர்களை வெவ்வேறு யூனிற்றுகளில் நியமித்தமை பெரும் சிக்கலான விஷயமாக அப்போது பார்க்கப்படவில்லை. தமிழ்த் தயாரிப்பாளர்கள் எந்த யூனிற்றில் இருந்தாலும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய முடிவை திருமதி. இரத்தினம் அவர்களே எடுத்தார்கள். யூனிற் தலைவர்கள் தமிழ்நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய முடிவுகளை எடுப்பதில்லை. அதேபோல்

காவலூர் ராஜதுரை

திருமதி. இரத்தினம் அவர்களும் முழுநிகழ்ச்சிப் பிரிவுக்குமான இயக்குனராக இருந்தபோதிலும் சிங்கள நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய முடிவுகளை எடுப்பதில்லை.

ஒரே ஒளிபரப்பில் மூன்று மொழி நிகழ்ச்சிகளும் ஒளிபரப்பப்படுவது ஒரு நல்ல முயற்சி என்ற நிலைப்பாட்டை நான் ஆதரித்தாலும் நிகழ்ச்சிப் பிரிவில் தமிழ்த் தயாரிப்பாளர்கள், தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய விபரங்கள் ஆழமாகத் தெரியாத சிங்கள யூனிற் தலைவர்களின் கீழ் பணியாற்றுவது வரும் காலத்தில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பாரதூரமான விழைவை ஏற்படுத்துமென்று நான் கருதினேன்.

நான் எதிர்பார்த்ததுபோலவே ஒரு சம்பவம் மிக விரைவாகவே நடந்தது. புதிதாகத் தமிழ்த் தயாரிப்பு உதவியாளராக ரூபவாஹினியின் ஆரம்ப நாட்களில் இணைந்துகொண்ட ஒருவர், இணைந்த ஒரு வருடத்திற்குள்ளேயே தயாரிப்பாளராகப் பதவி உயர்வு பெற முடிந்தது. அதன்பின்னர் தயாரிப்பு உதவியாளராக இணைந்து

கொண்டவர்கள் ஐந்து வருடங்கள் பணியாற்றிய அனுபவம் பெற்ற பின்னர்தான் தயாரிப்பாளர் பதவிக்கு விண்ணப்பிக்கலா மென்ற விதி அமுல்படுத்தப்பட்டது. அதிவிரைவாகவே தயாரிப்பாளர் பதவியைப் பெற்றுவிட்ட அந்தத் தயாரிப்பு உதவியாளர் உடனடியாகவே சீதனப்பிரச்சனை பற்றி நாடகத்துடன் கூடிய விவரணம் (docudrama) ஒன்றை எழுதித் தானே தயாரிப்பதற்கான விண்ணப்பத்தைப் பிரதியுடன் திருமதி. இரத்தினத்திடம் சமர்ப்பித்தார். அந்தத் தயாரிப்பாளர் விவரணப் பிரிவில் பணியாற்றிய போதும் தமிழ் நிகழ்ச்சி என்ற வகையில், அப்போதைய நிர்வாக அமைப்பின்படி அவரது நிகழ்ச்சிப் பிரேரணை (Programme Proposal) திருமதி. இரத்தினத்திடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ஊடகத்துறையில் மிக நீண்டகாலம் நிகழ்ச்சிகளை அனுமதிக்கும் பொறுப்பான பதவிகளை வகித்து அனுபவம் பெற்ற திருமதி. இரத்தினம் அந்தப் பிரதி தயாரிப்புக்கு ஏற்றதல்லவே என்று நிராகரித்துவிட்டார். அந்தப் புதிய தயாரிப்பாளர் ஊடக நிர்வாகத்தின் தரக்கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள், மற்றும் ஓர் அரசு வெகுஜன ஊடக நிகழ்ச்சியில் சமூகம் சார்ந்து கவனிக்கப்படவேண்டிய அம்சங்கள் எவையெவையென்ற விடயங்களை முழுமையாக அறிந்திராத காரணத்தால் தனது பிரதிகள் நிராகரிக்கப்பட்ட வெளியார் செய்வது போல், ரூபவாஹினியின் நிர்வாகசபைப் பணிப்பாளர்களில் ஒருவரான திருமதி. நல்லையா அவர்களிடம் சென்று முறைப்பாடு செய்து துடன் நிகழ்ச்சிப் பிரிவுக்குப் பொறுப்பான துணை இயக்குனர் நாயகத்துக்கும் புகார்க் கடிதம் அனுப்பிவிட்டார். அதன்பின்னர் நிர்வாக நடைமுறைகளுக்கமைய திருமதி. இரத்தினம் அவர்கள், தான் அந்தப் பிரதியை நிராகரித்தமைக்கான காரணங்களை நீண்ட கடிதமாக ஆங்கிலத்தில் எழுதி, அந்த நிகழ்ச்சியின் பிரதியையும் முழுமையாக ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து துணை இயக்குனர் நாயகத்திற்குச் சமர்ப்பித்தபின்னர் அந்தப் புதிய தயாரிப்பாளர் அந்த நிகழ்ச்சியைத் தயாரிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை.

வானொலியில் வெளியார் ஜனாதிபதி, பிரதமமந்திரி, ஒலிபரப்புத் துறை அமைச்சர், மற்றும் ஒலிபரப்பு உயர்நிர்வாகத்திற்கு இப்படியான புகார்கள் அனுப்புவது வழக்கம். அப்போதெல்லாம் அவற்றுக்கு விரிவான விளக்கமளிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தமிழ்ச் சேவையின் அதிகாரிகளுக்கு ஏற்படுவதுண்டு. ஆனால் அவர்களின் கீழே பணிபுரியும் தயாரிப்பாளர்கள், தமது நிகழ்ச்சிக்காக இயக்குனருக்கு எதிராக மேலிடங்களுக்குப் புகார்கொடுக்கும் நிகழ்வு எனக்குத் தெரிந்து நடந்ததில்லை.

நான் மேற்கூறிய நிகழ்வு, திருமதி. ஞானம் இரத்தினம் அவர்கள், இயக்குனர் பொது நிகழ்ச்சிகள் என்ற சக்திமிக்க பதவியிலிருந்து கொண்டு, தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை மேற்பார்வை செய்யும்போதே நிகழ்கிறதென்றால், திருமதி. இரத்தினத்திற்கு பின்னர் என்ன நடக்கும் என்ற கேள்வியை என்னுள் ஏற்படுத்தியது. மற்றைய அனைத்து நிகழ்ச்சி நிர்வாக அதிகாரிகளும் சிங்களவர்களாக இருக்கும்போது, நிகழ்ச்சி இயக்குனர் பதவி தமிழருக்கே உரியது என்ற ஒரு விதி இருந்தாலாவது தமிழருக்கெனத் தனிப்பிரிவு இல்லாவிட்டாலும் திருமதி. இரத்தினத்திற்குப் பின்னர் தகுதி வாய்ந்த ஒரு தமிழர் அப்பதவியிலிருந்தால் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பாரதூரமான பாதிப்பு ஏற்படாதென்று நினைக்கலாம். ஆனால் நிகழ்ச்சி இயக்குனர் என்ற பதவி தமிழருக்குரியது என்று திட்டவாட்டமான விதியெதுவும் இருக்கவில்லை. எதிர்காலத்தில் இவ்வாறான பிரச்சினைகள் தோன்றாமல் இருப்பதற்கு ஒரேவழி இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் போல் சுயாதீனமாக இயங்கக்கூடிய ஒரு தமிழ்ப்பிரிவு அமைப்பதுதான் என்று நான் கருதினேன்.

இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம் சென்று நிகழ்ச்சிகள் ஒளிப்பதிவு செய்வது சம்பந்தமாக எம்.ஜே. பெரேரா அவர்களுடன் ஒரு சந்திப்பு இடம்பெற்றது. அவரது அலுவலகத்திற்கு திருமதி. இரத்தினம் அவர்களும் நானும் சென்று அவரைச் சந்தித்தோம். அங்கு நடைபெற்ற உரையாடலின்போது தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்கென தனியானதொரு பிரிவு அமைக்கப்படவேண்டும் என்று கூறினேன். அவர் ஒரு புன்சிரிப்புடன் 'சரியான நேரம் வரும்போது பார்ப்போம்' என்றார்.

ரூபவாஹினி உத்தியோகபூர்வமாக ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் 1981ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்தே ரூபவாஹினியில் பணியாற்றுவதற்கென ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திலிருந்து தெரிவு

செய்யப்பட்ட மிகக் குறைந்ததளவிலான உத்தியோகத்தர்களுடன் எம்.ஜே. பெரேரா அவர்கள் நடத்திய கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டதால் அவர் என்னை நன்கு அறிந்திருந்தார். மேலும், ரூபவா ஹினி ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே பெரிய நிகழ்ச்சிகளை ஒளிப்பதிவு செய்து எல்லோரது கவனத்தையும் நான் பெற்றிருந்தமையால் அவர் என்னை ஒரு முக்கிய தயாரிப்பாளராகக் கணித்து வைத்திருந்தார். அவருடன் மனம்விட்டு உண்மையைப் பேசக்கூடிய ஒரு நிலையில் நான் இருந்தேன். பின்னர் 1984ம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குசெய்து ஒளிப்பதிவு செய்தபோது என்னைப் பெரிதும் பாராட்டினார். அவர் என்மீது நல்ல மதிப்பு வைத்திருந்ததை என்னால் நன்கு உணரக்கூடியதாக இருந்தது. அதற்கமைய 1984ம் ஆண்டில் திருமதி. ஞானம் இரத்தினம் அவர்கள் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெறத் தீர்மானித்ததும் நிகழ்ச்சிப் பிரிவில் தமிழுக்கென ஒரு அலகை (Unit) உருவாக்கி அதன் தலைமைப் பொறுப்பை எனக்கு வழங்கினார்.

தமிழ் நிகழ்ச்சி அலகை (Unit) அமைத்தாலும் அது இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் போல் நிர்வாகக் கட்டமைப்பைக் கொண்ட ஒரு பலம்வாய்ந்த பிரிவாக இருக்கவில்லை. அப்போது விஸ்வநாதன், கமலா தம்பிராஜா, பாலசுப்பிரமணியம் ஆகிய மூன்று தயாரிப்பாளர்கள் நிகழ்ச்சிப் பிரிவில் இருந்தார்கள். இவர்கள் மூவரும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தபோதும் வெவ்வேறு நிகழ்ச்சி யூனிற்றுகளில் பணியாற்றினார்கள். தமிழுக்கு என்று ஒரு தனியான யூனிற் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் எம்.ஜே. பெரேரா அவர்களின் வாய்மூல உத்தரவுப்படி அனைத்துத் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்கும் தமிழ் யூனிற்றின் தலைவர்தான் பொறுப்பு என்ற நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டாலும், எம்.ஜே. பெரேரா அவர்கள் ஓய்வு பெற்றுவிட்டால் அந்த உத்தரவு பின்பற்றப்படுமா என்ற சந்தேகம் எனக்கிருந்தது. அப்போது நிகழ்ச்சிப் பிரிவில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த தமிழ்த் தயாரிப்பாளர்கள் பற்றி நான் கவலைப்படா விட்டாலும் நிகழ்ச்சிப் பிரிவுக்குப் பொறுப்பாக வரும் இயக்குனரோ துணைப் பணிப்பாளர் நாயகமோ அல்லது வெவ்வேறு நிகழ்ச்சி யூனிற்றுகளின் தலைவர்களோ எம்.ஜே. பெரேரா அவர்களின் வாய்மூல உத்தரவைப் பின்பற்றுவார்களாவென்பது நிச்சய மில்லை. தமிழ் யூனிற்றை மிகப்பலவீனமான நிலைக்கு அது தள்ளிவிடுமென்பதை என்னால் திட்டவாட்டமாக உணரமுடிந்தது.

நான் இப்போது நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்கும் தயாரிப்பாளர் மட்டுமல்ல. தமிழ் யூனிற் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதன் தலைமைப் பொறுப்பு என்னிடம் தரப்பட்டுள்ளது. அதை ஓர் உறுதியான தமிழ்ப்பிரிவாக நிலைநிறுத்துவதை எனது தலையாய கடமையாகக் கருதினேன். தமிழ்ப் பிரிவை ஆரம்பிக்கும்போதே அதை சரியானபடி ஆரம்பிக்கவேண்டுமெனக் கருதி, ரூபவாஹினி மேலிடத்திற்குப் பல கோரிக்கைகளை அனுப்பிக்கொண்டிருந்தேன். நான் தமிழ் யூனிற்றின் தலைவராக இருந்து கொண்டே பல நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்துக்கொண்டு நிர்வாக வேலைகளையும் செய்யவேண்டியிருந்தது. எனது நிர்வாக வேலைகளில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் கையாளப்படுவதிலுள்ள குறைபாடுகளையும் தமிழ்த் தயாரிப்பாளர்கள், தயாரிப்பு உதவியாளர்கள் பற்றாக்குறையும் வலுவான தமிழ்ப்பிரிவை அமைப்பதற்கான அவசியத்தையும் சுட்டிக்காட்டி மேலிடத்திற்குக் கடிதங்கள் எழுதுவதிலேயே பெருமளவு நேரத்தைச் செலவிடவேண்டியிருந்தது.

நான் மேலிடத்திற்கு அனுப்புபவை மிகவும் முக்கிய கோரிக்கைகள் ஆதலால் அந்தக் கோரிக்கைகள் மிகவும் கண்ணியமான முறையிலும் என்மீது நல்லபிப்பிராயம் கொண்டிருந்த மேலதிகாரிகளைப் பகைத்துக்கொள்ளாத வகையிலும் எழுதப்படவேண்டுமென்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினேன். அதற்காக நான் முதலில் தமிழில் மிகச் சரியான சொற்களைப் பாவித்து, மிக இலகுவான மொழிநடையில் எழுதிவிட்டு அதை ஆங்கிலத்தில் மொழிமாற்றம் செய்வித்தேன். எனக்குத் தெரிந்த, மொழிபெயர்ப்பில் சிறந்து விளங்கும் ஒருவரான காவலூர் இராஜதுரை அவர்கள் நான் தமிழில் எழுதிக் கொடுப்பவற்றை நான் நினைப்பது போலவே மொழிமாற்றம் செய்து தருவார். சாதாரணமான அலுவலகக் கடிதங்கள் எழுதுவதற்குப் போதுமான ஆங்கில அறிவு எனக்கு இருந்தபோதிலும் மிக முக்கியமானவையென்று நான் கருதும் கடிதங்களை முதலில் தமிழில் எழுதி, காவலூரிடம் கொடுத்து மொழிமாற்றம் செய்விப்பதே எனது வழக்கமாக இருந்தது. காவலூர் எனக்கு நம்பிக்கைமிக்க ஒரு சிறந்த ஆலோசக

ராக விளங்கினார். அவ்வாறு நான் மேலிடத்திற்கு சமர்ப்பித்த ஒருசில கடிதங்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வது, ஒரு இக்கட்டான காலகட்டத்தில், தமிழர் தமது அரசியல் உரிமைக்காகப் போராடிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் ஒரு அரசு ஊடகத்தில் தமிழ்ப்பிரிவுக்குத் தலைமையேற்பதில் உள்ள கஷ்டங்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் என்று நம்புகிறேன்.

நான் அப்படி எழுதிய கடிதங்களில் மிகவும் முக்கியமான கடிதமாகக் கீழே தரப்படும் கடிதத்தைக் கருதுகிறேன். பொது நிகழ்ச்சிப்பிரிவில் தமிழ் யூனிற் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, நான் அதன் தலைவராக நியமிக்கப்பட்ட பின்னர், ரூபவாஹினியின் தலைவர் எம்.ஜே. பெரேரா அவர்களுக்கு தமிழ் யூனிற்றாக இல்லாமல் தமிழ் டிவிஷனாக அமைக்கப்படவேண்டும் என்று கோரி எழுதிய கடிதம். கடிதத்தின் நீளம் கருதி சிலவற்றைத் தவிர்த்துவிட்டு, மிகமுக்கிய கோரிக்கைகள் சிலவற்றையே இங்கே தருகிறேன். இந்தக் கடிதம் முழுமையாக ஆங்கிலத்தில், தலைவரது கையெழுத்துக் குறிப்புடன் எனது நூலில் பிரசுரிக்கப்படும்.

வழக்கமாக இப்படியான கடிதங்களை எனக்குமேலுள்ள அதிகாரிகளினூடாகவே தலைவருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும். அதுதான் அலுவலகங்களில் கடைப்பிடிக்கப்படும் நிர்வாக ஒழுங்கு. ஆனால் எனக்கு மேலேயுள்ள சிங்கள அதிகாரிகள் அந்தக் கடிதங்களில் நான் எழுதியிருப்பவை அரசியல்தன்மையான கோரிக்கைகள் என்று கருதிவிடலாமென்பதால், அலுவலக நடைமுறைகளைத் தவிர்த்து நேரடியாகவே ஒரு பிரத்தியேகக் கடிதமாக இக்கடிதத்தை ரூபவாஹினித் தலைவர் எம்.ஜே. பெரேரா அவர்களுக்கு 1985ம் ஆண்டு, பெப்ரவரி மாதம் 19ம் திகதி அனுப்பினேன்.

கடிதம்:

தலைவர்
19.02.1985

... .. எமது கலை, கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கலைப் படைப்புகளைப் படைக்கவேண்டுமென்ற ஒரே குறிக்கோளுடன் வெகுஜனத் தொடர்புத்துறையுள் பிரவேசித்து 15 வருடகால அனுபவமும் அதன்மூலம் இப்போது எனது இலட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கேற்ற ஒரு சிறு ஸ்தானத்தையும் அடைந்துள்ள எனது அபிப்பிராயங்கள் சிலவற்றைத் தங்களுக்குத் தெரிவிப்பது எனது முக்கிய முதற்கடமையென்று கருதுவதால், பின்வரும் எனது கருத்துகளைத் தங்கள் மேலான கவனத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

எனது பிரேரணைகளாவன:

தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்கெனத் தனிப்பிரிவொன்றை அமைத்தல்:

மொழிவாரியற்ற ஒரு அமைப்புமுறை இனங்களிடையே பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துமென்ற தங்களது எண்ணம், நிகழ்ச்சிகளின் ஒளிபரப்பைப் பொறுத்தவரையில் வெற்றியளிக்கிறதென்று ஒப்புக்கொள்ளும் அதேவேளையில், நிகழ்ச்சி நிர்வாகத்தில் மொழிவாரியான அமைப்பு இல்லாவிடில் அது தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை, அவற்றின் தரத்தை நிச்சயமாகப் பாதிக்கும் என்று உறுதியாகக் கூற விரும்புகிறேன். மேலும், எதிர்காலத்தில் பல சிக்கல்களைத் தோற்றுவித்து, தமிழ் நிகழ்ச்சிகள், சரியான வழிநடத்தல் இல்லாது தரம் குன்றி மதிப்பிழந்துவிடும். இவ்விடயத்தில் நாம் தீர்க்க தரிசனத்துடன் செயலாற்ற வேண்டியது மிகவும் அவசியம். நிர்வாகத் துறையில் நீண்ட கால அனுபவம்பெற்ற உங்களால் எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியுமென்பதால் மேற்சொன்ன எனது கூற்றிற்கான காரணங்களை மிகவும் வெளிப்படையாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

▶ இப்போது நிகழ்ச்சி நிர்வாகம் முன்று கட்டங்களில் செயற்படுகின்றது. நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பிரேரிக்கிறார். அத்துறையில் அனுபவமும் ஆற்றலும் பெற்றவரான நிகழ்ச்சிப் பிரிவுத் தலைவர் அதைப்பரிந்துரை செய்கிறார். மேலிடம் அப்பரிந்துரையின் அடிப்படையில் அந்நிகழ்ச்சியைத் தயாரிக்க அனுமதிக்கிறது. இந்நிலையில் பரிந்துரை செய்யும் நிகழ்ச்சிப் பிரிவுத் தலைவரின் பொறுப்பு மிக முக்கியமானதாகும். பரிந்துரை செய்யும் நிகழ்ச்சிப் பிரிவின் தலைவர் ஒரு

தயாரிப்பாளர் பிரேரிக்கும் நிகழ்ச்சி நல்லதா, கூடாதா, அல்லது ஏற்றதா, ஏற்றதில்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்கவேண்டும். இத்தீர்மானத்தை எடுப்பதற்கு பின்வருவன முக்கிய பங்களிப்பைச் செய்கின்றன.

- நிகழ்ச்சி இடம்பெறவிருக்கும் மொழியில் தேர்ச்சி.
- அம்மொழியைப் பேசும் சமூகத்தினது கலாச்சாரம் பற்றிய அறிவு.
- அச்சமூகத்தினிடையே குறிப்பிட்ட துறைகளின் நிலை. (நாடகம், நடனம், இசை எத்துறையானாலும்)
- அத்துறைகளில் அச்சமூகத்தினிடையேயுள்ள கலைஞர்களின் வல்லமை.
- அக்குறிப்பிட்ட துறைகளில் தொலைக்காட்சி மூலம் அடையப்பட வேண்டிய இலக்கு.

இவைகளைக்கொண்டே ஒரு நிகழ்ச்சிப் பிரிவின் தலைவர் நிகழ்ச்சியைப் பரிந்துரை செய்வதற்கான தீர்மானத்தை எடுக்கவேண்டியுள்ளதால், நிகழ்ச்சி எந்தமொழியில் இடம் பெறுகிறதோ அந்த மொழி பேசும், அந்தக் கலாச்சாரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரால் தான் சரியான முடிவெடுக்க முடியுமென்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. என்னால் சிங்கள நிகழ்ச்சிகள் பற்றித் தீர்மானமெடுக்க முடியுமா? மேலும் சிங்கள நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரை, ஒரு நிகழ்ச்சிப்

ரூபவாஹினியின் முதல்த் தலைவர் M.J. பெறோ அவர்களது இளமைத் தொற்றம்.

பிரிவின் தலைவர் தவறான முடிவெடுக்கும் பட்சத்தில் கூட மேலிடத்தில் பல கட்டங்களில் அந்தத் தவறு நிவர்த்தி செய்யப்படக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையில், நிகழ்ச்சிப் பிரிவுத் தலைவரது மட்டத்திலேயே நிச்சயமாகச் சரியான முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டும்.

- ▶ தற்போதிருக்கும் அமைப்பு முறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிப் பிரிவைச் சேர்ந்த தமிழ் நிகழ்ச்சிப் பரிந்துரைப் படிவம் அந்தப் பிரிவின் தலைவரால் பரிந்துரை செய்யப்பட்டதாகக் கையெழுத்திடப்பட்டு என்னிடம் அனுப்பப்படுகிறது. அதுகூடத் தங்களின் வாய்மூலமான ஒரு பணிப்பின் பேரில் ஏற்பட்ட பரிந்துரைவினாலேயே நடைபெறுகிறது.

அந்தப் பிரிவின் தலைவர் எந்த அடிப்படையில் நிகழ்ச்சியைப் பரிந்துரை செய்கிறாரென்பது கேள்விக்குறி. அவ்வாறு பரிந்துரை செய்து அனுப்பப்படும் ஒரு நிகழ்ச்சியை ஏற்றதல்ல என்று தமிழ் யூனற்றின் தலைவர் கருதும் ஒரு நிலையேற்பட்டால் அது நிர்வாக ஒழுங்குக்கு ஏற்றதா? ஏனெனில், தயாரிப்பதற்கு ஏற்றது எனப் பரிந்துரை செய்பவரும் நிராகரிப்பதற்குப் பரிந்துரை செய்பவரும் நிர்வாக மட்டத்தில் ஒரே தரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

- ▶ மேலும், பரிந்துரைப் படிவத்தில் கூட தமிழ் யூனற்றின் தலைவர்

குறிப்புகளை எழுதுவதற்கு இடம் ஒதுக்கப்படவில்லை. இவ்வாறு நிகழ்ச்சி நிர்வாக அமைப்பில் திட்டவட்டமற்ற முறையில் செயற்படுவது எதிர்காலத்தில் மிகவும் ஆபத்தைத் தோற்றுவிக்கலாம். ஏனெனில், மனிதர்களாலேயே நிர்வாகம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. எனவே எதிர்காலத்தில் தங்களது இடத்திற்கு நியமிக்கப்படும் ஒருவர் பரந்த மனப்பான்மை அற்றவராக, இந்த அமைப்பு முறையைப் பயன்படுத்தித் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை சீரிழித்துவிட வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே, ரூபவாஹினி உருவாகும் காலகட்டத்தில் அதுவும் உங்கள் காலத்திலேயே தமிழ் நிகழ்ச்சி நிர்வாகத்தில் ஒரு திடமான அமைப்பை உருவாக்கிக் கொள்வது மிகவும் அவசியமாகிறது.

- ▶ அது மட்டுமல்ல, ஊழல் நடவடிக்கைகளில் நாட்டமுடைய ஒரு கபட தயாரிப்பாளர் எதிர்காலத்தில் தான் பணிபுரியும் நிகழ்ச்சிப் பிரிவின் தலைவர் தன்னை நம்பியே நிகழ்ச்சியைப் பரிந்துரை செய்யவேண்டும் என்ற நிலையைத் தனது ஊழல் நடவடிக்கைகளுக்குச் சதகமாகப் பயன்படுத்துவதற்கான நிறைய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்கென

உத்தியோகத்தர்களை நியமித்தல்:

ரூபவாஹினி போன்ற பொதுஜனத் தொடர்புத்துறை நிலையத்தில் ஒரு ஆரம்பநிலை ஊழியரை நியமிக்கும் போது கூட அவருக்கு அத்துறையில் நாட்டமுள்ளதா, போதிய அறிவிருக்கிறதாவென்று கடுமையாகப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் வரவேற்பவன். ஏனெனில், இத்தகைய அரசு ஸ்தாபனங்களில் எத்தகைய தரத்தில் எத்துறையில் சேர்ந்தாலும் நிரந்தர உத்தியோகத்தர்களுக்கு முன்னுரிமையளித்தல் மற்றும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் மூலம் ஒருவர் எந்தத் துறையிலும் பிரவேசிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் உள்ளது. ஆரம்பநிலை ஊழியர் தானேயென்று அசட்டையாக ஒருவரை நியமித்துவிட்டுப் பின்னர் அந்த ஊழியர் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் மூலம் முக்கிய பதவிகளுக்கு வருவதற்குத் தனக்குரிய உரிமையைக் கோரும்போது நிர்வாகம் வேறுவழியின்றி அவ்வழியர் பொருத்தமற்றவராக இருந்தால்கூட உயர்பதவிகளில் அமர்த்துவதை நான் அனுபவபூர்வமாக அறிந்திருக்கிறேன். மொழி, கலை, கலாச்சார அறிவு அதிகமாகத் தேவைப்படும் ரூபவாஹினி போன்ற ஸ்தாபனங்களில் ஆட்களைச் சேர்ப்பதில் அவதானமும் தீர்க்கதரிசனமும் தேவை. எமது ஆட்சேர்க்கும் திட்டத்தின்படி வரும் காலத்தில் ஒருவர் நேரடியாக நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகச் சேரமுடியாது. இங்கு பயிலுனராகச் சேர்ந்த ஒருவருக்கே முன்னுரிமை அளிக்கப்படுமென்ற நிலை உருவாகி வருகிறது. இந்நிலையில் நாம் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு உதவியாளர்களைச் சேர்க்கும்போது ஒரு தயாரிப்பாளரை நியமிக்கும் நேர்முகப் பரீட்சை போல் ஒரு பரீட்சை நடத்தியே அவரை சேவையில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நேர்முகப் பரீட்சைக்கு மிகத் தகுதியானவர்கள் தோற்றாதவிடத்து தோற்றுபவர்களிலிருந்து ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதென்பது நியாயமான நிலைப்பாடல்ல. நாடு தற்போது எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சனைகளின் காரணமாக நேர்முகப் பரீட்சைக்குப் பலர் தோற்றமுடியாமல் போவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். எனவே, ஒரு நேர்முகப் பரீட்சையில் தகுதியானவர்கள் தோற்றாதவிடத்து தோற்றியவர்களிலிருந்து ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதை விடுத்து, அந்த நேர்முகப்பரீட்சையை இரத்துச் செய்வதே சிறந்தது. சிறந்த தரத்தை நிலைநாட்ட இதுவே வழியென நான் கருதுகிறேன். நாட்டின் தற்போதைய நிலையை எவரும் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதிப்பது நல்லதல்ல.

தமிழ் உத்தியோகத்தர்கள் கட்டாயமாகப்

பணியாற்ற வேண்டிய ஏனைய பிரிவுகள்:

ரூபவாஹினியில் தற்போது சிங்கள மொழியிலும் சரி, தமிழ் மொழியிலும் சரி தயாரிக்கப்படும் நிகழ்ச்சிகள் பெரும்பாலும் அந்த இனங்களின் கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிப்பவையாகவே அமைகின்றன. குறிப்பாக, தமிழில் ஒளிபரப்பாகும் பிரதான நிகழ்ச்சிகளான கலையரங்கம், காதம்பரி போன்றவை முழுக்க முழுக்கத் தமிழ்க் கலை, கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளே. இந்நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்குவதற்குத் துணைபுரியும் அரங்க அமைப்புப்பகுதி, வரைகலைப் பகுதிகளில் தமிழ்க் கலைஞர்கள் இல்லாமை எமது வேலைகளை மிகவும் கடினமாக்குவதுடன் எமது தயாரிப்புகள் மேற்குறிப்பிட்ட துறைகளில் மிகுந்த குறைபாடுகளுடனும்

காணப்படுகின்றன. ஏனெனில், எமது கலை, கலாச்சாரம் என்பன பெரும்பாலும் சமயத்துடன் தொடர்வு கொண்டவை. எனவே, எமது நிகழ்ச்சிகளில் இடம் பெறும் அலங்காரங்கள் இந்துக் கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிப்பவையாக அமைதல் அவசியமாகிறது. ஆகையால் தயவுசெய்து இந்த இரு பிரிவுகளிலும் ஆகக் குறைந்தது ஒவ்வொரு மிகத் திறமைவாய்ந்த தமிழ்க் கலைஞர்களை நியமிப்பது தொழில்நீதியாகச் சிறந்த தயாரிப்புகளை உருவாக்க உதவும்.

சிங்கள நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்கள் தமது நிகழ்ச்சிகளில் தமிழ் விடயங்களைக் கையாளுதல்:

ரூபவாஹினிமூலம் தாங்கள் நிலைநாட்ட விரும்பும் சமூகங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வைத் தமது நிகழ்ச்சிகளில் பின்பற்ற விரும்பும் சில தயாரிப்பாளர்கள் தமது சிங்கள நிகழ்ச்சிகளில் தமிழ் விடயங்களுக்கும் இடம் கொடுப்பது, தமிழ்க் கலைஞர்களுக்கும் சந்தர்ப்பமளிப்பது என்ற வகையில் செயலாற்றுகிறார்கள். அவர்களின் எண்ணம் போற்றப்பட வேண்டியதாகும். அதேவேளை அந்நிகழ்ச்சிகளில் தமிழ் விடயங்கள் மிகவும் மேலோட்டமான விதத்தில் கையாளப்படுகின்றன வென்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பல சமூகங்கள் இணைந்து வாழும் ஒரு நாட்டின் தேசிய நிறுவனமான ரூபவாஹினியில் ஒளிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளில், சமூகத்தினரைப் பிரதிபலிக்கும் நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்பும் போது, அவற்றில் யதார்த்தம், தொழில் நீதியான சிறப்பு என்பன அமைந்திருந்தல் அவசியம். குறைந்தபட்சம் நிகழ்ச்சிகளில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் சமூகத்தினரின் மொழியாவது சரியாகப் பேசப்பட வேண்டும். அப்படிக் கவனமெடுக்காது நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பது, தேசிய நிறுவனமான ரூபவாஹினிக்கு இழுக்கைத் தந்துவிடும். எனவே, ரூபவாஹினித் தயாரிப்பாளர்கள் அத்தகைய நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்கும்போது, அந்நிகழ்ச்சிகளில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தயாரிப்பாளர் சக்தயாரிப்பாளராகச் செயலாற்ற வேண்டும் என்பது கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும்.

அத்துடன் மிகவும் அவதானமாகத் திட்டமிடப்படல் வேண்டும். மற்றைய சமூகத்தினரின் மொழியை, கலாச்சாரத்தை இழிவுபடுத்தாமல் சிறந்த தொழில்நீதியான படைப்புகளைத் தயாரிக்க இது சிறந்த வழியென்று கருதுகிறேன்.

சென்ற வருடம் ஒளிபரப்பப்பட்ட சிங்கள - தமிழ்ப் புத்தாண்டுச் சிறுவர் நிகழ்ச்சியில் தமிழ் தவறாகப் பேசப்பட்டது. அண்மையில் ஒளிபரப்பப்பட்ட 'யஹலுவோ' என்ற சிங்கள நாடகத்தில் ஒரு தமிழ்க் குடும்பம் சித்தரிக்கப்பட்டது. அவர்கள் பேசியது தமிழ் என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு எனக்கே மிகவும் சிரமமாக இருந்தது. இவை மட்டுமல்ல, இவ்வாறான பல நடவடிக்கைகள் தமிழ் நிகழ்ச்சி நிர்வாகத்தில் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

நாம் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளில் கலைஞர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிப்பதில் மிகவும் கட்டுப்பாடான ஒழுங்கு முறையைப் பின்பற்றுகிறோம். 'நந்தன விந்தன' தயாரிப்பாளர் ஆரம்ப நாட்களில் தனக்கு அறிமுகமான சில தமிழ்க் கலைஞர்களுக்குத் தனது நிகழ்ச்சியில் சந்தர்ப்பம் வழங்கினார். இது திருமதி. இரத்தினம் அவர்கள் இருந்த காலத்தில் அவருக்குப் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியதை நான் அறிவேன். ஏனெனில் 'நந்தன விந்தன' தயாரிப்பாளர் தனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் தெரிந்த ஒன்றிரண்டு தமிழ்க் கலைஞர்களுக்குச் சந்தர்ப்பமளித்திருந்தார். அந்தக் கலைஞர்களை நாம் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளில் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. காரணம், நாம் அத்தகைய தரத்திலுள்ள கலைஞர்களுக்கு ரூபவாஹினி நிகழ்ச்சிகளில் அப்போது சந்தர்ப்பம் அளிப்பதில்லையென்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால், 'நந்தன விந்தன'வில் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்ட கலைஞர்களது தரத்தில் மேலும் தமிழ்க் கலைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் திருமதி. இரத்தினத்திடம் சந்தர்ப்பம் கேட்டுத் தொந்தரவு செய்யத் தொடங்கியமையால் அவர் மிகவும் இக்கட்டான நிலைக்குட்பட்டார். எனவே, ஒரு சமூகத்தினரின் கலைத்துறை பற்றிய பூரண அறிவில்லாது இவ்வாறான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது ஏற்றதல்ல என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

நிகழ்ச்சி ஒளிபரப்பு:

ரூபவாஹினி ஒரே சேவையில் பல மொழிகளில் ஒளிபரப்பை மேற்கொள்வது பலவிதத்திலும் நன்மையளிக்கிறது. குறிப்பாக,

இலங்கை பல மொழி பேசும், பல இனங்கள் வாழும் ஒரு நாடு என்பதை இலங்கைவாழ் அனைத்து மக்களுக்கும் ஒவ்வொரு நாளும் அறிவுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒரே ஸ்தாபனம் ரூபவாஹினி. எமக்கு வசதியேற்பட்டு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சேவைகளை நடத்தக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால்கூட அச்சேவைகள் மொழிவாரியாக இல்லாமல், தேசிய நிகழ்ச்சிகள், வர்த்தக நிகழ்ச்சிகள் என்ற அடிப்படையில் ஒளிபரப்பப்படுவதையே நான் விரும்புகிறேன். தற்போது சிங்களத்தில் ஒளிபரப்பப்படும் உரையாடல் நிகழ்ச்சிகள், செவ்விகள், விவரணம் போன்றவற்றைத் தமிழ்மக்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாதபோதும் சிங்களக் கலாச்சாரப் பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளைக் குக்கிராமங்களில் வசிக்கும் தமிழர்களும் இரசிக்கிறார்கள். இதுவரை காலமும் அறிந்திராத சிங்களக் கலைஞர்களை இப்போது தமிழர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். நான் ரூபவாஹினியில் முதல்முதல் ஒளிபரப்பான நாடகம் மற்றும் தொலைக்காட்சி நாடகங்களைத் தயாரித்து அளித்தபோது சிங்களக் கலைஞர்களும் பத்திரிகையாளர்களும் என்னை அறிந்துகொண்டு மிகவும் பாராட்டி உற்சாக மூட்டினர். நான் ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக ஒளிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தில் செய்தி அறிவிப்பாளராக, நாடகத் தயாரிப்பாளராகப் பணியாற்றியபோது என்னைத் தமிழ் மக்கள் மாத்திரமே அறிந்திருந்தார்கள்.

இப்படி இன, மத பேதமின்றி இரசிக்கப்படுகின்ற ஒரு ஒளிபரப்பில் சில சமயங்களில் தமிழ் ஒளிபரப்புகளைத் திடீரென இரத்துச் செய்துவிடுவது தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளை மிகவும் பாதிக்கின்றது. அத்துடன் ரூபவாஹினியில் கடமைபுரியும் தமிழ் உத்தியோகத்தர்கள் நேயர்களின், பத்திரிகைகளின் விசாரணைகளுக்குச் சரியான பதில் கொடுக்க இயலாத ஒரு சங்கடமான நிலையில் தவிக்க வேண்டியுள்ளது.

உள்ளூரில் தயாரிக்கப்படும் நிகழ்ச்சிகள் தடைப்படுவதற்கு உண்மையான காரணங்கள் உள்ளன. ஆனால், சாதாரண மக்கள் விரும்பிப் பார்க்கும், மாதத்தில் ஒருமுறை ஒளிபரப்பப்படும் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் இரத்துச் செய்யப்படும்போது எம்மால் சரியான காரணத்தை மக்களுக்குக் கொடுக்க முடியாதிருக்கிறது. தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளை நான் நேரடியாக உணரக்கூடிய நிலையில் இருப்பதனால் சொல்கிறேன். இப்படியான நிலை ரூபவாஹினியின் மீது தமிழ் மக்களுக்கு வெறுப்பையும் விரக்தியையும் தோற்றுவிக்கிறது. குறிப்பாக, சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில் இரத்துச் செய்யப்பட்ட தமிழ்த்திரைப்படம், உள்ளூர்த் திரைப்படத் தொடர் என்பன சம்மந்தமாக எனக்கு நாள்தோறும் தமிழ் நேயர்களிடமிருந்து கடிதங்கள் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன.

இவ்வாறு தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை இரத்துச் செய்வது தமிழ் நேயர்களைப் பாதிக்கின்றது என்பது மாத்திரமல்ல, ரூபவாஹினியிலும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒரு மறைமுகமான பாதிப்பு ஏற்படுகிற தென்பதையும் நாம் உணரவேண்டும். தற்போது தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கும் வேளைகளில் அவற்றில் பணியாற்றும் தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருமே சிங்கள மொழிபேசும் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமது கடமையைச் செய்கின்றார்களேயன்றி சிங்கள நிகழ்ச்சித் தயாரிப்புகளில் அவர்கள் காட்டும் ஈடுபாடும் பங்களிப்பும் எமக்குக் கிடைப்பதில்லை. இது இயற்கையானதே. இத்தகைய நிலையில் தமிழ் நிகழ்ச்சி ஒளிபரப்புகளை இரத்துச் செய்வது, தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் முக்கியமற்றவையென்னும் ஒருவித மனப்பாங்கைத் தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்களிடம் ஏற்படுத்துகின்றது. இது தமிழ் நிகழ்ச்சிகளின் தயாரிப்பில், அவர்கள் அசிரத்தை மனப்பாங்குடன் செயலாற்ற வழிவகுக்கின்றது. இதனால் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளின் தொழில்நுட்பத்தரம் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகிறது. இதை நான் தொழில் நுட்பவியலாளர்கள் மீதான முறைப்பாடாகச் சொல்லவில்லை. வேற்றுமொழி பேசுவோரை அவர்களுக்குப் புரியாத ஒரு மொழி நிகழ்ச்சிகளில் ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகள் மூலம் ஈடுபாடு கொள்ள வைக்க முடியாது. ஆனால் ஒரு மொழி நிகழ்ச்சிகளின் மீது மேலிடம் காட்டும் அக்கறையும் கொடுக்கும் முக்கியத்துவமும் கீழ்மட்ட உத்தியோகத்தர்கள்கூட அந்த நிகழ்ச்சிகளில் அக்கறைகாட்ட வழிவகுக்கும் என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதை நான் முறைப்பாடாகவல்லாமல் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் மேம்பட வேண்டுமென்பதற்காகவே சொல்கிறேன். நான் ரூபவாஹினியின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே பல நிகழ்ச்சிகளையும் தயாரித்துவருகிறேன். ஆனால் அண்மைய காலங்களில்

இத்தகைய நிலைமைகளை உணர்கிறேன்.

ஆங்கிலத்தில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட எட்டரைப் பக்கங்கள் நீளமான கடிதத்தைப் படித்த எம்.ஜே. பெரேரா அவர்கள், மார்ச் மாதம் 3ம் திகதி எனது கடிதத்திலேயே தனது கைப்படக் குறிப்பொன்றை எழுதி எனக்கு நேரடியாக அனுப்பியிருந்தார். அவரது குறிப்பு இங்கே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

‘நான் கடிதத்தை வாசித்தேன். அதிலுள்ள சிலவற்றுடன் உடன் படுகிறேன். சிலவற்றுடன் உடன்படவில்லை. நான் வரும் நாட்களில் உன்னுடன் இது பற்றிப் பேசுவேன். ரூபவாஹினி நாடு முழுவதிலும் வாழும் பொது மக்கள் மீது எதிர்பார்த்திராத வகையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ள இவ்வேளையில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளில் (நிர்வாகத்தில்) எந்த மாற்றமும் மிக அவதானத்துடன் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்’

எம்.ஜே. பெரேரா அவர்கள் அடிப்படையில் நாட்டுப்பற்று மிக்கவர். ஒரு தேசியவாதி, ஆனால் இனத்துவேஷியல்ல. ரூபவாஹினி மொழி வாரியான நிர்வாகக் கட்டமைப்பில்லாமல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதைத் திடீரென மொழி வாரியான நிர்வாக அமைப்பாக மாற்றுவது ரூபவாஹினியின் பெரும்பான்மை உத்தியோகத்தர் மத்தியில் ஏன் என்ற கேள்வியை எழுப்பலாம். குறிப்பாக, நாடு எதிர்நோக்கியுள்ள யுத்த சூழ்நிலையில் பெரும்பான்மை மக்களும் உணர்ச்சி வசப்பட்டிருந்த நிலையில் அரசியல்மட்ட முன்னெடுப்பில்லாது அத்தகைய நிர்வாக மாற்றம் சற்று சிரமமானதுதான். இருந்தபோதிலும் நான் எனது கருத்துகளை வெளிப்படையாக முன்வைத்து, அவரும் அவற்றுக்கு ஓரளவு உடன்பட்டது எனக்கு மகிழ்ச்சியளித்தது. அவர் கொண்டுவந்த நிர்வாக முறையையே மாற்றவேண்டுமென்ற எனது கோரிக்கையை அவர் முற்றாக நிராகரித்திருக்கலாம். அவர் எல்லோரது கருத்துக்களையும் செவிமடுக்கும் ஒரு நிர்வாகி என்பதை நிரூபித்திருந்தார். பல்வேறு காரணங்களால் குறிப்பாக, அவரது வேலைப்பளு காரணமாக இது சம்பந்தமான உரையாடல் இடம்பெறவில்லை. அவர் அடுத்த வருடமே பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றுவிட்டார்.

நான் ரூபவாஹினியின் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்கான பொறுப்பை ஏற்ற பின்னர் மேலிடத்திற்குத் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும் அதன் நிர்வாகம் பற்றியும் பல கடிதங்களைத் தொடர்ந்து அனுப்பிக் கொண்டேயிருந்தேன். அதில் ஒன்றுதான் நான் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள கடிதம். நான் மேலிடத்திற்கு அனுப்பிய கடிதங்களில் மேலும் இரண்டு கடிதங்களை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ரூபவாஹினியில் ஒளிபரப்பாகும் செய்திகளில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நடைபெறும் இராணுவ நடவடிக்கைகள் பற்றிய செய்திகள் உண்மைக்குப் புறம்பாக இருப்பதாகவும் பொதுமக்கள் பெரும் எழுப்பாதிக்கப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டியும் 1985ம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் 19ம் திகதி மேலிடத்திற்கு ஒரு கடிதத்தை அனுப்பினேன். அந்தக் கடிதத்தில் உண்மைக்குப் புறம்பான செய்திகளால் தமிழ் மக்கள் ரூபவாஹினியின்மீது அதிருப்தி கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எழுதியிருந்தேன். இக்கடிதத்தை அப்போது பணிப்பாளர் நாயகமாக இருந்த அனூர குணசேகர ஊடாகவே தலைவருக்கு அனுப்பியிருந்தேன். இந்த விடயத்தில் அவர்கள் எதுவுமே செய்ய முடியாதென்று தெரிந்திருந்தாலும் தமிழ் மக்களினமும் எனதும் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்காகவே அந்தக் கடிதத்தை எழுதினேன். நான் எதிர்பார்த்தபடியே அவர்களிடமிருந்து எந்தவிதமான பிரதிபலிப்பும் வரவில்லை. உண்மை நிலையைத் தங்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்கு எழுதிய ஒரு கடிதமாகவே அவர்கள் அதைக் கருதியிருப்பார்கள். நாடு இருந்த நிலையில் வேறு யாராக இருந்திருந்தாலும் என்னைப் பிரச்சினைக்குள்ளாக்கியிருந்திருக்கலாம். மாறாக அவர்கள் நான் வெளிப்படையாக எனது எண்ணங்களைத் தெரிவிப்பதை வரவேற்றார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். தலைவர் எம்.ஜே. பெரேரா அவர்களும் பணிப்பாளர் நாயகம் அனூர குணசேகர அவர்களும் எனக்கு மிகுந்த ஆதரவு தந்தார்கள். நான் சமர்ப்பிக்கும் தமிழ் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்புக்கான பிரேரணைகளை எந்தவித மறுப்புமின்றி அனுமதித்தார்கள். அதனால்தான் நான் பணியாற்றிய காலத்தில் நாட்டு நிலைமை சாதகமாக இல்லாதிருந்தபோதும் என்னால் ஒப்பீட்டளவில் அதிக நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்க முடிந்தது.

நான் தமிழ் நிகழ்ச்சி நிர்வாகம் சம்பந்தமாக மேலிடத்திற்கு எழுதிய கடிதங்களில் 1986ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 21ம் திகதி இயக்குனர் நாயகம் அனூர குணசேகர அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதமும் முக்கியமானது.

ரூபவாஹினியின் பொது நிர்வாகப் பிரிவுக்கு பொறுப்பாகவிருந்த ஓய்வுதல்லா அவர்கள் திடீரெனத் தன்னிச்சையாகத் தமிழ் அறிவிப்பாளர்களுக்கான தேர்வொன்றை நடத்தினார். அதுபற்றித் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொறுப்பான என்னிடம் எதுவித கலந்துரையாடலையும் மேற்கொள்ளவில்லை. தாமாகவே விண்ணப்பம் கோரி விளம்பரம் செய்து, விண்ணப்பித்தவர்களை அழைத்து, தேர்விற்கு வருபவர்கள் வாசிக்க வேண்டிய பிரதிகளைத் தெரிவு செய்து கொடுத்து, அந்தத் தெரிவில் விண்ணப்பதாரர்கள் வாசிப்பதை ஒளிப்பதி செய்ததாக அறிந்தேன். அது எனக்கு மிகவும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. ஓய்வுதல்லா அவர்கள் நீண்டகாலம் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன நிதிப்பிரிவில் பணியாற்றியவர். அவருக்கு மொழிவாரியான நிகழ்ச்சிப் பிரிவுகளின் நிர்வாக நடைமுறைகள் நன்கு தெரியும். ரூபவாஹினியில் அப்போது அவர் நிர்வாகப் பிரிவின் இயக்குனராகச் சிறப்பாகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். பின்னர் நிர்வாகப் பிரிவுக்குப் பொறுப்பான உதவிப் பணிப்பாளர் நாயகமாகவும் பதவி உயர்வு பெற்றவரென்று நினைக்கிறேன். நிர்வாகத்தில் அத்தகைய அனுபவம்மிக்க ஒருவர் ரூபவாஹினிக்குத் தமிழ் அறிவிப்பாளர்களைத் தேர்வு செய்வது, தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொறுப்பானவர்களின் பணி என்பதை அறிந்திருக்க மாட்டாரென்று நான் நினைக்கவில்லை. சிங்கள அறிவிப்பாளர் தேர்வுக்கு அவர் அப்படி நிச்சயம் செய்திருக்க இயலாது. தமிழர்கள் நாட்டின் யுத்தம் காரணமாகப் பலவீன முற்றிருக்கிறார்களென்று எண்ணி அவ்வாறு செய்தாரோ தெரியாது. இதுபற்றி நான் இயக்குனர் நாயகத்திற்குக் கடிதமூலம் தெரிவிக்க, அவர் உடனடியாகவே நடந்தவற்றுக்கு வருத்தம் தெரிவித்து, ஓய்வுதல்லா அவர்களிடமிருந்து அவர் ஒளிப்பதிவு செய்து வைத்திருந்த நாடாக்களைப் பெற்று என்னிடம் தருவாக எனது கடிதத்திலேயே குறிப்பெழுதி அனுப்பியதோடு அதை நடைமுறைப்படுத்தினார். ஓய்வுதல்லா அவர்கள் தமிழ் உத்தியோகத்தர்களுடன் அன்பாகவும் ஆதரவாகவும் நடந்துகொள்பவர். சிறந்த நிர்வாகி. அவர் ஏன் அவ்வாறு செய்தார் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பின்னர் அவர் எந்தவித பகைமையுணர்வையும் காட்டிக்கொள்ளாமல் என்னுடன் சாதாரணமாகவே நடந்துகொண்டார்.

இவ்வாறு நான் ரூபவாஹினியின் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்கான பொறுப்பை ஏற்று 1984ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் முதல் 1990ம் ஆண்டு செப்டெம்பரில் நான் நாட்டை விட்டுப் புறப்படும் வரை பணியாற்றிய காலத்தில், எனது தொழில் வாழ்க்கை போராட்டம் நிறைந்ததாகவே இருந்தது. நான் உதாரணத்துக்காக மூன்று கடிதங்களை மட்டுமே இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளேன். உக்கிரமான உள்நாட்டு யுத்தம் நடைபெற்ற ஒரு காலகட்டத்தில் ஓர் அரச ஊடக ஸ்தாபனத்தில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொறுப்பான நிர்வாகப் பதவியை வகிப்பதிலுள்ள சிரமங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இந்தக் கடிதங்கள் போதுமானவையென்று நினைக்கிறேன்.

ரூபவாஹினி ஆரம்பிக்கப்பட்டு நான் அங்கு பணியாற்றிய காலம் முழுவதும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கமே பதவியிலிருந்தது. பின்னர் 1994ம் ஆண்டு திருமதி. சந்திரிகா குமாரதுங்க அவர்கள் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவாகி, நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபின்னர் அரசியல்த் தலையீட்டால் ரூபவாஹினியில் நான் எதிர்பார்த்த, ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்த நிர்வாக அமைப்பைப்போன்று தமிழ்ப்பிரிவு அமைக்கப்பட்டு அதன் இயக்குனராக வன்னியகுலம் என்ற நிர்வாக சேவை அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டாரென்றும் அவர் குறுகிய காலம் தமிழ்ச் சேவை இயக்குனராகப் பணியாற்றி விட்டு விலகிவிடவே, ரூபவாஹினியின் ஆரம்பகாலம் முதல் நிகழ்ச்சிப் பிரிவில் பணியாற்றிய எஸ். விஸ்வநாதன் தமிழ்ப்பிரிவின் இயக்குனராகப் பொறுப்பேற்றார் என்றும் கனடாவிலிருந்து அறிந்து கொண்டேன்.

தொடரும்....

wikneswaran.p@thaiveedu.com

அந்நிய அனாதைகள்

- சோ. ராமேஸ்வரன்

மதியம் வெள்ளையும் கறுப்பும் கலந்திருந்த வானம் மாலை மங்கும் வேளை நன்றாக கறுத்துவிட்டது. குளிர்காற்று வேகமாக வீசி, உயர்ந்து, பரந்து கிளை பரப்பியிருந்த மேபிள் மரங்களின் இலைகளை 'சலசல'வென ஓசையெழுப்பி, சாகும் தறுவாயில் இருந்த இலைகளைப் பூமி தாய்க்குச் சமர்ப்பணம் செய்தது. அன்றைய தினம் மாலை நேரத்தில் குளிர்காற்றுடன் மழை பொழியலாம் என 'சி.பி 24' தொலைக்காட்சி எதிர்வுகூறியிருந்தது.

அது இலையுதிர் காலத்தில் கனடாவின் ஒரு மாலைப்பொழுது. நள்ளிரவு வரை மழை இடையிடையே பொழியும் என்ற தகவலையும் அந்த தொலைக்காட்சி பூகோள வரைபடங்களுடன் ஒளிபரப்

பியிருந்தது.

வீட்டின் முன் கதவு காற்றின் வேகத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் நர்த்தனமாடியது. அது வெளிப்படுத்திய ஒலி வீடு முழுவதும் பரவியது. குளிர் காற்று கதவு நீக்கலினூடாக உள்ளே வந்து வீட்டின் செயற்கைச் சூட்டினைத் தணிக்க முற்பட்டது.

மேல் மாடியிலிருந்து உமா படியிறங்கி கீழே வந்தாள். முன் கதவுக்குச் சென்றாள். குளிர் காற்று அவள் மேனியைத் தழுவி சரசமாடிவிட்டுச் சென்றது. அவளுக்கு குளிர் அதன் கைங்கரியத்தை உணர்த்தவில்லை. இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக குளி

ருக்குப் பழகியவளுக்கு அந்தக் குளிர் எதிர்மறையான காலநிலையின் தாற்பரியத்தை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. அவள் கதவுக் கண்ணாடியை மறைத்திருந்த திரையை விலக்கிவிட்டு வெளியே பார்வையை இலக்கின்றி வெளிவிட்டாள். வீதி விளக்குகள் பிரகாசமாக எரிந்தன. அந்த வெளிச்சத்தில் வீதியின் இரு புறமும் வெள்ளம் கரைபுரண்டோடுவது தெரிந்தது. வாகனமோட்டம் அறவே இல்லை. வழமையாகவே ஒரு சில வாகனங்கள் செல்லும் வீதி அது. மழை என்றதும் வாகனங்களின் ஓட்டமும் தடைப்பட்டு விட்டது.

முன் வீடு இருளில் முழுகியிருந்தது. வீட்டு உரிமையாளர்கள் சுவில் நாட்டிலிருந்து இரு சந்ததிகளுக்கு முன் வந்த குடும்பமொன்றின் வாரிசுகள். மிகவும் இளமையான கணவன்-மனைவி. பிள்ளைகள் இல்லைப் போலும். இவளைக் கண்டால் ஒரு 'ஹாய்' சொல்லுவார்கள். மற்றும்படி பேச்சுவார்த்தை இல்லை. வழமையாக ஐந்து மணிக்கு வருவார்கள். இன்று இன்னும் வரவில்லை. அது தான் வீடு இருளில் உள்ளது. அவர்களது வருகைக்கும் மழை ஊறுவிளைவித்துவிட்டது.

உமா அங்கிருந்து விலகினாள். மெல்ல நடந்து சமையல் அறைக்குச் சென்றாள். 'பிரிட்ஜைத்' திறந்தாள். மேல் தட்டில் 'பியர்' போத்தல்கள் வரிசையாக அடுக்கப்பட்டிருந்தன. அவள்தான் முதல் நாள் அடுக்கிவைத்தவள். பன்னிரண்டு போத்தல்கள். எண்ணிப் பார்த்தாள். எண்ணிக்கை சரியாக இருந்தது. கீழ் தட்டை அலசினாள். முதல் நாளிரவு மீதம் வைத்த 'பிட்லா'வின் பாதித் துண்டொன்று 'பிளாஸ்டிக்' பெட்டியில் இருப்பது தெரிந்தது. அதை வெளியில் எடுத்து 'கவுண்டர் ரொப்பில்' வைத்தாள். அவள் வயிற்றை நிரப்ப அது போதும். இரவைக்கு சமைக்கத் தேவையில்லை. அப்படியென்றால் ராதைக்கு?

இரவு சாப்பாடொன்றைத் தான் அவள் தாயுடன் சாப்பிடுவாள். இடைக்கிடை அதுவும் நின்றுவிடும். காலை, மதியச் சாப்பாடு பல்கலைக்கழக 'ரெஸ்டரண்டில்' சாப்பிட்டுவிடுவாள். ஆரம்பத்தில் காலைச் சாப்பாட்டையாவது சாப்பிட்டுவிட்டுப் போ என உமா வற்புறுத்தினாள். 'டவுன் ரவுனுக்குப்' போற 'கோ பஸ்' புறப்படுவதற்கு ஐந்து நிமிடங்களுக்கு முன் தான் அவள் தன் அறையை விட்டு வெளியேறுவாள். காலைச் சாப்பாட்டை நின்ற நிலையில் சாப்பிடுவதற்கு கூட அவளுக்கு நேரம் இருக்காது. தாயிடம் ஒரு சொல் சொல்லாமல் கிளம்பிவிடுவாள். அவ்வளவு அவசரம். அதனுடன் இணைந்திருந்த அலட்சியம்.

அந்த பஸ் புறப்படும் நேரம் ஒன்பதரை மணி. இவள் எழும்பும் நேரம் ஒன்பது மணி. இருபத்தைந்து நிமிடங்களில் காலைக் கடன்கள் முழுவதையும் அரைகுறையாக முடித்துவிடுவாள். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக இது தான் அவள் நேரகுசி. அதை தாய் மாற்ற முற்பட்டாள். நிறைய 'பிளாடிக்'களைச் சேர்த்து, கர்ண கடுரவார்த்தைகளால் தாயை அர்ச்சித்துவிட்டு சென்றுவிடுவாள். நாளடைவில் தாய் இந்த விடயத்தில் தன் வாயை அடக்கிவிட்டாள்.

இரவு தான் ராதை வீட்டில் சாப்பிட்டாள். தாய் சாப்பிட்டு விட்டு நித்திரைக்குப் போய் வெகு நேரம் கழித்துத் தான் அவள் சாப்பிடுவாள். காலையில் எழுந்து கீழே வரும் உமாவுக்கு சாப்பாட்டு மேசையைக் கண்டவுடன் தூக்கக்கலத்திலும் ஆத்திரம் தான் பெருகிவரும். பீங்கான், கோப்பை என்று இரவு சாப்பாட்டுக்கென வைக்கப்பட்டிருந்த பாத்திரங்கள் அலங்கோல நிலையில், கழுவப் படாமல் இருக்கும். ஒரு நாள் ஆத்திரம் தாங்காமல் மகளை தாய் ஏசினாள். 'எனக்கு நேரம் இருக்கவில்லை' என்றவள், தாயின் முகத்தைக் கூட பார்க்காமல் சென்றுவிட்டாள்

'ஏன் பிங்கான், கோப்பைகளைக் கழுவி, மேசையை ஒழுங்காக வைத்தால் என்ன' என இன்னொரு நாள் தாய் கேட்டிருந்தாள்

அதற்கு அவள் பதில் கூறவில்லை. தாயைச் சுட்டெரிப்பது போல பார்த்துவிட்டுச் சென்றாள்.

உமா தன் வாயை மூடிவிட்டாள். அதன் பின் இப்பிரச்சனை வெளிப்படுவதில்லை.

இரவு சாப்பாடு விஷயத்திலும் தாய்க்கும், மகளுக்கும் வாக்குவா

தம் ஏற்படும். புட்டு, இடியப்பம், தோசை, இட்லி போன்ற தென் கிழக்காசியச் சாப்பாட்டை ராதை வெறுத்தாள். பிட்லா, பேர்கர், பால்ரா, சப்வே என மேற்கத்தைய சாப்பாடு என்றால் தான் அவள் சாப்பாட்டுத் தட்டைப் பார்ப்பாள். தென் கிழக்காசியச் சாப்பாடு என்றால் அரைவாசி வயிற்றை நிரப்பிவிட்டு, தன் அறைக்குச் சென்று, அருகில் உள்ள 'ஃபாஸ்ட் ஃபுட்' அவுட் லெட்'டுக்கு தொலைபேசியில் சாப்பாட்டுக்கு 'ஓடர்' கொடுத்து விட்டு, அந்த சாப்பாட்டைத்தான் ரசித்து, ருசித்துச் சாப்பிடுவாள். இதைப் பல தடவைகள் அவதானித்த உமா தென் கிழக்காசியச் சாப்பாட்டைக் கைவிட்டாள். தன்னால் சமைக்கக்கூடிய மேற்கத்தைய உணவைத் தயாரித்தாள். முடியாதவற்றை 'ஓடர்' செய்தாள்.

இது தாய்க்கும், மகளுக்கும் இடையிலான சாப்பாட்டு விஷயத்தில் இரண்டறக் கலந்துள்ள பிரச்சினை. இதில் மகளுக்கு தாய் அடிபணிந்தாள். இன்னும் பல அடிபணிவுகள் உள்ளன.

உமா சமையல் அறையில் இருந்து அகன்றாள்.

ராதை பல்கலைக்கழகம் செல்ல உமா வேலைக்குச் சென்றுவந்தாள். மகள் சென்று சொற்ப நேரத்தில் உமாவும் புறப்பட்டுவிடுவாள். நாற்பது நிமிட காரோட்டத் தூரத்தில் - மிசிசாக்காவில் அவள் பணிபுரியும் - 'குட் மோர்னிங் ரெஸ்ட்' என்ற பெயரைக் கொண்டுள்ள 'ஹோட்டேல்' உள்ளது. மூன்று நட்சத்திர 'ஹோட்டேல்'. மூன்று மாடி, முப்பத்தியாறு சொகுசு அறைகள். அங்கு அவள் உரிமையாளரின் செயலாளர். அந்த ஆள் ஐரிஷ்காரன். பெயர் மிக நீண்டது. சுருக்கமாக ஜிம் என்று தான் எல்லோரும் கூறுவார்கள். வயது எழுபது வரும். ஆனால், சட்டென்று அவர் வயதை அனுமானிக்க முடியாது. அறுபது என்று பலரும் கூறியிருக்கிறார்கள். மனுஷன் பெண்கள் விஷயத்தில் சற்றுப் பலவீனமானவர். அங்கு பணிபுரிந்த சில யுவதிகள் வேலையை விட்டு சென்றதற்கு காரணகர்த்தாவாக விளங்கியுள்ளார். ஆனால், எல்லோரையும் அவர் தன் வலைக்குள் சிக்கவைக்கமாட்டார். அவருக்குப் பிடித்திருந்தால் மட்டும் தான் தூண்டில் போடுவார். சிக்கினால் எல்லாமே லாபம் என்று தன் செயலைத் தொடருவார். சிக்காவிட்டால் பணத்தை, பலாத்காரத்தை, அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவார். அதில் ஏதாவது ஒன்றில் சிக்கியவர்கள் சில நாட்களுக்கு அவர் அன்பு பிடியை உணர்வார்கள். சிக்காதவர்கள் தான் அங்கிருந்து வேலையை விட்டு செல்பவர்கள். உமாவின் விடயத்தில் அவர் ஒழுக்கசீலர் என்ற அடைப்புக்குறிக்குள் தன்னை இணைத்திருந்தார்.

அந்தளவில் உமா அதிர்ஷ்டக்காரி. ஜிம்மின் நடத்தை குறித்து உமா அலட்டிக் கொள்வதில்லை. அது அவருடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கை என்று கருதும் அவள் அதைப் பற்றி யாருடனும் வாய் திறப்பதில்லை. ஒழுக்கத்தை மீறி நடந்தாலும் அவர் பண விடயத்தில் கண்ணியமானவர். முதலாம் திகதி காலை பதினொரு மணிக்கு யாவருக்கும் சம்பளக் காசோலையை நீட்டிவிடுவார். மொத்தமாக ஏழு பேர் தான் அங்கு நிரந்தரமாகப் பணிபுரிந்தார்கள். பகுதி நேரமாக - வேலைக்கேற்றவாறு எட்டுப் பத்துப் பேர் வருவார்கள். எல்லோருமே யுவதிகள். அவர்கள் தான் ஜிம்மின் வலையில் சிக்குபவர்கள், சிக்காதவர்கள்.

உமா மேலே உள்ள தனது அறைக்கு மாடிப்படியேறிச் சென்றாள். 'டிர்ஸ்சிங் ரேபிலுக்கு' முன்னால் நின்றாள். தன் மேனியை ஒரு முறை நுணுக்கமாக நோக்கினாள். உடல் சற்றுப் பருத்திருப்பது போன்ற தோற்றத்தை எடுத்துக்காட்டியது. பின்புறத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தாள். பின்புறமும் சற்று புடைத்திருந்தது. அலுவலகத்தில் ரெபேக்கா கூறியது தான் மனதை எட்டிபார்த்தது. 'ஐங் ஃபுட்டை' கைவிட்டால் தான் உடலின் சடுதியான பருமனை நிறுத்தலாம் என அவள் ஆலோசனை கூறியிருந்தாள். அவள் ஆலோசனை சரி என்று உமாவுக்கு வெட்ட வெளிச்சம். ஆனால், அதை அனுசரித்தால் வீட்டில் ஒரு அனாவசிய பிரச்சனைக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டி வரும். அதனால் மேற்கத்தைய சாப்பாட்டை அவள் தொடர்ந்தாள்.

இப்போது உமா தன் முகத்தை கூர்ந்து கவனித்தாள். கன்னத்தில் சுருக்கங்கள் அறிமுகமாகியிருந்தன. இரு வாரங்களின் முன் இதே அலசலில் தெரியாத சுருக்கம் இப்போது வெளிச்சமாகியுள்ளது. நாட்கள், வாரங்கள் கடக்க வயதும் ஏறுகிறது. அதன் தாற்பரியமா

இது? தன் வயது என்ன என அவள் தன்னையே கேட்டாள். ஓ! ஐம்பத்தொன்பது. கனடாவில் இருபத்தியொரு வருடங்கள், பிரான்ஸில் ஏழு வருடங்கள். இருபத்தியொரு வயதில் பிறந்த மண்ணிலிருந்து - இலங்கையிலிருந்து புறப்பட்டவள். திருமணம் என்ற பந்தத்திற்குள் பிரவேசிப்பதற்காக அவள் ஆரம்பித்த வெளிநாட்டுப் பயணம். முப்பத்தியேழு வருடங்கள் கடந்துவிட்டன.

உமாவின் கண்கள் முடுகின்றன. சில வினாடிகள். அவளுள் சோகமொன்று படமமாகியது. கண்களின் ஓரத்தில் நீர் கசிந்தது. வாழ்க்கையில் நடந்து முடிந்து போன ஓரிரு சம்பவங்கள் மனதினுள் முகாமிடுகின்றன. அவற்றை மனதில் இருத்தி, அலசி ஆராய்வதற்கு அவள் தயாராக இருக்கவில்லை. அவை பற்றியெல்லாம் அவள் நிறையத் தடவைகள் மனதினுள் வருவித்து, சாதக பாதகங்களை எல்லாம் ஆராய்ந்திருக்கிறாள். ஆனால், அவற்றில் அர்த்தம் இருப்பதாக அவளுக்குத் தோன்றவில்லை. எல்லாமே வீண் என்ற முடிவுக்குத் தான் வந்திருந்தாள். மிக விரைவாகவே அந்தச் சம்பவங்கள் அவளை விட்டு எந்த எச்சத்தையும் விட்டு வைக்காமல் அகன்றன.

'டிரஸ்சிங் ரேபிலில்' இருந்த 'சி.டி. ரெக்கோர்டரை ஒன்' செய்தாள். மெல்லிய வீணை இசையொன்று வெளிப்பட்டது. அவள் 'வொஷ் ரூமுக்குள்' பிரவேசித்தாள். ஓர் அரைகுறை குளியலுடன் வெளியே வந்தாள். 'டிரஸ்சிங் ரேபிலில்' பரவியிருந்த விதம் விதமான நறுமணமூட்டிகளை விதம் விதமான தேவைக்கேற்றவாறு பயன்படுத்தினாள். அவளுள் புத்துணர்ச்சி பரவியது. களைப்பு அகன்றது. ஆனந்தம் வியாபித்தது.

அவள் நேரே சமையல் அறைக்குச் சென்றாள். 'பிரிட்ஜைத்' திறந்தாள். 'பியர்' போத்தலொன்றை எடுத்தாள். போத்தல் முடியை வாய்க்குக் கொண்டு சென்று, பற்களினால் அதைத் திறந்து முடியைத் துப்பினாள். அது நேரே 'கார்பேஜ் பின்'னில் விழுந்தது. 'பியரை' முழுவதுமாக உயர்ந்த, அகன்ற 'கிளாஸினுள்' ஊற்றினாள். நின்ற நிலையில் ஒரு மிடறு பருகினாள். குளிர்ந்த 'பியர்' அவள் உள்ளவயங்களை குளிர்ச்சியின் மெல்லிய தாக்கத்துடன் உள்ளே சென்றது. அது இதமாக இருந்தது. அவள் 'ஹோலுக்குச்' சென்று சோபாவில் அமர்ந்தாள். தொலைக்காட்சியை இயக்கிவிட்டு தமிழ் அலைவரிசையொன்றில் நிறுத்தினாள். எண்பதுகளில் வெளிவந்த சினிமா படமொன்றிலிருந்து பாடலொன்று வெளிப்பட்டது. அதில் சிறிது கவனம் செலுத்தினாள். இன்னொரு மிடறு 'பியர்' குடித்தாள். எழுந்தாள். சமையல் அறைக்குச் சென்றாள். 'கவுண்டர் ரொப்பின்' மேல் ஒரு 'லேயர்ஸ் சிப்ஸ் பக்கெட்' இருந்தது. அதை எடுத்தவள் 'சிப்ஸை' மென்று தின்றாள்.

ஒரு 'பியர்' போத்தல் முடிந்து, அது இரண்டாகி, மூன்றாகியது. சடுதியாக ராதையின் இரவுச் சாப்பாட்டை சமைக்க வேண்டுமே என்ற எண்ணம் மனதினுள் எழுந்தது. என்ன செய்வோம்? 'பாஸ்ரா'? 'ஓ யெஸ்' என மனதில் கூறியவண்ணம் செயல்பட முனைகையில் தொலைபேசி மணியடித்தது. எண்களைப் பார்த்தாள். ராலை. இவள் 'ஹலோ' என்று கூறுவதற்கிடையில் அவள் சொல்ல வந்ததைச் சொல்லிவிட்டு தொடர்பை அறுத்து விட்டாள். அவள் விருந்தொன்றுக்கு நண்பர்களுடன் செல்கிறாளாம். 'டினனர்' வேண்டாம் என்றாள். எத்தனை மணிக்கு வீட்டுக்கு வருவேன் என்று தெரியாது என்றாள். அவள் வார்த்தைகளில் ஆக்ரோஷம். உமா ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை.

உமா சிறிது நேரம் கலங்கிய நிலையில் திகழ்ந்தாள்.

ராதையின் போக்குக்கு காரணம் என்ன?

வீதியெல்லாம் வெள்ளக்காடாகத் தென்பட்டது. நேர்கோடாய் நீண்டிருந்த வீதியில் ஒரே 'டிராபிக் புளொக்'. 'காரர்கள், டிரக்குகள், வேன்கள்' என வாகனங்கள் அணிவகுத்தாற் போல நின்றன.

நேரம் ஒன்பது மணி. அந்த வரிசையின் இடையே 'எஸ்யூவி' வாகனமொன்று சிக்கி அசைய முடியாத நிலையில் நிற்கின்றது.

அந்த வாகனம் வூட்பைன் அவெனியூவிலிருந்து புறப்பட்டு, மேஜர் மக்கென்ஸி டிரைவை நோக்கி வந்து, இப்போது மார்க்கம் வீதி

யில் ஸ்காபுரோவை நோக்கிச் செல்கிறது. சாரதி ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தவர் குணானன். அவர் முழுமையான பெயர் மார்க்கண்டு குணானன். கனடாவில் கால்களைப் பதித்த பின்னர் வெள்ளைத் தோல்காரர்களுடன் பின்னிப்பிணைந்திருந்த நாட்களில் அவரை அவர்கள் முதலில் 'மார்க்' என்றே அழைத்தார்கள். தனது பெயரை மார்க் குணானன் என்று மாற்றவும் குணானன் முற்பட்டார். ஆனால், ஏதோ காரணத்தினால் அவர் அதை கைவிட்டார். குணானனுக்கு வயது அறுபத்திரண்டு. வாலிப மிடுக்கு நிறைந்திருந்தது. உயரம் ஆறு அடி, அதற்கேற்றப் போல பரந்த, அகலமான உடல்வாகு. தலைமயிர் முழுவதும் நரைத்திருந்தாலும் அதை நேர்த்தியாக சாயத்தினால் கறுப்பாக்கியிருந்தார்.

தொழில்ரீதியாக கனடாவில் குணானன் புரியாத தொழில் இல்லை. இப்போது 'ரியல் எஸ்டேட் புரோக்கர்'. நல்ல வாயாடி என்பதனால் ஒருவரை இலக்குப்படுத்தினால் அந்த நபரிடம் வீட்டை விற்று விட்டுத் தான் அடுத்த வாடிக்கையாளரை நாடுவார். தொழிலில் நாணயமும், நேர்மையும், கடின உழைப்பும் இருந்ததினால் பணம் தாராளமாகப் புரண்டது. சிகரெட்டை இடைவெளி விடாத அளவுக்கு ஊதித்தள்ளுவார். ஒவ்வொரு ரக மதுபானமும் எந்தளவு வீதத்திலான மதுசாரத்தைக் கொண்டுள்ளது என்று கூறிவிடுவதனால் அவர் மதுவுடன் எந்தளவு உறவாடியுள்ளார் என்பதை ஊக்கிக் முடியும். அளவோடு மதுபானத்தை அருந்துவார். கடைசிவரை அவர் பேச்சில் தெளிவும், புரணத்துவமும் இருக்கும்.

குணானன் முன்னால் நீண்டிருக்கும் வீதியில் ஓர் அலசலான பார்வையை ஓடவிடுகின்றார். கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை வாகனங்கள் நேர்கோடாக வரிசையாக நிற்கின்றன. எப்படியும் ஐம்பது வாகனங்கள் வரும். அவர் பொறுமையை இழக்கிறார். முன்னால் ஏதும் விபத்து ஏற்பட்டுவிட்டதா? இருக்கலாம். இங்கெல்லாம் விபத்தென்றால் வீதியையே முடிவிடுவார்கள். நேரத்தைப் பார்க்கிறார். ஒன்பதே கால்.

வீடு போய் சேர எப்படியும் ஒன்பதரையாகிவிடும். அதன் பின் ஒரு 'குவிக்க் வொஷ்' எடுத்து, இரண்டு 'டிரிங்க்'கை பருகிவிட்டு, ஏதாவது 'ஐங்க் ஃபூட்டை' சாப்பிட்டுவிட்டு, சாப்பிட்டதை அரைவாசிவாது சமிக்க வைத்துவிட்டு படுக்கைக்கு போகும் போது எப்படியும் பதினொரு மணியாகிவிடும். இந்த ஒன்றரை மணி நேரத்திற்குள் கரோலினாவின் பிரசன்னம் பூஜ்யமாகத் தான் இருக்கும். ஒன்பது மணிக்கு படுக்கைக்கு போனால் காலை ஆறு மணிக்குத் தான் எழுவாள். படுக்கை அறைக்கு குணானன் காப்பியுடன் சென்று, 'டிரை', குட் மோர்னிங்' என்று வந்தனத்துடன் எழுப்பினால் தான் அவள் கண்விழிப்பாள். 'வினர்ர்' நேரமென்றால் ஒன்பது மணிக்கும் எழும்பமாட்டாள்.

அவளுடன் அவரது வாழ்கைப் பிணைப்பு இருபது வருடங்களைக் கடந்துவிட்டது. பிள்ளைகள் இல்லை என்று ஒரேயொரு குறை. அந்த குறைக்கு காரணகர்த்தா அவள் தான் என்று அவருக்குத் தெரியும். ஆனால், அதை அவர் பிரச்சினைப்படுத்தியதில்லை. வைத்தியரிடம் சென்று பரிசோதனை செய்வமா என ஆரம்பத்தில் அவள் கோரிக்கை விடுத்த போதும் அவர் அதையெல்லாம் தட்டிக்கழித்துவிட்டார்.

கரோலினாவின் குடும்ப நிலை விசித்திரமானது. அவள் தந்தை இத்தாலியர். தாய் கயானா. நாலைந்து பரம்பரைக்கு முன் குஜராத்திலிருந்து கரும்புச் செய்கைக்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்ட குடும்பங்களின் வழித்தோன்றலில் வந்தவள் அவள் தாய். அதன் தாற்பரியம் கரோலினாவின் நிறம் அவள் தாயின் நிறம் போல இருக்கவே அவள் இலங்கையைச் சேர்ந்தவளாக இருக்க வேண்டும் என்று அவளுடன் தமிழிலும் சிலர் பேச்சுக்கொடுத்துள்ளனர்.

இருபது வருடங்களுக்கு முன் தான் குணானனும், கரோலினாவும் முதன் முதலில் சந்தித்தனர். அச் சமயத்தில் டவுன் ரவுனில் உள்ள 'வோல்மார்ட்' டில் கரோலினா காசாளராகப் பணிபுரிந்தாள். அங்கு சாமான்கள் வாங்குவதற்கு குணானன் செல்வார். முதல் தடவை வரிசையில் நின்று பணத்தைக் கட்டிவிட்டு குணானன் தன்பாட்டில் அங்கிருந்து அகன்றார். மீண்டும் அங்கு சென்ற போது அவள் முன்னிருந்த வரிசையிலேயே அவரும் நின்றார். மூன்றாம் முறையும் அதே வரிசை. இப்போது அவள் ஓர் அறிமுகப் புனைகையுடன் பணத்தைப் பெற்றாள். கனிவுடன் மீதிப்

பணத்தை நீட்டினாள். 'உங்கள் இன்றைய பொழுது மகிழ்ச்சியாக அமையட்டும்' என்று அவள் ஆங்கிலத்தில் வாழ்த்தினாள். அவள் கூறிய விதம், கூறிவிட்டு அவரைப் பார்த்த விதம், பார்வையில் தெரிந்த கனிவு அவர் மனதை தென்றலாக்கிவிட்டது.

ஒரு வாரம் கழிய வீடு செல்கையில் அவருக்குப் பசித்தது. வழியில் 'ரிம் ஹோர்ட்டன்ஸ்' தென்பட்டது. காரை நேரே அங்கு செலுத்தினார். உள்ளே செல்கிறார். ஒரு மூலையில் தனியாக கரோலினா அமர்ந்திருக்கிறாள். குணாளனைக் கண்ட கரோலினா புன்னகைக்கிறாள். தன் முன்னால் இருக்கும் ஆசனத்தைக் காட்டுகிறாள்.

இருவரும் தனிமையில் வாடுபவர்கள். அவள் காதலில் தோல்வியடைந்து ஆண்கள் என்றாலே வெறுப்புடன் திகழ்ந்தவள். இவர் திருமண வாழ்கையில் பிரவேசித்து, அதை அரைவாசியில் ரத்துச் செய்தவர். அடுத்தடுத்து சில சந்திப்புக்கள். இருவர் எண்ணங்களும் ஒரு நிலையில் திகழவே திருமணம் என்ற பந்தத்தில் நுழைந்தனர். பின்னொரு நாளில் தனது திருமண வாழ்க்கையில் கடந்து போன ஏமாற்றங்களை கரோலினாவுடன் குணாளன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

'இப்பொழுது அவள் எங்கே?' அவள் கேட்டிருந்தாள்

'இங்கு தான் மகளுடன் வாழ்கிறாள்.'

'அவர்களைக் கண்டிருக்கிறீர்களா?'

'ஆம்.'

அதன் மேல் கரோலினாவின் உரையாடல் நின்று. அவள் எதையும் கிண்டிக் கிளறவில்லை.

அவர்களது திருமண வாழ்க்கை என்றைக்குமே இனிமையாகத் தொடர்ந்தது. அதில் எந்த விதச் சந்தேகமும் இல்லை.

முன்னால் இருந்த கார் நகர்கிறது. குணாளனின் காரும் நகர்கிறது. 'டிரபிக் புளொக்' அகன்றுவிட்டது. கார் சற்று வேகத்துடன் செல்கிறது.

ஸ்டீல்ஸ் அவெனியூவை கார் அடைகிறது. 'சிகரெட்' பற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட 'சிகரெட்' 'பக்கெட்'டை எடுத்தார். ஒன்று தான் இருந்தது. அடுத்த நாள் காலை வரை இது போதாது. அருகில் இருந்த 'காஸ் ஸ்ட்ரேஷனுக்கு' காரைத் திருப்பினார். காரில் இருந்து இறங்கி நடக்கிறார்.

எதிரே மூன்று வாலிபர்களும், இரு யுவதிகளும் ஒருவரை ஒருவர் தழுவினும், தழுவாதுமாக நடந்து வருகின்றனர். அவர்கள் நிலை அவர்கள் மது போதையில் நன்றாக மிதக்கின்றனர் என்று தெரிந்தது. ஒருத்தியின் வாயில் 'சிகரெட்'டொன்று புகை கக்கியது. அவர்கள் யாவருமே இலங்கையைச் சார்ந்தவர்கள் என்று குணாளனுக்குப் புரிகிறது.

அவர்கள் ஒருவருமே அவரை அவதானிக்கவில்லை. உரத்த குரலில் 'எதையோ' கதைத்துக் கொண்டு செல்கிறார்கள். அதில் ஒரு யுவதியின் கவனம் அவரை ஈர்க்கின்றது. அப்படியே நின்றுவிடுகிறார். அவளா? அவளே தான். அவர் மனம் குமைகின்றது. சோகத்தின் ஒரு நிலை அவருள் படிமமாகின்றது.

வீடு சென்று விஸ்கியைப் பருகும் போது, அந்த யுவதி தான் அவர் மனதை வலம் வந்தாள். அவள் நினைவை அகற்ற முடியவில்லை. நித்திரை அவரை அண்டுவதற்குத் தயங்கியது. யோசனை நித்திரையை விரட்டிவிட்டது.

(தொடரும்...)

rameswaran@thaiveedu.com

Income Tax
Augustine & Associates
25 Years Canadian Experience

" Rapid, Accurate & Affordable Service. "
(Quebec, Ontario & Other Provinces)

**Personal
Business
Corporate
GST, HST & QST
Bookkeeping
Payroll
T4 & T4A
Rental Relieve 31**

Wimal Augustine
ON: 416 617 6735
QC: 514 279 7138
Toll: 1 800 668 9048

**YOUR CHOICE IN
REAL ESTATE**

Jesmine J Wimalendran
647.871.1921

Wimal Augustine
416.617.6735

www.propertyrealtors.ca

HomeLife/Future
Really Inc., Brokerage, Independently Owned And Operated
Office: 905.201.9977

பெரிய உதவிக்காரன்

- அகரன்

ல லன்சனா ஏதோ கேட்க விரும்புகிறாள் என்பதை நந்தன் புரிந்து விட்டான். அவள் இப்படித்தான் பெரிய தயக்கத்தை காட்டிவிட்டு சிறிய உதவியை கேட்பாள். அது தன் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பிறந்த, அரிதான சத்தத்தை உண்டு பண்ணும் கார் இயங்க மறுப்பதாக இருக்கும். அல்லது 9 லீட்டர் தண்ணீர் கேனை ஐந்தாம் மாடிக்கு தூக்குவதாயிருக்கும். அப்படி ஒரு சிறிய உதவி செய்தால் போதும் அந்த கிழமை பூராகவும் நன்றி பெய்துவிடுவாள்.

விடுமுறை நாட்களில் தன் கையால் செய்த - கடைகளில் கெஞ்சினாலும் கிடைக்காத சூசு மக்களின் பாரம்பரிய உணவுகளை தனது சிறிய மகளிடம் கொடுத்து விடுவாள்.

நந்தன், பிரான்ஸ் நாட்டுக்குள் புகுந்து ஒன்பது வருடங்கள் ஓடி விட்டது. லன்சனாவையும் அவள் இரு பிள்ளைகளையும் போல ஒரு சீவனையும் காணவில்லை. லன்சனாவிற்கு ஏதாவது ஒரு பெரிய உதவி செய்ய வேண்டும் என்று அவன் நினைக்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

நந்தன், இப்போது பாரிசில் மூன்றாவது மாவட்டத்திற்கு மாறி விட்டான். ஒவ்வொரு 3ஆண்டுகளுக்கும் ஒவ்வொரு மாவட்டமாக மாற வேண்டும் என்பது அவன் எடுத்த முடிவு அல்ல. பாரிசுக்கு வந்தது கூட அவன் முடிவல்ல. அவன் எந்த முடிவையும் எடுப்பதில்லை. சூழல் அவனுக்காக முடிவெடுக்கிறது. அவன் ஒரு தெப்பத்தில் இருந்து ஆற்றில் பயணிப்பது போல பயணிக்கிறான்.

பாரீசை எட்டு மாவட்டங்கள் அடைகாத்து வைத்திருக்கின்றன. வட்டவாரியை வைத்து வட்டம் போடுவது போல ஈபிள் கோபுரத்தை மையமாக வைத்து அவை கோடு போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் குணநலன் வேறுபாடுகள் அதிகம் இருக்கின்றன.

2012இல் அகதியாக நடுச்சாமத்தில் ஜேர்மனி எல்லையை கடந்து பாரீஸ் கட்டடக்காட்டுக்குள் புகுந்த நந்தனுக்கு இவைபற்றித் தெரியவில்லை. முதலில் 93 வது மாவட்டத்தில் குடியிருந்தான். அயலவர் பல அறிவுறுத்தல்களை வளங்கினர். அங்கு பொது உடமையாளர்கள் அதிகம் இருந்தார்கள். ஆனாலும் தன் தாயார் போட்டுவிட்ட - உற்றுப்பார்த்தால் தெரியக்கூடிய சங்கிலியை எந்த பொதுவுடமைக்காரரும் பறிக்கமாட்டார்கள் என்ற அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை இருந்தது.

ஒரு பட்டப்பகலில் வீடு வந்துகொண்டிருக்கும்போது ஒரு பழுப்பு நிறத்தவன் மறித்தான். ஏதோ பாதை தெரியாதவன்போல என்று நினைத்தவாறு 'மன்னிக்கவும்' என்று எல்லோருக்கும் தெரிந்த பிரஞ்சு வார்த்தையை உச்சரித்தபோது, பளுப்பன் சங்கிலியை தொட்டுக்காட்டினான். அது எல்லோருக்கும் புரிந்த மொழி. No.. No..! என்று புசுத்த ஆரம்பித்தபோது முதுகுப்பக்கமாக ஓர் அடி விழுந்தது. திரும்பியபோது விதம்விதமான நிறத்தில் பொதுவுடமை வீரர்கள் ஐந்துபேர் நின்றனர். மறுவார்த்தை பேசாமல் தாயின் நினைவுகளை தந்துகொண்டிருந்த சங்கிலியை

கழற்றிக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றான். (அதன் பெறுமதி பின்னர் தெரியவரும்).

மறுநாள் அவன் செய்த முதல் வேலை, அந்த மாவட்டத்தில் இருந்து வேறு மாவட்டம் சென்று விடுவதற்கான வேலைகளை ஆரம்பித்தது.

அடுத்து சென்ற மாவட்டம் 95. இலங்கையில் போர்த்துக்கேயரைத் துரத்த ஒல்லாந்தரைக் கண்டி இராசதானி அணுகியது போல 95ம் மாவட்டம் நந்தனின் வாழ்வில் ஈவு இரக்கமற்ற அனுபவத்தை தந்தது.

வதிவிட அனுமதி பெற்று ஒரு வேலையும் எடுத்தாலும் 5 வருடமாகியும் ஒரு பெறுமதியான ஆடை அணிகளை அவன் அணிவதில்லை. காரணம் வட்டியும் முதலும் அவனை துரத்திக் கொண்டே இருந்தது.

2010இல் கொழும்பிலிருந்து புறப்பட்ட போது, ஜிப்ரான் என்ற முகவர் ஐந்து புது ஜட்டிகளையும் இரண்டு சோடி உடையையும் கொடுத்தார். அந்த ஐந்து ஜட்டிகளையும் இத்தனை ஆண்டு களாக பயன்படுத்துகிறான்.

அவை ஓய்வு காலத்தை அடைந்து ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. அவனுக்கு திடீரென வந்த யோசனையில் ஒருநாள், பாரிசில் விலை உயர்ந்த உடைகளை விற்கும் கடைக்குச் சென்றான். உடைகளில் உள்ள பணப்பட்டியைப் பார்க்காமல் உடைகளையும், பாதுகாப்பையும் பெற்றுவிட்டு வெளியேறியபோது அதன் மொத்தப் பெறுமதி 600€வாக இருந்தது. ஒரு முறை தலை சுற்றியது. தனக்குத்தானே 'வாழ்க்கையை வாழவேண்டும்' என்று சொல்லிக்கொண்டான். அன்று அந்த உடைகளையும் பாதுகாப்பையும் அணிந்து கொண்டு தன் வேலை இடத்துக்குச் சென்றான். அங்கு வேலை செய்த பரிசாரகர்கள் குறுகுறுவென்று பார்த்தனர். அவை எல்லாவற்றிற்கும் போடப்பட்ட 'முதலைப் படமே' அதற்கு காரணம்.

அன்று இரவு வேலை முடித்து வீடு வந்து கொண்டிருந்த போது, பல வண்ணங்களில் இளைஞர்கள் பெரிய ஒலியில் பொப்பா டலைப் போட்டு விட்டு வீதியில் வானத்திற்கு புகை அனுப்பிக் கொண்டு நின்றனர். கடும் குளிரைப் போக்க அந்த இசைக்கேற்ப ஆடிக்கொண்டும் நின்றனர். அவன் ஒதுங்கிச் சென்றான். 'மிஸ்யூ... ஏ... மிஸ்யூ' என்ற ஒலியை கேட்காதது போல வேகத்தைக் கூட்டியபோது ஒரு ஒட்டகத்தன்மையுள்ள உருவம் அவன் கழுத்தை பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு எல்லோர் மத்தியிலும் சென்றது.

மார்க் உடைகளை கழற்றிச் சென்னார்கள். எந்த எதிர்ப்பும் காட்டாமல் ஒவ்வொன்றாக கழற்றினான். இறுதியில் ஒரு ரீசேட்டும், ஜீன்சும், சப்பாத்துடனும் நடுங்கிக் கொண்டு நின்றான். அவர்கள் இரக்கம் காட்டவில்லை. மீதியிருந்த உடைகளை கழற்றிய போது, குளிர் குருதியை கட்டியாக்கியது. இறுதியில் முதலைப்படம் போட்ட சப்பாத்தை ஒரு நீல நிறச் சிறுவன் பறித்தான். நந்தன் முதலை படம் போட்ட ஜட்டியோடு ஓடி வீடு வந்து சேர உடல் மரக்கட்டையாகிக்கிடந்தது.

முன்று நாட்களாக காய்ச்சலில் கிடந்தான். அது குளிரின் தாக்கமோ, பயத்தின் விளைவோ, ஒரே நாளில் 600€ ஆடைகள் வீதியில் பறிபோன ஏக்கமோ தெரியவில்லை.

முன்று நாட்களின் பின்பு அவன் தன் அறையால் வெளியேறியது 78 மாவட்டத்திற்கு செல்வதற்கு. அப்படித்தான் லன்சனா வசிக்கும் மாடிக் குடியிருப்பில் ஐந்தாம் மாடியில் 214B கதவுள்ள அறைக்கு குடிபுகுந்தான். அங்கு 214A கதவின் உள்ளே லன்சனாவும் அவளின் இரு பெண்பிள்ளைகளும் வாழ்கிறார்கள். அந்தக் குடியிருப்பும் சூழலும் அமைதியாக இருந்தது. அதைவிட அமைதியான வர்களாக அவர்கள் இருந்தார்கள்.

'லன்சனா' என்ற பெயர் இலங்கையில் சிங்களப் பெண்களுக்கும்

அரிதாக இருக்கிறது. நந்தனை கொழும்பில் இருந்து விமான நிலையத்திற்கு பாதுகாப்பாக வெளியேற ஒரு சிங்கள கடத்தல் முகவர் உதவினார். அவர் தமிழை கூட சிங்களத்தில் குழைத்துப் பேசினார். அவர் தன் மகள் வைத்தியம் படிக்கிறார். பெயர் 'லன்சனா' என்று பெருமையோடு சொன்னதை நந்தன் மறக்கவில்லை.

ஆனால் கினை நாட்டைச் சேர்ந்த பெண்ணுக்கும் 'லன்சனா' என்று இருந்தது ஒரு நெருக்கத்தையும் தொடர்பையும் கொடுத்தது.

லன்சனா வசித்த குடியிருப்புக்கு குடியேறி ஒரு வருடமாக அவர்கள் வணக்கத்தை மட்டும் சொன்னார்கள். அதிலும் பிள்ளைகள் முகத்தைப் பார்த்து சொல்வார்கள். லன்சனா நிலத்தைப் பார்த்து சொல்லியவாறே நடப்பாள்.

வழமையான ஆபிரிக்க பெண்களிடம் காணப்படும் ஒலியோ, அடர்த்தியோ, அதிர்வோ, கலகலப்போ லன்சனாவிடம் இல்லை. எப்போதும் பண்ப்பையை பறிகொடுத்தவள் போல இருப்பாள்.

நந்தனுக்கு மனதில் கேள்விகள் நிறைந்திருந்தது. அது காலம் கடந்து முளை அவற்றை அழித்துவிடும் என்று இருந்தான். லன்சனா ஒரு ஆண் துணை இல்லாமல் வசிக்கிறாள். பிள்ளைகளை கண்போல வளர்க்கிறாள். ஆனால் நந்தனின் அறை போல அவர்கள் அறைக்கும் யாரும் விருந்தினர் வருவதில்லை. ஒன்று மறைக்கப்படும்போது அதை பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற ஆவல் இருப்பதுபோல நந்தனுக்கு தோன்றியது.

அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை முழு பனிக்கட்டிகளும் நிலத்தில் விழுந்து விடவேண்டும் என்ற அவசரத்தில் இருந்தது. லன்சனா தண்ணீர் கேன்களை கடும் பிரயத்தனப்பட்டு மாடிகளுக்கு ஏற்றிக் கொண்டிருந்தாள். வேலைவிட்டு வந்த நந்தன் கீழே இருந்த 20 லிட்டர் தண்ணீரை தன் கை முட்டுகள் புடைக்க தூக்கிக்கொண்டு சென்றான்.

லன்சனா கதவைத்திறக்க, நந்தன் தண்ணீருடன் நின்றான். அவள் அதிர்ச்சியையும், ஆச்சரியத்தையும் முகத்தில் வரவழைத்து 'மெசி இந்தியன் அங்கிள்' என்றாள், வலித்த கைகளை முகத்தில் காட்டாமல் 'நோ.. நோ.. யு சுயி சிறீலங்கன் தம்பி' (நான் இலங்கைத் தம்பி) என்றான். அன்றுதான் ஒரு வருடம் கடந்து லன்சனாவின் முகத்தை பார்த்தான். அவள் பிள்ளைகள் பேய் கொண்டாட்டத்தில் இனிப்பு பெற்றவர்கள் போல மெசி புக்கு சே யோந்தி (மிக்க நன்றி, நீங்கள் நல்லவர்) என்றனர்.

'லன்சனா, செ நோமல் வு செத் கெல் பெய்?' (அது பெரிதல்ல, நீங்கள் எந்த நாட்டை சேர்ந்தவர்?) என்று நந்தன் தன் அயலவர்களை ஆட்படுத்த ஆயத்தமானான். லன்சனா பதில் சொல்ல முதல் தன்பெயரை இவன் எப்படி அறிந்தான் என்பதுபோல ஆச்சரியங்களை முகத்தில் கொண்டு வந்தாள். அதை உணர்ந்து உங்கள் கடிதப்பெட்டியில் 'லன்சனா பூம்போயா' என்று எழுதப்பட்டிருந்தது என்றான். லன்சனா தன் சிறிய வாயில் நிறைந்து கிடந்த வெண்பற்கள் தெரிய சிரித்தாள். பின்னர் தான் கினை நாட்டுக்காறி என்றாள்.

நந்தன் தானாக முன்வந்து மூவருக்கும் கைலாக கொடுத்தான் 'நீங்கள் மிக அமைதியான அயலவராக கிடைத்து இருக்கிறீர்கள் மகிழ்ச்சி' என்று விட்டு நகர்ந்தான்.

வீட்டுக்குள் சென்றதும் நந்தன் செய்த முதல் வேலை கினை(guinea) நாடு எங்கே இருக்கிறது என்று எல்லாம் தெரிந்த கூகுளிடம் கேட்டு அறிந்தது தான். ஆப்ரிக்க கண்டத்தை புலியின் தலை போல் கற்பனை செய்தால் புலியின் வாய் இருக்கும் இடத்தில் கினை இருக்கிறது. அதிலாந்திக் சமுத்திரம் அதில் முட்டிக் கிடக்கிறது. அ. முத்துலிங்கத்தின் கதையில் அடிக்கடி வரும் சியாராலி லியோன் கினை நாட்டின் அயல் நாடாக கொஞ்சிக்கொண்டு கிடக்கிறது. The devil that on the water என்ற நாவலை எழுதிய அமினாட்டா ஃபோர்னா வை அ.மு பேட்டி எடுத்து எழுதியிருந்த

துதான் அவன் நினைவுக்கு வந்தது.

லன்சனாவை அறியவேண்டுமென்றால் அவன் நாட்டைப்பற்றி அவ்வப்போது கேட்டறிந்து தன் நெருக்கத்தையும், விருப்பத்தையும் விதைத்துக்கொண்டிருந்தான்.

கிளை நாடு ஆபிரிக்கக்கண்டத்தில் பச்சை நிறத்தை முழுமையாக கொண்ட நாடு. மலைகளும், நதிகளும் கனியவளங்களும் நிறைந்து கிடக்கிறது. 1958 வரை பிரான்ஸ் நாடு முடிந்தமட்டும் அனுபவித்துவிட்டு வெளியேறியது. முதலாவது சுதேசத் தலைவர், முதலாளித்துவ நாடுகளோடு இனிக்கூட்டு இல்லை என்று வீர முளக்கமிட்டார். பின்னர் அவர்கள் சிகப்புத்தேசங்களோடு உறவு கொண்டார்கள். பிரான்ஸ், எல்லாத் தொடர்புகளையும் அறுத்து விட்டு நல்ல காலம் என்று கொடுப்புக்குள் சிரித்துக்கொண்டது.

எத்தினி, பூல், சுசு, மலிங்கே, பாக, லந்துமா, கிசி, கேசே என்று விதம் விதமான இனங்களை கிளை வைத்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு இனத்திலும் தனி மொழிகள் இருந்தாலும் அவை பேச்சு மொழியாகவே இருந்தன. இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்தி கண்டம் தின்னச்சென்ற பிரஞ்சுக்காரர் தங்கள் மொழியை புகுத்தி விட்டார்கள். இதனால் இன்று கிளை நாட்டின் அலுவலக மொழி பிரஞ்சு மொழியாகவே இருக்கிறது.

லன்சனா இப்படி தன் நாட்டுக்கதைகளை கூறியபோது, நந்தன், உன் இனத்தின் பெயர் என்ன? அதன் மொழியை பேசுவாயா? என்றான்.

அவன் மெழுகுபோன்ற கன்னங்கள் சுருங்க சிரித்துவிட்டு 'சுசு' மொழியில் பேசினான். வாய்க்குள் கொஞ்ச நீரையும் கற்கண்டையும் போட்டுவிட்டு தமிழையும் சிங்களத்தையும் தலைகீழாக கதைத்தது போல இருந்தது. அதில் 'அடே.. அடே.. ட' என்ற ஒலிகள் அடிக்கடி வந்தது.

லன்சனா ஒரு பெரு முச்சு விட்டுவிட்டு 'நான் எனது நிலமான பாஸ் கிளையை விட்டு வந்து இருப்பது வரும் ஆகிவிட்டது இன்றுதான் என் மொழியை உச்சரித்தேன்' என்றான்.

நந்தன், 'பிரான்சில் உனக்கு உறவினர் யாரும் இல்லையா?' என்றபோது, மின்னல் வெட்டி வானம் இருண்டது போல் முகம் மாறியது. மழைகொட்டுவது போல வார்த்தைகளை கொட்டினான். 'என் கணவரின் எல்லா சகோதரர்களும் இங்குதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பேசுவதே இல்லை. கணவர் இறந்ததிலிருந்து அவர்கள் என்னை வெறுத்து விட்டார்கள்,' என்று விட்டு வேகமாக சென்று விட்டான்.

அன்றிலிருந்து நந்தனுக்கு, லன்சனாவிடம் மோசமான அனுபவங்கள் இருப்பதைத்தான் அவன் முகம் காட்டுவதாக நினைத்து கொண்டான்.

*

அன்று அதிசயமாக லன்சனாவின் பிள்ளைகள் கதவு மணியை இயக்கினார்கள். தன் கதவுக்கு ஒரு மணி இருப்பது அப்போது தான் நந்தனுக்கு தெரிந்தது. ஓடிப்போய் முதன்முதல் தன் அறையைத் தேடி வந்தவர்களை அந்த சின்ன ஓட்டையால் பார்த்தான். அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர்.

கதவைத் திறந்ததும், 'வணக்கம்! இன்று எனது பிறந்த நாள். இரவு உங்களை எங்கள் சிறிய விருந்துக்கு அழைக்கிறோம்' என்றான் கறுப்பு தாமரை போன்ற முகத்தை வைத்திருந்த சின்னப்பெண்.

நந்தன் அவர்கள் அழைப்பால் மிரண்டு விட்டான். அவர்கள் கதவை தட்டப்போகும் முதல் விருந்தாளி நந்தனாகத்தான் இருக்கும். அவசரமாக பொருள்மாடம் சென்று வஞ்சகமில்லாமல் மூன்று பெண்களுக்கும் பரிசுகள் வேண்டினான். லன்சனாவிற்கான பரிசை தெரிவு செய்ய அவன் ஆசனத்திலிருந்து சிந்திக்க வேண்டியிருந்தது.

அன்று மாலைக்காக முதல் முறை நந்தன் காத்திருந்தான். அது அன்று மட்டும் அவசரமின்றி வந்தது. தன் எதிர் வீட்டு கதவிலும் மணியிருக்கும் சத்தம் கேட்டது. நந்தனை மகள்கள் எங்கோ தேடி அறிந்து 'வணக்கம்' என்று தமிழில் சொல்லி வரவேற்றார்கள். ஒரு பிறந்தநாளுக்குரிய ஆடம்பரம் இன்றி வீடு அமைதியாக இருந்தது. உணவு மேசையில் உணவுகள் அடுக்கப்பட்டிருந்தன. பிறந்தநாளுக்கான சம்பிரதாயங்கள் முறைப்படி நடந்ததும், கடந்த 15 ஆண்டுகளில் தன் பிள்ளைகளுக்கு பிறந்த நாள் பரிசு கிடைத்திருக்கிறது 'நன்றி' என்றான். பிள்ளைகள் இருவரும் இடைவெளி இன்றி 'நன்றி' என்றனர். உலகில் அருகிவரும் வார்த்தை இவர்களிடம் நிறைந்திருப்பதாக நந்தன் நினைத்துக்கொண்டான். பிள்ளைகள் இருவரும் 'through African eyes' என்ற படத்தைப் பார்த்தார்கள். லன்சனா, 'என்ன குடிக்கிறீர்கள்? என் மகள் உங்களுக்கு Bordeaux vin தெரிவு செய்தான்' என்றான். இரு குவளைகளில் அவை உறைந்திருந்தன.

லன்சனா உங்களைப் பற்றி கூறுங்கள் என்றான். இரண்டு மிடறு சிவந்த வைன் உள் இறங்கிய சிரிப்புடன் 'என் கதை சிறியது உங்கள் கணவருக்கு என்ன நடந்தது என்று அறியலாமா?' என்றான்.

லன்சனா அமைதியாக தன் குவளையை வைத்து விட்டு, 'அது ஓர் அபந்தமான கதை. யாரும் ஏற்காத கதை. நெடி வீசும் உண்மைகளை யாரும் ஏற்பதில்லை.' என்று பூடகமாக சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

'நான் 18 வயதாக இருந்தபோது, பிரான்ஸில் இருந்த எனது பெரியப்பாவின் மகனுக்கு எனது தந்தை சிறிய துண்டு காணிக்கூடும், 25 ஆடுகளுக்கும் என்னை திருமணம் செய்ய ஒத்துக் கொண்டார். எனக்கு அதைப் பற்றி அக்கறை இருக்கவில்லை. எனக்கு மூன்று அம்மாக்களும், பன்னிரண்டு சிறிய சகோதரர்களும் இருக்கிறார்கள். தந்தை என்னைப் பிரான்சுக்கு அனுப்பி சிறந்த பெண்ணாக இருந்தால் மீதி பிள்ளைகளுக்கு வாய்ப்பு தேடி வரும் என்று நினைத்தார். எனக்கோ பிரான்ஸ் போவதே மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. இங்கு வந்தபோது தான் என்னை விட என் கணவர் 15 வயது கூடியவர் என்பதெல்லாம் தெரியும்.'

'என் கணவர் அன்பானவர். குடித்த பின்னர் அதற்கு எதிரானவர். அவருக்கு பரிசில் எல்லா இடங்களிலும் நண்பர்கள் இருந்தார்கள். வீட்டில் எல்லோரையும் அழைத்து போதையில் மிதப்பார்கள். எல்லோருக்கும் நான் சமையல் செய்து கொண்டே தாழ்வேன்.

முத்த மகள் பிறந்த பின் வீட்டிற்குள் குடிப்பதை தவிர்க்கச் சொன்னேன். நான் தன்னை எதிர்த்துப் பேசி விட்டதாக குடித்து விட்டு கத்துவார்.

ஆனாலும் எங்கள் மூவரிலும் அன்பாய் இருந்தார். அவர் நண்பர்களோடு ஒன்று கூடினால், நான் பிள்ளைகளோடு வெளியேறி சில மணி நேரம் கடந்து வருவேன். நாம் வரும்போது தான் இறந்தது போல் நடப்பார். நானும் கண்டுகொள்ளாமல் நடப்பேன்.

அன்றும் அப்படித்தான் நடந்தது. நானும் பிள்ளைகளும் வீட்டுக்குள் நுழைந்தபோது, அறையில் உள்ள அலுமாரி அவரை விடச் சிறியது. அதில் ஒரு சிறிய கயிறை கட்டி தன் கழுத்தில்

தாய்விடு இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.
விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.

E-mail: info@thaiveedu.com

Fax: 1-416-849-0594

Tel: 1-416-857-6406

போட்டுக் கொண்டு தொங்குவது போல் நடத்தார். நானும் பிள்ளைகளும் கண்டுக்கொள்ளவில்லை. பிள்ளைகள் தூங்கிய பின்னரும் அவர் அப்படியே நின்றார். அவர் கடைவாயில் சிரிப்பு நின்றுது.

நான் விளையாட்டாக கொஞ்சம் தள்ளி நில்லுங்கள் என்றபோது, கழுத்தில் மாட்டப்பட்ட கயிற்றோடு விழுந்தார். நான் அவரைத் தொட்டதும் உடல் குளிர்ந்து கிடந்தது. அவர் இறந்து விட்டார்.

அவர் உறவுகள் வந்து என்னை ஆறுதல் படுத்துவதற்கு பதிலாய் சபித்தார்கள். அவர் இறப்புக்கு காரணம் நான் தான் என்று என் தந்தைக்கும் கூறிவிட்டார்கள். யாரும் என்னிடம் பேசுவதில்லை. உலகம் பெரியது. அதில் இப்போது எனக்கு இரண்டு உயிர்கள் தான் இருக்கிறது. 15 ஆண்டுகளை கடந்து விட்டேன்' என்றார்.

லன்சனாவின் கதை நந்தன் 93 மாவட்டத்தில் இருந்தபோது சந்தித்த பவளம் அக்காவின் கதை போல் இருந்தது. மாவட்டங்கள், நாடுகள், கண்டங்கள் மாறினாலும் பெண்களின் கதைகள் அப்படியே இருக்கிறது.

லன்சனா மற்றொரு வைனைக் கொண்டு வந்து வைத்தாள். அது 15 ஆண்டுகள் வயதுடைய போத்தல் என்றாள். 15 ஆண்டுகளின் பின் என் வீட்டுக்கு வந்த விருந்தினருக்காக என்றாள். வைனுக்கு வயதுகூட பெறுமதியும் கூடும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த வைன் இரண்டுசோடி உதடுகளை நனைக்க ஆரம்பித்தபோது லன்சனா மெதுவாக கேட்டாள், 'நந்தன் உனக்கு மனைவி உண்டா?'

நந்தன் தன் சிறிய கதையை குவளை வைனை முழுவதும் அனுபவித்து விட்டுச் சொன்னான்.

'நான் இலங்கை என்ற தீவில் 1988இல் இரட்டையரின் ஒருவனாகப் பிறந்தேன். மற்றவன் பெயர் நவீன். என் தாயாருக்கு 18 வயதில்

நாம் பிறந்தோம். சிறுவயதில் இருந்து உன்னைப்போல என் தாயை மட்டுமே எனக்குத் தெரியும். உறவுகள் யாரையும் தாயார் காட்டவில்லை. அவர்களும் எம்மை பார்க்கவில்லை. என் சகோதரன் 2008ல் போராளியாக இருந்து இறந்தான். என் தாயார் 2010இல் இனம் தெரியாத நோயில் இறக்குமுன்னர்தான் எனது தந்தை யார் என்பதைக் கூறினார். 1987இல் இலங்கைக்கு இந்திய ராணுவம் வந்ததாம். அவர்களில் ஒருவன்தான் என் தந்தை. என் தாயை வன்புணர்வு செய்ததில் பிறந்த பிள்ளை நான் என்பதை அறிய நான் 22 வருடங்கள் காத்திருந்தேன். உன்னைப் போல என் தாயும் எல்லாவற்றாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டும் எம்மைக் கண்ணியத்தோடு வளர்த்தாள். தன் 40 வயதில் இறந்து போனாள். என் அம்மா இறக்கும் தறுவாயில் எனக்குச் சொன்னது: 'மகனே! இந்த நட்பைவிட்டு எங்கேனும் ஓடிவிடு. இது எல்லா வழிகளிலும் உன்னை வாழவிடாது' அப்படி என் தாய் இறந்தபின்னர் அகதியாக இங்கே வந்தேன்' என்றான்.

எதிர்பாராத சேதியால் தாக்கப்பட்ட லன்சனாவை இலகுபடுத்த நந்தன் தனக்கு ஒரு குவளை 15 வருட வைன் வேண்டும் என்றான். அவள் அந்தப் போத்தலை வலது கையில் எடுத்து அதன் பின் குழியில் பெருவிரலையும் மற்றைய நீண்ட மெலிந்த விரல்களால் போத்தலை தாங்கியவாறு குவளையை நிரப்பினாள்.

வைன் குவளையை நிறைவிட்ட நிறைந்தபோது நந்தனுக்கு இது சரியான நேரமாகப்பட்டது. வைன்போல் நீண்ட நாட்களாக பாதுகாக்கப்பட்ட, முடிவு செய்துவிட்ட பெரிய உதவிக்கான கேள்வியைக் கேட்டான்.

akaran@thaivedu.com

உறவுகள் பிரியும்போது மலைகளையே சுமக்கவேண்டிவருகிறது

உங்கள் உறவுகளின் கிறித்தியாத்திரையை முறையாகவும் இலகுவாகவும் அமைத்திட நாங்கள் உதவுகிறோம்

Chapel Ridge
FUNERAL HOME INC.
PROVIDING PEACEFUL FINAL ARRANGEMENTS
8911 Woodbine Ave., Markham, ON L3R 5G1

Call : **Vilosan Sivatharman** B.Eng
முதன்மை அமைப்பாளர் Funeral Director
416 993 0826

Call : **Christeen Seevaratnam**
Funeral Counsellor
416 258 6759

எங்களுடைய சேவைகள் மார்க்கம் / மிஸிஸாகா (Dundas & Cawthra) பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது

அர்ப்பணம் முடிந்தவாட...

- த. சாள்ஸ் குணநாயகம்

வெளியே கோவில் மணிகள் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தன. கதவு ஓட்டைகளினூடே வந்த குளிர் போர்வையை இழுத்து முற்றாய் சுற்றிக் கொள்ளத் தூண்டியது.

வெளியே வாகன இரைச்சல் இல்லாமல் தெரு மிக அமைதியாய் இருந்தது. அந்த அமைதியில் பக்கத்து வீட்டுக்காரனின் தொலைக் காட்சியில் பாடல் பூசை போய்க் கொண்டிருந்தது மிகத் தெளிவாய்க் கேட்டது.

இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை, ஓய்வுநாள், நேரம் பத்தைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது.

போர்வையை விலக்கி, களண்டுபோய்க் கிடந்த சாரத்தைத் தூக்கிக் கட்டிக்கொண்டு யன்னலருகேயிருந்த மேசை வரை போனேன். பெட்டிக்குள் எஞ்சி இருந்த இரண்டு சிகரட்டுகளில் ஒன்றை எடுத்து பற்ற வைத்து புகையிழுத்தபோது எனக்கு மிக இதமாக இருந்தது. மேசையில் இருந்துகொண்டே யன்னலினூடே வெளியே பார்த்தேன்.

இரவு முழுவதும் கொட்டிய பனி வெண்மையாய் படர்ந்து கிடந்தது. நேற்று மொட்டையாய் நிமிர்ந்து நின்ற 'கஸ்தானியன்' மரங்கள் பனியாய்ப் பூத்து வடிந்தன. தெளிவாய் எறித்துக் கொண்டிருந்த சூரியக் கதிர்கள் பட்டு படர்ந்திருந்த பனி பனிங்குகளாய் மினுங்கிக்கொண்டிருந்தன.

தெருவோர நடைபாதையில் வயோதிப தம்பதிகள் இருவர் கை கோர்த்து நடந்தனர். அவர்களது பேச்சும் முச்சும் நீராவியாய்த் தெரிந்தது.

அவர்களின் நாய்கள் பனியைக் கிளறி மணந்து மணந்து மலம் இறக்க அலைந்தன.

பாதையில் ஒருவன் தேகாப்பியாசத்துக்காக ஓடிக்கொண்டிருந்தான்.

எப்போதும் நான் இந்த யன்னலினூடே வெளியே பார்த்து, சைக்கிள் ஓடும் சிறுவர்களுக்கு கையசைத்து... ஏதேதோ பராக்காய்ப் பார்த்து... ஆனால், இன்று நான் ஒரு ரசிகனாய்...

எரிந்த சாம்பலை மேசையிலிருந்த பேப்பரில் தட்டிவிட்டு மீண்டும் வெளியே...

எதிரே தெரிந்த அந்த பெரிய 'கஸ்தானியன்' மரத்தில் 'சுவால்யு'க் குருவிகள் இறக்கையை சிலிர்த்து அசைந்து அசைந்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்தன. சூழலுக்கு மாறக்கூடிய இந்த குருவிகள்கூட குளிரில் குறாவிப்போய் இருந்தது எனக்குப் பார்க்க பாவமாக இருந்தன. 'சுவால்யுகள்' வீட்டுக் கூரை இடுக்குகளில் களிமண் கூடுகள் கட்டி வாழ்வது இந்தக்குளிர் தாங்காதுதானோ என்று எண்ணினேன். பாவம் அந்தக் கூடுகள் குலைக்கப்பட்டு மரங்

களில் குந்தியிருக்கிற சுவால்யுகள் இன்று அழிந்து கொண்டிருக்கிற பறவை இனங்களில் ஒன்று என்பதை நினைக்க எனக்கு கவலையாய் இருந்தது. அதுவும் இப்போது அகதியாய், தன் கூடுகளும் குடும்பமும் சுற்றமும் குலைக்கப்பட்டு இந்த மொட்டை மரங்களில்... என்றுதான் என்னால் நினைக்க முடிந்தது.

நானும் இந்தச் 'சுவால்யு போல்' என் தேசம், கூடுகள், குடும்பம் குலைக்கப்பட்ட அகதியாய்... அழிந்து கொண்டிருக்கும் மனித இனங்களில் ஒன்றாய்...

சிகரட் எரிந்து விரல் இடுக்கில் குடு வைத்தது. பதறித் தட்டி விட்டேன்.

காலைக் கடன் முடித்து தேனீர் குடிக்கும் வரை உள்ளே படுத்திருந்த சிறி எழும்பவே இல்லை.

இரவு முழுவதும் வெறியில் அலம்பிக் கொண்டிருந்து படுத்தவன், இதுவரை அமைதியாய் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

உணவு விடுதிகளில் சட்டிகள் கழுவிடும் சீனக் கடைகளில் முதுகு வளைய பெட்டிகள் தூக்கியும் தன் பெற்றோரையும் குடும்பத்தையும் காப்பாற்றுகின்ற வல்ல சீவன் அவன்.

கடந்த நான்கு வருடங்களாக 'அம்ஸ்ரர்டம்'மின் 'ட்றாம்' வண்டி ஓடும் வரையிலான ஒரு புறநகர்ப் பகுதியில் அமைந்திருந்த வீடும் அதன் ஒரு அறையில் எனது நண்பனான சிறியும் நானும்.

ஒண்டிக் கட்டைகளாய் நாம் உழைத்து உழைத்து ஒரு முடிவும் இல்லாமல் முகமிழந்து...

உலகம் பரந்து எதையோ தொலைத்து தேடுகின்ற என் நண்பர்கள் அம்ஸ்ரர்டம் வந்த போதெல்லாம்...

விஸ்கியும் சிகரட்டுமாய்க் காலங்கடத்தி, அந்த புகையிரத நிலையத்திற்கு எதிரே நீண்டும் வளைந்தும் செல்கின்ற வீதிகளில், டச்சுச் சாம்ராட்சியத்தின் நினைவுச் சின்னங்களான கால்வாய்க் கரையெங்கும் நிமிர்ந்து நின்ற கட்டடங்களும், அதன் கீழ் அறைகளின் கண்ணாடிகளுக்குள் சிவப்பு, நீல நிற விளக்கொளிகளில் திரைச் சீலைகளை ஒதுக்கி விட்டு ஓய்மாரமாய் நிற்கின்ற அந்தப் பெண்களும், அவர்களின் கையசைப்பும், உள்ளே புகுந்த இவர் களின் விலை பேசலும், காணாததைக் கண்டதாய் வாய் பிழந்து, வழிந்து கும்மாளம் போடுகின்ற எனது நண்பர்களைப் பார்க்கும் போது எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வரும்.

காலம் வெகு விரைவாகவே ஓடிவிட்டது.

கைப்பைகளைப் பறிப்பதும், ஆயுதம் காட்டி மிரட்டுவதும், கார் உடைத்துத் திருடுவதும், போதைப் பொருட்களின் சில்லறை விற்பனையும் பொதுவாய்ப் போன அந்தத் தெருக்களில்... சனம்

நிறைந்து வழிந்து எப்போதும் பிதுங்கிக்கொண்டிருக்கும்.

அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வேன்.

கடந்த சில வருடங்களாக இந்தத் தெருக்களோடு எனக்கும் ஒரு பிணைப்பு. இரண்டாம் உலகப்போரின் நினைவுத்தூபி நிமிர்ந்து நிற்கும் 'டம்' சதுக்கத்தைச் சுற்றி மீண்டும் மீண்டும் புத்தகங்கள் பரிமாறுகின்ற ஒரு தொழில்...

தலை மாற்றி, முத்திரைகளை நுட்பமாய் வரைந்து, இலச்சனைகள் எழுத்துக்கள் கோடுகள் சரிவரப் பொருந்தியுள்ளதா எனப் பல முறை பார்த்து... மேலே கவரைக் கவனமாய்க் களட்டி, மீண்டும் திருத்தமாய் பொருத்தி ஓட்டி, அழுத்திக் காயவிட்டு, நானும் ஒரு மிகச்சிறந்த ஓவியனாய்... அட்டைப் பட வல்லுனனாய்...

சிறு வயதிலிருந்தே சித்திரமும் எழுத்தும் எனக்குக் குட்டிக் குட்டிப் படிப்பித்த பிரகாசம் வாத்தியாரை கைகொடுத்த தெய்வமாய் நான்

எனது ஓவியங்கள் பெயர்களை இழந்து வேறு பெயர்களில்

அடக்கமாகி...

ஐரோப்பா எங்குமிருந்து கனடாவுக்குள் போய்க் குவிந்த பலரின் முகங்கள், என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தும் முறாய்த்தும் உம் மென்றும் போனைவதான் என்பதை நினைக்க எனக்கு அடிக்கடி சிரிப்பு வரும். பிரயாணப்பயம் அப்படியே முகங்களில் அப்பிப்பக் கிடக்கும்.

நேற்று செய்து முடித்த அந்தப் 'பாஸ்போட்' முகங்கள் என் நினைவுக்கு வந்தன.

கதவையும் யன்னலையும் பார்த்து மூலைக் 'காப்பெற்' துண்டு ஒழுங்காக பொருந்தியுள்ளதா என்று கவனித்தேன். உள்ளே ஒளிந்துகிடந்த அந்த 'பாஸ்போட்டு'க்களை, மேலே 'ரெலிபோன் டிரெக்ரி' அழுத்திக் கொண்டு கிடந்தது.

கருத்த சுருட்டிய முடி. அடர்ந்த புருவம் மினுக்கிய சருவமாய் 'கிளீன்சேவ்' சிரிக்கப் பயந்து சிரிக்கும் தோற்றம். யடோ சுராஜ் என்றொரு பெயரில்..., தயாபரனோ சிவகுமாரனோ?.

இப்போதும் இந்த விமான நிலையக் கெடுபிடிகளுக்குள்ளும்... உலகம் பூராகவும் அகதிப் பிரயாணங்கள் தொடர்கிறது.

நானும் தம்பியைக் கூப்பிட்டு கனடாவிற்கு அனுப்பலாம் என்ற நம்பிக்கைகளுடன்...

வெளிக்கதவின் மணி ஒலித்தது. செட்டி வந்திருப்பான்.

கண்ணாடியினூடே வெளியே பார்த்தேன். வெள்ளை முகங்கள் இரண்டு. யார் இவர்கள்? பதட்டமாய் இருந்தது. செட்டி மாட்டுப்பட்டுவிட்டானோ? என்ற விஷயங்களைச் சொல்லிப்போட்டானோ?

திறப்பதா, இல்லையா? திரும்பி ஓடி திறப்புத் தேடுவதாகப் பாசாங்கு செய்தேன். நெதர்லாந்தின் பொலிஸ் உளவுப் பிரிவென்றால் இனிமேல் நான் எதையும் மறைக்க முடியாது.

எல்லாச் சாட்சிகளும் ரெலிபோன் ஓட்டுக் கேட்டுப் பதிந்தவைகளும் பேர்விபரங்களும் கைவிரல் அடையாளங்களும் புத்தகங்களின் சூத்திரதாரிகளும் நீதிமன்றக்குக் கொண்டு வரப்படுவார்கள். குறைந்தது 'மூன்று வருடம்' சிறை. இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படலாம்.

சி... இதை எப்போதோ விட்டிருக்கலாம்.

நான் திறக்காவிட்டால் கதவு அவர்களால் திறக்கப்படும். ஒன்றும் செய்யமுடியாது. திறப்பை எடுத்துப்போய்க் கதவைத் திறந்தேன்.

காலை வணக்கம் சொல்லி தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கை குலுக்கினர்.

'எந்த நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறாய்?'

'தமிழன். இலங்கையன்'.

'காவற் கோபுரங்கள்' என்று தமிழில் தலையங்கமிட்ட இரண்டு புத்தகங்களைத் தந்து, தாங்கள் யேகோவாவின் சாட்சிகள் என்று என்னை மதம் மாற்றுவதற்கான பிரசாரத்தில் வாய் ஓயாமல் பேசத் தொடங்கினர்.

நான் நிம்மதியாய்ப் பெரு மூச்சு விட்டு. என் ஆண்டவரே என்றேன்.

charles.g@thaiivedu.com

Buy or Sell Your Home call me 24-7

HOMELIFE HIGHER STANDARDS

Cell: 416 856 6900 Kathir Subramaniam Kathirgamanathan P.Eng. Sales Representative

www.kathirsubramaniam.com

HOMELIFE/CHAMPIONS REALTY INC. 416 281 8090 kathirhomes@gmail.com

With best compliments from

ஞானம்ஸ் ஸ்டூடியோஸ்

GNANAMS STUDIOS

Digital Prints from 16"x20" to 40"x60"

- Family Portraits
- Children Portraits
- Business Portraits
- Passport & Citizenship Photos
- Classic Weddings
- Arangetram
- Puberty Ceremony

New Location

Bus: 416.750.8118

www.gnanamsstudios.com

2687 EGLINTON AVE. E. SCARBOROUGH ON M1K 2S2 (BRIMLEY & EGLINTON ERA PLAZA NEAR CIBC BANK)

Digitally Redefined

BAYVIEW HOMES DESIGN LTD.

Dream Becomes Reality

Building Permits

Minor Veriance

Lot Severance

Legal Basement

Project Management

Kathir

416 856 6900

Subramaniam Kathirgamanathan P.Eng. BCIN 45205

email: kathirhomes@gmail.com

பன்றி

- றோஃல்ட் டால்

தமிழில்: என்.கே. மகாலிங்கம்

முன்னொரு காலத்தில் நியூயோர்க் நகரத்தில் அழகான குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. அதைக் கண்டு மகிழ்ந்த பெற்றோர் குழந்தைக்கு லெக்சிக்ரன் என்று பெயரிட்டார்கள்.

மருத்துவமனையிலிருந்து அதைக் கைளில் தூக்கிக் கொண்டு வீடு திரும்பிய தாய், வந்ததும் வராததுமாக அவளுடைய கணவனுக்குச் சொன்னாள், 'அன்பே, இப்போது இரவுணவுக்கு மிகவும் அற்புதமான ஒரு உணவகத்துக்கு என்னைக் கூட்டிச் செல்லுங்கள். நாங்கள் எமது மகனும் வாரிசுமான அவனுடைய வருகையை கொண்டாடுவோம்,' என்றாள்.

அவளுடைய கணவன் அவளை அன்புடன் கட்டியணைத்து, லெக்சிக்ரனைப் போன்ற ஓர் அழகான குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த எந்தப் பெண்ணும் அவள் விரும்பும் எந்த இடத்துக்கும் போகத் தகுதியானவளே என்றான். ஆனால் இரவு நேரம் நகரத்தில் போய்த் திரிவதற்கு அவள் பலமுள்ளவளாக இருக்கிறாளா என்று விசாரித்தான்.

'இல்லை,' என்றாள் அவள். போனால் என்ன நடக்கும். நாசமாப் போகட்டும்.

ஆகவே அன்று மாலை அவர்கள் இருவரும் ஆடம்பரமான உடைகள் அணிந்தார்கள். சின்னஞ் சிறிய லெக்சிக்ரனைக் கவனிப்பதற்காக இளம் பாலகர்களைப் பராமரிப்பதற்குப் பயிற்றப்பட்ட தாதி ஒருத்தியை ஒழுங்கு செய்தார்கள். அவளுக்கு ஒரு நாளைக்கு இருபது டொலர் கொடுக்க வேண்டும். அவள் ஸ்கொட்டிஷ் இனத்தைச் சேர்ந்தவள். அது அவளுக்கு இன்னொரு மேல்திகமான தகுதி. நகரத்திலுள்ள மிக மிகச் சிறந்த, செல்வான ஓர் உணவகத்திற்குச் சென்றார்கள். அங்கே அவர்கள் தனித்தனியாக ஒரு பெரிய சிங்கி இறாலைச் சாப்பிட்டார்கள். இருவரும் சேர்ந்து ஒரு போத்தல் ஷம்பெயினையும் குடித்தார்கள். அதன் பின் இரவு விடுதிக்குச் சென்று அங்கேயும் இன்னொரு போத்தல் ஷம்பெயினைக் குடித்தார்கள். பின் இருவரும் பல மணி நேரம் கைகளைப் கோத்துக் கொண்டு, அழகான புதிய மகனின் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் நினைவூட்டிக் கொண்டும் விவாதித்துக் கொண்டும் போற்றிக் கொண்டும் திரிந்தார்கள்.

மன்றற்றனின் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள தங்கள் வீட்டுக்கு காலை இரண்டு மணியளவில் டக்ஸியில் வீடு திரும்பினார்கள். கணவன் டக்ஸி ஓட்டிக்குரிய கட்டணத்தைக் கொடுத்து அனுப்பினான். பிறகு வீட்டின் முன் கதவுத் திறப்பை பைக்குள் தேடத் துவங்கினான். கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பிறகு அதை இன்னொரு ஆடைப் பைக்குள் விட்டிருக்க வேண்டும் என்று பிரகடனப்படுத்தினான். கதவைத் திறப்பதற்கு அழைப்பு மணியை அடித்து தாதியைக் கீழே வரவழைத்து தாங்கள் உள்ளே செல்லலாம் என்ற ஆலோசனையும் சொன்னான். ஒரு நாளைக்கு இருபது டொலர் சம்பளம் பெறும் குழந்தை பராமரிக்கும் தாதி இரவில் படுக்கையிலிருந்து அவ்வப்போது எழும்ப வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறான் என்றும் சொன்னான்.

அழைப்பு மணியை அடித்தான். தாதி வரும்வரை இருவரும் காத்திருந்தார்கள். அவள் வரவில்லை. திரும்பவும் மணியை அடித்தான். நீண்டதாகவும் சத்தமாகவும். பின் இன்னொரு நிமிசம் காத்திருந்தார்கள். பின் இருவரும் வீதியில் இறங்கி பின்னால் சென்று மூன்றாம் மாடியில் இருந்த குழந்தையின் யன்னலை நோக்கி தாதியின் பெயரான மக்பொற்றிலை அழைத்தார்கள். ஆனால் அங்கிருந்து எந்த எதிர்வினையும் வரவில்லை. இன்னும் வீடு இருட்டாகவும் அமைதியாகவும் இருந்தது. மனைவி கவலைப்படத் துவங்கினாள். குழந்தை சிறைப்பட்டு விட்டது என்று தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டாள். மக்பொற்றிலுடன் தனியாக. மக்பொற்றில் யார்? அவளை அவர்களுக்கு இரண்டு நாட்கள் தான் தெரியும். சிறிய வாய், ஒவ்வாத சிறிய கண்கள். பெருத்த மார்பு. தன் பாதுகாப்புக்காக மிகவும் நன்றாக உறங்கும் பழக்கமுடையவள் என்பது இப்போது தெளிவாகத் தெரிகிறது. முன் கதவிலுள்ள அழைப்பு மணிச் சத்தம் அவளுக்குக் கேட்காவிட்டால் அவளுக்கு எப்படி குழந்தை அழும் சத்தம் கேட்கப் போகிறது? பச்சைக் குழந்தை தன் நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டாலோ தலையணையில் படுத்து முச்சுத் திணறினாலோ அவளுக்கு எப்படித் தெரியப் போகிறது?

‘குழந்தை தலையணையில் படுக்கவில்லை. ஆகவே நீ பயப்படத் தேவையில்லை. உனக்கு அங்கே போக வேண்டுமென்றால் எப்படியாவது உன்னை அங்கே போகச் செய்கிறேன்,’ என்றான் கணவன். ஷம்பெயனை அதிகம் பருகியதால் அவன் மிகவும் நல்ல மனநிலையில் இருந்தான். குனிந்து ஒரு காலில் போட்டிருந்த கறுத்த நிற பளபளக்கும் தோல் சப்பாத்துக் கயிற்றைக் கழற்றினான். விரல் பக்கம் திருப்பி தரை மட்டத்திலிருந்த உணவறையன்னல் கண்ணாடியை நோக்கி வலுவாகவும் நேராகவும் எறிந்தான்.

‘அங்கே பார்,’ என்றான் ஒரு அசட்டுச் சிரிப்புடன். ‘மக்பொற்றிலின் சம்பளத்தில் இருந்து இதைக் கழித்துக் கொள்வோம்,’ என்றான்.

முன்னால் சென்று மிகவும் கவனமாக கண்ணாடித் துவாரத்துக்குள்ளால் ஒரு கையை விட்டு தாழ்ப்பாளை விடுவித்தான். பிறகு யன்னலை மேலே தூக்கினான்.

‘சின்னஞ் சிறிய அம்மாவே, நான் உன்னை முதலில் தூக்கி விடுகிறேன்?’ என்று சொன்னான். பின் அவளுடைய இடுப்பைப் பிடித்து தரையிலிருந்து தூக்கினான். அவளுடைய சிவந்த நிற

பெரிய வாய் அவனுடைய வாய்க்கு மிக அருகில் வந்தது. உடனே அவளை முத்தமிடத் துவங்கினான். பெண்கள் இந்த நிலையில் இருக்கும்போது முத்தமிடுவதை மிகவும் விரும்புவார்கள் என்பதை அவன் தன்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து அறிந்திருந்தான். உடல்கள் இறுக்கமாகப் பிடித்திருந்தன. கால்கள் காற்றில் தொங்கின. நீண்ட நேரம் முத்தமிட்டான். அவள் தன் பாதங்களை இப்படியும் அப்படியும் அசைத்தாள். தொண்டைக்குள் எச்சில் விழுங்கும் பெரும் ஒலியை எழுப்பினாள். இறுதியில் திறந்திருந்த யன்னல் ஊடாக உணவறைக்குள் அவளை மெதுவாகத் தள்ளினான். அந்த நேரத்தில் பொலிஸின் நடமாடும் கார் ஒன்று வீதி வழியாக அமைதியாக அவர்களை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. முப்பது யாருக்கு அப்பால் அதை நிறுத்தி விட்டு மூன்று ஐரிஷ் பொலிஸ்காரர்கள் காரிலிருந்து பாய்ந்திறங்கினார்கள். கணவனும் மனைவியும் நின்ற திசை நோக்கி துப்பாக்கிகளை காட்டிக் கொண்டு ஓடி வந்தார்கள்.

‘கைகளை மேலே தூக்குங்கள்!’ பொலிஸ்காரர்கள் கத்தினார்கள். ‘கைகளை மேலே தூக்குங்கள்!’ தன் மனைவியின் மீதிருந்த கைகளை விடாமல் அந்த ஆணைக்குக் கீழ்ப்படிய கணவனால் முடியவில்லை. அவளை விட்டிருந்தால் அவள் ஒன்றில் நிலத்தில் விழுந்திருப்பாள். அல்லது வீட்டுக்குள் அரைவாசியும் வெளியில் அரைவாசியுமாக இருக்கத் தொங்கிக் கொண்டிருப்பாள். அப்படி ஒரு பெண் தொங்கிக் கொண்டிருப்பது பயங்கரமாக வசதியற்ற நிலை. அதனால் துணிச்சலுடன் அவளை மேலே தூக்கி யன்னல் ஊடாக தொடர்ந்து உள்ளே தள்ளிக் கொண்டிருந்தான். பொலிஸ்காரர்கள் அனைவருமே கள்ளர்களைக் கொன்றதற்காக பதக்கங்கள் வென்றவர்கள். அவர்கள் கணவனையும் மனைவியையும் நோக்கி ஓடிக் கொண்டே சுடத் துவங்கினார்கள். மனைவி இருந்த அந்த நிலையில் அவளைச் சுடுவது அவர்களுக்குச் சிரமமான காரியமாக இருந்தது. மிகச் சின்னதாகவே தெரிந்தான். இருந்தும் அவர்கள் இருவரையும் பலமுறை சுட்டு, கொன்று விட்டார்கள்.

அப்படியாக, அந்தச் சின்னஞ் சிறிய லெக்சிங்ரன் பிறந்து பன்னிரண்டு நாளாக இருக்கையிலேயே ஓர் அநாதையாகி விட்டான்.

இவர்களைக் கொன்ற செய்தி இறந்த தம்பதிகளின் எல்லா உறவினருக்கும் செய்தித் தாள்களின் நிருபர்களால் ஆவலுடன் தெரிவிக்கப்பட்டது. அடுத்த நாட்காலை நெருங்கிய உறவினர்களும் இறுதிச் சடங்கு செய்யும் இருவரும் மூன்று சட்டத்தரணிகளும் ஒரு புரோகிதரும் ஒரு டக்ஸியில் உடைந்த யன்னல் உடைய அந்த வீட்டுக்கு வந்தார்கள். இதற்கிடையில் தம்பதியினரைக் கொன்ற மூன்று பொலிஸ்காரர்களுக்கும் தகுதியுரைகள் வழங்கப்பட்டு விட்டன. வீட்டுக்கு வந்தவர்கள் வீட்டு முன் கூடத்தில் கூடி இருந்தார்கள். ஆண் பெண் இருபாலாரும். அவர்கள் சோபாக்கள், சாய்மனைக் கதிரைகளில் வட்டமாக இருந்தார்கள். சிகரெற் புகைத்தார்கள். செர்ரி வைன் குடித்தார்கள். மேல் மாடியில் படுத்திருந்த அநாதையான லெக்சிக்ரனை என்ன செய்வது என்று விவாதித்தார்கள்.

உறவினர் எவரும் குறிப்பாகக் குழந்தையைப் பொறுப்பேற்க தயாரில்லை என்பது விரைவிலேயே தெரிந்து விட்டது. கலந்துரையாடல்களும் விவாதங்களும் பகல் முழுவதும் நீண்டு சென்றன. ஒவ்வொருவரும் குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தவிர்க்க முடியாத பெருவிருப்பை அறிவித்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் வாழும் அடுக்ககம் மிகவும் சிறியது என்றோ அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே ஒரு குழந்தை இருக்கிறது இன்னுமொன்றைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கு தங்களிடம் வசதி இல்லை என்றோ அல்லது கோடை காலத்தில் வெளிநாடு சென்றால் இந்தச் சின்னஞ் சிறிய குழந்தையை என்ன செய்ய முடியும் என்று தெரியவில்லை என்றோ அவர்களுக்கு வயதேறிக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் குழந்தை வளர்ந்து வரும்போது அதற்குள் நாங்கள் இறந்து விட்டால் அது மீண்டும் அநாதையாகி விடும் என்றோ பல பல விசயங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். குழந்தையின் தந்தை பெரும் கடன் சுமையில் இருந்ததும் அவர்களின் வீட்டுக்கு இன்னும் அடமானக் கடன் இருப்பதுவும் அதனால் குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கு பணம் மிஞ்சாது என்பதும் அவர்கள் எல்லோருக்குமே தெரியும்.

மாலை ஆறு மணி ஆகியும் அவர்கள் இன்னும் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தபோது இறந்தவனின் முதிய மாமி ஒருத்தி வேர்ஜினியாவிலிருந்து சடுதியாக அங்கு வந்து சேர்ந்தாள். அவளுடைய பெயர் க்ளொஸ்பான். தலையிலிருந்த தொப்பியையோ மேலங்கியையோ கழற்றாமல், குந்தி இருக்கக் கூட பொறுமையில்லாமல், அவளுக்கு அளித்த மாட்டினி மதுவையோ விஸ்கியையோ செர்ரி வைனையோ பருகாமல் அங்கு கூடியிருந்த உறவினருக்கு, அந்தக் குழந்தையின் முழுப் பொறுப்பையும் தான் அந்த நிமிசத்திலிருந்தே ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதாக அறிவித்தாள். அனைத்திற்கும் மேலாக குழந்தையின் முழுச் செலவையும் தானே எடுத்துக் கொள்வதாகவும் கூறினாள். குழந்தையின் கல்விக்கான செலவு உட்பட. மற்றவர்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களுக்குப் போய் தங்கள் மனச்சாட்சியுடன் நடந்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னாள். அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு மேல்மாடியிலுள்ள குழந்தை பராமரிக்கும் இடத்திற்குப் பாய்ந்து சென்று லெக்சிங்ரனைத் தொட்டிலிலிருந்து தூக்கி கைகளில் இறுக்கி வைத்துக் கொண்டு வீட்டை விட்டு வேகமாக வெளியேறினாள். உறவினர்கள் சும்மா இருந்து அவளை வெறித்துப் பார்த்து புன்னகைத்துக் கொண்டு நிம்மதி அடைந்தது போல இருந்தனர். தாதி மக்பொற்றில் மாடியின் மேற்படியில் நடப்பவற்றை ஏற்க மறுத்து விறைத்துப் போய் நின்றாள். அவள் உதடுகள் இறுகி இருந்தன. கைகளை பெருத்த மார்பில் குறுக்காக கட்டியிருந்தாள்.

அப்படியாக தான் பிறந்து பதின்மூன்றாவது நாளில் குழந்தை லெக்சிங்ரன் நியூயோர்க் நகரத்தை விட்டு, தெற்கே பயணம் செய்தான், வேர்ஜினியா மாநிலத்தில் இருந்த அவனுடைய பெரிய மாமியான க்ளொஸ்பானுடன் வாழ்வதற்கு.

மாமி க்ளொஸ்பான் லெக்சிங்ரனுக்கு பாதுகாப்பாளராக வந்தபோது அவளுக்கு ஏறக்குறைய எழுபது வயது. ஆனால் அவளைப் பார்த்தால் ஒரு நிமிசம் கூட அவளின் வயது அத்தனை என்று ஊகிக்க முடியாது. அவளிலும் பார்க்க அரைவாசி வயதுடைய ஓர் இளைய பெண் போல உற்சாகமாகவே இருந்தாள். சுருக்கம் விழுந்த சிறிய அழகான முகம். இரண்டு பழுப்பு நிற மின்னுகிற அழகான கண்கள். மணமாகாதவள். ஆனால் அவளைப் பார்த்தால் அப்படி ஊகிக்க முடியாது. மணமாகாதவள் என்று பார்ப்பதற்கு அவளிடம் எதுவும் இருக்கவில்லை. அவளிடம் ஒருபோதுமே கசப்போ, சோர்வோ, எரிச்சலோ காணப்படுவதில்லை. மீசை கூட இல்லை. மற்றவர்களில் பொறாமைப்படுவதும் இல்லை. மணமாகாதவளா கன்னியா என்றும் சொல்ல முடியாது. க்ளொஸ்பான் மேற்சொன்ன இரண்டிற்கும் தகுதியானவளா என்பதும் நிச்சயமாகத் தெரியாது.

ஆனால் அவள் விசித்திரமான ஒரு முதியவள். அதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக விசித்திரமான தனிமையானதொரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்து விட்டாள். ப்ளூ றிட்ஜ் மலைச் சரிவிலுள்ள ஒரு சிறிய குடிசையில். கிராமத்திலிருந்து பல மைல்கள் தூரத்தில். அவளிடம் ஐந்து ஏக்கர் மேய்ச்சல் நிலமும், மரக்கறிகள் வளர்ப்பதற்கான ஒரு துண்டு நிலமும், ஒரு பூந்தோட்டமும், மூன்று பசுக்களும், ஒரு டசின் கோழிகளும், ஒரு அழகான சேவலும் இருந்தன.

இப்பொழுது அவளிடம் சின்னஞ்சிறிய லெக்சிங்ரனும் சேர்ந்து கொண்டான்.

அவள் கண்டிப்பான மரக்கறி உணவுக்காரி. மிருகங்களின் புலாலை உண்பது ஆரோக்கியமானதல்ல என்பதுடன் அருவருக்கத்தக்கது என்றும் பயங்கரமானது என்றும் கருதினாள். நல்ல சுத்தமான உணவுகளான பால், வெண்ணெய், முட்டைகள், மரக்கறிகள், கொட்டைகள், மூலிகைகள், பழங்கள் ஆகியவற்றையே உண்டாள். தனக்காக எந்த உயிரையும், ஓர் இறாலைக் கூடக் கொல்லக் கூடாது என்ற பற்றுதியில் மகிழ்ச்சியாக இருந்தாள். ஒருமுறை அவள் வளர்த்த பழுப்பு நிறக் கோழி ஒன்று நன்றாக வாழ வேண்டிய காலத்தில் முட்டையிட முடியாமல் இறந்தபோது அவள் துயருற்று அதன் பின் முட்டை சாப்பிடுவதையும் அடியோடு கைவிட்டு விட்டாள்.

றோஃல்ட் டால் 1916-1990. பிரித்தானிய எழுத்தாளர். நோர்வேயிலிருந்து குடியேறிய மிக வசதியுள்ள பெற்றோரின் மகன். நாவல்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், திரைப்படக் கதைகள் எழுதியவர். யுத்த காலத்தில் போர் விமானியாகவும் இருந்தவர். அவருடைய நூல்கள் 250 மில்லியனுக்கு மேலாக உலகம் முழுவதும் விற்பனையாகி உள்ளன. 'இருபதாம் நூற்றாண்டில் குழந்தைகள் மிகவும் விரும்புகிற கதைகளை எழுதியவர்' என்று புகழப்படுகிறார். வளர்ந்தவர்களுக்குப் பயங்கரக் கதைகளும் எழுதியுள்ளார். நகைச்சுவையும் வஞ்சனையற்ற தன்மையும் நிறைந்த, பல திருப்பங்களுடன் உள்ள கதைகள் அவை. இவருடைய கதைகள் சிலவற்றை அல்ஃபறட் ஹிச்சொக் திரைப்படமாக்கி இருக்கிறார். இவருடைய கதைகள் திரைப்படங்களாகவும் தொலைக்காட்சித் தொடர்களாகவும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. திரைக்கதை வசனங்களும் எழுதியுள்ளார். Chitty Chitty Bang Bang படத்திற்கு அவர் திரைக்கதை வசனம் எழுதியுள்ளார். Charlie and the Chocolate Factory அவருடைய நாவல். அதுவே இசையும் மிகுந்தபனையும் கலந்த திரைப்படமாகவும் எடுக்கப்பட்டு எண்ணற்ற குழந்தைகள் பார்த்து ரசித்த படம்.

James and the Giant Beach, Charlie and the Chocolate Factory, Matilda, The Witches, Fantastic Mr Fox, The BFG, The Twits and George's Marvellous Medicine போன்றவை அவரின் குழந்தைகளுக்கான கதைகள். Tales of the Unexpected வளர்ந்தவர்களுக்கான கதை.

யூத எதிர்ப்பு, இனவாதம், பெண்ணின் வெறுப்பு ஆகியவை அவரின் படைப்புக்களின் மேல் வைத்த விமர்சனம். இருந்தும் அவர் மிக மிகப் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர்.

குழந்தை வளர்ப்பது பற்றியும் அவளுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, ஆனால் அதைப் பற்றி அவள் கவலைப்படவில்லை. நியூயோர்க் புகையிரத நிலையத்தில் வேர்ஜினியாவுக்குப் போவதற்காக புகையிரத்துக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தபோது ஆறு பால் புட்டிகள், இரண்டு டசின் குழந்தைகளின் இடைத்துணிகள், ஒரு பெட்டி அலுப்பூசிகள், பயணத்துக்காக ஒரு பெட்டி பால் வாங்கினாள். குழந்தைகளைக் கவனிப்பது எப்படி என்ற காகித அட்டை போட்ட புத்தகம் ஒன்றையும் வாங்கினாள். அவற்றை விட ஒருத்திக்கு என்ன வேணும்? புகையிரதம் ஓடிக் கொண்டிருக்கையிலேயே குழந்தைக்குக் கொஞ்சப் பாலை ஊட்டினாள். இடைத்துணிகளை அரையும் குறையுமாக மாற்றினாள். துயில்வதற்காக இருக்கையில் கிடத்தினாள். பின் குழந்தைகளைக் கவனிப்பது எப்படி? என்ற நூலை முதல் பக்கத்திலிருந்து கடைசிப் பக்கம் வரை வாசித்தாள்.

'ஒரு பிரச்சினையும் இல்லை,' என்றாள் புத்தகத்தை வெளியே எறிந்து விட்டு. 'எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை.'

உண்மையில் ஆச்சரியப்படும்படி அதில் ஒன்றும் இருக்கவில்லை. அவள் தன் குடிசைக்குச் சென்ற பின் நடக்கக் கூடிய எல்லாம் ஒழுங்காகவே நிகழ்ந்தன. சின்னஞ்சிறிய லெக்சிங்ரன் ஒரு குழந்தையைப் போலவே பாலைக் குடித்தான். ஏப்பம் விட்டான். கீச்சிட்டான். பின் துயிலப் போய் விடுவான். அவளைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் க்ளொஸ்பான் மாமியும் மகிழ்ச்சியால் ஒளிர்ந்தாள். நாள் முழுவதும் அவனுக்கு முத்தம் கொடுத்தாள்.

இளம் லெக்சிங்ரனுக்கு ஆறு வயதாகியபோது அவன் மிகவும் அழகாக வளர்ந்து விட்டிருந்தான். நீண்ட பொன்னிற மயிர், சோழப் பூப் போன்ற ஆழமான நீல நிறக் கண்கள். பிரகாசமான உற்சாகமான குழந்தையாக இருந்தான். கோழிக் கூட்டிலிருந்து முட்டைகளை சேகரித்து வருவான். வெண்ணை கடையும் மத்தைச் சுழற்றுவான். மரக்கறித் தோட்டத்திலிருந்து உருளைக் கிழங்கை கிண்டி எடுத்து வருவான். மலைப்பக்கத்திலிருந்து காட்டு மூலிகைகளைத் தேடி எடுத்து வருவான். அப்படிப் பல வேலைகளையும் தன் முதிய மாமிக்குச் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டான்.

அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கல்வியைப் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டிய காலமும் க்ளொஸ்பான் மாமிக்கு வந்து விட்டது என்று அவள் தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டாள்.

ஆனால் அவனைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதைப் பற்றி அவளால் எண்ணிப் பார்க்கவே முடியவில்லை. அவனை அவள் அப்படி நேசித்தாள். அவனை விட்டு அவ்வளவு நேரம் பிரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே அவளைக் கொண்டு விடுவது போல இருந்தது. இருந்தும், பள்ளத்தாக்கில் ஒரு கிராமப் பள்ளிக்கூடம் இருந்தது. ஆனால் அது பயங்கரமான தோற்றம் கொண்ட ஓர் இடம். அவனை அங்கே அனுப்பினால் சென்ற முதல் நாளே அவர்கள் புலால் உண்ண அவனைக் கட்டாயப்படுத்துவார்கள் என்பது அவளுக்குத் தெரியும்.

ஒருநாள், அவன் குசினியில் முக்காலியில் இருந்து அவன் வெண்ணை கடைவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது, அவனை அருகே அழைத்து 'என் அன்பே, நானே உனக்கு ஏன் பாடங்களைக் கற்பிக்க முடியாது?' என்றாள்.

அந்தச் சிறுவனும் தன் பெரிய நீலக் கண்களால் அவளை உற்று நோக்கி அழகாக நம்பிக்கையுடன் புன்னகைத்தான். பின் 'அது நல்லது,' என்றான்.

'நான் செய்ய வேண்டிய முதல் வேலை எப்படிச் சமையல் செய்வது என்பதை உனக்குக் காட்டித் தருவதுதான்,' என்றாள்.

'அது எனக்கு விருப்பமான வேலை என்று நினைக்கிறேன், மாமி க்ளொஸ்பான்,' என்றான் அவன்.

'நீ விரும்புகிறாயோ இல்லையோ அதை நீ எப்போவாவது கற்கத் தானே வேண்டும். எங்களைப் போல மரக்கறி உணவு உண்போர் சாதாரணமான மக்களைப் போலத் தெரிவு செய்து சாப்பிடுவதற்கு பலவிதமான உணவு வகைகள் இல்லை. அதனால் இருப்பதை வைத்து உணவு தயாரிக்கக் கற்றுக் கொள்வதில் மிகவும் திறமை படைத்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்,' என்றாள்.

'க்ளொஸ்பான் மாமியே, நாங்கள் சாப்பிடாத எதை சாதாரண மனிதர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள்?' என்று சிறுவன் கேட்டான்.

'மிருகங்களை,' என்றாள் அவள், தலையை அருவருப்புடன் ஆட்டிக் கொண்டு.

'உயிருள்ள மிருகங்களையா சொல்லுகிறீர்கள்?'

'இல்லை, இறந்த மிருகங்களை.'

சிறுவன் அதைப் பற்றி ஒரு கணம் சிந்தித்தான்.

'மிருகங்கள் இறந்தால் அவற்றைப் புதைக்காமல் அதை அவர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களா?'

'அவர்கள் அவை சாவதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்காமல் அவற்றைக் கொண்டு விடுகிறார்கள், என் செல்லமே.'

'எப்படி அவர்கள் அவற்றைக் கொல்கிறார்கள், க்ளொஸ்பான் மாமி?'

'பொதுவாக கத்தியால் அவற்றின் கழுத்தை வெட்டுவார்கள்.'

'எந்த வகையான மிருகங்களை?'

'பசுக்கள், பன்றிகள், அதிகமாக செம்மறி ஆடுகள்.'

'பசுக்களையா? டெய்லி, ஸ்நோட்ரொப், லில்லி போன்றவற்றையா?' என்று சொல்லி சிறுவன் அழுதான்.

'அவற்றைத் தான் என் அன்பே.'

'அவர்கள் அவற்றை எப்படிச் சாப்பிடுகிறார்கள், க்ளொஸ்பான்

மாமி.'

'சின்னச் சின்னத் துண்டுகளாக வெட்டி அந்தத் துண்டுகளைச் சமைப்பார்கள். அவை எல்லாம் சிகப்பாக வந்து இரத்தமாக, எலும்புடன் ஒட்டியிருந்தால் அவற்றை அவர்கள் மிகவும் விரும்புவார்கள். பசு இறைச்சித் துண்டுகளில் இரத்தம் வடியும் போது அவற்றை மிகவும் விரும்பி உண்பார்கள்.'

'பன்றிகளையுமா?'

'பன்றி இறைச்சியை அவர்கள் மிகவும் விரும்பி உண்பார்கள்.'

'இரத்தம் சிந்திக் கொண்டிருக்கும் பன்றி இறைச்சியின் பெரிய துண்டுகளையா? அவற்றை விட வேறென்ன சாப்பிடுவார்கள், க்ளொஸ்பான் மாமி?'

'கோழிகளை.'

கோழிகளையா?'

'மில்லியன் கணக்கானவற்றை.'

'செட்டையுடனா?'

'இல்லை, அன்பே. செட்டைகளுடன் இல்லை. இப்போ வெளியே போய் க்ளொஸ்பான் மாமிக்கு வெங்காயப் பூண்டு கற்றை ஒன்று பிடுங்கிக் கொண்டு வா, அன்பே.'

சிறிது நேரத்தின் பின் பாடங்கள் துவங்கின. ஐந்து தலைப்புக்களில் அவை நடைபெற்றன. வாசிப்பு, எழுத்து, புவியியல், கணிதம், சமையல். கடைசித் தலைப்பு ஆசிரியைக்கும் மாணவனுக்கும் மிகவும் பிடித்த தலைப்பு. உண்மையில், அதில் தான் லெக்சிங்ரனுக்கு கணிசமான திறமை இருப்பது தெரிய வந்தது. அவனுக்கு அதில் இயல்பிலே திறமை இருந்தது. கைத்திறனும், வேகமும் இருந்தது. சமையல் தட்டுக்களை செப்படி வித்தைக்காரன் போல கையாள்வான். ஓர் உருளைக் கிழங்கை மெல்லிய இருபது சீவல்களாக மெல்லிய காகிதத் துண்டுகளைப் போலச் சீவுவான். அவனுடைய மாமி அதை உரிக்க எடுக்கும் நேரத்திலும் பார்க்கக் குறைவான நேரத்தில் அவற்றைச் சீவி விடுவான். அவனுடைய சுவையுணர்வுத் திறன் மிகவும் மெச்சத்தக்கது. ஒரு பாணை வெங்காய ரசத்துக்குள் ஒரு அழிஞ்சல் இலை கிடந்தாலே அதை உடனடியாக அவனால் கண்டுபிடிக்க முடியும். மிகச் சிறுவனாக இருந்த அவனிடம் இத்தனை திறமைகள் இருப்பதைக் கண்டு க்ளொஸ்பான் மாமி சற்றுத் திகைத்துத் தான் விட்டாள். உண்மையைச் சொன்னால் அவளால் அவனைப் புரிந்து கொள்ள இயலவில்லை. இருந்தும் அவள் அவனைப் பற்றிப் பெருமைப்பட்டாள். பெருமைப்படும் அளவுக்குப் பெருமைப்பட்டாள். அந்தக் குழந்தைக்குப் பிரகாசமான எதிர்காலம் இருக்கிறது என்றும் ஆருடம் சொன்னாள்.

'என் முதுமைக் காலத்தில் என்னைப் பராமரிப்பதற்கு அருமையான சின்னஞ்சிறிய குழந்தை வந்திருக்கிறானே! இரண்டு ஆண்டு களுக்குப் பின் குசினியிலிருந்து நிரந்தரமாகவே ஓய்வெடுத்துக் கொண்டாள். வீட்டுக்கான சமையல் செய்யும் முழுப் பாரததையும் லெக்சிங்ரனிடம் கையளித்து விட்டாள். சிறுவனுக்கு பத்து வயதாகி விட்டது. க்ளொஸ்பான் மாமிக்கு வயது ஏறக்குறைய எண்பது.

லெக்சிங்ரனிடம் குசினிப் பொறுப்புக்கள் முழுவதாக வந்த

பின் சமையலில் புதுப் புது உணவு வகைகளை கண்டுபிடிக்கத் துவங்கினாள். முன்பு பிடித்த உணவு வகைகளில் இப்பொழுது அவனுக்கு ஆர்வம் இல்லை. புதிதாகப் படைப்பதில் மிக முர்க்கத்தனமான உந்துதல் ஏற்பட்டது. அவனுடைய தலைக்குள் நூற்றுக்கணக்கான புதிய எண்ணக்கருக்கள் வந்தன. 'கசக் கொட்டை சூஃப்ளே - முட்டைக் கருவுடன் வெண்ணெய் போன்றவை கலந்து வெதுப்பிய இனிப்பு வகை-செய்யத் துவங்கினாள். அதைச் செய்து அன்றிரவே பின்னிரவு உணவுக்குப் பரிமாறினாள். அற்புதமாக இருந்தது. 'நீ ஒரு மேதை!' என்று கத்தினாள் க்ளொஸ்பான் மாமி,

நாற்காலியிலிருந்து பாய்ந்தெழும்பி அவனுடைய இரண்டு கன்னத்திலும் முத்தமிட்டு, 'நீ சரித்திரம் படைப்பாய்!' என்றாள்.

அந்த நாளிலிருந்து மனநிறைவு தரும் புதிய உணவுகள் தினமும் மேசையில் இருந்தன. பிரேசில் கொட்டை சப், சோள கட்லெற்றுக்கள், மரக்கறிக்கூட்டு, டன்டிலயன் முட்டைப் பொரியல், வெண்ணெய்ப் பொரியல், முட்டைக்கோஸ் உருண்டை, அவித்த புல், சின்ன வெங்காயம் ஆ லா ப்பொன் லெம் ப்பெம், பீற்றுட் மூஸ் பீக்கென்ற், ப்றான் ஸ்ரொகனொஃப், டச் ரெயபிற், ரேணிப் ஒன் ஹோஸ்பாக், ஃப்ளேமிங் ராட்ஸ் என்றும், இன்னும் பலவித அழகான கலவைகள் கொண்ட உணவுகள் செய்தாள். க்ளொஸ்பான் மாமி தன் வாழ்க்கையிலேயே இப்படியான உணவுகளை சுவைக்கவில்லை என்று பிரகடனம் செய்தாள். பகலுணவு வருவதற்கு நெடுநேரத்திற்கு முன்பே தாழ்வாரத்திற்குப் போய் ஆடும் நாற்காலியில் அமர்ந்து கொண்டாள். வரப் போகும் உணவைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டும் உதட்டைச் சப்பிக் கொண்டும் குசினியன் னலுக்கூடாக வரும் நறுமணத்தை மோப்பம் பிடித்துக் கொண்டும் இருப்பாள்.

'இன்றைக்கு என்ன செய்கிறாய் குழந்தை? என்று அவளை அழைத்துக் கேட்பாள்.

'ஊகித்துப் பாருங்கள், க்ளொஸ்பான் மாமியே.'

'சால்ஃஃபி வறை போல மணக்கிறது,' என்பாள் தீவிரமாக மணந்து கொண்டே.

பத்து வயதுப் பாலகன் முகத்தில் புன்சிரிப்பு வழிய, கைகளில் பெரிய சட்டியில் ஆவி பறக்க, வெள்ளை முள்ளங்கியும் லவ் வேஜ் மூலிகையும் போட்ட அருமையான கூழுடன் வெளியே வருவாள்.

'நீ என்ன செய்ய வேண்டும் தெரியுமா?' என்று அவனுடைய மாமி சொன்னாள். மடக் மடக் என்று கூழைக் குடித்து கொண்டு. 'இந்த நிமிசமே ஒரு தாளும் பென்சிலும் எடுத்து ஒரு சமையல் புத்தகம் ஒன்றை எழுதத் துவங்கு,' என்றாள்.

மேசையிலிருந்து முள்ளங்கியை மெதுவாகச் சப்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

'உன்னால் ஏன் முடியாது?' என்று கத்தினாள். 'உனக்கு நான் எப்படி எழுத வேண்டும் என்று கற்றுத் தந்திருக்கிறேன். எப்படிச் சமைக்க வேண்டும் என்றும் கற்றுத் தந்திருக்கிறேன். இப்போ நீ செய்ய வேண்டியதெல்லாம் இரண்டையும் ஒன்றாகச் செய்வதே. நீ ஒரு சமையல் புத்தகத்தை எழுது என் அன்பே. அது உன்னை உலகம் முழுவதும் புகழ் பெறச் செய்யும்.'

'சரி, நான் செய்கிறேன்,' என்றாள்.

அன்றைய தினமே பாரிய நூலின் முதல் பக்கத்தை லெக்சிங்ரன் எழுதத் துவங்கினாள். அவனுடைய வாழ்வின் பிந்திய காலம் முழுவதும் அது பிடித்துக் கொண்டது. அந்நூலுக்கு 'நன்றாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் உண்ணுங்கள்,' என்று பெயரிட்டாள்.

ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பின் அவனுக்கு பதினேழு வயதாக இருந்தபோது வித்தியாசம் வித்தியாசமான ஒன்பதாயிரம் பதிவுகளை இட்டு விட்டாள். எல்லாமே அசலானவை. எல்லாமே சுவையானவை.

ஒருநாள் சடுதியாக அவனுடைய உழைப்பு க்ளொஸ்பான் மாமி யின் துயரமான மரணத்தால் தடைப்பட்டு விட்டது. அன்றிரவு கடுமையான வலிப்பால் பாதிக்கப்பட்டாள். லெக்சிங்ரன் என்ன சத்தம் வருகிறதென்று அவளுடைய படுக்கையைறைக்கு ஓடிப் போனபோது கட்டிலில் கிடந்து கத்திக் கூச்சலிட்டாள். சபித்தாள். உடலைப் பலவிதமான கோணத்தில் முறுக்கிக் கொண்டு கிடந்தாள். அவளைப் பார்க்கப் பயங்கரமாக இருந்தது. கொந்தளித்துப் போன இளைஞன் அவளைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தான். கைக-

ளைப் பிசைந்தான். என்ன செய்வது என்று வியந்தான். இறுதியில் அவளைக் குளிர்விப்பதற்காக பசுக்கள் மேயும் வயலில் இருந்த குளத்திலிருந்து ஒரு வாளி தண்ணீர் பிடித்துக் கொண்டு வந்து அவளின் தலையில் ஊற்றினான். அது அவளுடைய வலிப்பை மேலும் அதிகரித்தது. முதியவள் ஒரு மணி நேரத்திற்குள் இறந்து விட்டாள்.

'மிக மோசம்,' என்றான் ஒன்றும் அறியாத அந்தச் சிறுவன். அவள் இறந்து விட்டாளா என்று பலமுறை அவளை நுள்ளிப் பார்த்தான். 'எப்படி இத்தனை சடுதியாக ஒருவர் இறக்க முடியும்! எத்தனை விரைவாக, எத்தனை சடுதியாக! சில மணி நேரங்களுக்கு முன்பு அவள் மிகவும் உற்சாகமாக இருந்தாளே. நான் புதிதாகச் சமைத்த மிளகாய்த் தூள் தூவிய காளான் உணவை மூன்று முறை போட்டுச் சாப்பிட்டாளே. அது எத்தனை சாறு நிறைந்ததாக இருந்தது என்று எனக்குச் சொன்னாளே.'

பல நிமிசங்கள் தேம்பித் தேம்பி கண்ணீர் சொரிந்து அழுதான். அவன் அவளை மிகவும் நேசித்தான். தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டு அவளைத் தூக்கிக் கொண்டு வெளியே போய் பசு மாடுகள் கட்டும் கொட்டிலுக்கு பின்னால் புதைத்தான்.

அடுத்த நாள் அவளுடைய பொருட்களை ஒழுங்குபடுத்தும்போது அங்கே ஒரு காகித உறையைக் கண்டான். அது அவனுக்கு எழுதப் பட்டிருந்தது. க்ளொஸ்பானின் கையெழுத்தில். அதைத் திறந்தான். அதற்குள் இரண்டு ஐம்பது டொலர் தாள்களும் ஒரு கடிதமும் இருந்தது.

அன்புக்குரிய சிறுவனே, நீ பிறந்து பதின்மூன்று நாளிலேயே நீ இங்கு வந்து விட்டாய். அதன் பிறகு நீ இந்த மலைப் பகுதிக்கு கீழே இறங்கிப் போனதில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நான் இறந்தவுடன் நீ உன் சப்பாத்துக்களையும் சுத்தமான நல்ல மேலுடையையும் அணிந்து கொண்டு கிராமத்திற்கு நடந்து போய் ஒரு மருத்துவரைக் காண. அவரிடம் நான் இறந்ததை நிரூபிப்பதற்கான ஒரு மரணச் சான்றிதழைக் கேள். அந்த சான்றிதழைக் கொண்டு என்னுடைய சட்டத்தரணியிடம் போ. அவருடைய பெயர் திரு சாமுவேல் சுக்கர்மான். அவர் நியூயார்க் நகரத்தில் வசிக்கிறார். அவரிடம் என்னுடைய உயிலின் பிரதி ஒன்று இருக்கிறது. திரு சுக்கர்மான் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்கு செய்வார். இந்த உறைக்குள் உள்ள பணத்தை மருத்துவரிடம் வாங்கும் சான்றிதழுக்கும் நியூயார்க்குக்குப் போகிற செலவுக்கும் வைத்துக் கொள். திரு சுக்கர்மான் அங்கு நீ போனதும் இன்னும் அதிக பணம் தருவார். என்னுடைய தீவிரமான விருப்பம் என்ன வென்றால் இந்தப் பணத்தை உன் சமையல் ஆய்வினும் மரக்கறி தொடர்பான விசயங்களிலும் தொடர்வதற்கும் உன்னுடைய அந்தப் பாரிய நூலை எல்லாவகையான முறைகளிலும் அது முற்றுப் பெற்றதென்று நீ திருப்தி அடையும்வரை அதைப் பயன்படுத்து. உன்னை நேசிக்கும் மாமி-க்ளொஸ்பான்.

தன் மாமி சொன்ன அனைத்தையும் நிறைவேற்றிய லெக்சிங்ரன் பணத்தைப் பைக்குள் வைத்துக் கொண்டான். சப்பாத்துக்களையும் சுத்தமான மேலங்கியையும் அணிந்தான். மருத்துவர் வசிக்கும் கிராமத்திற்கு மலையில் இறங்கிச் சென்றான்.

'முதிய க்ளொஸ்பானா? கடவுளே, அவள் இறந்து விட்டாளா?' என்றார் அந்த மருத்துவர்.

'உண்மையாகவே அவள் இறந்து விட்டாள். நீங்கள் என்னுடன் வீட்டுக்கு வந்தால் நான் புதைத்த இடத்தைத் தோண்டி அவளை எடுத்துக் காட்டுவேன். நீங்களே பார்க்கலாம்,' என்றான் அந்த இளைஞன்.

'எத்தனை ஆழத்தில் அவளைப் புதைத்தாய்?' என்று மருத்துவர் கேட்டார்.

'ஆறோ ஏழோ அடி ஆழத்தில் என்று நினைக்கிறேன்.'

'எவ்வளவு நேரத்திற்கு முன்பு?'

‘ஓ, ஒரு எட்டு மணி நேரத்திற்கு முன்பு.’

‘அப்படியென்றால் அவள் இறந்து விட்டாள். இந்தா சான்றிதழ்,’ என்றார் மருத்துவர்.

எங்கள் கதாநாயகன் திரு சாமுவேல் சுக்கர்மாணச சந்திப்ப தற்காக நியூயோர்க் நகரத்திற்கு நடந்து போக வெளிக்கிட்டான். புதர் வேலிகள் பக்கம் நித்திரை கொண்டான். பெர்ரிசுளம் காட்டு மூலிகைகளும் உண்டான். பெருநகரைச் சென்றடைய அவனுக்கு பதினாறு நாட்கள் பிடித்தன.

‘எப்படியான நம்ப முடியாத இடம் இது!’ என்று ஃபிஃப்ரி ஸ்ரீற்று மும் ஃப்த் அவெனியூவும் சந்திக்கும் மூலையில் நின்று தன்னைச் சுற்றி உள்ள இடங்களை உற்றுப் பார்த்துக் கத்தினான். ‘இங்கே பசுமாடுகளோ கோழிகளோ காணக் கிடைக்கவில்லை. க்ளொஸ் மன் மாமியைப் போலப் பார்ப்பதற்கு எந்தப் பெண்ணுமே தெரிய வில்லை.’

திரு சாமுவேல் சுக்கர்மாணசப் பொறுத்தளவில் லெக்சிங்ரன் பார்த்த எவரைப் போலவும் அவர் இருக்கவில்லை.

உருவத்தில் சிறியவர். பஞ்சு போன்று உடல் உறுதியற்றவர். வெளிறிய தாடைகள். பெரிய கருஞ் சிகப்பு முக்கு. சிரித்தால் வாய்க்குள் வித்தியாசமான பல இடங்களில் இருந்து தங்கப் பற்கள் பளிச்சிட்டன. அவருடைய ஆடம்பரமான அலுவலகத்தில் லெக்சிங்ரனின் கைகளை அன்புடன் பற்றிக் கைகுலுக்கினார். க்ளொஸ்பான் மாமியின் இறப்புக்குத் தன் பாராட்டுக்களைத் தெரி வித்தார்.

‘உனது அன்பான பாதுகாவலர் கணிசமான செல்வத்துக்கு அதி பதி என்று உனக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்,’ என்றார் அவர்.

‘பசு மாடுகளுக்கும் கோழிகளுக்குமா?’

‘அவர் கணக்கில் அரை மில்லியன் பணம் உள்ளது என்று சொல் கிறேன்,’ என்றார் திரு சுக்கர்மாண்.

‘எவ்வளவு?’

‘அரை மில்லியன் டொலர்கள், சிறுவனே. எல்லாவற்றையும் உனக்கே எழுதி வைத்திருக்கிறார்.’ திரு சுக்கர்மாண் தன் நாற்கா லியில் பின்னால் சரிந்து உட்கார்ந்தார். தன் மென்மையான தொப் பையில் கைகளை ஒன்றுடன் ஒன்று கொழுவிக்கொண்டார். அதே நேரம் இடுப்பு மேலங்கிக்குள் தன் ஆட்காட்டி விரலை நுழைத்து இரகசியமாக தொப்புளைச் சுற்றியுள்ள தோலைச் சொறிந்து கொண்டார். அது அவருக்கு விசித்திரமான இன்பத்தைக் கொடுத்த தது. ‘நான் செய்யும் சேவைகளுக்கு ஐம்பது வீதத்தை அதிலி ருந்து கழிக்க வேண்டும். அதன் பின்னும் கூட உனக்கு இரு நூற்று ஐம்பதாயிரம் டொலர் மிச்சம் இருக்கும்,’ என்றார்.

‘அப்போ நான் ஒரு பணக்காரன்,’ என்று லெக்சிங்ரன் கத்தினான்.

‘இது வியப்பான ஒரு விசயம். எவ்வளவு கெதியில் அந்தக் காசு எனக்குக் கிடைக்கும்?’

‘நல்லது, உன் அதிர்ஷ்டம். இங்கே உள்ள வரி அதிகாரிகளுடன் எனக்கு நல்ல தொடர்பு இருக்கிறது. மரண வரிகளையும் முன்பு கொடுக்க வேண்டிய வரிகளையும் தள்ளுபடி செய்துவிட அவர் களை இணங்கச் செய்ய என்னால் முடியும்.’

‘எத்தனை அன்புள்ளம் கொண்டவர் நீங்கள்,’ என்றான் லெக்சிங் ரன்.

‘நான் உங்களுக்கு நன்றிக்கடனாக ஒரு சிறிய நன்கொடை தர விரும்புகிறேன்.’

‘எவ்வளவு உங்களுக்கான நன்கொடை, திரு சுக்கர்மாண்?’

‘ஒரு நூறு டொலர் போதும்.’

‘நற்கருணை உள்ளவரே, அது மிகவும் அதிகமில்லையா?’

‘வரி கண்காணிப்பாளருக்கோ பொலிஸ்காரருக்கோ குறைவாக வெகுமதி அளிக்காதே. அதை நினைவில் வைத்திரு,’ என்றார் திரு சுக்கர்மாண்.

‘அப்போ எவ்வளவு எனக்கு மிச்சம் இருக்கிறது?’ என்று பணிவாக இளைஞன் கேட்டான்.

‘நூற்று ஐம்பதாயிரம் டொலர்கள். ஆனால் அதற்கிடையில் அதி லிருந்து மரணச் செலவுகளையும் கழிக்க வேண்டும்.’

‘மரணச் செலவுகள்?’

‘இறுதிச் சடங்கு மண்டபத்திற்கு நீ பணம் கொடுக்க வேண்டும், உனக்கு அது தெரியும், இல்லையா?’

‘ஆனால் நானே அவரை மாட்டுக் கொட்டிலின் பின்னால் புதைத்து விட்டேனே, திரு சுக்கர்மாண்.’

‘அதை நான் சந்தேகிக்கவில்லை. இருந்தும் என்ன?’ சட்டத்தரணி சொன்னார்.

‘இங்கே பார். உனக்கு இது தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த மாநிலத்தில் ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. உயிலில் எழுதப்பட்ட பயனாளிக்கு பரம்பரைச் சொத்தில் மரணச் சடங்கு வீட்டுச் செலவுக்குரிய பணம் முழுவதையும் கட்டி முடிக்கா விட்டால் ஒரு பென்னிக் காசு கூடக் கிடைக்காது.’

‘அது ஒரு சட்டம் என்று சொல்கிறீர்களா?’

‘நிச்சயமாக, அது ஒரு சட்டம் தான். அது மிகவும் நல்ல சட்டம். மரணச் சடங்கு வீடு எங்களின் பெரும் தேசிய நிறுவனங்களில் ஒன்று. அந்த நிறுவனத்தை எப்படியாவது நாங்கள் பாதுகாக்க வேண்டும்.’

திரு சுக்கர்மாணும் இன்னும் சில பொது நலம் விரும்பும் மருத்து வர்களும் சேர்ந்து ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்கி உள்ளார்கள். அவர்கள் ஒன்பது ஆடம்பரமான மரணச் சடங்கு வீடுகளை இந்த நகரத்தில் நடத்தி வருகிறார்கள். அத்துடன் ப்றுக்கினிளில் ஒரு சவப்பெட்டித் தொழிற்சாலையும் வோஷிங்ரன் ஹைஸில் இறந்த வர்களைப் பதனிடும் கல்விப் பட்ட மேற்படிப்புப் பள்ளி ஒன்றை யும் நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. திரு சுக்கர்மாணின் கண்ணில் மரணக் கொண்டாட்டம் என்பது ஆழமானதொரு சமயச் சடங்கு. உண்மையில் இந்த முழு வியா பாரமுமே அவரை ஆழமாகப் பாதித்த ஒரு விஷயம் என்று சொல்லலாம். கிறிஸ்துநாதரின் பிறப்பு கடைக்காரரைப் பாதித்த தைப் போல.

‘உன்னுடைய மாமியை நீ புதைத்திருக்க உனக்கு உரிமையே இல்லை. இல்லவே இல்லை,’ என்றார் அவர்.

‘என்னை மன்னித்து விடுங்கள், திரு சுக்கர்மாண்.’

‘ஏனென்றால் அது ஒரு நேரடியான நாசகார வேலை.’

‘நீங்கள் எதைச் சொல்லுகிறீர்களோ அவை எல்லாவற்றையும் நான் செய்கிறேன், திரு சுக்கர்மாண். நான் அறிய விரும்புவது எல்லாச் செலவுகளையும் கொடுத்த பின் எனக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் என்பதையே.’

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் திரு சுக்கர்மாண் பெருமூச்சு விட் டார். முகத்தைச் சுளித்தார். அப்போது தன் தொப்புளின் விளிம்பை விரலால் இரகசியமாகத் தொடர்ந்து தடவிக் கொண்டிருந்தார்.

‘ஒரு பதினைந்தாயிரம் என்று சொல்லலாமா? மொத்தமாகச் சொன்னால் அவ்வளவு தான் வரும்,’ என்று சொல்லிவிட்டு தனது பெரிய தங்கப் புன்னகையை வீசினார்.

‘அதை நான் இன்று பின் மதியமே எடுத்துச் செல்ல முடியுமா?’

‘எடுக்கலாம்.’

திரு சுக்கர்மான் தலைமைக் காசாளரை அழைத்து லெக்சிங்கரனுக்கு பதினைந்தாயிரம் டொலரை சில்லறைக் கணக்கிலிருந்து எடுத்துக் கொடுத்து ஒரு பற்றுச் சீட்டைப் பெற்றுக் கொள் என்றார். இளைஞனும் அதுவாவது கிடைக்கிறது என்று எண்ணி மகிழ்ந்து அப்பணத்தை நன்றியுடன் வாங்கி தன் தோள்பைக்குள் திணித்து வைத்தான். பின் திரு சுக்கர்மானின் கைகளை அன்புடன் குலுக்கி, அவர் செய்த எல்லாவற்றுக்கும் நன்றி சொல்லி விட்டு அலுவலகத்தை விட்டு வெளியேறினான்.

‘முழு உலகமே என் முன் தெரிகிறது!’ என்று எமது கதாநாயகன் வீதிக்கு வந்தவுடன் கூவினான். ‘என்னிடம் இப்போது பதினைந்தாயிரம் டொலர் இருக்கிறது. என்னுடைய புத்தகம் பிரசுரமாகும்வரை என் செலவுக்கு அது போதும். அதன் பின் எனக்கு அதிக பணம் கிடைக்கும்.’ அவன் நடைபாதைத் தளத்தில் நின்று எந்தப் பக்கம் போவது என்று யோசித்தான். இடது பக்கம் திரும்பி வீதியின் கீழ்ப்பக்கம் மெதுவாக நடக்கத் துவங்கினான். நகரத்தின் காட்சிகளை எல்லாம் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு நடந்தான்.

‘அருவருப்பூட்டும் நாற்றம். இதை என்னால் பொறுக்க முடியாது,’ என்றான் காற்றை நுகர்ந்து கொண்டே. அவனுடைய நுண்மையான மோப்ப உணர்வு நரம்புகள் குசினியிலிருந்து வரும் மிகச் சுவையான நறுமணங்களையே சுவைத்தவை. பேருந்துகளின் பின் பக்கத்திலிருந்து வெளியேறும் டீசல் எண்ணெய்ப் புகையின் தூர் நாற்றம் அவனைச் சித்திரவதை செய்தது.

‘என்னுடைய மூக்கை முற்றாகப் பாழாக்கி விடுவதற்கு முன் இங்கிருந்து வெளியேறி விட வேண்டும். ஆனால் முதலில் ஏதாவது சாப்பிட வேணும். நான் பட்டினி கிடக்கிறேன்,’ என்றான் தனக்குத் தானே. பரிதாபத்துக்குரிய அந்தச் சிறுவன் கடந்த இரண்டு கிழமைகளாக பெர்ரிகளும் காட்டு மூலிகைகளையும் தவிர வேறொன்றையும் உண்ணவில்லை. அவனுடைய வயிறு திட உணவுக்காக ஏங்கியது. நல்ல மக்காச் சோள கட்டல் அல்லது சில கிழங்கு பஜ்ஜி சாப்பிட்டால் நல்லது என்று எண்ணினான்.

வீதியைக் கடந்து எதிர்ப்பக்கத்திலுள்ள ஒரு சிறிய உணவகத்திற்குச் சென்றான். உள்ளே சூடாக, இருட்டாக, அமைதியாக அது இருந்தது. உள்ளேயிருந்து சமைக்கும் கொழுப்பும் முட்டைக் கோவாத் தண்ணீரும் கலந்த வலுவான மணம் வந்து கொண்டிருந்தது. அவ்விடத்தில் இவனைத் தவிர இன்னுமொரு வாடிக்கையாளனும் இருந்தான். அவன் தலையில் பழுப்பு நிறத் தொப்பி அணிந்து குனிந்து உணவில் தீவிரமாக கவனத்தைச் செலுத்தி உண்டு கொண்டிருந்தான். லெக்சிங்கர் உள்ளே வந்த போது அவன் நிமிர்ந்து கூடப் பார்க்கவில்லை.

எங்கள் கதாநாயகன் மூலையில் இருந்த ஒரு மேசையில் உட்கார்ந்தான். தன் தோள்பையை நாற்காலியின் பின்புறத்தில் கொழுவினான். இது மிகவும் ஆர்வமான இடமாக இருக்கப் போகிறது என்று தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டான். என்னுடைய பதினேழு வருட வாழ்க்கையில் இரண்டு பேருடைய உணவையே நான் ருசித்திருக்கிறேன். க்ளொஸ்பான் மாமியுடையதும் என்னுடையதும். தாதி மக்பொற்றிலை அதில் சேர்க்காவிட்டால், நான் பால் குடியாக இருந்தபோது அவள் என்னுடைய பால் போத்தலை ஒரு சில தடவை சூடாக்கி இருக்கிறாள். இப்போது புதியதொரு சமையல்காரனின் கலையை உண்டு பார்க்கப் போகிறேன். சிலவேளை நான் அதிர்ஷ்டக்காரனாக இருந்தால் என்னுடைய நூலுக்கு உபயோகமான ஒரு சில எண்ணக்கருக்களையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பரிசாரகன் ஒருத்தன் பின்புறம் இருந்த இருட்டுக்குள்ளிருந்து அவனிடம் வந்து அவன் இருந்த மேசைக்குப் பக்கத்தில் நின்றான்.

‘எப்படி இருக்கிறாய்? எனக்குப் பெரியதொரு மக்காச் சோள பஜ்ஜி ஒன்று கொண்டு வா, தயவுசெய்து. ஒவ்வொரு பக்கமும் இருபத்தைந்து செக்கன்குகள் மிகச் சூடான தாச்சிச் சட்டியில் புளிப்பான பாலடையில் கொதிக்க விட வேண்டும். அதைப் பரிமாறுவதற்கு முன் அதன் மேல் லவ்வேஜ் மூலிகை இலைகள் சிலவற்றைத் தூவ வேண்டும். உன்னுடைய சமையல்காரனுக்கு வேறு ஏதாவது அசலான முறை தெரிந்தால் செய்யச் சொல். நான் ருசி பார்க்க விரும்புகிறேன்,’ என்றான்.

பரிசாரகன் தன் தலையை ஒரு பக்கமாகத் திருப்பி வாடிக்கையாளன் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேட்டான். ‘உங்களுக்கு வறுத்த பன்றி இறைச்சியும் முட்டைக்கோசும் தரவா? அது மட்டுந்தான் இப்போது மிஞ்சி இருக்கிறது,’ என்றான்.

‘முட்டைக்கோசும் வறுத்த... என்னது?’

பரிசாரகன் அழுக்கடைந்த ஒரு துண்டை தன் காற்சட்டைப் பைக்குள்ளிருந்து எடுத்து அதை விரிப்பதற்காக உதறினான், சவுக்கைச் சுழற்றுவது போல. பிறகு பெரும் சத்தத்துடன் மூக்கை நீர் சிந்தச் சீறினான்.

‘உனக்கு அது தேவையா இல்லையா என்று சொல்’ என்றான் மூக்குத் துவாரங்களைத் துடைத்துக் கொண்டே.

‘அது என்னவென்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அதைச் சாப்பிட்டுப் பார்க்க வேணும் என்று எனக்கு ஆசையாக இருக்கிறது. நான் ஒரு சமையல் புத்தகம் எழுதுகிறேன்.’

‘ஒரு பன்றியும் முட்டைக்கோசும்!’ என்று பரிசாரகன் கூவினான். உணவகத்தின் பின்னாலிருந்து இருட்டில் ஒரு குரல் அவனுக்குப் பதில் அளித்தது.

பரிசாரகன் மறைந்து போனான். லெக்சிங்கர் தன் தோள்பைக்குள் கையை விட்டு தான் கொண்டு வந்த கத்தியையும் முள்ளுக்கரண்டியையும் எடுத்தான். அவை க்ளொஸ்பான் மாமி அவன் ஆறு வயதாக இருந்தபோது அளித்த பரிசுகள். அவை திடமான வெள்ளியால் செய்யப்பட்டவை. அவை கிடைத்த பிறகு அவன் வேறெதாலும் சாப்பிட்டதே இல்லை. உணவு வரும்வரை அவற்றை ஆசை ஆசையாக மென்மையான மல்லின் துணியால் துடைத்து பளபளப்பாக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

பரிசாரகன் சிறிது நேரத்தில் ஒரு கோப்பையுடன் வந்தான். அதில் சாம்பல் வெள்ளை நிறத்தில் சூடான தடித்த துண்டு ஒன்று இருந்தது. பரிசாரகன் அதை மேசையில் வைக்கும்போது அது என்ன வென்று முகர்வதற்காக லெக்சிங்கர் முன் பக்கம் சாய்ந்து இருந்து கொண்டான். அவனுடைய மூக்குத் துவாரங்கள் நடுங்கி முகர்வதற்காக அகன்று திறந்தன.

‘இது பூரணமான சொர்க்கம்! எப்படிப்பட்ட நறுமணம்! பேராற்றல்!’ என்று வியந்தான்.

வாடிக்கையாளனைக் கவனமாக கவனித்துக் கொண்டு பரிசாரகன் ஒரு அடி பின்னால் வைத்தான்.

‘இதைப் போன்ற ஒன்றை என் வாழ்க்கையில் நான் மணந்ததே இல்லை. உயர்தரம். அற்புதம்! இதை எந்தப் பொருளிலிருந்து செய்தார்கள்?’ என்று எங்கள் கதாநாயகன் கத்தினான், தன்னுடைய கத்தியையும் முள்ளுக்கரண்டியையும் எடுத்துக் கொண்டான்.

பழுப்புத் தொப்பி அணிந்தவன் தன்னைச் சுற்றி உற்றுப் பார்த்து விட்டு, திரும்பவும் சாப்பிடத் துவங்கினான். பரிசாரகன் சமையல் கட்டுப் பக்கம் திரும்பிச் சென்றான்.

லெக்சிங்கர் இறைச்சியில் ஒரு சிறிய துண்டை வெள்ளி முள்ளுக்கரண்டியால் குத்தி எடுத்து திரும்பவும் முகர்வதற்குத் தன் மூக்கடிக்குக் கொண்டு சென்றான். பின் அதைத் தான் வாய்க்குள் போட்டு கண்களை அரைவாசி முடிக்க் கொண்டான். உடலை

இறுக்கி மெதுவாகச் சப்பத் துவங்கினான்.

‘அருமை. முழுக்க முழுக்கப் புதுச் சுவை! ஓ, க்ளொஸ்பான் மாமியே, என் அன்பான மாமியே, நீங்கள் இப்பொழுது இங்கே இருக்க வேண்டும். இருந்தால் நீங்களும் குறிப்பிடத்தக்க இதைச் சுவைத்துப் பார்ப்பீர்கள்! பரிகாரகனே! உடனே இங்கே வா! இங்கே வா!’ என்று கத்தினான்.

அதிர்ச்சியடைந்து போன பரிசாரகன் அறையின் அடுத்த பக்கத் திலிருந்து அவனைப் பார்த்தான். அவனிடம் வருவதற்கு அவன் தயங்குவது போல இருந்தது.

‘நீ இங்கே என்னுடன் கதைத்தால் உனக்கு நான் ஒரு பரிசு தருவேன்,’ என்று நூறு டொலர் தானை ஆட்டிக் கொண்டு சொன்னான், லெக்சிங்ரன். ‘தயவுசெய்து இங்கே வா, என்னுடன் கதை.’

பரிசாரகன் பக்கவாட்டில் கவனமாக அடியெடுத்து வைத்து அவனுடைய மேசையடிக்குச் சென்று, பணத்தைப் பறித்தெடுத்தான். முகத்துக்குக் கிட்ட வைத்து எல்லாக் கோணங்களிலும் அதை உற்றுப் பார்த்தான். பின் அதை தன் பைக்குள் விரைவாக உள்ளே நுழைத்தான்.

‘உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும், நண்பனே?’ என்றான் பரிசாரகன்.

‘இங்கே பார். சுவையான இந்த உணவு எதிலிருந்து செய்யப்பட்டது, சரியாக அது எப்படி தயாரிக்கப்பட்டது என்று எனக்குச் சொன்னால் உனக்கு இன்னொரு நூறு டொலர் தருவேன்,’ என்றான் லெக்சிங்ரன்.

‘நான் ஏற்கெனவே உனக்குச் சொல்லி இருக்கிறேன். இது பன்றி இறைச்சி,’ என்றான் அவன்.

‘பன்றி என்று எதை எதைச் சொல்கிறாய்?’

‘நீ ஒருபோதுமே பன்றி இறைச்சி சாப்பிடவில்லையா?’ பரிசாரகன் அவனை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு கேட்டான்.

‘கடவுளே, அது என்னவென்று சொல். என்னை சந்தேகமான நிலையில் வைத்திராதே, சொல்லு’ என்றான்.

‘இது பன்றி இறைச்சி. அதை உலை அடுப்புக்குள் போட்டு முடிவிட வேணும்.’

‘பன்றி!’

‘எல்லாப் பன்றி இறைச்சியும் பன்றியே. உனக்குத் தெரியாதா?’

‘இது பன்றியின் இறைச்சி என்று சொல்கிறாயா?’

‘அதற்கு நான் உத்தரவாதம்.’

‘ஆனால். ஆனால். அப்படி இருக்க முடியாது,’ என்றான் லெக்சிங்ரன். நாக்குமுறிக்க கொண்டு. ‘க்ளொஸ்பானுக்கு உலகத்திலுள்ள மற்றவர்களிலும் பார்க்க உணவைப் பற்றித் தெரியும். எந்த இறைச்சியுமே அருவருப்பானது, வெறுக்கத் தக்கது, கோரமானது, துர்நாற்றமுடையது, குமட்டலைத் தருவது, மிருகத்தனமானது என்று சொல்லியிருக்கிறார். இருந்தும் என்னுடைய கோப்பையில் ருக்கும் இந்த இறைச்சித் துண்டு சந்தேகமில்லாமல் நான் ருசித்த வற்றிலேயே மிக மிகச் சுவையானது. எத்தனை ஆச்சரியம், அதை எப்படி விளக்குவது என்றே தெரியவில்லை. இது வெறுக்கத்தக்கதாக இருந்திருந்தால் க்ளொஸ்பான் மாமி நிச்சயமாகச் சொல்லியிருப்பார்.’

‘உன்னுடைய மாமிக்கு அதைச் சமைக்கத் தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம்,’ என்றான் பரிசாரகன்.

‘அப்படி இருக்க முடியுமா?’

‘நீ சொல்வது மிகவும் சரி. விசேசமாகப் பன்றி இறைச்சியைப் பொறுத்தவரை. பன்றி இறைச்சியை நன்றாகச் சமைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சாப்பிட முடியாது.’

‘யூரீக்கா! எத்தனை உண்மை. அதுதான் சரியாக நடந்திருக்கிறது! அவர் செய்தது பிழை,’ என்று லெக்சிங்ரன் கத்தினான். பரிசாரகனுக்கு இன்னுமொரு நூறு டொலர் தானைக் கொடுத்தான். ‘என்னைச் சமையல் கட்டுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போ. இந்த இறைச்சியைச் சமைத்த மேதாவியை எனக்கு அறிமுகப்படுத்து,’ என்றான்.

லெக்சிங்ரன் உடனடியாகவே சமையல்கட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். அங்கே அவன் சமையல்காரனைச் சந்தித்தான். சமையல்காரன் ஒரு முதியவர். அவன் கழுத்தின் ஒரு பகுதியில் சொறி பிடித்திருந்தது.

‘இதற்கு இன்னொரு செலவு இருக்கிறது,’ என்றான் பரிசாரகன்.

லெக்சிங்ரன் அதற்கு மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தான். ஆனால் இந்த முறை அவன் சமையல்காரனிடமே பணத்தைக் கொடுத்தான். ‘நான் சொல்லுவதைக் கேளுங்கள். பரிசாரகர் சொல்லுவதைக் கேட்டு நான் மிகவும் குழம்பிப் போயிருக்கிறேன். மனநிறைவைத் தந்த இந்த உணவு பன்றித் தசைகளில் செய்ததா? அது உண்மையா?’

சமையல்காரன் தன் வலது கையை உயர்த்தி தன் கழுத்திலிருந்து சொறியைச் சொறியத் துவங்கினான்.

‘சரி, அது பன்றி இறைச்சி தான் என்று மட்டுந்தான் உனக்குச் சொல்ல முடியும்,’ என்றான் பரிசாரகனுக்கு இரகசியமாகக் கண் சிமிட்டிக் கொண்டே.

‘அப்படியென்றால் அது உனக்கு நிச்சயமில்லை என்று சொல்ல வருகிறாயா?’

‘எதுவுமே நிச்சயமானதல்ல.’

‘அப்படியென்றால் அது என்னவாக இருக்கும்?’

‘சரி, அது மனித இறைச்சியாக இருக்கக் கூட வாய்ப்பு இருக்கிறது,’ என்றான் சமையல்காரன் மிக மெதுவாக. பரிசாரகனை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு.

‘அது ஒரு ஆணின் இறைச்சி என்று சொல்கிறாயா?’

‘ஓம்.’

‘சொர்க்கத்திலுள்ளவனே!’

‘பெண்ணாகவும் இருக்கலாம். இருவரில் ஒருவராக இருக்கலாம். இருவருமே ஒரே மாதிரியான ருசியாகத் தான் இருப்பார்கள்.’

‘சரி, இப்போ நீ என்னை உண்மையில் ஆச்சரியத்துக்குள்ளாக்குகிறாய்,’ என்றான் லெக்சிங்ரன்.

‘ஒருவன் எதையும் அனுபவத்தில் கற்றுக் கொள்கிறான்.’

‘அது உண்மை.’

‘மேலும், அண்மைக் காலமாக பன்றி வெட்டும் இடத்திலிருந்து நாங்கள் மிக மோசமான பலதையும் பெற்றுக் கொள்கிறோம்,’ என்று சமையல்காரன் பிரகடனம் செய்தான்.

‘உண்மையாக அப்படிப் பெற்றுக் கொள்கிறீர்களா?’

‘பிரச்சினை என்னவென்றால் எந்த இறைச்சி எதனுடையது என்று எங்களால் சொல்ல முடியாது. இரண்டும் மிகவும் நல்லாகவே இருக்கிறது.’

‘நான் இப்போது சாப்பிட்டது மிகவும் சிறந்தது.’

‘உனக்குப் பிடித்திருக்கிறது என்பதைக் கேட்க எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. ஆனால் நேர்மையாகச் சொன்னால் அது பன்றி இறைச்சி என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்,’ என்றான் சமையல்காரன்.

‘உண்மையில் நம்புகிறாயா?’

‘ஓம், உண்மையில் நம்புகிறேன்.’

‘அப்படியானால் நீ சொல்வது தான் சரி என்று நாங்கள் கருத வேண்டியதுதான்,’ என்றான் லெக்சிங்ரன். ‘நீ அதை எப்படிச் சமைத்தாய் என்று எனக்குத் தயவுசெய்து சரியாகச் சொல்ல முடியுமா? இந்தா இன்னுமொரு நூறு டொலர் உன் சேவைக்காக.’

சமையல்காரன் பணத்தைப் பைக்குள் வைத்தான். பின் பன்றியின் இடுப்பு பக்க இறைச்சியை எப்படி முறுவலாக வாட்டி எடுப்பதைப் பற்றி வண்ணமயமாக வர்ணிக்கத் துவங்கினான். அவன் வர்ணிக்கும் அந்த சிறந்த சமையல் குறிப்பிலுள்ள எந்த வார்த்தையையும் தவற விடக் கூடாது என்பதற்காக லெக்சிங்ரன் சமையல் கட்டு மேசையிலேயே அமர்ந்து கொண்டு தன்னுடைய குறிப்பேட்டில் முழுவதையும் விபரமாகக் குறித்து கொண்டான்.

‘அவ்வளவுந்தானா?’ என்று கேட்டான் சமையல்காரன் தன் விபரணையை முடித்தபோது.

‘இதற்கும் மேல் இன்னும் சில நிச்சயம் இருக்க வேண்டும்,’ என்றான் லெக்சிங்ரன்.

‘முதலில் சமையல் செய்யத் துவங்குவதற்கு நல்லதொரு துண்டு இறைச்சியை தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அது ஒரு அரை வெற்றி. வெட்டுவதற்கு நல்ல கொழுத்த பன்றியாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் எப்படித்தான் சமைத்தாலும் அது மோசமானதாகி விடும்,’ என்றான் சமையல்காரன்.

‘எப்படிச் சமைப்பது என்று காட்டித் தா. நான் கற்பதற்கு ஒன்றைக் கொண்டு காட்டு,’ என்றான் லெக்சிங்ரன்.

‘நாங்கள் சமையல்கட்டில் பன்றிகளைக் கொல்வதில்லை. நீ சாப்பிட்ட அந்த பன்றி இறைச்சி ப்றொங்லிவுள்ள இறைச்சித் தொழிற்சாலையிலிருந்து வருகிறது,’ என்றான் சமையல்காரன்.

‘அப்படியென்றால் அதன் முகவரியைத் தா!’

சமையல்காரன் தொழிற்சாலையின் முகவரியைக் கொடுத்தான். எங்கள் கதாநாயகன் சமையல்காரனுக்கும் பரிசாரகனுக்கும் அவர்கள் காட்டிய அன்புக்கு பலமுறை நன்றி சொன்னான். பின் அவசரமாக வெளியேறி ஒரு டக்ஸியில் பாய்ந்தேறி ப்றொங்லை நோக்கிச் சென்றான்.

இறைச்சித் தொழிற்சாலை நாலு மாடி செங்கல் கட்டடத்தில் இருந்தது. அங்கிருந்து வரும் காற்று கஸ்தூரி மணம் போல இனிமையாகவும் கனத்தும் இருந்தது. அதன் முன்னுள்ள பிரதான வாசலில் பெரியதொரு அறிவிப்புக் காணப்பட்டது. அதில் வருகையாளர்கள் எவ்வேளையிலும் வரவேற்கப்படுகிறார்கள் என்று எழுதியிருந்தது. அதைப் பார்த்து ஊக்கமாகி வாசல் கதவுகளுக்கூடாக கற்கள் பதித்த முற்றத்தால் உள்ளே நுழைந்தான். கட்டடத்தைச் சுற்றியும் கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. வழிகாட்டிப் பலகைகள் காட்டுவதைப் பின்பற்றி இந்த வழி சுற்றுலா வழிகாட்டிக்கு என்ற இடத்தை நோக்கி உள்ளே சென்றான். இறுதியில் நெளிநெளியான இரும்புக் கூரை போட்ட கொட்டகைக்குப் போனான். அது பிரதான கட்டடத்திலிருந்து தள்ளி இருந்தது. அதாவது வருகையாளர் தங்கும் அறைக்குத் தள்ளி இருந்தது. கதவில் பணிவாகத் தட்டிய பின் உள்ளே நுழைந்தான்.

அவனுக்கு முன்னரே ஆறு பேர் அந்தக் காத்திருக்கும் அறையில் இருந்தார்கள். தடித்த ஒரு தாயும் இரண்டு சிறுவர்களும் இருந்

தார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்பதும் பதினொரு வயதும் இருக்கலாம். பிரகாசமான கண்கள் உடைய இளம் இணையர்கள் தேனிலவுக்குச் செல்பவர்கள் போல அங்கே இருந்தார்கள். வெளிநிப்போன ஒரு பெண்ணும் இருந்தாள். நீண்ட வெள்ளை நிற கையுறை அணிந்து நிமிர்ந்து முன்னால் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். கைகள் இரண்டையும் தன் மடியில் வைத்திருந்தாள். எவருமே பேசிக் கொள்ளவில்லை. அவனைப் போல அவர்களும் சமையல் குறிப்பு நூல் எழுதுபவர்களோ என்று வியப்புற்றான். ஆனால் அந்தக் கேள்வியை உரத்து அவன் கேட்டபோது எவரும் பதிலளிக்கவில்லை. வளர்ந்தவர்கள் மர்மமாகப் புன்னகைத்துத் தங்கள் தலையை ஆட்டினார்கள். இரண்டு குழந்தைகளும் அவனை உற்றுப் பார்த்தார்கள். ஒரு பைத்தியக்காரனைப் பார்ப்பது போல.

விரைவில் கதவு திறந்தது. இளஞ் சிகப்பு நிற முகத்துடன் ஒருத் தன் அறைக்குள் தலையை நீட்டி எட்டிப் பார்த்து, ‘அடுத்தவர் வாருங்கள்,’ என்றான். தாயும் இரண்டு சிறுவர்களும் எழுந்து வெளியே சென்றார்கள்.

ஏறக்குறைய பத்து நிமிசத்தின் பின், அதே ஆள் திரும்பவும் வந்தான். ‘அடுத்த ஆள்,’ என்றான். தேனிலவு இணையர் துள்ளி எழுந்து அவனைத் தொடர்ந்து வெளியே சென்றார்கள்.

இரண்டு புதிய வருகையாளர்கள் உள்ளே வந்து குந்தினார்கள். ஒரு நடுத்தர வயதுக் கணவனும் நடுத்தர வயது மனைவியும். மனைவி பிரம்பினால் முடைந்த சாமான் வாங்கும் கூடை ஒன்றை வைத்திருந்தாள். அதற்குள் மளிகைப் பொருட்கள் இருந்தன.

‘அடுத்த ஆள்,’ என்றான் வழிகாட்டி. வெள்ளை நிற கையுறை அணிந்த பெண் எழுந்து வெளியேறினாள்.

இன்னும் பலர் உள்ளே வந்து கடினமான முதுகுள்ள மர நாற்காலிகளில் இருந்தார்கள்.

விரைவில் வழிகாட்டி நாலாவது முறை திரும்பி வந்தான். இப்பொழுது வெளியே போவது லெக்சிங்ரனின் முறை.

‘என்னைப் பின் தொடர்,’ என்றான் வழிகாட்டி, பிரதான கட்டடத்திற்குப் போகும் முற்றத்திற்கு அவனை நடத்திக் கொண்டே.

‘எத்தனை உற்சாகமான விசயம் இது! என்று லெக்சிங்ரன் கத்தினான், ஒரு காலிலிருந்து மற்றக் காலுக்குத் தாவிக் கொண்டே. ‘நான் காணப்போவதை க்ளொஸ்பான் மாமி பார்ப்பதற்கு என்னுடன் இவ்வேளை இருந்திருக்க வேண்டும்,’ என்றான்.

‘நான் ஆரம்பகட்ட விசயங்களை மட்டுந்தான் செய்வேன். அதன் பிறகு இன்னொருவரிடம் உன்னை ஒப்படைப்பேன்,’ என்றான் வழிகாட்டி.

‘நீ எதைச் சொன்னாலும் சரிதான்,’ என்று கத்தினான் பரவசமான இளைஞன்.

முதலில் கட்டடத்தின் பின்னாலுள்ள விசாலமான அடைப்பைப் பார்வையிட்டார்கள். அங்கே பல நூறு பன்றிகள் திரிந்து கொண்டிருந்தன. ‘இங்கே தான் துவங்குவார்கள். அதன் பின் அங்கே உள்ள இடத்திற்கு அவை போகும்,’ என்றான் வழிகாட்டி.

‘எங்கே?’

‘அந்த இடத்திற்கு.’ வழிகாட்டி நீளமான மரக் கொட்டகையைக் காட்டினான். அது தொழிற்சாலையின் வெளிச் சுவர்களுக்கு எதிர்ப்புறமாக இருந்தது. ‘அதை நாங்கள் விலங்கிடும் அடைப்பு என்று அழைப்போம். இந்தப் பக்கத்தால் வா.’

முன்று ஆண்கள் நீண்ட றப்பர் பூட்ஸ் அணிந்து கொண்டு ஒரு டசின் பன்றிகளை ஓட்டிக் கொண்டு விலங்கிடும் அடைப்புக்கு சென்றார்கள். அப்போது லெக்சிங்ரனும் வழிகாட்டியும் அவர்களை அணுகினார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாக உள்ளே சென்றார்கள்.

‘இப்போது அவர்கள் எப்படி விலங்கை மாட்டுகிறார்கள் என்று பார்,’ என்றான் வழிகாட்டி.

கொட்டகை கூரையற்ற ஓர் அறை மட்டும் தான். அங்கே எஃகுக் கம்பி வடம் இருந்தது. அதில் பல கொக்கிகள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. மூன்றடி உயரத்தில், நிலத்திற்கு இணையான உயரத்தில் மெதுவாக ஒரு சுவர் நீளம் அவை போய்க் கொண்டிருந்தன. வடம் கொட்டகையின் முடிவுக்குப் போனவுடன் திடீரெனத் திசையை மாற்றி செங்குத்தாக மேலெழும்பி, திறந்திருந்த கூரை ஊடாக பிரதானக் கட்டடத்தின் மேல் தளத்தை நோக்கிச் சென்றது.

அடைப்பு வேலியின் முடிவில் பன்னிரண்டு பன்றிகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து வைத்திருந்தார்கள். அவை பயப்படுவது போன்ற தோற்றத்துடன் அமைதியாக நின்றன. றப்பர் பூட்ஸ் அணிந்திருந்த ஒருத்தன் சுவரிலிருந்து உலோகச் சங்கிலி ஒன்றை இழுத்துக் கொண்டு அண்மையிலிருந்த ஒரு பன்றியின் பின் பக்கமாகச் சென்றான். பின் கீழே குனிந்து விரைவாக சங்கிலியை பன்றியின் பின்னங் கால் ஒன்றில் சுற்றிக் கொழுவினான். சங்கிலியின் மறு பக்கத்தை அசைந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கும் வடத்தில் கொழுவி விட்டான். வடம் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. சங்கிலி இறுகியது. பன்றியின் கால் மேலே இழுக்கப்பட்டு பின்னால் சென்றது. பன்றியும் பின்னால் இழுபடத் துவங்கியது. அது விழவில்லை. அது உண்மையில் சறுசறுப்பானதொரு பன்றி. தன் மூன்று கால்களில் தன்னைச் சமநிலையில் வைத்திருக்க பழகிக் கொண்டது. ஒரு காலிலிருந்து மற்றக் காலுக்கு மாறி மாறித் துள்ளிப் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. சங்கிலியின் இழுப்புக்கு எதிராகப் போராடிக் கொண்டிருந்தது. திரும்பத் திரும்ப ஓரே இடத்தில் நின்றது. கடைசியில் அடைப்பின் முடிவுக்கு வந்தபோது வடம் திசை மாறி நேர்குத்தாக மேலேறியது. பன்றியின் கால்கள் திடீரெனச் சறுக்க, வடம் அதை மேலே தூக்கிச் சென்றது. அதன் கிரீச்சென்ற எதிர்ப்பின் ஒலி காற்றை நிறைத்தது.

‘உண்மையாக இதுவொரு கவர்ச்சிகரமான செயல்முறை. ஆனால் அது மேலே ஏறும் போது கேட்ட விசித்திரமான வெடிப்புச் சத்தம் என்ன?’ என்றான் லெக்சிங்ரன்.

‘அது கால் அல்லது இடுப்பு எலும்பாக இருக்கலாம்,’ என்றான் வழிகாட்டி.

‘அது பிரச்சினை இல்லையா?’

‘அது ஏன் பிரச்சினையாக இருக்க வேண்டும்? நீ எலும்பைச் சாப்பிடுவதில்லையா?’ என்று வழிகாட்டி கேட்டான்.

றப்பர் பூட்ஸ் அணிந்தவர்கள் மீதமாக இருந்த பன்றிகளுக்கு விலங்கிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொன்று ஒவ்வொன்றாக அவற்றை ஓடிக் கொண்டிருக்கும் வடத்தில் கொழுவி விட்டார்கள். அவை கூரை வழியாக மேலே சென்று கொண்டிருந்தன. போகும் போது உரத்து எதிர்ப்புத் தெரிவித்துக் கொண்டு சென்றன.

‘சமையல் குறிப்புக்கு மூலிகைகளைத் தெரிந்து எடுப்பதிலும் பார்க்க இன்னும் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டியவை இருக்கின்றன. க்ளொஸ்பான் மாமியால் இவற்றை செய்ய முடியாமல் இருந்திருக்கும்,’ என்றான் லெக்சிங்ரன்.

இந்த நேரத்தில் கடைசிப் பன்றி மேலே ஏறிக் கொண்டிருந்ததை லெக்சிங்ரன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது றப்பர் பூட்ஸ் அணிந்திருந்த ஒருத்தன் பின்னாலிருந்து மெதுவாக அவனிடம் வந்து அவனுடைய ஒரு கணுக்காலைச் சுற்றி சங்கிலியின் ஒரு முனையைக் கொழுவி விட்டான். அடுத்த முனையை ஓடிக் கொண்டிருக்கும் நாடாவில் கொழுவினான். அடுத்த கணமே என்ன நடக்கிறது என்று எங்கள் கதாநாயகன் உணருவதற்கு முன்பே கால்கள் தூக்கப்பட்டு பன்றி அடைப்பின் கொங்கிறீர் தரையால் பின்னால் இழுத்துச் செல்லப்பட்டான்.

‘நிறுத்துங்கள்! எல்லாவற்றையும் நிறுத்துங்கள். என்னுடைய கால் அகப்பட்டு விட்டது,’ என்று கூக்குரலிட்டான்.

ஆனால் எவருமே அவன் கூக்குரலைக் கேட்பது போலத் தோன்ற

வில்லை. ஐந்து செக்கன்களுக்குப் பிறகு துரதிஷ்டமான அந்த இளைஞன் தரையிலிருந்து மேலே திறந்திருந்த கூரை ஊடாக செங்குத்தாகத் தூக்கப்பட்டு ஒரு கணுக்காலில் தலைகீழாக ஆடிக் கொண்டு, மீனைப் போல நெளிந்து கொண்டிருந்தான்.

‘உதவி, உதவி!’ என்று கத்தினான். பயங்கரமானதொரு தவறு நடந்து விட்டது! யந்திரங்களை நிறுத்துங்கள்! என்னைக் கீழே இறக்கி விடுங்கள்!’

வழிகாட்டி தன் உதட்டிலிருந்த சுருட்டை எடுத்து விட்டு விரைவாக மேலேறிச் சென்று கொண்டிருக்கும் இளைஞனை அமைதியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். றப்பர் பூட்ஸ் அணிந்திருந்தவர்கள் அடுத்திருந்த பன்றிக் கூட்டத்தைக் கொண்டு வரப் போய் விட்டார்கள்.

‘ஓ, என்னைப் காப்பாற்றுங்கள்,’ என்று எங்கள் கதாநாயகன் கத்தினான். ‘என்னைக் கீழே இறக்கி விடுங்கள். தயவுசெய்து என்னைக் கீழே இறக்கி விடுங்கள்!’ இப்பொழுது அவன் கட்டடத்தின் மேல் தளத்திற்குத் தூக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். அங்கே அசைந்து கொண்டிருக்கும் நாடா பாம்பைப் போல வளைந்து கதவில்லாத வாசலைப் போன்ற சுவரிலுள்ள பெரிய துளையை அண்மித்துக் கொண்டிருந்தது. அங்கேயுள்ள வாசல்படியில் அவனை வரவேற்க கரும் கறைகள் பட்ட மஞ்சள் நிற றப்பர் மேலாடை அணிந்து கொண்டொருவன் நின்றான். உலகிலுள்ள அனைவரும் பார்க்கக் கூடியதாக சொர்க்க வாசலில் நிற்கும் புனித பீற்றர் போல, கழுத்தை அறுப்பவன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

லெக்சிங்ரனால் அவனைத் தலைகீழாக மட்டுந்தான் பார்க்க முடிந்தது. அதுவும் மிகவும் சிறிது நேரமே. அப்படியிருந்தும் அந்த மனிதனின் முகத்தில் புரணமான அமைதியையும், தாளான மையும் கண்டான். கண்களில் மகிழ்ச்சி மின்னியது. ஆவலுடனான புன்னகையும் கன்னங்களில் குழிவும் இருந்தன. அனைத்தும் அவனுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை கொடுத்தன.

‘ஹாய்’ என்றான் கழுத்தறுப்பவன், சிரித்துக் கொண்டே.

‘கெதியிலை! என்னைக் காப்பாற்று!’ என்றான் எங்கள் கதாநாயகன். கத்திக் கொண்டே.

‘சந்தோசமாகவே,’ என்றான் கழுத்தறுப்பவன். லெக்சிங்ரனின் காதொன்றை இடது கையால் கனிவாகப் பிடித்துக் கொண்டு வலது கையை உயர்த்தி சிறுவனின் கழுத்து நரம்பை கத்தியால் சாமர்த்தியமாகப் பிளந்தான்.

நாடா மேலே சென்று கொண்டிருந்தது. லெக்சிங்ரனும் அதனுடன் சென்று கொண்டிருந்தான். எல்லாமே இன்னும் தலைகீழாகத் தான் போய்க் கொண்டிருந்தது. அவனுடைய தொண்டையிலிருந்து இரத்தம் கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. அது கண்களுக்குள்ளும் போனது. இருந்தும் அவனால் இன்னும் ஓரளவு பார்க்க முடிந்தது. பிரமாண்டமான ஓர் அறைக்குள் இருப்பதை மங்கலாகக் கண்டான். அறையின் ஆகத் தொங்கலில் அண்டாவில் ஆவி பறக்கும் நீர் இருந்தது. அங்கே மங்கலான உருவங்கள் தெரிந்தன. ஆவியில் அரைவாசி மறைந்தும், அதன் ஓரங்களில் நடனமாடிக் கொண்டும், நீண்ட கம்பங்களை சுழற்றிக் கொண்டும் அவை திரிந்தன. ஓடும் நாடா அண்டாவின் மேலாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. பன்றிகள் ஒவ்வொன்றாக கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் சுடு நீருக்குள் விழுந்தன. அதில் ஒரு பன்றி தன் முன்னங்கால்களில் நீண்ட வெள்ளை நிற கையணிகள் அணிந்திருந்தது. திடீரென எங்கள் கதாநாயகனுக்கு உறங்க வேண்டும் போலத் தோன்றியது. ஆனால் அவன் தன்னுடைய பலமான இதயத்திலிருந்து கடைசித் துளி இரத்தத்தை தன் உடம்பிலிருந்து வெளியேற்றும்வரை அதிலிருந்து தப்பிச் சென்று கொண்டிருந்தான். சாத்தியமான உலகிலிருந்து தப்பி அடுத்த உலகத்திற்குச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

mahalingam.k@thaiveedu.com

சி

றைச்சாலைகளை மூடு, பாடசாலைகளைத் திற!

இந்த வார்த்தைகள் கல்வியின் பெருமையை உணர்த்துவதாக நம்பியிருந்தவர் அந்தப் பாடசாலையின் அதிபர் திருமதி விமலா!

அவரின் அந்த நல்லெண்ணத்தில் இப்பொழுது இடி வீழ்ந்திருந்தது.

இன்றைய நாள், பாடசாலை இன்னமும் தொடங்கவில்லை. மாணவர் பலரும் ஒவ்வொருவராகப் பாடசாலையின் உள்ளே வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

காரியாலய அறையில் வரவைப் பதிவிட்ட கையோடு எதிர்ப்பட்ட அதிபருக்கு அவரின் முகத்தைப் பார்க்காமலேயே 'குட் மோனிங் மிஸ்' என்று வழமைபோல் குரலெழுப்பிக் காலை வணக்கம் சொல்லியவாறு ஆசிரியர்கள் சிலர் நடந்தனர்.

வழமைக்கு மாறாக அதிர்ச்சி பரவிய முகத்தோடு நின்றிருந்த

அதிபரை அநேகர் கண்டு கொள்ளவில்லை.

அவரது நல்லெண்ணத்தைச் சிதைத்த அந்தக் களஞ்சிய அறையின் கூரை சிதைந்திருந்த காட்சி மனத்தை உறுத்தியது. பதிலுக்கு அதிபர், குட்மோனிங் சொல்ல நினைத்தாலும் கோலம் குலைந்த கூரைக் காட்சியால் எரிமலையாகிப் பொங்கும் வேதனையை எவரிடம் சொல்லி ஆறுதலடையலாம்?

குழம்பிய மனதுடன் அதிபர் விமலா முகம் கறுக்க நின்றிருந்தார்.

அதிபரின் பார்வையில் வெளிப்பட்ட சோகத்தை அவதானித்த ஓரிரு ஆசிரியர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கூடி வினாவெழுப்பினர்.

பாடசாலைக் களஞ்சிய அறையின் கூரை ஓடுகள் பெயர்க்கப்பட்டிருந்தன. அதனுடாக உள் நுழைந்த கள்வர், அங்கு சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்த அரிசி, பருப்பு, டின்மீன் போன்ற உலர் உணவுப் பொருட்களைக் களவாடிச் சென்றுவிட்டார்கள்.

இலவசக் கல்வியின் மகத்துவத்தால் நாடு செழிப்புறும் வகைதேடி

உழைக்கிறது அரசு!

எங்கள் நாட்டின் பள்ளி மாணவர்களின் - எங்கள் எதிர்கால மன்னர்களின் உடல் உள ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்தச் சத்துணவுத் திட்டம் நடைமுறையில் இருக்கிறது. வளரும் சிறாரின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கான உந்துதலை வெளிப்படுத்தும் அரசின் இலவச சேவையில் ஒன்றே இது.

உழைப்பதற்கு வழிகாட்டாது சோம்பேறிகளாய், ஏழைகளாய், பிச்சைக்காரராய், உறங்கிக் கிடந்தே வாழ்வாதாரத்தைத் தேடும் சமூகமாக எம்மை மாற்றி விட்டார்களோ?

இலவசங்களுக்காகக் கையேந்தும் நிலை இன்னமும் தொடர்கிறதே!

பாடசாலையில் மாணவர்களுக்கு மதிய நேர உணவாக ஆக்கி வழங்குவதற்காகச் சேமித்திருந்த உணவுப் பொருட்கள் களவாடப்பட்டிருந்தன.

அவற்றைக் களவாடியவர்கள் யார்?

அந்தப் பாடசாலை மாணவர்களுக்காகவே அவை சேகரிக்கப்பட்டிருந்தன.

அவர்களின் உணவை அவர்களே திருடிச்சென்று விட்டார்களோ?

இவ்வாறு எண்ணமிட்டாலும் அதனைச் சொல்லிப் புலம்ப அதிபரால் இயலவில்லை! அதிபரைச் சூழ்ந்து கூடிய பாடசாலை ஆசிரியர்களின் மனங்களில் எழுந்து நின்ற பல மௌனக் கேள்விகள்! விடைகளுக்காக அலைந்தன.

யார் திருடர்கள்? ஏன் பாடசாலையில், பிள்ளைகளின் உணவைத் திருடினார்கள்? விடைகளைத் தேடி வினாக்கள் கிளித்தட்டு மறித்தன.

பலமணி நேரங்களாக, சந்தேகங்களைப் பலர் மீதும் தூவி, யார்களவர்கள்? என்பதைக் கண்டறியப் பலரும் தவித்தார்கள்.

அவர்களின் துப்பறியும் சிந்தனைகள், மருளும் பார்வையுடன் மறைந்தொதுங்கும் சிலரின் முகங்களையும் ஆராய்வுடன் மேய்ந்தன.

பாடசாலைக்குள்ளே களவுக்காய் எவரையுமே நுழைய விடாது தொடர்ந்த பாதுகாப்பு, இன்று எவரால் தொலைந்தது?.

பாடசாலையின் புதிய இரவுக் காவலாளி சேகரனின் கவனயீனம், இங்கே பேசப்பட்டாலும் 'கள்வன் அவனல்லன்!' என்பதை எவராலும் மறுக்க இயலவில்லை. அவன் ஒரு நேர்மையுள்ள காவலாளி.

ஓரிராண்டு ஓடுகள் கழற்றப்பட்ட நிலையில் அந்தக் கூரைத் துவாரத்தினூடாக உள் நுழையும் பருமன் - தடிப்பம் பாடசாலை மாணவர்களையே கள்வரென அடையாளப்படுத்தியது

பெரியவர்கள் - திருடர்கள் இதில் ஈடுபட்டிருக்க மாட்டார்கள்! என்ற தீர்மானம் முடிவானபோது மாணவர்கள் மீதான சந்தேகமே வலுத்தது.

பாடசாலை மாணவர்களில் எவரிடத்தில் எவ்வாறு இத்தகைய திருட்டுப் புத்தி தோன்றியிருக்கலாம்? அதிபர் குழம்பியே போனார்.

மாணவர்களிடையே இத்தகைய களவு பொய் பித்தலாட்டங்கள் வளர்வதைத் தடுக்கவே கல்விச்சாலைகள் முயற்சிக்கின்றன.

கள்வரென மாணவரைச் சுட்டும் சந்தேகங்கள், அந்தப் பள்ளியின் கல்வியால் விளைந்த ஒழுக்கத்தின் வீழ்ச்சியையே சொல்லிப் புலம்பின.

இதற்கான காரணர்கள் யார்?

எந்தச் சமூகமும் தமது சிறுவர்கள், ஒழுக்கம் கெட்டவர்கள் எனப் பேசப்படுவதை விரும்புவதில்லை. பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை நல்லவர்களாகவும் புத்திசாலிகளாகவும் வளர்ப்பதற்கே விரும்புகிறார்கள்.

அருகில் நின்ற புதிய காவலாளியான சேகரனை அதிபர் திருமதி விமலா திரும்பிப் பார்த்தார்.

'தனது கடமையில் ஏற்பட்ட கவனயீனமே இதற்கான காரணம்!' என உணர்ந்து கொண்ட காவலாளி சேகரன், அதிபரின் முன்னிற்க வெட்கமற்று முகம்சோர நிலம் பார்த்து ஒதுங்கி நின்றான்.

எந்த ஒரு பள்ளிப் பிள்ளையின் மீதும் குற்றம் சுமத்தும் ஆதாரம் அதிபரின் சிந்தனையில் சிக்கவே இல்லை.

பாடசாலையில் இதுகாலவரையில் நிகழாத திருட்டுச் சம்பவம், இன்று பலரையும் மனவேதனைக்கு உள்ளாக்கியது.

பாடசாலை உணவுப் பொருள்கள் களவுபோன செய்தியை வெளியில் கசிய விடாமல் சில நாள்களுக்கு அதிபர் காத்துக் கொள்ளவே எண்ணினார்!

எவ்வாறோ திருட்டுச் செய்தி கசிந்தபோது... இளைப்பாறிய முன்னாள் அதிபர், பாடசாலையின் மீது பற்றுள்ளவர், ஊரவர், பாடசாலையின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறையுள்ளவர் பலரும் பாடசாலை வரலாற்றில் என்றுமே நிகழாத களவு பற்றி அறிய, ஆராய அங்கே கூடிவிட்டனர்.

அங்கு வந்த எல்லோர் கருத்திலும் மாணவர் மீதிலான சந்தேகமோ வலுப்பெற்றது!

சந்தேகம் சுட்டும் பார்வையில் தோன்றிய மாணவர் ஒவ்வொருவரும் இரகசிய ஆய்வுக்கு உள்ளாகினர்.

உண்மைகள் ஒளிந்துவிடுவதில்லை.

விசாரணைகள் தொடர்ந்தன. உண்மைகள் வெளிவர ஆரம்பித்தன. களவிலே ஈடுபட்ட மாணவர்களாகச் சிறுவர்கள் இருவர், விசாரணையில் சிக்கலுண்டனர்.

உண்மையை ஒப்புக்கொண்டனர்! அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்!

இந்தச் சிறுவர்களோ திருட்டுக் குற்றத்தின் கனதியை அறியாத பாலகர்கள்! தாம் செய்தவைகள் தவறென்றறியாச் சிறுபிள்ளை விளையாட்டு! யாரோ, ஆசை காட்டி அவர்களைக் களவுக்குள் அமிழ்த்தியிருந்தனர்.

தாம் செய்தவை தவறென உணர்ந்தபோது, அவர்களின் பிஞ்சு முகங்களில் பயம், கரி பூசி இருந்தது.

களவாடப்பட்ட பொருட்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

இவர்களைத் தவறாக வழிநடத்தியவர்கள் யார்?

ஒரு கல்விக்கூடத்தின் எதிர்பார்ப்புகளுக்குச் சார்பாக உழைக்கும் நிர்வாகம் தனது செயற்பாடுகளில் கல்வி ஒழுக்கங்களைப் பேணும் வகை தேர்ந்த அலுவலர்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தல் வேண்டும்.

மாணவர்களைப் பிழையாக வழி நடத்தித் தமது தேவைகளை வென்றெடுக்கும் கெட்டித்தனமிக்க அலுவலர்கள், பாடசாலைக்குப் பொருத்தமானவர்கள் அல்லர்!

கள்வர்கள் பிடிபட்டனர்! இந்தச் சிறுவர்களைக் கள்வர்களாகப் பயிற்றிய பெரிய கள்வனும் அறியப்பட்டான்.

இவனே இந்தச் சிறுவர்களைக் களவிலே ஈடுபடுத்திய சூத்திரதாரி! இவன் பாடசாலையின் பழைய காவலாளி, இந்தக் கிராமத்தவன். பாடசாலைக்கு அயலிலேயே வாழ்பவன். இவனது கடமையின் காலத்தில் பாடசாலையில் இத்தகைய அசம்பாவிதங்கள் எவையும் நடந்ததே இல்லை.

எல்லாமே பாதுகாப்பாக இருந்தன. பள்ளித் திருடர்களாய் எவருமே தோன்றியதில்லை.

'நான் காவற்கடமையில் இருந்த காலத்தில் இவ்வாறு களவுகள் இடம்பெற்றதில்லை! நான் இல்லையென்றானபோது, இன்று பார்த்தீர்களா?!

சற்று நேரத்திற்கு முன்னர், பழைய காவலாளி தனது கடமை உணர்வைப் பறைசாற்றிப் பரப்பிய வார்த்தைகள்!

பழைய காவலாளியான இவன், காவற் கடமைக்குப் பொருத்தமற்றவன், குடிகாரன், பாடசாலை நிர்வாகத்திற்கு மதிப்பளிக்காதவன் என்ற காரணங்களுக்காகக் கடந்த ஓரிரு மாதங்களுக்கு முன்னர்தான் அதிகாரிகள் சிலரின் சில்லெடுப்புக்கு மத்தியில் அயற் பாடசாலைக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தான்.

வேறு பாடசாலைக்கு இரவுக் காவலாளியாக இடமாற்றம் செய்யப்பட்ட இவன், இல்லாத நிலையில், இவனால் பேணப்பட்ட களஞ்சிய அறைப் பாதுகாப்பு இன்று உறுதியற்றதாகியது.

இன்றைய களவு புதிய காவலாளியின் பொறுப்பற்ற தன்மையைக் கேலிக்குள்ளாக்கிச் சில பொழுது இகழ்ந்தது. பழைய காவலாளியைப் பல்லக்கில் ஏற்றிப் பாராட்டிப் பயணித்தது.

இந்தப் பாடசாலையின் காவற்கடமைக்குத் தாமே பொருத்தமானவன் என்பதை நிரூபிக்கப் பள்ளிப் பிள்ளைகளைப் பகடைக் காய்களாய்ப் பயன்படுத்தி, இவன் நடத்திய திருட்டு நாடகமே இது.

அப்பாவிர்களான அந்தச் சிறுவர்கள், கள்வர்களாகிக் கண்கலங்கி நின்றிருந்தார்கள். இதனை அறிந்து, அந்த பாடசாலைச் சமூகம், வேதனைக்குள்ளாகியது கிராமமோ ஆத்திரப்பட்டது.

நாட்டிலே நிகழும் கொலைகள், கொள்ளைகள், ஊழல், மோசடிகள் பலவும் சுயநல அரசியலால் தமது கெட்டித்தனத்தை வெளிப்படுத்தும் வீரியத்தோடு திட்டமிட்டு இவ்வாறுதான் நிறைவேறுகின்றனவோ?

காலைப் பிடிக்காமல் வேரைப் பிடித்துக் கொண்டு 'கள்வன் பிடிப்பட்டு விட்டான்' என்று கூவிக் கூவியே காவல் காக்கும் கூட்டம்.

மக்கள் பலரிடத்தும் பொய்யுரைத்து, அவர்களை ஏமாளிகளாக்கித் திருட்டுத் தன ஜனநாயகம் நடந்தேறுகின்றதோ?

நாட்டு மக்களை வேதனைக்கு உள்ளாக்கிச் சுயநல நோக்கோடு அரசியல் நடத்தும் கூட்டமும் இது போன்று அதிகரித்து விட்டதாகவே எண்ணத்தோன்றியது! இவன் கள்வனா? காவலனா?

எவரையும் இனங்காண இயலாத மயக்கத்துடன் மக்கள்!

இங்கே, பாடசாலைத் திருட்டைக் கெட்டித்தனமாகச் செய்து ஊரை ஏமாற்றி விட்டதாக நினைத்திருந்த பழைய காவலாளி, இப்பொழுது குற்றவாளியாகக் கூனிக்குறுகிக் கைகளில் விலங்குடன்..! பொலிசாரின் பிடிக்குள்!

கள்வர்கள் காவலராகினாலும் சத்தியம் விழித்தே இருக்கும்!

mahesu@thaiivedu.com

கடன் பிரச்சனைகளா?

- > கடன் அட்டை சிக்கல்கள்
- > வங்கிக்கடன் சிக்கல்கள்
- > கலக்சன் கம்பனி போன் தொல்லை
- > ஊதிய கையகப்படுத்தும் சிக்கல்கள்
- > இது போன்ற கடன் பிரச்சனைகளால் தினந்தோறும் வீட்டில் சண்டை

நல்ல செய்தி

எம்மிடம் தீர்வு உண்டு

நம்மால் 80% வரை உங்கள் கடன்களை குறைக்க முடியும், உங்களால் முடிந்த குறைந்த மாதக்கட்டணம் மட்டும் செலுத்தலாம். இது ஒரு கடன் ஒருங்கிணைப்பு பெறுவது போல.

இலவச ஆலோசனை பெற

JANNET FINANCIAL SERVICES INC.

Ms. Jennet Sam & Mr. Stalin Dominic

Tel: **647-894-3876**

FaX: 905-471-8080

Email: jennet_renni@hotmail.com

உடன் அழைப்புகள் உடனடியாக உங்கள் புதிய வாழ்க்கையை தொடங்க

சரித்திரத்தை திருப்பிய சாதனையாளன்

உலக சரித்திரத்தில் பிரமிக்க வைத்த பேரரசாக பிரமாண்டமாக எழுந்து, ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாக கோலோச்சிய ரோமப் பேரரசு, ஆரம்ப காலங்களில் ஒரு குடியரசாகவே இருந்தது என்பது நம்ப முடியாத ஓர் உண்மை. வெறும் மூன்று மைல் சுற்றளவுடன் ரோம் நகரை மையமாக வைத்து தோன்றிய ரோமக் குடியரசு, செனட் எனப்படும் பிரபுக்கள் சபையால் வெற்றிகரமாக நிர்வகிக்கப்பட்டது.

ஆண்டுக்கு ஒரு முறை பிரபுக்கள் சபையால் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு தலைமைப் பொறுப்பு வகிப்பார். தலைவரின் கீழ் ராணுவம் இருக்க, நாட்டின் கஜானா பிரபுக்கள் சபையிடம் இருக்கும். இந்த ஒழுங்கு முறையால் தனிநபரின் ஆட்சியில் இல்லாமல், ஜனநாயக தன்மையோடு தாங்கள் இருப்பதையிட்டு ரோமர்களுக்கு ஏகப்பட்ட இறுமாப்பு, ஆனாலும் காலப்போக்கில் குடியரசின் அதிகாரம் பிரபுக்களிடம் குவிந்து போய், சபையில் ஏகப்பட்ட ஊழல்கள் மலிந்து விடவே, இந்த ஜனநாயகம் கேள்விக் குறியாயிற்று.

இந்த நேரத்தில் தான், ரோமின் ஐநூறு ஆண்டு கால குடியரிமை முறைக்கு சவால் விட்டு அதனை முற்றாக மாற்றி அமைக்கக் கூடிய ஆற்றல் கொண்ட ஒருவன் ரோமில் பிறந்தான்.

உலக வரலாற்றில் தோன்றிய ஒப்பற்ற இலட்சியத் தலைவர்களில் ஒருவனும், அதீத வீரமும், இணையற்ற விவேகமும் கொண்டவனும், மிக அற்புதமாக பேசக்கூடியவனும், தனது போர்த்திறமையால் ரோமக் குடியரசின் எல்லைகளை விஸ்தரித்தவனும், உலகப் பேரரசு என இன்றுவரை சிலாகிக்கப்படும் கிளியோபாட்ராவின் ஆசைக்காதலனுமான அந்தப் பெருவீரன் யூலியஸ் சீசர்.

சரித்திரத்தில் சாகாவரம் கொண்ட சீசரின் வாழ்வு கம்பீரமான ஒரு காவியம். கயமைத்தனத்தால் வீழ்ந்த பெரும் இலட்சியவாதியின் இணையற்ற கதை அது.

சீசர் பிறந்தது பெரும் செல்வந்தக் குடும்பத்தில் என்றாலும், காலம் சீக்கிரமே சீசரை ஓட்டாண்டியாக்கிருந்தது. சீசரின் பதினாறாவது வயதில் தந்தை இறந்து போகவே குடும்பப் பொறுப்பை சீசர் தன் தோள்களில் சுமக்க வேண்டி வந்தது. இது போதாது என்று, உள்நாட்டு குழப்பத்தில் சீசரின் தந்தை எதிர்த்தரப்புக்கு ஆதரவளித்தார் எனக் காரணம் காட்டி, அவனது முழுச்சொத்தையும் ரோம அரசு பறித்து விடவே சீசரின் குடும்பம் கடன்பட்டு வாழ்க்கையை கழிக்க வேண்டியதாயிற்று.

சீசர் தன் இலட்சியத்தை நோக்கி இடையறாது வேலை செய்யும் வேகம் கொண்டவன். செல்வத்திலும், செல்வாக்கிலும் ரோமில் மிகப்பெரிய அந்தஸ்தை அடைய வேண்டுமென்ற சீசரின் சிறுவயது கனவு, நாளாக நாளாக அவனது நெஞ்சத்தில் கொழுந்து விட்டெரியத் தொடங்கியது. அவனது நோக்கத்தை அடைய வேண்டுமானால் அவன் அரசியலுக்குள் குதிக்க வேண்டும். அரசியலில் முன்னேற வேண்டுமானால் சீசர் தன் போர்த்திறமையை முதலில் நிரூபிக்க வேண்டும். அதுவே வீரத்தை விரும்பும் ரோம மக்களின் மதிப்பை சம்பாதிக்க கூடியது.

பத்தொன்பது வயதில் சாதாரண போர்வீரனாக தொடங்கிய சீசரின் போர்வாழ்வு, அவனது யுத்த திறமையால் மிக விரைவிலேயே படையொன்றுக்கு தளபதியாக்கியது. அடுத்தடுத்த அவனது போர் வெற்றிகள் வீரர்களிடையே அவனுக்கு பெருமதிப்பை உருவாக்கியது. மெது மெதுவாக சீசரின் பெயர் ரோமில் பிரபலமாகத் தொடங்கியது.

அரசியலுக்கு அவசியமான பேச்சுத் திறமையை வளர்த்துக் கொள்ள, தொலைவில் இருந்த அப்போலினியஸ் எனும் தத்துவா சிரியரிடம் கல்வி கற்க சீசர் தீர்மானிக்கிறான். பயணத்தின் இடைவழியில் கடல்கொள்ளையர்களினால் அவன் கடத்தப்படுகிறான்.

தன் விடுதலைக்கு பணயத்தொகையாக கொள்ளையர்கள் வைத்த தொகையை பார்த்து கொதித்துப் போன சீசர், 'எனது மதிப்பு உங்கள் பணயத் தொகையை விட பலமடங்கு அதிகம், குறைவாக கேட்டு என்னை அவமானப்படுத்தாமல் அதிகமாக கேளுங்கள்' எனச் சொல்லி கொள்ளையர்களை சந்தோசப்படுத்தினானாம். அதோடு நில்லாமல், பணயத் தொகையை தானே சேகரித்துக் கொடுத்து விடுதலையாகும் போது, 'உங்களை ஒருநாள் கைது செய்து உயிரோடு சிலுவையில் அறைவேன்' எனக் கொள்ளையர்களுக்கு எச்சரிக்கை விட, அவன் நிறையவே தமாஷ் பண்ணுகிறான் என கொள்ளையர்கள் சிரித்துப் போனார்களாம்.

சொன்னதை எப்போதும் செய்து முடிக்கும் சீசர், விடுதலையாகி வெறும் முப்பத்தெட்டு நாட்களுக்குள், ஒரு படை திரட்டி, அதனை கொள்ளையர்களையும் கைது செய்து சிலுவையில் அறைந்து, தான் நிறையவே ஆபத்தானவன் என எதிரிகளுக்கு காட்டிப் போனான்.

சீசர் தன்னுடைய நோக்கத்தில் கொஞ்சம், கொஞ்சமாக முன்னே

றிக் கொண்டிருந்த போது, ரோம குடியரசுக்கு மிகப் பெரிய ஆபத்து ஒன்று வந்து சேர்ந்தது. அது அடிமைகளின் புரட்சி வடிவில் வந்து சேர்ந்தது.

அந்தக் காலங்களில் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட நாடுகளின் வீரர்களையும், குடிமக்களையும் அடிமைகளுக்குவது வழக்கம். இரண்டு மில்லியன் அடிமைகள் அப்போது ரோமக் குடியரசில் இருந்தார்கள். வீதிகள் அமைப்பது, வீடுகளில் வேலை செய்வது போன்ற கடினமான வேலைகள் அடிமைகளுக்கு கொடுக்கப்படும்.

அடிமைகளில் கட்டுமஸ்தான ஆண்கள் ஆபத்தான ஒரு விளையாட்டுக்கு தேர்வு செய்யப்படுவார்கள். ரோமாபுரியின் போர் அரங்குகளில் மக்களை களிப்பூட்டும் வீர விளையாட்டுகளில் அடிமைகள் காட்சிப் பொருளாகுவார்கள். காட்டு விலங்குகளுடனும், மற்றைய அடிமைகளுடனும் போர் நடக்கும். வெற்றி அல்லது கொடுமையான மரணம் வரை இந்த விளையாட்டு தொடரும்.

கிளாடியேட்டர்கள் என அழைக்கப்பட்ட இந்த வீரர்களின் மரண விளையாட்டுக்கள் நடந்த கொலீசியம் என்ற மாபெரும் நீள்வட்ட வடிவமான மண்டபத்தை இன்றும் ரோம் நகரில் காணலாம்.

கிளாடியேட்டர்களில் மிகவும் புகழ் வாய்ந்த பெரும் வீரன் ஸ்பார்டகஸ். தனது அடிமை வாழ்விலிருந்து ஒருநாள் தப்பித்து ஓடிய அவனின் பின்னால் மற்றைய அடிமைகளும் கூட்டுச் சேரவே, ரோமக் குடியரசை கருவருக்கிறோம் என ஸ்பார்டகஸ் பிரகடனம் செய்தான். அடுத்தடுத்து ரோமப் படைகளைத் தாக்கி அடிமைகளின் படை வெற்றி பெறவே, ஸ்பார்டகஸின் பின்னால் ஒரு இலட்சம் அடிமைகள் திரண்டார்கள்.

தொடர்ச்சியாகப் பெரும் படைகளை ரோமக் குடியரசு அனுப்பினாலும், ஸ்பார்டகஸின் வீரத்துக்கு முன்னால் எவராலும் நின்று பிடிக்க முடியவில்லை.

அடிமைகளின் போராட்டத்தை முன்னெடுத்த ஸ்பார்டகஸின் புகழ் இன்றுவரை நிலைத்து வாழ்கிறது. பொதுவுடமை தத்துவத்தை முன்மொழிந்த கார்ல் மார்க்ஸ், 'ஸ்பார்டகஸ் எனது கதாநாயகன்' என புகழ்ந்தார். பிரபல பிரான்சிய தத்துவாசிரியரான வோல்டயர், 'ஸ்பார்டகஸின் போர் ஒன்று தான் உலகில் நடந்த போர்களில் நேர்மையானது' என சிலாகித்தார்.

ரோமப்படைகளை சின்னா பின்னமாக்கியபடி ஸ்பார்டகஸின் படை ரோம் நகரை நோக்கி விரைந்து வந்தது. ஸ்பார்டகஸின் வெற்றிக்கும், ரோமின் வீழ்ச்சிக்கும் இடையே நின்றது ஒரேயொரு ரோமப்படை. அதன் பலமோ வெறும் முப்பத்தைந்தாயிரம் போர் வீரர்கள். கிராஸஸ் எனும் ரோமின் மிகப் பெரிய செல்வந்தன் ஒருவன் அந்தப் படையின் மொத்த தளபதியாக நின்றான். அந்தப் படையின் ஒரு அணித் தளபதியாக யூலியஸ் சீசர்.

தாங்கள் தோற்றால் ரோம் வீழ்ந்து விடும் என்பது தளபதி கிராஸஸிற்கு நன்றாகவே தெரியும். மேலதிக படைகள் வரும் வரை பின்வாங்குவது என அவன் முடிவெடுக்கிறான். ஒரு இலட்சம் மூர்க்கமான படைவீரர்களுடன் முன்னேறி வரும் ஸ்பார்டகஸின் முன்னால் நிற்க எவன் தான் விரும்புவான்?

போர் முனையின் ஒவ்வொரு அங்குலத்தையும் தன் விரல் நுனியில் வைத்திருப்பவனும், இக்கட்டான எந்த சந்தர்ப்பத்தையும் தன் வீரத்தாலும், விவேகத்தாலும் தனக்கு சாதகமாக மாற்றி போரில் வெற்றி பெறுபவனுமான சீசருக்கு, பின்வாங்கும் முடிவு வெறுப்பைத் தருகிறது.

'முன்னேறித் தாக்குவோம், வெற்றி பெறலாம்' என தளபதியை அரைகுறை மனத்துடன் சம்மதிக்க வைக்கும் சீசருக்கு, திட்டம் பிழைத்தால் தன் தலை மட்டுமல்ல, தனது எதிர்காலம் மட்டுமல்ல, மொத்த ரோமாபுரிக்கும் அது ஒரு முற்றுப் புள்ளி எனவும் தெரியும். ஆனாலும் தன் திட்டத்தில் அவனுக்கு அவ்வளவு நம்பிக்கை.

இரவிரவாக காட்டிற்குள்ளால் நடந்த ரோமப்படை, அதிகாலை வெளுக்கும் போது ஸ்பார்டகஸின் படை மீது பாய்கிறது. திடீர்

தாக்குதலில் சற்றே நிலைகுலைந்தாலும் ஸ்பார்டகஸின் படை வெறி பிடித்து தாக்குதலை தொடங்குகிறது.

ஸ்பார்டகஸின் புரட்சியின் விளைவை, சீசரின் எதிர்காலத்தை, ரோமின் தலைவியை தீர்மானித்த அந்தப் பெரும் போரில் தலைகள் உருளத் தொடங்கின. சீசரின் வாள் இடைவிடாது சுழன்றது. வரலாறு பெரும் அழிவு ஒன்றை தன் பக்கங்களில் எழுதத் தொடங்கியது.

nimal.nagaraj@thaiivedu.com

Saturday | December 11, 2021

& Christmas Gala

Markham Convention Centre, 2901 Markham Rd, Toronto, On M1X 0B6

அனைவருக்கும் எங்கள் நத்தார் புதுவருட வாழ்த்துக்கள்
Congratulations to our 2021 Award winning Agents!

3 - 1286 Kennedy Rd, Toronto M1P 2L5 | ☎ 416.270.1111 | 📠 416.270.7000

WE'RE HIRING

SALES REPRESENTATIVES & BROKERS
www.RemaxACE.com

3 - 1286 Kennedy Rd, Toronto M1P 2L5 | ☎ 416.270.1111 | 📠 416.270.7000

HOMELIFE/FUTURE REALTY INC.

19TH ANNUAL AWARDS NIGHT CELEBRATIONS

19TH OF DECEMBER, 2021, AT 6:00
AT CRYSTAL FOUNTAIN EVENT VENUE,
60 MCDOWELL GATE, MARKHAM, ON, L6G 1B5.
(KENNEDY RD & 14TH AVE)

HOMELIFE GALAXY REAL ESTATE LTD., BROKERAGE

Balu Shanmuga - Founders Club Award

Swapna Chari - Founders Club Award

Killi Chelliah - Super Elite Club Award

Eldho Cherian - Prestige Club Award

Ramesh Jegatheeswaran - Prestige Club Award

Filona Thushyanthi - Prestige Club Award

Suren Suntharalingam - Grand Master Club Award

Frederick Camingal - Grand Master Club Award

HOMELIFE GALAXY ANNUAL AWARD CEREMONY & CHRISTMAS PARTY/GALA

Swapna Chari - Founders Club Award

Swapna Chari - Founders Club Award

Swapna Chari - Founders Club Award

Swapna Chari - Founders Club Award

Swapna Chari - Founders Club Award

Swapna Chari - Founders Club Award

**80 CORPORATE DR # 210
TORONTO,
ONTARIO M1H3G5**

Swapna Chari - Founders Club Award

மோட்கேஜ்

புதிய, முதல் தரம் வீடு வாங்குவோருக்கான மோட்கேஜ்,
1ஆம், 2ஆம், 3ஆம், Bridge, Private மோட்கேஜ்
சுய தொழில் புரிவோருக்கான மோட்கேஜ்
பழுதடைந்த கிரடிற் உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்
குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்

MORTGAGE NESAN 416-908-5656

Residential / Commercial / Industrial / Investment Properties

- ◆ 1st, 2nd and 3rd Mortgages ◆ Refinance ◆ Secured Line of Credit
- ◆ New House Commitment, Pre-approval ◆ Home Equity Loan

1st Mortgage ('A' lender) Major, Under write Banks

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
698,000	659.62	1319.25	1429.19	2858.37
546,000	515.98	1031.96	1117.96	2235.92

1st Mortgage ('B' lender) Under write Banks, Trust, Credit Union

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
698,000	765.04	1530.08	1657.59	3315.17
546,000	598.44	1196.88	1296.62	2593.24

Private Mortgage ('C' lender) Private lender

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
698,000	1059.81	2119.62	2296.26	4592.52

2nd Mortgage ('D' lender) Private lender

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
98,000	179.15	358.29	388.15	776.30

3rd Mortgage ('E' lender) Private lender

Mortgage Amount	Weekly	Bi Weekly	Semi Month	Month
49,000	113.72	227.43	246.39	492.77

Secure Line of Credit & Loan

Mortgage Amount	Secure Line of Credit	Home Equity Loan
225,000	1005.95 / per month	1276.51 / per month

Thavanesian Subra
Independently Owned and Operated
Brokerage # 10530

1585 Markham Rd, Unit # 407,
Toronto, ON. M1B 2W1

www.nesan.ca
mortgage@nesan.ca

Office: 1-844-878-2721
Fax: 647-351-3099

NO MEDICAL UP TO \$500,000

- ✓ \$0 first month's premium
- ✓ No medical exams
- ✓ Simple and straightforward
- ✓ 18-80 years can apply

MEDICAL INSURANCE FOR SUPER VISA **100% REFUND IF VISA DENIED**

Sritharan Thurairajah
Chartered Life Underwriter, Certified Health Insurance Specialist

Direct: **416.918.9771**
Business: **416.321.2500**

MDRT
Member of Million Dollar Round Table

Life100
INSURANCE & INVESTMENTS INC.

10 Milner Business Court, Suite 208, Scarborough, ON M1B 3C6
Web: www.life100.ca, E-mail: info@life100.ca

LaCapitale, IAAT, CIBC

Are you getting Million Dollar advice

Residential Mortgages | Commercial Business Loans | 1st and 2nd Mortgages | Private Funds Available
Debt Consolidation - Refinance | No Income Confirmation | No Down Payment Confirmation
Call me more details...

விட்டுக்கடன் வியாபாரக்கடன் முதலீட்டுக்கடன் வருமான உத்தரவாதம் இல்லாமலே பெற்றுக் கொடுக்கப்படும் கடன் தேவையா? என்னை அழையுங்கள் ரம்போ தர்மலிங்கம்

Rambo Tharmalingam
Mortgage Agent

KAPITAL CARE MORTGAGE INC. Lic#12623

5200 Finch Ave. E. Unit 306, Scarborough, ON, M1S 4Z5

647-290-3416 / 416-543-1111

Call Me First and Say "YES" to Get Your Dream Home at a Dream Rate!

For all your Mortgage needs

சகல Mortgage தேவைகளுக்கும் துறையில் உடனடியான என்னை அழையுங்கள்

Peter Sober
Manager, Mobile Mortgage Specialist
Paragon Sales Award
Dir: **416-275-3571**
Pager: 1-866-767-5446 | Fax: 905-240-3882
Email: petersober@td.com

Purchase, Pre-Approvals, Refinances, Renewals and Switch, Builder Purchase, Home Line Of Credit, Self Employed, New Immigrants, Multi Rental Properties.

- 2019 Platinum Sales Award "Top 70 in the country"
- 2018 Gold Sales Award "Top 100 in the country"
- 2017 Paragon Sales Award "Top 35 in the country"
- 2016 Gold Sales Award
- 2015 Platinum Sales Award
- 2014 Gold Sales Award

Your Smile Is My Best Return!

TD Banking can be this comfortable.

Five Branch Locations to serve you better
Scarborough, Markham, Ajax, Brampton & Mississauga

நியூ ரங்கனாஸ் நகைமாடம்

- சில்வர் நகைகளை மிகக் குறைவான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்
- பழைய தங்க நகைகள் அகிலவிய விலைக்கு வரம்பெடு
- தங்க நகை அடகு சேவை இதற்கு வட்டி வீதம்
- புதிய தங்க நகை சேரிப்பு திட்டம் ஆரம்பம்

647-702-2159 | MARKHAM & STEELES YELLOW BUILDING
6055 STEELES AVE ESCARBOROUGH, ON M1V 5P6

COMMITTED TO EXCELLENCE 21
Call me now to get your HOME SOLD 416-725-7284

CENTURY 21
Percy Fulton Ltd.

Ravi Kana
Broker
Call 416.725.7284 (RAVI)
ravikana33@gmail.com
www.ravikana.com

2911 Kennedy Rd. Toronto, ON M1V 1S8 Office: 416.298.8200

"Serving With Dignity, Compassion and Excellence"

WELL GUARD INSURANCE
220 Commerce Valley Dr W Suite 480, Thornhill, ON L3T 0A8

LOTUS Funeral and Cremation Centre Inc.
121 City View Dr, Etobicoke, ON M9W 5A8.

Patricia Peter BBM
Licenced Funeral Preplanning Director & After Care Advisor
Licenced Insurance & Investment Advisor

Direct: **416-834 5753**
Email: advioporpat10@gmail.com

Residential Mortgages | Commercial Business Loans
1st and 2nd Mortgages | Private Funds Available
Debt Consolidation - Refinance | No Income Confirmation
Call us more details...

Rambo Tharmalingam
Mortgage Agent Lic#12623

Kethes Sivasubramaniam
Mortgage Agent Lic#12623

647-290-3416 **416-873-5780**

5200 Finch Ave. East, Unit 306, Toronto, ON. M1S 4Z5

DEVADAS LAW
PROFESSIONAL CORPORATION

Real Estate
HST
Tax Law
Family law
Immigration
Business law
Employment Law
Estate Planning and Last Wills

Vasuki Devadas
Barrister, Solicitor & Notary Public
vasuki@vdlaw.ca

Vinayagamoorthy Devadas CPA, CMA, MBA
Barrister & Solicitor
devadas@vdlaw.ca

1415 Kennedy Road, Unit 3 | Toronto, Ontario | M1P 2L6
Next to RBC @ Kennedy & Ellesmere

Tel: (416) 266-1234 | Fax: (416) 266-2000 | www.vdlaw.ca
Contacting us should be easy as 1,2,3,4 Just remember "266"

NAVA WILSON LLP
 REALTORS AND SOLICITORS

10 Milner Business Court, Suite 210
 Toronto, ON M1B 3C6

416.321.1100 info@navawilson.com
 416.321.1107 www.navawilson.com

RAMAN HOME COMFORT INC HEATING

Quality Products, Certified Technicians, Reliable Service & Reasonable Prices
 உயர்விலை தரமான சேவை மற்றும் சான்றிதழ் பெற்ற தொழிலாளர்கள்

SAVE \$2000 WHEN PURCHASING A NEW HIGH-EFFICIENCY FURNACE

LENNOX

Raman Chelliah
 Sales Person
 647-893-4414

Tel: 416-332-2989
 Email: info@ramanhomecomfort.com

Scarborough : C105-6055 Steeles Ave. East, Scarborough, ON M1X0A7

15 years of Success 500+ Agents

Yettyvel Law

Selva Vettyvel
 Broker of Record

Rishani Vettyvel
 REALTOR & SOLICITOR
 Real Estate Law

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
 416.568.4301

416.261.1544

AEREN Thiyagarajah BEng
 Realtor
 aeren.realtor@gmail.com
 Dir: 647-888 3500

DILEEP Thangavel
 Realtor
 dileep.realtor@gmail.com
 Dir: 416-666 2300

BUS: 905 201 9977 | FAX: 905 201 9229

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage
 Independently Owned And Operated
 205 - 7 Eastvale Drive, Markham, ON L3S 4N8

அனைத்து மொட்கேக் தேவைகளுக்கும்

Suren Nathan AMP
 Mortgage Broker
 License# M08004479
 Dir: 416-436-1111

Office: 416-548-7475 Fax: 416-548-7496
 7 Eastvale Drive, Unit 203, Markham, ON, L3S 4N8

suren@bonafidemortgage.ca

ALL YOUR REAL ESTATE & MORTGAGE NEEDS
 வீடு வாங்குதல், சொத்து விலை, கட்டடங்களை விற்குதல்...

Thana Yoganathan
 416.418.5749

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage

வீடு வியாபார நிலையம் வாங்க விற்றக

Kuna Nagalingam
 Sales Representative

Sujatha Kunasegar
 Sales Representative

416.402.4545

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage
 31 Progress Ave., Suite 210, Toronto, ON, M1P 4S6
 Bus: 416-298-3200, Fax: 416-298-3440, E-mail: kuna@kunahomes.ca

RAMACHANDRAN LAW

VITHU RAMACHANDRAN
 B.Sc. (Hons) LL.B.
 Barrister & Solicitor
 416-902-8225

CIVIL LITIGATION - REAL ESTATE - FAMILY - CORPORATE - EMPLOYMENT - WILLS & ESTATE

Ahilan Thanabalasingham
 Sales Representative
 416.617.1767

RE/MAX Royal Properties Realty Ltd., Brokerage
 Office: 905.471.0002
 7595 Markham Road, Unit 19 Markham, ON L3S 0B6

UTHAYAN SIVARAJAH
 416.301.5555

SUGAN SIVARAJAH 416.890.9999
 RAJ SIVARAJAH 416.843.3333
 SIVAKUMAR SIVARAJAH 416.453.7777

Pyramid Group

LIFEPLAN INVESTMENTS

WE CAN HELP BUILD YOUR FUTURE
 Insurance • Investments • Tax and Estate Planning

Abhan Balachandran, CFP, CII, ChS, FPC
 Founder and CEO

905-294-PLAN (7526) | www.lifeplaninvestments.ca | 416-894-2009

Download Free MyLIFEPLAN App

Your Lifelong Realtor

Handa Kandassamy
 Broker
 905-416-457-4509
 905-416-270-1111
 handakandassamy@gmail.com

RE/MAX ACE

Mega Financial Group

Raj Nadarajah
 President & CEO
 416-666-1120

நீங்கள் வீடு வாங்கும்போது \$8475.00

வளர அரசு வரிச்சலுகை பெற்றுக்கொள்ள தகுதியானவரா? விபரங்களுக்கு 416-888-9492

Designa Chan, Broker HomeLife Galaxy Real Estate Brokerage, Ltd.
 301-111 Grandway Ave, Toronto, Ontario, M1H 3E9 Tel: 416-294-5555

Rathiga Thillaiyannan BCom
 Sales Representative

Buying / Selling / Leasing / Investing

Dir: 647.839.0079
 rathiga24@hotmail.com

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
 Bus: 905-201-9977 Fax: 905-201-9229
 205-7 Eastvale Dr, Markham ON, L3S 4N8

GAJAN MAHAKRISHNAN
 416.999.2777

Realtorgajan.com

Sri Vallipurathanar
 Certified Insurance & Banking Counselor

CSC Credit Solution Centre

309-80 Corporate Drive
 Scarborough, ON M1H 3G8
 Tel: 416.439.0224
 Cell: 416.450.5011
 Fax: 416.439.0224
 www.cscsolutions.com

Vaheesan Jeyaveerasingam
 Sales Representative

Re/Max Ace Realty Inc. Brokerage
 3-1286 Kennedy Road, Scarborough, Ontario, M1P2L5

Dir: 416-270-1111 | Fax: 416-270-7000

www.vaheesanrealtor.com
 Email: gvahesasan@hotmail.com

BUY / SELL / INVEST

Please Contact
RAVI PARAMU
 Broker

Dir: 416-262-4176
 Bus: 416-298-3200
 rparamu1558@gmail.com

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage
 31 Progress Ave., Suite 210, Toronto ON, M1P 4S6

NOW HIRING JOIN OUR DYNAMIC TEAM

CHANDRAN RASALINGAM DBS
 President & CEO

INFORCE LIFE Financial Services Inc.
 QUALITY ADVICE YOU CAN TRUST

10 Milner Business Court, Suite 107
 Scarborough, ON M1B 3J2
 Tel: 416-321-6000 x400
 info@inforcelifes.com www.inforcelifes.com

Tharma Iyathurai
 Sales Representative

HomeLife/GTA Realty Inc., Brokerage
 5215 Finch Ave. E., Suite 203
 Toronto, Ontario

Cell: 416 505 8532
 Office: 416 321 6969
 Fax: 416 321 6962

tharmai@inforcelifes.com
 5215 Finch Ave. E., Suite 203, Toronto, Ontario

DR. YALINI ARAVINTHAN D.D.S. DENTIST

Smiles Design Clinic

ALL YOUR DENTAL NEEDS...
 CALL US: 905-554-5524

7475 HIGHWAY 10, MARKHAM, ON L3S 2S6 www.yalini.com

RE/MAX NORTH REALTY

077 566 0000
 www.remaxnorth.com
 info@remaxnorth.ca
 83 Kennedy Road, Joffa

LATHAN VARATHARAJAN
 Broker/Owner
 +94 76 493 3331
 +1 416 230 7007
 lathan@remaxnorth.ca